ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.
ப்ரபந்நஜந கூடஸ்தரான நம்மாழ்வார்
திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருவாய்மொழி

பத்தாம் பத்து.

இதற்கு

* தெள்ளாரும் ஞானத்திருக் குருகைப்பிரான் பிள்ளான்
அருளிச்செய்த ஆறாயிரப்படியும்

* அன்போடழகிய மணவாளச்சீயர் அருளிச்செய்த
பன்னீராயிரப்படி உரையும்

* தெள்ளியதா நம்பிள்ளை செப்புநெறிதன்னை
வள்ளல் வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை அருளிச்செய்த
ஈடு முப்பத்தாறாயிரமும்

ஸபா பண்டிதரான
ஸ்ரீமான். புதுப்பட்டு-திருவேங்கடாசார்யரால்
பரிசோதிக்கப்பட்டு

ஸ்ரீவைஷ்ணவ கிரந்த முத்ராபக சபையாரால்
சென்னை
ஸ்ரீநிகேதன முத்ராக்ஷரசாலையில்
அச்சிட்டு பிரசுரம் செய்யப்பட்டது.
பவ௵

1934.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

திருவாய்மொழி.

பத்தாம்பத்து

முதல்திருவாய்மொழி—தாளதாமரை ப்ரவேசங்கள்.

ஆறு ;—(தாளதாமரை) திருக்கண்ணபுரத்தி லெம்பெருமானை யநுபவித்து, இப்போது திருமோகூரி லெம்பெருமானை யநுபவிக்கிறார். *

ப:—பத்தாம்பத்தில், கீழ்ப்பத்திலே, ஸர்வேச்வரனுடைய பலப்ரதத்வத்தை நிரூபித்தருளி, ததநுபவரூபமான பலத்தினுடைய அவாப்தி ப்ரகாரத்தை யிப்பத்திலே நிரூபித்தருளுவதாகக் கொண்டு ஆப்தனானவனுடைய ஸாஹாய்யத்தையும், முன்புண்டான தூரத்வ க்லேசசாந்தியைப் பண்ணும் போக்யதாமாதி யோகத்தையும், ஸம்ச்லிஷ்டனா யிருக்கச்செய்தே விச்லேஷசங்கைபண்ணி க்லேசிக்கும்படியான ஸாரஸ்யாதிசயத்தையும், அநந்யஸாதநரோபாதி உபாஸகர்களுக்கும் ப்ராப்யஸுலபமாகாரத்தையும், ஸப்ரகாரோபாஸகபரர்க்கும் அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்ட ப்ராப்திகளுக்குத் தானே நிர்வாஹகனென்னுமிடத்தையும், ததீயச்சேஷத்வபர்யந்தமாகத் தன்னை யாச்ரயித்தாருடைய சித்தாநுவிதானம் பண்ணிக்கொண்டு பல ப்ரதாநத்திலே உத்யுக்தனாம்படியையும், தன்பக்கல் ப்ரவணரானாருடைய சரீரத்தினையும் தான் விரும்பாநின்றுகொண்டு அவர்கள் அபேக்ஷைக்காக அவற்றை விடுவிக்கும்படியையும், யாத்ருச்சிகமான ஆநுகூல்யமே பற்றாசாக யதாவத் போகப்ரதனாகையும், போகவிக்நத்தைத் தவிர்ப்பதான அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தில் ஆதிவாஹிக ஸத்கார ப்ரகர்ஷத்தையும், அதிபரிசையான பரபக்திரூபமான அபிநிவேசத்தையுடைய தமக்கு ப்ரீயப்ரதியான தன்னோடான ஸ்திர ஸாயுஜ்ய ப்ரகாசத்தைப் பண்ணினபடியையும் அபரோக்ஷித்து அத்யந்த ஹ்ருஷ்டராய், அவாப்த பலராய் முடித்தருளுகிறார்.

முதற்றிருவாய்மொழியில், கீழ் ப்ரஸ்துதமான கைங்கர்யப்ராப்தி ஸம்பந்தித்வம் ருசித்தச விசேஷத்திலே பூர்ணராயிருக்கையால், இந்த

தேசத்தில்நின்று மங்கேறப்போகைக்கு பாதகமான நம்முடைய விரோதியைக்கழித்து உகப்போடே வழிநடத்திக்கொண்டு போவானொரு ஸஹாயபூதன் வேணுமென் றறுதியிட்டு; திருமோகூரிலே ஸந்நிஹிதனான ஸர்வேஶ்வரனுடைய நிர்ப்பாதகபோக்யமான வுதாரரூபதையையும், நித்யாநபாய்யத்வயுக்தமான நாமபூர்த்தியையும், நிகிலஜகத் ரக்ஷகத்வத்தையும், ரக்ஷணார்த்தமான வநந்தஶாயித்வத்தையும், அஶேஷஜநஸம்ஶ்லேஷத்தையும் அநுபவப்ரீதிகரமான வாப்தத்வத்தையும், அகிலலோக ஸ்ரஷ்ட்ருத்வத்தையும், அவதாரப்ரயுக்த ஶீல ஶீதளத்வத்தையும், அவயவவைலக்ஷண்யத்தையும், ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்தில் அபீஷ்டவிக்ரஹ பரிக்ரஹத்தையு மநுஸந்தித்து, "ஏவம்விதனான ஸர்வேஶ்வரனே நமக்கு வழித்துணையாவான்" என்று காளமேகத்தின் திருவடிகளையே தஞ்சமாகப்பற்றி யருளுகிறார். *

ஈடு ;—"நாளேலறியேனெனக்குள்ளன" என்றார்; "மரணமானால்" என்றறுதியிட்டுக் கொடுத்தா னீஶ்வரன். அவன் "செய்கிறோம்" என்று தலைதுலுக்கினால், அதுபெற்றதாய் மேல் நடக்கலாம்படியா யிருக்குமிறே காரியம்; ஆகையாலே, காலாவதி பெற்றாராய் போக்கிலே யொருப்பட்டார்; போமிடத்தில், முகம்பழகின தேஹத்தையும்விட்டு நெடுநாள் வாஸனைபண்ணின பந்துக்களையும் விட்டுத் தனியேயாய், போகிறவிடந்தான் கண்டறியாத நிலமாய், நெடுங்கை நீட்டாய், வழியிலே ப்ரதிபந்தகங்களும் குவாலாய், அவித்யாகர்மவாஸநாருசிகளென்றாப்போலே சொல்லுகிறவற்றுக்கு மோரவதியில்லையிறே;

இவற்றையடையப்போக்கி வழித்துணையாய்க் கொண்டு போம்போது ஸர்வேஶ்வரன்றன்னையே பற்றவேணும்; அதுவென், இவன்தானே தனக்குத் துணையானாலோ வென்னில்; இன்றளவும் வர ஸம்ஸாரிக்கைக்குக் காரியம் பார்த்துப் போந்தவனிறே யிவன்; இஶ்ஶரீரத்தோடே யிருக்கிறநாளிலே ஹிதஸிக்ஷை பண்ணினானேயாகிலும் இவனுடைய பூர்வவ்ருத்தத்தைப் பார்த்தால் இவன்தான தனக்குத் துணையாக மாட்டானே. வழி நடத்திப்போமிடத்தில் இவர்க்கு வரும் விரோதிகளை யறிகைக்கு ஸர்வஜ்ஞனாக வேணும், அறிந்தால் அவற்றைப் போக்கிக் கொடுபோகைக்கு ஸர்வஶக்தியாக வேணும். (௧) "யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்—யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்"

(௧) முண்டக-௧-௧-

இத்யாதி ப்ரமாணங்களாலே-ஸர்வேஶ்வரனை "ஸர்வஜ்ஞன், ஸர்வ ஶக்தி" என்னா நின்றதே.

ஶக்தி யுண்டானாலும் ப்ரயோஜநமில்லையே, ப்ராப்தனாக வேணும். (௧) "மாதா பிதா ப்ராதா" இத்யாதியாலே-அவனை ஸர்வவித பந்துவுமாகச் சொல்லாநின்றதே; (௨) [எம்மானுமெம்மனையுமித்யாதி] ராகாந்தராய் ப்ரஜையைப் பெற்று "யௌவநவிரோதி" என்று போகட்டுப் போவர்கள்; இவன்றான் வாஸனைபண்ணின முகத்தாலே "அம்மே!" என்றபோதாக, பெண்குரலாலே "ஏன்" என்றும், "அப்பா" என்றபோதாக, ஆண்குரலாலே "ஏன்" என்றும், இப்படி முகங்கொடுத்துக்கொண்டு போகக்கடவனாயிருக்குமிறே அவன்.

ஶரீரமானது கட்டுக்குலைந்து ப்ராப்யபூமியிலே போய்ப் புகுமளவும் செல்ல நடுவுண்டான விரோதிகளைப் போக்கிக் கொடுபோகைக் கீடான விரகறியுமவனாக வேணும், விரோதிகள்தன்னை யிருந்தண்டமாக விட்டுக்கொடுபோகவல்ல ஶக்தனாகவேணும், தான் தனக்குத் தஞ்சமல்லாதவன்று இவன்றனக்குத் தஞ்சமென்று தன்னை யிவன் கையிலே காட்டிக்கொடுக்கும்படி ப்ராப்தனாக வேணும். "ஸர்வஜ்ஞன்-ஸர்வஶக்தி" என்று தானே ப்ரமாண ப்ரஸித்தன்; "தஞ்சமாகிய தந்தைதாயொடு தானுமாய்" என்று இவர்தாமே "தஞ்சம்" என்றார். "மயர்வற மதிநலமருளினன்" என்று-தயாவானென்னுமிடம் தாமே கைகண்டார். இனி ஶேஷியாயிருக்கையாலே தானே ப்ராப்தனாயிருக்குமிறே.

ஆக, "நம் விரோதிகளைப் போக்கிப் ப்ராப்ய பூமியளவும் கொண்டுபோய் வழிநடத்துவான் காளமேகம்" என்றத்யவஸித்து; அநுகூலர்களிலே வழிபோவார் "அகப்படவே" என்றவிடத்தைப் பிடித்துப் படைக் கூட்டிக்கொண்டு தம் கையிலிருந்தவர்கள் அவர்கள் கையிலே கொடுத்து அவர்கள் நிலத்திலே சென்றவாறே வாங்கிக்கொள்ளுமாபோலே, ஶரீரவிஶ்லேஷ ஸமயத்தில் காளமேகத்தின் பக்கலிலே ஆத்மஸமர்ப்பணம் பண்ணி, "ப்ராப்யபூமியிலேயுங்கால் என்னை நோக்கிக்கொள்ளக்கடவோம்" என்று வழித்துணையாகப் பற்றுகிறார்.

(௧) ஸுபால ௬- (௨) தி-மொ-எ-௨-௬-

இஸ்ஸ்வபாவங்க ளொன்றுமில்லையே யாகிலும், அவன் முன்னேபோகப் பின்னேபோகாநின்றால் அவ்வடிவழகு தன்னை யநுபவித்துக்கொண்டுபோமதுவே ப்ரயோஜநமாகப் போருமபடி யாய்த்திருப்பது. (௧) "வள்ளலேயுன்றமர்க்கென்றும் நமன்றமர் கள்ளர்போல்" என்கிறபடியே, எதிரிகள் கூசிப்போம்படி மதிப்பனா யிருப்பா னொருவனைப் பற்றவேணுமிறே (௨) "வரிஹாஸ்யே ஸஹஜநஸ்ஸ்வஜநா-பரிஹாரமதுலஂ கத ப்ரபந்நாந்" என்று அவ னும் சொல்லிவைத்தானிறே. *

முதற்பாட்டு.

தாளதாமரைத்தடமணி வயல்திருமோகூர் * நாளுமேவிநன் கமர்ந்து நின்றசுரரைத்தகர்க்கும் * தோளுநான்குடைச்சுரிகுழற் கமலக்கட்கனிவாய் * காளமேகத்தையன்றி மற்றொன்றிலங் கதியே. (௧)

ப:— அநந்தரம் முதற்பாட்டில், ப்ரதிகூலநிரஸந ஸ்வபாவனாய் நிரதிசய போக்யபூதனான காளமேகத்தையொழிய நமக்கு ஸஹாய யா கந்தவ்ய மில்லையென்கிறார். (௧)

(இ-ள்.) தாள-தாளூரத்தையுடைய, தாமரை-தாமரைகளானவை, தடம்-தடாகங்களை, அணி-அலங்கரியாநிற்கிற, வயல்-வயலையுடைய, திருமோகூர்-திருமோகூரிலே, நாளும்மேவி-நித்யவாஸம்பண்ணி நன்கு மிகவும், அமர்ந்துநின்று-ஸ்வயம் ப்ரயோஜநமாம்படி புகப்போடே பொருந்திநிற்குமவனாய், அசுரரை-விரோதிகளான அஸுரர்களை, தகர்க்கும் புடைத்துப்போகடும்படி பரிகோபமாய் வழிபோக்கில் இழிலச் செய்யும்படி கற்பகப்பணைபோலே யிருக்கிற, நான்குதோளுடை-நாலுதிருத்தோளையுமுடையனாய், சுரிகுழல் - அத்வக்லேஸஹமமாய் துணையாகைக்கு போக்யமான சுரிந்து துன்னுகுழலையுடையனாய் பின்பேவருகிற வென்னைப்புரிந்து கடாக்ஷிக்கைக்கீடான, கமலக்கண்-கமலம்போன்ற கண்ணையுடையனாய், இளைப்பாறும்படி ஸம்பாஷணம்பண்ணும், கனிவாய்-ஸ்நிக்தமான திருப்பவளத்தையுடையனாய். காளமேகத்தையன்றி - காளமேகம்போலே உதாரத்வத்தையுடைய

(௧) தி-மொ-அ-௧0-௭- (௨) வி-பு-௫-௭-௧௫-

வனையொழிய மற்றொன்றுகதி-வேறு நமக்குத் துணையாக கர்தவ்யமா யிருப்பதொரு வஸ்துவை, இலம்-உடையோமல்லோம்.

தாமரையைத் தடமணிந்ததாகவுமாம். (௧)

ஆறு ;—பண்டுசெய்த வாஸ்ரிதவிரோதி நிரஸநரூபமான பராக்ரமங்களைத் தோற்றுவிக்கிற திருத்தோள்களையும், அழகாலே நிரவதிகபோக்யமாயிருக்கிற திருக்குழல்களையும், திருக்கண்களையும், திருப்பவளத்தையும், காளமேகம்போலேயிருந்த திருமேனியையுமுடையனாய், திருநாட்டிற்காட்டிலும் திருமோகூரிலே அதிமாத்ரமாக ஸ்நேஹத்தைப் பண்ணி யெழுந்தருளியிருக்கிற வெம்பெருமானல்லது நமக்கு மற்றொரு ப்ராப்யமில்லை யென்கிறார். (௩)

ஈடு - அவ :—மரணமான மஹாபயத்துக்கு விரோதிநிரஸநசீலனான காளமேகமல்லது துணையில்லையென்று அவனைப்பற்றுகிறார்.

(தாளதாமரை) மலையைச் சுமந்தாப்போலே பூவின்பெருமையைப் பொறுக்கவல்ல தாளையுடைய தாமரையென்கை. (௧) "உரம் பெற்றமலர்க்கமலமுளைகளந்தசேவடிபோ லுயர்ந்துகாட்ட" என்னக்கடவதிறே. சேற்றின்நன்மையாலே யுரத்த தாளையுடைய தாமரையென்கை. (தடமணி) இப்படிப்பட்ட பூக்களாலே யலங்கரித்தாப்போலே யிருக்குமாய்த்துத் தடம். [உரம்பெற்றமலர்க்கமலமுலைகளந்தசேவடிபோ லுயர்ந்துகாட்ட] சேற்றுவாய்ப்பாலே உரம்பெற்றிருக்கிற கமலமானது ஓங்கியலர்ந்தபோது, திருவுலகளந்தபோதெரிந்த திருவடிகளுக்குப் போலியாயிருக்கிறது. [வாம்புற்றவித்யாதி] அப்போது (௨) "ஸஜெஜ ---- ஸங்கைஸ்ஸுரா ணும்" என்கிறபடியே தேவர்கள் இரண்டு காலையிட்டுத் தலையை வணங்கித் தெண்டனிட்டாப்போலே பிராகின்றதாய்த்து, செங்கெல்களானவை விழுந்து தலைசாய்ந்து கிடக்கிறபோது; இப்படிப்பட்ட தடங்களையும் வயல்களையுமுடைத்தான திருமோகூர்.

ஊரில் போக்யதையடைய வயலிலேகாணுமித்தனை. (நாளுமேவி) நாள்தோறும் மத்யாதரத்தைப்பண்ணி; அவ்வூரில் விழுந்து விழுவதொறும், அவனுக்கு (௩) "ஸ-----மா -----ஸ்ரீ நிரஸா-

(௧) பெரியா-தி-௬ ௧ அ- (௨) விஷ்ணுதர்ம - மாங்கல்யஸ்தவ-
(௩) வி-பு-ஞ-௧௭-௩-

க திருவாய்மொழி, க-ப, ஈ-தி, உ-பா, இவற்றின் வ்யாக்யானம்.

ஸம்ஸார ஸாகரே மிஸா" என்னும்படியாயிருக்கிற [illegible], (முன்னே நின்று) இவ்வூரில் வாஸமொழிய வேறு ப்ரயோஜநத்தை உடையானாகை இதுதானே ப்ரயோஜனமாக நின்று, (அசுரர்த்யாதி) அவ ஸங்கல்பத்தைத் தணிக்கவல்ல விரோதியைப் போக்கவல்லனென்று தோற்றும்படியான திருத்தோள்களை முடைய; "இவரிப்போகுகிறபடி யெங்ஙனே" என்று [illegible] "விடுகாதாளனும் தோடிட்டுவளர்ந்த காதென்று தெரியுங்காண்" என்றருளிச்செய்தருளினவார்த்தை,

(சுரிகுழல்) கெடுகாட்பட ஸம்ஸாரத்தில் பட்ட ஸகல துக்கங்களும் மாறும்படி யிருக்குமாய்த்து, பின்னே போகிறவனுக்கு முன்னே போகிறவன் ஒருக்கால் திருக்குழலைக் குலைத்து முடிக்க; ("[illegible]") (கமலமித்யாதி) சக்ஷுராதி விஷயங்களினுடைய பொய்யான நோக்கிலும் பொய்யான முறுவலிலும் அகப்பட்ட நெஞ்சாறலெல்லாம் தீரும்படி மெய்யான நோக்கும் மெய்யான முறுவலுமிருக்கும்படி சொல்லுகிறது.

(காளமேகத்தை) ராஜாக்கள் போர்போனால் முன்னே [illegible] விடுமாப்போலே, முன்னும் காளமேகம் [illegible] கொண்டுபோக பின்னே [illegible] போகலா யிருக்குமாய்த்து, (அன்றிமற்றொன்றிலம் கதியே) காளமேகத்தையொழிய வேறு கதியுடையோமல்லோம் [illegible])

இரண்டாம்பாட்டு.

இலங்கதிமற்றொன்றொக்க மின்னொளிற்றாமின் * அலங்கலங்கண்ணியாயிரம் பெருடையானா * நலங்கொள் நான்மறைவாணர்கள் வாழ்திருமோகூர் * நலங்கழல் [illegible] யாமே.

(உ)

ப:—அநந்தரம், நிரதிசயபோக்யனை [illegible] பூர்த்தியையுடைய ஸர்வேஸ்வரன் [illegible] தையிலும் வேறொரு கதியுடையோமல்லோம் [illegible]

(இ-ள்.) ஈன்-நூத்தாமை [illegible] திருத்துழாயையுடைத்தாய். அலங்கல் [illegible]

(க) பாரத.

கண்ணி - மாலையையுடையனாய், ஆயிரம்பேருடை - அநுபாவ்யமாய் அஸங்க்யாதமான திருநாமங்களையுடைய, அம்மான்-நிருபாதிகசேஷியாய், நலங்கொள்-ஆநந்தமஸ்யாதி விலக்ஷணகுணங்களையுடையராய், நான்மறை - நாலுவேதங்களுக்கு, வாணர்கள் - நிர்வாஹகரானவர்கள், வாழ்-ரக்ஷகத்வாதி குணாநுபவத்தாலேவாழுகிற, திருமோகூர்-திருமோகூரிலேவர்த்திக்கிறவனாய், நலங்கழலவன்-ஆஶ்ரிதஸார்தம்யம்பாராதே நன்மைக்கிட்ட வழகிய வீரக்கழலையுடையவனுடைய, அடிநிழல்-பாதச்சாயையாகிற, தடமன்றி-தடாகமொழிய, யாம் - நாம், எம்மைக்கும் - எல்லாஜந்மத்திலும், கதி - கந்தவ்யமாக, மற்றொன்று - வேறொன்றை, இலம்-உடையோமல்லோம்.

இனியதுழாயென்றுமாம், அலங்கல்-மாலையாய், கண்ணி-தாராய், தொடையாகவுமாம், அலங்கல்-அலங்காரமாகவுமாம். (உ)

ஆறு :— (இலங்கதி) நமக்கெந்நைக்கும் ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகனான வவன்திருவடிகளின் நிழலாகிற குளிர்ந்த தடாகமல்லது மற்றொரு ப்ராப்யமில்லையென்கிறார். (உ)

ஈடு - அவ :—போகஹேதுவான வொப்பனையையும் உஜ்ஜீவநஹேதுவான திருநாமங்களையு முடையவனுடைய திருவடிகளல்லது வேறு, காலதத்வமுள்ள தனையும் புகலுடையோமல்லோமென்கிறார்.

(இலங்கதிமற்றொன் றெம்மைக்கும்) (எம்மைக்கும் - மற்றொன்று-இலங்கதி) இவ்வார்த்தை ஒருஜந்மத்துக்கன்றியே, எல்லா ஜந்மத்துக்கும் இவ்வார்த்தை; எல்லாக்காலத்துக்கு மிதொழிய வேறு துணையுடையோமல்லோம். (கனிந்யாதி) காரையும் குளிர்த்தியையு முடைய திருத்துழாயிலொளியையுடைத்தான வழகிய மாலை. (அலங்கல்) ஒளியென்றுதல், அசைவென்றுதல்; பின்னே போகாநின்றால் அடிமாறியிடும்போது வளையமசைந்துவருகிறபடியென்றுதல், திருமேனியிலே சேருகையாலே வந்த புகரைச் சொல்லுதல்.

(ஆயிரம்பேருடை) தோளும் தோள்மாலையுமான வழகைக் கண்டு இவனைத்தப் புக்கால், இழிந்தவிடமெல்லாம் துறையாம்படி அஸங்க்யாதமான திருநாமங்களையுடையவன். (அம்மான்) வடிவழகுகன்றி அப்ராப்த ஸந்தலத்திலே பேச்சிறாகவேண்டாதே, (க) "அழும்பன்மையுப்பாளை யேத்தாதயர்த்து - வானாவிருந்தொழிந்

(க) பெரிய திருவ-அஉ-

தேன் கீழ்கொள்களெல்லாம்" என்று ஏத்தாத நாளைக்கும் வயிறு பிடிக்கவேண்டும்படியான விஷயம.

(நலங்கோளித்யாதி) "ஆக்ருஸம்ஸ்யமே வேதார்த்தம் என்று வேததாத்பர்யம் கைவந்திருக்குமவர்களாய், வேதத்துக்கு வ்யாஸபதம் செலுத்தவல்லரானவர்கள் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேசம். அவ்வூரில் வர்த்தகந்தானேயிறே வாழ்ச்சி அத்தேவாஸத்தாலே "ஆஸ்ரிதஸம்ரக்ஷணமே பரமதர்மம" என்று ஈஸ்வரனுக்கு மதிலே நிஷ்டனாகவேண்டும் தேசமாக; அவ்வூரிலே யாஸ்ரயிக்கச் சென்றாரை [illegible] மாபிஸ்துல்யோபவது" என்னுமவர்கள்.

(நலங்கழலவன்) ஆஸ்ரிதருடைய குணதோஷநிரூபணம் பண்ணாததிருவடிகள். அவர்கள் தாங்கள் [illegible] "வயஹ்நதாஹ்-வத்யதாம்" என்றுமாம், (ந) " [illegible] ஜேயம்" என்னுமவன். (அவனடிநிழற்றடமன்றியாமே) அவனிலை கிற பதம் இரண்டிடத்திலுமன்வயிக்கிறது. அவனை [illegible] கிற பொய்கையை யொழிய நாம வேறொரு கதியுடையோமல்லோம.

மூன்றாம்பாட்டு.

அன்றியாமொருபுகலிடமிலமென்றென்றலற்றி* நின்று [illegible] னாமுடுதேவர்கள்நாட * வென்றிமூவுலகளித்து [illegible] கோகூர்* நன்றுநாமினிநணுகுதும் நமதிடர் கெடவே. (௩)

ப:—அநந்தரம், அகிலஜகத்ரக்ஷண [illegible] கோகூரை, நமக்குத் துணைத் தேட்டமாயபடியான [illegible] கிட்டுவோமென்கிறார். [illegible]

(இ - ள்.) அன்றி-உன்னையொழிய, யாம்-நாங்கள் [illegible] வேறொருபுகலிடம், இலம்-உடையோமல்லோம். என்று [illegible] என்றுதளர்த்திதோன்றும்படி பலகாலும் கூப்பிட்டு, [illegible] ஜலாபத்தளவுமின்று, நான்முகனாமெருடு - [illegible] கூட, தேவர்கள்-தேவஜாதிகள், நாட-[illegible], வென்று விரோதிகளைவென்று. இம்மூவுலகு - இத்[illegible]

(க) பா-யு-கசி உஅ- (உ) பா-யு-கள-உள- (௩) பா-யு-கஅ-[illegible]

துழல்வான்-ரக்ஷிக்கையே யாத்ரையாயிருக்கு மவனுடைய. திருமோகூர்-திருமோகூரை, நாம்-நாம், நமது-நம்முடைய. இடர்கெட-வழித்துணை தேட்டமான மநோதுःகம் தீரும்படி, இனி-ரக்ஷகனானவன் ஸந்நிதிகளை [illegible]ன்பு, நன்று-அநந்யப்ரயோஜநராய்க் கொண்டு, நணுகுதும்-கிட்டக்கடவோம். (௩)

ஆறு :— (அன்றியாம்) ஆதலால், அர்த்திகல்பகமாயிருக்குமவனைத் திருமோகூரிலே சென்று நம்முடைய க்லேஶமெல்லாம் தீரும்படி புஜிப்போமென்கிறார். (௩)

ஈடு-அவ:—ஸர்வரக்ஷகனானவன் வர்த்திக்கிற திருமோகூரை, நம்முடைய ஸகல து:கமும் கெடச்சென்று ப்ராபிப்போமென்கிறார்.

(அன்றியித்யாதி) ப்ரயோஜநாந்தரபரரும் அநந்யப்ரயோஜநருடைய பாசுரத்தைச் சொல்லுவர்களாய்த்து அவன்முகங்காட்டுகைக்காக. "தேவரையொழிய நாங்களொரு புகலுடையோமல்லோம்" என்று நிரந்தரமாக அடைவுகெடச் சொல்லிக் கூப்பிட்டு, (நின்று) அநந்யப்ரயோஜநரைப்போலே தங்கள் ப்ரயோஜநம் கைபுகுருமளவும் நின்று, (நான்முகனித்யாதி) சதுர்முகன், ருத்ரன், இவர்களோடேகூட தேவஜாதியடைய வாய்ப்ரயிக்க.

(வென்றிர்யாதி) அவர்கள் ப்ரதிபக்ஷத்தை வென்று, அவர்களுக்கு அபேக்ஷிதமான விக்ஷைரவேக்யத்தையும் ரக்ஷித்து, அதுவே யாத்ரையாயிருக்குமவன் வந்து வர்த்திக்கிற தேசமாய்த்து. (நன்று நாமினிநணுகதும்) (இனி-நாம்-நன்று-நணுகுதும்) அவன் ஸர்வரக்ஷகனென்பு, ரக்ஷ்யனோமென்றுடைய நாம் நன்றாகக்கிட்டுவோம். [illegible] காலைவகஜாமவந்தநிகள் கிட்டுறப்போலே யன்றிக்கே, (௧) "நினைக்கிலேன் தெய்வங்காள்" என்று ப்ரயோஜநாந்தரங்களைக் [illegible] அநந்யப்ரயோஜநராய்க் கிட்டுவோம். (நாமிடர்கெடவே) "துயரர் துயேன" என்றிருக்கிற நம்முடைய க்லேஶங்கெட. (௩)

நான்காம் பாட்டு.

இடர்கெடவெம்மைப்போந்தளியா யென்றென்றேத்தி* சுடர்கொள்சோதியைத் தேவருமுனிவரும் தொடர* படர்கொள்பாம்பணைப்பள்ளிகொள்வான் திருமோகூர்* இடர்கெடவடிபரவுதும் தொண்டீர்வம்மினே. (௪)

---

(௧) திருவிரு-௩௨-

ப:— அநந்தரம், ஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாக அநந்தசாயியானவனுடைய திருவடிகளை யாச்ரயிப்போம் வாருங்கோளென்று, க்ருபையையுடைய ரான பாகவதரை யழைத்தருளுகிறார்.

(இ-ள்) இடர்கெட - விரோதிகளால் வந்த து:க்கம் தீரும்படி, போந்து - எழுந்தருளிப்போந்து. எம்மை - எங்களை. அளியாய் - ரக்ஷிக்கவேணும், என்றென்று - என்று பலகாலும் [illegible] ஏத்த - ஸ்துதித்து. அத்தாலே சுடர்கொள் - பேரொளியையுடைத்தான. சோதியை - தேஜோமயமாயுள்ள திருமேனியை, தேவரும் - ஸர்வாதிகாரிகளான தேவர்களும், முனிவரும் - ஐச்வர்யார்த்திகளாய் தபஸ்ஸு பண்ணுகிற ருஷிகளும். தொடர - அநுவர்த்திக ஆச்ரயிக்கைக்காக. படர்கொள் - ஸ்வஸ்பர்சத்தாலே விரிவையுடைத்தாய், பாம்பணை - ஜாதி ப்ரயுக்தமான மென்மைகுளிர்த்தி நாற்றங்களையுடைய திருவரவணையிலே, பள்ளிகொள்வான் - பள்ளிகொண்டருளுகிறவனுடைய, திருமோகூர் - திருமோகூரிலே. இடர் - நம்முடைய அஸம்பவதுக்கம் கெட - போம்படியாக, தொண்டீர் - ஆச்ரயணருசியை யுடையீர்களான நீங்கள், அடி - அவன் திருவடிகளை, பரவுதும் - ஸ்துதிப்போம், வம்மின் - வாருங்கோள். (௬)

ஆறு;—(இடர்கெட) ப்ரஹ்மாதிகள் [illegible] கைக் கொள்ளுகைக்காக [illegible] வன், அப்படியே நமக்கும் [illegible] கைக் கொள்ளுகைக்கு [illegible] அவன் திருவடிகளையே [illegible] (௬)

ஈடு-அது;— [illegible] ன்று, [illegible]

(இடர்கெடவித்யாதி) "எம்மை - இடர்கெட - [illegible] பாய்" என்னும் [illegible] த்தார்க்கும் வார்த்தை. * [illegible] மை) முன்பு (௧) "[illegible]" [illegible] வர்கள் [illegible], (௨) "[illegible] பர்வபரிஷ்வணி" [illegible]

(௧) கீதை-௧௯-௧௮. (௨) [illegible]

டுமெத்தனை. (போந்தளியாய்) "அவதரித்து ரக்ஷிக்கவேணும்" என்பார்கள். முன்பெல்லா முபேக்ஷித்திருந்தவர்கள், ஒன்றுகெட்டவாறே பாடிகாப்பாரைப் பிடிக்குமாபோலே, "நாங்களாபந்நராய்வர நீ கிடக்கிறதென்" என்பர்கள்,

(என்றென்றேத்தி-துடர) தங்களாபத்தாலே இடைவிடாதே புகழ்ந்து வடிம்பிட் டாஶ்ரயிக்கைக்காக. (சுடர்கொள்சோதியை) "ஆபத்காலத்திலேயாகிலும் நம்பாடே வரப்பெற்றோமே!" என்று உஜ்ஜ்வலனாயிருக்குமவனை யென்னுதல், விலக்ஷணமான வழகையுடையனாகையாலே ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமானவனைக்கிடீர் துஃகநிவர்த்தகனாக நினைத்ததென்னுதல். (தேவரும் முனிவருந்துடர) தேவர்களும், ருஷிகளும் (௧) "ஸம்ஸ்வரோஹம்-ஈஶ்வரோஹம்" என்றிருப்பாரும், ஐஶ்வர்யார்த்தமாக யத்நம்பண்ணுவாரும். (படர்கொள்பாம்பணைப் பள்ளிகொள்வான்) அநந்யப்ரயோஜநரை யடிமைகொள்ளுகிறவன்கிடீர், ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்கு முகங்கொடுக்கைக்காக க்ஷீராப்தியிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறான்.

(படர்கொள்பாம்பு) ஸ்வஸ்பர்ஶத்தாலே வளராநின்றுள்ள திருவநந்தாழ்வான். (பள்ளிகொள்வான்) தன்னுடைய ஸ்பர்ஶத்தாலே ஸர்வஜ்ஞனானவனை அஜ்ஞரைப்போலே நித்ரைக்கிடங்கொடுக்கும்படி பண்ணவல்லனாய்த்து திருவநந்தாழ்வான். (திருமோகூர்) தேவர்களுக்கு ஸாலப்யனானபோலே நமக்கும் ஸாலப்யனாகைக்காகத் திருமோகூரிலே நின்றருளினான். (இடர்கெடவடிபரவுதும்) அவனுடைய திருவடிகளை நம்முடைய ஸகலதுஃகங்களும் கெடும்படியாஶ்ரயிப்போம். (தொண்டர்வம்மினே) நம்மோடு ஸகோத்ரிகராயிருப்பாரடங்கத் திரளுங்கோள். (௪)

ஐந்தாம்பாட்டு.

தொண்டர்வம்மின் நம் சுடரொளி யொருதனிமுதல்வன் * அண்டமுலகளந்தவனணி திருமோகூர் * எண்டிசையுமீன்கரும்பொடு பெருஞ்செந்நெல்விளைய * கொண்டகோயிலைவலஞ் செய்திங் காடுதுங்கூத்தே. (௫)

---

(௧) கீதை-௧௬-

ப:—அநந்தரம். அஶேஷஜந ஸம்ஶ்லேஷ ஸ்வபாவனான த்ரிவிக்ரமன் வர்த்திக்கிற திருமோகூரில கோயிலை யநுபவித்து ப்ரீதராவோம், வாருங்கோளென்கிறார். (ரு)

(இ - ள்.) நம் - நமக்கநுபாவ்யமாய் சுடர்-கிரணதிகௌஜ்ஜ்வல்யத்தை யுடைத்தான, ஒளி - தேஜோமய திவ்யவிக்ரஹத்தையுடையனாய், ஒருதனிமுதல்வன் - ஜகத்துக்கு நிமித்தோபாதாந ஸஹகாரிரூபமான த்ரிவிதகாரணமும் தானேயாய், அண்டம்-ஸ்ருஷ்டமான அண்டத்துக்கு அகவாயிலுண்டான. மூவுலகு-ஜகத்த்ரயத்தையும். அளந்தவன் அளந்து கொண்டவன், அணி - அழகிய, திருமோகூர் - திருமோகூரிலே எண்டிசையும் - பார்த்ததிக்குகள்தோறும், ஈன் - இனிய கரும்பொடு - கரும்போடேகூட, பெருஞ் செந்நெல் - பெரிய செந்நெலானது, விளைய - விளையும்படியாக, கொண்ட - பரிக்ரஹித்த. கோயிலை-கோயிலை. இங்கு - இந்தபூமியிலே. வலஞ்செய்து - ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணி, கூத்தாடுவோம் - ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே ஸஸம்ப்ரமந்ருத்தம் பண்ணுவோம் தொண்டீர் - ஆசையுடையநீங்கள், வம்மின் - வாருங்கோள். (ரு)

ஆறு;—(தொண்டீர்) ஜகத்துக்கு த்ரிவிதகாரணமும் தானே யாய், அப்ராக்ருதமான வடிவையுடையனாய், மஹாபலியாலே யபஹ்ருதமான த்ரைலோக்யத்தையு மளந்துகொண்ட வெம்பெருமா னெழுந்தருளியிருக்கையாலே அதிஶ்லாக்யமான திருமோகூரை யாஶ்ரயிக்க வாருங்கோளென்கிறார். (ரு)

ஈடு-அவ;—அவனெழுந்தருளிநின்ற திருமோகூரை யாஶ்ரயித்து தநுபவிக்க வாருங்கோளென்கிறார்.

(தொண்டீர்வம்மின்) பகவத்விஷயத்தில் ஆசையுடையீர் வாருங்கோள். (நஞ்சுடரொளியொருதனிமுதல்வன்) நிரதிசய தேஜோரூபியாய் த்ரிவிதகாரணமுமாய் தானேயானவன் (நம்) என்கையாலே ஆஶ்ரிதர்க்கு ப்ரஸித்தியைச்சொல்லுதல், தன்வடிவழகையும் ஜகத்துக்கு தன்னோட்டை ப்ராப்தியையும் நமக்கறிவித்தவனென்றுதல்.

(அண்ட மூவுலகளந்தவன்) அண்டத்துக்குள் பூமியாகிற இரண்டாம் ஸ்ருஷ்டியிலுண்டான மஹாபலியாலே யபஹ்ருதமான ... மூன்றுவகைப்பட்ட லோகங்களையுமளந்துகொண்டவன். ஸ்ருஷ்டித்து விடுகையன்றிக்கே, ஸ்ருஷ்டமானஜகத்தை ப்ரபல ரபஹரித்தால் எல்லைநடந்துகொண்டு ரக்ஷிக்குமவனென்கை.

(அணிதிருமோகூர்) அவன்றனக்காபரணமான தேசமென்னுதல், ஸம்ஸாரத்துக்காபரணமான தேசமென்னுதல். (எண்டிசையுமித்யாதி) எட்டுத்திக்கிலுமீன்ற கரும்போடே பெருஞ்செந்நெல் விளையும்படி (கோண்டகோயில்) திருவுள்ளத்தாலே பரிக்ரஹித்த கோயில், கரும்புக்கு நிழல்செய்தாப்போலே யிருக்கும்செந்நெல்.

அவன் ஸந்நிதியாலே ஊரும் (க) ''ககாமஹமிநாவ்ருக்ஷா:-அகாலபலிநோத்ருக்ஷா:'' என்கிறபடியேயாய்த்து. (வலஞ்செய்து) ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணி. (இங்காதும்கூத்தே) அங்குப்போனால் (உ) ''கவாநிஜஹமநுப்ர-அஹமந்நமஹம்'' என்று களிக்கும் கூத்தை யிங்கேகளிப்போம். (ரு)

ஆறாம்பாட்டு.

கூத்தன்கோவலன் குதற்றுவல்லசுரர்கள்கூற்றம் * ஏத்துநங்கட்கு மமரர்க்கு முனிவர்க்குமின்பன் * வாய்த்ததண்பணைவளவயல்சூழ்திருமோகூராத்தன் * தாமரையடியன்றி மற்றிலமரணே, (சு)

ப:—அநந்தரம், போக்தாக்களுக் கநுபவப்ரீதிகரனாய் ஆப்தனானவன் திருவடிகளொழிய வேறொன்றை ரக்ஷகமாக வுடையோமல்லோமென்கிறார்

(இ - ள்) கூத்தன் - வல்லாராடினாப்போலே தர்ஶநீயகதியாய், கோவலன் - ரக்ஷ்யவர்க்கத்தைப் பின்சென்று ரக்ஷிக்குமவனாய், குதற்று - பீடகரான குதற்றுதலையுடையராய், வல் - ப்ரபலரான, அசுரர்கள் - தேஹாத்மாபிமாநப்ரக்ருதிகளாயுள்ள வாஸுர ப்ரக்ருதிகளுக்கு, கூற்றம் - ம்ருத்யுவாய், ஏத்தும் அநந்யப்ரயோஜநராயேத்துகிற நங்கட்கும் அநபிமாநரானநமக்கும், அமரர்க்கும்-நித்யாநுபவம்பண்ணுகிற வமரர்க்கும், முனிவர்க்கும்-முனிவர்க்கும், இன்பன்-ஆநந்தகனாய், வாய்த்த-ஸம்ருத்தமாய், தண் - குளிர்ந்த, பணை - நீர்நிலங்களாலும், வளவயல் - தர்ஶநீயமான வயலாலும், சூழ் - சூழப்பட்ட, திருமோகூர் - திருமோகூரிலே ஆத்தன் - ஆஸ்ரிதர்க்கு விஸ்வஸநீயனாயிருக்கிற ஆப்தனுடைய தாமரையடியன்றி - நிரதிஶயபோக்யமான தாமரைபோன்ற திருவடிகளையொழிய, மற்றரணிலம் - வேறொருரக்ஷக முடையோமல்லோம் (சு)

(க) ரா-யு-கஉஎ-ககூ- (உ) தை-ப்ருகு-கய-

ஆறு;—(கூத்தன்) கோபாலனாய், மநோஹாரி சேஷ்டிதங்களை யுடையானாய், மிறுக்குச்செய்யும் வலியரான வஸுரர்க்கு ம்ருத்யு வாய், நித்யஸித்தர்க்கும் இன்றும்ப்ராயிக்கிற நமக்குமொக்க விநீய னாய், மிகவுமழகிதான சீர்நிலங்களையுடைய வளவிதானவயல் சூழ்ந்த திருமோகூரிலே பரமாப்தனாயெழுந்தருளியிருக்கிற பெரியபெருமா னுடைய திருவடிகளல்லது வேறுநமக்கரணில்லை யென்கிறார். (௬)

ஈடு; அவ;—திருமோகூரிலே நின்றருளின பரமாப்தனான திரு வடிகளல்லது வேறுநமக்கு ரக்ஷையில்லையென்கிறார்.

(கூத்தன்) நடக்கப்புக்கால் வல்லாராடினாப்போலே யிருக்கை. (க) "அருதஃப்ரயயளாசஃ - அக்ரதஃப்ரயயௌராமஃ" என்கிற படியே நடைச்சக்ரவத்துப் பிடிக்கலாயிருக்குமாய்த்து. அவன்முன் னேபோகப் பின்னேபோகையாவது-கூத்துக்கண்டுபோகையாய்த்து. (உ) [ஆடல்பாடலவைமாறினர்தாமே] என்னக்கடவதிறே - அவன் திருக்குழலை வாய்வைத்தபோது அப்ஸரஸ்ஸுக்கள் குழலோசை யைக்கேட்டுப் பாடத்தவிர்ந்தார்கள், அவன் நடையழகைக்கண்டு ஆடத்தவிர்ந்தார்கள்;

(கோவலன்) தன்னைத் தாழவிட்டு ஆஸ்ரிதரை ரக்ஷிக்குமவன். பிசாசத்துக்கு மோக்ஷப்ரதனாய் வழிநடக்கிறவனிறே. (குதற்றுவல் லசுரர்கள் கூற்றம்) மிறுக்குக்களைப்பண்ணுநிற்பாராய், பெருமிடுக்க ரான வஸுரர்களுக்கு ம்ருத்யுவாயுள்ளவன். (ஏத்துமித்யாதி) இன் றும்ப்ராயிக்கிற நமக்கும், "வைகுந்தத்தமரரும் முனிவரும" என் கிற நித்யாஸ்ரிதர்க்குமொக்க விநியனானவன்.

(வாய்த்தவித்யாதி) அழகிதான சீர்நிலங்களையும் வளவிதான வயலையுமுடைய திருமோகூரிலே நின்றருளின பரமாப்தர். தான் தனக்கில்லாத மரணஸமயத்தில் (௩) "[illegible] அஹம் ஸ்மராமிமத்பக்தம்நயாமி" என்னும் பரமாப்தனான், தன்னை யஞ்சினபோது அவன் பக்கலிலே ந்யஸ்தபாரனாய் இரா [illegible] யான ஆப்ததமன். (தாமரையடியன்றி) அகாப்தனைவிடவிட வொண்ணாதாய்த்துத் திருவடிகளில்போக்யதை. (மற்றிலமரணே) வேறுசிலரை ரக்ஷகராகவுடையோமல்லோம். போக்யதையில்லை யாகிலும் விடவொண்ணாதபடி புறம்புபுகலில்லையென்கை.

(க) ரா-ஆர-கக-க- (உ) பெரியா-தி-௩-௬-௪- (௩) வாராஹசரமம்.

ஏழாம்பாட்டு.

மற்றிலமரண்வான்பெருந்பாழ்தனிமுதலா* சுற்றுநீர்படைத்த
தன்வழித்தொன்முனிமுதலா * முற்றுந்தேவரோடுலகுசெய்வான்
திருமோகூர்* சுற்றிநாம்வலஞ்செய்யநந்துயர்கெடுங்கடிதே. (௭)

ப :— அநந்தரம் அகிலஜகத்ஸ்ரஷ்டாவான ஸர்வேஶ்வரன்வர்த்திக்கிற திருமோகூரைப்பற்றி அநுகூலவ்ருத்திகளைப்பண்ண, நம்முடைய து:கம் சடக்கெனப்போமென்கிறார்.

(இ-ள்.) தனி - (க) "அஜாமேகாம் - அஜாமேகாம்" என்கிற படியே உத்பத்யாதிகளில்லாத ஐகரூப்யத்தை யுடைத்தாய் நாநாவித கார்யங்களுக்குத் தானே காரணமாய், வான் - ஸமஸ்தகார்யங்களும் ஸாவகாசத்திலேயாம்படி விஸ்தாரத்தையுடைத்தாய், பெரு - அபேக்ஷிதகார்யத்தையுமுண்டாக்குகைக்கு யோக்யதையான பாழ்முதலா - ப்ரக்ருதிமுதலாகக்கொண்டு சுற்றும் - எங்குமொக்க வ்யாப்தமான நீர் - காரணஜலத்தை, படைத்து - ஸ்ருஷ்டித்து, அதன்வழி - அந்தவழியாலே, தொல் - அண்டத்துள் வாயிலே ஸ்ருஜ்யஜாதத்துக்கு முற்பாடனானவனாலே படைப்பனாய், முனிமுதலா - ஸ்ருஷ்டிப்ரகாரமனநசீலனான ப்ரஹ்மாமுதலாக, முற்றுந்தேவரோடு - ஸமஸ்ததேவர்களோடுங்கூடின, முற்றுமுலகு - ஸகலலோகங்களையும், செய்வான் - பண்ணுமவனுடைய, திருமோகூர் - திருமோகூரை, சுற்றிவலம் நாம்செய்ய - ப்ரதக்ஷிணம்முதலான அநுகூலவ்ருத்திகளை போகரூபமாக நாம்பண்ண, நம் - நம்முடைய, துயர் - து:கமெல்லாம், கடிது - சடக்கென, கெடும் - போம், ஆதலால், மற்றிலம் - மற்றொரு கைமுதலுடையோமல்லோம். (௭)

ஆ-று :—(மற்றிலமரண்) பெரியதவொப்பின்றிக்கேயிருக்கிற [illegible] (௭)

(க) [illegible]

ஈடு - அவ: நம்முடைய ஸகலதுக்கங்களையும் போக்கவல்லனாய் உத்பாதகனுமாயிருக்கிற திருமோகூரை யாச்ரயிக்கவே, நம்முடைய துக்கங்களெல்லாம் போய்விடுமென்கிறார்.

(மற்றிலமரண்) வேறோராணையுடையோமல்லோம். அவன்தான் ரக்ஷகனாகைக்கு ஹேதுவென்னில்; இதுவன்றோ வவன்படியென்கிறதுமேல் (வானிதீயாதி) இவ்வாறு தண்டான காரியங்கள் நடக்கவும் அழிக்கவும் வல்லவனான ஸர்வேஶ்வரன், ஆபத்துக்களாய், போகமோக்ஷங்களை கொடுப்பதான அக்னியாதியான ஸமஸ்தவஸ்துக்களை தொடக்கமாக. (சுற்றுநீர்படைத்து) (க) "அப ஏவ ஸஸர்ஜாதௌ" என்கிறபடியே ஆவரணஜலத்தை ஸ்ருஷ்டித்து. (அதன்வழித்தோன்றிய முனிமுதலா) அவ்வழியாலே, தேவாதிகளைப்பற்றப் பழையனாய் மநஸிலனை சதுர்முகன் தொடக்கமாக. (முற்றுந்தேவரோடுலகு செய்வான் திருமோகூர்) எல்லா தேவஜாதியோடுங்கூட எல்லாலோகங்களையுமுண்டாக்குமவன் வர்த்திக்கிற திருமோகூர்.

(சுற்றிநாம்வலஞ்செய்ய) நாம் சென்றுவிடாதே ப்ரதக்ஷிணாதிகளைப்பண்ண. (நந்துயர்கெடுங்கடிதே) "வழித்தவ்யாயினவை" என்று நாம் படுகிற துக்கம் கடக்கக்கெடும். (உ) "ஸர்வபாபம் மஹொதாஷதி - அதஸ்யேகதாபவதி" என்னக்கடவதிறே; ஆனபின்பு, மற்றிலமரண். (எ)

எட்டாம்பாட்டு.

துயர்கெடுங்கடிதடைந்துவந்தடியவர்தொழுமின் உயர்கொள்
சோலையொண்டடமணியொளித்திருமோகூர் பெயர்கள் ஆயிரமுடைய
வல்லரக்கர்புக்கழுந்த * தயரதன்பெற்றமரகதமணித்தடத்தினையே.

ப:— அநந்தரம், உங்களுடைய ஸகல க்லேசமும் நிச்சயமாய் நீங்கும், விலக்ஷணமான தசரதாத்மஜனானவனைக் கிட்டி ஆஶ்ரயியுங்கோள் என்கிறார்.

(இ - ள்.) உயர்கொள் - உயர்த்தியையுடைய, சோலை - சோலைகளையும், ஒண் - விலக்ஷணமான, தடம் - தடாகங்களையும், அணி - அழகிய

(க) மநுஸ்ம் க-அ. (உ) தை-ஆ-எ.

மாக வுடைத்தாய், ஒளி-அத்யுஜ் ஜ்வலமான, திருமோகூர்-திருமோகூரிலே ஜகத் பாதகத்வத்தால்வந்த, ஆயிரம்-அஸங்க்யாதமான, பெயர்களுடைய - விருதுபேரையுடையராய், வல் - ப்ரபலரான, அரக்கர் - ராக்ஷஸர், விபீஷணப்ரப்ருதிகளைப்போலே துறையறிந் திழியாமையாலே, புக்கழுந்த - புக்கழுந்தும்படியாக, தயரதன் பெற்ற - தஸரதன் பெற்ற, விஷஹாரமுமா யாபரணமுமான, மரகதமணி - மரகதமணி போலே ஶ்யாமளமான நிறத்தையுடைய, தடத்தினை-தடாகத்தை, அடியவர் - * குணைர்த்தாஸ்யமுபாகதரான நீங்கள், வந்து - வந்து, அடைந்து-கிட்டி, தொழுமின்-தொழுங்கோள், துயர்-உங்கள்ஸஹாயத்தாலே க்லேஶமானது, கடிது-சடக்கென, கெடும்-நசிக்கும்.

விஷஹாரமுமாய் ஆபரணமுமான மரதகத்ருஷ்டாந்தத்தாலே ப்ரதிகூலநிரஸநமும் அநுகூலர்க் காஶ்ரயமுமாமென்று கருத்து (அ)

ஆறு:—(துயர்கெடும்) பரமப்ராப்ய பூதனான வனுக்குங்கூட போக்யமான திருமோகூரே நமக்கு ப்ராப்யம்; ஆகலால், ப்ரதிகூலரெல்லாரும் து:க்கஸாகரநிமக்நராம்படி தயரதன்பெற்ற ஸமஸ்தகல்யாண குண விஶிஷ்டமான மரதகமணித்தடத்தினைத் திருமோகூரிலே யீண்டச்சென்று புஜியுங்கோளென்கிறார். (அ)

ஈடு - அவ;—திருமோகூரிலே நின்றருளின ஆண்பிள்ளையான தசரதாத்மஜனை யாஶ்ரயிக்க நம்முடைய து:கமெல்லாம் போமென்கிறார்.

(துயர்கெடும்கடிது) நாமபேக்ஷியாதிருக்கத் தன்னடையே சடக்கெனப்போம் நம்முடைய து:க்கங்கள். (அடைந்துவந்து) வந்தடைந்து-வந்துகிட்டி. (அடியவர்தொழுமின்) "வழித்துணையில்லை" என்று க்லேஶப்படுகிற நீங்களாஶ்ரயியுங்கோள். (உயர்ந்தபாதி) உயர்ந்தசோலைகளாலும் அழகிய தடாகங்களாலும் மலங்க்ருதமான வெளிமையுடைய திருமோகூர். (ஒளி-ஸமுதாயசோபை) சோலையைக்கண்டா லவன் வடிவுக்கு ஸ்மாரகமாயிருக்கும்; தடாகங்களைக்கண்டால் அவன் வடிவில் ஶ்ரமஹாரதைக்கு ஸ்மாரகமாயிருக்கும். * வாசத்தடம்போல் வருவானிறே அவன்றான்.

(பெயர்களாயிரமுடைய) ஈஶ்வரன் ரக்ஷித்துப் படைத்த பெயர்களோபாதி போருமாய்த்து இவர்கள் பரஹிம்ஸைபண்ணிப்

படைத்த பெயர். "யஜ்ஞஶத்ரு," "ப்ரஹ்மஶத்ரு," என்றுப் போலேயிறே யிவர்கள்பெயர் (வல்லரக்கர்புக்கழுந்த) பெருமிடுக்க ரான அஸுரர்கள் புக்கழுந்தும்படி. (தயரதனித்யாதி) சக்ரவர்த்தி பெற்ற நீலமணிபோலே யிருக்கிற தடத்தை - அடைந்துவந்தடிய வர் தொழுமின்.

(க) "பயிதாஸுரோவாவி வாரிவத்ஸர்வபோக்யம்" - பதி தருமருவாபி வாரிவத்ஸர்வபோக்யம்" என்கிறபடியே அநுகூலர்க்கு ரக்ஷகமாய், (உ) "காகுத்ஸ்தாபாதாளமுகே பதந்ஸ:" - காகுத்ஸ்தபாதாளமுகேபதந்ஸ:" என்கிறபடியே உகவாதார்க்கு நாஶக மாயிறேயிருப்பது. (ங) "யோகக்ஷேமம் நஜ்ஞாதா மநுஜைரா காரந நந்தநாந் - மயாத்வம்ஸமநுஜ்ஞாதோ கச்சலோகாநநுத்தமாந்" என்று பக்ஷியையும் வழிநடத்துமவனிறே. (அ)

ஒன்பதாம்பாட்டு.

மணித்தடத்தடிமலர்க்கண்கள் பவளச்செவ்வாய் * அணிக் கோள்நால்சடங்தோள்தெய்வ மசுரரையென்றும் * துணிக்கும்வல் லரட்டனுறை பொழில்திருமோகூர் * நணித்துநம்முடை நல்ல ரண்நாமடைந்தனமே. (கூ)

ப:—அநந்தரம், விலக்ஷணவிக்ரஹவிசிஷ்டன் வர்த்திக்கிற திருமோ கூரை நமக்குரக்ஷகமாகக் கிட்டப்பெற்றோமென்று ப்ரீதராகிறார்

(இ - ள்.) மணித்தடத்து - தெளிந்த தடாகம்போலே குளிர்ந்த, அடி-திருவடிகளையும், மலர்-விகஸிதமான தாமரைபோலே யிருக்கிற. கண்கள் - திருக்கண்களையும், பவளச்செவ்வாய்-பவளம்போலே சிவந்த திருவதரத்தையு முடையனாய், அணிக்கொள் - * ஸர்வபூஷணபூஷணார் ஹமாய், நால் - நாலுவகைப்பட்ட, தடம் - பெரிய, தோள் - திருத் தோள்களையுடைய, தெய்வம் - திவ்யவிக்ரஹத்தையுடையனாய், இவ் வழகுக்குப் புறம்பு ரக்ஷைதேடவேண்டாதபடி. அசுரரை-ஆஸுரப்ரக் ருதிகளை, என்றும் - ஸர்வகாலமும், துணிக்கும் - சேதிக்கும், வல்லரட் டன் - பெருமிடுக்கனானவன், ஆஶ்ரிதர்க்கு அச்சமறும்படி அநுபாவ்ய

(க) (உ) ரா-யு-கக-உ0- (ங) ரா-ஆர-கூஅ-ங0-

மாகைக்காக; உறை-நித்யவாஸம் பண்ணுமிடமாய், பொழில்-போக்யமான பொழிலையுடைய, திருமோகூர்-திருமோகூராகிற. நம்முடை-நம்முடைய, நல்லரண்-விலக்ஷணரக்ஷகமான தேசமானது. நணித்து-அத்யாஸந்நமாய்த்து; நாம்-துணைதேடித் தனிமைப்படுகிறோம், அடைந்தனம்-அணுகப்பெற்றோம்.

அரட்டன்-மிடுக்கன். (௬)

ஆறு:—(மணித்தடத்தடி) நிரவதிக ஸௌந்தர்யத்தையும் ப்ரதிகூலநிரஸந ஸாமர்த்யத்தையுமுடையனாயிருக்கிறவெம்பெருமானெழுந்தருளியிருக்க, ஸர்வஸுலபமாய் பரமப்ராப்யமான திருமோகூரை நாமும் புஜிக்கப்பெற்றோமேயென்று, தம்முடைய லாபத்தைப் பேசுகிறார். (௬)

ஈடு - அவ:—நமக்காரணை திருமோகூரை நாம் ப்ராபிக்கப் பெற்றோமென்று, ஸ்வலாபத்தைப் பேசுகிறார்.

(மணித்தடத்தடி) தெளிந்த தடாகம்போலேயாய்த்துத் திருவடிகளிருப்பது ஸ்ரமஹரமான திருவடிகளென்கை. (மலர்க்கண்கள்) அத்தடாகம் பூத்தாப்போலேயாய்த்துத் திருக்கண்களிருப்பது. (பவளச்செவ்வாய்) ப்ரவாளம்போலே சிவந்த திருவதரத்தையுடையனாய், தனக்குத் தானே யாபரணமாயிருக்கும் பெரிய நாலுதிருத்தோள்களையுமுடைய தெய்வம்.

அவன் வழித்துணையாகப் போம்போது, ஸ்ரமஹரமான வடிவும் தன்னைப்புத்தோற்றின ஸம்ருத்தலக்ஷணங்களையுமுடையனாய், ஒருகல்மதிளுக்குள்ளே போமாபோலே அச்சங்கெட்டுப் போம்படியாய்த்துத் தோள்நிழலிலே யொதுங்கினாலிருக்கும்படி. விஜிகிஷை போடேயாய்த்துப் போவது - "வழியிலே யெங்கே யென்ன ப்ரதிபக்ஷம் வருகிறதோ" என்று ஆசிலைவைத்த கையுந்தானுமாயாய்த்துப் போவது.

(அசுரரைப்பொன்றும் துணிக்கும்வல்லரட்டன்) அஸுரவர்க்கத்தை யொன்றும் துணிக்கும்பெருமிடுக்கன். (உறைபொழில் திருமோகூர்) நித்யவாஸம்பண்ணுகிற பொழிலையுடைய திருமோகூர், "விம்முறைவர்த்திக்கும் முறைமந்த" என்னுமாபோலே. (நணித்து) கிட்டிற்று - ப்ரத்யாஸந்நம். (நம்முடைநல்லரண்) நமக்கு ரக்ஷகமான

உ௦ திருவாய்மொழி, ௧௦-ப, ௧-தி, ௧௦-பா, நாமடைந்த வ்யாக்யாநம்'

தேசத்தை. (நாமடைந்தனமே) ரக்ஷகாபேக்ஷையுடைய நாம் கிட்டப் பெற்றோம். (௯)

பத்தாம்பாட்டு.

நாமடைந்தநல்லரண் நமக்கென்றுநல்லமரர் * தீமைசெய்யும் வல்லசுரரையஞ்சிச் சென்றடைந்தால் * காமரூபங்கொண்டெழுந் தளிப்பான் திருமோகூர்* நாமமேநவின்றெண்ணுமினேத்துமினமர் காள். (௧௦)

ப :—அநந்தரம். ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் அபீஷ்டவிக்ரஹ பரிக்ரஹம் பண்ணி ரக்ஷிக்குமவனுடைய திருமோகூரினுடைய திருநாமத்தை, நம்மோடந்வயமுடையார் அநுஸந்தித்து ஏத்துங்கோளென்கிறார். ௧௦)

(இ - ள்.) நமக்கு-நமக்கு அஸாதாரணமாக, நாமடைந்த-நாம்பற்றின, நல்லரண் - விலக்ஷணமானவரண், என்று-என்றுகொண்டு நல்லமரர்-நல்லதறியும் தேவர்களானவர்கள், தீமைசெய்யும்-பொல்லாங்கை ப்ரவர்த்திக்கக்கடவ, வல்-ப்ரபலரான, அசுரரை-அஸுரர்களைக்குறித்து அஞ்சிச்சென்றடைந்தால் - அஞ்சிச்சென்றாஶ்ரயித்தால். காமரூபங்கொண்டு-அநுரூபமாய் அபீஷ்டமான வடிவைக்கொண்டு. எழுந்து - கிளர்ந்து, அளிப்பான் - ரக்ஷிக்குமவன், திருமோகூர் - திருமோகூரினுடைய. நாமமே - பேர்பட்டபுகழையே, நமர்காள்-நம்மோடந்வயத்தமுடைய நீங்கள். நவின்று-பயின்று, எண்ணுமின்-நினையுங்கோள்: அவ்வளவில் பர்யவஸியாதே, ஏத்துமின் - ப்ரீதிப்ரேரிதராயேத்துங்கோள்.

காமரூபமென்று - அம்ருதப்ரதாந தசையில் ஸ்த்ரீ பெண்ணுருவாயெழுந்தருளினபடியைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். (௧௦)

ஆறு;—(நாமடைந்த) திருமோகூரே நமக்கு நிரபாயமாக நாமடையப் பெறுவதே! என்று, பின்னையும் ஸ்வலாபத்தைச் சொல்லி யநுபவித்து, ஆஶ்ரிதருடைய பிரார்த்தனைக்கு தக்கபடியான வடிவைக்கொண்டு அவர்களுடைய விரோதிகளை நிரஸித்து ரக்ஷித்தருளுமவனெழுந்தருளியிருக்கும் திருமோகூரினுடைய திருநாமத்தையே சொல்லி அநுஸந்தித்து ஏத்துங்கோளென்கிறார். (௧௦)

ஈடு-அவ;—ஸர்வரக்ஷகன் வர்த்திக்கிற திருமோகூரை, நமக்கு பந்துக்களானுர், ஆதரித்து நினைத்தேத்துங்கோ ளென்கிருர்.

(நாமடைந்தவித்யாதி) நமக்கு ரக்ஷையாக நாம்கிட்டின நல்லரணென்று. அவர்கள் பாசுரமிருக்கும்படி. (நல்லமரர்) தங்களாபத்துக்கிவனே யுபாயமென்றறிகையாலே-நல்லமரரென்கிருர்; அசுரர்களிற் காட்டில் வ்யாவ்ருத்தியித்தனையுமிறே.

(தீமைசெய்யுமித்யாதி) பரஹிம்ஸையே யாத்ரையாயிருக்கிற வஸுரர்களுக்கஞ்சி வந்து சரணம் புக்கால். (காமமித்யாதி) ரக்ஷணநுரூபமான வடிவைக்கொண்டு புறப்பட்டு ரக்ஷிக்கிறவன் வர்த்திக்கிற திருமோகூர். (நாமமேநவின்று) ஊரின்பேரை வாயாலே சொல்லி யநுஸந்தித்து, ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே யேத்துங்கோள் நம்முடையவர்கள். (௧0)

பதினொன்றும்பாட்டு.

ஏத்துமினமர்காளென்றுதான் குடமாடுகூத்தனை * குருகூர்ச் சடகோபன்குற்றேவல்கள் * வாய்த்தவாயிரத்துள்ளிவைவண்திருமோகூர்க்கு * ஈத்தபத்திவையேத்தவல்லார்க்கிடர்கெடுமே. (௧௧)

ப:—அநந்தரம், இத்திருவாய்மொழிக்குப் பலமாக, பகவத்ப்ராப்திவிரோதிநிவ்ருத்தியை யருளிச்செய்கிருர். (௧௧)

(இ-ள்.) நமர்காள்-நமமுடையவர்களெல்லாரும், ஏத்துமினென்று-உங்களுகப்புத்தோற்றும்படி யேத்துங்கோளென்று, தான்-தான், குடமாடுகூத்தனை-குடங்கொண்டாடின கூத்தனானவனைப்பற்ற, குருகூர்-திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான, சடகோபன்-ஆழ்வாருடைய, குற்றேவல்கள்-அந்தரங்கவ்ருத்திகளாய், இவை-ஈர்வரனுக்குத் தகுதியாம்படியாக, வாய்த்த-வாய்த்த, ஆயிரத்துள்-ஆயிரத்துக்குள்ளே, வண்திருமோகூர்க்கு-விலக்ஷணமான திருமோகூர்க்கு, ஈத்தபத்திவை-ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட பத்து இவற்றை, ஏத்தவல்லார்க்கு, ப்ரீதிப்ரேரிதராய்க்கொண்டு சொல்லவல்லவர்களுக்கு, இடர்கெடும்-ஸ்ரீஸாவாஸத்திலேவழித்துணையில்லாத துக்கம் தீரும்.

இது கலித்துறை. (௧௧)

ஆறு;—(ஏத்துமின்) என்னுடைய திவ்யமான சேஷ்டிதங்களை யுகந்திருப்பா ரெல்லாரும் வந்தேத்தி வாழுங்கோளென்று தான் குடமாடுகூத்தனைக் குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்னவாயிரத்தில், திருமோகூரைச்சொன்ன வித்திருவாய்மொழியைக்கொண்டு அவ்வூரை யேத்துங்கோ ளென்கிறார். (௧௧)

ஈடு-அவ;—நிகமத்தில், பரமோதாரமான திருமோகூருக்குக் கொடுத்த வித்திருவாய்மொழியை யப்யஸிக்கவல்லார்க்கு துக்கநிவருத்தியுண்டாமென்கிறார்.

(ஏத்துமின்) நம்சேஷ்டிதங்களை யுகப்பா ரெல்லாருங்கண்டு வாய்படைத்த ப்ரயோஜநம் பெறும்படி யேத்துங்கோளென்று, தான்சொல்லி, அதுக்கு விஷயமாகத் தான் குடக்கூத்தாடினவனை (குருகூர்ச்சடகோபன்தற்றேவல்கள்) ஆழ்வாருடைய அந்தரங்க வ்ருத்திகள். அவன் குடக்கூத்தை யநுஸந்தித்து இவர் வாசிகமான வடிமையிலே யதிகரித்தார்.

(வாய்த்தவாயிரத்துள்ளிவை) ஸர்வேஶ்வரனுக்கு நேர்பட்ட வாயிரத்துக்குள்ளே வாய்த்தவையாய்த்து இவை. (வண்திருமோகூர்க்கீத்தபத்து) பரமோதாரமான திருமோகூர்க்குக் கொடுத்தது (௧) "ஈந்தஹாரஸ்ரீவயாயி—வ:—ரத்நஹாரீசபார்த்திவ:" என்னுமா போலே, இத்திருவாய்மொழியி னினிமையாலே திருமோகூர்க்கா யிருந்ததென்று கொடுத்தார்.

(இவையேத்தவல்லார்க்கிடர்கெடும்) இப்பத்தை யப்யஸிக்க வல்லார்க்கு, ஶரீராவஸாநத்தில் "வழித்துணையில்லை" என்று கிலேஶப்பட வேண்டாதபடி காளமேகம் வழித்துணையாம். (௧௨)

பத்தாம்பத்து முதல்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதேராமானுஜாயநம:

இரண்டாந்திருவாய்மொழி—கேமேடர் ப்ரவேஶங்கள்.

ஆறு;—(கேமேடர்) இப்படி ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களோடேகூடத் திருமோகூரி லெம்பெருமானை யநுபவித்து, திருவனந்தபுரத்திலே யும் அவனை யிவர்களோடேகூட வநுபவிக்கைக்காக; *

ப:— இரண்டாந்திருவாய்மொழியில், கீழே வழித்துணையாகக் காளமேகத்தை யாஶ்ரயித்த விவ்வாழ்வாரை ப்ராப்யதேசத்தேறக் கொண்டுபோக வுத்யோகித்த ஸர்வேஶ்வரன், "தேசத்தினுடைய ப்ராப்யத்வத்தையும் தன்னுடைய கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்திதையையு மிந்தவிபூதியிலே ப்ரகாசிப்பித்து இவருகப்பை விளைப்பித்துக்கொண்டு போவோம்" என்று திருவுள்ளம்பற்றி, நிரதிஶயபோக்யமான திருவனந்தபுரத்திலே கண்வளர்ந்தருளுகிறபடியைக்காட்டக் கண்டு ஸந்துஷ்டராய்; அவனுடைய வாஶ்ரித ஸம்ஶ்லேஷஸ்வபாவத்தையும், ஆஶ்சர்யாவஹமான அந்வயத்தையும், அசேஷஜகத்ரக்ஷகத்வத்தையும், அதவாதிகவாத்ஸல்யத்தையும், அநுபஹிதஶேஷித்வத்தையும், ஸர்வதேவநிர்வாஹகத்வத்தையும், ஸகலஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதியோகத்தையும், பரமப்ராப்யத்வத்தையும், கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தித்வத்தையும், ஆராதந வைலக்ஷண்யா பாதகத்வத்தையு மநுஸந்தித்து, ஏவம்பூதனான ஸர்வேஶ்வரன் வர்த்திக்கிற திருவனந்தபுரந்தன்னையே ப்ராப்யமாக வறுதியிட்டு, இங்கே தம்முடைய ஸகலக்லேஶமும் தீரும்படி அவனுடைய போக்யமான திருநாமங்களைக் கீர்த்தித்தும், பஹுமுகமான கைங்கர்யங்களைப்பண்ணியும், அநுகூலஜநங்களோடே யநுபவிக்கப் பார்க்கிறார். *

ஈடு-அவ;—(க) "'ஒருநற்சுற்றம்' என்கிற திருமொழியிலே பலதிருப்பதிகளையு மருளிச்செய்ததுக்குக் கருத்தென்" என்று ஜீயர் பட்டரைக் கேட்க, "பிறந்தகத்தில்நின்றும் புக்ககத்துக்குப் போம் பெண்பிள்ளைகள் பந்துக்களிருந்தவிடமெங்கும் கண்டு வினவப்போமாபோலே, ப்ராப்யபூமி யணித்தானவாறே திருப்பதிகள் தோறும் புகுகிறார்" என்றருளிச் செய்தார். இவருமப்படியே திருப்புளிங்குடியிலேபுகுவது, திருக்காட்கரையிலே புகுவது, திருமூழிக்களத்திலேபுகுவது, திருநாவாயிலேபுகுவது, திருக்கண்ணபுரத்திலே

புகுவது, திருமோகூரிலேபுகுவது, திருவனந்தபுரத்திலே புகுவதாகிறார்.

ப்ராப்யபூமியேறப்போவதாக வொருப்பட்டு, கடிவுண்டான ப்ரதிபந்தகங்களைப்போக்கி வழிகொடுபோம்விடுகைக்குக் காளமேகத்தைத் துணையாகப்பற்றினராய் நின்றதிறே; "அவ்வளவுதான் நடக்கும்போகவேணுமோ, இங்கே நமக்கு திருவனந்தபுரம் ப்ராப்யமாக வுண்டாயிருக்க" என்று, திருவனந்தபுரத்தை ப்ராப்யமாக வத்யவஸித்து; அத்தேசமாகிற விதுதான், * வாசமேகமழுஞ்சோலை வயலணியனந்தபுரமாகையாலே, அவன்றனக்கு விரும்பி வர்த்திக்கவேண்டும்படி நிரதிஶய போக்யமுமாய், அவன்வந்து வர்த்திக்கையாலே ஸம்ஸாரதுரிதமும் தட்டாதவிடமுமாய், இஸ்ஸரீரஸம்பந்தமற்று அவ்வருகுபோனால் செய்யுமடிமையை ருசிபிறந்தபோதே யிங்கேசெய்யலாம்படியுமாய், இனித்தான் "அமரர்கோனர்ச்சிக்கின்றங் ககப்பணிசெய்வர் விண்ணோர்" என்கிறபடியே நித்யஸூரிகளும் வந்தடிமைசெய்கிற தேசமாகையாலே, "அடியார்கள் குழாங்களை - உடன்கூடுவதென்றுகொலோ" என்று ஆசைப்பட்டபடியே அவர்களோடேகூடவுமாய், அவ்வருகுபோக வேண்டிற்றாகிலும் (க) "பெரியோரை யொருகாலும் பிரிகிலேன்" என்கிறபடியே அவர்களோடே போகவுமாயிருக்குமிறே.

உகந்தருளின நிலங்களில் நிலைதான்; முதலிலே பகவத்விஷயத்தில் ருசியைப்பிறப்பிக்கைக்குடலுமாய், ருசிபிறந்தால் (உ) "[illegible] ஸேவ்யதாமாம் ப்ராப்யர்த்தே" என்கிறபடியே ஸௌலப்யத்துக்கெல்லை நிலமாகையாலே உபாய பாவமும் பூர்ணமாய், ப்ராப்யபூமியில் கொடுபோமிடத்தில், ஆதிவாஹிகரைத்தில் ப்ரதானனுமானே (ங) "[illegible]" என்கிறபடியே வழியில் ப்ரதிபந்தகங்களைப் போக்கிக்கொடுபோகைக்கும் முற்பாடனுகைக்கு முடலாய், ஸம்ஸாரபந்தமற்று அவ்வருகேபோனால் செய்யுமடிமையைவிரோதி கிடக்கச்செய்தே காதாசித்கமாகச் செய்கைக்கு முடலாயிருக்குமிறே.

(க) தி-மொ-எ-௪-௪. (உ) திதை-௪ கக-
(ங) ப்ரஹ்மஸூத்ரம்-௪.௨-கக-

ஆக, "ருசியைப்பிறப்பிக்கைக்கு முடலாய், ருசிபிறந்தபோதே யுபாயமாகைக்கு முடலாய், ஜ்ஞாநபக்திவர்த்தகங்களுமாய், விரோதியும் கிடக்கச்செய்தே யடிமை செய்கைக்கு முடலாயிருக்கையாலே, திருவனந்தபுரமே பரமப்ராப்யம்" என்று அறுதியிட்டு, நம்மோடு ஸம்பந்தமுடைய அநுகூலஜநங்களடங்க அங்கேபோய்த் திபுகுவோ மென்கிறார்.

இதுதான் அல்லாத திருப்பதிகளுக்கு மொவ்வாதோ, "யாவரும் வந்துவணங்கும்பொழில் திருவாறன்விளையதனை மேவிவலஞ்செய்து கைதொழக்கூடுங்கொலென்னு மென்சிந்தனையே" என்றித்யாதிகளுமுண்டேயென்னில்; எல்லாவற்றுக்கு மெல்லாமுண்டாயிருந்தாலும் ஓரோவிடங்களிலே யோரநுஸந்தாநவிசேஷங்களாடினால் அதுக்குச்சேர வார்த்தைசொல்லு மத்தனையிறே. *

முதற்பாட்டு.

கெடுமிடராயவெல்லாங்கேசவாவென்ன * நாளுங்கொடுவினை செய்யுங் கூற்றின்தமர்களுங்குறுககில்லார் * விடமுடையரவிற்பள்ளிவிரும்பினான்சுரும்பலற்றும் * தடமுடைவயலனந்தபுரநகர்ப் புகுதுமின்றே, (க)

ப:—அநந்தரம், முதற்பாட்டில், அத்வக்லேசம் தீரும்படி பாதேயமான வனுடைய போக்யநாமங்களைக் கீர்த்தித்துக்கொண்டு ஆச்ரிதஸம்ஶ்லேஷைகஸ்வபாவனானவனுடைய திருவனந்தபுரத்தைக் கிட்டுங்கோமென்று, ஸ்வஜநமான பாகவதர்களைக்குறித் தருளிச் செய்கிறார்.

(இ - ள்.) (க) "வைகுண்ட நாமஸங்கீர்த்தனம் ஸர்வபாபவிநாசநம் வைகுண்டநாமஸங்கீர்த்தனமசேஷாகவிநாசனம்" என்கிறபடியே, ப்ரஸ்த்தகேசனான க்ருஷ்ணனுடைய கேசவாவென்ன - கேசவநாமத்தைச் சொல்லவே, போக்யமான பாலைக்குடிக்கவே பித்தம் தன்னடையே நசிக்குமோபாதி, இடராயவெல்லாம் - ஸகலதுக்கங்களும், கெடும்-புக்கவிடம் தெரியாதபடி கெட்டுப்போம், நாளும்-நிரந்தரமாக, பாபாநுரூபமாக, கொடுவினை-க்ரூரயாதனைகளை, செய்யும் - செய்யா

(க) வி-பு உ-௬-௩௬-

சிற்கிற, கூற்றின் தமர்களும்-யமபடரானவர்கள், "இதீரயந்தி" என்று * கமலநயநகாமோச் சாரணக்காலே (க "தத்ஜுஷ்டுஹ்ருதகரோண த்யஜபடதாரகரேண" என்கிறபடியே * கோலாடுகுறுகப்பெறுதே, (உ) "கள்ளர்போல்" என்னும்படியே, குறுககில்லார்-ஓடிப்போவார்கள்; ஆனபின்பு, விரோதிவர்க்கமணுகாதபடி விடமுடை - விஷௌஜ்வல்யத்தையுடைய, அரவில்-திருவரவணையிலே பள்ளிவிரும்பியுன்-ஆஶ்ரிதஸம்ஶ்லேஷ ப்ரீதிதோன்றும்படி விருப்பிக் கண்வளர்ந்தருளுகிறவனுடையதாய், குணநுபவப்ரீதரான முக்தர் ஸாமகாநம்பண்ணுமாபோலே, சுரும்பு-மதுபாநமத்தமான வண்டுகள், அலற்றும் அக்ரமமாக அலற்றும்படியான, தடம்-பூந்தடங்களை, உடை-உடைத்தான, வயல்-வயல்களையுடைய, அனந்தபுரநகர்-திருவனந்தபுரத்தை, இன்றே காலவிளம்பம்பிறவாதபடி இன்றே, புகுதும்-கிட்டுங்கோள். (க)

ஆறு: திருவனந்தபுரத்திலேபோய்ப் புகுகைக்கு கேசவா வென்று திருநாமத்தைச் சொல்லிக்கொண்டுபோய்ப் புகுவோம், வாருங்கோளென்கிறார். (க)

ஈடு- அவ;—ப்ரீதியாலே திருநாமத்தைச்சொல்ல, திருவனந்தபுரத்துக்குப் போகைக்கு விரோதியானவையெல்லாம்போம், அங்கே புகவாருங்கோளென்று அநுகூலரை யழைக்கிறார்.

(கெடுமிடராயவெல்லாம்) இடரென்று பேர்பெற்றவையெல்லாம்கெடும். ப்ரஹ்மஹத்யைக்கு ப்ராயஶ்சித்தமாக த்வாதஶவார்ஷிகம் சரித்தால் மற்றொருபாபத்துக்கு மற்றொருப்ராயஶ்சித்தம் பண்ணவேண்டியிருக்குமிறே; இங்கதுவேண்டா; (ங) "ஸர்வே நஶ்யந்தி-பாபேந்தநாக்நி:" என்கிறபடியே. ப்ராயஶ்சித்தமும் வேணுமாயிருக்குமோவென்னில் (கேசவாவென்ன) அவன்றன் விரோதியைப் போக்கினபடிசொல்ல, விரோதியென்று பேர்பெற்றவையெல்லாம் நசிக்கும்; ராவணனொருவனும் ப்ராதிகூல்யம் பண்ண ராக்ஷஸஜாதியாக நசித்தாப்போலே.

(எல்லாம்) அநுபவிக்கக்கடவவையும் முன்பே தொடங்கி அநுபவிக்கிறவையும் நசிக்கும்; (ச) போயபிழையும் புகுதருவா

(க) வி-பு-ங-எ-கங-
(ங) விஷ்ணுதர்ம-
(உ) தி-மொ-அ-க-எ-
(ச) திருப்பாவை-ங-

நின்றனவும்." (என்ன) உக்திமாத்ரமே யிதுக்குவேண்டுவது, கார்யத்தில்வந்தால் அர்த்தக்ரியாகாரிபாயே தலைக்கட்டும்; அன்றிக்கே, ப்ரஸஸ்தகேஸனாயிருக்கு மிருப்பைச்சொல்ல ஸம்ஸாரதுரிதங்களடங்கலும் போமென்னுதல். (௧)"கேஸவ: க்லேஸநாஸந:-கேஸவ: க்லேஸநாஸந:" என்கிறபடியே; அன்றியே, ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்கு நிர்வாஹகனென்னுதல்; ஆனாலும் சொல்லிப்போருமது முதற்பொருளே.

(நாளுமித்யாதி) நாள்தோறும் கொடியசெயலைச் செய்யக்கடவ ம்ருத்யுவுக்கந்தரங்கராயிருப்பாரும் வந்துகிட்டப்பெறார்கள். யமனுக்கந்தரங்கரென்று ஸர்வேஸ்வரனுடையார் பக்கலிலே வந்து கிட்டவோ. (௨) "ஸ்வபுருஷம்-ஸ்வபுருஷம்" இத்யாதி, (௩) "தஸ்யயஜ்ஞவராஹஸ்ய - தஸ்யயஜ்ஞவராஹஸ்ய" இத்யாதி, "ப்ராணம் யேபி குர்வந்தி-ப்ராணம் யேபி குர்வந்தி" என்றிறே அவன்வார்த்தையும். (௪) [இறைஞ்சியும்சாதுவராய்ப்போதுமின்களென்றான்] அவர்களைக்கண்டால் "நாம் கடவோமல்லோம்" என்று போராதே. கிட்டியதுவர்த்தித்துப் போரும்கிடிகோள்.

"ஸ்வபுருஷம்-ஸ்வபுருஷம்" யமன், தன்பரிகரம் கையும் பாசமும் சூலமுமாய்ப்போகிறபடியைப் பார்த்து. பாகவதர்களுமல்லாதாரும் கலந்திருப்பார்கள், பாகவதர்கள்முன்னே யிவன் கிட்டில்செய்வதென்" என்று தனுக்கென்று சொல்லுகிறான் [ஸ்வபுருஷம் - ஸ்வபுருஷம்] தனக்கந்தரங்கனாயிருக்கையாலே, தன்மேன்மை சொல்லவேண்டுமிடத்திலே தாழ்வுசொல்லுகிறானாய்த்துத் தவிரவொண்ணாமையாலே [அபிவீக்ஷ்ய - அபிவீக்ஷ்ய] இவன்றான் நாலிரண்டோலைபறுக்கத் தாமுடையனாயிருக்குமாய்த்து; சொற்செல்லுகைக்காக விப்படியிருக்கிறவனைப் பார்க்கிறபார்வையிலே கார்யகௌரவமெல்லாம் தோற்றும்படி பார்த்தானாய்த்து. [ப்ரபவ - மதுஸூதநப்ரபந்நாந்] "இவர்களை நம்ந்தானுக்கென்" என்ன; இவர்களவன் பக்கலிலே ந்யஸ்தபாராயிருப்பார்கள்; இவர்களுக்கு வந்தொன்றுக்கு அவன் பார்வு தட்டிக்கொண்டுவரும்; உன்னுடையோமாய்ப்போகிற வெங்களுக்கு

(௧) பாரதம்- (௨) வி-பு-௩-௭-௧௩-

(௩) விஷ்ணுதர்ம- (௪) ௪-திருவ-௬-௮-

வேறுசிலர்க்கஞ்சவேண்டும்படி யிருந்ததாகில் நீ பின்னையாராய் இவ் விருப்பிருந்தேவுகிறதென்ன [ஷூஸாஹாநந்நநாஜூ - ப்ரபுர ஹாங்யந்ருணும்] "எனக்கடைத்த விஷயத்தில் சொற்செல்லாதாகி லன்றோ வெனக்குக் குறையாவது" நாம் கடவோமல்லாத விஷயத் திலே நாமாராயாநிற்கவோ.

இதுதன்னைத் திருமழிசைப்பிரானு மருளிச்செய்தாரிறே, (௧) "திறம்பேன்மின்" இத்யாதி (உ) [அவன்றமரெவ்வினையரித்யாதி] அவர்கள் தங்களிலே சொல்லியிருக்கும் வார்த்தையிறே யிது, (௩) [மாறுசெய்தவித்யாதி] சக்ரவர்த்தித்திருமகனார் பேரை யிவனாரா யவோ. ஒருதிருவேட்டையிலே, பட்டர் திருவூற்றங் கரையிலே பேரோலக்கமாகவிருக்க, "ஸந்த்யையானது" என்று சிலர் விண் ணப்பஞ் செய்ய; "நாம் பெருமாளழகிலே துவக்குண்டு இன்றொரு நாளும் கர்த்தவ்யத்திலே அல்பம் தாழ்ந்தனோமென்றால் இது குற்றமாக யமன்கேட்கவோ, ராஜாவிருந்து நாட்டுக்கணக்குக் கேட் டுக் கொடுவாராநின்றால் ராஜாவுக் கந்தரங்கனாயிருப்பானொருவன் பேரை வாசித்தால் 'ஓங்காண், அதுகிடக்கமேற் சொல்' என்றால் பின்னை யொருகாலமும் அப்பேரெடுத்து வாசிக்கப் பெறுதாகான்" என்றாராம். இக்ப்ரஸங்கத்திலே, (௪) "உனக்காகித்தொண்டு பட்டநல்லேனை வினைகள் நலியாமை நம்புநம்பீ" என்றருளிச் செய் தார்.

(௫) [வள்ளலேயுன்தமர்க்கென்றும் நமன்றமர்கள்ளர்போல்] இருவர் ஒருவழிபோகப்பெறார்கள். (௬) [கொடுமை செய்யுமித்யாதி] விழுக்காடறியாதே வந்துகிட்டில் செய்வதென்னென்னில் [கட வரையித்யாதி] திருவாழியைவிட்டுத் தோளைக்கழித்தல், ஸ்ரீபா லே தலையை யுநட்டுதல் செய்யுமத்தனை. வாணன்பட்டது படுதல், ராவணன்பட்டதுபடுதல் செய்யுமத்தனை. (௭) [வேண்டாமை நமன் றமரென்தமரை வினவப்பெறுவா ரலரென்றுலகேழாண்டாய்] யமப டர் நம்முடையாரை வினவப்பெறார்கள். அதுக்கடியென் [வேவ ஸ்ர

(௧) ௪-திருவ-௬அ-
(உ) ௧-திருவ ௩௩-
(௩) தி-௪ வி-௧௧௬-
(௪) தி-மொ-௬-௩-௯-
(௫) தி-மொ அ-க௦-௭-
(௬) பெரியா-தி-௫-௪-௫-
(௭) தி-மொ-க௦ ௬-௫-

டாமை] ஊர்க்கணக்கரேறே கோயிற்கட்டணத்திலேபுக்குப் படுகைகப் பற்றுராய்வான்; (௧) "செய்தாரேல் நன்றுசெய்தார்" என்கிறவன் இவர்கள்கையில் காட்டிக்கொடானே. (௨) "நின்னுடம்கற்றவா வலிப்புடைமை, நமன்றமர் தலைகள்மீதே நாவலிட்டுழிதருகின்றோம்" (௩) [ஆஹவதிஸ௦யஜெந - ப்ரபவதிஸம்யமநே] உங்களை நியமிக்கப்போந்த வென்னைப்போலல்லகாண் என்னை நியமிக்குமவன். இவ் வோலக்கத்திலே வந்தாலிறே யிவனுராய்வது, அவன் * எங்குமுளனிறே.

(நாளும்கொடுவினைசெய்யுங்கூற்றின் தமர்களும்குறுககில்லார்) பழையதாகவிந்துபோந்த வாஸனைகொண்டு பகவத் விஷயத்திலே முதலடியிட்டவின்றும்கிட்டவோ. (குறுககில்லார்) (௪) "நிஷ்டோஷம்விஜி-நிர்த்தோஷம்வித்தி" சாவதுபிறப்பதாய்ப் போந்தவனுவது, பரிஹாரமில்லாத தோஷங்களையுடையனுவது, ஆனாலும் அவனை நிர்த்தோஷனுகவே புத்திபண்ணுவது. தோஷங்களுண்டாயிருக்க விப்படி நினைக்கவேண்டுவானென்னென்ன. [ஆஹாவாக - ப்ரபாவாத்] இவனையோ பார்ப்பது, இவன்பற்றினவனைப் பார்க்கவேண்டாவோ, இவனை யாராய்கையாவது - பகவத் ப்ரபாவத்தைப் பரிச்சேதிக்கையாமிறே (கில்லார்) எரிகிறநெருப்பிலே கிட்டுவாருண்டோ, நியாமகனுடைய நியமநவாக்யங்கொண்டு கிட்டாமையல்லவிறே; தந்தாமை வேண்டாதாருண்டோ.

(விடமுடையித்யாதி) இனிமேல் ப்ராப்யத்தைச் சொல்லுகிறது. (விடமுடை) செந்தெங்குக்கு முட்கட்டினுப்போலே யொருவர்க்கும் முகங்கொள்ளவொண்ணுதிருக்கை, (௫) "வாய்ந்தமதுகைடபருமவயிறுருகிமாண்டார்" விரோதிகளாய்க்கிட்டினுர் முடிந்துபோம்படியா யிருக்கும். (அரவு) ஜாதிப்ரயுக்தமான மென்மை குளிர்த்தி நாற்றங்களையுடைத்தா யிருக்குமிறே. (பள்ளிவிரும்பினுன்) பர்யங்கவித்யையிற் சொல்லுகிறபடியேயாய்த்து அங்குக்கண்வளர்ந்தருளுகிறது. (௬) "வாஹநாயஸ்ரோஹதி-பாதேநாத்யாரோஹதி" என்று அதைத்தேறலாயாய்த் திருப்பது.

---

(௧) பெரியா-தி-௪ ௯-௨- (௨) திருமாலை-௧
(௩) வி பு ௩-௭-௧௪- (௪) ஸாத்வதம்-
(௫) ௩-திருவ-௯௯ (௬) கௌஷீதகி-

(கரும்பலற்றும்) (க) "வன த்ஸ்தாமாயணாஸ்ஸு-ஏதத்ஸாமகாயந் நாஸ்தே" என்று முக்தர் செய்யுமவற்றை வண்டுகள் செய்யாநிற்கும். (தடமுடைவயல்) விரஜை, மற்றையவற்றுக்குப் போலியாயிருக்கும் மாய்த்துத் தடாகங்கள். (அனந்தபுரநகர்) * கலங்காப்பெருநகரத்துக்குப் போலியாயிருக்கும். (புகுதுமின்றே) "க்ராமத்திலே புகுகிறோம்" என்றுறியிருக்குமதன்று, இச்சைபிறந்தவின்றே போய்ப் புகுவோம். (க)

இரண்டாம்பாட்டு.

இன்றுபோய்ப்புகுதிராகிலெழுமையுமேதஞ்சாரா* குன்றுநேர் மாடமாடேகுருந்துசேர்செருந்திபுன்னை * மன்றலர்பொழிலனந்தபுர நகர்மாயன்நாமம் * ஒன்றுமோராயிரமாமுள்ளுவார்க்கும்பரூரே. ()

ப:— அநந்தரம், ஆஸ்சர்யபூதனானவனுடைய திருநாமங்கள் ஸஹஸ்ர முகமாக போக்யமாமென்கிறார். (உ)

(இ - ள்.) இன்று-காலவிளம்பம் பிறவாதபடி ருசிபிறந்தவின்றே. போய்-சென்று, புகுதிராகில்-ப்ராபிப்புதிகோளாகில், (உ) "ந் நாத்ம நம்ஸ்மரந்-நோபஜநம்ஸ்மரந்" என்கிறபடியே, எழுமையும்-யாவதாத்ம பாவி, ஏதம்-ஸம்ஸாரதோஷம், சாரா-தட்டாது; ப்ராபிக்கிறப்ராப்ய தேசந்தான், குன்றுநேர் - மலைபோலேயிருக்கிற, மாடம் - மாடங்களினுடைய, மாடே-பரிஸரத்திலே. குருந்துசேர்-குருந்தோடு சேர்ந்த, செருந்தி-செருந்தியும், புன்னை-புன்னையும், மன்று மன்றிலே, அலர்-அலரும்படியான, பொழில்-பொழிலையுடைத்தாகையாலே விரியமய போக்யமான, அனந்தபுரநகர் - திருவனந்தபுரமென்கிற நகரத்திலே, மாயன்-ஆஸ்ரிதர்க்கநுபாவ்யமான ஸௌந்தர்ய ஸௌசீல்ய ஸௌலப்யாதி குணவிசிஷ்டனான வாஸ்சர்யபூதனுடைய, நாமம்-தத்குணவாசக நாமம், ஒன்றும்-ஏதேனுமொன்றாகிலும், ஓர் அத்வீதீயமாய்க்கொண்டு; ஆயிரமா-ஸஹஸ்ரமுகமாக, உள்ளுவார்க்கு-நினைப்பார்க்கு; அத்தேசத்தில் குணாநுபவமே, உம்பரூர்-பரமபதம்.

பரமபதம் அவர்ஜநீயமென்றுமாம், மன்றென்று-மன்றலாய், பரிமளத்தை விகஸிக்கிற பொழிலென்றுமாம். (உ)

(க) தை-ப்ருகு-கo- (உ) சாந்தோ-

ஆறு ;—(இன்றுபோய்) ப்ரதிபந்தகம் போகைக்குக் கேசவா வென்னும் திருநாமம் சொல்லவேணுமென்று நியமமுண்டோவென்னில், அதில்லை ;

அவனுடைய வாயிரம் திருநாமத்திலே வேண்டிற்றொரு திருநாமத்தை நினைக்கவமையும்; நினைக்கவே, நிரஸ்த ஸமஸ்த ப்ரதிபந்தகராயின்றேபோய்த் திருவனந்தபுரத்திலே புகலாம்; போய்ப் புகுதிராகில் ஒருநாளுமொருதுஃகமில்லை யென்கிறார். (௨)

ஈடு - அவ :—ப்ரதிபந்தகங்கள் போகைக்குச் சொன்ன திருநாமந்தானே ஆயிரம் ப்ரகாரத்தாலே ரக்ஷகமாமென்கிறார்.

(இன்றுபோய்ப்புகுதிராகில்) போவோமென்றிச்சைபிறந்த வின்றேபோய்ப் புகுவுதிகோளாகில், இதரவிஷய விரக்தி தொடக்கமான அதிகாரிஸம்பத்திவேண்டாவோ, இச்சாமாத்ரமே யமையுமோ வென்னில்; (௧) "யதஹரெவவிரஜெத்தஹரெவப்ரவ்ரஜெத்- யதஹரேவவிரஜேத்ததஹரேவப்ரவ்ரஜேத்" என்கிறபடியே அவை வேண்டுவது அதிக்ருதாதிகாரமான விஷயங்களுக்கு, ஸர்வாதிகாரமுமாய் ப்ராப்தமுமாய் முன்பே யிவனை யபேக்ஷித்து இச்சைபார்த்திருக்கும் விஷயத்துக்கு இச்சாமாத்ரமே வேண்டுவது; விஷயாநுரூபமாக வதிகாரிஸம்பத்தி இவனால் ஸம்பாதிக்க முடியாமையாலும் * ஆட்பார்த்துழிதருமவனாகையாலும் வேண்டா:

(௨) "யதிவா ராவணஸ்ஸ்வயம்—யதிவாராவணஸ்ஸ்வயம்" என்னுமவனிறே - விபீஷணனென்று போராய்; ராவணனுயிருந்தானென்று மீளாதேகிடீர். அதாவென், அங்கு நின்றும் வந்தானொருவனைக் கைக்கொண்டதாக வமையாதோ வென்னவேண்டா, குறைவாளர்க்கிறே நம்மா லபேக்ஷையுள்ளது, அதுள்ளது ராவணனுக்கிறே. (௩) "விபீஷணஸ்து தர்மாத்மா—விபீஷணஸ்து தர்மாத்மா" என்று தனக்கென்னவொரு கைம்முதலுமுண்டாகையாலே நாளைவரவுமாம், அரைக்ஷணம் கிட்டாவிடில் நாசமாயிருக்கிறது அவனுக்கேயன்றோ; ஆனபின்பு, அவனையன்றோ முற்படக் கைக்கொள்ள வேண்டுவது. இனித்தானிவனைக் கைக்கொண்டால், இவனுமிவன் தன்னோடே நால்வருமாய்ப்போம்; ராவணனைக் கைக்கொண்டால்,

(௧) ஜாபாலிஸ்ம்ருதி- (௨) ரா-யு-௧௮- (௩) ரா-ஆர-௧௭-௨௪-

மூன்றாம்பாட்டு.

ஊரும்புட்கொடியுமஃதே யுலகெல்லாமுண்டுமிழ்ந்தான் * சேருந்தண்ணனந்தபுரஞ் சிக்கெனப்புகுதிராகில்* தீருநோய்வினைக ளெல்லாந்திண்ண நாமறியச்சொன்னோம் * பேருமோராயிரத்து ளொன்றுநீர்பேசுமினே. (௩)

ப:— அநந்தரம், அத்தேசத்தை ப்ராபித்தவளவிலே ஸமஸ்தவிரோதிகளும் கழலும், ஸர்வரக்ஷகனான வந்தேசிகனுடைய திருநாமங்களாயிரத்திலு மேதேனுமொன்றையும் சொல்லி அநுபவியுங்கோ ளென்கிறார்.

(இ-ள்.) ரக்ஷணார்த்தமாக, புள்-பெரிய திருவடியை ஊரும்-நடத்தாநிற்கும்; கொடியும்-ரக்ஷணத்துக்குக் கட்டினகொடியும், அஃதே-அதுவே; சென்று-ரக்ஷிக்கவொண்ணாத ப்ரளயத்தளவில், உலகெல்லாம்-லோகத்தையெல்லாம், உண்டு - அமுதுசெய்து வயிற்றிலேவைத்து நோக்கி, உமிழ்ந்தான் - ப்ரளயாநந்தரமுமிழ்ந்தவன், சேரும்-பிற்பாடர்க்கு முகங்கொடுக்கைக்காகக் கண்வளர்ந்தருளுகிற, தண் - ஸ்ரமஹரமான, அனந்தபுரம்-திருவனந்தபுரத்தை, சிக்கென - அநந்யப்ரயோஜநத்வ வ்யவஸாயத்தை யுடையீர்களாய்க்கொண்டு, புகுதிராகில் ப்ராபிப்புகிறீர்களாகில், நோய்-ப்ரயோஜநாந்தரருசியான நோயும், வினைகளெல்லாந்தீரும்-அதுக்கடியான கர்மங்களும் நிரவசேஷமாக நசிக்கும், நாம்-இவ்வர்த்தத்தில் கிலவரானநாங்கள், உங்களுக்கு, அறிய-அறியும்படி, திண்ணம்-த்ருடமாக, சொன்னோம்-சொன்னோம்; அங்குச் சென்றால் பேருமோராயிரத்துள்-அவனுடைய வநுபாவ்யமான நாமமாயிரத்திலும் வைத்துக்கொண்டு, ஒன்று - ஏதேனுமொன்றை, நீர், பேசுமின்-சொல்லுங்கோள்.

போக்யமாமிடத்தில் ப்ரதாநாப்ரதாந விபாகமில்லையென்று கருத்து. (௩.)

ஆறு:—(ஊரும்புள்) போகோபகரணங்களினாலும் லீலோபகரணங்களினாலும் பரிபூர்ணனாயிருந்த வெம்பெருமானுக்கு ப்ராப்யமான திருவனந்தபுரத்திலே அநந்யப்ரயோஜநராய்க் கொண்டு புகுகிராகில் உங்களுடைய ஸமஸ்தது:கங்களும் போம்; இது ஸித்தம், இப்ப்ராப்யத்தைப் பெறுகைக்கும் ப்ரதிபந்தகம் போகைக்

கும் ஆயிரந்திருநாமத்திலே யொரு திருநாமத்தைச் சொல்லவேணு மென்னும் நியமமில்லை, அவனுடைய வஸங்க்யேயமான திருநாமத் திலே வேண்டிற்றொரு திருநாமத்தைச் சொல்லுங்கோளென்கிறார்.

ஈடு - அவ ; —ப்ரதிபந்தகங்கள்போகைக்கு தேசப்ராப்தியே யமையும், ஆயிரந்திருநாமத்திலு மேதேனுமொன்றைச் சொல்லி யநுபவியுங்கோ ளென்கிறார்.

(ஊரும்புள்) பெரியதிருவடியை வாஹநமாகக்கொண்டு நடத் தும். (கொடியுமஃதே) இது நித்யஸூரிகளுக்கு முபலக்ஷணம். அஸ்ப்ருஷ்டஸம்ஸாரகந்தர்க்கு (க) "சென்றாற்குடையாம" என் கிறபடியே உண்டாகச் சொல்லுகிற நாநாபாவம், இன்றுபோய்க்கிட் டினவனுக்கும் வாசியறக்கொடுக்கு மென்கைக்காகச் சொல்லுகிறது. இவன் (உ) "அஹம்ஸ்மராமி-அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி" என்றிருந்தாலும் பலமில்லையிறே; (௩) "குரு-குருஷ்வ" என்று அவனப்படிகொள்ளாதவன்று. இவனுக்கு கிஞ்சித்காரியாத வன்று ஸ்வரூபலாபமில்லை. நிரபேக்ஷனான தான் குறையநின்று இவனுடையகுறையைத்தீர்க்குமாய்த்து. தான்ஸாபேக்ஷனாய் நின்று இவனை நிரபேக்ஷனாக்கும். இவனுக்கு ஸ்வரூபஸித்தியுண்டாம்படி பண்ணிக்கொண்டு நிரபேக்ஷனாகவேணுமிறே அவனுக்கு; இவனு டைய ஸ்வரூபஸித்த்யர்த்தமாக அவன்தன்னைத் தாழவிட்டானென் றால் அதுதானே கைங்கர்யபக்ஷத்தைக் கூடவாயிருக்குமிறே அவ னுக்கு. (ச) "இன்னார்தூதனென நின்றான்" என்றபின்பிறே அவ னுக்கு ஸ்வரூபஸித்தியுண்டாய்த்து.

(உலகித்யாதி) ஸம்ஸாரஸ்பர்ஸமில்லாதாரை யெல்லாவடிமை களும் கொள்ளுகையன்றிக்கே, ப்ரளயாபத்தில் லோகத்தையெடுத் து வயிற்றிலேவைத்து நோக்கி, பின்னை புறம்பேகிடந்து தளர வொண்ணுதென்று வெளிநாடுகாண வுமிழ்ந்தவன். (சேரும்தண்ண னந்தபுரம்) ப்ரளயாபத்தில் ஜகத்துக்கு அவன்வயிற்றில் புகாதபோ துண்டான செல்லாமையோபாதியும் போருமாய்த்து, அவனுக்கித் தேசத்தில் புகுராதபோதுண்டான தரிப்பறுதி; ப்ரளயாபத்தினின்

(க) க-திருவ ௩-
(உ) ரா-அயோ ௩௧-உ௫-
(௩) ரா-அயோ-௩௧-உஉ-
(ச) தி மோ உ-உ-௩-

றும் ஜகத்தையடைய ரக்ஷிக்கவன். ஸ்ருஷ்டமான ஜகத்திநுடைய ரக்ஷணார்த்தமாக வந்துசேருகிற விடமென்னுதல், அவன் பிரா ஞைப்க்கொண்டு சாய்ந்தருளுகிற விடமென்னுதல்.

(தண்ணனந்தபுரம்) ப்ராப்தியாலே அவனிப்படி விரும்புகிறானல்லன், போக்யதையாலே விடமாட்டாமையாய்த்து, உகந்தருளின நிலமாகி விப்படியிருக்கவேண்டாவோ; (௧) "தானுகந்தவூர்" என்னக் கடவதிறே - தானுகந்த திவ்யஸூரிகளுமுகக்குமிடமிறே பரமபதம்; இங்கு தன்னுகப்போயிறே-இவர்கள் வைமுக்யம்பண்ணி நிற்கச்செய்தேயும் தான்விடமாட்டாதே அவஸரப்ரதீக்ஷனாய் நிற்கிறவிடமிறே. (சிக்கென) (௨) "நசபுநராவர்த்ததே நசபுநராவர்த்ததே" என்கிறபடியே மீளாத நிலையுடையீர்களாய்க் கொண்டு கிட்டுவீர்களாகில். (தீருமித்யாதி) கர்மங்களும் துக்கங்களுமெல்லாம் நசிக்கும். (திண்ணம்) (௩) "ஸத்யம்ஸத்யம் வாங்ஸத்யம்-ஸத்யம்ஸத்யம்புநஸ்ஸத்யம்" என்னுமாபோலே. (நாமறியச்சொன்னோம்) சாதமாக அநுபவத்தாலே கைகண்டநாம், இதில் வாசியறியாத நீங்களும் பிழைக்கவேணுமென்று உங்கள் நெஞ்சிலே படும்படி சொன்னோம். (நாம்) நெடுநாள் க்லேசப்பட்டுக் கரைகண்டவரிறே. (சொன்னோம்) இனிகர்மவைச்யமாய்ப்பிறவர்கள், சொன்னவார்த்தை ப்ரத்யக்ஷமானமையாலே பதிற்றுக்களத்தனை; நம்மேல் குறையற நாம் சொன்னோம்.

செயலுக்கு தேசப்ராப்தியமையுமென்னிர், இனிச் சொல்லியிருக்க வேண்டுமென்னென்ன (பேருமோராயிரத்துள்) ஆயிரந் திருநாமங்களை தானே ஆபிராப்படி ரக்ஷகனான வாஸ்தவத்திருநாமத்தையுடையானென்று சொன்னோமிறே முன்பே; அதில் வாய்க்கு வந்த தொருதிருநாமத்தைச் சொல்லுங்கோள். (பேசுமினோ) பகர்ஷமான காரமும் வேண்டா. (௩)

(௧) திருநெ-௯.
(௨) சாந்தோ-அ-௧௫-
(௩) பாரதம்-

நான்காம்பாட்டு.

பேசுமின்கூசமின்றிப் பெரியநீர்வேலைசூழ்ந்து * வாசமேகமழுஞ்சோலை வயலணியனந்தபுரம் * நேசஞ்செய்துறைகின்றானை நெறிமையால்மலர்கள்தூவி * பூசனைசெய்கின்றார்கள் புண்ணியஞ்செய்தவாறே. (௪)

ப:—அநந்தரம், ஆஸ்ரித ரக்ஷணார்த்தமான நிரவதிக வாத்ஸல்யத்தையுடையனாய்க்கொண்டு திருவனந்தபுரத்திலே வர்த்திக்கிறவனை ஆராதிக்கிறவர்களுடைய பாக்யாதிஸயத்தை ஸ்லாகிக்கப்பாருங்கோளென்கிறார். (௪)

(இ-ள்) பெரிய-ஸம்ருத்தமான, நீர்-ஜலத்தையுடைத்தான வேலை-கடலாலே, சூழ்ந்து-சூழப்பட்டு, வாசமேகமழும்-பரிமளத்தைப் பரப்பாநிற்கிற, சோலை-சோலைகளையும், வயல்-வயல்களையும், அணி-அலங்காரமாகவுடைய, அனந்தபுரம்-திருவனந்தபுரத்திலே, நேசம்செய்து-ஆஸ்ரிதமுக ப்ரதாநார்த்தமாக நிரதிஸய வாத்ஸல்யத்தைப்பண்ணி, உறைகின்றானை-நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவனை, நெறிமையால்-அவன் சேஷித்வாநுரூபமான மார்க்கத்தாலே, மலர்கள் - புஷ்பாத்யுபகரணங்களை, தூவி-ப்ரேமபரவசராய்க்கொண்டு விநியோகித்து, பூசனைசெய்கின்றார்கள்-ஆராதிக்கிறவர்கள், புண்ணியம்-பாக்யத்தை, செய்தவாறு - பண்ணினப்ரகாரத்தை, கூசமின்றி - உங்களுடைய அயோக்யதையைப்பாராதே வத்ஸலனானவனை ஆராதிக்கிறவர்களுடைய வாத்ஸல்யாதிசயத்தைப்பார்த்துக்கூசாதே, பேசுமின்-ஸ்லாகிக்கப்பாருங்கோள். (௪)

ஆறு :—(பேசுமின்) நாமநேர்ந்தறென்று கூசாதே அவன் திருநாமத்தைச் சொல்லுங்கோளென்று சொல்லி, அடிமைசெய்கையிலே அவர்களுக்கு ஸ்ப்ருஹை பிறக்கைக்காகத் திருவனந்தபுரத்திலெம்பெருமானுக்கு அநந்யப்ரயோஜநராய்க்கொண்டடிமைசெய்கிறவர்கள் என்னபுண்ணியஞ்செய்தாரோவென்று, அவர்களுடைய ப்ராப்யைமுகத்தாலே ப்ராப்யமான வடிமையினுடைய வுத்கர்ஷத்தைச் சொல்லுகிறார். (௪)

ஈடு-அவ,—ஆஸ்ரயிப்பார்க்கு ருசிபிறக்கைக்காகத் திருவனந்தபுரத்திலே புக்கடிமை செய்கிறவர்கள் என்னபாக்யவான்களென்கிறார்; அவர்கள் பாக்யம்பண்ணினபடியைப் பேசுங்கோளென்றுமாம்.

(பேசுமின்கூசமின்றி) உங்களயோக்யதையைப் பார்த்துக் கூசாதே பேசுங்கோள். தாம் *மயர்வறமதிநல மருளப்பெறச் செய்தேயும், அநாதிகாலம் ஸம்ஸரித்துப்போந்த வாஸநையாலே "அருவினையேன்" என்று பேசுகைக்குக் கூசினவிது, இவர்களுக்கு முண்டென்றிருக்கிறார். பகவத் விஷயத்தைப் பேசும்போது கூசத்தான் வேண்டாவிறே; அப்ராப்தியாலேயிறே பேசாதிருந்தது; ப்ராப்த விஷயமென்றறியவே கூசாதேபேசலாமிறே.

(பெரியநீரித்யாதி) மிக்கஜலத்தையுடைத்தான கடலாலேசூழப்பட்டு, வாசமேகமழாநிற்குமாய்த்துச்சோலை; சூழப்போந்த சோலையில் பரிமளம் புறம்புபோகாதபடி மதிளிட்டாப்போலேயாய்த்திருப்பது கடல். (வாசமேகமழும்) கடலில் நாற்றம் மேலிடாதபடி சோலையில் பரிமளமே விஞ்சியிருக்குமாய்த்து; இப்படிப்பட்ட சோலையையுடைத்தான வயலாலே யலங்க்ருதமான திருவனந்தபுரத்தை. "நேசஞ்செய்துறைகின்றானை - பேசுமின் கூசமின்றி" என்று கீழோடே கூட்டவுமாம்; அப்போது, "நேசஞ்செய்துறைகின்றானை-பூசனை செய்கின்றார்கள் புண்ணியம்செய்தவாறே" என்றது ஆஸ்சர்யத்திலே யாகிறது.

அன்றிக்கே, (பெரியநீர்தொடங்கி) "பூசனை செய்கின்றார்கள் புண்ணியஞ் செய்தவாற்றை - பேசுமின்கூசமின்றி" என்னவுமாம்; அப்போது, கூசமின்றிப் பேசுகையாவதென்னென்னில்; பகவத் விஷயம்போலே வாய்வந்தபடி சொல்லவொண்ணாதிறே பாகவத விஷயம்.

(நேசஞ்செய்துறைகின்றானை) பரமபதத்தில் தனியொன்றையாலே யிருக்குமத்தனை; அவ்விடத்தை வகைசொல்லியாய்த்து இங்குவர்த்திப்பது; "ஆர்த்தரக்ஷணத்துக் குடலன்றித் தனியுமொரு வாஸஸ்த்தானமா யற்றதோ!" என்று, ஆர்த்தரக்ஷணத்துக்குப் பாங்கானதேசமென்று விரும்பிவர்த்திப்பது இங்கேயாய்த்து; (க) "அயிகம்வைசாரவாஸா து-அதிகம்புரவாஸாச்ச" (தெரியாத பால் மலர்கள்தூவி) "ஸர்வேஸ்வரன்சேஷி, இவ்வாத்மவஸ்து அவனுக்கு சேஷம்" என்கிற முறைமையாலே, புஷ்பாத்யுபகரணங்களை அவன் திருவடிகளிலே பணிமாறி;

(க) ரா-அயோ-௬௫-௧உ-

அன்றிக்கே, அவன்றான் இத்தேசத்தை ஸ்நேஹித்து வர்த்திக்கிறபோலே தாங்களும் ஸ்நேஹத்தையுடையராய் மலர்கள் தூவியென்னுதல்; இவர்கள் வர்த்திக்கிறவிடமென்று அவன் விரும்பிவர்த்தவோபாதி தாங்களுமொரு ப்ரயோஜநத்தைக் கணிசியாதே யாஸ்ரயித்தென்னவுமாம். (புண்ணியஞ் செய்தவாறே!) *சூட்டு நன்மாலைகள் தூயனவேந்தி யடிமைசெய்கிறவர்களது மோரடிமையாயற்றதோ! ஸ்ரீபரதாழ்வானைப்போலேயாய்த்து அவர்கள், இளைய பெருமாளைப்போலே யாய்த்திவர்கள். அவன்விட்டுப் போரச்செய்தேயும், பாரதந்த்ர்யத்தாலே விடமாட்டாதே கிடக்கிறார்களித்தனையிறே. (௪)

ஐந்தாம்பாட்டு.

புண்ணியஞ்செய்துநல்ல புனலோடுமலர்கள்தூவி* எண்ணுமினேந்தைநாமமிப் பிறப்பறுக்குமப்பால்* திண்ணமாமதிட்சோனாஞ் செறிபொழிலனந்தபுரத்து* அண்ணலார்கமலபாத மணுகுவாரமரராவார். (ரு)

ப:—அநந்தரம், திருவனந்தபுரத்திலே வர்த்திக்கிற நிருபாதிக சேஷியானவன் திருவடியைக் கிட்டினவர்கள் ஸூரிகளாகையறுதி, ஆதலால் ப்ரேமயுக்தராய்க்கொண்டு ஆராதித்து அவன் திருநாமங்களையநுஸந்தியுங்கோளென்கிறார். (ரு)

(இ - ள்.) புண்ணியம்செய்து - போக்யரூபையான பக்தியைப் பண்ணி, நல்ல-பக்த்யுபஹ்ருதமாகையாலே அவனுக்காதரணீயமான, புனலொடுமலர்கள் - ஜலபுஷ்பாதிகளை, தூவி - ப்ரீதிப்ரேரிதராய்க் கொண்டு ப்ரயோகித்து, எந்தை - உத்பாதகனானவனுடைய, நாமம்-திருநாமங்களை, எண்ணுமின-நிரந்தராநுஸந்தாநம்பண்ணி யநுபவியுங்கோள், இவ்வநுபவந்தானே, இப்பிறப்பு-த்ருஷ்டதோஷமான விஜ்ஜந்மத்தை, அறுக்கும்-அறும்படிபண்ணும், அப்பால்-மேலும், செறிபொழில்-செறிந்த பொழிலையுடைத்தான, அனந்தபுரத்து-திருவனந்தபுரத்திலே, அண்ணலார்கமலபாதம் - நிருபாதிகஸ்வாமியானவன் திருவடிகளை, அணுகுவார் - உக்தப்ரகாரத்திலே ஸ்நேஹமாகக்கிட்டுமவர்கள், அமரராவார் - *அயர்வறுமமரர்களில் அந்யதமராவர்கள், இவ்வர்த்தத்

ஜை, நாம்-அபிஜ்ஞரான நாங்கள், திண்ணம்-த்ருடமாக, அறியச்சொன்னோம் - சொன்னோம். (௫)

ஆறு:—(புண்ணியஞ்செய்து) நீங்களு மங்ஙனே புண்ணியரூபமான திருநாமத்தைச் சொல்லி நிரஸ்த ஸமஸ்த ப்ரதிபந்தகராய்த் திருவனந்தபுரத்திலேபோய்ப்புக்கு பாஹ்யாந்தஸ் ஸர்வகரணங்களாலு மெம்பெருமானுக் கடிமைசெய்யுங்கோள்; அவனுங்களுடைய விந்த ஸம்ஸாரத்தைப் போக்கும், இப்போது தன்திருவடிகளை யாச்ரயிக்கிற வுங்களைப் பின்னை யமராக்கும், இது நிஸ்ஸிதம், உமக்குத் தெரியச்சொன்னோ மென்கிறார். (௫)

ஈடு - அவ;—திருவனந்தபுரத்தி லாச்ரயிக்குமவர்கள் நித்ய ஸூரிகளாவர்கள்; ஆகையாலே, அங்கே நீங்களு மாச்ரயியுங்கோ ளென்கிறார்.

(புண்ணியஞ்செய்து) ஸ்நேஹத்தைப்பண்ணி, த்யாநம் வர்ணாச்ரமதர்மங்களை இதிகர்த்தவ்யதையாக வுடைத்தாயிருக்குமிறே; ஆக, ஸத்கர்மபலமான பக்திரூபாபந்ந ஜ்ஞாநத்தை நினைக்கிறது. (க) "ஜ்ஞாத்வா ஜ்ஞாநஸவ-மத்பக்தோ மத்பராயண" என்னக்கடவதிறே. (நல்லபுனலோடு மலர்கள்தூவி) நல்ல புனலோடேகூடின மலர்களை, ப்ரேமபரவசராய்க்கொண்டு பணிமாறி. இத்தால் - அர்ச்சநாதிகளைச் சொல்லுகிறது. (க) "மந்மநா பவ மத்பக்தோ மத்யாஜீ மாம் நமஸ்குரு" என்னக்கடவதிறே.

(எண்ணுமின்) (உ) "ஸததம் கீர்த்தயந்தோ மாம் - யதந்த:" என்றுநின்றதிறே (எந்தைநாமம்) இடறினவன் 'அம்மே' என்னுமாபோலே, திருநாமம் சொல்லும்போது ஒரு அதிகாரிஸம்பத்தி தேடவேண்டா. ஜீயர் பட்டரை "திருநாமம் சொல்லும்போது ப்ரயதனாய்க்கொண்டு சொல்லவேணுமோ" என்றுகேட்க, "கங்கையிலே முழுகப்போமவனுக்கு வேறொரு உவட்குழியிலே முழுகிப்போகவேணுமோ" மேலுண்டான நன்மையைத் தருகிற இது அதிகாரி ஸம்பத்தியையுந் தரமாட்டாதோ" என்றருளிச் செய்தாராம். திருநாமம் சொல்லுகைக்கு ருசியேயாய்த்து வேண்டுவது; அவர்களே அதிகாரிகள்.

(க) கீதை-௯-௩௪- (உ) கீதை-௯-௧௪-

(இப்பிறப்பறுக்கும்) கண்டதிறே யிதினுடைய விழைமீடு. கவிழ்ந்துபார்க்கவமையுமே யிதினுடைய வகவாயை; தன்னடையே விரக்திபிறக்குமே. இப்படி ப்ரத்யக்ஷிக்கச்செய்தேயும் கார்யகரமாகா திருக்கிறதிறே வாஸநையின்கனம்.

ஒருசெட்டியை "இவன் தமிழுக்குதேசிகனாயிருக்கும்" என்று பட்டருக்குக் காட்டினார்களாய்; "உனக்குதேஹனுபேக்ஷையுண்டாகில் கேட்கலாகாதோ" என்ன; "சிலர் 'காண்கிறதேஹத்துக் கவ்வருகு ஆத்மாவுமில்லை, தர்மாதர்மங்களுமில்லை, ஈஸ்வரனுமில்லை;' என்றிராநின்றார்கள், சிலர் 'இத்தேஹந்தான் அஸ்திரம்' என்று இதின்தோஷத்தை தர்சித்து 'அவ்வருகே ஸ்திரமாயிருப்பதொன்றைப் பற்றவேணும்' என்றிராநின்றார்கள், விஷயமொன்றாயிருக்க இவ்விரண்டு படியாற்றமும் நடக்கிறபடி யெங்ஙனே?" என்ன; (௧) "தைவீஹ்யேஷா குணமயீ-மமமாயா துரத்யயா" என்றும் "மாமேவ யே ப்ரபத்யந்தே - மாயாமேதாந்தரந்தி தே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, பாக்யவான்களுக்கு இதினுடைய தோஷதர்ஶநத்தைப் பண்ணிக் கழித்துக்கொள்ளுகைக்கும், பாக்யஹீநர்க்கு இதிலே போக்யதாபுத்திபண்ணி அநர்த்தப்படுகைக்கு முடலாம்படி கர்மாநுகுணமாக இத்தை இடையெடுத்துக்காணு மீஸ்வரன்பண்ணிற்று" என்றருளிச்செய்தார்.

(௨) [இதுகண்டாய்] என்னும்படியா யிருக்குமிறே-நாம் நன்றாக நினைத்திருக்கு மதல்ல விதுக்காகாரம், ஈஸ்வரன், வெளிச்சிறப்பைப் பிறப்பிக்க "இது அல்பம், அஸ்திரம்" என்றறிந்தவிதுவே கிடாயிதுக்கு நிலைநின்ற ஸ்வபாவம். (இப்பிறப்பறுக்கும்) இப்படி ஹேயதயா ஜ்ஞாதவ்யமான விதேஹஸம்பந்தத்தை யறுக்கும்.

(செறிபொழில்' த்யாதி) செறிந்த சோலையையுடைத்தான திருவனந்தபுரத்திலேவந்து கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸர்வஸ்வாமியுடைய நிரதிசயபோக்யமான திருவடிகளைக் கிட்டுமவர்கள். (அப்பால் = அமரராவார்) "இப்பிறப்பறுக்கும்" என்ன வேண்டாத தேஹத்தைப் பரிஹரிக்க கடவைசெய்கிறவர்களும், திருவனந்தபுரத்துக் கண்வளர்ந்தருளுகிறவன் திருவடிகளை யாஶ்ரயித்தவர்கள். ஆக, இத்தால்-விரோதியைப் போக்குமவளவே யன்றியே உத்தேஶ்யத்

(௧) கீதை ௭-௧௪- (௨) ௨-திருவ-௬௬-

னைப் பெறுகைக்கும் திருவனந்தபுரமே ஆச்ரயணீயஸ்தலமென்கிறது. (திண்ணம்) நிச்சிதம். (நாமேறியச்சொன்னோம்) அவனாலே * மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற நாம், தேஹாத்மாபிமாநிகளான நீங்களுமறியும்படி உங்களர்த்தத்தைப் பார்த்துச் சொன்னோம். (௫)

ஆறாம்பாட்டு.

அமரராய்த்திரிகின்றார்கட் காதிசேரனந்தபுரத்து * அமரர்கோ
னர்ச்சிக்கின்றங் ககப்பணிசெய்வர்விண்ணோர் * நமர்களோசொல்
லக்கேண்மின நாமும்போய்நணுகவேண்டும்* குமரனார்தாதைதுன்
பந் துடைத்தகோவிந்தனாரே. (௬)

ப :— அநந்தரம், ஸர்வதேவநிர்வாஹகன் வர்த்திக்கிற திருவனந்தபுரத்திலே ஸூரிகளாராதியாநிற்பர்கள், நாமும்போய்க் கிட்டவேணுமென்கிறார். (௬)

(இ-ள்) குமரனார்தாதை-ஸுப்ரஹ்மண்யனுக்குத்பாதகனான ருத்ரனுடைய, துன்பம்துடைத்த-பாதகதுக்கத்தைப்போக்கின, கோவிந்தனார்-க்ருஷ்ணனாய், அமரராய்-மற்றும் தேவர்களாய், திரிகின்றார்கட்கு-திரிகிறவர்களுக்கும், ஆதி-உத்பாதகனானவன், சேர்-கண்வளர்ந்தருளுகிற, அனந்தபுரத்து-திருவனந்தபுரத்திலே, அமரர்கோன்-ஸேனைமுதலியார் அர்ச்சிக்கின்று-ஆராதிக்கிறவிதுக்கு, அங்கு-அத்தேசத்திலேவந்து, அகப்பணிசெய்வர் - அந்தரங்கவ்ருத்திபண்ணி எடுத்துக்கைநீட்டுவார். விண்ணோர்-பரமபதவாஸிகளாயிருக்கும், நமர்களோ நம்முடையவர்களானவர்களே, சொல்லக்கேண்மின்-சொல்லக்கேளுங்கோள். நாமும்-நாமும், போய்-அவர்களோடேபோய், நணுகவேண்டும் கிட்டவேணும்.

ஆறு :- (அமரராய்) திருநாட்டிலேபோய் எம்பெருமானுக் கடிமைசெய்கையன்றோ ப்ராப்யமென்னில்; அங்குள்ளாருமே திருவனந்தபுரத்திலே வந்தன்றோ வடிமைசெய்கிறது. ஆகையால், இங்கே யடிமைசெய்யுமிதுவே ப்ராப்யம், ஆனபின்பு, நாமிங்கேபோய் அடிமை செய்யவேணுமென்கிறார். (௬)

ஈடு - அவ ;—நித்யஸூரிகளும் வந்தடிமைசெய்கிறது இங்கேயாகையாலே திருவனந்தபுரமே பரமப்ராப்யம், அங்கே நாமுமடிமை செய்யவேணுமென்கிறார்.

(அமரராய்த்திரிகின்றார்கட்கு) பாம்பழத்தோ டொருஸம்பந்தமில்லாத தொன்றுக்கு மாம்பழவுண்ணியென்று பேராயிருக்குமா போலே; இக்கரையராய், இவ்வருகுள்ளாரிற்காட்டில் நாலுநாளேழ ஜீவித்திருந்து சாகிற விவ்வளவையேகொண்டு, தங்களுடையவாயுஸ்ஸாக்கோரவஸாநமுண்டாயிருக்கச்செய்தே அதில்லாதாரைப் போலே அபிமாநம் பண்ணிக்கொண்டு திரிவர்களாய்த்து. (திரிகின்றார்) பந்தகங்களைத்திருககச்செய்தேயும், நிர்ப்பயராய்த் திரிவார்களாய்த்து. இவனளவல்லவிறே அவர்களுக்கு; விடும்போதொரு தேஹமாத்ரமாதல், ஒருஸ்த்ரீபாதலாயிருக்குமிவனுக்கு; ப்ரஹ்மாவுக்கு அண்டமித்தனையும் விட்டேவேண்டி வருமிறே.

(ஆதிசேரனந்தபுரத்து) இவர்களுக்குமவர்களுக்குமவன்பக்கல் ஸாம்யம் காரணத்வத்திலேயாய்த்து. அவர்களுக்கு, ஸத்தையை நிர்வஹித்துக் கொடுக்கும்; இவர்களுக்கு, தேஹத்தையுமாத்மாவையுஞ்சேர்த்து இத்தேஹம் க்ஷணந்தோறும் நசிக்க உண்டாக்கி நடத்திக்கொடுக்கும்; ஜகத்காரணபூதனானவன் வந்து நித்யவாஸம் பண்ணுகிற திருவனந்தபுரத்து. (அமரர்கோனித்யாதி) ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வான் நித்யகைங்கர்யம் பண்ணுகிறான், நித்யஸூரிகளெடுத்துக் கைநீட்டுவார்.

(நமர்களோ சொல்லக்கேண்மின்.) (௧) "வழுவிலாவடிமை செய்யவேண்டுநாம்" என்று சொன்னதுக்குள்ளே யடங்கும்படியென்னோடே நிருபாதிக ஸம்பந்தமுடையாரடங்க நான் சொல்லுகிறவார்த்தையைக் கேளுங்கோள். பந்துக்களாயிருப்பார்க்கு நல்வார்த்தை சொல்லவேணுமிறே (நாமும்) அடிமையிலே ருசியுடைய நாமும், நித்யஸூரிகளோடொருகோவையாய்ச் சென்றுகிட்டியடிமைசெய்யவேணும். (போய்க்கணுகவேண்டும்) இங்கேயிருந்து மநோரதிக்குமளவு போராது, போய்ப்புகவேணும்.

அவர்கள் கிட்டே ஸம்ஸாரிகளான நமக்குக் கிட்டவொண்ணுமோவென்னில் (குமரனுரித்யாதி) தேவஸேநாபதியாய் ப்ரபலனான ஸம்ஹாரகர்த்தாவுங்கூட ஜகதானவனுக்கு பாதகத்தால் வந்த துக்கத்தைப்போக்கின க்ருஷ்ணனை; தேவர்களும் அஸுரர்களும் கூட்டிப்படையா யெதிரிட்டுவருமன்றும், அவர்களாபந்நானால்

(௧) ௩-௩-௧.

அவர்களாபத்தைப்போக்கி ரக்ஷிக்குமவனாய்த்தவன்; ஆனபின்பு, நமக்கத்தேசத்தைப் ப்ராபிக்கைக்கோ அருமைப்படவேணுமோ. துர்மாநிகளுக்கும் து:கநிவ்ருத்தியைப் பண்ணிக்கொடுக்குமவன், அபிமாநஸூந்யரான நமக்குத் தன்னைக் கிட்டுகையி லருமைப்படுத்துமோ. ருத்ராதிகளுக்கு து:கநிவர்த்தகனாயிருக்கும்; பசுக்களுக்கு மிடையர்க்கும் கையாளாயிருக்கும். [கோவிந்தனுரை-நாமுப்போய் நணுகவேண்டும்.] (௬)

ஏழாம்பாட்டு.

துடைத்தகோவிந்தனாரே யுலகுயிர்தேவுமற்றும் * படைத்த
வெம்பரமமூர்த்தி பாம்பணைப்பள்ளிகொண்டான் * மடைத்தலை
வாளைபாயும் வயலணியனந்தபுரம் * கடைத்தலைசீய்க்கப்பெற்றால்
கடுவினைகளையலாமே. (௭)

ப:— அநந்தரம் ஸகலஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதி யுக்தனான ஸர்வேச்வரன் வர்த்திக்கிற திருவனந்தபுரத்திலே யடிமைசெய்யப்பெற்றால், ப்ராப்யாலாப நிபந்தநமான க்லேசத்தைப் போக்கலாமென்கிறார். (௭)

(இ-ள்.) உலகு-லோகங்களையும், உயிர்-மநுஷ்யாதிகளான ப்ராணிகளையும், தேவும்-தேவதைகளையும், மற்றும்-மற்றும் மஹதாதிபதார்த்தங்களையும், துடைத்த-ஒன்றொழியாமல் படைத்து ஸம்ஹரித்தவனாய், கோவிந்தனாரே (க) "அக்ஷரம் தமஸி லீயதே — தம: பரே தேவ ஏகீபவதி" என்கிறபடியே அவ்வவஸ்தையில் த்யோதமான விக்ரஹயுக்தனாகையாலே கோவிந்தஸப்த வாச்யனானவன்தானே. ஸம்ஹ்ருதமான அந்த ஸகலபதார்த்தங்களையும், படைத்த-உத்பாதித்தவனாய், எம்-இக்காரணத்வத்தை நமக்குப்ரகாசிப்பித்த, பரமமூர்த்தி-ஸர்வாதிகசேஷியாய், ஸ்ருஷ்டஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாக, பாம்பணை-திருவரவணையிலே, பள்ளிகொண்டான்-கண்வளர்ந்தருளுகிறவனுடையதாய், ஜலஸம்ருத்தியாலே, மடைத்தலை-மடைத்தலைகளிலே, வாளை-வாளை, பாயும்-களித்துப்பாயும், வயல்-வயலை, அணி-அலங்காரமாகவுடைய, அனந்தபுரம்-திருவனந்தபுரத்திலே, கடைத்தலை-திருவாசலிலே, சீய்க்கப்பெற்றால்-ஸம்மார்ஜநப்ரமுகசேஷவ்ருத்திகளைப் பண்ணப்பெற்றால்,

(க) ஸுபால ௬-௨-

கடுவினை - கைங்கர்யாலாபநிபந்தநமான வதிசயிதது:கத்தை, களையலாம்-போக்கலாம்:

கோவிந்தனென்றது - (க) “க்ருஷ்ணஏவஹிலோகாநாமுத்பத்திரபிசாப்யயஃ — க்ருஷ்ணஏவஹிலோகாநா முத்பத்திரபிசாப்யயஃ” என்று க்ருஷ்ணனைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். (எ)

ஆறு: (துடைத்த) ஆஶ்ரிதது:காபநோதந ஸ்வபாவனும், ஸர்வகாரணமாகையாலே ஸர்வேஶ்வரனுன வெம்பெருமான் கண்வளர்ந்தருளுகிற திருவனந்தபுரத்திலே சென் றடிமைசெய்யப்பெறில், நம்முடைய து:கமெல்லாம்போம், அடிமைசெய்யப்போருங்கோளென்கிருர். (அ)

ஈடு - அவ :— ஸர்வேஶ்வரன் கண்வளர்ந்தருளுகிற திருவனந்தபுரத்திலேசென் றடிமைசெய்யப்பெறில், ஒருதேசவிசேஷத்தே சென் றடிமைசெய்யப்பெற்றிலோமென்னும் து:கம்போமென்கிருர்.

(துடைத்தகோவிந்தனுரேயித்யாதி) துடைக்கை-ஸம்ஹரிக்கை, அப்யயபூர்விகையாயிறே ஸ்ருஷ்டி யிருப்பது (க) “க்ருஷ்ணஏவஹிலோகாநாம்-க்ருஷ்ணஏவஹிலோகாநாம்” (உ) “வையமேழும் கண்டாள் பிள்ளைவாயுளே” (உலகுயிரித்யாதி) லோகத்தையும் தேவஜாதியையும் மற்றுமுண்டான வாத்மாக்களையு முண்டாக்கின. இவை யதிப்ரவ்ருத்தமான வன்று ஸம்ஹரித்து, பின்னை புருஷார்த்தோப யோகியான கரணங்களைக் கொடுத்து ரக்ஷித்த. (எம் பரமமூர்த்தி) ஆஶ்ரிதபவ்யனுன ஸர்வேஶ்வரன்.

(பாம்பணைப் பள்ளிகொண்டான்) ஸ்ருஷ்டமான ஜகத்திலே ரக்ஷணார்த்தமாகத் திருவனந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனுடைய, (மடைத்தலையித்யாதி) ஜலஸம்ருத்தியாலே மடைத்தலைகளிலேகளித்து வாளைகள்பாயாநின்றுள்ள வயலாலே யலங்க்ருதமான தேசத்திலே, முக்தர் ஸாமகாநம்பண்ணிக் களித்து வர்த்திக்குமாபோலே யாய்த்து அத்தேசத்தில் திர்யக்குக்களும் களித்து வர்த்திப்பது.

(கடைத்தலை சீய்க்கப்பெற்றால்) திருவாசலிலே திருவலகு திருப்பணிசெய்யப்பெற்றால், (கடுவினைகளையலாமே) அடிமைசெய்

(க) பார·ஸபா·நஅ உடு- (உ) பெரியா-தி-க-உ-ரு

சக திருவாய்மொழி, கு-ப, உ-தி, அ-பா; கடுவினை வ்யாக்யாநம்.

யப்பெருமையாலுண்டான க்லேசமெல்லாம் போம். மோக்ஷத்வ ஜ்ஞாநப்பிறந்தால், ஸ்வரூபாநுரூபமான வ்ருத்தி பெருமையால் வரும் க்லேசம் ப்ராயச்சித்தத்தால் போக்குமதன்றே. (எ)

எட்டாம்பாட்டு.

கடுவினைகளையலாகுங் காமனைப்பயந்தகாளை * இடவகை கொண்டதென்ப ரெழிலணியனந்தபுரம் * படமுடையரவிற்பள்ளி பயின்றவன்பாதங்காண * நடமினோநமர்களுள்ளீர் நாமுமக்கறியச் சொன்னோம். (அ)

ப:—அநந்தரம், நிரதிசயபோக்யமான திருவனந்தபுரத்திலே கண் வளர்ந்தருளுகிற பரமப்ராப்யபூதன் திருவடிகளை யநுபவிக்கைக்கு நம் முடையாராயுள்ளாரெல்லாரும் நடக்கும்படி பாருங்கோளென்கிறார்.

(இ-ள்) கடுவினை - ப்ராப்திவிளம்ப ஹேதுக்களாயுள்ள க்ரூர மான பாபங்களை, களையலாகும் - போக்கலாம், காமனை - அழகுக்கு ப்ரவித்தனான காமனை, பயந்த - உத்பாதித்தவனாய், காளை - அவ்வள விலும் யௌவநம் குலையாத க்ருஷ்ணனானவன், இடவகை - இடமாக, கொண்டது - கொண்டது, எழில் - அழகை, அணி - அணிந்த, அனந்த புரம் - திருவனந்தபுரம், என்பர் - என்று சொல்லாநிற்பர் அங்கே, படமுடை - ஸ்வஸ்பர்சத்தாலே விரிகிறபணங்களையுடைய, அரவில் - திருவரவணையிலே, பள்ளி - கண்வளர்ந்தருளுகையிலே, பயின்றவன் - மிகவும் செறிந்தவனுடைய, பாதம் - திருவடிகளை, காண - கண்டநுப விக்கைக்கு, நமர்களுள்ளீர் - நம்முடையராயுள்ளார், நடமினோ - நடவுங்கோள், அறிவிப்பார்குறையாயிராதே, நாம் - விஷயவைலக்ஷண்யமறிந் தநாங்கள், உமக்கு - உங்களுக்கு, அறிய - அறியும்படி, சொன்னோம் - சொன்னோம். (அ)

ஆறு :—(கடுவினை) லோகாந்தரங்களிலுள்ளாரும் வந்து கல்யாணகுணநிதியான பெரியபெருமான் எல்லார்க்கும் பரம்பராக நின்றுகொண்டிருக்கிற திருநகரி - திருவனந்தபுரம் என்று சொல்லாநின்றார்கள், நாமும் அங்கே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனுடைய திருவடிகளைக் காணப்போவோம், இஸ்ஸம்பந்தத்தையுடைய பெருமையாலே பிழைக்கலாகாதென்று உங்களுக்கறிவித்தோமென்கிறார். (அ)

௯௫ - அவ;—திருவனந்தபுரத்திலே கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸர்வேஶ்வரனுடைய திருவடிகளைக் காணப்போருங்கோளென்று, அநுகூலரை யழைக்கிறார்.

(கடுவினைகளையலாகும்) நம்மால்போக்கவரிதான பாபங்களையும் போக்கலாம். (காமனைப்பயந்தகாளை) உங்களுக்கு நானுபதேசிக்க வேண்டுவது அவ்வஸ்துவை ஸாக்ஷாத்கரிக்குமளவுமே! நாட்டைத் தன்னழகாலே வெருட்டித் திரிகிற காமனுக்கு முத்பாதகனாயிருக்கும். இருவரையும் கூடக்கண்டால் “முறைகெடச் சொன்னார்கள்” என்றிருக்கும். (க) “ஸுஷுவ ஈதெஷயவநஓ-ப்ரஸவாந்தஞ்சயவகம்” என்கிறதும், இவ்விஷயத்திலே மற்றைப்படியாயிருக்கிறதுகாணும்.

(இடவகைகொண்டதென்பர்) இவ்விடத்தை வாஸஸ்தாநமாகக்கொண்டதென்று, அறிவுடையாரடங்கச் செவிசீப்பாய்ந்து கிடப்பர்கள்; (உ) ‘ஸ்ரீநாஸம்விச-வை-யா:-பத்மநாபப்ரிதூர்ப்புதா:’’ (எழிலணியனந்தபுரம்) பரமபதத்திலொருபுதுமைசெய்யவொண்ணுகிறே! அங்குத்தையிற்காட்டி லிங்குத்தைக்குத் தன்னேற்றமிருக்கிறபடி.

(படமுடையரவில்) ஸர்வேஶ்வரன்சாய்ந்தருளினால் அவனுக்குப் பிறக்கும் விகாஸம்சொல்லுகிறது - படமுடையரவென்று, (பள்ளிபயின்றவன்) ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞனானவஸ்துவும் உணர்த்தியறும்படியாய்த்துப் படுக்கைவாய்ப்பு. (பாதமித்யாதி) திருவடிகளைக் காணும்படியாக “வரிவாளரவினணைப்பள்ளிகொள்கின்ற கரியான் கழல்காணக் கருதும்கருத்து” என்றிருக்குமென்றொருகுடற்றுடக்குடையாரடங்கலும் போகப்பாருங்கோள்.

திருவத்யயனம் பாடாநிற்க, இத்தைக் கேட்டருளி, ஆளவந்தார் “நாக்காழ்வைபோடே யொருஸம்பந்த முண்டாகவேணும்” என்று, அப்போதே ஸ்ரீபாதத்தையுடையாரைக் கூட்டிக்கொண்டெழுந்தருளினார் (நாம்) கண்வளர்ந்தருளுகிறவழகில் சுவடறிந்து. “யவமீர னுப:வா-ஏயமையாஜுபராயா” என்னக்கடவதாம், (உமக்கு) அவ்வடிவைக் காணவேணுமென்கிற அபேக்ஷையுடைய வுங்களுக்கறியும்படி சொன்னோம். (அ)

(க)

(உ)

ஒன்பதாம்பாட்டு.

நாமுமக்கறியச்சொன்ன நாள்களுநணியவான * சேமநன் குடைத்துக்கண்டீர் செறிபொழிலனந்தபுரம் * தூமநல்விரைமலர் கள் ¶ துவளற வாய்ந்துகொண்டு* வாமனனடிக்கென்றேத்த மாய்ந் தறும் வினைகள்தாமே. (௯)

ப:—அநந்தரம், ப்ராப்தனானவன் திருவடிகளிலேகைங்கர்யத்தைப் பண்ண, கைங்கர்ய ப்ரதிபந்தகங்கள் தாமே போமென்கிறார் (௯)

(இ - ள்) "வைத்தநாள்வரை" என்று, நாம்-நாம். முன்பு, உமக்கு-உங்களுக்கு அறிய. சொன்ன - சொன்ன, நாள்களும் - ஶரீராவஸாந திவஸங்களும். நணியவான - நண்ணிய வாய்த்தின; செறிபொழில் - செறிந்தபொழிலையுடைத்தான, அனந்தபுரம் - திருவனந்தபுரமானது, நன்கு - நன்றான, சேமம் - ரக்ஷையை, உடைத்துக்கண்டீர்-உடைத்துக் கிடிகோள், ஆனபின்பு, அங்கே, தூமம் - ஆராதநோபகரணமான தூபத்தையும். நல் - நன்றான. விரை - பரிமளத்தையுடைத்தான. மலர்கள் - புஷ்பங்களையும், துகளற - குற்றமற, ஆய்ந்துகொண்டு - ஆய்ந்துகொண்டு, வாமனனடிக்கென்று - ஆஶ்ரிதஸம்ஶ்லேஷஸ்வபாவனான ஸ்ரீவாமனன் திருவடிகளுக்கென்று ஸங்கல்பித்து, ஏத்த-தத்கைங்கர்யார்த்தமாக அவனுடைய சீலாதிகுணங்களை ஸ்துதிக்க வினைகள் கைங்கர்யப்ரதிபந்திகர்மங்கள், தாமே - ஸ்வயமேவ மாய்ந்தறும் - நசித்துப்போம்.

தூபமென்றும் பாடம் சொல்லுவர்கள். (௯)

ஆறு:—(நாமுமக்கு) சேமநன்குடைத்தான திருவனந்தபுரத்திலேசென்றெம்பெருமானுக் கடிமைசெய்ய உங்களுடைய துக்கங்களெல்லாம் தாமேபோம்; ஆனபின்பு, அடிமைசெய்கைக்கு [illegible] மான விப்ராக்ருதிமுக்தருக்கும் [illegible] செய்யுங்கோள், நாமுமக்கறியச் சொன்னோமென்கிறார், (௯)

ஈடு-அவ;—ஶரீராவஸாநமணித்தாய்த்து, [illegible] திருவனந்தபுரத்திலேபுக அடிமைசெய்ய தாஸ்யவிரோதிகளானவை தாமே நசிக்குமென்கிறார்.

(நாமுமக்கித்யாதி) "[illegible]" என்றும் "[illegible] ஞல்" என்றும் சொல்லிப்போந்த நாள்களும் [illegible].

¶ "துகளற" என்று பாடாந்தரம்.

பிறர்க்கப்படி தாம் சொன்னாரோவென்னில்; * மாலைநண்ணியிலே "மரணமானால்" என்று ஈச்வராபிப்ராயத்தைத் தாமறிந்து, அத்தைப் பிறர்க்குபதேசித்தாரிறே. இதிலும் பரோபதேசமிறே.

(௧) [தஸ்மிந்நஸ்தமிதே - தஸ்மிந்நஸ்தமிதே] இத்யாதி; "பீஷ்மன் முடியாநின்றான், பின்னை இவ்வர்த்தம் கேட்கலாவாரில்லை" என்று அவனருளிச்செய்த வார்த்தையை, இப்போதிவர்தாமருளிச் செய்கிறார். [அஸ்தமிதே - அஸ்தமிதே] கண்ணுக்கு வெளிச்சிறப்பைப்பண்ணுவாரும், நெஞ்சுக்கு வெளிச்சிறப்பை பண்ணுவாருமாக, ஆதித்யர்களிருவராய்த்து; (௨) "ஞானமாகிநாயிறுகி" [ஜ்ஞாநாந்யபி பவிஷ்யந்தி - ஜ்ஞாநாந்யபி பவிஷ்யந்தி] ஸ்வரூபத்தோபாதி நித்யமாயிருக்குமிறே தர்மபூதஜ்ஞாநமும்; இனி இதுக்கு உதயாஸ்தமய வ்யவஹாரம் ஜ்ஞாநப்ரஸரத்வாரத்தை யபேக்ஷித்ததாயிருக்குமிறே. அவன் போனால் பின்னைக்கொள்வாரும் கொடுப்பாருமின்றிக்கே பரிமாற்றமறும். இதுக்குபட்டரருளிச் செய்ததாக, பணிப்பர் - "ஒருமதிப்பன் தலையில்கிடவாதவன்று கொள்வார் கொடுப்பாரின்றியே வெளியிலே பணைப்போம்." [தஸ்மாத் த்வாம் சோதயாம்யஹம் - தஸ்மாத்த்வாம்சோதயாம்யஹம்] ஆகையாலே காணுன்னை த்வரிப்பித்து "அவன்பக்கலிலே போய்க்கேள்" என்று சொல்லுகிறது.

(சேமநன்குடைத்துக்கண்டீர் செறிபொழிலனந்தபுரம்) நிரதிசயபோக்யமான தேசந்தானே மரணதசைக்கு ரக்ஷகமாம். (தூமநல்விரைமலர்கள்) நன்றான தூபம், பரிமளத்தையுடைத்தான நல்ல புஷ்பங்கள். இவற்றை, (துகளறவித்யாதி) தனக்கு மனஸுக்கும் ஸந்தோஷமாம்படி விலக்ஷணமாக்கிக்கொண்டு, (வாமனனித்யாதி) தன்னுடைமை பெறுகைக்குத் தானிரப்பாளனாயிருக்குமவன் திருவடிகளுக்கென்றே சேர்க்க, (மாய்ந்தறும்வினைகள்தாமே) இவன் தன் ஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமான பரிமாற்றத்திலே யந்வயிக்க விரோதிகளடையநசித்துப்போம். (௯)

---

(௧) பாரத-ஆநு-   (௨) தி-ச-வி ௧௧௪-

7

பத்தாம்பாட்டு.

மாய்ந்தறும்வினைகள்தானே மாதவாவென்ன* நாளு மேய்ந்த பொன்மதிளனந்தபுரநகரெந்தைக்கென்று * சாந்தொடுவிளக்கம் தூபம் தாமரைமலர்கள்நல்ல * ஆய்ந்துகொண்டேத்தவல்லா ரந்தமில் புகழினாரே. (௧௦)

ப :—அநந்தரம், திருவனந்தபுரத்திலே வர்த்திக்கிற ஸ்வாமிதிருவடிகளிலே ஆராதநரூப கைங்கர்யம்பண்ணுமவர்கள், அநவதிகமாஹாத்ம்ய யுக்தராவாரென்கிறார். (௧௦)

(இ - ள்.) மாதவாவென்ன-ஸ்ரீயப்பதியென்று சொன்னபோதே, வினைகள் - விரோதிகள். தாமே - ஸ்வயமேவ, மாய்ந்தறும் - நசிக்கும்; நாளும் - நிரந்தரமாக. எய்ந்த - செறிந்த. பொன்மதின் பொன்மதிளையுடைத்தாயிருக்கிற. அனந்தபுரநகர் - திருவனந்தபுரமாகிற நகரத்தில், எந்தைக்கு - ஸ்வாமியானவனுக்கு என்று-என்றுஸங்கல்பித்து நல்லனென்றுன, சாந்தொடு - அங்கராகத்தோடே. விளக்கம் - தீபத்தையும், தூபம் - தூபத்தையும். தாமரைமலர்கள் - தாமரைப்பூக்களையும். ஆய்ந்துகொண்டு - பலஸங்கர்க்ருத்வங்களாகிற தூறாலும் மயிரும் புறேவும் படாதபடி ஆராய்ந்துகொண்டு, ஏத்தவல்லார் - அங்கீகாரஸந்துஷ்டராயேத்தவல்லவர்கள், அந்தமில் - நிரவதிகமான, புகழினர் - சேஷத்வப்ரதையை யுடையராவர். (௧௦)

ஆறு;-(மாய்ந்தறும்) அவன்திருநாமங்களிலே யேதேனுமொரு திருநாமத்தைச்சொல்ல, அடிமைசெய்கைக்கு ப்ரதிபந்தகங்களெல்லாம் தானே போமென்று சொல்லி முடித்து, திருவனந்தபுரத்திலேபோய் பெரியபெருமானுக்கு அடிமைசெய்யும் மஹாத்மாக்களாவோர் தாம்; என்றுகொண்டு, அவர்களைக் கொண்டாடுகிறார். (௧௦)

ஈடு-அவ ;—திருவனந்தபுரத்திலேபுக் கடிமைசெய்கிறவர்கள் பெருமை பேச நிலமன்றென்கிறார்.

(மாய்ந்தறும்வினைகள்தாமே மாதவாவென்ன) மாதாவென்கிற பேரைச்சொல்ல அநாதிகாலார்ஜிதமான து:க்கங்கள் தானே போம். (மாதவாவென்ன - மாய்ந்தறும்வினைகள்) அப்பாவென்ன உச்சிகுளிருங்காணும்.

(எய்ந்தவித்யாதி) அங்குத்தைக் கீடான பொன்மதிளையுடைய திருவனந்தபுரத்திலே வர்த்திக்கிறவென் ஸ்வாமிக்கென்று புஷ்பாத்யுபகரணங்களைக்கொண் டாஸ்ரயிக்கவல்லார். (அந்தமில்புகழினரே) "அமரராவார்" என்கிறவளவன்றிக்கே * விண்ணுளாரிலும் சீரியராவார். (௧௦)

பதினொன்றாம்பாட்டு.

அந்தமில்புகழனந்தபுரநகராதிதன்னை * கோந்தலர்பொழில் குருகூர்மாறன்சொல்லாயிரத்துள் * ஐந்தினோடைந்தும்வல்லாரணைவர்போயமருலகில் * பைந்தொடிமடந்தையர்தம் வேய்மருதோளிணையே. (௧௧)

ப:—அநந்தரம், இத்திருவாய்மொழிக்குப் பலமாக, பரமபதத்தில் * மதிமுகமடந்தையராலுண்டான ப்ரஹ்மாலங்கார ப்ராப்தியை யருளிச செய்கிறார். (௧௧)

(இ - ள்) அந்தமில்புகழ் - நிரவதிக குணனைக்கொண்டு, அனந்தபுரநகர் - திருவனந்தபுரத்திலேவர்த்திக்கிற, ஆதிதன்னை - ஸர்வகாரணபூதனை, கொந்து - பூங்கொத்துக்கள், அலர் - அலருகிற, பொழில் - பொழில்சூழ்ந்த குருகூர் - திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான, மாறன் - ஆழ்வார், சொல் - அருளிச்செய்த, ஆயிரத்துள் - ஆயிரந் திருவாய்மொழிக்குள்ளும் ஐந்திநோடு - கேவலம் பரோபதேசமான ஐந்தினோடேகூட, ஐந்தும் - தம்மையும் கூட்டிக்கொண் டுபதேசித்த ஐந்தையும், வல்லார் அப்யஸிக்கவல்லவர்கள், போய் - அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தாலேபோய், அமருலகில் - * அயர்வறுமமரர்களினுடைய லோகமான பரமபதத்திலே, பைந்தொடி - அழகியஹஸ்தாபரணங்களையுடையரான, மடைந்தையர் தம் - திவ்யாப்ஸரஸ்ஸுக்களினுடைய, வேய்மரு-வேய்போலே விலக்ஷணமான, தோளிணை - தோள்களோலே செய்யப்படுமதான ப்ரஹ்மாலங்காரத்தை, அணைவர் - அணையப்பெறுவர். (௧௧)

தொடி - வளை. இது கலிவிருத்தம்.

ஆறு;—(அந்தமில்) ப்ரியதமர்களுக்கு ப்ரியதமைகள் போக்யமானாற்போலே, திருநாட்டிலுள்ளார்க்கும் இத்திருவாய்மொழி வல்லார் போக்யமாவா ரென்கிறார். (௧௧)

ஈடு-அவ;—நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி வல்லார் திருநாட்டிலுள்ளார்க்கு போக்யராவரென்கிறார்.

(அந்தமிலித்யாதி) திருவனந்தபுரத்திலே நிரவதிக குணனாய் ஜகத்காரணபூதனானவனை, ஆஶ்ரயிக்கிறவர்களும் அந்தமில் புகழினார்; ஆஶ்ரயணீயனும் அந்தமில்புகழினன்காணும். பரமபதத்தை விட்டுத் திருவனந்தபுரத்திலேவந்து ஆஶ்ரிதர்க்காகக் கண்வளர்ந்தருளுகையாலே புகழுக் கொருமுடிவில்லையாய்த்து அவனுக்கு; ஸம்ஸாரத்தைவிட்டு உகந்தருளின நிலத்திலே அடிமைசெய்கையாலே புகழுக்கந்தமில்லையாய்த்திவர்களுக்கு, இவனை யடிமைகொள்ளுகையாலே புகழுக்கெல்லையில்லையாய்த்தவனுக்கு; அவனுக்கடிமை செய்கையாலே புகழுக் கந்தமில்லையாய்த்திவர்களுக்கு; ஸம்ஸாரத்திலேயிருந்தா லிவர்களுக்குப் புகழுண்டாகிலாய்த்துப் பரமபதத்திலிருந்தாலவனுக்குப் புகழுண்டாவது - இந்நிலத்தை விடவிட இவனுக்குப் புகழுண்டாமாபோலே அந்நிலத்தை விடவிட அவனுக்குப் புகழுண்டாம். இருவர்க்கு மிரண்டும் அலப்யலாபமிறே.

(கொந்தலர்பொழில்குருகூரித்யாதி) திவ்யவஸந்தமான திருநகரியையுடைய வாழ்வார் அருளிச்செய்த, (ஐந்தினோடைந்து வல்லார்) ரத்நங்களை முகமறிந்து கோத்துச் சேர்த்திக்கொண்டாடுமாபோலே, இவைபத்தாகவாய்த் தொடுக்கிறது. (அணைவரித்யாதி) ஸ்ரீவைகுண்டத்தேறப்போய், (௧) "ஶதஞ்சூர்ணஹஸ்தா:- ஶதம் மாலாஹஸ்தா:" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே, அவர்களை யப்ஸரஸ்ஸுக்களுடைய வாதரத்துக்கு விஷயபூதராவரென்றபடி. "முடியுடைவானவர் முறைமுறை யெதிர்கொள்ள" என்றுக்கோதாமே "[illegible]" என்கிறவி[illegible] வாசியில்லை. "மதிமுகமடந்தையர் ஏந்தினர்வந்தே" என்னக்கடவதிறே. (௧௧)

பத்தாம்பத்து இரண்டாந் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

---

(௧) கௌஷீதகி-

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

மூன்றாந்திருவாய்மொழி—வேய்மருதோள் - ப்ரவேஶங்கள்.

ஆறு;—(வேய்மருதோள்) இப்படியெம்பெருமானோடு கலந்து பரிமாறிச் செல்லாநிற்கச்செய்தே, இப்ப்ரக்ருதியிலே தாமிருந்த விருப்பைக்கண்டு, "இப்ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம் காரணமாக வெம்பெருமான்விடிலோ" என்றுள்ள அதிஶங்கையாலே யவஸந்நராகிறார். வண்டுவரைப் பெருமானோடே கலந்து பரிமாறச்செய்தே பசுமேய்க்கப்போங்காலம் ப்ராப்தமானவாறே "இவனினிப் பசுமேய்க்கப் போகிலோ" என்றுள்ள அதிஶங்கையினாலே அக்கோபிமாரவஸந்நைகளானாப்போலே யவஸந்நராய், அவர்களுடைய பாசுரத்தாலே யலற்றுகிறார்.

திருவாய்ப்பாடியிற் பெண்பிள்ளைகள், வண்டுவரைப்பெருமானோடேகூட வொழுக்கநுபவியிருக்கச் செய்தே அவன்பசு மேய்க்கப் போங்காலம் வருமளவில் அவன்போனானாகக் கொண்டு, பிரிந்தார்படும் வ்யஸநமெல்லாம்பட்டு, வ்யஸநத்தையும் பிரிந்தவவன் கொடுமையையும் தோழிமாருக்குச் சொல்லுமாபோலே அவன்றன்னைக் குறித்துச் சொல்லுகிறார்கள். *

ப:—மூன்றாந் திருவாய்மொழியில், கீழே திருவனந்தபுரத்திலே யடிமைசெய்யப்பாரித்தவர், அவிளம்பேந இட்டப்பெறாமையாலே, அவனுடைய போக்யதையும் ப்ராப்யபாவநும் அடிமைகொள்ளப்பாரித்திருக்கிறபடியும் புகநிஸத்தமாம்படி ஹ்ருதய ஸந்நிஹிதனாயிருக்கச் செய்தேயும், ஶீக்ரப்ராப்தி விச்சையாலே த்வரிக்கும்படியான ஸௌபாக்யாதிஶயத்தை யுடையனாகையாலே, அவனுடைய புண்டரீகாக்ஷத்வத்தையும், ஆஶ்ரிதபவ்யத்வத்தையும், அபிரூபத்வத்தையும், ஆஶ்ரிதரக்ஷகத்வத்தையும், அர்த்தநீய ஸம்ஶ்லேஷைகத்வத்தையும், அநாதஸ்வபாவத்தையும், ரமணீய ஸௌலப்யத்வத்தையும், ஆகர்ஷைகாவயவத்வத்தையும், அஸாதாரணநாயகத்வத்தையும், ஆஶ்ரிதஜநபோக்யத்வத்தையு மநுபவித்து, விளம்பம் பொறாமையாலே விஶ்லேஷத்தை அதிஶங்கித்து, என்பூத்துனை நீ யென்னை யகலாதொழியவேணுமென்று அபேக்ஷித்து, தமக்குப்பிறந்தவார்த்தியை அவன் ஸந்நிதியிலே விண்ணப்பஞ்செய்தப்ரகாரத்தை; க்ருஷ்ணனோடே ஸம்ஶ்லேஷித்து ப்ரபாதஸமயத்

திலே யவனுடைய பிரிவை ஸங்கித்து அஞ்சினளொரு கோபிகை; "ஸந்நிதியில் பாதகங்கள் நலிவுசெய்யாதிருக்கும், என்னை நீ ஆஸ்வஸிப்பித்துக்கொண்டிருக்கவும்வேணும், போனவிடத்திலே ஆஸுரப்ரக்ருதிகள் வரில் என்னுமோ என்றஞ்சாநின்றேன்" என்று, திருவாய்ப்பாடியில் பெண்களெல்லார்க்குமாகச் சமைந்தவனுடைய போக்கை விலக்கின பாசுரத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். *

ஈடு - அவ ;— திருவனந்தபுரத்திலேபுக்குப் பாரித்தபடியே அடிமைசெய்யப் பெறாமையாலே, அதிஸங்கைபண்ணாவேண்டும்படியாய்வந்து விழுந்தது.

ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் தாமுமா யடிமைசெய்யவேணுமென்று பாரித்தார்; பாரித்தபடியே அத்தேசத்திலேபோய்ப் புக்கடிமைசெய்யப்பெற்றிலர். அத்தேசத்திலே அப்போதே போய்ப் புகப்பெறாமையாலும், பாரித்தபடி யடிமைசெய்யப் பெறாமையாலும், கோபிகள் பிரிந்துபோந்த வாஸனையாலும் - அநாதியாய்வருகிற அசித்ஸம்ஸர்க்கத்தை யநுஸந்தித்து அஞ்சினவத்தாலும், ஈஸ்வர ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை யநுஸந்தித் தஞ்சினபடியாலும், அதாவது சிசுபாலனுக்குத் தன்னைக்கொடுத்து ஸ்ரீபரதாழ்வானுக்கு மறுத்துப்போன ஸ்வாதந்த்ர்யமிறே, இனி ஸர்வேஸ்வரன் தானேவந்து விஷயீகரிக்கைக்கீடான பக்தி தமக்கில்லையென்றிருக்கையாலும், "இன்னும் ப்ரக்ருதியிலேவைத்தில் செய்வதென்" என்னும் பயத்தாலே அவஸந்நராய் தமக்குப் பிறந்த தசாவிசேஷத்தை பொருவிராட்டி பாசுரத்தாலே யருளிச்செய்கிறார்.

பயநிவ்ருத்திக்குடலான ஜ்ஞாநமேயிறே [illegible] இவர்க்கு பயஹேதுவாகிறது; இப்போதே அத்தேசத்திலேபோய்ப் [illegible] றிலோமென்றிருக்கவேண்டா, அவனை யநுஸந்தித்தால் (க) "[illegible] ழும்நெஞ்சழியும்" என்று பக்தி பரவஸ்யத்தாலே [illegible] மாட்டா தொழிகிறாரையாலே; அடிமைசெய்யப் [illegible] றஞ்சவேண்டா, * புகழுநல்லொருவனிற்படியே [illegible] யிருந்து வேதநாகச் சொன்னவற்றைப் [illegible] கொள்ளும் ஸ்வபாவத்தாலே, இன்று [illegible] வற்றையுமெல்லாம் தனக்கடையாக [illegible] அவன் ;

(க) பெரியதிருவ-

இனி தமப்பன்பகையாக அவனிலு மிவனண்ணியனென்று வருகின்ற ப்ரஹ்லாதனிலே முடிவிலேவந் தெதிரிட்டான்; ஆகப்ராந்தனுக்குப்பிறந்த தெளிவுபோலே அசித்ஸம்ஸ்ருஷ்டனுக்குப் பிறக்கும் ஜ்ஞாநத்தை விச்வஸிக்கவொண்ணாதென்றிறே இவர்தாம் ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தை நினைத்து "தேறேலென்னை" என்றஞ்சிற்றும்; அங்ஙனஞ்சவேண்டா, *முடியானேயில் கரணங்களையுடையவராகையாலே; அவன் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை நினைத்தஞ்சவேண்டா, (௧) "ஸஹ்வோவெஹெஹ்ராஸோக்ஷயிஷ்ராதி – ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று விரோதியைத் துண்டித்துக்கொண்டு போகைக்கு முடலாயிருக்கையாலே; பக்தி தமக்கில்லையென்றிருக்கவேண்டா, ப்ரபத்தியை யுபாயமாகப்பற்றினவராகையாலே; இனி (௨) "நாவஜநஸூஸரந்-நோபஜநம்ஸ்மரந்" என்கிறபடியே இத்தைஸ்மரியாதபடியான ஸாக்ஷாத்காரமில்லாமல் படுத்துகிறபடியிறே யிது.

ப்ரத்யக்ஷமும் அகிஞ்சித்கரமாய், கூடவிருக்கச் செய்தே "பிரிந்தான்" என்று ப்ரமிக்கும்படி பிரிவால்வந்த வாஸனை மேற்கொள்ளுகிறதிறே - போக்யதைகிடந்து படுத்துகிறபாடிறே. "மயர்வற மதிநலமருளினன்" என்று - பகவத் ப்ரஸாதலப்தமாய், பரபக்திரூபமாய், ருசிகார்யமாயிருக்கிற விருத்தியிருக்கிறபடியிறேயிது. இனி, ஈச்வரனுக்குக்கால் நடையாடாததொரு தேசத்திலேயிவரை வைத்துப் பரிஹரிக்கலாமத்தனை.

கலந்து நெடுநாள்பிரிந்துபோந்தா ளொருபிராட்டியாய், அவ்வாஸனையாலே, க்ருஷ்ணன் கூடவிருக்கச் செய்தேயும், "இவன் பண்டுபிரிந்துபோந்த ப்ரபாதகாலமும்வந்து அக்காலத்துக்கடைத்த காற்றுக்களடிக்கையாலும், குயில்கள் கூவுகையாலும், மயில்களாலிக்கையாலும், காடெங்கு மொக்கக் கன்றுகளும் பசுக்களும் பரக்கையாலும், இக்காலத்திலவன் போகைதவிரான்; பசுக்களினுடைய ரக்ஷணமொருதலையானால் அவற்றைவிட்டு நம்மோடிருப்பானொருவனல்லன்; ஆனபின்பு, அவன்போனான்" என்று, கூடவிருக்கச்செய்தேயும் அவன்பிரிவை நிச்சயித்து, ஒரு *இன்னுயிர்ச்சேவல் *மல்லிகை கமழ்தென்றல் தொடக்கமானவற்றில் அவன் அஸந்நிதி

(௧) கீதை ௧௮-௬௬- (௨) சாந்தோ-௮ ௧௨-

யில்பட்ட க்லேசத்தையுடைய அவன்கண்முகப்பேபட்டு, ஸர்வஶக்தி யான வவன்றனக்கும் பரிஹரிக்கவொண்ணாதபடியாய்த்து இவ் வாபத்து.

அதாவது—போனானைப் வருகிறானல்லன், போகநினைத்தானைத் தவிருகிறானல்லனே. இப்படி நோவுபட்டு, "நீ ஸர்வதா பசுமேய்க்கப்போகைதவிராய், உன்போக்கு எனக்கநபிமதம், ஆகையாலே உன்னுடையபோக்கை விலக்கவேணுமென்று நினையாநின்றேன், இதுக்கு நானீர் வருகிறதில்லை, அதுக்குப்பரிஹாரமாக உன்கையை யென் தலையிலே வைக்கவேணும், நீபசுமேய்க்கப்போகாதொழியவேணும், 'ஸப்ரமாதமானகாட்டில் நீபசுமேய்க்கப்போனால் அங்குள்ள அஸுரராக்ஷஸாதிகளாலே யென்புகுருகிறதோ' என்றஞ்சாநின்றேன்."

இனி (௧) "மாதா பிதா ப்ராதா நிவாஸஶ்ஶரணம் ஸுஹ்ருத்கதிர்நாராயண: — மாதாபிதாப்ராதாநிவாஸஶ்ஶரணம் ஸுஹ்ருத்கதிர்நாராயண:" என்று அவன் ஸர்வவிதபந்துவுமாயிருக்குமாபோலே, இத்தலைக்கும் ஸம்பந்தஜ்ஞானம்பிறந்தால் எல்லாப்பரிவுகளுமுண்டாயிருக்குமிறே; (௨) "யதாயதா ஹி - யதாயதாஹி" என்கிறபடியே; ஆனபின்பு நீபோகில் நானுளனாகமாட்டேனென்று இப்படி நோவுபட, அவனுமித்தையுடைய வநுஸந்தித்து, "நான் போகிறேனல்லேன்" என்று, தான் போகாமையை யிவள் நெஞ்சிலேபடுத்தி தரிப்பிக்க தரித்ததாய்த் தலைக்கட்டுகிறது இத்திருவாய்மொழியில்; இத்தால்-தாதர்த்யத்தினுடைய வெல்லையிருக்கிறபடியிறே.

* எம்மாவீட்டிலே "தனக்கேயாகவெனைக் கொள்ளுமீதே" என்று நிஷ்கர்ஷித்தொன்றுண்டிறே; அத்தை யபேக்ஷிக்கிறதாய்த் திங்கு. என்னைக்கொள்ளவேணுமென்கிறது அங்குச் சொல்லிற்று; என்னோடு கலக்கவுமாம், வேறே சிலரோடே கலக்கவுமாம், அத்தைக் குறைத்திருத்தத்தை வேண்டுவதென்கிறதிலது; அதுகளில் "எனக்கு" என்றவிடம், புருஷார்த்தமாகைக்காகச் சொன்னவித்தனையிறே. அது அசித்வ்யாவ்ருத்திக் குடலாயிருக்கின்ற. இவன் றனக்கென்றதவன்று புருஷார்த்தமாகாது, அவன்றான் விருப்பியிருக்கும் திப்பதும் செய்யான்.

---

(௧) ஸுபால-௬.
(௨) ரா-அயோ-௧௨-௬௮-

முதற்பாட்டு.

வேய்மருதோளிணை மெலியுமாலோ மெலிவுமென்தனிமையும் யாதும்நோக்கா * காமருகுயில்களும் கூவுமாலோ கணமயிலவைகலந்தாலுமாலோ* ஆமருவினநிரைமேய்க்க நீபோக்கொருபகலாயிரமூழியாலோ * தாமரைக்கண்கள்கொண்டீர்தியாலோ தகவிலைதகவிலையே நீகண்ணா. (௧)

ப:—அநந்தரம், முதற்பாட்டில், நீ பிரியப்புகுகிறாயென்கிற நினைவாலே குயில்தொடக்கமானவற்றாலே யீடுபடுகிற வென்னை, உன் கண்ணழகைக்கொண்டு நலியாநின்றாயென்கிறாள். (௧)

(இ-ள்.) *விரஹம் பொறுமையாலே, வேய்மரு - வேய்போலே குழலோடின, தோள் - தோள்கள், இணை - இரண்டும், மெலியும் - புறவாயும் காணலாம்படி மெலியாநின்றன, அவ்வளவன்றியே, என்மெலிவும் - ஆஶ்ரயமான வென் ஶரீரத்தின் மெலிவும், என்தனிமையும் - பிரிவாற்றாத வென் தனிமையும், யாதும் - ஒன்றையும், நோக்கா-பாராதே காமரு - தர்ஶநீயமான. குயில்களும் - குயில்களானவை, "தனிமைப்பட்டாரை நலியக்கடவோமல்லோம்" என்றிராதே, கூவும் - தம்மில் தாம் சேர்த்திக்காகக் கூவாநின்றன! கணமயிலவை-திரளானமயில்களானவை, கலந்து - தம்மில்தாம்கலந்து, ஆலும் - நடியாநின்றன. ஆ-பசுக்களானவை, மருவு - செறிந்து, இனம் - இனமொத்திருக்கிற, நிரை - திரள்களை, மேய்க்க - மேய்க்கைக்காக, நீ - நீ, போக்கு - லீலாபராயக்கொண்டுபோகிற ஒருபகல் - ஒருபகல், ஆயிரமூழி (௧) "த்ருடியுகாயதே" என்கிறபடியே ஸஹஸ்ரயுகமாகாநின்றது, அதுக்குமேலே குயில்கள் மயில்கள் உன்போக்குத்தான் நன்றாம்படி, தாமரை - தாமரைபோலே தர்ஶநீயமான, கண்கள்கொண்டு-கண்களைக்கொண்டு, ஈர்தி - ஈராநின்றாய்; கண்ணா - பெண்பிறந்தாரை நெருக்குதற்கு நெய்யப்போந்த க்ருஷ்ணனே, நீ தகவிலை - நீ ஸ்த்ரீகளை நலியத்தகாதென்கிற ஸாமாந்யக்ருபையுமுடையையல்லை; நோவுபட்டாரைநலியலாகாதென்கிற விஶேஷக்ருபையுமுடையையல்லை.*

இந்த நைர்க்ருண்யம் ஸ்வபாவமாயே விட்டதிறே யென்றுகருத்து; வேய்மருதோளிணை என்று - அவன்கொண்டாடும்படி அழகைச்

(௧) பாக-

சொல்லவுமாம். காமருகுயிலென்று - அழகிய குயில்; காவிலேமருவின வென்னவுமாம் "ஆலோ!" என்னுமசைகள்-விஷாதஸூசகங்கள்.(க)

ஆறு;—உன்னைப் பிரிகையாலே தோள்கள் மெலியா நின்றன; இவற்றின்மெலிவும் என்தனிமையு மொன்றும் பாராதே இக்குயில் களானவை உன்திருநாமங்களைக் கூவாநின்றன, அதின்மேலே மயில் களும் கலந்தாலாநின்றன, ஒருபகல் பிரியுமளவில் இங்ஙனே படவே ண்டுமோவென்னில்; நீ பசுமேய்க்கப் போனவாறே அவ்வொருபகல் தானுமாயிரமூழியாகாநிற்கும், அதின்மேலே நீயுமுன்னுடைய கண்க ளாலே பெண்ணை யீராநின்றாய், உன்னைப் பிரிந்து நானிங்ஙனே படா நிற்கச்செய்தே எங்களைப்பிரிந்து நீயிருக்கவல்லையாவதே!, நீயிருந்த லோகத்திலு மில்லையாகாதே க்ருபை!, லோகத்திலே சிறிது க்ரு பையுண்டாகிலு முன்பக்கலொரு க்ருபையில்லையென்கிறாள். (க)

ஈடு-அவ;—அவன்பிரிகிறானென்கிற வ்யஸநம் செல்லாநிற்க, அதுக்குமேலே, குயில்தொடக்கமான பாதகபதார்த்தங்களின் த்வ நியாலும் அவன் நோக்காலும் தனக்குப் பிறந்த வ்யஸநத்தை, தோழிமார்க்குச் சொல்லுமாபோலே அவன்றனக்குச் சொல்லு கிறாள்.

(வேயித்யாதி) சுற்றுடைமையாலும் பசுமையாலும் வேயை யொருவகைக்குப் போலியாகச் சொல்லலாயிருக்கிற தோள்களிரண் டும் மெலியாநின்றனவென்கிறாள்; செருக்கனாயிருக்கும் ராஜபுத்ர னுக்கு "உன்பூந்தோட்டமழிகிறது" என்பாரைப்போலே தன் பிரிவில் இவளாற்றாமைகேட்டார்வாய்க்கேட்கையன்றிக்கே கைமே லேகாணலாயிருக்கிறது காணு மிவள்மெலிவு. இவளுடைய ப்ராக் தியை யநுவர்த்தித்து, கின்னாகத்திலே யடிச்சுவாரைப்போலே அவன் கூடவிருக்கச்செய்தேயும மெலியாநின்றனவாய்த்துத் தோள் கள். கூடவிருந்தாலும ப்ரயோஜநமில்லையிறே அகவாயிலே பிரி வுண்டானால்; அதின் கார்யமான மெலிவுபிறந்தன்றி நில்லாதிறே.

தன்தோள்கள் மெலிகிறவித்தை "உன்னுடைய தோள்கள் மெலியாநின்றன" என்பாரைப்போலே சொல்லுகிறாள் காணும்; தேவதத்தனென்றத்தோடு வாஸுதேவனென்றத்தோடு வாசியறும் படி அவனுக்கு ப்ரகாரமாயிறேயிவ்வாத்மவஸ்து விருப்பது; நீ கலக் கப் புக்கால் விடாயாறுவதெங்கே.(க) * மெல்லியல்தோள் தோய்ந்

(௧) திருநெ-௧௩-

திறே விடாயாறுவது (இணை) நீ சோத்தியழகு சொல்லி வாய் வெருவுந்தோள்கள் படுகிறபாடுபாராய்! தன்னழகைத் தான்கொண்டாடுமவளல்லவே, அவன் சொல்லக்கேட்ட செவியேற்றாலே சொல் லுகிறாளிறே. இனி நீவந்தாலும் அஸத்ஸமங்கிடாய். (ஆலோ!) விஷாததிசய ஸூசகமிருக்கிறபடி.

(மெலிவுமென்தனிமையும்) நாட்டார் மெலிவும் தனிமையும் போலல்லவிறே என்மெலிவும் என்தனிமையும்; உன்மெலிவும் உன் தனிமையும்போலல்ல. கூடவிருக்கச் செய்தே வருகிறதனிமையும், பிரியாதிருக்கச் செய்தேவருகிற மெலிவுமிறேயிது. "பொன்செய் பூண் மென்முலைக்கென்று மெலியுமே" என்றும், "மிகமேனிமெலி வெய்தி" என்றும், "தமியமாலோ" என்றும் சொன்னவற்றிளவல்லவிறே, அவனஸந்நிதியில் பட்டவையிறேயவை; கூடவிருக்கச் செய்தே வருகிறதிறேயிது. "தாந்தம்மைக்கொண்டகல்தல் தகவன்று" என்று தாய்போவார் தம்மைவைத்தன்றோ போகக்கடவது என்னைக்கடவவளுக்கு, கூடவிருக்கச்செய்தே போனானென்று நினைக்கவுமாமிறே ப்ரேமஸ்வபாவத்தாலே.

அவன்றான் போனானாய் வருகிறானல்லன், போகநினைத்தானாய்த் தவிருகிறானல்லன்; அவனாலும் அப்ரதிக்ரியமிறேயிது. அவன்றானும், இவள்மெலிவில் மெய்ப்பாட்டைக்கண்டு "நாம்பிரிந்தோமோ" என்று ப்ரமிக்கும்படியிறே யிருக்கிறது. இருவரும் இருவர்க்கு முகாந்தங்காயால் தெளியவிரகில்லை. இதுதானவனுடைய ஸௌபாக்யபல மிருந்தபடியிறே. முன்பு இவள் பிரிவாற்றாமையால் பட்டவையெல்லாம் தான் கண்டறியானே; தோழிமார் மற்றையார் சொல்லக்கேட்டார்வாய்க்கேட்டு மித்தனையிறே; (க) "வாஹிவாத-வாதுறிவாத" இத்யாதிவத்; இப்போது, தன்கண்ணாலே காணப்பெற்றானே. இவள்தான், தோழிமாரோடு சொல்லும்மத்தைத இப்போது அவன்றன்னோடே சொல்லுகிறாளிறே. (யாதும்நோக்கா) ஒன்றையும் பார்க்கிறதில்லை. தோளின்மெலிவும் தனிமையும் இவையொன்றும் பார்க்கிறனவில்லை.

(காமருதுயில்களும்) காமருதலாவது விரும்பம். இவற்றினுடைய கலைகளி பிரிவுக்குடலாயிராமைபாலே பெண்பேலென விரும்

(க) ரா-யு ரு-கூ-

பத்தை யுடைத்தாயிருக்குமிறே கலவி பிரிவோடே வ்யாப்தமென்னும் பயமில்லை இவற்றுக்கு. (துயில்களும்) நீயேயன்றிக்கே, இவையும் பாதகமாகாநின்றன. நீ பாதிக்க வயவிட்ட பரிகரத்திற்காட்டில் இன்னமும் நீதானேசுல்லே. (கூவுமாலோ) என் தசையைக்கண்டால் இவற்றுக்கு வாயைப் புதைக்கவேண்டாவோ! பிரிந்து நோவுபடுகிற வென்படியைக் கண்டால் "நஞ்சுபோலே நம்முடைய த்வநியிவளுக்கு பாதகமாம்" என்று தவிர வேண்டாவோ! (க) [ஙவலு நாராயநெ தவிதூ-கஸ்யகாரா த்யதேசிதத்தய] உருவினவாளுறையிலே யிடவேண்டும்படிகாணு மிவளுடைய தசை.

(கணமயில்) எதிர்த்தலையையும் தனியேவைத்து நோவுபடுத்தித் தானும் தனியேயிருந்து நோவுபடுவாரைப்போலேயன்றிக்கே, சேர்த்தியையுடையவாயிராநின்றதாய்த்திவை. (அவை) த்ருஷ்டிவிஷம்போலே யிருக்கையாலே முகத்தை மாறவைத்து (அவை) என்கிறாள்; கண்கொண்டு காணப்போகாமையாலே, ஒருதிரளாக பாதகமாகாநின்றதாய்த்து. (கலந்து) "இவ்வளவில் காமகலக்கை ஸ்த்ரீவதம்" என்றறிந்து மீளுகிறதில்லை. (ஆலுமாலோ) கலந்த கலவியால் வந்த ஹர்ஷத்துக்குப் போக்குவிட்டு ஸம்ப்ரயந்தம் பண்ணாநின்றனவென்று ப்ரத்யக்ஷித்துவைத்து.

(அவை) என்னும்போது முகத்தைமாறிச் சொல்லுகிறளாயிருந்ததிறே. (உ) [ஜயத்தாஸ்-மயூரஸ்ய] இருவராயிருப்பாரெல்லாரையும் பிரித்தானென்றிறே யிருக்கிறார். மயிலினுடைய பெண்டாட்டியை ராவணன்கொண்டுபோய்த்திலனே! [வநே] திருவயோத்யையிலேவந்து பிரித்தானல்லனே! போகத்துக்கேகாந்தமான காட்டிலேயிறே. [ரக்ஷஸா நசா ... த்க்ஷமா ... கா ப்ரியா] நீர்மையேட்டனை வடிவிருந்தக்காரனுல் பிரிகப்படாக தொன்றுமேயாகாதே.

(ஆமருவித்யாதி) இவ்வளவில் (௩) "கா ... கதமேஷாபவிஷ்யதி" என்னவேண்டியிருக்க, அதுசெய்யாதே, அவன் தன்னுடைய ரக்ஷகத்வத்தினுடைய ரக்ஷணத்திலே யொருப்படாநின்றான் உன்னோடே மருவிக் கிடவாயிருக்கிற

(க) ரா- -௩-௩௩- (உ) ரா கிஷ்-க-௬௫-
(௩) ரா- -௩௦-௫௦

ஆநிரையுண்டு-பசுநிரை, அத்தைமேய்க்க. *மேய்ந்தபுல்லும் கடைவாய்வழி சோரவிறே நிற்பது-வேறொன்றின்றிக்கே இவனோட்டைச் சேர்த்தியேயிறே இவற்றுக்கு தாரகம். (இனம்) அவனுடைய ரக்ஷ்யகோடியிலே யந்வயித்தாலும் தனியரா யிருப்பாரை ரக்ஷிக்க நினையான்; திரளாயிருப்பாரையாய்த்து அவன் ரக்ஷிக்க நினைப்பது.

(நீபோக்கொருபகல்) நீபோகிறவொருபகலென்னுதல், உன்னுடையபோக்கான வொருபகலென்னுதல்; அன்றிக்கே, பசுக்களை மேய்க்கைக்காக நீபோகவிடுகிற பகலென்னவுமாம்; "இதெல்லாமொரு பகலாவேயன்றோ" என்றான் (ஆயிரமித்யாதி) உன்னைப் போலேயென்றிராதே கொள்ளா யெங்களையும் இரவொன்றும் பகலொன்றும் உத்தேஸ்யமாயிருப்பார் படியாயிராதுகாண் எல்லாக் காலத்திலுமொன்றே போதுபோக்காக விருப்பார்க்கு. (௧) "யமாஹு கொடிவ்ய திஃ க்ஷணநவி நாலவஸ — யதாப்தகோடிப்ரதிம: க்ஷணஸ்தேநவிநாபவத்"

"போனோமல்லோம், போகநினைத்தோமல்லோம், நாம்கூடவிருக்கச்செய்தே பிரிந்தோமாகக்கொண்டு நோவுபட்டுப் பதார்த்தங்களுமுடைய பாதகமாயிருக்கைக்கு, இதொரு ப்ரேமஸ்வபாவமிருக்கும்படியென்?" என்று கண்ணாலே குளிரநோக்கினான் (தாமரைக்கண்கள்கொண்டீர்தியாலோ) நீநோக்காலே நலிவதில் இன்னம் பசுமேய்க்கப்போகையே நன்று. "முன்புக்கதைநோக்கு ஸம்ருதிவிஷயமாய்ச் சொல்லுகிறாள்" என்பாருமுண்டு; (ஈர்தி) என்கையாலே - இப்போது நலியாநின்றாயென்றே சொல்ல வமையுமிறே.

இப்படி சொல்லச் செய்தேயும் நோக்கை மாறவைத்திலன்; (தகவிலை) ஜகத்தில் க்ருபையில்லை திடீர் என்கிறாள்; அவனை விலக்குகிற தில்லையாகாதே. நம்மோடு விரோதித்தாரை யின்னாதாகிறதென், இவன் நம்மை நலியாநிற்க; ஒன்றுக்கு அந்தோஷமுண்டு, ஒன்றுக்கு ஸம்ஸர்க்கதோஷமுண்டு; ஆனபின்பு, இவை நம்மோடே விரோதிக்கை ப்ராப்தமன்றோ. மயில், ஸௌந்தர்யமுடையனுடைய வாறுதலாலேயாலே ஸம்ஸர்க்கதோஷமுண்டு; குயில், பஸிபுக்கினுடைய அந்தத்தை புஜிக்கையாலே அந்தோஷமுண்டு. (நீ-தகவிலை) உகக்காத்தக்கதில்லை.

(௧) வி-பு-நி-௧௩-௬௨-

" தகவுடையவனே " என்று கூப்பிடுமவள்கிடீர், அவன் ஸந்நிதியிலே இப்போது "தகவிலை" என்கிறாள். நீ தகவுடையையல்லை. மேலில் " தகவிலை " என்கிறதுபோலன்றிக்கே, முற்பட்டதுக்குத் தகவிலையென்று பொருளாய், காட்டில் க்ருபையில்லையென்னவுமாய்; அன்றியே, இரண்டும் தகவிலை என்றேபாய், அப்போது இரட்டிப்புக்குக்கருத்து—நீதகவுடையை யல்லையென்னுமிடத்துக்குக் கொடியெடுக்கிறே னென்கிறாள். (௧ " ஹவ்ய கவ்யஸமௌ ஹி த்ருவாஸஸ்ய நஜாயதே - வலமர்த்தாஸமேயாஹி தஸமக்ருபாகஸ்ய நஜாயதே" என்கிறபடியே. (௧)

இரண்டாம்பாட்டு.

தகவிலைதகவிலையேநீகண்ணா தடமுலைபுணர்தொறும்புணர்ச்சிக்காரா * சுகவெள்ளம்விசும்பிறந்தறிவைமூழ்க்கச் சூழ்ந்ததுகனவெனநீங்கியாங்கே * அகவுயிரகமகந்தோறுமுள் புக்காவியின்பரமல்லவேட்கையந்தோ * மிகமிகவினியுன்னைப்பிரிவையாமால்வீவநின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கே. (௨)

ப:—அநந்தரம், ஆஸ்ரிதபவ்யனான நீயொரு க்ருபையின்றியிரா நின்றாய், உன்னுடைய ஸம்ஶ்லேஷரஸந்தானை பரிதாபஹேதுவாகாநின்றது, விஶ்லேஷஹேதுவான பசுமேய்க்கப்போக்குத் தவிரவேணுமென்கிறாள். (உ)

(இ - ள்) கண்ணா - பெண்பிறந்தார்க்கு பவ்யனென்று ப்ரஸித்தனான கண்ணா, நீ - நீ, தகவிலைதகவிலையே - அந்தபவ்யதைக்கேற்ற க்ருபையை யொருபடியாலுமுடையை யல்லையாயிராநின்றாய். நான் பிறிதலிருந்து ஸம்ஶ்லேஷிக்கிறவளவிலும். தடம் - நீ ஸ்பர்ஶிக்கும்படி பெரிதான, முலை - முலைகளை, புணர்தொறும் - பரிஷ்வங்கம்பண்ணுந்தோறும், புணர்ச்சிக்கு - அந்தஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு, ஆரா - உள்ளடங்காதே அதிசயிதமான, சுகவெள்ளம் - ஸுகஸாகரமானது, விசும்பிறந்து - அபர்யந்தமான ஆகாசத்துக்கு மவ்வருகேபோய், அறிவை - அறிவும், மூழ்க்க - அழுந்தும்படியாக, சூழ்ந்து - சூழ்ந்து அப்போதே, அது - அது, கனவென - ஸ்வப்நகல்பமாக, நீங்க - நீங்கி,

(௧) வி பு-நி·சஅ ௩௦-

ஆங்கே - அவ்வவஸ்த்தையிலே, அகவுயிர் - அந்தர்க்கதமான ப்ராணன், அகமகந்தோறும்-நின்ற புடைகள்தோறும், உள்புக்கு - உள்ளேப்ரவேசித்து, ஆவியின்-ஆஶ்ரயமான ஆத்மாவுக்கு, பரமல்ல-பொறுக்கவொண்ணாதபடி, வேட்கை - அபிநிவேஶம்போந்து வாராநின்றது அந்தோ! - ஐயோ!, கூடவிருக்கிற வுனக்கு இத்தசைசொல்லிக் காட்டவேண்டுவதே!, இனி-இனி, இவ்வளவில் நீ செய்யவேண்டுவது, மிகமிக - மேன்மேலும், உன்னை - உன்னை, பிரிவையாமால் - பிரிவானத்தை நாங்களுடையோமாம்படியாக, நின்-உன்னுடைய, பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு-பசுநிரைமேய்க்கப் போக்குக்களானவை, வீவ-தவிர்வனவாகவேணும்.

வீதல் - ஒழிதல், (௨)

ஆறு:—(தகவிலை) ஸம்ஶ்லேஷஜநிதமான நிரவதிக நிர்வ்ருதி செல்லாநிற்கச்செய்தே யிப்படிபடுகிறதென்னென்ன ;

அந்த நிரதிஶய ஸம்ஶ்லேஷமெல்லாம் ஸ்வப்நகல்பமாய், உன் பக்கலுள்ள நிரதிஶயஸ்நேஹத்தாலே பசுமேய்க்கப்போக்குக்காரணமாக நீபிரிகிறாயென்று நான்முடியக்கிடாய் புகுகிறதென்கிறாள்.

ஈடு-அவ; —இவள்தரிக்கைக்காகப் பலகாலணைத்தருள, இஸ் ஸம்ஶ்லேஷ ஸுகமெல்லாம் நீ போகக்கடவையென்று மதியாலே ஸ்வப்நம்கண்டு விழித்தாப்போலேயாய் நோவுபடாநின்றேனென்கிறாள். பூர்வவ்ருத்தமான ஸம்ஶ்லேஷத்தையே சொல்லிற்றாகவுமாம்.

(தகவிலையித்யாதி) (நீகண்ணா - தகவிலையே) க்ருஷ்ணனென்றால் பெண்களுக்கு ஸ்வம்மாயிருக்குமென்று ப்ரஸித்தமிறே. பெண்களுக்கு ஸ்வம்மான நீ நிர்த்தயனையாகாநின்றாய். "நம்மை நிர்த்தயனென்பதே; பிரியநினைத்தோமல்லோம், பிரிந்தோமல்லோம்" என்று இவள் தரிக்கைக்காக நெருக்கி யணைத்தான் (தடமுலையித்யாதி) நூறாயிரந்தரம் அணையாநிற்கச்செய்தேயும் "அணைக்கிறது பிரிகைக்கிறே" என்று அணைத்த கை நெகிழ்த்தவிடமெங்கும் இவளுடம்பு வெளுக்கப்புக்கவாறே, அத்தைக்கண்டு இவனுடைய ஸமாதாநார்த்தமாக அணைக்க, இங்ஙனே அதிஶங்கையும் ஸமாதாநமுமாய்ச் செல்லுமத்தனை, இதுதான் பூர்வஸம்ஶ்லேஷத்தைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். இப்போதை ஸம்ஶ்லேஷந்தன்னையே சொல்லுகிறது.

(தடமுலை) தன்னையறியப்புக்கார் பலவத்தையாய்த்து இவற்றை யநுபவிக்கப்புக்க காலும்படுவது - துலைய வநுபவித்து முடிக்கப்போகாதாய்த்து. போக்தாவாலுமுண்டறுக்கவொண்ணாத போக்யதாதிசயத்தைச் சொன்னபடி. (புணர்ச்சிக்காராச்சுகவெள்ளம்) ஸம்ஶ்லேஷத்துக் கடங்காத ஸுகஸாகரம். கலக்கிற விருவர்க்கும் மீடாயிறே ஸுகமிருப்பது. அவன் ஸ்வரூபம் இயத்தாரஹிதமாயிருக்குமாபோலேயாய்த்து போக்யதாப்ரகர்ஷமும், * அதனிற் பெரியவென்னவாவிறேயிவளது; அன்றியே (புணர்தோறும்புணர்ச்சிக்காராச்சுகவெள்ளம்) அதாவது - ஸம்ஶ்லேஷம் காதாசித்கமாய், ஸுகம் நிரதிசயமாயிருக்கை. (௧) "நிலத்தினும் பெரிதேவானினு முயர்ந்தன்று, நீரினுமாரளவன்றே சாரல்கருங்கோற் குறிஞ்சிப்பூக் கொண்டு பெருந்தேனிழைக்குநாடனொடு நட்பே" என்னக்கடவதிறே. குறிஞ்சிப்பூக்கொண்டு பெருந்தேனிழைக்கை.

இஸ்ஸுகந்தானெவ்வளவுபோருமென்னில் (விசும்பித்யாதி) ஸர்வபதார்த்தங்களையும் தன்னுள்ளே வைத்துக்கொண்டிருக்குமிறே ஆகாசமாகிறது; அதுதன்னைக் குளப்படியாக்கி, * மயர்வற மதிநலமருளப்பெற்ற வறிவையும் விளாக்குலைகொள்ளாநின்றதாய்த்து அன்றிக்கே, விசும்பென்று - பரமாகாசமாய், (உ) "[illegible] கண்ணதுலகு" என்னக்கடவதிறே [illegible]. ஆக, த்ரிபாத்விபூதியையும் விஞ்சி, லீலாவிபூதியையும் தன்னுள்ளே யடக்கியிருக்கிற வறிவையும் கொளிக்கும்படியாய்த் திருக்கிறது (அதுகனாவெனநீங்கி) அது ஸ்வப்நகல்ப மென்னலாம்படி கழிந்ததாய்த்து, அதின்பரப்பைக் கண்டவாறே அது [illegible] யாய்த்திருக்கிறது; அதுவும் வற்றினபடியைக் கண்டவாறே, இது பெருக்காறுவற்றி யடிச்சுட்டாற்போலேயாய்த்து. அப்படி [illegible] னிறே பிரிந்தானும். கனவென்றும் இந்த்ரஜாலமென்றும் - அஸத்யமான கலவியைச் சொல்லக்கடவது; இதுவும் அப்படியாகா வொண்ணாதபடியாயிருக்கிறது.

(ஆங்கே) அத்தசையிலே. (அகவுயிர்) [illegible] ஒற்றுருதபம். (அகமகந்தோறும்) [illegible] தோறும். முன்புள்ள ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷங்களாலே [illegible]

(௧) குறள்- (உ) குறள்-

புடைபட்டிறே யிருப்பது. ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷ மவகாஶத்தை யுண்டாக்கும், அந்தவவகாசமுள்ள விடமெங்கும் ஆற்றாமை புகுந்தது. (ஆவியின்பர மல்லவேட்கை) அணுபரிமாணமான வாத்ம வஸ்துவினளவல்லவபிநிவேசம்; (௧) [என்றனளவன்றால் யானுடைய வன்பு] என்றாரே அவரும்; ஆஶ்ரயத்தினளவல்லவாய்த்து அபிநிவேசம். ஸுகது:கங்களும், அவையொழிந்த ஸ்வரூபேணுவஸ்த்திதியும் என்று மூன்றுண்டிறே; அதில் ஸ்வரூபேணுவஸ்த்திதியிலேதான நிற்கப்பெற்றதோ!

(அந்தோ) இதுதனைக் குபதேசங்கொண்டறியவேண்டுவதே! கலக்கிறபோது இருவரும்வேண்டி, பிரிவில்வந்த வாற்றாமைக்கு நான் சொல்லவேண்டும்படியாவதே! கலவிக்கிருவராய் ஆற்றாமை யொருதலையிலேயாவதே! ஆனால் செய்யவேண்டுவ தென்னென்னில் (நின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு - வீவ) அதுதான் தவிர வேண்டுகிற தென்னென்னில் (மிகமிகவினியுன்னைப் பிரிவையாமால்) மேன்மேலன உன்னைப் பிரிவாம். (பிரிவை) என்கிறவிது-செய்யுட்பாடாய், பிரிவுண்டாம்படி வருகிற பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு வீவ. "பசுவந்தன" என்னுமாபோலே போக்குக்கள் தவிரப்படுவனவாக. (இனி - வீவ) இதுக்குமுன்புள்ளகாலமெல்லாம பிரிந்து போந்தாபோயாகிலும், இனிமேலுள்ள காலமாகிலும் தவிரவேணும்.

மூன்றாம்பாட்டு.

வீவன்நின்பசு நிரைமேய்க்கப்போக்கு வெவ்வுயிர்க்கொண் டெனதாவிவேமால் * யாவருந்துணையில்லை யானிருந்துன்னஞ்சன மேனியையாட்டங்காணேன் * போவதன்றொருபகல் நீயகன்றால் பொருகயற்கண்ணிணைநீரும்நில்லா* சாவதிவ்வாய்க்குலத் தாய்ச்சியோமாய்ப் பிறந்தவித்தொழுத்தையோந்தனிமைதானே. (௩)

ப:—அநந்தரம். தர்ஶநீயமான வடிவழகையுடைய வுன்னைக்காணாதே க்லேஶிக்கிறவெங்களுடைய தனிமையானது முடிவாகவேணுமென்கிறாள்.

(இ - ள்.) நின்பசு நிரைமேய்க்கப்போக்கு - நீ ஸ்வதர்மாநுஷ்டாநமாக நினைத்துப்போகிற வுன்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கிலே, வீவன் -

(௧) உ-திருவ-௧00-

நான் முடிந்துவிடுவன்; வெவ்வுயிர்க் கொண்டு - விரஹவ்யதையாலே வெவ்விதாக மூச்சுவிட்டு, எனதாவி-என்னுடைய ஆத்மாவானது, வேம் அத்தாலேபரிதபியாநின்றது. அவ்வவஸ்தையில், துணை - துணையாவார். யாவருமில்லை-ஒருவருமில்லை. அவ்வளவிலும், ஆசாபந்தத்தாலே. யான் - நான், இருந்து - முடியாதிருந்து, உன் அஞ்சனமேனியை - அஞ்சநம்போலே தர்ஶநீயமானவுன்வடிவை; ஆட்டம் - நடையாட்டம் காணேன் - காணேன், நீ அகன்றால் - நீபோனால், ஒருபகல் - அந்த வொருபகல்தான், போவதன்று - போகாதேநில்லாநிற்கும், ஆற்றாமையாலே அலமந்து, பொரு - தன்னில்தான்பொருகிற, கயல் - கயல் போன்ற. கண்ணிணை - நீகொண்டாடும்கண்ணிரண்டும், நீரும்நில்லா - நீர்தணித்தாலும் நிற்கிறதில்லை, இவ்வாய்குலத்து - நீபிறந்தவிடைக் குலத்திலே, ஆய்ச்சியோமாய்ப்பிறந்த இடையராய்ப்பிறவாதே இடைச்சிகளாய்ப்பிறந்த தொழுத்தையோம்-தண்ணியோமானவெங்களுடைய, இத்தனிமைதானே - இத்தனியிருப்புசெய்தது. சாவது - போவதாக வேணும்

தனிமை ஸ்வபாவமாகையாலே. அதன்முடிவு தங்கள் முடிவென்று கருத்து. தனிமைதானே யெங்களுக்குச் சாவாவதென்றுமாம். (௩)

ஆறு:—(வீவனின்) உன் பசுமேய்க்கப் போக்குக் காரணமாக நான் முடிவன், விரஹாக்நியாலே யென்னுத்மா தப்யமாநமாகாநின்றது, பின்னை யொருதுணையுமில்லை, உன்வரவு பார்த்துக்கொண்டு நான் தனியேயிருப்பன், என்னுடையான வுன்னை வரவுங்காணேன், நீ யகன்றால் இப்பகலெங்கும் போவதாய்ச்செய்யாது, இக்கண்ணை நீருமில்லாது, இந்த வொருதலையாந்ரமான ஸ்நேஹமானது சாவப் பொல்லாதாகாதே யென்கிறாள். (௩)

ஈடு-அவ;—நீ யுபேக்ஷித்திருக்க நாங்கள் ஸ்நேஹித்திருக்கிற வொருதலைக்காமம் நசிக்கவேணுமென்கிறாள்.

(வீவனித்யாதி) உன் பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு நிமித்தமாக, நான்வீவன்-நான்முடிவன். "அதெனக்கு தர்மமன்றோ" என்றிராதே, உனக்கு ஸ்த்ரீவதமாய்ப் பலிக்கக்கிடாய் புகுகிறது. இப்போது முடியும்படி வந்ததென்னென்னில் (வெவ்வுயிர்த்யாதி) என்னைப் பார்க்கமாட்டாயோ; உன்னுடைய போக்கு நிமித்தமாக நெடுமூச்செறிந்து அதுவே ஹேதுவாக வுலர்ந்த வென்னுடைய ஆத்

தயமானது, விரஹாக்நிகொளுந்தி யெரியாநின்றது; இதிலே நீரைச் சொரியவல்லையே யென்கிறாள் (எனதாவி) உன்னைப்போலேயென் றிராதே கொள்ளாய் அல்லாதாரையும்.

(யாவரும்துணையில்லை) துணையான நீதானேபோனாய், நீபோனால் துணையான தோழிமார் தானேயில்லை, குயில் மயில் தொடக்கமானவை தானே ஊர்ப்பகையாய்த்து. (யானிருந்து) நீபோனால் படுவதற்றைத்தான் படப்பெற்றேனோ, எல்லாம் பட்டும் நூறேபிராயமாயிருந்தது; இன்னமொருக்கால் காணலாமென்னும் நசை முடியவொட்டாதிறே. பிரிந்த விஷயந்தான் முடியவுமொட்டாது, தரித்திருக்கவுமொட்டாது; அர்ஜுநன் பின்பிருந்து எதிரிவரவுபட்டாப்போலே. (உன்னஞ்சனமேனியை யாட்டங்காணேன்) இருந்தார் ஜீவிக்கும் ஜீவநத்தைத் தான் ஜீவிக்கப்பெற்றேனோ. * ஏழைபராவி தேட்டமாயிருக்கிறதாணு மிவளுக் கிப்போது.

(உன்) உன்னை நீதான் கண்ணாடிப்புறத்திலே கண்டறிதியே. கண்டாயாகில் "நம்மைப் பிரிந்தவர்கள் பிழையார்கள்" என்றிருக்க வேண்டாவோ. (மேனியை) ஸ்வரூபத்திலாதல் குணத்திலாதல் இழியுமவளன்றே, காமிநி உடம்பை யாசைப்படுமவளிறே! (ஆட்டங்காணேன்) அவ்வடிவோடே யென்முன்னே ஸஞ்சரிக்கக் காணப்பெறுகிறிலேன். "இதெல்லா மொருபகலுக்கே" என்றான் (போவதன்றித்யாதி) உனக்குப்போலேயென்றிராதே கொள்ளா யெங்களுக்கும். நீபோகின்றால், காழிகைமுப்பது சென்றாலும் மலையாளர் வளைப்புப்போலே யோரடிபோராதாய்த்து. அது பகலின் ஸ்வபாவமல்ல (நீயகன்றால்) உன் ஸ்வபாவத்தாலே. பகலின் ஸ்வபாவமாகில் கூடவிருந்தபோதும் போகாதொழியவேணுமிறே. கூடவிருந்தாலிரவு காணவொண்ணாப்போலே யாய்த்து, நீயகன்றால் பகல்போகாதபடி. அவன் கூடவிருந்தால் இரவு காணவொண்ணாதே; (௧) காமனைக் கண்டேன் பகற்கண்டேனிறே.

(போவதன்றொருபகல்) என்று இதுதானும் சொல்லமாட்டாதே தாணுமவனிருக்கிறது; "கலவி செய்யாநிற்கச் செய்தே பிரிவை நினைக்கையாவதென்" என்றிறே அவனிருப்பது; "பிரியேன்" என்னவல்லன் என்றானே பண்டே.

(௧) ௨-திருவா ௮-௩

(பொருகயலித்யாதி) உன்போக்கை நினைத்துப் பாய்கிற கண்ண நீர் என்றால் தகையப்போகிறதில்லை. (நீநம்நில்லாா) உன்னைத் தகையிலும் நீரைத் தகையப்போகிறதில்லை. பொருகிற கயல்போலே பாய்த்துப் பிரிவை நினைத்துத் தடுமாறுகிறபடி. அதுக்குச் செய்ய வேண்டுவதென்னென்ன.

(சாவதித்யாதி) இவ்விடைக்குலத்தில் இடைச்சிகளாய்ப் பிறந்த தண்ணியோமான வெங்களுடைய தனிமை சாவது. நீ போகிலும் போகிறாய், இருக்கிலுமிருக்கிறாய். இத்தனிமை நசிப்பது. "வனுக்கு நான் நூறுபிள்ளை பெறவேணும்" என்ற ஸாவித்திரியைப் போலே சொல்லுகிறாள். அன்றிக்கே, (தனிமைதானே - சாவது) எங்களுக்குத் தனிமையென்றும் விநாசமென்று மிரண்டில்லைகாண். தனிமைதானே விநாசமென்னவுமாம். "நின்னலால் இலேன்" என்று மவரிறே; (க) "இறப்பதற்கேயெண்ணாது" என்றாரே அவரும். அன்றிக்கே, (தனிமை - சாவது) இத்தனிமை சாலப்பெரல்லா தென்னவுமாம். இவ்வொருதலைக்காமம் போவது. கைக்கிளைத்தலைவி பொறையழிந்தாலெல்லாம் சொல்லப்பெறுமிறே. (௩)

நான்காம்பாட்டு.

தொழுத்தையோந் தனிமையும் துணைபிரிந்தார் துயரமு நினை
கிலைகோவிந்தாநின் * தொழுத்தனிற்பசுக்களையேவிரும்பித் துறந்
தெம்மையிட்டவைமேய்க்கப்போதி * பழத்தநல்லமுதினின் சாறு
வெள்ளம் பாவியேன் மனமகந்தோறுமுள்புக் கடிக்க * நின்செங்
கனிவாயின்கள்வப் பணிமொழிநினைதொறுமாவிவேவாநால், (௪)

ப:—அநந்தரம், ஆஸ்ரிதரக்ஷணை ஸ்வபாவனான நீ தொழுத்தையோமான வெங்களைப் பொகட்டுப்போகாநின்றாய், நாங்களுன்னுடைய க்ருத்ரிமோக்திகளை நினைத்து க்லேஶியாநின்றோமென்கிறாள்.

(இ - ள்.) கோவிந்தா - கோபீஜநரக்ஷணைக்காகவே கோவிந்தாபிஷேகம் பண்ணினவனே, தொழுத்தையோம் - உனக்கு அடிமைக்காரராய் அடிமைப்பட்ட வெங்களுடைய, தனிமையும் - தனிமையையும். துணை - துணையானவுன்னை, பிரிந்தார் - பிரிந்தவர்கள், துயரமும் - ஆர்த்தியை

(க) திருநெ-க-

யையும். நினைகிலை - நினைக்கிறிலை, பிரிந்து தனிமைக்காற்றாமைப்பட்ட வார்த்தைபாராதே உன் - உன்னபிமாநமான, தொழுத்தனில் - தொழுவில் பசுக்களையே - பசுக்களையே விரும்பி - ஆதரித்து, எம்மை - ரக்ஷையைகதேசமானவெங்களை, துறந்து - அநாதரித்து, இட்டு - பொகட்டு, அவை - அவற்றை, மேய்க்க - ரக்ஷிக்கைக்காகவே, போதி - போகாநிற்புதி. அதுக்குமேலே, பழுத்த - பரிபக்வமாய், நல்லமுதின் - தெளிந்த அம்ருதத்தினுடைய, இன் - இனிய, சாற்றுவெள்ளம் - ரஸத்தினுடைய வெள்ளமானது பாவியேன் பிரிவுக்கடியான பாபத்தையுடையவென், மனமகந்தோறும் - நெஞ்சுபுடைதோறும், உள்புக்கு - புக்கு, அழுத்த - அழுந்தும்படியாக, நின் - உன்னுடைய, செ - சிவந்த, கனிவாயில் - கனிபோலே போக்யமாயிருக்கிற திருப்பவளத்தில், கள்வம் - க்ருத்ரிமமான, பணி - தாழ்ந்த, மொழி - மொழிகளானவற்றை, நினைதொறும் - நினைக்குந்தோறும் ஆவி - என்ப்ராணன், வேம் - பரிதபியாநின்றது.

பணிமொழி-தாழ்வையுடைத்தானமொழி, சொன்னமொழியென்னவுமாம். (௪

ஆறு:—(தொழுத்தையோம்) அடியோங்கள் தனிமையையும் உன்னைப் பிரிந்து நாங்கள்படுகிற வ்யஸநத்தையு மொன்றும்பாராதே, உன்னுடைய பசுக்களையேயுகந்து எங்களைத்துறந்து பொகட்டு அவைமேய்க்கப் போதி என்ன; "உன்னுடைய கடாக்ஷமே தாரகமாயிருக்கிற நான் உன்னைப்பிரிந்து போகையாவதென்" என்றாப்போலே ஸாந்த்வரூபமாய் ப்ரேமகர்ப்பமாய் அதிமதுரமாயிருப்பன சிலபணிமொழிகளை யருளிச்செய்தருள; இவையிறே நினைக்க நினைக்க வென்னைமாய்க்கிறன வென்கிறாள். (௪)

ஈடு-அவ:—இவன்போக்கை நினைத்து நோவுபடப்புக்கவாறே, "உன்னைப் பிரிகைக்கு ஸம்பாவனையுண்டோ" என்று இப்புடையிலே ஸவிநயமாகச் சிலவார்த்தைசொல்ல, இவையிறே யென்னை யழிக்கிறதென்கிறாள்.

(தொழுத்தையோம்தனிமையும்) பஞ்சலக்ஷம்குடியிற் பெண்களும் கூடிப்படுகிற தனிமையிறே. தொழுத்தையோமென்றும் அடிச்சியோமென்றும்-தாங்கள்தோற்றதோல்வி தோற்றச்சொல்லுகிறார்கள். (துணைபிரிந்தார்துயரமும்) துணைபிரிந்தாரென்று - உன்னைப் பிரிந்தாரென்றபடி. "துணையென்றால் த்விஷ்டமாயன்றுகா

ணிருப்பது” என்று ஆச்சான்—இவர்களு மவனுக்குத் துணையாய், அவனு மிவர்களுக்குத் துணையாயன்றிருப்பது; துணையானது ஒரு தலையிலே வ்யவஸ்திதமாய்த்து. துணையாவான் அவனொருவனுமே யாய்த்து, அல்லாதாரடங்கலும் காத்துக்கொடுயாயாய்த்திருப்பது, (௧) *வன்துணையிறே. தொழுகைக்கேயாம் தனிமையுந் தீனைக்கிறிலை, துணையிருக்கார் அய்யருந் தீனைக்கிறிலை, பிரிகிறுங் காலங்களென்றும் பிரிகிறதன்னை யென்றும் பார்க்கிறிலை.

(கோவிந்தா) பசுக்களையு மிடையரையும் ரக்ஷிக்கைக்காகவிறே கோவிந்தாபிஷேகம் பண்ணிற்று. பிறவிப்பாடும் பின்தொடருகிறதே. அதாவது - தன்னத்ரீ ஆர்த்தையாயிருக்காலும், பசுக்களை விரும்பி அவற்றுக்குப்புல்லும் நீருமுள்ள விடத்தேகிடைக்கிறேபே. (நின் னித்யாதி) உனக்கு ராஜ்யபரிபாலனம் [illegible] வேண்டுகிறதென். இரண்டுதலையு [illegible] (நின்தொழுத்தனில்) [illegible] ரக்ஷிக்கலாவது. உன்னைக் [illegible] ரக்ஷிக்கலாகாதோ இவர்களை [illegible] (பசுக்களையே) [illegible] யோகியாதிப்பது (விருத்தி) இவர்களை [illegible] கிடந்தாலும், கண்ணிலேபட்டது. [illegible] நின்றதென்பதாய் [illegible] ஆய்த்து.

இக்கிருத்துப்போது [illegible] இது [illegible] யாமியம்பனாதே. [illegible], “ஒரு [illegible] பார்க்கில் இடையன் [illegible] ” [illegible] நக்கிலேபொன்று [illegible] (நற்கேள்வி) [illegible] நபவித்ததென் [illegible] (எம்பெருமானே) [illegible] தக்கனைப் [illegible] ணிருக்கும்போது [illegible] இவர்களை [illegible].

(அவையே [illegible]) [illegible] போகக்க [illegible]

---

(௧) தி மொ-

களுடைய ரக்ஷணத்துக்கு ஸந்நிதியேயமையும், (க) "இடறவென் பிள்ளையைப்போக்கினேன்" (உ) "எற்றுக்கென்பிள்ளையைப் போக்கி னேன்" என்று வயிறுபிடிக்கவேண்டும்படியாயிருக்குமது ; எங்க ளுடைய ரக்ஷணத்தி லாயாஸப்படவேண்டா, கூடவிருக்கவமையும்.

(பழுத்தவித்யாதி) "நான்போகையாவதென், போனுற்றானுங் களைமறப்பதுண்டோ, என்னுற்றாமையுங்களுக்குண்டோ, நான்மாதா பிதாக்களுக்குப் பரதந்த்ரனானல் அவர்கள் சொல்விற்றுச் செய்ய வேண்டுகையாலே போகிறேனித்தனையன்றோ, போனாலும் நெஞ் சிங்கேயன்றோ" என்றாப்போலே ஸலீசபாஷணங்களைப் பண்ணி னான் ; இவைகிடா யெங்களைமறக்கவொண்ணாதபடி பண்ணுகிறது. பக்வமாய் அதிவிலக்ஷணமான வம்ருதத்தினுடைய வினிய சாற்று வெள்ளம்போலே போக்யமாம்படி சொல்லுகிற வார்த்தை யென்னு தல்; அன்றிக்கே, கலவியிலே யொருவகையைச் சொல்விற்றாகவு மாம். அதாவது - வாகம்ருத மென்றபடி. (௩) "வாயமுதம் தந் தென்னைத் தளிர்ப்பிக்கின்றான்" என்னக்கடவதிறே.

(பாவியேன்) அம்ருதமே நஞ்சாம்படியான பாபத்தைப்பண்ணி னேன். பிரிவை நினைத்து "பிரியேன்" என்னுமிது விஷமமிறே. (மனமகந்தோறும்) ஹ்ருதயாவகாசந்தோறும் மறக்கவொண்ணாத படி யழுத்த, உன்னுடைய சிவந்தகனிபோலே யிருக்கிற வாயினு டைய (கள்வப்பணிமொழி) இச்சாற்றுவெள்ளத்துக் கூற்றுவாய் காணும். எழுதிக்கொள்ளுகிற தாழ்ந்த பேச்சுக்கள். பிரிவை நினைத்துச் சொல்லுகிற வார்த்தையாகையாலே, நெஞ்சையழிக்கக் கடவதாயிறே யிருப்பது; நினைவொன்றும் சொலவொன்றுமா யிருக்கை. (நினைதோறும்) "இவைதாரகமாமோ" என்னும் நினை வாலே நினைக்கப்புகுமே, அதுபாதகமாமே, பின்னையும் விடமாட் டாளே, இங்ஙனே யுருவச்செல்லுமித்தனை. (ஆவிவேமால்) தனக் காஶ்ரயமான ப்ராணனானது வேவாநின்றது. அக்நி ஆஶ்ரயாஶியா யிறே யிருப்பது.

[பழுத்தநல்லமுதினின் சாற்றுவெள்ளமான - நின்செங்கனி வாயின் கள்வப்பணிமொழி - பாவியேன் மனமகந்தோறும், உள்புக் கழுத்த - நீ மறக்கவொண்ணாதபடி யழுந்தப்பண்ண, அவற்றை நினைக்கநினைக்க ஆவிவேவாநின்றது.] (௪)

(க) பெரியாழ்-௩-உ-௯- (உ) பெரியாழ்-௩-உ-உ- (௩) பெரியாழ்-௧-அ-

ஐந்தாம்பாட்டு.

பணிமொழிநினைதொறு மாவிவேமால் பகல்நிரைமேய்க்கிய போயகண்ணு* பிணியவிழ்மல்லிகைவாடைதூவப் பெருமதமாலையும்வந்தின்றுலோ * மணிமிகுமார்பினின்முல்லைப்போதேன் வனமுலைகமழ்வித்துன் வாயமுதந்தந்து * அணிமிகுதாமரைக்கையையந்தோவடிச்சியோந்தலைமிசைநீயணியாய். (ரு)

ப:—அநந்தரம், உன்னுடைய விஶ்லேஷத்தாலே யென்னை வாடைதொடக்கமானவை நலியாநின்றன, என்னார்த்தி தீரும்படி ஸம்ஶ்லேஷித்து ஆஶ்வஸிப்பிக்கவேணுமென்கிறாள்.

(இ - ள்.) பணிமொழி - நீ ஆஶ்வாஸகரமாகச் சொல்லுகிற வார்த்தைகள்தானே, பிரிவுக்குறுப்பாகையாலே. நினைதொறும்-நினைக்குந்தோறெல்லாம் ஆவி - நெஞ்சு, வேம் - வேவாநின்றது, பகல் பகலெல்லாம், நிரைமேய்க்கிய - நிரைமேய்க்கைக்காக, போய - போய்விட்ட, கண்ணு - க்ருஷ்ணனே, பிணி - கட்டிலேயகப்பட்டு, அவிழ் - விகஸிதமான, மல்லிகை-மதுவையுடைத்தான மல்லிகையை, வாடை-வாடையானது, தூவ - தூவாநிற்க, பெரும் - பெரிய, மதம் - செருக்கோடே, மத்தகஜம்போலே, மாலையும் - மாலை, வந்தின்று-வந்தநித்தனை, இநின் கையிலே யகப்படாதபடி, மணி - கௌஸ்துபரத்நமானது, மிகும்-மேபெரொளிவீஞ்சிவருகிற, மார்பினில் - திருமார்பில், முல்லைப்போது-முல்லைப்பூவானது, என் - என், வனமுலை-அழகியமுலையிலே, கமழ்வித்து - கமழும்படியாகப் பரிஷ்வங்கித்து, உன்வாயமுதம் - நிரதிசயரஸமான வுன்னுடையவாகம்ருதத்தை, தந்து - தந்து, அணிமிகு-அலங்காரோத்தரமாய் தர்ஶநீயமான, தாமரை - தாமரைபோன்ற, கையை-கையை, அடிச்சியோந்தலைமிசை - அடிச்சியோமான வெங்கள் தலையிலே, நீயணியாய் - அலங்காரரூபமாக வைக்கவேணுமென்று அத்யந்தமாக ஸம்ஶ்லேஷப்ரகார ஸூசகமாயிருக்கிறது, அந்தோ!-அந்தோ!, என்னுடைய மையை யுனக்கறிவிக்கவேண்டுவதே! என்று கருத்து. (ரு)

ஆறு:- (பணிமொழி) "பசுமேய்க்கப்போகாநிற்கச்செய்தே இப்படி படுகிறதென்" என்ன;

பசுமேய்க்கப்போனாயல்லையோ, பசுமேய்க்கப்போய் பகலுமெல்லாம் முடிந்து பிணியவிழ்மல்லிகைவாடைதூவப் பெருமத

மாலையும் வந்தது கிடாய், ஈண்டப்பகலெல்லா முன்னைப்பிரிந்தாலுள்ள வ்யஸநமெல்லாம் தீரும்படி யென்னை யொருக்கால் புல்கி, ம்ருதஸஞ்ஜீவநமாய் அம்ருதகல்பமான திருவார்த்தைகளாலே யென்னை யுஜ்ஜீவிப்பித்து, என்னுடைய வார்த்தியெல்லாம் போம்படி யுன்னுடைய வழகிய திருக்கைகளை யென்தலையிலே யொருகால் வைத்தருளாயென்கிறாள்.

ஈடு-அவ,—"நான் ஸந்நிஹிதனாயிருக்க நீ யிப்படி படுகிறதென்" என்ன; நீ பசுமேய்க்கக்கடவையான பின்பு நீயும்போனாய்; நீ போனால் நலியக்கடவ ஸந்த்யாதிபதார்த்தங்களால் நலிவுபடுகிற வென்னையாஶ்வஸிப்பித்தருள வேணுமென்கிறாள்.

(பணிமொழிநினைதொறுமாவிவேமால்) பிரிவை நினைத்து, "பிரியேன்" என்றுசொல்லுகிற வுன்வார்த்தைபோலே உன்னைப் பிரியாமைக்காகச் சொல்லுகிற வார்த்தையல்ல; உன்னது * கள்வப் பணிமொழி யாகையாலேயாய். இது அநுபவத்துக்குப் பாசுரமிட்டுச் சொல்லுகிறதாகையாலேயாய்,

நான்போனேனேயென்ன (பகலித்யாதி) பகலெல்லாம் பசுமேய்க்கப்போனாய். (கண்ணா) என்று ஸம்போதித்து, அவன்றனக்கே "நீ போனாய்" என்கிறாளிறே! (மேய்க்கிய) மேய்க்க. (பிணியித்யாதி) நீ போனால் பாதகமாகக்கடவ * மல்லிகைகமழ்தென்றல் தொடக்கமானவை மறுவலிடுகையாலே, நீ போனமை நிஶ்சிதமென்கிறாள். கட்டவிழ்கிற மல்லிகையினுடைய மணத்தை வாடையானது தூவாநின்றது. ராவணன் ஸந்ந்யாஸி வேஷத்தைக்கொண்டு வந்தாற்போலே, வாடையானது குளிர்காற்றாய்வந்து நலியாநின்றது (தூவ) வெக்காயம் தட்டாமே கடக்கநின்று வீசாநின்றது;

(௧) "[illegible] - பத்மகேஸரஸம்ஸ்ருஷ்டஃ" மத்தகஜமானது முன்னே தலைப்பறை கொட்டவருமாபோலே, வாடையை முன்னடக்கவிட்டுக் கொண்டாய்த்து மாலைவருகிறது. இவளை நலிக்குமடியாலே கூட்டிப்படையாய் வாராநின்றதாய்த்து. (வந்தின்றாலோ) வந்ததுகிடாய் - உடம்பிலே பட்டொழிந்தது கிடாய். பகதத்தன் விட்ட அஸ்த்ரத்துக்கு அர்ஜுநனைப் பின்னை

(௧) ரா கிஷ்-௧-

யிட்டு உன்மார்வையேற்றுப்போலே, கடுவேபுகுந்து கட்டிக்கொள் கிடாய். பெரிய கீர்த்தியையுடைய மாலையானதுவரும் என்றஞ்சு கிறதல்ல, வந்தது. ஆனல் செய்யவடுப்பதென்னென்ன.

(மணிமிகுமார்வினில்) ஸ்ரீகௌஸ்துபம் திகழ்கிற பெருமையுடைய மார்வென்னுதல்; திருமார்வடங்க ஸ்ரீகௌஸ்துபத்தில் புகரேயாம் படியிருக்குமென்னுதல். கலவியிலும் கழற்றவேண்டாதபடியிறே ஸ்ரீகௌஸ்துபமிருப்பது; (க) "[illegible] ஸமஸ்பர்ஸ" எனக்கடவதிறே; இவளுடையஸ்த்ரீத்வத்துக்கு ஸ்தநம்போலேயாய்த்து அவனுடைய பும்ஸ்த்வத்துக்கு ஸ்ரீகௌஸ் துபம். புருஷோத்தமத்வ லக்ஷணமிறே. அம்மார்வில் முல்லைமாலை யாலே யென்னுடையவழகிய முலையைப்பரிமளிதமாக்கி ஸ்ரீகௌஸ் துபத்தோடு தோளில் மாலையோடு வாசியின்றிக்கே போகோபகர ணமா யிருக்கிறதாய்த்து.

தோளில்முல்லைமாலையின் பரிமளத்தை யென்முலைக் காக்க வேணுமென்கையாலே, அக்ராம்யமாகக் கலவியைச் சொன்னபடி; குளித்துப் பூச்சூட விருப்பாரைப்போலேயாய்த்து இம்முலைகள். இவை ப்ரஹ்மசாரிமுலையாகாமே, இம்மாலையில் பரிமளத்தாலே இவற்றை வாஸிதமாக்காய்; அம்மாலையில் பரிமளமிந்தும் [illegible] மாகப் பண்ணவேணும். அம்மாலையில் பரிமளம் முலையிலேயாம் போது கலவியையொழியக்கூடாதிறே; (உ) "[illegible] ஸஜ்ஜலேஷ-இம்முகம்வசமாலாஸக்ரமஸ்ய" என்றாப்போலே. (வாயமுதம்தந்து) ஸம்ஸ்லேஷ தசையில் [illegible] போருவது.

(அணிமிக்யாதி) உன்போக்கை நினைத்து [illegible]. அதுக்குப் பரிஹாரமாக உன்னை [illegible] இல்லையே. காதிர்வாநநைக்கு இவர்களுடைய [illegible] கிறபடி. (அணிமிகுதாமரைக்கை) [illegible], [illegible] மிகையாம்படி. (௩) "[illegible]

(க) கத்யம்- (உ) (௩) [illegible]

பூஷார்ஹா: " என்கிறபடியே தனக்குத்தானே ஆபரணமென்கிற கையை பசுமேய்க்கப்போனால் வருமளவுமெனக்கு தாரகமாகவுன் கையிலாபரணத்தைத்தா; "உன்கையிலாபரணத்தைத்தா" என்று அவர்களுக்கு அற்றுக்காட்டிவாங்கியிட்டு வைக்குமே; பசுமேய்க்கப் போகைக்குத் தானனுமதித்தபடியைச் சொன்னாளாகவுமாம், அத்தைச்செய்து அவன் போகப்புக்கவாறே சிதிலையாகிறாளிறே.

(தாமரைக்கையை) ஆபரணங்கள் மிகையாம்படியான கையை. (அந்தோ!) சேர்ந்து குளிர்ந்த தண்ணீரை விடாயர்க்கு வாரா யென்று சொல்லவேண்டுவதே யுனக்கு. (அடிச்சியோம்) அழகுக் குத் தோற்ற தோல்வி சொல்லுகிறாள். (தலைமிசைநீயணியாய்) ஆபரணத்துக்கு அக்கைபோலேயாய்த்து அக்கைக்கு இவள் தலை. "பாதபங்கயமே தலைக்கணியாய்" என்பது, "அடிச்சியோம் தலைமிசை நீயணியாய்" என்பதாய், காலைக் கையைப்பிடித்துக் காரியம் முற்று விக்கப் பார்க்கிறார்கள். (க) "ஶிரஸி ... கி-மதீய மூர்த்தாநமலங்கரிஷ்யதி" என்றிறே இவர்களிருப்பது.

"இந்நிர்ப்பந்தங்களெல்லா மறிவாரார், வேணுமாகில் எடுத்து வைத்துக் கொள்ளாய்" என்றான்; சாலன்கொண்டு மோதிரமிடுவாரைப்போலே என்பேற்றுக்கு நான் யத்நம்பண்ணுமவளோ, நீயே மேல்விழுந்து தாக்கொள்ளுமவளன்றோ நான், என்றும் அத்தலை யாலே பெறவிருக்குமவர்களிறே யிவர்கள்தாம். (அணியாய்) ஆற் றாமையிக்கதென்று அல்வழக்குச் செய்யோங்காண்; நீ செய்வுற்றை நாங்கள் செய்யவோ. (௫)

ஆறும்பாட்டு.

அடிச்சியோந்தலைமிசைநீயணியாயாழியங் கண்ணாவுன்கோலப் பாதம்* பிடித்ததுநடுவுனக்கரிவையரும்பலரது நிற்கவெம்பெண்மை யாற்றோம்* வடித்தடங்கண் ணிணைநீரும்நில்லா மனமும்நில்லாவெ மக்கதுதன்னாலே * வெடிப்புநின்பசுநிரைமேய்க்கப் போக்குவே மெமதுயிரழல்மெழுகிலுக்கே. (௬)

ப:—அநந்தரம், உன்னுடைய விஶ்லேஷமெங்களுக்கு க்லேஶமா யிருக்கும், எங்களார்த்தி தீரும்படி அகாதஸ்வபாவனான வுன்னுடைய திருவடிகளைத் தலையிலேவைத்தருளவேணுமென்கிறாள். (௬)

(க) ஸ்தோ-ரத்ந-

(இ - ள்) ஆழி-கடல்போலே அளவிடவொண்ணாத ஸ்வபாவத்தை யுடையையாய், அம்-தர்ஸநீயனான, கண்ணா-க்ருஷ்ணனே. உன்-உன்னுடைய, கோலப்பாதம்-அலங்காரோத்தரமான திருவடிகளை, அடிச்சியோம் தலைமிசை-அநந்யார்ஹைகளான வெங்கள் தலைமேலே, நீயணியாய்-வைத்தருளவேணும்; வந்தால் செய்கிறோமென்ன வொண்ணாது, நடுவு-நீ போகிறகாரியத்துக்கு நடுவே, காற்கட்டாம்படி, அது பிடித்து-அத்திருவடிகளைப் பிடித்து, அரிவையரும்-தங்கள் மேன்மை தலைபெற்றிருப்பாரும், உனக்கு-உனக்கு பஞ்சலக்ஷம்குடியும் சேஷமாகையாலே, பலர்-பலருமுண்டாயிருக்கும், உன்பரப்பைச் சுருக்கப்புகுகிறோமோ, அது சிறக்க-அது சிறக்க, எம்பெண்மை-எங்கள் ஸ்த்ரீத்வத்தை, ஆற்றோம்-ஆற்றி அடக்கமாட்டுகிறிலோம், உன்னைப்போலே வன்மையின்றியே அபலைகளான வெங்களுக்கு ஆற்றாமையாலே, வடி - மாவடுவிற்பிளவு போலே தர்ஸநீயமாய், தடம்-பெருத்து, கண்ணிணை-நீ ப்லாகிக்கும் கண்களிரண்டில், நீரும்நில்லா-நீரும் தகைவுபட்டு நிற்கிறதில்லை, மனமும்-நெஞ்சும், நில்லா - ஒருநிலையில் நிற்கிறதில்லை, அது தன்னாலே-ஆகையாலே, எமக்கு, நின்-உன்னுடைய, பசுநிரை மேய்க்கப்போக்கு-பசுமேய்க்கப்போக்கு, வெடிப்பு-உத்வேககரமாயிராநின்றது, எமதுயிர்-எங்களாத்மாவானது அழல்-நெருப்பில், மெழுகில்-மெழுகுபோலே, உக்கு-உருகி, வேம்-வேவாநின்றது.

அபரிச்சேத்யமான கடல்போன்ற கண்ணையுடையவ னென்றுமாம். (சு)

ஆறு:—(அடிச்சியோம்) உன்னுடைய அழகிய திருக்கைகளை அடியோங்களுடைய தலையிலேவைத்தருளிக் [illegible] குளிரப் பார்த்தருளாயென்று பின்னையும் [illegible] சொல்லுகிறவளவில்;

" ஒருபகல்மாத்திரமேயன்றோ பசுமேய்க்கப்போய் நான் பிரிந்திருப்பது, இதுக்கிங்ஙனே படவேணுமோ" என்று அவன் சொல்ல;

பசுமேய்க்கப் போகையாவது உனக்கபிமதைகளா யிருப்பாரோடே நீ கலந்து பரிமாறுகையிறே; ஆனபின்பு, இங்ஙனேபட வேணுமோ என்று சொல்லலாயிற்றே யுனக்கு, அது சிறக்க, நாங்களுன்னைப்பற்றியல்லது தரிக்கமாட்டாத பிறவி பிறக்கையாலே உன்னைப் பிரியில் நாங்கள் தரிக்கமாட்டோம், இக்கண்ணநீரும் நில்லாது,

நெஞ்சுதளராநின்றது, ஆதலால், நீ பசுநிரைமேய்க்கப்போகிற தெங்களுக்கொன்றும் பொறுக்கவொண்ணாது, எங்களுயிரானது விரஹாக்நியாலே வேவக்கிடாய்ப் புகுகிறதென்கிறாள். (௬)

ஈடு-அவ; — உனக்குப்போன விடமெங்கு மபிமதைகள் பலருளர். உனக்கொரு குறையில்லை, நாங்களுன்னைப்பிரிந்து தரிக்கமாட்டுகிறிலோம், உன்போக்கான தெங்களுக்கு அஸஹ்யமென்கிறாள்.

(அடிச்சியோந் தலைமிசை நீயணியா யாழியங்கண்ணா) தோற்றாரை யிரக்கையாலே தடவவேண்டாவோ! (ஆழியங்கண்ணா) கடல்போலே ப்ரமஹரமாய் தர்ஸநீயமான கண். (நீயணியாய்) என்கிறவதினருகே, (ஆழியங்கண்ணா) என்கையாலே - திருக்கண்களாலே குளிரநோக்கவேணும்.

உங்கள் கையாலே ஸ்பர்ஸிக்கவேணுமென்றன்றோ நானிருப்பது. எனக்குப் போக்குண்டோ, போனாலுங்களை யொழியப்புறம்பு விஷயந்தானெனக்குண்டோ வென்ன; ஓங்காண் அதுகிடக்கிடாய், (உன்கோலமித்யாதி) உன்திருவடிகளைப் பற்றியிருப்பாரநேகர், உனக்குப் போனபோன விடமெங்கும் பெரியதிருநாளன்றோ (நடுவே) போகிறகார்யமொழிய நடுவே (அரிவையர்) தங்கள் பருவத்தாலே துவக்கவல்லவர். (பலர்) ஒருவரிருவரோ. (க) "ஷொடஸஸ்த்ரீ ஸஹஸ்ராணி-ஷோடஸஸ்த்ரீஸஹஸ்ராணி" (உ) "பதினாறுமாயிரவர்தேவிமார்."

(அதுநிற்க) அதுகிடக்க. ஆனைக்கூட்டத்துக்குக் கதவிடப்புகுகின்றோமோ. (எம் பெண்மையாற்றோம்) எங்கள் ஸ்த்ரீத்வங்கொண்டாற்றமாட்டுகிறிலோம். நீ போனால் நாங்கள் ஜீவிக்கமாட்டோம்.

ஸ்த்ரீத்வம் ஸ்வரூபமானால் வருமளவும் வருந்தி தரிக்கவேண்டாவோவென்ன (வடித்தடங்கண்ணிணை நீரும்நில்லா) எங்களைப் பார்க்கமாட்டாயோ, ஜீவிப்பாருடைய லக்ஷணமுண்டோ எங்களுடம்பில். கூர்த்துப் பெருத்திருந்துள்ள கண்கள்நீர் மாறுகிறதில்லை. ஓராளுமொருநோக்கும் நோமம்படி இதொருகூர்மையே!,போக்யதையில் பரப்பு போக்தாக்க ளளவன்றியே யிருக்கும்படியே! என்று நீ வாய்வெருவும் கண்கள்படுகிறபாடுபாராய். (நீரும்நில்லா) நீநிற்கினும்

(க) வி-பு-ரு-௩க-   (உ) நாய்ச்சி-

நீர்நிற்கிறதில்லை, உன்னைத் தகையிலும் நீரைத் தகையப்போகிற தில்லை.

நில்லாவாவதென், வருந்தித் தகையவேண்டாவோ வென்ன; ஊற்றைத் தகையவேணுமே இது நிற்கும்போதென்கிறுள் ஆனால் ஊற்றான நெஞ்சைத் தகையுமித்தனையன்றோ வென்ன (மனமும்நில்லா) தைர்யபங்கம் பிறந்து நாங்கள் படுகிறபாடு பாராயோ. வருந்தி நெஞ்சைப்பிடித்து தரிக்கவேண்டாவோவென்ன (எமக்கு) நீயாக வேணுமே யதுக்கு - பிரிகைக்கும் பிரிவில் நெஞ்சிளையாமைக்கும். * யாமுடையாயன்றன் மனம்கல்லிறே.

(அது தன்னாலே) இப்படி மநஸ்ஸு ஶிதிலமாகையாலே. (வெடிப்பு நின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு) நீ பசுமேய்க்கப் போகிறவிது வெடிப்பு. வெடிப்பாவதென்னென்ன (வேமித்யாதி) எங்களுடைய ப்ராணனானது அக்நிஸகாஶத்தில் மெழுகிலுங்காட்டில் உருகிவெந்து போகாநின்றது, உன் பசுநிரைமேய்க்கப் போக்கானது, வெடிப்பு - விநாசம், (௬)

ஏழாம்பாட்டு.

வேமெமதுயிரழல் மெழுகிலுக்கு வெள்வளை மேகலை கழன்று வீழ * தூமலர்கண்ணிணை முத்தஞ்சோரத்துணை முலைபயந்தென தோள்கள்வாட * மாமணிவண்ணாவுன் செங்கமலவண்ண மென் மலரடி நோவநீபோய் * ஆமழ்ந்துகந்தவை மேய்க்கின்றுன்னோடு அசுரர்கள்தலைப் பெய்யில்யவன்கொலாங்கே. (௭)

ப:—அநந்தரம், தர்ஶநீயமான விக்ரஹம்போலே ம்ருதுவானவாம்படி ஸுகுமாரனான நீ பசுமேய்க்கப்போனால் அங்கே அஸுரர்கள் வரில் என்னாமென்று எங்களாத்மா பரிதபியாநின்றதென்கிறுள். (௮)

(இ - ள்.) வெள்வளை - வெளுத்தசங்குவளையும், மேகலை - அரையின்மேகலையும், கழன்றுவீழ - பொருந்தாமல் கழன்று விழும்படியாகவும், தூ - அழுக்கற்ற, மலர் - செவ்வித்தாமரைப்பூப்போலே, கண்ணிணை - நீவிரும்பின கண்களிரண்டும், முத்தம் - ஶோகாஶ்ருபிந்துக்களானவை, சோர - அவிரளமாக ப்ரவஹிக்கவும், துணைமுலை - சேர்ந்தியழுந்து கொண்டாடும் முலைகளிரண்டும், பயந்து - விவர்ணமாய், என தோள்கள் -

என்தோள்கள், வாட - உபக்நமொழிந்தகொடிபோலே வாடும்படியாகவும், மாமணி - ச்லாக்யமான நீலரத்நம்போலே முடிந்தாளலாம்படிபவ்யமான, வண்ணு - வடிவையுடையவனே, செங்கமலம் - சிவந்தகமலம்போலே, வண்ணம்-தர்சநீயமாய், மென்மலர் - புஷ்பஹாஸஸுகுமாரமான, உன் - உன், அடிநோவ - திருவடிகள் நோவும்படி, நீபோய - பிரியில்தரிப்பதானநீபோய் எங்களைப்போலன்றியிலே, ஆ - பசுக்களைவிலே, மகிழ்ந்துகந்து - அத்யந்தம்ஹ்ருஷ்டனுயாதரித்து, அவைமேய்க்கின்று - அவற்றைமேயாநிற்கிறவிடத்திலே, உன்னோடு-கலஹமிடுமவன்னோடே, அசுரர்கள்-அரிஷ்டதேநுகாதிகளாகிற அஸுரர்கள், தலைப்பெய்யில் - தலைப்படில், யவன்கொல் - என்வருகிறதோ, என்று, எமதுயிர் எங்களாத்மாவானது, அழல் - நெருப்பில், மெழுகில்-மெழுகுபோலே, உக்கு - உருகி, வேம் - வேவாநின்றது. (எ)

ஆறு :—(வேமெமதுயிர்) விரஹாக்நியாலே எங்களுயிர்வேவ; ஆச்ரயம் முடிகையாலே வளைகளும் மேகலையும் கழன்றுவிழ, உன்னைக்காண்கையாலே புதுக்கணித்த வெங்கண்கள் அருவிசோர்ந்து துணைமுலையந்து என் தோள்கள்வாட; அதின்மேலே, உன் திருமேனியும் அதிகோமளமான வுன் திருவடிகளும்நோவ, நீபோய், ஆமகிழ்ந்துகந்தவைமேய்க்கின்ற உன்னோடசுரர்கள் தலைப்பெய்யிலென்னுய்விளையக்கடவதென்கிறாள். (எ)

ஈடு-அவ: —நாங்கள் நோவுபட, உன்ஸுகுமாரமான திருவடிகள் நோவப்பசுமேய்க்கப்போனால், அங்கே அஸுரர்கள் கிட்டினலென்னுய் விளையுமென்கிறாள்.

(வேமித்யாதி) உனக்கு பாவபந்தமில்லாமையாலே தெரியாவிட்டால் எங்களுபதேசங் கொண்டறிந்தாலாகாதோ. (எமதுயிர் - வேம்) என்கையாலே உனக்கு அதில்லை என்றதாயிற்று. (வெள்வளை) சங்குவளை. விரஹாக்நிஸம்பந்தாலே வெள்வளைகளும் மேகலைகளும் கழன்று விழும்படியாகவும். பிறரறியாதபடி பலகாலும் எடுத்திடுவதுபோலுவதானாலும், அவை நிராச்ரயமாக நில்லாதிறே-ஆகாரத்தில் தொங்காதிறே. அப்படிகாணு முடப்பு க்ருசமானபடி.

(துமலரித்யாதி) நாயகஸமாதியாலே சொன்னபடி. என், தன் கண்ணைத்தானே ! நாயகனிப்படி சொன்னுனோவென்னில்;(க)"கண்க

(க) திருவி ௬எ-

ளாயதுணைமலர்-காவியும் நீலமும் வேலும் கயலும் பல்பலவென்றிருக்கும் என்றாளிறே. (தூமலர்க்கண்ணிணைமுத்தஞ்சோர) உனக்கோ ரபூர்வங்காணலாம், போகாதேகிடாயென்கிறாள். தாமரைப்பூவிலே முத்துப்பட்டது. நேத்ரபூதமான முத்திறே. அவனுக்குத் தோழிசொல்லச் செவிபேறுகேட்டுச் சொல்லுகிறாள். (க) " ஞாலமெய்தற்குரியன வொண்முத்தும் பைம்பொனுமேந்திற்றின " என்று கருத்தறிந்தபடியைத்தான் சொன்னானே.

(துணைமுலைபயந்து) நீசேர்த்தியழுத சொல்லிக்கொண்டாடும் முலைகளானவை வைவர்ண்யத்தை பஜியாநின்றன. அவனுடைய கோயிற்கட்டணமழிகிற தென்கிறாள். (எனதோள்கள்வாட) அவயவிபோனால் தோளிணை பின்னைவாடுமித்தனையிறே.

அப்ரயோஜநத்திலேநின்று பரக்கிறதென், இதுக்கு முன்பு அவயவிழவுசொன்னாள், மேல் தன்னிழவுசொல்லுகிறாள் (மாமணிவண்ணா) நீலரத்நம்போன்ற வடிவையுடையவனே. மா என்று-கறுப்பு, இவ்வடிவைக் கொண்டே நீபோகிறது? வெய்யில் காணல் பொறுக்குமோ இவ்வடிவு. உன்னைநீபிரிந்தறியாபே. (உன்னித்யாதி) விகாஸாதிகளால் தாமரையை யொருபோலியாகச் சொல்லலாயிருக்கும், மார்த்தவத்துக் கொப்பில்லை

(நீபோய்) தன்காலாலே போகவேணு மவனென்றிருக்கிறாள் காணும். (உ) " க்ஷுரக்ஷிஷ்மமதிஷ்டாமி ...... அக்ரதஸ்தேகமிஷ்யாமி ம்ருத்நந்தீ குசகண்டகாந்" என்னுமவளிறே. போக்குத்தவிராவிட்டால் பின்னைவழிக்குக் கடவார வழிநிற்கிறோல் போகவேண்டாவோ. (நீபோய்) குறைநிகழ்ந்த ...... திருமகளை வழிபோய் வழிவருமைக்கு; ...... பூசல்விளைக்குமவளிறே (ஆமகிழ்ந்து) ...... இருக்கிறாயல்லேயே பசுக்களை. (உகந்தவை மேய்க்கின்ற) அவற்றின்பக்கலுண்டான விருப்பத்தாலே அவற்றைநுகர்ந்து ...... புதி. (மேய்க்கின்று) மேயாநின்றவிடத்தில். ...... அந்த (ஹ்ருதய) சித்ரத்திலே.

(உன்னோடசுரர்கள்தலைப்பெய்யில்) கருபுகை ...... நீயும் கூடினாய்போலேயிறே. (யவன்கொலாங்கே) " ...... யவன்

திருவாய்மொழி, ௧0-ப, ௩-தி, அ-பா. அசுரர்கள் வ்யாக்யாநம். அக

கொல்" எவன்கொலென்றபடி. அங்கென்னைவிளையுமோ. நாமெங்கேனும்போகிலும் ஆரேனும்கிட்டிலும் வெற்றிநம்மதன்றோவென்னுமே அவன். (௬) "ஸர்வாவஸ்தாஸு ஸர்வத்ர ஸர்வதா ஜயபராஜயௌ—அவ்யவஸ்திதௌ ஹி த்ருஶ்யேதே யுத்தே ஜயபராஜயௌ" என்கிறபடியே-யுத்தத்திலே ஜயாபஜயங்கள் அவ்யவஸ்திதமன்றோ; அதுமற்றைப்படியாகில் செய்வதென்னென் றஞ்சாநின்றேன். அவர்கள்கிட்டி லங்கென்னை விளையுமோ. அதுதன்வாயால் சொல்லமாட்டாமையாலே என்னை விளையுமென்கிறாள். (எ)

எட்டாம்பாட்டு.

அசுரர்கள் தலைப்பெய்யில்யவன்கொலாங் கென்றாழுமென்னாருயிரான்பின்போகேல் * கசிகையும்வேட்கையுமுள்கலந்து கலவியுநலியுமென்கைகழியேல் * வசிசெயுன்தாமரைக்கண்ணும் வாயும் கைகளும்பீதகவுடையுங்காட்டி* ஒசிசெய்நுண்ணிடையிளவாய்ச்சியர் நீயுகக்குநல்லவரோடுமுழிதராயே. (அ)

ப:—அநந்தரம், ஆகர்ஷகமான வுன்னுடைய அவயவங்களைக்காட்டி நீயுமுன்னபிமதைகளுமாக வென் ஸந்நிதியிலே ஸஞ்சரிக்கவமையும்; ப்ரமாதஸ்தலத்தில் போகாதே கொள்ளென்கிறான். (அ)

(இ-ள்.) அசுரர்கள் - ஆஸுரப்ரக்ருதிகள், தலைப்பெய்யில் - தலைப்பெய்வர்களாகில், யவன்கொலாங்கு - என்ன ப்ரமாதங்களுண்டாகிறனவோ. என்று - என்று, என்னாருயிர் - என்னுடைய ஆத்மாவானது, ஆழும் - கடலிலேபுக்காப்போலே ஆழங்காற்பட்டுக்லேசியாநிற்கும், ஆகையாலே, ஆன்பினபோகேல்-பசுக்களின்பின்பு போகாதேகொள், அதுக்குமேலே, கசிகையும் - ப்ராவண்யத்தால்வந்த வீடுபாடும், வேட்கையும்-அதுக்குமேலான அபிநிவேஶமும், கலவியும்-அதுக்கநுரூபமாகக் கலந்த கலவியும், உள்கலந்து-என்னெஞ்சுக்குள்ளேகலந்து நலியும் - நலியாநிற்கும், என்-என்னுடைய, கைகழியேல் - கைகழியாதேகொள், நானுன்னை வளைத்துவைக்கிறேனல்லேன், வசிசெய் - வசீகரங்களாயிருக்கிற, உன் - உன்னுடைய, தாமரை - தாமரைப்போலேயிருக்கிற, கண்ணும் - திருக்கண்களையும், வாயும்-திருப்பவளத்தையும், கைகளும் - திருக்கை

---

(௬) ரா ஸு-௩-எ-௫௩-

யையும், பீதகவுடையும் - திருப்பீதாம்பரத்தினுடைய வழகையும், காட்டி - காட்டி, ஒசிசெய் - ஸ்வபாவத்தாலும் ஸம்ஶ்லேஷத்தாலும் தளர்த்தியை விளைவிப்பதாய், நுண்ணிடை - நுண்ணிதானவிடையை யுடையராய், இளம்-முக்தமானபருவத்தையுடையராய், ஆய்ச்சியர்-ஸத்ருஶமான குலத்திலேபிறந்த இடைச்சியராய். இதெல்லாமுண்டானாலு மெங்களைப்போலன்றியே, நீயுகக்கும் நீயுகக்கும்படி, நல்லவரொடும்-விலக்ஷணர்களானவர்களோடுங்கூட, உழிதராய்-ஸஞ்சரிக்க வமையும்.

ஆறா :—(அசுரர்கள்) அங்கே அஸுரர்கள் தலைப்பெய்யிலென் விளைகிறதென்று நடுங்காநின்றேன், பிரானே; ஆன்பின்போகேல், நீபோனால், உன்பக்கலுள்ள ஸ்நேஹமும், அந்தஸ்நேஹவிபாகரூபமா யுன்னைக்கண்டல்லது தரிக்கவொண்ணாத வைதிவேஸமும், இப்போது கலக்கிறகலவியும் நவியும், என்னைகழிமேயெல்லன்ன, பேசாதிருந்தவாறே பின்னையும், உன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளிலே யீடுபட்டு உனக்கபிமதைகளாயிருப்பார் யாவர் சிலர் அவர்களும் நீயும் கூட என்கண்வட்டத்திலே ஸஞ்சரிக்க வமையுமென்கிறாள். (அ)

ஈடு - அவ;—நீபோனால் ஸப்ரமாதமென்றஞ்சாநின்றேன், உன்னைப்பிரியவும்மாட்டேன், பசுமேய்க்கை வ்யாஜமாக அபிமதவிஷயங்களை நினைத்துப்போகிறாயாகில் என்கண்வட்டத்திலே உனக்கபிமதைகளோடே ஸஞ்சரிக்கவேணுமென்கிறாள்.

(அசுரரித்யாதி) வெறுமியேபோய் மீண்டாலும் அதுக்குமுன்னே நான் தரைப்படுவன், நானதுக்குவேண்டாவோ வென்கிறாள். (ஆழும்) அழுந்தும்; அதுக்கு நம்மால் செய்யலாவதென்னென்ன (ஆன்பின்போகேல்) பசுக்களின்பின்பு போகாதேகொள். என் வழியேபோகப் பார்ப்பது. காயிலொருநோக்காயிருந்து ஸங்கல்பாவந்தம் பண்ணப்போக என்னைக்கடவதா ஸ்வதர்மாநுஷ்டானம் பண்ணுவது ஸ்வஜநத்தைவிட்டோ.

ஜாத்யுசிததர்மத்தைத் தவிரப்போமோ, வருந்தி நடக்கவேண்டாவோவென்ன; பிரிவில் தரிக்கலாம்படியோ நிலையிலில் பரிமாறிற்றென்கிறாள் (கசிகையும்) ஸ்நேஹமும், (வேட்கையும்) மேன்மேலுண்டோட்டைக் கலவியிலுண்டான வைதிவேஸமும், (கலவியும்) ஸம்ஶ்லேஷமும், (கசிகையித்யாதி) நீபண்ணும் ஸ்நேஹம், அது நீ யிருக்கச்செய்தே அகலவிருந்தாரைப்போலே மேன்மேலெனப்பண்ணு

திருவாய்மொழி, ௧௦-ப, ௩-தி, ௮-பா, அசுரர்கள் வ்யாக்யானம். அநமபிநிவேசமும், தலைதடுமாறாகக் கலப்பதான விளைவும், நீபோநின்றவாறே ஹ்ருதயத்திலே புகுந்துநலியும்.

ஆனால் செய்யவேண்டுவதென்னென்ன (என்கைகழியேல்) நானணைத்தணைக்குள்ளில் நின்றகலாதொழியவேணும். ஜாத்யுசித தர்மமநுஷ்டிப்ப தென்னைமுடிந்தோ; “போகாதொழியப்போமோ, புறம்பேயும் நமக்கபிமத விஷயங்களுண்டாயிராதோ, அவர்களுடனும் பரிமாறவேண்டியிராதோ” என்றுன்மேலிவள் சொல்லுகிறது கேட்கைக்காக; எங்களுக்கு அந்நிர்ப்பந்தமுண்டோ, நீ கைகழியப் போகாதொழியுமத்தனையன்றோ வேண்டுவது, நீ விரும்பியிருக்குமவர்களோடே யென்கண்வட்டத்தே பரிமாறப்பாரென்ன.

ஆனாலவர்களை யழைத்துத் தருவாரார் என்ன (வசிசெயுன் தாமரைக்கண்ணும்) உனக்கு * தூதுசெய்கண்களுண்டாயிருக்க புறம்பேபரிகரந்தேடி அழைக்கவேண்டியிருந்ததோ. இனிப் பொருந்தோமென்றிருப்பார் நெஞ்சுகளில் மறத்தைமாற்றி அவர்களை வசீகரித்துத்தரும் கண்களும், அந்நோக்கில் கருத்தை யாவிஷ்கரிக்கும் வாயும், அந்நோக்கிலும் முறுவலிலும் நேர்விழிக்கமாட்டாதே வ்ரீளையாலே கவிழ்ந்தவர்களை யெடுத்துக்கொள்ளும் கைகளும், ஸ்பர்சத்துக்குத் தோற்றவர்களைக் கீழ்ப்போகாதபடியாகத் தன்செல்லாமையாலே மேலே யெறட்டுக்கொள்ளுகிற திருப்பீதாம்பரமும். (௧) “पीताम्बरधरस्स्रग्वी - பீதாம்பரதரஸ்ஸ்ரக்வீ” என்னக்கடவதிறே. (காட்டி) உனக்குப் புறம்பே யழைத்துத்தருவார் வேண்டியிருந்ததோ, பிடாத்தை விழவிட்டு வடிவைக்காட்டவமையாதோ.

(ஒசிசெயித்யாதி) பண்டே தொட்டாரோடே தோஷமான விடை. அதுக்குமேலே கலவியாலே துவண்டவிடையையுடையவர்கள். (இளவாய்ச்சியர்) உன்னோடொத்த பருவத்தையுடையவர்கள். வடிவழகாலும் பருவத்தாலு முன்னைத் துவக்கவல்லாரெத்தனைவர் கிடக்கிறது. நீ போகாநிற்க, இடையிலே தங்கள் பருவத்தாலே துவக்கவல்லாரநேகர். (நீயுகக்கும் நல்லவர்) வடிவழகுண்டானாலும் ப்ரயோஜநமில்லையே எங்களைப்போலே யிருக்கவொண்ணாதே, நீயுகக்குமவர்களாகவும் வேணுமே. நீ யுகக்கும்படி யில

(௧) பாகவ-௧௦ ௩௨-௨-

ஸ்த்ரீகளான வவர்களோடே பெண்கண்வட்டத்திலே ஸஞ்சரிக்க வமையும். (அ)

ஒன்பதாம்பாட்டு.

உகக்குநல்லவரொடுமுழிதந்துன்றன் திருவுள்ளமிடர்கெடுந்தோறும்* நாங்கள்வியக்கவின்புறுதுமெம்பெண்மையாற்றோ மெம்பெருமான்பசுமேய்க்கப்போகேல் * மிகப்பலவசுரர்கள்வேண்டுருவங்கொண்டுநின்றுழிதருவர்கஞ்சனேவ* அகப்படிலவரொடும் நின்னோடாங்கேயவத் தங்கள்விளைபுமென்சொற்கொளந்தோ. (கூ)

ப:—அநந்தரம், எங்களுக்குநாதனை நீ உன் னபிமதைகளோடே யெங்கள் ஸந்நிதியிலே வர்த்திக்கிறது எங்களுக்கு மிகவுமுகப்பு, போவதியாகில் கம்ஸப்ரேரிதரான வஸுரர்களுக்கு முனக்கும் பொல்லாத்த விளையுமென்கிறாள். (கூ)

(இ-ள்.) உகக்கும்-நீயுகக்கும்படியான, நல்லவரொடும் - நன்மையுடையவர்களோடே கூட, உழிதந்து-எங்கள் ஸந்நிதியிலே ஸஞ்சார விஹாரம்பண்ணி, அவர்களைப் பெறுதல், உன்றன்திருவுள்ளம் - உன் திருவுள்ளத்திற்பட்ட இடர் - துக்கங்கள். கெடுந்தோறும் - தீர்ந்து ப்ரீதனாம்போதெல்லாம் உன்னிலும் - அவர்களிலும், நாங்கள் - நாங்களும், வியக்க-மிகவும், இன்புறுதும்-உகப்புடையோமாவோம், அதுக்கடி நீ பிரிந்தால், எம்பெண்மை - எங்கள் பெண்மையை, ஆற்றோம்-ஆற்றமாட்டோம், அதுக்காக, எம்பெருமான் - எங்கள் ஸ்வாமியானவனே, பசுமேய்க்க-பசுமேய்க்க, போகேல்-போகாதேகொள், அதுக்கு மேலே, கஞ்சனேவ-கம்ஸன் ஏவுவிப்ப, பலவசுரர்கள் - பலவஸுரர்களும் காமரூபிகளாகையாலே, வேண்டு - விரும்பும் உருவும் ரூபங்களை, கொண்டு-கொண்டு, மிக மிகவும், நின்றுழிதருவர்-ஸஞ்சரியாநிற்பர்கள், அகப்படில்-கையிலேயகப்படில், அவரொடும்-அவர்களோடும் நின்னொடும்-உன்னோடும், ஆங்கே-அவ்விடத்திலே, அவத்தங்கள் - பொல்லாங்குகளான யுத்தங்கள், விளையும்-விளையாநிற்கும், உன் செருக்காலே அறியாதே, என்சொல் - என்வார்த்தையை, கொள் - கைக்கொள்ளவேணும்; அந்தோ ! - ஐயோ !, பிரிவார்வார்த்தையும் கைக்கொள்ளவொண்ணாத பராக்கிருந்தபடியென்றான் !.

வியந்தல்-ஆஶ்சர்யப்படுதல், உழிதருகை-ஸஞ்சரிக்கை; அவத்தம்-அநர்த்தம்-யுக்தமென்றுமாம். (௬)

ஆறு:—(உகக்கும்) உனக்கபிமதைகளாய் விலக்ஷணைகளாயுள்ளவர்களோடுதிரிந்து உன்னுடைய திருவுள்ளத்தி லிடர்கெடுமளவில், நாங்கள் எங்களோடு ஸம்ஶ்லேஷித்ததிற்காட்டிலும் மிகவு மினியராவுதோம், வேறு சிலரோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கப் பொறுக்கமாட்டாத பெண்மைவேண்டோம், பலவஸுரர் கம்ஸப்ரேரிதராய் வேண்டின வடிவுகளைக்கொண்டு ஸஞ்சரியாநிற்பார், அவர்கள் கையிலே யகப்படில் அவர்களோடொன்றோ டவ்விடத்தில் பொல்லாங்குகள் விளையும், ஐயோ!, என்சொல்கொள்ளா யென்கிறாள். (௬)

ஈடு-அவ;—"உகக்குநல்லவரொடு முழிதராய்" என்று நான் போகாமைக்காகச் சொன்னவார்த்தை யித்தனையொழிய, உங்கள் ஸந்நிதியிலே நான் சிலரோடே பரிமாறுகை யுங்களுக் கநிஷ்டமன்றோவென்ன; எங்களோட்டைக் கலவியிற்காட்டில் திருவுள்ளத்தில் ப்ரியமே யெங்களுக்கு மிகவும் ஸுகம், ஆனபின்பு, ஸப்ரமாதமான தேசத்தில் போகாதொழியவேணு மென்கிறாள்.

(உகக்குமித்யாதி) எங்களைப்போலன்றிக்கே நீயுகக்கும் வைலக்ஷண்யத்தை யுடையவர்களோடே யெங்கள் கண்வட்டத்திலே ஸஞ்சரித்து, (உன்றனித்யாதி) நாமின்னுமோடு கலக்கப்பெற்றிலோமென்று உன் திருவுள்ளத்தில் வருமிடர்கெடுந்தோறும், (நாங்களித்யாதி) விஸ்மயத்திலேயாதல், ப்ரீதியிலேயாதல் இடக்கிறதுவியப்பு. புறம்புள்ளாரைப்போலன்றியே உன்னுகப்பே ப்ரயோஜநமானநாங்கள் மிகவுமுகப்புதோம். எதிற்காட்டிலென்னில்; எங்களுடன்கலக்குமதிற்காட்டிலென்னுதல்; அன்றிக்கே, நீயவர்களோடே கலந்தால் உனக்குப் பிறக்கும் ஆநந்தத்திற்காட்டி லென்னுதல்.

நானிப்படி செய்தால் நீங்கள் மிகவு மின்புறுவதாகச்சொன்னவிதுகூடுமோவென்ன (எம்பெண்மையாற்றோம்) உன்னுகப்புக்குப் புறம்பாய்வரும் ஸ்த்ரீத்வம் நாங்கள்வேண்டோம், நீ யுகந்தாரை உன்னை யுகக்குமவர்களல்லோங்காண் நாங்கள்; உன்னைத் தனித்துக்காப்பார் மறக்கறைச்சியன்றோ. (எம்பெருமானித்யாதி) உனக்கெழுத்தாவாங்குதிறோம், நீ பசுமேய்க்கப்போகாதொழியவல்லையே. நான்றான் போகாநின்றேனோ, ஸ்வதர்மாநுஷ்டாநத்துக்காகப்போனாற்

றான் வருவதென்னென்ன; வருவதுசொல்லுகிறாள் (மிகவித்யாதி) பலவசுரர்கள் வேண்டின வடிவுகொண்டு மிகவும் ஸஞ்சரியாநிற்கிறார்கள்; ஸ்ரீப்ருந்தாவநத்திலெழும் பூண்டுகளடங்க அஸுரமயமாயன்றோ விருப்பது.

(வேண்டுருவங்கொண்டு) நீயுகக்கும்வடிவைக்கொண்டென்னுதல், (காமரூபிகளாகையாலே) உன்னை நலிகைக்கீடான வடிவைக் கொண்டென்னுதல், (கஞ்சனேவ) கம்ஸப்ரேரிதராய் வருகையாலே "தோற்றுப்போகிலும் அங்குக்கொலை தப்பாது" என்று மேல்விழுவர்கள். ஆரேவிலென், ஆர்மேல்விழிலென், நாம் புக்கபோரிலே வெற்றிகொண்டன்றோ மீளுவதென்ன (அகப்படில்); அதுமற்றைப் படியாகிற்செய்வதென். யுத்தத்தில் ஜயாபஜயங்கள் அவ்யவஸ்த்திதமன்றோ.

ஆனாற்றான் வருவதென்னென்ன (அவரித்யாதி) அவர்களும் நீயுமானவிடத்திலே பொல்லாங்குகள் விளையும்; இப்படி சொன்னவிடத்திலும் ஆனைக்குப்பாடுவாரைப்போலே அநாதரித்திருந்தான் (என்சொற்கொள்) அநாதரியாதே, நான்சொல்லுகிறவார்த்தையை புத்திபண்ணாய். (அந்தோ) எங்களை யறியாவிட்டால் உன்னையுமறியாதொழிய வேணுமோ. (௯)

பத்தாம்பாட்டு.

அவத்தங்கள்விளையுமென்சொற்கொளந்தோவசுரர்கள்வன்கையர்கஞ்சனேவ * தவத்தவர்மறுகநின்றுழிதருவர்தனிமையும்பெரிதுனக்கிராமனையும் * உவர்த்தலையுடன்றிரிகிலையென்றென்றுநெஞ்சிடர்வேனுடையாவிவேமால் * திவத்திலும்பசுநிரைமேய்ப்புகத்தி செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவே. (௧௦)

ப:—அநந்தரம், ஆஶ்ரிதரானகோபர்க்கு நிரதிஶயபோக்யனான நீ தனியே அஸுரர்கள் வர்த்திக்கிறகாட்டிலே வர்த்தியாநின்றாய், என்னெஞ்சு வேவாநின்றதென்கிறாள். ௧௦)

(இ - ள்.) செ-சிவந்த, கனி - கனிபோலேயிருக்கிற, வாய் - அதரஶோபையையுடையாய், எங்கள்-எங்கள் குலத்திலுள்ள, ஆயர்-இடையர்க்கெல்லாம், தேவே-போக்யமான ஸ்வாமியானவனே, வன்கையர்-

திருவாய்மொழி,க0-ப,௩-தி,௯0-பா, அவத்தங்கள்வ்யாக்யாநம். அர

ப்ரபலரான, அசுரர்கள்-அஸுரர்களானவர்கள்,கஞ்சனேவ-கம்ஸனேவ, தவத்தவர் தபஃபரரானருஷிகள், மறுக-"உனக்கென் வருகிறதோ!" என்று நெஞ்சு கலங்கும்படி நின்றுழிதருவர்-ஸஞ்சரியா நிற்பர்கள், உனக்கு-உனக்கு, தனிமையும்-அஸஹாயதையும், பெரிது - குவாலா யிருக்கும்; இராமனையும்-ப்ரபலரான நம்பி மூத்தபிரானையும், உவர்த்தலை - உன் ஸ்வைரவிஹாரார்த்தமாக இனிமையற்று அவனோடுடன் பாடணல்லையாய், உடன்திரிகிலையும் - கூடத்திரிவதும் செய்கிறிலை, இவ்வளவில், அவத்தங்கள் - பொல்லாங்கு, விளையும் - விளையும், என்றென்று - என்றுபலகாலும் நினைத்து, என்னுடையாவி - என்நெஞ்சு, ஊடுற உள்ளுற வேம்-வேவாநின்றது. அந்தோ! - ஐயோ!. என்சொல்-என்வார்த்தையை கொள் - கேட்கவேணுங்காண், திவத்திலும் - பரமபதத்திலிருப்பிலுங் காட்டில், பசுநிரைமேய்ப்பு பசுமேய்ப்பை, உகத்தி-உகப்புதியாகாதே.

"மாயையினுல்" என்கிற கணக்கிலே அங்கிருக்கும்போதும் இங்கே யுகப்புதியென்றுமாம் (கo)

ஆறு:—(அவத்தங்கள்) பலவான்களான வஸுரரைக் கம்ஸனை "உனக்கென் வருகிறதோ!" என்று ருஷிகளும்கூடக் கலங்குவர்கள், அவன்ஸந்நிதியிலே தீமைசெய்யவொண்ணுதென்று இராமனோடுகூடத்திரிகிறதும் செய்கிறிலையென்று மிகவும் என்னுத்மா வேவாநின்றது.

"நாம் போகிலன்றோ பயப்படவேண்டுவது, இதென்ன ஸ்நேஹந்தான்" என்று முறுவல்செய்ய; திருநாட்டிலும் பசுநிரைமேய்ப்புகந்தி ஆயர்தேவே; ஆனபின்பு,போனுயேயல்லையோவென்கிறுள்.

ஈடு-அவ;—முன்கைமிடுக்கரான வஸுரர்கள் கம்ஸப்ரேரிதராய் ஸஞ்சரிக்கிறகாட்டிலே, நம்பிமூத்தபிரானையு மொழியத் தனியே திரியாநிற்றியென்று மிகவும் நோவுபடாநின்றேனென்கிறுள்.

(அவத்தங்களித்யாதி) அநுஷ்டாநபர்யந்தமாக வேணுமென்றிருக்கவேண்டா, சொன்னவார்த்தையை ப்ரதிபத்திபண்ணவமையும். (அந்தோ) அநுஷ்டாநகௌரவத்தா லிழியாதொழிகையன்றிக்கே என்வார்த்தையாக வமைவதே கொள்ளாமைக்கு!

(அசுரரித்யாதி) ஜந்மத்தால் தண்ணியருமாய், தாங்கள் பலருமாய், முன்கை மிடுக்கருமா யிருப்பர்கள்; அதுக்குமேலே, துஷ்

ப்ரக்ருதியான கம்ஸனேவவாய்த்துவருவது. (தவத்தவர் மறுகநின்றுழிதருவர்) என்னையிறே யுனக்குவிடலாவது; நீ நல்லவர்கள்குடல் மறுகும்படி ஸஞ்சரியாநிற்பர்கள்; தபோநிஷ்டரான ருஷிகள்; ஸ்வரக்ஷணத்துக்கு உன்கைபார்த்திருக்குமவர்கள்; தபோவிக்நத்தாலே கலங்கும்படி ஸஞ்சரியாநிற்பர்கள், (௧) "ரக்ஷிதவ்யாஸ்த்வயா ஶஶ்வத்—கர்ப்பபூதாஸ்தபோதநா:" என்றும், (௨) "ஏஹி பஶ்ய ஶரீராணி—ஏஹிபஶ்யஶரீராணி" என்றுமிருக்குமவர்கள். "அவர்களால் உனக்கென்வருகிறதோ" என்று கலங்கவேண்டுமாம். அன்றிக்கே, ஸ்ரீநாரதபகவான், ஸ்ரீஸுக்ரீவமஹாராஜர், பெரியாழ்வார், பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர் தொடக்கமானாரைச்சொல்லிற்றாதல்.

ஆனால் ஸ்நேஹிகளானவர்களுடைய விரோதியைப் பின்னைப் போக்கவேண்டாவோவென்ன (தனிமையும்பெரிதுனக்கு) உன்கால் நெடுக நெடுகத் தனிமையே மிக்குவிட்டதேயுனக்கு. (௩) "ஏகதா து விநா ராமம் க்ருஷ்ணோ வ்ருந்தாவநம் யயௌ - ஏகதாதுவிநாராமம் க்ருஷ்ணோப்ருந்தாவநம்யயௌ" என்று-நம்பிமூத்தபிரானை யொழியவே ஸஞ்சரிக்குங்காலம் பெரிதுனக்கு. (இராமனையுமுவர்த்தலை) "நம்பிமூத்தபிரான் ஸந்நிதியில் தீம்பு செய்யவொண்ணாது" என்று அவனுடனும் நெஞ்சு பொருந்தி வர்த்திக்கிறிலை.

(உவர்த்தலை) உவர்த்தலையுடையை. (உடன்திரிகிலையும்) நெஞ்சில் பொருத்தமில்லாவிட்டால், தூரத்திலேகண்ட லௌகிகர்களுக்கு "இவர்களிருவரும் கூடித்திரியாநின்றார்கள்" என்னும்படி ஒக்கத்திரிவதும் செய்கிறிலை. (என்றித்யாதி) நீ போகிறாயென்றல்ல, நம்பிமூத்தபிரானுடன் கூடத்திரிகிறிலையென்றாய்த்து என்னுடைய ஹ்ருதயம் மறுபாடுருவவேவுகிறது. (வேமெ) என்னுயிர் வேகின்றபடி. என்னுடைய ஹ்ருதயமானது வேவாநின்றது.

இப்படி நிர்ப்பந்திக்கைக்கு நானிவ்விருப்பைக் குலைத்துப் போகாநின்றேனோவென்ன (திவத்திலும் பசுநிரைமேய்ப்புகந்தி) ஆமாம், நீ ஒரோ விருப்புக்கள் குலைத்துக்கொண்டு போகப்பார்ப்பதே பரமபதத்தி லிருப்பைக் குலைத்தன்றோ பசுநிரைமேய்க்கப் போந்தது.

(௧) ரா-ஆ-க-உக-
(௨) ரா-ஆ-சு-கசு-
(௩) வி பு-ரு எ-க-

அங்கேயிருக்கவும் பெற்றதில்லை, அங்குநின்றும்போந்தது பொல்லாதாகச் செய்ததென்றிருக்கிறாள். அங்கேயிருந்தானாகில் இங்கென்வாயிறெறியவேண்டாவே. நாம் பெறுவோம் இழப்போம் இவ்வஸ்துதானழியா தொழியலாய்த்தே.

அவர்களைவிட்டும் பசுக்களை விரும்பக்கடவநீ எங்களை யுபேக்ஷிக்கச் சொல்லவேணுமோ. அங்குநின்றும்போந்திலோம் என்னவொண்ணுமோ அவனால். "இதொருப்ரேம ஸ்வபாவமிருந்தபடியென்!" என்று ஸ்மிதம்பண்ணினான் (செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவே) அதிலே யீடுபடுகிறார்கள். "அவ்விருப்புக்குலைந்து போந்தமையுண்டு, உங்களைவிட்டுப் போவேனோ" என்று ஸ்மிதம்பண்ண; இவர்களும் வாய்கரையிலே யழுந்துகிறார்கள். (௧௦)

பதினொன்றாம்பாட்டு.

செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவத் திருவடிதிருவடிமேல்* பொருனற்சங்கணிதுறைவன்வண்டென்குருகூர் வண்சடகோபன்சொல்லாயிரத்துள்* மங்கையராய்ச்சியராய்ந்தமாலை யவனொடும்பிரிவதற்கிரங்கி * தையலங்கவன்பசுநிரைமேய்ப்பொழிப்பா னுரைத்தனவிவையும்பத்தவற்றின்சார்வே. (௧௧)

ப:—அநந்தரம், இத்திருவாய்மொழிக்குப் பலமாக பகவல்லாபத்தை யருளிச்செய்கிறார். (௧௧)

(இ - ள்.) செ சிவந்த, கனி - கனிபோலேயிருக்கிற, வாய்-திருவதரத்தையுடையனாய், எங்கள்-எங்களுக்கு போக்யபூதனாய், ஆயர்தேவு-அப்படியே ஆயர்க்குபோக்யபூதனாய், அத்திருவடி திருவடிமேல்-அவர்களுக்கு ஸ்வாமியுமான வவன்திருவடிகளின்மேலே, பொருனல்-திருப்பொருனலில், சங்கணி-சங்குகள்சேரும், துறைவன்-துறையையுடையராய், வண்-ஸம்பத்தையும், தென்குருகூர்-அழகையுமுடைத்தான திருநகரிக்கு நிர்வாஹகராய், வண்சடகோபன்சொல்-உதாரரான ஆழ்வாரருளிச்செய்த, ஆயிரத்துள்-ஆயிரந்திருவாய்மொழிக்குள்ளே, மங்கையர்-யௌவநஸ்வபாவைகளான, ஆய்ச்சியர்-இடைச்சிகள், ஆய்ந்தமாலை-அநுஸந்தித்ததொடையாய், அவனொடும்-அவனோடு, பிரிவதற்கு-பிரிகிறதுக்கு; இரங்கி-லேசித்து, அங்கு-அத்திரளிலே, தையல்-ப்ரபலையா

யிருப்பாளொரு இடைப்பெண்பிள்ளை, அவன்-அவன், பசுநிரைமேய்ப்பு - பசுநிரைமேய்க்கையை, ஒழிப்பான் - ஒழிக்கைக்காக, உரைத்தன-உரைக்கப்பட்டனவாயிருக்கிற, இவையும்பத்து-இவைபத்தும், அவற்றின்-அவர்களாய்ந்த மாலைகளின் பலமான வவனுடைய ஸம்ஶ்லேஷமே பலமாம்படி, சார்வு-சேறிந்தன.

அல்லாத திருவாய்மொழிகளின் பலமே யிவற்றுக்கும் பலமாய்த்தினவென்றுமாம்; இவையும் அல்லாததிருவாய்மொழிகளில் சார்வதே! என்று இதினுடைய வைலக்ஷண்ய ஜ்ஞானமே பலமாச்சுதாகவுமாம்.

இது எண்சீராசிரிய விருத்தம். (௧௧)

ஆரு;—(செங்கனிவாய்) செங்கனிவாயெங்களாயர் தேவத்திருவடி திருவடிமேல் பொருநல் சங்கணிதுறைவனுயிருந்த வண்தென்குருகூர் வண்சடகோபன்சொன்ன வாயிரத்துள், மங்கையராய்ச்சியராய்ந்தமாலை யவனொடும் பிரிவாற்றாமையாலே தையல் பசுநிரைமேய்ப்பொழிப்பான் சொன்ன விப்பத்து, அவன்திருவடிகளைச் சேர்விக்குமென்கிறார். (௧௧)

ஈடு-அவ;—நிகமத்தில், அவனை "பசுநிரைமேய்க்கப்போக வேண்டா" என்று நிஷேதித்த பாசுரமான வித்திருவாய்மொழியும் அல்லாதவற்றோடொக்க ஒருதிருவாய்மொழியே! என்று விஸ்மிதராகிறார்.

(செங்கனிவாயித்யாதி) அவ்வயிரவுருக்கான முறுவலாலே யெங்களைத் தோற்பித்தாப்போலே, தன்பருவத்திற் பிள்ளைகளையும் தோற்பித்த ஸர்வஸ்வாமி திருவடிகளிலே சொல்லிற்று. செங்கனிவாயென்கையாலே—தங்களைத் தோற்பித்தபடி சொல்லிற்று; ஆயர்தேவென்கையாலே—தன்பருவத்திலுள்ளாரைத் தோற்பித்தபடி சொல்லிற்று; (௧) "பும்ஸாம்த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்" — பும்ஸாம்த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்" (அத்திருவடி திருவடிமேல்) அந்த ஸர்வஸ்வாமியானவன் திருவடிகளிலே. அவன் ஶேஷித்வத்தைக் காட்டிக்கொடுத்தான்; திருவடிமேலென்கையாலே—இவரும் ஶேஷத்வத்திலே நின்றார்.

(பொருனற்சங்கணிதுறைவன்) தாமிருந்தவிடத்திலே ஸத்துக்களடங்கலும் வந்து சேருமாபோலே யாய்த்து, திருப்பொருநலில்

(௧) ரா-அயோ-௩-உஎ-

சங்குகள்வந்து சேரும்படி. (மங்கையரித்யாதி) அவனோட்டைப் பிரிவு பொறுக்கமாட்டாமையாலே ஒருபருவத்தில் விடைப்பெண்க ளநுஸந்தித்த தொடையாய். (தையலித்யாதி) "ஸபையோலேயெல் லாரும் திரண்டுவார்த்தை சொன்னால் செவிப்படாது" என்று பார்த்து, அவனுக்கு மறுக்கவொண்ணாதபடி நப்பின்னைபிராட்டி யுடைய தாமுடையாளொருத்தி பசுமேய்க்கப்போகாமே மீட்கைக் காகச் சொன்னவை யாய்த்து. "அடிச்சியோம்" என்றும் "தொ ழுத்தையோம்" என்றும், "ஆழுமென்னாருயிர்" என்றும் "என் சொற்கொள்" என்றும் சொன்ன பன்மைக்கும் ஒருமைக்கு மெல் லாம் சேருமிறே.

(இவையும்பத்தவற்றின்சார்வே) அவையென்கிறது - கீழில் திருவாய்மொழிகளையாய், "அவற்றினருகே இதுவுமொரு திருவாய் மொழியே!" என்று ஆஶ்சர்யத்திலேயாக்கியாய்த்து ஜீயாருளிச் செய்ததும் வ்யாக்யானம் பண்ணிற்றும். அன்றிக்கே, (இவையும் பத்தவற்றின்சார்வே) கீழ்த்திருவாய்மொழிகளுக்குச் சொன்னபலம் இதுக்கும் பலமென்றதாகவுமாம். அன்றிக்கே, அவையென்கிறது— "மங்கையராய்ச்சிய ராய்ந்தமாலை" என்கிறவற்றையாய், இவையு மவற்றோடொக்கும், அதினுடைய பலமே இதுக்கும் பலம். அது நிவர்த்தகமாகி விதுக்கும் பேறுண்டாம். அவர்கள் "நீபோகாதே கொள்" என்ன, அவன் தவிர்ந்து அவர்களுடனே கலந்தாப்போலே, இதுகற்றாரும் அவனோடே நித்யஸம்ஶ்லேஷம் பண்ணப்பெறுவர்.

[செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவு - அவனொடும் பிரிவதற்கிரங்கி - மங்கையராய்ச்சிய ராய்ந்தமாலை - தையல் அங்கவன்பசுநிரைமேய்ப் பொழிப்பானுரைத்தன - அத்திருவடி திருவடிமேல் பொருநல் சங் கணிதுறைவன் வண்டென்குருகூர் வண்சடகோபன் சொல்லாயிரத் துள் - இவையும்பத்தவற்றின்சார்வே] என்றந்வயம். (கக)

பத்தாம்பத்து மூன்றாந் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

நான்காந்திருவாய்மொழி—சார்வே - ப்ரவேசங்கள்.

ஆறு;—(சார்வே) இப்படி ப்ராஸங்கிகத்தை முடித்து, * பத்துடையடியவரிலே ப்ராரப்தமான பக்தியோக ஸௌலபத்வத்தை நிகமிக்கிறார்.

ப:—நாலாந்திருவாய்மொழியில், கூடவிருக்கச்செய்தே ஈஶ்வரனுடைய விஶ்லேஷ ஶங்கைபண்ணும் தமக்குப் பிறந்த ப்ரேமாதிசயத்தாலே அவனும் விஶ்லேஷ ப்ரஸங்கமில்லாதபடி ஸம்ஶ்லேஷ ப்ரகாரத்தைத் தெளிவிக்க அத்தாலே ஸந்துஷ்டராய், "தன்பக்கல்பக்தியுக்தராயிருப்பார்க்கு ஸௌலபனாயிருக்கும்" என்றறுதியிட்டு, அந்தபக்திலப்யத்வோபபாதகமாக; அவனுடைய பரத்வபோக்யத்வ விசிஷ்ட பவ்யத்வத்தையும், அதுக்கடியான ஶ்ரிய:பதித்வத்தையும், அநபாயகத்வபூர்த்தியையும் ஆஶ்ரிதரக்ஷணஸ்தைர்யத்தையும், அநந்யகதிஸௌலபத்வநலத்தையும், அதிசயித ஸௌசீல்யத்வத்தையும், போக்யவிக்ரஹத்வத்தையும், நித்யாநுபாவ்யமான ரக்ஷகத்வத்தையும், தத்வயாதாத்ம்ய ப்ரகாஶகத்வத்தையும், அஸாதாரண ஜந ப்ராப்யத்வத்தையு மநுஸந்தித்து ஏவம்பூதனான ஸர்வேஶ்வரன் விஷயத்தில் தமக்குப் பிறந்த பக்தியானது போகோபகரணமாய்க்கொண்டு ப்ராப்யாந்தர்க்கதமான ப்ரகாரத்தை யநுஸந்தித்து ப்ரீதராகிறார் *

ஈடு-அவ;—தம்மைப்பிரிய நினைவின்றிக்கேயிருக்க அதிசங்கையாலே பிரிந்தார்படும் வ்யஸநத்தைப்பட்டு, அத்தாலே யவஸந்நரானவரை, "உம்மை யொருநாளும்பிரியேன்" என்று அவனாஶ்வஸிப்பிக்க, அத்தாலே தரித்து மிகவும் ப்ரீதரானார் கீழ். மூன்றுதிருவாய்மொழியிலே, தத்வவிஷயமாகச் சொல்லவேண்டுவதெல்லாம் சொல்லிற்றாய்த்து; இனி அந்த தத்வத்தாலே ப்ராப்யமாயிருக்குமிறே. அந்த ப்ராப்யவேஷத்தையும், ப்ராப்திபலமான கைங்கர்யத்தையும், "படமுடையரவிற் பள்ளிபயின்றவன்" என்றும் "கடைத்தலைசீய்க்கப்பெற்றால்" என்றும் அநுஸந்தித்தார் * கெடுமிடரிலே; அந்த ப்ராப்யம் அப்போதே கைபுகுராமையாலும் நெடுநாள்பட்ட பிரிந்துபோந்த வாஸநையாலும் வெருவி யிரவஸந்நராக, இவர்க்கு ப்ராஸங்கிகமாகப் பிறந்த வ்யஸநத்தை யநுஸந்தித்து அவனும் ஆஶ்வஸிப்பிக்க, ஆஶ்வஸ்தராய் நின்றார் * வேய்மருதோளிணையிலே.

ஆக; முதல் திருவாய்மொழியிலே - தத்வவிஷயமாகச் சொல்ல வேண்டுவதெல்லாம் சொல்லி, அவ்வஸ்துதானே ப்ராப்யமாயிருக்கையாலே அந்த ப்ராப்யத்தைப் பெறுகைக்குபாயமான பக்தியோகத்தை *வீடுமின் முற்றத்தாலே சொல்லி, அந்த பக்திமான்களுக்கு அவன் ஸுலபனாயிருக்கும் என்று அவன் ஸௌலப்யத்தை *பத்துடையடியவராலே சொல்லி, ஆக *வீடுமின் முற்றத்திலும் *பத்துடையடியவரிலும் சொன்ன பக்தியானது ஸ்வஸாத்யத்தோடே பொருந்தினபடியைச் சொல்லி, அத்திருவாய்மொழிகளில் பக்திவர்த்தமாகச் சொன்ன குணங்களைப் பராமர்சியா நின்றுகொண்டு, தாம் தம்முடைய பேற்றுக்குபாயமாக முதற்றிருவாய்மொழியிற் சொன்ன ப்ரபத்தியோடே தலைக்கட்டுகிறாரிதில்.

இவ்விரண்டுகோடியும் இவர்க்குண்டாயிருக்கச் செய்தேயும், தம்முடைய பேற்றுக்குடலாக விவர்க்கினைத்திருப்பது ப்ரபத்தியையிறே. முதல் திருவாய்மொழியிலே ப்ரபத்திக்கு ஸூசகமான ஸப்தமுண்டோ வென்னில்; "அருளினன்" என்றாரிறே. இனித்தான் இவருடைய பக்தி வேதாந்த விஹிதையான பக்தியல்ல, அதுதன்னையே பார்க்குமன்று அபஸூத்ராதிகரண ந்யாயம் ப்ரஸங்கிக்கும். அதுதானிவ்வாழ்வாருடைய ப்ரபாவத்தாலே கூடாதோவென்னில்; அது இவருடைய உக்திகளோடு விரோதிக்கும்.

"அருளினன்" என்கிற விப்புடைகளிலேயிறே யிவருடைய வுக்திகள். (க) "உபயபரிகர்மித ஸ்வாந்தஸ்யைகாந்திகாத்யந்திக பக்தியோகைகலப்ய:" - உபயபரிகர்மிதஸ்வாந்தஸ்யைகாந்திகாத்யந்திகபக்தியோகைகலப்ய:" என்று ஜ்ஞாநகர்மங்களாலே ஸம்ஸ்க்ருதாந்த:கரணனுக்குப் பிறக்குமதிறேபக்தியாவது; அந்த ஜ்ஞாநகர்மங்களினுடைய ஸ்தாநே பகவத்ப்ரஸாதமாய், அதுக்கநந்தரமான பரபக்தி தொடங்கிப் பிறந்ததாயிருக்கு மிவர்க்கு.

இனித்தான், இவர் வழியேபோய் இவருடைய பேறே பேறாக நினைத்திருந்த பாஷ்யகாரரும், ப்ரபத்தியைப்பண்ணி, பின்னை பக்தி தொடங்கி ப்ரார்த்தித்தாரிறே. அவனுபாயமானாலும் இவனுக்கு ருசியுண்டாய் ப்ராப்யஸித்தி யுண்டாகவேணுமே, இல்லையாகில் புருஷார்த்தமாகாதே, ப்ராப்ய மின்னதென்று நிஷ்கர்ஷித்து, அந்த

க ஆத்மஸித்தி

ப்ராப்யருசி கண்ணழிவற வுடையவனுக்கிறே அவன்ப்ராபகனாவது; ஆகையாலே, இவருடைய பக்திப்ரபத்திகள் விகல்பிக்கலாம்படியிறே யிருப்பது.

ஆக, *வீடுமின்முற்றத்திலும் *பத்துடையடியவரிலும் பிறர்க்குபதேசித்த பக்தி தம்முடையபேற்றுக் குடலாயிருந்தபடியைச் சொல்லி, இதுதான் ஸ்வஸாத்யத்தோடே சேர்ந்தபடியைச் சொல்லி நிகமிக்கிறாரிதில்.

இது ஸாத்யத்தோடே சேர்ந்திருப்பது ப்ராப்தியுண்டானா லன்றோ வென்னில்; ஸாக்ஷாத்காரரூபமான வநுஸந்தாநமுண்டாக வமையுமிறே இப்போது; குணமநுபாவ்யமானால அந்தகுணவிசிஷ்டமாக விஷயீகரித்து உபாஸியாநின்றனிறே ஆக; உபாஸநவேளையிலும் அதிருக்கும்படியை யநுஸந்திக்கத் தட்டில்லையிறே.

ஆனால் பின்னைக் கீழெல்லா மிந்த ப்ராப்யாநுஸந்தாநமே யன்றோ பண்ணிப் போந்ததென்னில்; அவற்றைப்பற்றிப் பிறந்தன சிலரஸ விசேஷங்களைச் சொன்ன வித்தனையிறே அவ்விடங்களில்; உபக்ரமித்தவர்த்தத்தை யுபஸம்ஹரிக்கையென்னுமொன்றுண்டே, அத்தைச் சொல்லுகிறதிங்கு.

இங்ஙனன்றிக்கே, பிள்ளான் ஒருநாளிலே "'நீபசுமேய்க்கப் போகவேண்டா' என்றாள், 'ஆகில் தவிர்ந்தேன்' என்றான். இவன்றனை ஸுலபனில்லைகிடீர், இவன் பக்திலப்யனென்னுமிடம் நிஸ்சிதமென்கிறார்" என்று பணித்தான்.

இன்னமும் முதற்றிருவாய்மொழியில் ப்ராப்யத்தை யருளிச்செய்தார்; அந்த ப்ராப்யத்துக்கு ப்ராபகமாக, வேதாந்தங்களில் பக்தியென்றும் ப்ரபத்தியென்று மிரண்டு உபாயங்களை விதித்தது; அவையிரண்டிலும், பக்தி, த்ரைவர்ணிகாதிகாரம்; ப்ரபத்தி, ஸர்வாதிகாரம். அதில் ஸர்வாதிகாரமாய்த் தாம் திருவுள்ளத்தாலே தமக்குபாயமாக வங்கீகரித்த ப்ரபத்தியை, *வீடுமின்முற்றத்திலே யருளிச்செய்தார்; த்ரைவர்ணிகாதிகாரமான பக்தியை, *பத்துடையடியவரிலே யருளிச்செய்தார். ஆக, இரண்டு திருவாய்மொழியிலு மருளிச்செய்த பக்திப்ரபத்திகள் ஸ்வஸாத்யத்தோடே பொருந்தினபடியை யருளிச்செய்கிறார் *சார்வேதவநெறி, *கண்ணன்கழலிணை, இரண்டாலும்.

அதில், *சார்வே தவநெறியாலே-ப்ரபத்தி ஸ்வஸாத்யத்தோடே பொருந்தினபடியை யருளிச்செய்கிறார். "சார்வே தவநெறிக்குத் தாமோதரன்றாள்கள்" என்று-தபஶ்ஶப்தத்தாலே ப்ரபத்தியைச் சொல்லுகிறது. (௧) "தாநி வா ஏதாந்யவராணி தபாம்ஸி-ந்யாஸ ஏவாத்யரேசயத்-தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாம் தபஸாமதிரிக்தமாஹு:" என்று தபஸ்ஸுக்களில் மிக்க தபஸ்ஸாகச் சொல்லிற்றிறே ப்ரபத்தியை. "பண்டே பரமன்பணித்தபணிவகையே - கண்டேன்கமலமலர்ப்பாதம், காண்டலுமே விண்டேயொழிந்த வினையாயினவெல்லாம்" என்றும் "இருமைவினைகடிந்திங் கென்னையாள்கின்றான்" என்றும், (௨) "ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ-அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி - மாமேகம்ஶரணம் வ்ரஜ-அஹம்த்வாஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்ற வர்த்தத்தை யருளிச்செய்தார்.

ஆளவந்தாரருளிச்செய்ததாகத் திருமாலையாண்டான் பணிப்பது - "ப்ரபத்தி விஷயமாகவாய்த்து *வீடுமின்முற்றம்; "உடையவருமப்படியே ப்ரபத்திவிஷயமாக வருளிச்செய்து கொடுபோந்து, பாஷ்யமருளிச் செய்தபின்பு, "ரஹஸ்யோபாயத்தை வெளியிடவொண்ணாது" என்று *வீடுமின்முற்றத்தையும் பக்திவிஷயமாக்கி யருளிச்செய்தார்.

"ஆக, முதற்றிருவாய்மொழியிற் சொன்ன ப்ராப்யஸ்வரூபத்தையும் ப்ராப்திபலமான கைங்கர்யத்தையும், *கெடுமிடரிலே 'படமுடையரவிற் பள்ளிபயின்றவன்' என்றும் 'கடைத்தலைசீய்க்கப் பெற்றால்' என்றுமருளிச்செய்து, அக்கைங்கர்யத்தில் களைபறித்து, 'உன்றன்றிருவுள்ள மிடர்கெடுந்தோறும் நாங்கள் வியக்கவின்புறுதும்' என்று உத்தரகண்டத்தில் *நமஶ்ஶப்தார்த்தத்தை யருளிச்செய்து, *கெடுமிடராலும் *வேய்மருதோளிணையாலும்-முதற்றிருவாய்மொழியை நிகமித்து, *சார்வே தவநெறியாலும் *கண்ணன்கழலிணையாலும் - *வீடுமின்முற்றத்திலும் *பத்துடையடியவரிலும் சொன்னபக்தி ப்ரபத்திகள் ஸ்வஸாத்யத்தோடே பொருந்தினபடியை யருளிச்செய்தார்" என்று ஆளவந்தாரருளிச்செய்ததாகத் திருமாலையாண்டான் பணிப்பது. *

---

(௧) தை:நா-௫0.　　(௨) கீதை-௧அ-௬௬.

முதற்பாட்டு.

சார்வேதவநெறிக்குத் தாமோதரன்தாள்கள் * கார்மேகவண்ணன் கமலநயனத்தன் * நீர்வானம்மண்ணெரிகாலாய் நின்றநேமியான் * பேர்வானவர்கள் பிதற்றும்பெருமையனே. (௧)

ப:— முதற்பாட்டில், ஸர்வஸ்மாத்பரனாய் போக்யபூதனானவன் பக்திலப்யனென்கிறார். (௧)

(இ - ள்.) கார்மேகம் - காளமேகம்போலே ஶ்யாமளமான, வண்ணன்-வடிவையுடையனாய்; அதுக்குப்பரபாகமாம்படி, கமலம் - கமலம் போலேயிருக்கிற, நயனத்தன் - திருக்கண்களையுடையனாய், அவ்வடிவழகேயன்றியே, நீர்வானம் மண்ணெரிகாலாய்நின்ற - பஞ்சபூதப்ரமுகமான ஸமஸ்தஜகத்தும் ப்ரகாரமாம்படி அந்தராத்மாவாய் நேமியான் - ரக்ஷணபரிகரமான திருவாழியையுடையனாய், பேர் - இவ்வழகுக்கும் ப்ராப்திக்கும் ரக்ஷகத்வத்துக்குமான திருநாமங்களை, வானவர்கள்-பரமபதவாஸிகளானவர்கள், பிதற்றும் - ப்ரீதிப்ரகாஶத்தாலே அக்ரமமாகச் சொல்லும்படியான, பெருமையன் - பெருமையுடையனாய், இப்படி உபயவிபூதிநாதனாய்வைத்து, தாமோதரன் - "மத்துறுகடைவெண்ணெய் களவினிலுரவிடை யாப்புண்டெத்திறம்" என்கிறபடியே வெண்ணெய்க்களவிலே தாம்பாலேகட்டுண்டு அக்காலே தாமோதரனென்று பேராம்படி ஆஶ்ரிதபவ்யனானவனுடைய, தாள்கள்-திருவடிகளானவை, தவநெறிக்கு-"வணக்குடைத்தவநெறி" என்று ப்ரஸித்தமான பக்தி மார்க்கத்துக்கு, சார்வே-ப்ராப்யமாயேயிருக்கும். (௧)

ஆறு;—ஸௌந்தர்யத்தினாலும் ஐஶ்வர்யத்தினாலும் திவ்யவிபூதியாலும் பரிபூர்ணனாயிருந்துவைத்து ஆஶ்ரிதஸௌலப்யத்வார்த்தமாக தத்ஸஜாதீயதயாவதீர்ணனான வெம்பெருமானுடைய திருவடிகள் பக்தியோகத்தினாலே ப்ராபிக்கலாம், இதிலொரு ஸம்ஶயமில்லையென்கிறார். (௧)

ஈடு-அவ;— உபயவிபூதியுக்தனாயிருந்துவைத்து ஆஶ்ரிதஸுலபனானவனுடைய திருவடிகள் பக்தியோகலப்யமென்கிறார்.

(சார்வேதவநெறிக்குத் தாமோதரன்தாள்கள்) (தவநெறிக்கு - சார்வே) "பத்துடையடியவர்க் கெளியவன்" என்றும் "எளிவருமியல்வினன்" என்றும் சொன்ன அவன் திருவடிகள் சார்வென்கிறார்

சார்வு-ப்ராப்யம். (தவநெறிக்கு) பக்திமார்க்கத்துக்கு. தபோமார்க்க மென்றபடி "வணக்குடைத்தவநெறி" என்றாரே அங்கே; அத்தைச் சொல்லுகிறார்.

"தவநெறி" என்னுங்காட்டில் பக்தியைச் சொல்லிற்றாமோ வென்னில்; (க) "நமஸ்யந்தப்ரசமாம்" என்று நமஸ்ஸை கரணசரீரமாக வுடைத்தாயிருக்குமிறே பக்தி; இவ னொரு ப்ரணாமத்தைப் பண்ணினால் "இவன் நம்மைநோக்கிக் குவாலாகவருந்தினான்" என்று இது தன்னைப் பெரிய காயக்லேசமாக நினைத்திருக்கு மவன்கருத்தால் சொல்லுகிறது. அன்றிக்கே, (உ) "யஸ்ய ஜ்ஞாநமயம் தபஃ" என்று ஜ்ஞாந விசேஷமான பக்தியைத் தபஸ்ஸென்று சொல்லிற்றாகவுமாம்.

(தாமோதரன்தாள்கள்) "உரவிநோடிணைந்திருந்தேங்கியவெளிவு" என்றத்தைச் சொல்லுகிறாரிங்கு. யசோதாதிகள்கையிலே கட்டுண்டு தழும்பு சுமந்ததுவே திருநாமமாயிருக்கு மவனிறே; யசோதாதிகள்கையிலே கட்டுண்பானொருவனை பின்பு, அவனையுகப்பார் அவன்காலைக்கட்டிக் கொள்ளுமித்தனையிறே.

எப்படிப்பட்டவன் ஸுலபனாகிறானென்னில்; விலக்ஷணவிக்ரஹயுக்தனாய் உபயவிபூதி யுக்தனானவனிடீர்! என்கிறார் (கார்மேக வண்ணன்) நீர்கொண்டெழுந்த காளமேகம்போலே ப்ரமஹரமான வடிவையுடையவன். பக்திதனக்கு இவன்றான் க்ருஷிபண்ணவேண்டா; ருசிக்கு உத்பாதகமுமாய் பின்பு அத்தை வளர்த்து அநுபக்வமானால் தானே ப்ராப்யமாம் வடிவையுடையவன். * காதல் கடல் புரையவிளைவித்தகாரமர் மேனியிறே; கார்காலத்தில் மேகம்போலே யென்னுதல், கறுத்தமேகமென்னுதல்; "புயற்கருநிறத்தனன்" என்றத்தைச் சொல்லுகிறார்.

(கமலநயனத்தன்) அகவாயில் குணங்களுக்கு ப்ரகாசகமாயிருக்குமிறே திருக்கண்கள்; அநுக்ரஹமுடையத் தோற்றுவது கண்வழியேயிறே. வாத்ஸல்யப்ரகாசகமான திருக்கண்களையுடையவன். வடிவழகுகண்டு பேய்விழுகையன்றிக்கே, மேன்மையாலும் பேலேவிழவேண்டுமவனுய்த்து.

(க) கீதை-க-கசு-　　(உ) முண்டக-

கூஅ திருவாய்மொழி, கூ-ப, ௪-தி, உ-பா, பெருமை வ்யாக்யாநம்.

(நீர்வானமித்யாதி) விக்ரஹ வைலக்ஷண்யமேயன்றிக்கே ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தைச் சொல்லுகிறது. "யாவையும் யாவரும் தானாமமைவுடை நாரணன்" என்றதத்தை நிகமிக்கிறார். ப்ருதிவ்யாதி பஞ்சபூதங்களையும் சொன்னவித்தால் - அவற்றின் கார்யமான தேவாதி விசேஷங்களையும் நினைக்கிறது. இத்தால் - லீலாவிபூதியைச் சொல்லுகிறது.

(நேமியான்) கையுந்திருவாழியுமாய் நித்யவிபூதியிலேயிருக்குமிருப்பைச் சொல்லுகிறது. (பேர்வானவர்கள்) இவ்வருகிலாக்கரான தேவர்களன்றிக்கே அவ்வருகில் பெருமக்களேத்தும்படியான பெருமையை யுடையவன். அன்றிக்கே, "வானவர்கள் - பேர் பிதற்றும் பெருமையன்" என்றுமாம். இங்கு ருசியுடையாரும் பிதற்றுமித்தனை, ப்ராப்யம் கைபுகுந்து அவ்வநுபவபட்டாராயிருக்கிறவர்களும் பிதற்றுமத்தனை.

[கார்மேகவண்ணனாய், கமலநயனத்தனாய், நீர்வானம் மண்ணெரிகாலாய்நின்ற நேமியானாய், பேர்வானவர்கள் பிதற்றும் பெருமையனாயிருந்துவைத்து - தாமோதரனைவன் திருவடிகள் - தவநெறிக்கு - சார்வே - இது நிஸ்சிதம்]

இரண்டாம்பாட்டு.

பெருமையனேவானத்திமையோர்க்கும் * காண்டற்கருமையனேயாகத்தணையாதார்க்கு* என்றுந்திருமெய்யுறைகின்றசெங்கண்மால் * நாளுமிருமைவினைகடிந்திங்கென்னையாள்கின்றானே. (உ)

ப:— அநந்தரம், பரத்வாதி ஹேதுவான ஸ்ரிய:பதித்வத்தையுடையவன், தன் ஸ்ரீலாதிஸயத்தாலே யென்னை யடிமை கொள்ளாநின்றானென்கிறார். (உ)

(இ-ள்) வானத்து-ஊர்த்வலோகவாஸிகளான, இமையோர்க்கும்-ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும், பெருமையன்-அவ்வருகான பெருமையையுடையனாய், ஆகத்து - நெஞ்சிலே, அணையாதார்க்கு - அநுஸந்தியாதார்க்கு, காண்டற்கு-காண்கைக்கு, அருமையன்-அரியனாயிருக்குமவனாய், என்றும்-ஸர்வகாலமும், திரு-லக்ஷ்மியானவள், "அகலகில்லேனிறையும்" என்று, மெய்-திருமேனியிலே, உறைகின்ற நிரந்தரவாஸம்பண்ணுகை

யாலே, செங்கண்-நிரதிசயைச்வர்ய ஸூசகமான சிவந்த திருக்கண்களையுடைய, மால்-பெரியவன், இருமைவினைகடிந்து - புண்யபாபரூப கர்மங்களைப் போக்கி, இங்கு-இந்தவிபூதி தன்னிலே, நாளும்-நாள்தோறும், என்னை-என்னை, ஆள்கின்றான்-அடிமைகொள்ளுகிறான். (௨)

ஆறு:—(பெருமையனே) ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு மீச்வரனாய், அநாச்ரிதர்க்கு துர்த்தர்சனாய், பெரியபிராட்டியாரோடு நித்யஸம்ச்லிஷ்டனாயிருந்த எம்பெருமான், நாளுமிருமைவினைகடிந்திங் கென்னையாள்கின்றானென்று கொண்டு, தம்முடைய லாபத்தைப் பேசுகிறார். (௨)

ஈடு- அவ;—ஸர்வேச்வரனாய் ச்ரிய:பதியாயிருந்து வைத்து என்விரோதியைப் போக்கி யென்னை யிங்கே யடிமைகொள்ளாநின்றானென்று, கீழ்ச்சொன்ன ஸௌலப்யம் தமக்குப் பலித்தபடியை யருளிச்செய்கிறார்.

(பெருமையனே வானத்திமையோர்க்கும்) "அமைவுடைமுதல் கெடலொடிவிடை யறநிலமதுவாமமைவுடையமரர்" என்றத்தைச் சொல்லுகிறது. அல்லாதார் கீழேயிருக்க தாங்கள் விலக்ஷணமான தேசங்களிலே யிருக்கிறார்களாய், ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளுக்கும் தாங்களே கடவர்களாக நினைத்துத் தங்களைக் குவாலாக நினைத்திருக்கும் ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் தன்னையாச்ரயித்து ஸ்வரூபம் பெறவேண்டும்படியான பெருமையை யுடையவன். (வானத்து) அவ்வாஸிகளாயவர்களுக்குள்ளது; அவனைப் பார்த்தால் நம்மோடவர்களோடு வாசியில்லை. ஸம்ஸாரத்தில் நம்மிலும் கனவியராயிருப்பர்கள். நமக்குப் பற்றினவளவேயிறே விடவேண்டுவது, அவர்களுக்கு த்ரைலோக்யமும் விடவேணுமே.

(காண்டற்கித்யாதி) தானேவந்து மேல்விழா நின்றால் விலக்காமையின்றிக்கே யிருப்பார்க்குக் காண வரியனாயிருக்கும். ஸம்பந்தமின்று தேடவேண்டா, பெறவேணுமென்கையும் வேண்டாவென்கையுமிறே யுள்ளது. "பிறர்களுக்கரியவித்தகன்" என்றத்தைச் சொல்லுகிறது.

(என்றும்திருமெய்யுறைகின்ற) ரஹஸ்யத்தில் நித்யயோகத்தைச் சொல்லுகிறதிறே. * அகலகில்லேனிறே. "மலர்மகள்விரும்பும் நமரும் பெறலடிகள்" என்றத்தைச் சொல்லுகிறது. என்றுமொக்

கப் பெரியபிராட்டியார் வர்த்திக்கிற திருமேனியை யுடையவன். (செங்கண்) அவளோட்டை நித்யஸம்ஶ்லேஷத்தாலே, நீர்பாய்ந்த பயிர்போலே செவ்வி பெற்ற திருக்கண்களையுடையவன். (மால்) (க) "யஸ்யஸா ஜநகாத்மஜா - யஸ்யஸாஜநகாத்மஜா" என்றவளை யுடையனானைகயால் வந்த பெருமையைச் சொல்லுகிறது.

(நாளுமித்யாதி) (இருமைவினைகடிந்து-நாளும்-இங்கென்னை யாள்கின்றானே) புண்யபாபரூப கர்மங்களைப் போக்கி, இத்தைவிட்டொருதேச விசேஷத்திலே போனால் கொள்ளக்கடவ வடிமையை இஹலோகத்திலே நாள்தோறும் கொள்ளாநின்றான். அங்குப் போனால் குணாநுபவத்தாலே ஸத்தையை நிர்வஹிக்கும்; இங்கு குணஜ்ஞானத்தாலே தரிப்பியாநிற்கும். (உ)

மூன்றாம்பாட்டு.

ஆள்கின்றானாழியானாரால்குறைவுடையம்* மீள்கின்றதில்லைப்
பிறவித்துயர்கடிந்தோம்* வாள்கெண்டையொண்கண்மடப் பின்னை
தன்கேள்வன் * தாள்கண்டுகொண்டென் தலைமேற்புனைந்தேனே

ப:—அநந்தரம், நப்பின்னைப்பிராட்டியோட்டைச் சேர்த்தியாலே நிரதிஶயாநுபாவ்யனான க்ருஷ்ணன் திருவடிகளை யநுபவிக்கப்பெற்றேன். அவன் ரக்ஷகனாக விரோதிமறுவலிடாது; என்ன குறையுண்டென்கிறார்.

(இ - ள்) (உ) "கைகழலாநேமியான் நம்மேல்வினைகடிவான்" என்கிறபடியே, ஆழியான் - கையுந் திருவாழியுமாய்க் கொண்டு ஆள்கின்றான் - விரோதியைப்போக்கி ரக்ஷித்தருளாநின்றான் ஆனபின்பு, ஆரால் பிறவித்துயர் - ஜந்மப்ரயுக்த ஸகலதுஃகங்களையும், கடிந்தோம் - போக்கினோம், மீள்கின்றதில்லை இனி அது மீளுகிறதில்லை; ஆனபின்பு, ஆரால் குறைவுடையம் - நம்மோடு பிறரோடு வாசியற ஒருவராலும் ஒரு குறையையுடையோமல்லோம், வாள் கூர்மைநெடுமையாலே வாளும், கெண்டை - குளிர்த்தி மிளிர்த்தியாலே கெண்டையும், ஒண் - போலியாம்படி விலக்ஷணமான, கண் - கண்ணையுடையளாய், மடம் - மடப்பம் முதலான ஆத்மகுணங்களாலே பூர்ணையான, பின்னைதன் - நப்பின்னைப்பிராட்டி

(க) ரா-ஆர-ஙஎ-கஅ- (உ) பெரிய திருவ அஎ-

திருவாய்மொழி, ௧0-ப, ௬-தி,௨-பா, ஆள்கின்றான்வ்யாக்யாநம். ௧0௧

க்கு, கேள்வன் - அபிமதநாயக ஞனவனுடைய, தாள் - திருவடிகளை, கண்டுகொண்டு-அபரோக்ஷித்து, என்தலைமேல் என்தலைமேலே, புனைந்தேன் - தரிக்கப்பெற்றேன். (௩)

ஆறு;—(ஆள்கின்றாழியான்) ஆள்கின்றாழியான் ஆரால் குறைவுடையம், இனி இஸ்ஸம்ஸாரத்தில் மீளக்கடவதன்று; எங்ஙனே யென்னில்; இந்த ஸம்ஸாரதுஃகத்தைக் கடிந்தோம், வாள் கெண்டை யொண்கண்மடப்பின்னை தன் கேள்வனுடைய திருவடிகளைக் கண்டுகொண்டு என்தலைமேல் புனைந்தே னென்கிறார். (௩)

ஈடு-அவ;—மறுவலிடாதபடி ஸம்ஸாரத்தைப் போக்கி நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு வல்லபனானவனுடைய திருவடிகள் ஶிரோபூஷணமாகப் பெற்றே னென்கிறார்.

(ஆள்கின்றாழியான்) ஆழிலேவைத்த கையும் தானுமாய் விரோதியைப் போக்கி யடிமைகொள்ளாநின்றான்; வகுத்த ஸர்வேஶ்வர னடிமைகொள்ளாநின்றா னென்னுதல். பின்னையு மவன்கை பார்த்திருக்கவேண்டு மசேதந க்ரியாகலாபங்களைப் பூண்கட்டாநிற்பார்கள் சிலர்; (௧) "கூரம்பனல்லால்" என்று அம்பின் கூர்மையையும் "சுடர்வட்டவாய்நுதி நேமியீர்" என்று திருவாழியில் கூர்மையை யும் கொண்டு பெறவிருப்பார்கள் சிலர். அஸாத்தனான தன்னாலே ஸாத்யமான க்ரியாஜாதத்தைப்பற்றிப் பெறவிருப்பார்கள்சிலர். ஸித்தஸ்வரூபமான ஸர்வஶக்தியைப்பற்றிப்பெற விருப்பார்கள்சிலர்; க்ரியாஜாதத்தை நெகிழச் சொல்லி, "கெடுவாய், என்னையன்றோ பற்றுகிறது" என்றானிறே.

(ஆரால்குறைவுடையம்) என்னாலே யிழக்கவேண்டுதல்; ஆராயக்கடவ யமாதிகளுக்கும் வந்துகிட்டலாதல்; அவன் றன்னளவும் சென்றால் பின்னையுமொன்றைப் பார்த்திருத்தல் செய்யவேண்டும்படியா யிருப்பதொன்றையோ நான்பற்றிற்று. (ஆரால்) என்கிறார் காணும், என்று மொருசேதநனாலே பேறென்றிருக்கு மவராகையாலே.

(மீள்கின்றதில்லை) இனி மறுவலிடுகிறதில்லை. (பிறவித்துயர் கடிந்தோம்) ஸம்ஸாரதுரிதத்தை யோட்டினோம். பரமபதத்தே

---

(௧) ௬-திருவ-அ-

புகச்செய்வோயும் ருசிமுன்னாகப் போறல்லாமையாலே கடலில்புக்க தாரும்போலே மீளப்போந்தார்களிறே வைதிகபுத்ரர்கள். "மயர் வறமதிநலமருளினன்" என்று ருசிமுன்னாக அவன் தரப்பெறவிருக் கிற நமக்குப்புநரா வ்ருத்தி ப்ரஸங்கமுண்டோ. (கடிந்தோம்) என் கிறாரிறே, அவன் செய்வானாக வெறட்டுக்கொண்ட கார்யத்துக்கு (க) "ஸ்யிதொஸ்மி-ஸ்த்திதோஸ்மி" என்கலாம்படி யிருக்குமிறே.

(வாளித்யாதி) அவன் ஸ்வாதந்த்ர்யம் தலையெடுக்கதாகில் அடைகுவளம் தடைப்படும்போலேகாணும். இனியென்னாலேதான் விடப்போமோ, அவனாலேதான் விடப்போமோ, என்னுடைய பார தந்த்ர்யம்போலே அவனுடைய ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யத்துக்கு வேதே னும் கண்ணழிவுண்டோ. அவன் ஸ்வாதந்த்ர்யம் தலையெடுத்தகேதா தன்னாணை யிழக்கிறான். (உ) *மணநோக்கமுண்டானிறே. ஒளியை யுடைத்தான தெண்டைபோலே முக்தமாய் வைத்தகண் வாங்காதே கண்டுகொண் டிருக்கவேண்டும்படியான அழகிய கண்களை யுடைய ளாய் ஆத்மகுணோபேதையான நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு வல்லபன்.

(தாள்கண்டுகொண்டு) காட்சிக்கு வேறுசொல்லிற்றிறே (என் தலைமேல் புனைந்தேனே) "துயரறுசுடரடி தொழுதெழு" என் றும் "பாதபங்கயமே தலைக்கணியாய்" என்றும் "கோலமாமென் சென்னிக்கு" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, மயிர்க்கழுவிப் பூச்சூட விருப்பாரைப்போலே யிருக்கிற போக்யதை சொல்லுகிறது. "நின் செம்மாபாதபற்புத்தலை சேர்த்து" என்று ப்ரார்த்தித்தவத்தைத் தலையாகப்பெற்று க்ருதக்ருத்யனானேன். (௩)

நான்காம்பாட்டு.

தலைமேல்புனைந்தேன்சரணங்கள் * ஆலினிலைமேல்துயின்ற னிமையோர்வணங்க * மலைமேல்தான்நின்றென் மனத்துளிருந் தானை * நிலைபேர்க்கலாகாமைநிச்சித்திருந்தேனே (௪)

ப:—அநந்தரம், ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்தில் ஸ்த்திரஸ்வபாவனானவனை நெஞ் சிலிருந்த விருப்புக் கொலைக்கவொண்ணாதென்று அறுதியிட்டிருந்தே னென்கிறார்.

(க) கீதை-க அ- (உ) தி-மொ அ-க ௨-க-

(இ - ள்.) சரணங்கள் - அவன் திருவடிகளை, தலைமேல் - என் தலைமேலே, புனைந்தேன் - வைத்துக்கொண்டிருந்தேன், அகடிதகடநாஸமர்த்தனாய்க்கொண்டு, ஆலினிலைமேல் - ஆலிலையில், துயின்றான் கண்வளர்ந்தருளும் ஸர்வரக்ஷகனாய், இமையோர் - நித்யஸூரிகள், வணங்க தொடர்ந்து வணங்கும்படி, மலைமேல் - திருமலையிலே, தான் - ஸ்வயம் ப்ரயோஜநமாம்படியாக, நின்று - எழுந்தருளிநின்று, என் மனத்துள் - என்னெஞ்சுக்குள்ளே புகுந்து, இருந்தானை - ப்ரதிஷ்டிதனாயிருந்தவனை நிலை - இவ்விருப்பில் ஸ்தைர்யம், பேர்க்கலாகாமை - கொலைக்கவொண்ணாமையை, நிச்சித்து - நிச்சயித்து, இருந்தேன் - அத்தாலே க்ருதக்ருத்யனாயிருந்தேன். (௪)

ஆறு:—(தலைமேல்) இனியிவனை யென் தலையில் நின்றும் ஒருவராலும் பேர்க்கவொண்ணாதென்கிறார். (௪)

ஈடு - அவ; —என் மநஸ்ஸிலேயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனை யொருவராலும் விஶ்லேஷிப்பிக்கவொண்ணாதென்று நிஶ்சயித்து, அத்தாலே க்ருதக்ருத்யனாயிருந்தேனென்கிறார்

(தலைமேல்புனைந்தேன்சரணங்கள்) *அமரர்சென்னிப் பூச்சூடப் பெற்றேன். ப்ரார்த்தித்துப்போகையன்றிக்கே அத்திருவடிகளை யென் தலைமேலே வைத்துக்கொள்ளப் பெற்றேன். இப்பேறிவர்பெறுகைக்கு அவன் க்ருஷிபண்ணினபடி சொல்லுகிறதுமேல். அவன் *வண்தடத்தினுட் கிடந்து தபஸ்ஸுபண்ணிற்று இவரிப்பேறுபெறுகைக்கு.

(ஆலினிலைமேல்துயின்றான்) தன்னைக்கொண்டு கார்யமுடையார் சிலரைக்கண்டிலன்; எல்லார்க்கு மாராட்சிப்படும்படியான செயலைச் செய்வோமென்று பார்த்தான், வேண்டாவென்பாரைக்கண்டதில்லை. அது ஸாத்மித்தவாறே நித்யஸூரிகளும் தானுமாகவந்து திருமலையிலேநின்றான், அதுவும் ஸாத்மித்தவாறே இவருடைய ஹ்ருதயத்திலேவந்துபுகுந்தான்; இந்து விலக்குவாரில்லாமையாலே ஸ்த்தாவர ப்ரதிஷ்டையாக விருந்தான். (க) * பொருப்பிடையே நின்றும் புனல்குளித்துங்காணுமிவர் நெஞ்சிலே புகுந்திருந்தது. (உ) * பனிக்கடலில்பள்ளிகோளைப் பழகவிட்டோடிவந்து இவருடைய * மனக்கடலிலே வாழப்புக்கான், இப்படியிருந்தவனை.

(க) ௩-திருவ-எ௬-   (உ) பெரியாழ்-தி-௫-௪-௧-

(நிலைபேர்க்கலாகாமை) இவன்போகைக் குறுப்பாக என்னாலானதெல்லாம் செய்தேன், அதுக்கும் கேட்பானாயிருந்திலன். (நிச்சித்திருந்தேன்) (க) "நஸோசிஷ்யதி - நசோசிஷ்யதி" என்றிருந்தேன். அவன்படியையறிந்தாரிவனுக்கு சிர்ப்பயனாயிருக்கத் தட்டில்லையிறே (க) [ஆநந்தஸ்வாஸ்ரயணோவி ஆநு நஸோசிஷ்யதி கூடஸ்த்ந- ஆநந்தப்ராப்தி மனோஜ்ஞிக்வாந் நசிந்திபதி கதம்ஸந] தன்சோகம் மறுநனையும்படியான வாநந்தமிவன்பக்கலிலே யுண்டென்றறிந்தால், பின்னையிவன்சோகம் போகைக்குக் குறையில்லையிறே. [கூடஸ்த்ந- குதம்ஸந] பின்னை புத்தி பூர்வகமாகப்பண்ணின ப்ராதிகூல்யத்துக்கு மஞ்சவேண்டா. (௪)

ஐந்தாம்பாட்டு.

நிச்சித்திருந்தேனென்னெஞ்சங்கழியாமை * கைச்சக்கரத்தண்ணல்கள்வம்பெரிதுடையன் * மெய்ச்சப்படான்பிறர்க்குமெய்போலும்பொய்வல்லன் * நச்சப்படுநமக்குநாகத்தணையானே. (ரு)

ப:— அநந்தரம், ஆஸ்ரிதஸுலபனாய் அநாஸ்ரிததுர்லபனானவன், அநந்யகதிகளான நமக்கு ப்ராப்யனாக வாசைப்படப் படுமென்கிறார்.

(இ - ள்) என் நெஞ்சம் - என் நெஞ்சை, கழியாமை - விட்டகலாதபடியான ஸ்வபாவத்தை, நிச்சித்திருந்தேன்-அறுதியிட்டிருந்தேன் சக்கரம் - ரக்ஷகமாய் போக்யமான திருவாழியை, கை - கையிலேயுடையனாய், அண்ணல் - அஸாதாரணஸ்வாமியாய், கள்வம்பெரிதுடையன்- நெஞ்சிலேயிருக்கச்செய்தே நானறியாதபடி தானறிந்தாகப்பேசி அவ்வுபகாரங்களிலே பாரிப்பையுடையனாய், தன் ஸ்வபாவம் தானறிந்து கொண்டாடுகிறாப்போலே, பிறர்க்கு மெய்ச்சப்படான் - பிறர் கொண்டாடாதவனாய், மெய்போலும் - ஆஸ்ரிதர்க்கு மெய்யேசெய்யுமாபோலே, பொய்வல்லன் - அநாஸ்ரிதர்க்குப் பொய்யே செய்யவல்லனாய் நாகத்தணையான்-ஆஸ்ரிதஸம்ஸ்லேஷைகஸ்வபாவனான அநந்தஸாயியானவன், நமக்கு - நமக்கு, நச்சப்படும் - பரமப்ராப்யபூதனாக ஆசைப்படும்

ஆறு;—(நிச்சித்திருந்தேன்) இவ்வளவேயாயன்றிறே இவன் செய்ய நினைத்திருக்கிறான், இப்படி பெரியனோ வானென்னில்; ப்ரதிகூலருக்குக் காணவரியன், நமக்கெளியன்காணென்கிறார். (ரு)

(க) தை-ஆ-க-

ஈடு-அவ:—அவனென்திறத்தில் செய்யநினைக்கிறவை யொருவர்க்கறிய நிலமன்றென்கிறார்.

(நிச்சித்தித்யாதி) நீரிலே கிடந்தும் பர்வதாக்ரத்திலேநின்றும் தன்பேறாக தபஸ்ஸு பண்ணிவந்து என்னெஞ்சிலே யிருக்கையாலே, இனியொருகாலமும் விட்டுப் போகானென்று நிஶ்சயித்திருந்தேன். (கைச்சக்கரத்தண்ணல்) கையிலே திருவாழியையுடைய ஸர்வேஶ்வரன். ஆஶ்ரிதரை யொருக்காலும் கைவிடாதவன்; (க) "எப்போதும் கைகழலாநேமியான்" என்னக்கடவதிறே.

(கள்வம்பெரிதுடையன்) நெஞ்சைக் கைவிடாமையன்றிக்கே, இங்கேயிருந்து நாமறியாதிருக்கத் தானறிந்ததாகக் கொண்டு அவ்வருகே குவாலைப் பாரியாநின்றான். பரமபதத்தேறக் கொண்டுபோகவொருப்படுவது, அமானவனை யிடுவித்து ஸ்பர்ஶிக்க நினைப்பது, * மதிமுகமடந்தையரை வரக்காட்டி யெதிர்கொள்ளப் பார்ப்பதாய்க் குவாலைப்பாரியாநின்றான்.

"இதுதான் ஸர்வஸாதாரணமாகிற் செய்வதென்" என்றஞ்சவேண்டா (மெய்ச்சப்படான்பிறர்க்கு) நான் தன்குணங்களைச் சொல்லிப் புகழுகிறாப்போலே, பிறர் தன் குணங்களைச் சொல்லிப் புகழலாம்படியிரான்; அவர்களுக்கு துஷ்ப்ராபனா யிருக்கும். (மெய்போலும் பொய்வல்லன்) அர்ஜுநாதிகள்பக்க லிருக்குமாபோலேயிறே துர்யோதநாதிகள்பக்கலிலு மிருப்பது; கார்யத்தில்வந்தால் மெய்செய்வாரைப்போலே பொய்செய்து தலைக்கட்டும்.

"இதுதான் நம்மளவிலு மேறிற் செய்வதென்" என்றஞ்சவேண்டா (நச்சப்படும்நமக்கு) உகவாதார்பக்கலில் செய்பவற்றை நம்பக்கல் செய்யான். அதுக்கு விஶ்வாஸமென்னென்னில் (நாகத்தணையனே) நம்மோடு ஸஜாதீயர் பக்கல் செய்வதுகொண்டு கார்யமென், நம்மோடு ஸஜாதீயர்பக்கல் பரிமாறினதன்றோ நமக்குப்படிமா; நம்முடையபேற்றுக் கடியுமாய் நமக்கு ஸஜாதீயருமானாரோடு பரிமாறும்படி யிதுவன்றோ. (௫)

(க) பெரிய திருவ-௮-௭-

ஆறும்பாட்டு.

நாகத்தணையானைநாடோறும்ஞானத்தால்* ஆகத்தணைப்பார்க் கருள்செய்யுமம்மானை * மாகத்திளமதியஞ்சேருஞ்சடையானை * பாகத்துவைத்தான்றன்பாதம்பணிந்தேனே. (௬)

ப:—அநந்தரம், நித்யாஸ்ரிதரோடு முமுக்ஷுக்களோடு ப்ரயோஜநாந்தரபரரோடு வாசியற உபகரிக்கும் ஸௌசீல்யாதிரூபத்தையுடையவன் திருவடிகளிலே வணங்கப்பெற்றேனென்கிறார்.

(இ - ள்.) நாகம் - நித்யகைங்கர்யபரரான திருவநந்தாழ்வானை, அணையானை - படுக்கையாகவுடையனாய் நாடோறும் - ஸர்வகாலமும் ஞானத்தால்-பக்திரூபஜ்ஞாநத்தாலே. ஆகத்து-நெஞ்சிலே. அணைப்பார்க்கு-வைத்தநுபவிக்கும் முமுக்ஷுக்களுக்கு. அருள்செய்யும் - நிரதிசய போக்யனாய்க்கொண்டுபகரிக்கும், அம்மானை-ஸ்வாமியானவனாய், மாகத்து - ஆகாசவர்த்தியான, இளமதியம் - இளம்பிறையானது, சேரும்-சேரும்படியான, சடையானை-ஜடையையுடையனாகையாலே, போக்த்ருத்வோபாஸகத்வங்களிரண்டையுமுடையருத்ரனை, பாகத்து - தன் திருமேனியிலொருபக்கத்திலே, வைத்தான்றன் - வைத்த நிரதிசய ஸௌசீல்யவானுடைய, பாதம்பணிந்தேன் - திருவடிகளை வணங்கப் பெற்றேன்.

"அணையானை, அம்மானை" என்கிற வேற்றுமைப்போலி இரண்டு ஐகாரம் அசையாய்க்கிடக்கிறது. அன்றியே, (பாகத்துவைத்தானைப் பாதம்பணிந்தேனே) என்று பாடம் சொல்லுவாருமுளர். (௬)

ஆறு;—(நாகத்தணையானை) ஆஸ்ரிதருடைய உத்கர்ஷாபகர்ஷம் பாராதே, திருவநந்தாழ்வானுக்கருள்செய்யுமாபோலே அவர்களுக்கு நாடோறுமருள்செய்யுமம்மான்றன் பாதம்பணியப் பெற்றேனென்கிறார். (௬)

ஈடு-அவ:—இன்றும்ப்ரயோஜநாந்தரபரரையும் நித்யாஸ்ரிதரைப்போலே விஷயீகரிக்குமவன் திருவடிகளிலே நிர்மமனாய் விழப்பெற்றேனென்கிறார். (திருவநந்தாழ்வானுக்கும் ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்கும் வாசி வையாதே யுடம்புகொடுக்குமவனை வணங்கப்பெற்றேனென்கிறாரென்றுமாம்.)

(நாகத்தணையானை) உகந்தாரைப் படுக்கையாகக் கொள்ளுமவனாய்த்து. (நாடோறுமித்யாதி) ஞானத்தாலாகத் தணைப்பார்க்கு

நாள்தோறு மருள்செய்யுமவனாய்த்து. இப்போது, ஞானமென்று-ஜ்ஞாநவிசேஷமான பக்தியைச் சொல்லுகிறது. பக்தியாலே ஹ்ருதயத்திலே கொடுபுகுந்து சேர்ப்பார்க்கு நாள்தோறு மருள்செய்யுமவனாய்த்து.

இவனெல்லப்போதும் நினைக்கப்போகாதே!; அக்குறைதீர ஏகரூபனான தான் நாள்தோறு மருள்செய்யுமாய்த்து. (மாகவித்யாதி) ஸாகப்ரதாநனென்று தோற்றும்படி சந்த்ரனைச்சூடி ஸாதகத்வஸூசகமான ஜடையையுமுடையனான ருத்ரனுக்குத் திருமேனியிலே யொருபார்ஶ்வத்திலே யிடங்கொடுத்தவனுடைய திருவடிகளை யாஶ்ரயிக்கப்பெற்றேன், இனி எனக்கொரு குறையுண்டோ.

ஏழாம்பாட்டு.

பணிநெஞ்சேநாளும் பரமபரம்பரனை * பிணியொன்றுஞ்சாராப்
பிறவிகெடுத்தாளும் * மணிநின்றசோதி மதுசூதனென்னம்மான் *
அணிநின்றசெம்பொனடலாழியானே. (எ)

ப:— அநந்தரம், நிரதிஶயபோக்யமான விக்ரஹத்தை யுடையவன் நம்மை விரோதியைப்போக்கி யடிமைகொள்ளுமவனாகையாலே ஸர்வாதிகனானவனை யநுபவியென்று, நெஞ்சைக்குறித்தருளிச் செய்கிறார்.

(இ - ள்.) மணிநின்றசோதி-நீலரத்நத்தின் நிறத்தில் தேஜஸ்ஸு போலேயிருக்கிற நிறத்தையுடையவனாய், மதுசூதன்-மதுவை நிரஸித்தாப்போலே அநுபவ விரோதியைப் போக்கி, என்னம்மான்-அவ்வழகை யநுபவிப்பித்த வென்ஸ்வாமியாய், அணிநின்ற-தனக்குத்தானுபமானமாய் நிற்பதாய், செம்பொன்-சிவந்த பொன்போலே ஸ்ப்ருஹணீயமான வடிவையுடைத்தாய், அடல் - ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநார்த்தமான யுத்தோத்யோகத்தையுடைய, ஆழியான்-திருவாழியையுடையவன், பிறவி-ஈர்ஜந்மத்தை, கெடுத்து-போக்கி, ஆளும்-அடிமைகொண்டருளும், பிணி-ஸம்ஸார க்லேஶங்கள், ஒன்றும்-ஒன்றும் சாரா - தட்டாது, ஆதலால் பரமபரம்பரனை-தனக்கு மேலில்லாதவனாய்க்கொண்டு ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் பரனானவனை, நெஞ்சே-நெஞ்சே, நாளும் நித்யமாக, பணி-வணங்கி யநுபவிக்கப்பார். (எ

ஆரு:—(பணி) ஆஸ்ரிதஸுலபனாய், தத்விரோதி நிரஸநஸ்வபாவனாய், தத்தநுகுணதிவ்யாயுதோபேதனாய், ஸர்வேச்வரனாயிருந்த எம்பெருமானை, நெஞ்சே, வணங்கு; வணங்கில் பின்னையொருநாளுமொருதுக்கம் வாராது, துக்கஹேதுவான ஸம்ஸாரத்தைப் போக்கி நம்மையடிமைகொண்டருளுமென்கிறார். (எ)

ஈடு-அவ;—நம் ப்ரதிபந்தகங்களையெல்லாம் தானே போக்கி யடிமைகொள்ளுமவனை நாள்தோறு மநுபவியென்று, திருவுள்ளத்தைக் குறித்தருளிச் செய்கிறார்.

(பணியித்யாதி) நெஞ்சே, நாள்தோறு மநுபவிக்கப்பார். நல்லவாய்ப்பாயிருந்தது. (பரமபரம்பரனை) இந்த்ராதிகளுக்குப்பரரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் பரரான நித்யஸூரிகளுக்கும் நிர்வாஹகனானவனை. (பிணியொன்றும்சாரா) துக்கங்களொன்றும் நம்மை ஸ்பர்சியாது. அந்த துக்கங்களுக்கடியான ஜந்மத்தை அடிவேரோடே போக்கி நம்மை நித்ய கைங்கர்யம் கொள்ளுமவன்.

(மணிநின்றசோதி) ஜந்மத்தை யுண்டாக்கினாலும் விடலாமோ வடிவழகிருக்கிறபடி. நீலமணியினொளியை வடிவாக வகுத்தாற் போலேயிருக்கிற வடிவையுடையவன். (மதுசூதன்) அவ்வடிவழகை யநுபவிப்பார்க்குவரும் விரோதிகளை, மதுவைப்போக்கினாற்போலே தள்ளிக்கொடுக்குமவன். (என்னம்மான்) இப்படி யென்விரோதியைப் போக்கி முகந்தந்தவன்.

(அணியித்யாதி) அநுபவிப்பார்க்கு விரோதிகளையும் போக்கி, திருக்கைக்குத் தக்கதான ஆபரணமாய் அநுபவிப்பார்க்கு ஸ்ப்ருஹணீயமான வடிவையுடைத்தாய் தேஜ:ப்ரகாசமான திருவாழியைக் கையிலேயுடையவன். அநுபவத்துக்கும் தானேயாய் விரோதிநிரஸநத்துக்கும் தானேயான பரிகரத்தை யுடையவன். (எ)

எட்டாம்பாட்டு.

ஆழியானாழி யமரர்க்குமப்பாலான்* ஊழியானாழிப்படைத்தான் நிரைமேய்த்தான்* பாழியந்தோளால்வரையெடுத்தான்பாதங்கள்* வாழியென்னெஞ்சே மறவாதுவாழ்கண்டாய். (அ)

ப:—அநந்தரம், ஸர்வாதிகனுய் ஸர்வப்ரகாச ரக்ஷகனுனவன் திருவடிகளை, நெஞ்சே, விஸ்மரியாமலநுபவித்து வாழும்படி பாரென்கிறுர்

(இ-ள்.) ஆழியான் - ரக்ஷகமான திருவாழியை யுடையனுய், ஆழி-கம்பீரஸ்வபாவரான, அமரர்க்கும் - நித்யஸூரிகளுக்கும், அப்பாலான் - அவ்வருகான மேன்மையையுடையனுய், ஊழியான் - ஸம்ஹ்ருதிஸமயத்தில் தாமொருவனுமேயாய், ஊழிபடைத்தான்-காலோபலக்ஷித ஸமஸ்தவஸ்துக்களுக்கும் ஸ்ரஷ்டாவாய் நிரைமேய்த்தான்-ஸ்ருஷ்டமான வஸ்துக்களைப் பின்சென்று ரக்ஷிப்பானுய் வைத்து, அவற்றுக்காபத்து வந்தால் பாழி - மிடுக்கையுடைத்தாய், அம்-போக்யமான, தோளால் - திருத்தோளாலே வரை - மலையை, எடுத்தான் எடுத்து நோக்குமவனுடைய, பாதங்கள் - திருவடிகளை, என், நெஞ்சே - நெஞ்சே, மறவாது - மறவாதே, வாழ்கண்டாய் - நித்யாநுபவம்பண்ணி வாழப்பார், வாழி - இவ்வாழ்வு நித்யமாகச் செல்லுக.

ஆழியான் - அபரிச்சிந்ந ஸ்வபாவனென்றுமாம். வாழியென்று - வாழ்த்துதலாகவுமாம். (அ)

ஆறு:— (ஆழியான்) * அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய், அவர்களிற்காட்டிலும் விஸஜாதீயமான ஸ்வரூபகுணவிபூதிகளையுடையனுய் நித்யஸித்தனுய், காலதத்வ ப்ரக்ருதி ஸமஸ்தபதார்த்தங்களுக்கும் ஸ்ரஷ்டாவாயிருந்துவைத்து, ஆஸ்ரிதஸுலபார்த்தமாக தத்ஸஜாதீயதயாவதீர்ணனுய், தத்ஸமாநசேஷ்டிதனுய், எல்லாருக்கும் புகலிடமாயிருந்த திருத்கோளாலே வரையையெடுத்து ஆஸ்ரிதரக்ஷணம் பண்ணியருளினவன் திருவடிகளை, என் நெஞ்சே, மறவாது வாழ்கிடாயென்கிறுர் (அ)

ஈடு-அவ:—"அவனையநுபவி" என்றவாறே உகந்தநெஞ்சைக் கொண்டாடி, அவனை யிடைவிடாதே யநுபவியென்கிறுர்.

(ஆழியான்) ஸர்வேஸ்வரத்வ ஸூசகமான திருவாழியைக் கையிலேயுடையவன். (ஆழியித்யாதி) அத்திருவாழி யாழ்வாரோபாதி, கம்பீரஸ்வபாவரான நித்யஸூரிகளுடைய ஸ்வரூபஸ்த்திதியாதிகள் ஸ்வாதீநமாம்படி யிருக்குமவன். (ஊழியான்) நித்யஸூரிகளும் தானுமாய் பரமபதத்திலே பேரோலக்கமாக விருக்குமவன், இங்குண்டானகார்யவர்க்கமடங்கலு மழிந்து காலமேஷமான காலத்திலே தான்வந்து தோற்றுமவன். (ஊழிபடைத்தான்) காலோபலக்ஷித

மான ஸகலபதார்த்தங்களையும் (க) "ஸஹ-ஸஸ்ரீஜ-ப்ரஜா:ஸ்யாம்" என்கிற ஸங்கல்பத்தாலே யுண்டாக்கினவன். (நிரைமேய்த்தான்) இப்படி ஸகலபதார்த்தங்களையும் தான்படைத்து, " தன்னை வேறே சிலர்படைத்தார்கள் " என்னலாம்படி வந்தவதரித்து, பசுக்களை ரக்ஷித்தருமவன். ஸ்வராக்ஷணத்தில் லஜ்ஜையின்றிக்கே பண்ணும் ரக்ஷணத்தை விலக்காத பசுக்களை ரக்ஷித்தவன்.

(பாழியந்தோளால்) இவனிப்படி யிவற்றை நோக்காநிற்க, இந்த்ரன் பரிக்ராஹத்தாலே யிவை நோவுபடும்படியாகக் கல்வர்ஷத்தை வர்ஷிக்க, அத்தை மலையையெடுத்து நோக்குமவன். பாழியென்று - வலியாதல், இடமுடைமையாதல்; புறம்பேயுங்கும் வர்ஷத்திலே நோவுபடாநிற்க, இவன் தோள்நிழலிலே யொதுங்கினவர்களுக்கு மதிளுக்குள்ளே யிருப்பாரைப்போலே பயங்கெட்டிருக்கலாம்படியான வலியைச் சொல்லுதல்;

அன்றிக்கே, பஞ்சலக்ஷம் குடியிலுள்ளாரும் இத்தோள்நிழலிலே யொதுங்கினாலும் திருவாய்ப்பாடியளவன்றிக்கே யின்னமும் பத்துத் திருவாய்ப்பாடிக் கிடம் போருமென்னும்படியான ரக்ஷகத்வத்து அடிப்பிருக்கும்படியைச் சொல்லிற்றாதல்; (உ) " [illegible] யாசேவஷட்ஜா யஸ்ய [illegible] டப்போ [illegible] " என்கிற [illegible] கள் [illegible] (அந்தோள்) [illegible] தோள். (ந) " [illegible] காப்பு " என்று [illegible] [illegible] (ஜ [illegible]) [illegible]

(பாழி) [illegible] சொல்ல [illegible] " [illegible] " [illegible] (என்னோன்றீ) [illegible] தால் [illegible]

(க) தை-ஆர-ஈ- (உ) [illegible] (ந) [illegible]
(ஜ) நாய்சரி-த[illegible] (ச) [illegible]

கிற நெஞ்சே. ஆத்மாவுக்கு கரணகோடியிலே யந்வயித்த நெஞ்சு தானே பந்தஹேதுவாகா நின்றதிறே புறம்புள்ளார்க்கு. இங்ஙனன்றிக்கே, என்வழியேபோந்து எனக்கு மோக்ஷஹேதுவான நெஞ்சே. (மறவாது) கைபுகுந்ததென்று இதரவிஷயங்களிலே செய்வுற்றைச் செய்யாதேகிடாய். (வாழ்கண்டாய்) உன்னுடைய வாழ்ச்சிக்கு நான் கால்பிடிக்க வேண்டுகிறதென், பால்குடிக்கக் கால் பிடிக்கிறேனிறே.

மறவாது வாழ்கண்டாயென்கையாகிலுள்ளது, கீழ்ச்சொன்ன விசேஷணங்களுக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்னில்; புறம்புபோய் பணலே முக்கவொண்ணாதே!, ரக்ஷகனுமல்லவனைப் பற்றவேணுமே; ரக்ஷணத்துக்குப் பரிகரமுடையவன் ரக்ஷகனாகவேணும்; நிரபேக்ஷருடைய ஸ்வரூபஸ்த்தித்யாதிகளுக்கும் நிர்வாஹகனானவன் ரக்ஷகனாகவேணும்; ஒருக்காலுளனவது இலனாவதாகாநிற்கிறவனுக்கு என்றுமுளனானவன் ரக்ஷகனாகவேணும்; இவையில்லாதவன்று உண்டாக்கினவன் ரக்ஷகனாகவேணும்; உண்டானவன்று ரக்ஷகனைக்கு ஸ்வரக்ஷணத்தில் குறையநின்றவற்றையும் நோக்குமவன் ரக்ஷகனாகவேணும்; இதிருந்தபடியாமாகில் மறந்துகாண்.

ஒன்பதாம்பாட்டு

கண்டேன்கமலமலர்ப்பாதங் காண்டலுமே * விண்டேயொ
ழிந்தவினையாயினவெல்லாம் * தொண்டேசெய்தென்றுந் தொழுது
வழியொழுக * பண்டேபரமன் பணித்தபணிவகையே. (௯)

ப:— அநந்தரம, தத்த்வயாதாத்ம்யத்தை அவன் ப்ரகாசிப்பிக்கக் கண்டு அநுபவிக்கப் பெற்றேனென்கிறார்.

(இ - ள்.) தொண்டேசெய்து - தன்பக்கலிலே நிரதிஶயபக்தியைப் பண்ணி, என்றும் - ஸர்வகாலத்திலும், தொழுது - ஶேஷவ்ருத்தியையுடையேனாய்க்கொண்டு, வழியொழுக - அந்தவழியாலே சந்தாநுவ்ருத்தியாய் நடக்கைக்காக, பண்டே - பூர்வகாலத்திலே, பரமன் - ஸர்வாதிகனான ஸர்வேஶ்வரன், பணித்த பணிவகையே - அருளிச்செய்த மந்த்ரரஹஸ்யப்ரகாரத்திலே, கமலமலர் - தாமரைப்பூப்போலே நிரதிஶய போக்யமான, பாதம் - திருவடிகளை, கண்டேன் - ஶேஷத்வாநுரூப

மாக அபரோக்ஷித்தேன், காண்டலுமே-இந்த ஜ்ஞாநம் பிறந்தவளவில், வினையாயினவெல்லாம் - அநுபவவிரோதியான அஹங்காரமமகாராதி ஸமஸ்த துரிதங்களும், விண்டேயொழிந்த - ஸவாஸநமாகவிட்டுப்போய்த்தின. (௯)

ஆறு:—(கண்டேன்) "என்னை சரணாகதராநாருடைய வபேக்ஷிதமெல்லாம் நானேசெய்வேன்" என்று எம்பெருமான் பண்டேயருளிச்செய்தருளினபடியே, அவனுடைய ப்ரஸாதத்தாலே, நிரவதிகபக்திகாரிதமான ஸர்வமோக்ஷவ்ருத்தியையும் ஸர்வகாலமும் பண்ணலாம்படி அவன் திருவடி மலர்களைக்கண்டேன். கண்டவாறே என்னுடைய ஸமஸ்த து:கங்களும் போயினவென்கிறார். (௯)

ஈடு-அவ: — (௧) 'ஜ்ஞாதும் த்ரஷ்டும் ச தத்த்வேந ப்ரவேஷ்டும் ச பரந்தப' என்கிறபடியே அநேககால ஸாத்யமான பக்தியாலே லபிக்கப்படுமவனை கேவல மவன்ப்ரஸாதத்தாலே காணப்பெற்றேனென்கிறார். இப்பாட்டிற் சொல்லுகிற ப்ரபக்தியோடு விகல்பிக்கலாம்படியிருக்கிற பக்தியைச் சொல்லிக்கொண்டு போந்தார் கீழ்; அதுக்குமடி அவனுகையாலே சொல்லுகிறாரதல். ஸ்வயம் நிரபேக்ஷமானது தன்னையே சொல்லுகிறாரதல்; தாம்பெற்றவழியே சொல்லுகிறாரதல்.

(கண்டேன்) என்றும் கேட்டேபோகக்கடவ விஷயத்தைக் கண்ணாலே காணப்பெற்றேன், தம்முடைய ப்ரபத்தி ஸ்வஸாத்யத்தோடே பொருந்தினபடியை - ஸாக்ஷாத்கரிக்கப் பெற்றபடியைச் சொல்லுகிறார், இத்தால் ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமான ஜ்ஞாந ஸாக்ஷாத்காரத்தைச் சொன்னபடியிறே. (கமலமலர்ப்பாதம்) ப்ராப்தியை யொழியவே ஜ்ஞாநமேயமையும்படியாய்த்து போக்யதையிருக்கும்படி. (காண்டலுமே) கண்டவளவிலே. (விண்டேயொழிந்தவினையாயினவெல்லாம்) (௨) "ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி - ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று அவனடியாக வருகிறதிறே; வினையாயினவையடங்கலும், "இவர் கேவலரல்லர், அடியுடையராயிருந்தார்" என்றுவிட்டுப் போய்த்தின.

(தோண்டேயித்யாதி) அம்ஸ்லோகத்துக்கிதுவும் கருத்தென்கிறாரிவர். ஔபாதிகமானது போகக்கடவதே; உபாயத்துக்கு

(௧) லக்ஷ்மீஸஹ்ரு (௨) கீதை-௧௮-௬௬-

பலப்ரதத்வமுண்டே. " இனி ஸ்வரூபம் நிலைநின்றதாயிருக்குமிறே, ஸ்வரூபாநுரூபமான வ்ருத்தியும் நித்யமாயிருக்குமிறே " என்று அங்கு அர்த்தப்ராப்தமானது தன்னையே யிங்கே வாய்விடுகிறார். (தொண்டேசெய்தென்றும் தொழுதுவழியொழுக) ஸ்வரூபம் நித்யமானபின்பு ஸ்வரூபாநுரூபமான வ்ருத்தியும் நித்யமாய்ச் செல்லும்படியாக. (பண்டேபரமன்பணித்த பணிவகையே-கண்டேன் கமல மலர்ப்பாதம்) அவன் (௧) " ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய - மாமேகம்ஶரணம்வ்ரஜ " என்றபடியாலே நானவன் திருவடிகளைக் காணப்பெற்றேன். (௯)

பத்தாம்பாட்டு.

வகையால் மனமொன்றி மாதவனை* நாளும்புகையால்விளக்கால் புதுமலரால்நீரால்* திசைதோறமரர்கள் சென்றிறைஞ்சநின்ற* தகையான்சரணந் தமர்கட்கோர்பற்றே. (௧௦)

ப: — அநந்தரம், ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க் காஶ்ரயணீயனானவன் அநந்யப்ரயோஜநர்க்கு ப்ராப்யபூதனென்கிறார்.

(இ - ள்.) வகையால் - ஶாஸ்த்ரோக்த ப்ரகாரங்களாலே, மனம் - நெஞ்சை, ஒன்றி - ஒருங்கப்பிடித்து, மாதவனை - தங்களபிமதவித்திக்குறுப்பாம்படி ஶ்ரியঃபதியான தன்னை, நாளும்-காலந்தோறும், புது-விலக்ஷணமான, புகையால் விளக்கால் மலரால் நீரால் - தூபதீப புஷ்ப ஜலங்களாலே, திசைதோறு - நின்றநின்றதிக்குக்கள்தோறும், அமரர்கள் - ப்ரஹ்மாதி தேவர்கள், சென்றிறைஞ்ச-ஆஶ்ரயிக்கும்படி, நின்ற-நின்ற, தகையான் - ஸ்வபாவத்தை யுடையவன், சரணம் - திருவடிகள், தமர்கட்கு-அநந்யப்ரயோஜநரான அஸாதாரணஜநங்களுக்கு, ஓர் - அத்விதீயப்ராப்யமாய்க்கொண்டு, பற்று - அபாஶ்ரயமாம். (௧௦)

ஆறு: — (வகையால்) பக்தியோகத்தைச் சொல்ல வுபக்ரமித்து நிர்ஹேதுகமாக நானெம்பெருமானுக் கடிமைசெய்யப் பெற்றேனென்று கொண்டு நடுவே தம்முடைய ஸம்ருத்தியைப் பேசி;

---

(௧) கீதை-௧௮அ-௬௬-

பின்னையும் அந்த:கரணத்தை நியமித்து, பகவதேக விஷய மாக்கி, தத்ஸமாராதனோசிதமான த்ரவ்யவிசேஷங்களைக்கொண்டு அநந்யார்த்தமாக இந்த்ராதிகளவனை யாஶ்ரயிக்க, அவர்களுடைய வபேக்ஷிதத்தைச் செய்தருளுகிற வவன்திருவடிகளே ப்ராப்யமென் றிருப்பாருடைய வபேக்ஷிதஞ் செய்தருளுமே, அதிலொரு ஸம்ஶய மில்லையென்றுகொண்டு, அந்த பக்தியோகத்தினாலே ஸுப்ராபனு மென்னுமிடத்தையே சொல்லி முடிக்கிறார். (க௦)

ஈடு-அவ:—ப்ரயோஜநாந்தரபரரோடு ஸாதநாந்தரபரரோடு ப்ர பந்நரோடுவாசியற அவனே உபாயமென்று உக்தத்தை நிகமிக்கிறார்.

(வகையால் மனமொன்றி) ஶாஸ்த்ரங்களிற் சொல்லுகிற வழி யே நெஞ்சொருமைப்பட்டு. (மாதவனை) வித்யதிக்ரமத்துக்கும் அநவதாநத்துக்கும் அஞ்சவேண்டா, லோகாபவாத பரிஹாரார்த்தமாக இவன் செய்தவையென்னுவது, அதுக்கும் பல மிவனை வந்து விட் டாது, "இவன்வழி போராமையும் நெஞ்சொருமைப்படாமையும் இவன்தலையிலே யெறட்டுக் கைவிடக்கடவதோ" என்பாருமருகே யுண்டு.

இத்தால்-அந்த ஶ்லோகத்திலே லக்ஷ்மீஸம்பந்தமும் சொல் லிற்றுப்பத்து. ஸ்வரூபாநுபந்தி தர்மங்கள் சொல்லவுமாம், சொல்லா தொழியவுமாமிறே; ஆகையிறே, த்வயத்தில் பிரிப வநுஸந்திக்கவு மாய், திருமந்த்ரத்தி லொன்றாக வநுஸந்திக்கவுமா யிருக்கிறது. (க) "ஸஜ்ஜகுணமேவ தேவதாம்பஜதே - அந்தர்க்கத குணமேவ தேவதாம்பஜதே" என்று சொல்லாநின்றதிறே; இந்த தேவதாஸ்வரூபந்தன்னிலே அபஹதபாப்மத்வாதி குணங்களையும் சொல்லுகையாலே.

(நாளுமித்யாதி) காலநியதியின்றிக்கே, ஆராதனோபகரணங்க ளுக்கும் நியதியின்றிக்கே, தங்களுக்குக் கைவந்த உபகரணங்களைக் கொண்டு, பெரியதிருநாளைக்கு ஸர்வதோதிக்கமாக வந்தேறுமாபோ லே, ப்ரஹ்மாதிகள் வந்தாஶ்ரயிக்கும்படியான ஸ்வபாவத்தையுடை யவனுடைய திருவடிகள்; தன் திருவடிகளைப் பற்றினார்க்கு, பின்னை யும் புறம்புபோ யொருபற்றுத் தேடவேண்டாதபடியான பற்று.

(க) த்ரமிடபாஷ்யம்.

திருவாய்மொழி, ௧௦-ப், ௪-தி, ௧௧-பா; பற்றென்றுவ்யாக்யானம். ௧௧௫

அநந்யப்ரயோஜநரான பக்திமான்களுக்கும், பலப்ரதனாய் உபாயமாயிருக்கும்; தன்னையே பற்றினார்க்கு அவ்யவஹிதோபாயமாம். (௧௦)

பதினொன்றாம்பாட்டு.

பற்றென்றுபற்றிப் பரமபரம்பரனை * மல்திண்டோள்மாலை வழுதிவளநாடன் * சொல்தொடையந்தாதி யோராயிரத்துளிப்பத்தும் * கற்றார்க்கோர்பற்றாகுங் கண்ணன்கழலிணையே. (௧௧)

ப:—அநந்தரம், இத்திருவாய்மொழிக்குப்பலமாக, பகவச்சரணாரவிந்தம் ப்ராப்யமென்றருளிச் செய்கிறார்.

(இ - ள்) பரமபரம்பரனை - தனக்குமேலில்லாதபடி ஸர்வஸ்மாத்பரனாய், மல் - மல்லயுத்தத்தில், திண் - திண்ணிதான, தோள்-தோளையுடையனாய், மாலை - ஆச்ரிதவ்யாமுக்தனானவனாலே ப்ராப்யப்ராபகபூதனான ஸர்வேச்வரனை, பற்றென்று - தமக்கபாச்ரயமாக வறுதியிட்டு, பற்றி - பற்றின, வழுதிவளநாடன் - திருவழுதிநாட்டுக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வார், சொல்-அருளிச்செய்த, தொடை - ஸப்தஸந்தர்ப்பரூபமான, அந்தாதி - அந்தாதி, ஓராயிரத்துள் - ஓராயிரத்துள், இப்பத்தும் - இப்பத்தையும், கற்றார்க்கு - அப்யஸித்தவர்களுக்கு, கண்ணன் - தாமோதரனான க்ருஷ்ணன், கழல் - திருவடிகள், இணை - இரண்டும், ஓர் - அத்விதீயமான, பற்றாகும் - ப்ராப்யமாம். (௧௧)

இது கலிவிருத்தம்.

ஆறு:—(பற்றென்று) இத்திருவாய்மொழிகற்றார்க்கு எம்பெருமான் திருவடிகள் ஸுலபமாமென்கிறார். (௪௧)

ஈடு-அவ;—நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழிகற்றார்க்கு க்ருஷ்ணனுடைய திருவடிகள் ஸுலபமாமென்கிறார்.

(பற்றென்றுபற்றிப்பரமபரம்பரனை) ஸர்வேச்வரனை ப்ராப்ய ப்ராபகமென்றுபற்றி. (மற்றிண்டோள்மாலை) இவன் ப்ரபத்திபண்ணி அத்யவஸிக்கு மத்தனையேவேண்டுவது, ரக்ஷணத்தி லவன்பக்கலொரு குறையுமில்லை. இவர்கள் விரோதிகளைப் போக்குகைக்கீடான மிடுக்கையும் வ்யாமோஹத்தையு முடையவனென்கிறது.

(வழுதியித்யாதி) (க) ॥ஸுபாரோஹைரவயவை: ஶ்ரீஶௌரேஸ் சரித்ரநிபத்த-பாட்யேகேயேசமதுரம் ப்ரமாணைஸ்த்ரிபிரந்தம்" என்கிறபடியே, அழகியசொற்களாலே தொடுக்கப்பட்ட வந்தாதியான வாயிரத்திலும் வைத்துக்கொண்டு இந்தப்பத்தும் கற்றார்க்கு. (கண்ணன்கழலிணை ஓர்பற்றுதும்) " தாமோதரன்தாள்கள், தவநெறிக்கு - சார்வே " என்கிறபடியே-க்ருஷ்ணன் திருவடிகளே-இனி அவ்வருகுபோய் ஒன்றுதேடிப் பற்றவேண்டாதபடியானபற்றுகும். (கக)

பத்தாம்பத்து நாலாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

(க) ஶா-பால-ச-ரு-

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஐந்தாந் திருவாய்மொழி—கண்ணன்கழலிணை - ப்ரவேசங்கள்.

ஆறு:—(கண்ணன்கழலிணை) பக்தியோகத்தைச் சொல்லு கிறது. *

ப:—அஞ்சாந்திருவாய்மொழியில், கீழ் போகோபகரணபூதையான பக்தியினுடைய ஸ்வரூபத்தை ப்ரபாதித்து, அதினுடைய ப்ரகார ப்ரதிபாதநார்த்தமாக, பஜநீயனான ஸர்வேஶ்வரனுடைய; மந்த்ரலிங்கமான அஸாதாரண நாமத்வத்தையும், நாமார்த்தபூதகுணநியோகத்தையும், ஸ்ருஷ்ட்யாதி கர்த்ருத்வத்தையும், ஆஶ்ரயணார்த்தமான அர்ணவஶாயித்வத்தையும், மோக்ஷப்ரதத்வத்தையும், ரக்ஷணார்த்த ஸௌலப்யத்தையும், உபாயோபேயத்வத்தையும், அதிஶயித புருஷ போக்யத்வத்தையும், அநந்யப்ரயோஜந ஸுலபத்வத்தையும், ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்திலதிசயிதமஹத்வத்தையு மநுஸந்தித்து, ஏவம்பூதனான ஸர்வேஶ்வரனே, உக்தார்த்தப்ரதிபாதகமான மந்த்ராநுஸந்தாந பூர்வகமாக புஷ்பாத்யுபகரணங்களைக்கொண்டு கரணத்ரயங்களாலு மநுபவிக்க, ஸமஸ்தவிரோதிகளும் தானேபோம், நிரதிசயபுருஷார்த்தமும் கைப்படுமென்று பலவ்யாப்தமான பக்தியோகப்ரகாரத்தை ஸுக்ரஹமாம்படி ஸங்க்ரஹேண வுபதேசித்துத் தலைக்கட்டுகிறார். *

ஈடு-அவ;—பக்தியானது ஸ்வஸாத்யத்தோடே பொருந்தினபடியைச் சொன்னார்கீழ்; அத்தனைக்ரமம் பொறுக்கமாட்டாதே ஈஶ்வரன் தம்மைக்கொண்டுபோகையிலே த்வரிக்கிறபடியைக்கண்டு; அதாகிறது—" மரணமானால் " என்றது அவனுக்கு நெடுநாளாய், அவ்வளவும் பொறுக்கமாட்டாதே அவன்கொடுபோகையிலே த்வரிக்க அத்தை யநுஸந்தித்து; " நமக்குப் போக்குத் தவிராதபின்பு இனியிவர்கள் தங்களுக்கு பக்திமான்களுடைய பரிமாற்றமிருக்கும்படியு மறியவேண்டிவதொன்றுகையாலே அத்தையுபதேசிப்போம்" என்று பார்த்தார். இவர்தா மெம்பெருமானு ரோபாதியும் க்ருபையுடையவராணும்.

" இதுதானென்று இவர்களுக்குக் குறைகிடந்ததாகிறதென்" என்று அதிருக்கும்படியை யுபதேசிப்போமென்று பார்த்து பரோப

தேசத்திலே யொருப்பட்டு; அவன் தம்மைப் பரமபதத்திலே கொடுபோவதாக த்வரிக்கிறபடியாலும் "கேட்கிற விவர்களுக்கு ப்ரதிபத்திக்கு விஷயமாகவேணும்" என்னுமத்தாலும் பாசுரப்பரப்பறும்படி சுருங்கக்கொண்டு;

அந்தபக்திக்கு ஆலம்பநமான திருநாமத்தைச் சொல்லி, இதிலிழிவார்க்கு அநுஸந்திக்கப்படும் மந்த்ரமின்னதென்றும், அதிலர்த்தாநுஸந்தாநமே மோக்ஷஸாதநமென்றும், அவ்வழியாலே பக்தியைப்பண்ணுங்கோளென்றும், கரணத்ரயத்தாலு மவனையாஶ்ரயியுங்கோளென்றும், இப்படி யாஶ்ரயிப்பார்க்கு அவன்றான் ஸுலபனென்றும், ஶ்ரிய:பதியாகையாலே ஸ்வாராதனென்றும் - இவனையிடுவித் தாஶ்ரயிப்பித்து இதுதன்னையே அவன்திருவுள்ளத்திலே படுத்திக் குவாலாக்குவாரு மருகேயுண்டென்றும், ஆஶ்ரயிக்குமிடத்தி லதிகாரி ஸம்பத்திவேண்டா, ருசியுடையா ரெல்லாருமிதுக்கதிகாரிகளென்றும், புஷ்பாத்யுபகரணங்களைக்கொண் டாஶ்ரயியுங்கோளென்றும், இதிலேயிழிய விரோதிகள் தன்னடையே போமென்றும், இப்புடைகளிலே சொல்லி;

நாமின்னமும் சிலநாளிங்கே யிருக்கிறோ மன்றிக்கே போக்கணித்தானபின்பு எல்லாருமித்தைக் கொள்ளுங்கோளென்று உபதேசித்து, அத்தோடே தொடங்கின பரோபதேசத்தைத் தலைக்கட்டுகிறார். *

முதற்பாட்டு.

கண்ணன்கழலிணை* நண்ணும்மனமுடையீர்* எண்ணுந்திருநாமம்* திண்ணம்நாரணமே. (க)

ப:—முதற்பாட்டில் உபாஸநத்துக் காலம்பநமான மூலமந்த்ரப்ரதாநமான மந்த்ரத்தை யநுஸந்திக்க, அவன் திருவடிகளை ப்ராபிக்கலாமென்கிறார்.

(இ - ள்.) கண்ணன் - ஸர்வஸுலபனான க்ருஷ்ணனுடைய, கழலிணை - ஆஶ்ரிதார்த்தமான திருவடிகளை, நண்ணும் - ப்ராபிக்கைக்கிடான, மனம் - நெஞ்சை, உடையீர் - உடையநீங்கள், எண்ணும் - அநுஸந்திக்கைக்கு யோக்யமான, திருநாமம் - திருநாமம், திண்ணம்-நிஶ்

ஸிதமாக, காரணமே-விஷ்ணுகாயத்ரியிலுபாத்தமான மர்யாதையாலே மந்த்ரப்ரதாநபூதமான நாராயணஶப்தமே,

ப்ரணவநமஸ்ஸுக்களும் சதுர்த்தியும் அபேக்ஷிதமல்ல, திருநாமமான நாராயணஶப்தத்தை யெண்ணுங்கோளென்றுமாம். (௧)

ஆறு:—எம்பெருமான் திருவடிகளைப் பெறவேணுமென்றிருப்பார் திருமந்த்ரத்தையே சொல்லுங்கோள், அவன் திருவடிகளைப் பெறுகை நிஸ்ஸிதமென்கிறார். (௧)

ஈடு-அவ;—பக்தியுக்தராய்க்கொண்டு அவனை யநுஸந்திப்பார்க்கு ஆலம்பநமான திருமந்த்ர மின்னதென்கிறார்.

(கண்ணன்கழலிணை நண்ணும்மனமுடையீர்) கீழ்ச்சொன்னது தன்னைத்திரிய வொருக்காலநுபாஷிக்கிறார்; இவர்களுக்குக் கேட்கவேண்டுவதைச் சொல்லுகைக்குறுப்பாக. "சார்வேதவ நெறிக்குத் தாமோதரன்றாள்கள்" என்றாரே, அது தன்னையிங்கே "கண்ணன்கழலிணை" என்கிறார். க்ருஷ்ணன் திருவடிகளைக் கிட்ட வேணுமென்றிருப்பீர். (கண்ணன்கழலிணை) பரமபதத்திலே சென்று காணவேண்டும்படி யிருக்கையன்றிக்கே, ஸர்வஸுலபனானவன் திருவடிகளை. ஆஶ்ரிதர்க்காகத் தூதுபோதல் ஸாரத்யம்பண்ணுதல் செய்யும் திருவடிகள்.

(நண்ணும்) பிரிந்துகூடினரைப்போலே யிருக்கிறதுகாணும்; * (௧) ஶுஜமாஶ-ஆஜகாமபோலே, (மனமுடையீர்) "நிதியுடையீர்" என்னுமாபோலே, இது தன்னையே குவாலாக நினைத்திருக்கிறார். இதுக்கதிகாரி ஸம்பத்தி தேடவேண்டா, ருசியுடையாரெல்லாருமதிகாரிகள். ஸ்வர்க்கபலமானதுக்கு அதிகாரியியதியும் ப்ராயஶ்சித்தமும் வேண்டாநின்றது, அபுநராவ்ருத்திலக்ஷண மோக்ஷத்துக்கு அதுவேண்டா தொழிகிறது, ப்ராப்யத்துக்கநுரூபமான அதிகார மிவனால் ஸம்பாதிக்க முடியாமையாலே.

(எண்ணும்திருநாமம்) அநுஸந்திக்கப்படும் திருநாமமென்னுதல், பக்திமான்களைச் சொல்லுகையாலே அதுதான் "அது, அது" என்னும்படியாயிருக்கையாலே சொல்லுதல். எண்ணும்திருமந்த்ரமென்னாதே, நாமமென்கிறது - இதுக்கோரதிகாரிநியதி அங்கநியதி

(௧) ரா-யு-௧௭-௧-

வேண்டா, ப்ரஜை தாய்பேரைச் சொல்லுமோபாதி யமையுமென்கைக்காக. அதுதானேதென்னில் (நாரணம்) இதுதான் ஸ்வாமிவாசகமாயிருக்கையாலே, "அம்மே!" என்பாரைப்போலே யிருக்கிறதாய்த்து. இதுவும் இன்னமேதுவும் வேணுமென்றால் (நாரணமே) இவ்வளவே யமையும்.

கனத்தபேற்றுக் கிவ்வளவு போருமோவென்னில் (திண்ணம்) நிஸ்சிதம். (க) "ஸத்யம் ஸத்யம் புநஸ் ஸத்யம் உத்த்ருத்ய புஜம் உச்யதே - ஸத்யம்ஸத்யம்புநஸ்ஸத்யமுத்த்ருத்யபுஜமுச்யதே" என்னுமாபோலே, திண்ணமென்கிறது. அவதாரணத்தாலே-ப்ரணவத்தை யொழியவும் நமஸ்ஸையொழியவும் சதுர்த்தியையொழியவும் இவ்வளவே பூர்ணமென்கை. நாரணமென்று - இல்லாதமகாரத்தையும்கூட்டி உள்ளவற்றைக் குறைத்துச் சொல்லுகையாலே, அளத்தில்பட்டதெல்லா முப்பாமாபோலே இத்தோடேகூடினதெல்லாம் உத்தேஸ்யமென்றும், குறைந்தாலும் "அங்கம் தப்பிற்று, ஸ்வரம்தப்பிற்று" என்று ப்ராஹ்மாக்ஷஸ்ஸாய்ப் போகவேண்டு மவற்றிற்காட்டில் இதுக்குண்டான வாசிசொல்லுகிறதாய்த்து. (உ)

இரண்டாம்பாட்டு.

நாரணனேம்மான் * பாரணங்காளன் * வாரணந்தொலைத்த * காரணன்தானே. (உ)

ப:—அநந்தரம், திருநாமத்துக் கர்த்தபூதமான குணவிபூதியோகத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

(இ - ள்.) நாரணன்-(உ) "ஹேஷ நாராயண:- ஏஷநாராயண:" என்கிறபடியே நாராயணஸப்தவாச்யன். எம்மான்-என்போல்வார்க்கு நாதபூதனுகையாலே லீலாவிபூதிக்கு நிர்வாஹகனுய், பாரணங்காளன் - பூமிப்பிராட்டிக்கு வல்லபனுகையாலே நித்யவிபூத்யுபலக்ஷிதனுய், வாரணம்தொலைத்த - ப்ரதிபந்தக குவலயாபீடநிராஸகனுன, காரணன்றானே - ஜகத்காரணபூதனுயுள்ள க்ருஷ்ணன்தானே. (உ)

(க) பாரத. (உ) ஹரிவம்ஸ-ககஈ-

ஆறு;—(நாரணன்) திருமந்த்ரத்திலுல் ப்ரதிபாத்யனை நாராயணனுகிருளுரென்னில்;

ஸர்வேஶ்வரனுய், ஸர்வலோகரக்ஷகனுய், ஸர்வ ஜகத்காரணனுய், வாரணம்தொலைத்தவன்றுனே யென்கிருர். (உ)

ஈடு-அவ:—இரண்டாம்பாட்டிலும் மூன்றும்பாட்டிலும் இதினுடைய வர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது. ஏதேனுமாகத் திருமந்த்ரம் ப்ரஸ்துதமானவாறே, முன்னே அர்த்தத்தைச் சொல்லிப் பின்பு வாசகபதத்தைச் சொல்லுதல், முன்னே யிதுதன்னைச் சொல்லிப் பின்னை அர்த்தத்தைச் சொல்லுதல் செய்யக்கடவதாயிருப்பதொரு நிர்ப்பந்தமுண்டிவர்க்கு. "எண்பெருக்கந் நலத்தொண் பொருளீறில - வண்புகழ்நாரணன்" என்னுதல், "யாவையும் யாவருந் தானமைவுடை நாரணன்" என்னுதல்; "நாரணன்முழுவேழுலகுக்குமாநாதன்" என்னுதல், "நாராயணனங்கள்பிரானவனே" என்று "அவனே யகல்ஞாலம் படைத்திடந்தான்" என்னுதல் செய்வர்.

(நாரணன்) மேல் அர்த்தோபந்யாஸம் பண்ண நினைத்து, பதோபாதானம்பண்ணுகிருர். (எம்மான்) எனக்கு ஸ்வாமியானவன். (பாரணங்காளன்) பாரணங்கு-ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி, அவளுக்கு நிர்வாஹகன். பூமிக்கபிமாநியிறே. "பாரணங்காளன்" என்கையாலே - நித்யவிபூதியோகம் சொல்லுகிறது; எம்மானென்றது - லீலாவிபூதிக்கு உபலக்ஷணம்; ஆக, உபயவிபூதியுக்தனென்றபடி.

குற்றஞ்செய்தது பொறுக்கைக்கொரு விபூதியும், பொறுப்பிக்கைக் கொருவிபூதியுமாய்த்து (க) "க்ஷாந்தா மஹாஸ்-க்ருதாகஸ:" குற்றம் தலைநிரம்பிப் புறம்பு புகலில்லாதாரை ரக்ஷிக்கு மீஶ்வரன்; குற்றம் நிரம்பி அந்தர்ப மில்லாதாரைப் பொறுப்பிக்கும் பிராட்டி; "தலையறுக்கச் சொல்லுகிறதென், கொடுக்கச் சொல்லுகிறதென்; நம்முடைய நிக்ரஹமாகில் அதுக்குமூலம், நிக்ரஹம் பலிக்கும்படி பண்ணிப் பின்பு அநுக்ரஹத்தைப் பண்ணவேணுமோ" என்றிருக்கும் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி.

(வாரணம்தொலைத்த) தன்னைப் பெறவேணுமென்றிருப்பாருடைய ஆஶ்ரயணவிரோதிகள், குவாலயபீடம் பட்டதுபடும்,

(க) வரதராஜஸ்தவ-

விரோதிநிரஸநமிதுக்குறுப்போவென்னில்; முதலிலே தொடங்கி அதில் சொல்லிக்கொண்டு போருகிறது ரக்ஷணமிறே; அதுக்குக் களைபிடுங்கி நோக்கவேணுமே. (க) "அவ-ரக்ஷணே - அவாரக்ஷணே" என்னக்கடவதிறே. (காரணந்தானே) இவற்றினுடைய ஸ்வரூபஸ்த்தித்யாதிகள் ஸ்வாதீநமாக வுடையனாயிருக்கையும் அதுக்கர்த்தமிறே. (௨)

மூன்றாம்பாட்டு.

தானேயுலகெல்லாம் * தானேபடைத்திடந்து * தானேயுண்டுமிழ்ந்து * தானேயாள்வானே. (௩)

ப:—அநந்தரம், ஸ்ருஷ்ட்யாதி கர்த்ருத்வரூபமான வர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

(இ-ள்.) தானே - நாராயணசப்த வாச்யனானதானே, உலகெல்லாம் (௨) "ஸர்வம் கல்விதம் ப்ரஹ்ம" என்கிறபடியே ஸமாநாதிகரிக்கலாம்படி ஸர்வலோகத்துக்கும் ஏகப்ரகாரியாய், ஸாமாநாதிகரண்ய நிபந்தநமான ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளில்வந்தால், தானே ஸஹகாரிநிரபேக்ஷமாகத்தானே; படைத்து - ஸ்ருஷ்டித்து, இடந்து - ப்ரளயத்திலே யிடந்தெடுத்து, ப்ரளயத்துக்கு முற்கோலி தானே அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாக. உண்டு - தன் வயிற்றிலே வைத்துநோக்கி, உமிழ்ந்து - அநந்தரத்திலேயுமிழ்ந்து, பேஷ்யங்கர ப்ரஸங்கமில்லாதபடி, தானே - ஸர்வாதிகனானதானே, ஆள்வான் - நிர்வஹிக்கும். (௩)

ஆறு;—(தானே) நிகிலஜகந்நியமந ஸ்ருஷ்டி ரக்ஷணாதிகளைப் பண்ணுவானும், அந்தவாரணமே தொலைக்க நளின வவன்றோ வென்கிறார். (௩)

ஈடு-அவ;—ஸ்வாமித்வ ப்ரயுக்தமான ஸர்வவிதரக்ஷணங்கள் பண்ணும்படி சொல்லுகிறது.

(தானேயுலகெல்லாம்) (௨) "ஸர்வம் கல்விதம் ப்ரஹ்ம - ஸர்வம் கல்விதம்ப்ரஹ்ம" (௩) "தத்வமஸி - தத்த்வமஸி" என்னக்கடவ

(க) தாதுபாடம்- (௨) சாந்தோ-௩-௧௪.
(௩) சாந்தோ-௬-௮

திறே. தானே படைத்திடந்து தானேயுண்டுமிழ்ந்து தானேயாள்வாளுகையாலே, தானே யுலகெல்லா மென்கிறது; "தஜ்ஜாநிதி- தஜ்ஜலாநிதிவத்" இங்குச் சொல்லுகிற தாதாத்ம்யம் ஸ்வரூபேணைவைக்யம்சொல்லுகிறதல்ல, ஶரீராத்மபாவத்தாலே சொல்லுகிறது. காரணத்வம்சொல்லில் விகாராஸ்பதமாமென்று ஶங்கித்து, ஶரீராத்மபாவத்தாலே சொல்லுகிறது, ஶரீரகதமான பால்ய யௌவநாதிகள் ஆத்மாவுக்குத் தட்டதாப்போலே, இவற்றைப்பற்றிவரும் விகாராதிகள் அவனுக்கு வாராதென்று தோஷாஸ்பர்ஶம் சொல்லுகைக்காகச் சொல்லுகிறது.

(தானேபடைத்து) (௧) "தஜஃ- வஈக்ஷத - தம:ஏகீபவதி" என்கிறபடியே ஸூக்ஷ்ம சிதசிச்சரீரியான தானே ஸகலலோகங்களையுமுண்டாக்கி. * அசிதவிசேஷிதமான தசையாகையாலே, அபேக்ஷிப்பாருமின்றிக்கே * தயமாநமநாவாய்த்தானேயிறே ஸ்ருஷ்டித்தான். (தானே - இடந்து) ப்ரளயங்கதையான பூமி "என்னையெடுக்கவேணும்" என்றபேக்ஷிக்கவன்றிறே நஷ்டோத்தரணம்பண்ணிற்று.

(தானேயுண்டு) ப்ரளயம்வரப்புகாநின்றதென்றறிவாரில்லையே. (உமிழ்ந்து) உள்ளேகிடந்து நோவுபடுமித்தனையல்லது, "எங்களை வெளிநாடுகாணப் புறப்படவிடவேணும்" என்றறியாதிருக்க, தானேயுமிழ்ந்து. இப்படி ஸர்வவிதரக்ஷணங்களையும் பண்ணுகையாலே (தானேயுலகெல்லாம்) (௨) "ஸவ -ம்ஹெவ்லிஷஂஹ ஸர்வம் கல்விதம்ப்ரஹ்ம" (௩)

நான்காம்பாட்டு.

ஆள்வானுழிநீர் * கோள்வாயரவணையான் * தாள்வாய்மலரிட்டு * நாள்வாய்நாடீரே. (௪)

ப:— அநந்தரம், (௩) "ஆபோநாரா:-ஆபோநாரா:" என்கிற நிர்வசநமர்யாதையாலே அர்ணவஶாயியான நாராயணன் திருவடிகளிலே புஷ்பாதிகளை ஸமர்ப்பித்து நித்யமாகவாஶ்ரயியுங்கோளென்கிறார்.

(௧) சுபால-௬-௨- (௨) சாந்தோ-௩-௧௪-
(௩) வி-பு ௧-௪-௬-

(இ - ள்.) ஆழிநீர் - ஏகார்ணவமான காரணஜலத்திலே, கோள்வாய் - பெருமிடுக்கையும் ஸ்துதிமுகமான முகத்தையுடையனை, அரவணையான் - திருவரவணையை யுடையனைக்கொண்டு, ஆள்வான்-ஜகந்நிர்வாஹகனை சேஷியினுடைய, தாள்வாய் - திருவடிகளிடத்தே, மலரிட்டு - புஷ்பங்களை ஸமர்ப்பித்து, நாள்வாய்நாடீர்-நாள்தோறும் ஸாபேக்ஷராயாச்ரயியுங்கோள்.

கோள்வாயென்று - (௧) "வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரோ நிசிதாக்ரதம்ஷ்ட்ர: - பலகதாமபி" என்கிறபடியே மிடுக்குச்சிடமான வாயென்றுமாம்; அன்றியே, கோளென்கிறது - ஒளியாய், * பணாமணிவ்ராதமயூகத்தாலே யுஜ்ஜ்வலமுகமென்றுமாம். (௪)

ஆறு;—(ஆள்வான்) ஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாகத் திருப்பாற்கடலிலே வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிற வெம்பெருமான் திருவடிமலர்களிலே திருமந்த்ரத்தைக் கொண்டு நாடோறும் மலரிட்டு அவன் திருவடிகளைப் பெறுங்கோளென்கிறார். (௪)

ஈடு-அவ;—(உ) "ஆபோ நாரா இதி ப்ரோக்தா: - ஆபோ நாரா இதிப்ரோக்தா:" என்னுமொரு நிர்வசநப்ரகாரமுண்டிறே யிதுக்கு; அவ்வழியாலே திருமந்த்ரத்தை நிர்வசித்து திருமந்த்ரத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு புஷ்பாஞ்ஜலியைப்பண்ணி யாச்ரயியுங்கோளென்கிறார்.

(ஆள்வான்) இவற்றையடைய வடிமைகொள்ளுமவன். (ஆழி நீர் - ஆள்வான்) அடிமைகொள்ளும் ப்ரகாரமிருக்கிறபடி. காரணஜலத்திலே ஸ்ருஷ்ட்யுந்முகனாய்க்கண்வளர்ந்தருளி, அத்தசையிலே சேதநஸமஷ்டியை ரக்ஷித்தவன்.

(கோள்வாய்) மிடுக்கையுடையவா யென்னுதல், ப்ரதிகூலர்க்கு ம்ருத்யுவான வாயென்னுதல், (அரவணையான்தாள்வாய் மலரிட்டு) ஸ்வாராதனென்றதாய்த்து. அநந்தசாயி திருவடிகளிலே செவ்வி பூவைப்பணிமாறி. (நாள்வாய் நாடீரே) நாள்தோறு மாச்ரயியுங்கோள்; அத்திருவநந்தாழ்வானுடைய பேறு உங்களுக்கும் பெறலாம்.

---

(௧) ஸ்தோ-ரத்-௩௧- (உ) வி-பு-௧-௪-௬-

ஐந்தாம்பாட்டு.

நாடீர்நாடோறும்* வாடாமலர்கொண்டு* பாடீரவன்நாமம்* வீடேபெறலாமே. (ரு)

ப:—அநந்தரம், மோக்ஷப்ரதனை நாராயணன் திருநாமங்களைப் பாடுங்கோள், பரமபுருஷார்த்தத்தைப் பெறலாமென்கிறார்.

(இ-ள்.) நாடோறும்-நாள்தோறும், வாடாமலர்கொண்டு-செவ்விப் பூக்களைக்கொண்டு, நாடீர்-உங்களர்த்தித்வம் தோன்றும்படி யாச்ரயியுங்கோள், அவ்வளவில் பர்யவஸியாதே, ப்ரீதிப்ரேரிதராய்க்கொண்டு, அவன்நாமம் - அந்நாராயணனுடைய திருநாமத்தை, பாடீர் - பாடுங்கோள், அந்த ஆராதநமும் ஸாமகாநமுமே, வீடே-நிரதிசயபுருஷார்த்தலக்ஷணமோக்ஷமாக, பெறலாம் - பெறலாம். (ரு)

ஆறு:—(நாடீர்) திருமந்த்ரத்தைச் சொல்லி அவன்திருவடிமலர்களிலே வாடாமலர்கொண்டு நாடோறும் பணிமாற, அவன் திருவடிமலர்களைப் பெறலாம், இது நிச்சிதமென்கிறார். (ரு)

ஈடு-அவ;—இப்படி செவ்விமாறாத புஷ்பத்தைக் கொண்டு அவன்திருநாமத்தை ஹர்ஷத்துக்குப் போக்குவீடாகச் சொல்லுங்கோள். அப்படி செய்யவே, ஸ்வரூபாநுரூபமான வ்ருத்தியைப் பெறலாமென்கிறார்.

(நாடீர்நாடோறும்) பசித்தபோதெல்லா முண்ணுமாபோலே. (வாடாமலர்கொண்டு) உங்களுடைய வடிவிலேவராநுரூபமான புஷ்பங்களைக்கொண்டு. (பாடீரவன்நாமம்) (க) "ஏதத்ஸாம காயந்நாஸ்தே" என்று முக்தர் ஸாமகாநம்பண்ணுமாபோலே, அவனுடைய திருநாமங்களை ப்ரீதிபூர்வகமாகப் பாடுங்கோள்.

நாடீரென்கையாலே - மாநஸவ்யாபாரத்தைச் சொல்லிற்று; வாடாமலர்கொண்டென்கையாலே - காயிகத்தைச் சொல்லிற்று; பாடீரென்கையாலே வாசிகத்தைச் சொல்லிற்று; (வீடேபெறலாமே) ஸ்வரூபாநுரூபமான வ்ருத்தியைப் பண்ணவே, (உ) "ஸ்வேந ரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே - ஸ்வேநரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே" என்

(க) தை-ப்ரு-கு-க0. (உ) சாந்தோ-அ-கஉ.

கிறத்தைப் பெறலாம். இனியத்தைச் செய்யப் பெரியத்தைப் பெறலாம். (ரு)

ஆறும்பாட்டு.

மேயான்வேங்கடம் * காயாமலர்வண்ணன் * பேயார்முலை யுண்ட * வாயான்மாதவனே. (கூ)

ப:—அநந்தரம், ஆஶ்ரிஸம்ரக்ஷணார்த்தமாகவும் அநுபவார்த்தமாகவும் திருமலையிலேவந்து பிராட்டியோடே ஸந்நிஹிதனானனென்கிறார்.

(இ - ள்) ஆஶ்ரிதர்க்கநுபாவ்யமாய், காயாமலர் - காயாம்பூப்போலே ஶ்யாமளமான, வண்ணன் - வடிவையுடையனாய், அநுபவப்ரதிபந்தகமான ப்ரக்ருதியை, பேயார் - பூதனையினுடைய, முலை-விஷபூர்ணமான முலையை, உண்ட-பசையறச்சுவைத்தாப்போலேபசையறுக்கும், வாயான-வாங்மாதுர்யத்தையுடையனானவன். (க) "ஸ்வாமிபுஷ்கரிணீதீரே ரமயாஸஹமோததே" என்கிறபடியே, மாதவன் - * அலர்மேல்மங்கையோடே, வேங்கடம் - திருமலையிலே, மேயான் - நித்யவாஸம்பண்ணாநின்றான்.

ஆறு:—(மேயான்) * அதஸீஸூமஸமாமலச்சவியாய் ஶ்ரிய:பதியாயிருந்த பேயார்முலையுண்ட வாயான். நம்முடைய சக்ஷுராதிகரணங்களுக்கு விஷயமாயிருக்கிறவிறே அவன்திருவடிகளி லடிமைசெய்யலாவதென்னில்; அவனன்றோ ஸகலமநுஜநயநவிஷயதாங்கதனாய் ஸர்வஸுலபனாய்க் கொண்டு திருமலையிலே புகுந்துநின்றருளுகிறானென்கிறார். (கூ)

ஈடு - அவ;—நீர்சொன்னபடி செய்யலாவது ஆஶ்ரயணீயனைக் கண்டாலன்றோ, கண்டாஶ்ரயிக்க வேண்டாவோவென்ன; பிற்பாடரான நமக்காகத் திருமலையிலே நின்றருளினான், அவனையாஶ்ரயியுங்கோளென்கிறார்.

(மேயான்வேங்கடம்) (வேங்கடம்-மேயான்) உங்களை யாஶ்ரயிப்பித்துக் கொள்ளுகைக்காகத் திருமலையிலே பொருந்தி வர்த்திக்கிறவன். கண்டவாறே தான்பஜிக்கலாயிருக்குமோ வென்னில் (காயாமலர்வண்ணன்) அரும்புமெழுந்தாடி அடிமையிலே மீண்டல்லது நிற்கவொண்ணாதபடியான வடிவுபடைத்தவன்.

(க) வேங்கடாசல மாஹாத்ம்யம்.

விரோதிவர்க்கம் பின்னைச்செய்வதென்னென்னில் (பேயார் முலையுண்டவாயான்) பூதனைபட்டதுபடுமத்தனை. (மாதவனே) நம் பூர்வவ்ருத்தம்பாராதே விஷயீகரிப்பிக்கைக்கு அருகே யிருப்பாரு முண்டு. (௬)

ஏழாம்பாட்டு.

மாதவனென்றென்று* ஓதவல்லீரேல்* தீதொன்றுமடையா* ஏதஞ்சாராவே (௭)

ப:—அநந்தரம், இப்படி ஸர்வப்ரகாரோபாஸ்தி பண்ணமாட்டாதாருண்டாகில், உங்கள் ஸகலக்லேசமும் தீரும்படி, உபாயோபேயமான அந்தஃபுரத்தில் வார்த்தையைச் சொல்லுங்கோளென்கிறார்.

(இ - ள்.) மாதவன் - புருஷகாரயோகமென்ன, கைங்கர்யவர்த்தகத்வமென்ன, இரண்டாகாரத்தையுமுடைய லக்ஷ்மீவிசிஷ்டனானவனுடைய மாதவனென்கிற திருநாமத்தை, என்றென்று - பூர்வகண்டமர்யாதையாலே உபாயத்வேந ஆஸ்ரயணீயனென்றும், உத்தரகண்ட மர்யாதையாலே உபேயத்வேந புருஷார்த்தபூதனென்று மநுஸந்தித்து. (௧) ' ஸாரணார்த திஸ்ஸஹாஜஃ ஸாரஜ்ஞதிஸ்தபாஜஃ '' என்கிறபடியே, ஓத - உச்சரிக்கைக்கு, (௨) '' நமஸ்யெதயீகாரீவா ஸோதகா ஜ்யவா நஃ நலப்யதே தகாரீவா ஸ்ரோதுகாமோதவாபுநஃ '' என்கிறபடியே கிடையாதது கிடைத்தது, வல்லீரேல் - வல்லீகோளாகில், தீதொன்றும்-முன்பு ஆர்ஜ்ஜித்தக்ரூரபாபங்கள், அடையா-பலப்ரதோந்முகமாகக்கொண்டுகிட்டாது. (௩) '' ஊயஊாவாஸ்த்யெநிதஸ்ஹ த்வயமாவர்த்தயேந்நித்யம் '' என்கிறமர்யாதையாலே, ஏதம்சாரா-மேலுண்டான பாபப்ரவ்ருத்திகள் கூடாது.

(௪) '' ஸஹைவஞ்ஞா-ஸஸஜோஸ-ஸதைவம்வக்தா-ஸகமாஸ்வ '' என்கிறபடியே அநுபவமே யாத்ரையாமென்று கருத்து. (௭)

ஆறு;—(மாதவன்) இந்த பக்தியோகத்தி லநதிகாரிகள் மாதவனென்னும் திருநாமத்தைச் சொல்லுங்கோள், சொல்லுமிடத்தில்

---

(௧) அதிமாநுஷ ௬௨-
(௨)
(௩)
(௪) கத்யத்ரய-௧-

ப்ரதிபோரிதராய்ச் சொல்லவமையும், சொல்ல, பகவத்கைங்கர்ய விரோதியாய் ப்ராரப்தாப்ராரப்தமான ஸர்வபாபங்களும் நசிக்குமென்கிறார். (எ)

ஈடு-அவ;—ப்ரீதிப்ரேரிதராய் ஆச்ரயிக்கவும் இனிமையோடே திருநாமம் சொல்லவும் மாட்டாதார், அங்கப்ரபரிகாரமானார் வார்த்தையைச் சொல்லவே, பூர்வோபாயத்தில் பலம் ஸித்திக்குமென்கிறார்.

(மாதவனென்று ஓதவல்லீரேல்) நாராயண ஶப்தத்தோடே யித்தைச் சேர்த்துச் சொல்லப்பாருங்கோள். "நாரணமே" என்றோரே கீழே. (ஓதவல்லீரேல்) உங்களுக்கு ருசியில்லையாகிலும் பரப்ரேரிதராய்க் கொண்டு நிரந்தரமாகச் சொல்லவல்லிகோளாகில். (தீதொன்றுமடையா) பூர்வாகம் நசிக்கும்.

(ஏதம்சாரா) உத்தராகத்துக்கு அஶ்லேஷமே யாம். பூர்வாகத்தை விநாசிக்கும், உத்தராகத்தில் நெஞ்சு செல்லாது. கீழ்ச் சொன்ன திருமந்த்ரமும் இப்பாட்டில் சொன்ன ஸ்ரீமத்பதமும் தனித்தனியே பேற்றுக்கு பர்யாப்தமானபின்பு, இரண்டையும் சேர்த்துச் சொன்னவர்களுக்குப் பேறு சொல்ல வேண்டாவிறே. (எ)

எட்டாம்பாட்டு.

சாராவேதங்கள் * நீரார்முகில்வண்ணன் * பேராரோதுவார் * ஆராரமரரே. (அ)

ப:—அநந்தரம், உத்கர்ஷாபகர்ஷமில்லாதபடி ஸர்வபுருஷபோக்யபூதனானவன் திருநாமத்தைச் சொல்லுமவர்கள் ஸூரிஸமானரென்கிறார்.

(இ - ள்) ஏதங்கள் - துக்கங்கள்தாமே, சாரா - ஸ்வயமேவ கிட்டமாட்டாதுகள், ஜலஸ்தலவிபாகமறவுபகரிக்கையாலே ஸர்வஜநபோக்யமாய், நீரார் - நீர்நிறைந்த, முகில்வண்ணன் - காளமேகம்போலேயிருக்கிற நிறத்தையுடையவனுடைய, பேர் - திருநாமத்தை, ஆரார் - த்ருப்திபிறவாத வளவாய்க்கொண்டு, வர்ணாச்ரமகியதியின்றியிலே உத்திமாத்ராதிகாரத்தை யுடையராய்க்கொண்டு, ஆர் - யாவர்சிலர், ஓதுவார் - சொல்லுவார், அவர்கள், அமரரே - ஸூரிகளிறே.

ஆரார் - த்ருப்தராகாரென்றுமாம். (அ)

ஆறு;—(சாரா) அபக்ருஷ்டரான நாங்களதிகாரிகளோ வென்னில் ;

யாவர் சிலர் திருநாமஞ் சொல்லவல்லார், அவர்களிறே இத்திருநாமஞ்சொல்ல வதிகாரிகளான வுத்க்ருஷ்டராயிரு ரென்கிறார், இத்திருநாமத்தைச்சொல்லுவார் யாவர் சிலர், அவர்கள் நிரஸ்த ஸமஸ்த ப்ரதிபந்தகராய் என்றுமவன் திருவடிகளிலே யடிமைசெய்யப் பெறுவர்களென்றுமாம். (அ)

ஈடு-அவ;—அதிகாரி நியதியில்லை, ஆரேனுமாகத் திருநாமத்தை நிரந்தரமாகச் சொல்லுவார் நித்யஸூரிகளோடொப்பர்களென்கிறார்.

(சாராவேதங்கள்) ஒரு பொல்லாங்கும் வந்து கிட்டாது. (நீரார்முகில்வண்ணன்) நீராலே பூர்ணமான மேகம்போலே யிருக்கிற நிறத்தையுடையவன். அவ்வடிவு காணுந்தனையுமிறே உபதேசிக்கவேண்டுவது (பேராரோதுவார்) அவன் திருநாமத்தை நிரந்தரமாகச் சொல்லுவார் யாவர் சிலர்.

(ஆராரமரரே) அவர்களேதேனும் ஜந்மவ்ருத்தங்களை யுடையரேயாகிலும், அவர்கள் இருந்தபடியே நித்யஸூரிகளோடொப்பர். அவ்வோ ஜந்மஸ்திதிகளிலே நித்யஸூரிகளோடொப்பர்கள். ஆஶ்ரயிப்பார்க்கு ருசிபிறக்கைக்காக அவர்களேற்ற மருளிச்செய்கிறார். (அ)

ஒன்பதாம்பாட்டு.

அமரர்க்கரியானை* தமர்கட்கெளியானை* அமரத்தொழுவார்கட்கு* அமராவினைகளே. (கூ)

ப:—அநந்தரம், அநந்யப்ரயோஜந ஸுலபனானவனை அநந்யராயாஶ்ரயிப்பார்க்கு ப்ரதிபந்தகங்கள் கிட்டாவென்கிறார்.

(இ - ள்.) அமரர்க்கு-ப்ரயோஜநாந்தரபரரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு, அரியானை - துர்லபனாய் தமர்கட்கு - ஸம்பந்தஜ்ஞாநமுடைய அநந்யப்ரயோஜநர்க்கு, எளியானை - ஸுலபனானவனை, ப்ரயோஜநங்களைக்கொண் டகலப்போகாதே அநந்யராய்க்கொண்டு, அமர - பொருந்த,

தொழுவார்கட்கு - தொழுவார்க்கு, வினைகள் - ப்ராப்திப்ரதிபந்தகபா பங்கள், அமரா - ஸ்பர்ஸியாதுகள். (௯)

ஆறு;—(அமரர்க்கு) ஆஸ்ரிதரான தேவாதிகளுக்குங் கூட வரியவனாய், ஆஸ்ரிதர்க்கெளியனா யிருந்தவனை, அநந்யப்ரயோஜந ராய்க் கொண்டு ஓரஞ்ஜலிமாத்ரம் பண்ணவுமமையும், கைங்கர்ய விரோதிகளெல்லாம் போமென்கிறார். (௯)

ஈடு-அவ;—ஜந்மாதிக ளப்ரயோஜகமானாலும் ப்ரயோஜநாந்தர பரதா ஹேதுவான பாபங்கள் செய்வதென்னென்னில்; ப்ரயோஜந ஸம்பந்யராய்க்கொண டாஸ்ரயிக்கவே அவைதாமே போமென்கிறார்.

(அமரர்க்கரியானை) எத்தனையேனு மதிஸயிதஜ்ஞாநரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் ஸ்வயத்நத்தால் ப்ராபிக்கவொண்ணாதவனை ; (க) "யஞாயம்ஹமவாஞுவ்ரூஹாஜாநாதி - யந்நாயம்பகவாந்ப்ரஹ் மாஜாநாதி" (தமர்கட்கேளியானை) அநந்ய ப்ரயோஜநர்க்கு ஸுலப னானவனை. ஒரு குரங்காகவுமாம், ஒரு வேடுவிச்சியாகவுமாம், ருஷிக ளாகவுமாம், அவர்களுக் கெளியனாயிருக்கும் ; (உ) "ஸுக்ரீவம் ஶரணம்மதः - ஸுக்ரீவம்ஶரணங்கதः" (௩) "ஸோபமஹாதேஜாः - ஸோப்யகச்சந் மஹாதேஜா:" (௪) "ஜநஸ்நிமூஷு - இமௌஸ்மமுநிஶார்த்தூல" என்று சொல்லுகிற படியே. (அமரத்தொழுவார்கட்கு) ஒரு ப்ரயோஜநத்தைக் கணிசி யாதே அநந்ய ப்ரயோஜநராய்க் கொண்டு தொழுமவர்க்கு. (அமரா வினைகளே) ப்ரயோஜநாந்தரபரதைக் கடியான விரோதிகள் வந்து கிட்டா. (௯)

பத்தாம்பாட்டு.

வினைவல்லிருளென்னும்* முனைகள்வெருவிப்போம்* சுனைநன் மலரிட்டு* நினைமின்னெடியானே. (௧௦)

ப:—அநந்தரம், ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்தி லளவிறந்த பாரிப்பையுடைய னானவனையாஸ்ரயியுங்கோள், அவித்யாகர்மாதி ஸமஸ்ததோஷங்களும் நிவ்ருத்தமாமென்கிறார்,

(க) வி-பு-௪-௯-௫௯- (உ) ரா-கிஷ்-௩-௨ப-
(௩) ரா-பால-௪- (௪) ரா-பா-௩௪-௪-

(இ - ள்.) வினை - பூர்வாகோத்தராகாதிரூப கர்மங்களும், அதுக் கடியான, வல்லிருள் - அந்யதாஜ்ஞாந விபரீதஜ்ஞாநரூபமான ப்ரபல தமோவிகாரங்களும், என்னும் - என்றென்று பரிகணிக்கப்பட்ட, மூனைகள் - விரோதிவர்க்கத்தினுடையதேஹஸம்பந்தம் ருசிவாஸநைகளாகிற வுத்யோகங்கள், வெருவிப்போம் - தாமேயஞ்சி விட்டுப்போம், சுனை - தன்னிலமான சுனையிலுண்டான, நன்மலர் - செவ்விப்பூக்களை, இட்டு - ஸமர்ப்பித்து, நெடியான் - ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் அபர்யந்தோபகாரதையையுடையவனை, நினைமின் - அநுஸந்திக்கப் பாருங்கோள். (க0)

ஆறு ;—(வினை) திருமந்த்ரத்தைச் சொல்லி அழகிய மலர்களைக் கொண்டு அவன் திருவடிகளிலே பரிமாறி அவனை ஸ்நேஹயுக்தமாக நினையுங்கோளென்று கொண்டு, ப்ரஸ்துதமான பக்தியோகத்தைச் சொல்லி முடிக்கிறார். (கட)

ஈடு- அவ;—அவ்வளவேயன்றிக்கே, கைங்கர்ய ப்ரதிபந்தகங்களும் போம், ஆனபின்பு, அவனை யாஶ்ரயியுங்கோ ளென்கிறார்.

(வினையித்யாதி) வினை - கர்மம், வல்லிருள் - ப்ரபலமான அஜ்ஞாநம், அதுக்கடியான தேஹஸம்பந்தம், இவற்றைப்பற்றி வருகிற ருசிவாஸநைகளாகிற வித்திரள்கள். மூனை - திரள், (வெருவிப் போம்) "ஸமக்கிது நிலமென்று" என்று பீதமாய்ப்போம். அன்றிக்கே, மூனையென்று-மூகமாய், மூகங்கெட்டுப்போமென்றுமாம்

(சுனைநன்மலரிட்டு) அப்ராக்ருத த்ரவ்யம் தேடியிடவேணுமென்னவேண்டா. (நினைமின்) "சிந்திப்பே யமையும்." உங்களுக்குப் பாங்கான ஸமயத்திலே ஒருக்கால் நினையுங்கோள்; (க) "ஸ்ஸாரா-ஸ்மர்த்தா" என்கிறபடியே.

(நெடியானே) நீங்களொருக்கால் நினைத்துவிட்டால், பின்னை அவன்றானே (௨) "அஹம்ஸ்மராமி - அஹம்ஸ்மராமி" என்று உங்களை நினைத்தபடியே யிருக்கும்; ஒருக்கால் நினைத்து இவனைப் போல் கலங்கவேண்டுவதில்லையிறே அவனுக்கு. ஸர்வஜ்ஞ ஸம்பந்தனுமாய் அகர்மவஶ்யனுமானகையாலே உருவ நினைத்தபடியே யிருக்குமிறே அவன். (க0)

(க) வராஹ-சரம

பதினொன்றாம்பாட்டு.

நெடியானருள்சூடும் * படியான்சடகோபன் * நொடியாயிரத்திப்பத்து * அடியார்க்கருள்பேறே. (௧௧)

ப:—அநந்தரம், இத்திருவாய்மொழிக்குப்பலமாக பகவத்ப்ரஸாதத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

(இ-ள்) நெடியான்-ஸர்வாதிகனான ஸர்வேஶ்வரனுடைய, அருள்-ஸர்வப்ரகாரத்தாலுமுண்டான ப்ரஸாதத்தை, அதிகரித்து, சூடும்-அநுபவிக்கும், படியான் - ஸ்வபாவத்தையுடையரான சடகோபன்-ஆழ்வாருடைய, நொடி - சொல்லான, ஆயிரத்து - ஆயிரத்து இப்பத்து - இப்பத்தானது. அடியார்க்கு - பகவச்சேஷபூதரானார்க்கு. அருள்பேறு-ப்ரஸாதலாபரூபமாயிருக்கும்.

நொடி - சொலவு; இதுவஞ்சித்துறை. (௧௧)

ஆறு;—(நெடியான்) இத்திருவாய்மொழி வல்லார் ஆழ்வாரைப் போலே நெடியானருள் சூடும்படியாவா ரென்கிறார். (௧௧)

ஈடு-அவ;—நிகமத்தில், இப்பத்தும், அப்யஸித்தவர்களை ஆழ்வார் தம்மைப்போலே பகவத்விஷயீகார பாத்ரமாக்கு மென்கிறார்.

(நெடியானித்யாதி) ஸர்வேஶ்வரனருளுக்குப் பாத்ரபூதராகையே ஸ்வபாவமான வாழ்வார். அதாவது — "ஆற்றநல்லவகைகாட்டுமம்மான்" என்று தன் குணசேஷ்டிதங்களை ஸாத்மிக்க ஸாத்மிக்க அநுபவிப்பித்துக் கொண்டு போந்தபடியை யநுஸந்தித்து விஸ்மிதரானாரிறே; இப்போது, அவன் கொடுக்கக்கொடுக்க வாங்கி யெல்லா முண்டறுக்க வல்லரானா ராய்த்து. நொடிதல் - சொல்லுதல்.

(இப்பத்தடியார்க் கருள்பேறே) இப்பத்துத்தானே, இத்தை யப்யஸித்தார்க்கு, "நெடியானருள் சூடும்படியான்" என்றதுவே பேறாக்கும். [அடியார்க்கு - அப்யஸித்தார்க்கு, அருள்பேறு - ப்ரஸாதலாபம்.] ஈஶ்வரன் கொடுத்த ஸாதர்ம்யம் ஆழ்வார்க்காக்க மாட்டாமை யில்லையிறே. (௧௧)

பத்தாம்பத்து ஐந்தாந் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஆறாந்திருவாய்மொழி—அருள்பெறுவார் - ப்ரவேசங்கள்.

ஆறு;—(அருள்பெறுவார்) இனித் தன்திறத்தி லெம்பெருமான் செய்தருளுகிறபடியைத் தன் திருவுள்ளத்தோடேகூட வநுபவிக்கிறார். *

ப:—ஆறாந்திருவாய்மொழியில், இவ்வாழ்வாருடைய பக்திவைலக்ஷண்யத்தையும் அது தம்மளவில் நில்லாமல் பிறர்க்கு முபதேசித்து ப்ரீதராம்படியையுங்கண்ட வீஶ்வரன், "இப்படி ப்ரவணரான விவரை யாவதாத்மபாவியாம்படி அமர்ந்த நிலத்திலே கொண்டுபோயநுபவிக்க வேணும்" என்று பாரிக்கிற வவனுடைய; உபகாரோத்யோகத்தையும் அஸாதாரண ஸம்பந்தத்தையும், பலப்ரதாநத்வரையையும், ஆஶ்ரித ரக்ஷகத்வத்தையும், அதிஶயிதாங்கீகாரத்தையும், ஸ்திராஸக்தியோகத்தையும், ஆஸக்திஸூசக லக்ஷணகரத்வத்தையும், ஸம்ஶ்லேஷஜநிதௌஜ்ஜ்வல்யத்தையும், அத்யாதரவிசிஷ்டத்வத்தையும், அநவதிகோபகாரத்தையு மநுஸந்தித்து ஏவம்பூதனான ஸர்வேஶ்வரன் தமக்குப்பரதந்த்ரனாய் நின்று பண்ணுகிற வாதராதிசயத்தைத் தம்முடைய திருவுள்ளத்தோடேகூட வுசாவி ஹ்ருஷ்டராகிறார்.

ஈடு-அவ;—* பொய்ந்நின்றஞானந்தொடங்கி இவ்வளவும்வர, ஈஶ்வரனை ஆழ்வார் பின்தொடர்ந்தபடி சொல்லிற்று; இது தொடங்கி, ஆழ்வாரை ஸர்வேஶ்வரன் பின்தொடருகிறபடி சொல்லுகிறது.

இப்படி பக்தி ஸ்வரூபத்தை யுபதேசித்துக் கையொழிந்த வநந்தரம் தன்பக்கலிலே யிவர்க்கு விடாய்பெருகுகிறபடியைக்கண்டு, இவர்க்கு முன்பே விடாய்த்துத் திருவாட்டாற்றிலே தங்குவேட்டையாகவந்து நிற்கிறவனாகையாலே இவரைக் கொண்டுபோகையிலே அவனுக்கு த்வரைமிக்கது. இவரளவல்லவிறே அவனுடைய விடாய்; (க) "நஜீவேயம்க்ஷணமபி-நஜீவேயம்க்ஷணமபி" என்னு மேற்றமுண்டிறே. "ஆழ்வாரும் நாமுமா யநுபவிக்கவேணும்" என்றுபாரித்து, "அதுசெய்யு மிடத்தில், அவ்வநுபவத்துக்கொரு விச்சேதம் வாராதபடி யேகாந்தமா யிருப்பதொரு தேச விசேஷத்

(க) ரா-ஸு-கூ-கூ-க0

திலே கொடுபோய்வைத் தநுபவிக்கவேணும்" என்றுபாரிக்க, "அது செய்யுமிடத்தில், இவர்க்குப் பரதந்த்ரனாய் இவர் நியமித்த படி செய்தோமாகவேணும்" என்று இவரநுமதி யொழியச் செய்ய மாட்டானாய் நின்றான்; ஸர்வேஶ்வரனைத் தாம்நியமிக்கமாட்டாரே தம்முடைய பாரதந்த்ர்யத்தாலே;

இப்படி தம்பக்கலிலே அபிநிவேஶாதிஶயத்தைப் பண்ணுகிற வனுடைய மேன்மையையும், அப்படிப்பட்ட மேன்மையையு டையவன் தம்பக்கல் பரதந்த்ரனாய்த் தாழநிற்கிறபடியையு மநு ஸந்தித்து, இதுதனக்கு உசாத்துணையாக ஸம்ஸாரிகளைப் பார்த்த விடத்து, அவர்கள் ஶப்தாதி விஷயங்களிலே அந்யபரராய் அவற் றோடே பணிபோந்திருந்தார்கள், அவன்றன்னைப் பார்த்தவிடத் தில், அபிநிவேஶாதிஶயத்தையுடையனாய் முன்னடி தோற்றாதே யிருக்கிறவனாகையாலே அவனிதுக்காளாக மாட்டிற்றிலன்;

இனி இவ்விஷயீகாரத்துக் கிலக்கான தாமும் தம்மோடொக்க கேடான நெஞ்சு போயாயிருந்தது, அந்நெஞ்சைக் குறித்து, "அவ னுடைய மேன்மையிருந்தபடியும், அப்படி மேன்மையுடையவன் நம் பக்கல் தாழநின்ற நிலையும், நாம்பெற்ற பேற்றின் கனமிருந்தபடியு மெல்லாம் கண்டாயே!, நம்கார்யம் விழுந்தபடி கண்டாயே!" என்று, இத்தைத் தம்திருவுள்ளத்தோடே கூட்டி யினியராகிறார்.

இதுக்கு முன்பெல்லாம், "ஸர்வேஶ்வரனாகிறான், ஸர்வநியந் தாவாய் ஸ்வதந்த்ரனாயிருப்பானொருவ னென்றிருந்தார்; இப் போது, அங்ஙனன்று, ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யமே அவனுக்கு ஸ்வரூப மென்கிறார். முன்பெல்லாம், தம்மாலே பாரதந்த்ர்யத்தை யிழந் தார்; இப்போது, அவனாலே பாரதந்த்ர்யத்தை யிழக்கிறார். அது தான் * இருந்தார் விபத்திலே சொல்லிற்றில்லையோ வென்னில்; அதிலிதுக்கு வாசியுண்டு - "அடியார் தம்மடியனேன்" என்று ஹேதுவோடே அநுஸந்திக்கிறார். *

முதற்பாட்டு.

அருள்பெறுவாரடியார் தம்மடியனேற்கு * ஆழியானருள்தரு வானமைகின்றனது நமதுவிதிவகையே * இருள் தருமாஞாலத்து ளினிப்பிறவியான்வேண்டேன் * மருளொழிநீமடநெஞ்சே வாட் டாற்றானடிவணங்கே, (க)

ப:—முதற்பாட்டில், தன்விஷயத்தில் ப்ரேஷத்வ காங்க்ஷையையு டைய நமக்கு நிரவதிகோபகாரத்தைப் பண்ணுவதாக வுத்யோகியா நின்றான், அதுதானும் நாம் நியமித்தபடியே செய்வானாயிரா நின்றா னென்று, நெஞ்சைக்குறித்தருளிச் செய்கிறார்.

(இ - ள்.) அருள் - தன்னுடைய நிரவதிக ப்ரஸாதத்தை, பெறுவார் - பெறுகையை நிரூபகமாகவுடையராய், அடியார்தம் - அதுக் கடியான ப்ரேஷத்வஜ்ஞானத்தையுடையார்க்கு, அடியனேற்கு-அஸாதாரண சேஷபூதனாயிருக்கிற வெனக்கு, ஆழியான்-திருவாழியாழ்வானைக் கைவிடாதாப்போலே, அருள்-ஸ்வவிஷயமான பூர்வாநுபவரூப மஹோபகாரத்தை, தருவான் - பண்ணுவானாக, அமைகின்றான் - உத்யுக்தனாயிராநின்றான், அது - அது, ஸ்வதந்த்ரனான தான் நினைத்தபடி செய்கையன்றியே, நமது விதிவகையே - புருஷார்த்தமாகையாலே நாம் விதித்த ப்ரகாரத்திலே யாகாநின்றது; ஆனபின்பு, இருள் தரு-அஜ்ஞாநாபாதகமாயிருக்கிற, மா - பெரிய, ஞாலத்துள் - ஜகத்தில், இனி-அவனுடைய விஷயீகாரம் பெற்றபின்பு, பிறவி - "இழிபட்டோடு முடலினிற்பிறந்து தன்சீர்யான் கற்று." என்கிறபடியே பகவத்பாகவதாநுபவ ப்ரீத்யர்த்தமாகவும் பிறக்கையை, யான் வேண்டேன் - அவன் நினைவறிந்த நான் இச்சிக்கிறிலேன், மடம்-பற்றிற்று விடமாட்டாத சபலமான, நெஞ்சே - நெஞ்சே, மருள் - "அவன் நினைவொழிய நாம் நினைத்தபடி அர்ச்சாவதாராத்யநுபவம் பண்ணவேணும்" என்கிற ஸ்வதந்த்ராபி ஸந்திரூபமான வறிவுகேட்டை, நீ - நீ, ஒழி - தவிரப்பார், தவிர்ந்தமை தோன்ற, வாட்டாற்றான் - திருவாட்டாற்றிலே நமக்கு பலப்ரதனாய்க் கொண்டுவந்து நிற்கிறவன், அடி - திருவடிகளை, வணங்கு - உன் ஐக மத்யத்தாலே வணங்கப்பார், (௧)

ஆறு;—எம்பெருமான் தன்னருள் சூடுமடியரான வடியார்க் கடியேனாயிருக்குமிதுவே படியாயிருந்த வெனக்கு, ஆழியான் நிரவதிக ஸம்ருத்தியைத் தருகையிலே சமைந்திராநின்றான்; அதுவும் நான் சொன்னபடியே செய்தருளக்கடவனாயிராநின்றான்; ஆனபின்பு இனி இந்த ஸம்ஸாரத்தை நான்வேண்டேன், நீயுமிந்த ஸம்ஸாரத்தைவிட்டு அவன் நமக்குத்தந்தருளுகிற தன்திருவடிகளாகிற ஸம்ருத்தியைக் கைக்கொண்டு அந்த ஸம்ருத்தியை யநுபவியென்று தம்முடைய நெஞ்சைக்குறித்தருளிச் செய்கிறார். (௧)

ஈடு-அவ;—ஈச்வரன் நம்மை விஷயீகரிக்கையிலே யொருப்ப டாநின்றான், அது தானும் நாம் விதித்தபடி செய்வானாயிராநின்றா னென்கிறார்.

(அருள்பெறுவாரடியார்தம் மடியனேற்கு) ஹேதுத்தானிருக் கிறபடி. ஸர்வேச்வரன் பண்ணும் ப்ரஸாதாதிசயத்துக்கு விஷய பூதராயிருப்பார் சிலருண்டு, அவர்கள் நமக்கு ஸ்வாமிகள். அவர் கள் பக்கலிலே அவன் பண்ணின வருள் நம்மளவும் வர வெள்ளங் கோத்ததுகா ணென்கிறார். (௧) "தாநஹம்த்விஷத: - தாந ஹம்த்விஷத:" என்று ப்ரஜை தீம்பிலே கைவளர்ந்தால் மாற்றைக் கொண்டு "வாய் வாய்" என்பாரைப் போலே, அவன்றான் சீற வேண்டும்படி யிருப்பார் சிலருண்டு, அவர்களைப்போ லன்றியே, (௨) "ததாமி-ததாமி" என்று அவனுடைய வருளுக்கு விஷய பூதராயிருப்பார் சிலருண்டு, அவர்கள் பக்கல் பண்ணுமருளை நம் பக்கலிலே பண்ணினான்.

ராஜாவுக்குப் புறம்பு ஒருமுறையிலே செல்லாநின்றாலும், தன்னைச்வர்யத்தையுங் கொடுத்துத் தன்னுடம்மையுங் கொடுக்கு மிறே மஹிஷீவிஷயத்தில்; அப்படியே அவன் தன்னை முற்றாட் டாகக் கொடுத் தநுபவிப்பித்துத் தான் பரதந்த்ரனும்படி யிருப் பார் சிலருண்டு, அவர்கள் பக்கல் பண்ணுமருளை யென்பக்கலிலே பண்ணினான். (அருள்பெறுவாரடியார் தம்மடியனேற்கு) இருவர்க் கும் நிரூபகமிருக்கிறபடி. இவர் அருள்பெறுவாரடியார் தம்மடியார், அவன் ஆழியான்; இருவர்க்கும் நிரூபகர் ததீயசேஷத்வமும் ஆழியும். (அடிய னேற்கு) "விடுமாறென்பதென்" என்றும் "நீக்கமில்லாவடியார் தம்மடியா ரடியாரடியோ மெங்கோக்கள்" என்றும் "தமர்கள்தமர் கள் தமர்களாம் சதிரே வாய்க்க" என்றும் நான் சொன்ன அவ் வார்த்தையையே நினைத்திருந்தான் காணவன்; (௩) "அடிகளடியே நினையுமடியவர்கள் தம்மடியான்" என்கிறபடியே இத்தையேயாய்த்து இவர் தமக்கு ஸ்வரூபமாக நினைத்திருப்பது.

(ஆழியானருள்தருவா னமைகின்றான்) ஸர்வேச்வரன் நம் பக்கலில் முழுநோக்காக நோக்கி ப்ரஸாதாதிசயத்தைப் பண்ணுவா

(௧) கீதை-௧௬-௧௯-   (௨) ௧௦-௧௦-
(௩) தி-மொ-௨-௬-௧௦-

னாகப் பாரியாநின்றான்; திருவாழியை யொருகண்ணாலே பார்ப்பது, இவரை யொருகண்ணாலே பார்ப்பதாகா நின்றான்; — "விடவில் சக்கரத் தண்ணலைமேவல் விடவில்" என்கிறபடியே கையில் திருவாழியை விடிலன்றோ உம்மை விடுவதென்று நின்றான். (ஆழியான்) அவர்களை யிட்டுத் தன்னை நிரூபிக்கவேண்டும்படியாய்த் திருப்பது. (க) "ஸுஹ்ருஷாஹிஷு-பௌரஹவ த-அஸ்மாபிஸ் துல்யோபவது" என்று அவர்களெல்லார் பக்கலிலும் பண்ணுமருளை யென்னொருவன் பக்கலிலும் பண்ணாநின்றான். அவர்கள் அருள் பெறுவாரடியாரான வடியாராய்த்து, இவனும் அருள் தருவானமை கின்றானாய்த்து (அமைகின்றான்) பாதிஸம்வாதம் குறையற்றது. அருளைக் குறையறத் தருவதாகப் பாரியாநின்றான்.

அவன் ப்ரஸாதாதிசயத்தைப் பண்ணுவதாகப் பாரியாநின்றானாகில் அவன்றான் ஸர்வேஶ்வரனாகில் பின்னைக் கண்ணழிவென்னென்னில் (அது நமது விதிவகையே) அது செய்யுமிடத்தில் நான் சொன்னபடி செய்தானாகவேண்டி யிராநின்றான். (அது நமது விதிவகையே) "அது நம்முடைய பாக்யாநுகுணமாகவிறே" என்று இதுக்குப் பூர்வர்கள் நிர்வஹிக்கும்படி. இத்தை எம்பெருமானார் கேட்டருளி, "இத்திருவாய்மொழியில் மேலோடுகிற ரஸத்தோடு சேராது, நாம் விதித்தபடியே செய்வானாயிருந்தா னென்கிறான்" என்றருளிச் செய்வர். (உ) "ஸஹஸம்வத்ஸரம் க்ஷிஷ்ராமி – அஹம் ஸர்வம்கரிஷ்யாமி" என்று பாரித்துப் போந்தவர் தாமே (ந) "க்ரியதாமிதி கிரோஸம் க்ரியதாமிதிமாம்வத" என்னப் பார்த்திருந்தாப்போலே, இவர் சொன்னபடி செய்வானாயிராநின்றான்.

"நமது சொல்வகையே" என்னாதே, (விதிவகையே) என்பானென்னென்னில்; விதியதிக்ரமத்தில் ப்ரத்யவாயத்துக் கஞ்சுவானைப் போலே அஞ்சாநின்றான் தான் நினைத்தபடி செய்கைக்கு. தன்பக்கல் குறைவற்றாலும் இத்தலையிலிச்சை யொழியக் கொடுபோகானே அவன்; புருஷோத்தமன் அபும்ஸ்த்வம் வரும்படி செய்யானே. (நமது விதிவகையே) (ச) "தயாநந்தநாதநததோநாம வீக்ஷமாணே-ததாநுஜாநந்தமுதாரவீக்ஷணை:" "இதுக்கு பட்டர் தாமே யருளிச் செய்ய நான் கேட்டேன்" என்றருளிச் செய்தார்.

(க) ரா-யுத்-கக-ந அ-
(உ) ரா-அயோ-ந௯-உ(
(ந) ரா-ஆர-கரு-எ-
(ச) ஸ்தோ-ர-

சேனை முதலியார் சட்டையும் மயிர்க்கட்டும் கையும் பிரம்புமாய் வந்து புகுரப் புக்கவாறே, நாய்ச்சிமாருந் தானுமாய் ஸ்வைரமாக விருக்கிறவது தவிர்ந்து நாய்ச்சிமாரும் ஸிம்ஹாஸநத்தி லொரு மூலைகளிலே யொதுங்க, தானும் ஸவிநயமாக விருக்குமாய்த்து, வ்ருத்தஸாமந்தரைக் கண்ட ராஜாக்களைப்போலே. இவர் தாமும் "இவ்விருப்புக்குத் தண்ணீர்த் துரும்பாக வொண்ணாது" என்று ஜகந்நிர்வாஹத்துக்கு வேண்டுமவற்றைப் பாசுரப் பரப்பற விண்ணப்பஞ் செய்வராய்த்து. பிராட்டிமாரோடிருக்கு மதிலு மினிதாயிருக்குமிறே அவனுக்கு இவர் தம்மைக்காண; (க) "ஹ்ரியெண-ப்ரியேணவிறே" "இன்றைனை ப்ரஹ்மாவாக்கவேணும், இன்றைனை மாற்றவேணும்" என்று வேண்டுமவற்றைச் சுருங்க விண்ணப்பஞ் செய்வர்; "ஐயர் யாதொன்று சொல்லிற்று அவையெல்லா மப்படியே" என்று கண்களாலே மேலெழுத்திட்டுக் கொடுக்கும்.

இவ்வார்த்தை யருளிச் செய்தபோது, கிடாம்பியாச்சானொழிய அல்லாதாரோடு வாசியறக் குமிழி நீருண்டது; ஆச்சான்றான் பட்டர்க்கு ஸ்நேஹித்திருக்கும்போர; இளையாழ்வான், ஆச்சானை "பட்டர்தம்மை யாச்ரயித்தவர்களிற் காட்டிலும் நீர் காமுற அநுவர்த்திப்பானென்" என்று கேட்க, "நீ அன்று கண்டிலைகாண்; எம்பெருமானார் பட்டர் கையிலே புஸ்தகத்தைக் கொடுத்துத் திருமுன்பே யொரு ஶ்லோகத்தை விண்ணப்பம் செய்வித்துத் திருப்பிரம்புக்குப் புறம்பாகக் கொண்டு புறப்பட்டுச் சுற்றும் பார்த்தருளி, 'நம்முடையாரடங்கலும் நம்மை நினைத்திருக்குமாபோலே இவனை நினைத்திருங்கோள்' என்றருளிச் செய்தார்."

அருளுகிறுன் ஸர்வேஶ்வரனுகில் அதுதான் நாம் விதித்தபடி செய்வானு யிருந்தானுகில் இனிக் கண்ணழிவென்னென்ன (இருளித்யாதி) இனி, நீயுமிசையு மித்தனையே வேண்டுவது, இதுவே கண்ணழிவு. நானவன் வழியே போவதாகப் பார்த்தேன், நீயுமவன் வழியே போகப்பாராய். உமக்குத்தான் அவன் வழியே போகவேண்டுகிறதென்னென்ன; இருள்தருமா ஞாலமாயிருந்ததே. ஸம்ஸாரமாகிறது இருக்க விருக்க அஜ்ஞாநத்தைத் தருவதொன்றாய்த்து; ஸ்ரீ ப்ரஹ்லாதாழ்வானையுமிறே யெதிரிடப் பண்ணிற்று. (இருளி)

(க) ஸ்தோ-ரத்ந

" வானுயரின்பமெய்திலென் மற்றைநரகமேயெய்திலென் " என்று நினைத்திருந்ததொரு ப்ரமமுண்டு முன்பு, இப்போதது தவிர்ந்தேன்.

அது தவிரவேண்டுவானென் னென்னில்; ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸஹவாஸத்துக் குடலாயிருக்கையாலும், உகந்தருளின நிலங்களிலுண்டான வாதராதிசயத்தாலுமாக, " அங்கே யிருக்கிலென், இங்கே யிருக்கிலென் ' என்று அவனெல்லைக்குள்ளே கிடக்குமத்தனையன்றோ வேண்டுவதென் றிருந்தோம், அதுவேயாகப் பெறாதே, மற்றைப்படிக் குடலாயிருந்தது. ப்ரக்ருதிவஶ்யனுக்கு ஶப்தாதி விஷயங்களிலே கொடுபோய் மூட்டும் ஸம்ஸாரஸ்வபாவத்தை யநுஸந்தித்தபின்பு விடுவதாகவே துணிந்தேன். (யான்வேண்டேன்) என்புத்தியால் விட்டேன், அவனிருத்தில் செய்யலாவதில்லை.

ஆனால் செய்யவேண்டுவதென்னென்ன (மருளொழிநீ) உன்னதொரு நினைவுண்டு, அத்தைத் தவிரப்பார். "தீவினையுள்ளத்தின் சார்வல்லவாகித் தெளிவிசும்பேறலுற்றால் - திருவாறன்விளையதனை மேவிவலஞ்செய்து கைதொழக்கூடுங்கொலென்னுமென் சிந்தனை," என்று விரோதி கழிந்து போம்வழியெல்லாம்போய், இது பரமபதத்துக்குப் போம்வழி, இது திருவாறன்விளைக்குப்போம்வழி " என்றால் " ப்ராப்யவஸ்துத்தானிங்கேவந்து கிட்டிற்றாகில் இனி இங்கே யடிமைசெய்ய வமையாதோ " என்று ப்ரமித்திருப்பதொன்றுண்டு, அத்தைத் தவிரப்பார். மருளென்று - அறிவின்மைக்குப்பேர். (மடநெஞ்சே) " உத்தேஶ்யவஸ்து ஸந்நிஹிதமாய்த்தது " என்று இத்தையே பார்க்கிற யித்தனைபோக்கி, நம்மையும் பார்க்கவேண்டாவோ.

(வாட்டாற்றானடிவணங்கே) நமக்கு ஹிதகாமனாய் வந்திருக்கிற வவன்வழியேபோய் அவனை யநுபவிக்கப்பாராய். உகந்தருளின நிலங்களிலே வந்துநிற்கிறது நம்மை அவ்வருகே கொடுபோகைக்காயிருக்கும், நீயுமவன் நினைவிலே போகப்பாராய். (அடிவணங்கே) அடிவணங்குகையாவது - ஶரணாகதிபண்ணுகையிறே.

இரண்டாம்பாட்டு.

வாட்டாற்ருனடிவணங்கி மாஞாலப்பிறப்பறுப்பான் * கேட்டாயேமடநெஞ்சே கேசவனெம்பெருமானை * பாட்டாயபலபாடிப் பழவினைகள்பற்றறுத்து * நாட்டாரோடியல்வொழிந்து நாரணனை நண்ணினமே. (உ)

ப:— அநந்தரம், ஸர்வப்ரகாரோபகாரகனாய் நிருபாதிகபந்துவானவனை நாம் கிட்டப்பெற்றபடிகண்டாயே! என்று பூர்வோபகார பரம்பரையை ஸ்மரிப்பிக்கிருர். (உ)

(இ - ள்.) மாஞாலம்-மஹாப்ருதிவியிலேயுண்டான, பிறப்பு-ஜந்ம ஸம்பந்தத்தை, அறுப்பான்-அறுக்கைக்காக, வாட்டாற்ருன் திருவாட்டாற்றிலே ஆஸ்ரிதஸுலபனானவனுடைய, அடிவணங்கி-திருவடிகளை ஆஸ்ரயித்து, கேசவன்-போகப்ரதிபந்தகமான கேசியைநிரஸித்தவனாய், எம்பெருமானை-அப்படி நம்முடைய விரோதியையும் போக்கி யடிமைகொண்டவனை, பலபாட்டாய - பஹுவிதமான கீதங்களானவற்றை, பாடி-பாடுகையாகிற கைங்கர்யத்தைப்பண்ணி, பழவினைகள் - அநாதியான அவித்யாகர்மாதிகளை. பற்றறுத்து-ஸவாஸநமாகவறுத்து. நாட்டாரோடு-அஹங்காராதி தூஷிதரான லௌகிகரோடு, இயல்வு-ஸஹவாஸத்தையும், ஒழிந்து - தவிர்ந்து, நாரணனை - நிருபாதிகபந்துவாய்க்கொண்டு இன்று பலப்ரதாநோத்யுக்தனான நாராயணனை, நண்ணினம்-கிட்டப்பெற்ரோம், மடம் - என்ருேடுடன்பட்டு பவ்யமான, நெஞ்சே-நெஞ்சே, கேட்டாயே-இவ்வுபகார பரம்பரைகளிருந்தபடிகேட்டாயே.

ஆறு :—(வாட்டாற்ருன்) வாட்டாற்ருனுடைய திருவடிகளையநுபவித்துக்கொண்டு, ப்ரதிபந்தகத்தைப்போக்குகைக்காக வவனையபேக்ஷித்தும், அபேக்ஷித்தபடியே ப்ரதிபந்தகத்தைப் போக்கி, அநபாநாதி தாராகராயிருந்த நாட்டாருடைய ப்ரஸங்கத்தையொழிந்து, பகவதேகதாரணராய், அவனைவந்து ப்ராபிக்கப்பெற்ரோமே, நெஞ்சே நமக்குவிளைந்த ஸம்ருத்திகண்டாயே யென்கிருர்.

ஈடு - அவ:—"விதிவகையே" என்று-கேவலம் பகவத் க்ருபையாலே வந்ததாகச் சொல்லுகிறதென், அடியிலே (க) "இந்நின்ற நீர்மையினியாமுருமை" என்றிலோமோ நாமென்ன; நாம் அபேக்ஷித்தவளவோ பெற்றதென்கிருர்.

(க) திருவி-க-

[மாஞாலப்பிறப்பறுப்பான் - வாட்டாற்ருனடிவணங்கி-கேசவ னெம்பெருமானைப் பாட்டாயபலபாடிப் பழவினைகள் பற்றறுத்து நாட்டாரோடியல்வொழிந்து நாரணனை நண்ணினம் - கேட்டாயே மடநெஞ்சே] இதெல்லாமவனருளாலே வந்ததாயிருந்ததோ, நாமிரந்துபெற்றதா யிருந்ததோ. விரோதிபோகவேணுமென்னு மிவ்வளவன்றோ நாமபேக்ஷித்தது; கெடுவாய், நாமபேக்ஷித்தவளவறிதியே. (மாஞாலப்பிறப்பறுப்பான் - வாட்டாற்ருனடிவணங்கி) "ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தை யறுத்துத் தரவேணும்" என்றன்றோ நாம் ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளை யாஶ்ரயித்தது. அதுக்குமேலே அவன் நம்மை அடிமையுங்கொண்டான்கண்டாயே. வாசிகமான வடிமையன்றோ கொண்டது.

(கேசவனெம்பெருமானை) கேசிஹந்தாவான ஸர்வேஶ்வரனை, கேசியைப்போக்கினாப்போலே நம்விரோதியைப்போக்கி நம்முடைய ஶேஷத்வத்தை நிலைநிறுத்தி நமக்கு ஸ்வாமியா யுள்ளவனை; அன்றிக்கே, ப்ரஶஸ்தகேசன்; தன்னழகைக்காட்டி நம்மையடிமை கொண்டவனென்றுமாம். அவ்வளவேயோ, (பாட்டாயபலபாடி) * பாலேய்தமிழரிசைகாரர் பத்தர்பரவும்படியன்றோ நம்மையிடுவித்துக் கவிபாடுவித்துக் கொண்டபடி. "விரோதியைப்போக்கியடிமை கொள்ளவேணும்" என்று நாமபேக்ஷிக்க, அதுவுங் கிடக்கச்செய்தே அடிமைகொண்டான் கண்டாயே.

(பாடிப்பழ்வினைகள்பற்றறுத்து) நாமடிமை செய்ய, ப்ராப்திப்ரதிபந்தகமாய் அநாதிகாலார்ஜிதமான அவித்யாதிகளெல்லாம் போகப்பெற்றபடி கண்டாயே. இவர் வினையறுக்கக் குடித்த வேப்பங்குடிநீரிதுகாணும் (க) [கேஶவம்கெ௫ஃஶ-கேஶவம்வைத்யம்] இவன் நெடுநாள்கூட ஈட்டினவிது, ஸர்வஶக்திபோக்கப்புக்கால் ஒருக்காலே போகலாயிருக்குமிறே. (நாட்டாரோடியல்வொழிந்து) (உ) *உண்டியேயுடையே யுகந்தோடு மிம்மண்டலத்தாரோடு கொற்றறப்பெற்றபடி கண்டாயே. "யானேயென்றனதே" என்று அஹங்காரமமகார வஶ்யராயிருக்கிறவர்களோடே ஸம்பந்தமறப் பெற்றோம். (ந) "ஒ ஒ வுலகினதியல்வே" "இவைபென்ன வுல

(க) விஷ்ணுதர்ம-
(உ) பெருமாள்தி-ந-ச-
(ந) திருவா-கூ-

கியற்கை" "கொடுவுலகங்காட்டேலே" என்னப்பண்ணினபடி கண்டாயே; "உங்களோடெங்களிடையில்லை" என்று கழிந்தவரிறே.

(நாரணனை நண்ணினம்) ஸோபாதிக பந்துக்களை விட்டவளவோ, நிருபாதிகபந்துவைப்பற்றவும் பெற்றோம். விட்டவர்கள் தன்னை ஆகாராந்தரத்தாலே பற்றுகிறார்காணும். முக்தனுக்கு ததீயத்வாகாரத்தாலே அநுபாவ்யமாகிறதிறே யிதுதான். ஸ்வயம்பாகந்தவிர்ந்து பிதாவோடே யொன்றாக ஜீவிப்பாரைப்போலே காணும். படுக்கைக்கீழே மஹாநிதிகிடக்கப் புறங்கால்வீங்கிச் சாவாரைப்போலேயிறே, நாராயணனுமிருக்கச் செய்தேயும் நண்ணாதிருந்தபடி. (கேட்டாயே மடநெஞ்சே) பெற்றபேற்றின்கனத்தை யநுஸந்தித்து, வகாதுவகுத்தென்று கிமிர்க்கிருக்கிறாயோ, இத்தை யநுபவியாநின்றாயோ; (க) * [வெளமிதைஶைவைஙகஷ்வ-வெளமித்ரேபுங்கஷ்வ] (உ) [தெவெதெஷிரஉவெஷகவித் - வைதேஹிரமஸேகச்சித்] போலே.

" மாஞாலப்பிறப்பறுப்பான் - கேசவனெம்பெருமானை-வாட்டாற்றானடிவணங்கி - பாட்டாயபலபாடிப் பழவினைகள் பற்றறுத்து நாட்டாரோடியல் வொழிந்து நாரணனை நண்ணினம் - கேட்டாயே மடநெஞ்சே" என்றந்வயம். (உ)

மூன்றாம்பாட்டு.

நண்ணினம்நாராயணனை நாமங்கள்பலசொல்லி * மண்ணுலகில்வளம்மிக்க வாட்டாற்றான்வந்து * இன்றுவிண்ணுலகந்தருவானாய் விரைகின்றான்விதிவகையே * எண்ணினவாறாகாவிக் கருமங்களென்னெஞ்சே. (ங.)

ப:— அநந்தரம், நாம் த்வரிக்கவேண்டும் கார்யத்திலே தானுமிகவும் த்வரியாநின்றான், இது நாம் நினைத்தவளவன்றியே யிராநின்றதீயென்று ஹ்ருஷ்டராகிறார்.

(இ - ள்.) என்னெஞ்சே - எனக்கநுபவோபகரணமான நெஞ்சே, மேன்மைக்கும் நீர்மைக்கும்போக்யதைக்கும் ப்ரகாஶகமான, பலநாமங்

(க) ரா-அயோ- (உ) ரா-அயோ-

கள்-பலதிருநாமங்களையும், சொல்லி-சொல்லி, நாராயணனை-அத்திரு நாமங்களுக்கெல்லாம் பிறப்பிடமான நாராயணனென்கிற நாமத்தை யுடைய நிருபாதிகபந்துவை, நண்ணினம்-கிட்டப்பெற்றோம், மண்ணுலகில் - பூலோகத்திலே, வளம் - சீலஸௌலப்யாதி குணஸம்பத்தி னுடைய, மிக்க-மிகுதியையுடையனாய்க்கொண்டு, வாட்டாற்றான்-திருவாட்டாற்றிலே நிற்கிறவன், வந்து - நான் சொல்லவேண்டாதபடி தானே உத்யுக்தனாய்க் கொண்டுவந்து, இன்று-நம்பக்கல் முன்பொரு ஹேதுவின்றியே யிருக்க இன்று, விண்ணுலகம்-பரமபதத்தை, விதிவகையே-நமமநுமதிகொண்டு, தருவான்ஆய்-தருவானாக, விரைகின்றான்-விரையாநின்றான்; இக்கருமங்கள்-இக்காரியங்கள், எண்ணினவாறாகா-நாமவன்பாடே செல்லவும் நாமர்த்திக்கவும் நாமதிலே த்வரிக்கவும் அவன் நினைவுபார்க்கவு மெண்ணியிருந்த ப்ரகாரமன்றியே, தான் வருகையும் அபேக்ஷிக்கையும் த்வரிக்கையும் நினைவு தான்பார்க்கையு மாய் விட்டான். (ரு)

ஆறு:—(நண்ணினம்) நாமங்கள் பலசொல்லிக்கொண் டபேக்ஷித்து நாராயணனை ப்ராபிக்கப்பெற்றோம், அதின்மேலே, அவன் தானே வந்து நிர்ஹேதுகமாக நமக்குத் திருநாட்டைக் தருகையிலே விரையாநின்றான், நாம "இதைச்செய்" என்று சொல்லுமிதுவே தாழ்வாக விருக்கிறனத்தனை, ஆனபின்பு, இனி அவனை நண்ணிறோமே யல்லோமோ, நெஞ்சே, இங்ஙனே யிருப்பதொரு ஸம்ருத்தி நமக்கு விளையக் கடவதாக ஸ்வப்நத்திலேதான் நினைவுண்டோ வென்கிறார். (ரு)

ஈடு-அவ:—நெஞ்சே, "நம்மை விஷயீகரிக்கவல்லனே" என்று நாமிருக்க, அவனவன்றிக்கே பலிக்கிறபடி யென்னென்கிறார்.

(நாராயணனைநாமங்கள் பலசொல்லி - நண்ணினம்) ப்ராப்தனை ஸ்வாமியைக் கிட்டப்பெற்றோம். (நாமங்கள் பலசொல்லி) (க) "நமோ நாராயணாயேதி ... ஸர்வ-ஸாத்ய-ஸாயகஃ - நமோ நாராயணாயேதி மந்த்ரஸ்ஸர்வார்த்தஸாதக:" என்றிதுவே யமையுமிறே பலாபேக்ஷைக் கில்லையில; ப்ரீதிப்ரேரிதராய்க்கொண்டு திருநாமங்கள் பலவற்றையும் சொல்லி

(மண்ணுலகில் த்யாதி) பரமபதத்திற்காட்டில் ஸம்ருத்திமிக்கிருக்குமுள்ள திருவாட்டாற்றைத் தனக்கு நிரூபகமாகவுடையவன். வளம் - ஸம்பத்து. ரக்ஷ்யவர்க்கம் குறைவற்ற தேசமாகையாலே

(க) நாரதீய-

ரக்ஷகனுக்கு ஸம்பத்து மிக்கிருக்குமிங்கு; கைங்கர்யத்துக்கு விச்சேத மில்லாமையாலே சேஷபூதனுக்கு ஸம்பத்து மிக்கிருக்கு மங்கு, (வந்து) நாம் செல்லவேண்டும் தேசமடங்கத் தானேவந்து.

(இன்று) நம்பக்க லிதுக்கடியாயிருப்பதொன்று நெண்ணேற்றில்லை, இன்றிங்ஙனே விடியக்கண்டகிக்கனை. (விண்ணுலகம் தருவானாய்) அங்கே ஒருகுடியிருப்புமாத்ரமே கொடுத்து விடுவானா யிருக்கிறிலன். "வானவர்நாடு" என்றும் "ஆண்மின்கள்வானகம்" என்கிற பொதுவை யறுத்து நமக்கே தருவானாக த்வரியாநின்றான். ஆவதழிவதாகிற விபூதி யிவர்க்குத்தர மன்றென்றுகாணு மவன் நினைவு. இவர்க்கே கொடுக்கையாவது - இவர் ப்ரார்த்தித்தபடியே * வழுவிலாவடிமையைக் கொடுக்கையிறே

(விரைகின்றான்) நம்மைப்போலாறி யிருக்கிறிலன். "சிறப்பில் வீடு - இறப்பிலெய்துக வெய்தற்க" என்றொரு ஆற்றலுண்டிறே நமக்கு. தான் முற்பாடனாய்ச் சரக்குக்கட்டிப் புறப்பட்டு நிற்பது, இவர் தாழ்த்தாரென்று மீளப்போய்ப்புக்கு "ஆழ்வீர், போரீரோ போரீரோ" என்று பதறாநின்றான். ஒரு கார்யப்பாட்டாலே வைத்தானாய், அக்கார்யம் முடியுமளவானவாறே த்வரியாநின்றான். ஸர்வஶக்தியான தனக்கும் க்ரமப்ராப்தி பற்றாதபடியாய்த்து த்வரையிருக்கிறபடி. ஸங்கல்பித்தகார்யம் செய்யுமளவும் பொறுக்கிறிலனாய்த்து. இப்படி செய்ய நினையாநின்றானாகில் நினைக்கிறான்.

தான் ஸர்வஶக்தியான ஸர்வேஶ்வரனாகில் பின்னை யிங்ஙன் விரையவேண்டுகிறதென்னென்னில் (விதிவகையே) நாம்சொல்லை பரமபதம் தந்தானாகவேணுமென்றிராநின்றான். "எம்மாவீட்டுத் திறமும்செப்பம்" என்றாரே, அது தவிர்ந்து "உண்டிட்டாயினி யுண்டொழியாய்," "திருவாணைநின்னாணை" என்று தடுத்தும் வளைத்தும் செய்தால் பின்பு கொடுப்பதாக விராநின்றான். (விதிவகையே - விண்ணுலகந்தருவானாய் விரைகின்றான்!) இவர்க்கு ருசிபிறப்பதற்கு முன்பு தானெதிர்சூழல்புக்கு விரைந்து திரிந்தான், ருசிபிறந்தபின்பு இவர் விரையத் தொடங்கினார், அதுகண்டு அவனுக்கு இவரளவல்லாதபடி விரைதல் மிக்கது, அதுகண்டு இவர் விஸ்மயப்படுகிறார். இவனுக்கு ருசிபிறக்குமளவுமிறே அவ

றியிருப்பது; இவனுக்குண்டானால் பின்னை பேற்றளவும் செல்ல விரைவான் அவனாய்த்து. உடையவனிறே உடைமைக்கு விரைவான்.

(எண்ணினவாறுகா) (௧) "இந்நின்றநீர்மை யினியாமுறாமை" என்று இவ்வளவன்றோ நாமெண்ணிற்று, அவனை "விரைய வேணும்" என்றெண்ணினோமோ. (இக்கருமங்கள்) பகவத்விஷயத்தில் தாந்தாமெண்ணியிருந்தவளவல்லகாண் கார்யம் பலிக்கும்படி. லௌகிகரிலே சிலரை "என்கார்யத்துக்கு நீகடவை" என்று சொன்னாலும், பின்னையும் பேற்றளவுஞ் செல்லத் தனக்கே ப்ரவர்த்திக்கவேணுமே; அப்படியே நினைத்திராதேகொள்ளாய் இவ்விஷயத்திலும். (என்னெஞ்சே) அவன் முறையிலே விரைய நாம் பெற்றது நீ முறையிலே நிற்கையன்றோ. பந்தஹேதுவாகை தவிர்ந்து நீ மோக்ஷஹேதுவாகையன்றோ. உன்னாலேவந்த ஸம்ருத்தியன்றோ இதெல்லாம். (௩)

நான்காம்பாட்டு.

என்னெஞ்சத்துள்ளிருந்திங்கிருந் தமிழ்நூலிவைமொழிந்து * வன்னெஞ்சத்திரணியனை மார்விடந்தவாட்டாற்றான் * மன்னஞ்சப்பாரதத்துப் பாண்டவர்க்காய்ப்படைதொட்டான்* நன்னெஞ்சே நம்பெருமான் நமக்கருள்தான்செய்வானே. (௪)

ப:—அநந்தரம், ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்தில் பக்ஷபாதியானவன் நமக்கு நிரவதிகோபகாரகனா யிராநின்றானென்கிறார். (௪)

(இ-ள்.) நன்னெஞ்சே - பகவத்விஷயமென்றால் ப்ரவணமான நெஞ்சே, வன்னெஞ்சத்து - ப்ராவண்யமில்லாதவளவன்றியே ப்ரத்வேஷ பூயிஷ்டமாம்படி வலியநெஞ்சையுடைய, இரணியனை - ஹிரண்யனை, நோய்நின்றவிடம் குட்டமிட்டுப் பரிஹரிப்பாரைப்போலே, மார்விடந்த - அவன் நெஞ்சிருக்கிறமார்பை இடந்து. ஆஸ்ரிதரக்ஷணார்த்தமாக, வாட்டாற்றான் - திருவாட்டாற்றிலே ஸந்நிஹிதனாய், மன் - ராஜாக்களெல்லாரும், அஞ்ச - அஞ்சும்படி, பாரதத்து - பாரதஸமரத்திலே, பாண்டவர்க்காய் - பாண்டவர்களுக்காக, படைதொட்டான் - ஆயுதமெடேனென்று ஆயுதமெடுத்த பக்ஷபாதியாய், நம்பெருமான் - இவ்வப

---

(௧) திருவி-௧-

தாரங்களாலே நமக்கு ஸ்வாமியானவன், என்னெஞ்சத்து - அந்யபரமான வென் ஹ்ருதயத்தை வசீகரித்து, உள்ளிருந்து உள்ளே பொருந்தியிருந்து, இங்கு-இவ்விருப்பிலே, இரு அத்யந்த விலக்ஷணமாம்படி பெரிய தமிழ்-த்ராமிடமயமான, நூல் - ஶாஸ்த்ரரூபமாய், இவை - அபரோக்ஷஸித்தமான போக்யதையை யுடைத்தான வித்திருவாய்மொழி தன்னை, மொழிந்து - தானே ப்ரவர்த்தகனு யருளிச்செய்து, அவ்வளவில் நில்லாதே, நமக்கு-நமக்கு, அருள்-அதிசயிதோபகாரங்களை, தான் செய்வானே-பண்ணுவானுகத் தானே பாரியாநின்றான். (௪)

ஆறு :- (என்னெஞ்சத்துள்) ஸநகாதி பரமயோகி வாங்மநஸாபரிச்சேத்யமான திருநாட்டை நம்முடைய சிறுமைபாராதே நமக்குத் தந்தருளுமோ வென்னில் ;

என்னுடைய நிகர்ஷமும் சிறுமையும்பாராதே என்னெஞ்சுள் புகுந்திருந்து என்னை யுபகரணமாகக் கொண்டு திருவாய்மொழியைச் சொல்லி ஆஶ்ரிதவிரோதிகளான ஹிரண்ய தார்போதகாதி நிரஸநத்தையும் எனக்கு போக்யமாகச் செய்தருளின நிரவதிக ஸௌசீல்ய காருண்யௌதார்யாதி குணங்களையுடையனுயிருந்தவன், இனித் திருநாட்டை நமக்குத் தந்தருளுமென்னுமிடம் சொல்லவேணுமோ, என்னைக்கொண்டு திருவாய்மொழியைச் சொல்லுவிக்கையாகிற விந்த ஸம்ருத்தியிற் காட்டிலும் சீரியதோ திருநாடென்கிறார். (௪)

ஈடு-அவ:—ஸர்வேஶ்வரன் நாம் விதித்தபடியே செய்வானுகச் சொன்னவிது ஸம்பவிக்குமோவென்னில் ; அவனுடைய வாஶ்ரித பாரதந்த்ர்யத்தை யநுஸந்தித்தால் கூடாததில்லையென்கிறார்.

(என்னெஞ்சத்து) அநாதிகாலம் ஸம்ஸாரத்திலே தன்னையொழிந்த ஶப்தாதிவிஷயங்களை யுகந்து போந்த நெஞ்சாய்த்து இவர் "என்னெஞ்சு" என்றிருப்பது; இதின் குணதோஷங்கள் கிடந்தபடி கிடக்க, இவர் "என்னது" என்றதுவே ஹேதுவாக அவன்மேல்விழாநின்றான், இவர் "என்நெஞ்சு, என்று புறம்போகால் வாங்காநின்றார். அவன் அதுவேஹேதுவாக உள்ளேபோக வடியிடாநின்றான். (உள்) விடாயர் மடுவில் நீரைநீக்கி உள்ளே ஆழமுழுகிக் கிடக்குமாபோலே, நெஞ்சினுள்ளேபுகுந்தான். (இருந்து) தனக்கவ்வருகொரு விபூதி யுண்டாகவும், அங்கே போவானுகவும் நினைத்திருக்கிறிலன், ஸ்த்தாவர ப்ரதிஷ்ட்டையாக விருந்து.

(இங்கு) அங்கில்லாத ஸம்பத்தையும் இங்கே யுண்டாக்கினன். (இருந்தமிழ்) அவ்விபூதிக்கு மடங்காதபடியாய்த்து இவற்றின் நன்மை. "கேட்டாரார்" என்னக்கடவதிறே. (நூல்) பின்புள்ளார்க்கு பிதுகொண்டு லக்ஷணம் கட்டலாம்படியாய்த் திவையிருப்பது. இவராற்றாமையாலே சொல்லச் செய்தேயும், அது ஸர்வலக்ஷணோபேதமாம்படி சொல்லுவித்தானாய்த்து. (இவை) "இன்னதுசெய்தான்" என்னைப்புக்கு நடுவே "இவை" என்று அநுபவிக்கிறாராய்த்து. (மொழிந்து) ஒருவன் பாடின கவியைக் கற்றுச்சொன்னவனும், தனக்கதிலே குவாலாக வக்வயமுண்டாக வபிமாநித்திருக்கும்; அதுவும் நினைத்திருக்கிறிலர்காணு மிவர். "என்முன் சொல்லும்" என்றவற்றையு மொன்றாக நினைத்திருக்கிறிலர்.

(வன்னேஞ்சத்தித்யாதி) பகவத்விஷய மென்றால் அதிர்ந்திருக்கும்படி திண்ணிதான நெஞ்சையுடைய ஹிரண்யனுடைய முருட்டு நெஞ்சை அநாயாஸேந இடந்த திருவாட்டாற்றான். முன்பு தமப்பன் பகையாகச் சிறுக்கனுக்கு உதவினவன், நமக்குதவானோ வென்று கருத்து. தூர்மாநம் கிடந்தவிடத்தைக் குட்டமிட் டிடந்தான் காணும். (வாட்டாற்றான்) பிற்பாடர்க் குதவுகைக்காகத் திருவாட்டாற்றிலே வர்த்திக்கிறவன். அவன்நெஞ்சிற் குறைதீர்த்தாப்போலே நம்நெஞ்சிற் குறைதீர்க்கவந்து நிற்கிறவன்.

(மன்னஞ்ச) அதிரதமஹாரதரென்று பேர்பெற்றவர்களடங்கலும், ஸிம்ஹத்தைக்கண்ட நரிபோலே குலையும்படியாக. ராஜலோகமடங்கலு மஞ்சும்படியாக. (பாண்டவர்க்காய்) (௧) "இன்னார் தூதன்" என்னும்படி அவர்களுக்குக் கையாளாய். (படைதொட்டான்) படையெடுத்தான், படைவிட்டானென்னப் பெற்றதில்லை. ஸங்கல்பத்தைக் குலைத்தா னித்தனையே; கார்யங்கொள்ளப்பெற்றதில்லை. ஸத்யஸங்கல்ப னென்றது ஆஸ்ரிதரை யொழிந்தவிடத்திறே; விடாவிட்டது, அர்ஜுநன் "நீ ஆயுதம்விடுகை எனக்கவத்யம்" என்கையாலே. ஆகில் தவிரலாகாதோவென்று தவிர்ந்தான்.

(௨) [மன்னர்மறுகவித்யாதி] அர்ஜுநன் குதிரைகளிளைத்தவளவிலே, கடிநஸ்தலத்திலே நீர் நரம்பறியுமவனாகையாலே வாருணாஸ்த்ரத்தை விட்டு அங்கே நீரையுண்டாக்கிக் குதிரைகளை விட்டு

(௧) தி-மொ-௨-௨-௩- (௨) பெரியாழ்-௪-௨-௭-

னை ஆட்டிப்புரட்டி யெழுப்பிக் கொடுபோந்து பூட்டிக்கொண்டுவந்து முன்னே நிறுத்தின வித்தைக்கண்ட ராஜலோகமுடைய, "இவனுடைய பக்ஷபாத மிருந்தபடியால் நாமிவனை வெல்லுகையென்றொன்றுண்டோ" என்று குடல் மறுகிற்றாய்த்து. [முன்னங்குநின்று மோழை யெழுவித்த] எல்லாருங்காணக் குமிழிநீரெழும்படி பண்ணினான்.

அவனுடைய வாஸ்ரிதபாரதந்த்ர்யத்தை யநுஸந்தித்தவாறே நெஞ்சநுகூலித்தது (நன்னெஞ்சேயித்யாதி) அக்லே னென்றுமைக்கு நீயுண்டு, ஆமோமென்கைக்கு அவனுண்டு, அவனை ப்ரேரிக்கைக்கு க்ருபையுண்டு. (நம்பெருமான்) நமக்கு ஸ்வாமியான தான், நமக்கு அருள்பண்ணிவிடும். "விண்ணுலகந் தருவானாய் விரைகின்றான்" என்கிறபேற்றைப் பண்ணிவிடும்; இது சித்தம். இசைகைக்கு நீயுண்டு. இசைவிப்பிக்கைக்கு அவனுண்டு, இசைவைக்கொண்டு காரியம் செய்கைக்கு ஸம்பந்தமுண்டு, இனி நம்பேற்றுக்குக் குறையுண்டோ. (ச)

ஐந்தாம்பாட்டு.

வானேறவழிதந்த வாட்டாற்றான்பணிவகையே * நானேறப் பெறுகின்றேன் நரகத்தைநகுநெஞ்சே* தேனேறுமலர்த்துளவந்திகழ் பாதன்செழும்பறவை * தானேறித்திரிவானதாளிணை யென்தலை மேலே. (ரு)

ப:—அநந்தரம், அவனருளிச் செய்த ப்ரகாரத்திலே நான் பரமபதத்தைப் பெறுகின்றேன். அதுக்கடியான விஷயீகாரத்தாலே போக்யமான திருவடிகள் என் தலையிலே யாய்த்தன வென்கிறார். (ரு)

(இ - ள்.) வானேற - பரமபதத்திலே போகைக்குறுப்பாக, வழிதந்த - "போம்வழியைத்தரும்" என்கிறபடியே அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தை யுண்டாக்கித்தந்து. அத்தாலே கொண்டுபோவதாக, வாட்டாற்றான் - திருவாட்டாற்றிலே ஸந்நிஹிதனானவன், பணிவகையே - "பண்டே பரமன் பணித்த பணிவகையே" என்கிறபடியே. நான் - அவன் நினைவே நினைவாம்படியான நான், ஏற - மேலேசெல்ல, பெறுகின்றேன் - பெறுகின்றேன், அதுக்கடியாக, தேன் - மதுவானது, ஏறு - மிகாநின்றுள்ள,

மலர்த்துளவம் - மலரையுடைய திருத்துழாய், திகழ்பாதன் - செவ்வி பெற்று விளங்கும்படியான திருவடிகளை யுடையனாய், செழும்பறவை- தார்ஸ்யாகாரனை' பெரிய திருவடியை, தானேறித்திரிவான் - தான் விரும்பியேறி ஆஸ்ரிதார்த்தமாக ஸஞ்சரிக்குமவனுடைய, அத்தாளிணை- அந்த போக்யமான் திருவடிகளிரண்டும், என் தலைமேலே-என் தலைமே லாய்த்தின, நெஞ்சே-நெஞ்சே நரகத்தை ஸம்ஸாரத்தை, நகு-ஸாவஜ் ஞமாகச் சிரித்துப் போம்படியார். (௫)

ஆறு ;—(வானேற) திருநாடுபெறவேணுமென்றபேக்ஷை யுடையா ரெல்லார்க்கும் வானேறுகைக்கீடான வுபாயத்தைக் கொடுத்தருளினான்; அவனுடைய ப்ரஸாதத்தாலே, தேனேறு மலர்த்துளவத்திருமாலை யலங்க்ருதமாயிருந்த வவனுடைய தாளிணை பெரிய திருவடிமே லேறுமாபோலே யென்தலைமேலே நானேறப் பெறுகின்றேன், இனி அவனைப் பிரிந்திருக்கையாகிற நரகத்தை வென்றிருப்பே னென்கிறார். (௫)

ஈடு- அவ;—அவன் பரமபதத்துக்குப் போக வாஸ்ரிதர்க்கு வைத்த அர்ச்சிராதிகதியாலே போகப்பெறுகின்றேன், நித்யாஸ்ரித ரைப்போலே யென்னை விஷயீகரிக்கவும் பெற்றேனென்கிறார்.

(வானேறவித்யாதி) பரமபதத்திலேபோய்ப் புகுகைக்கு அர்ச் சிராதிமார்க்கத்தைத் தந்த. பரமபதலாபத்திலு மவ்வருகே யொரு லாபமென்னும்படியிறே அர்ச்சிராதிகதி ஸித்தி. "போம்வழியைத் தரும்" என்றிறேபடும்படியிறே அதினுடைய வைலக்ஷண்யம், (வாட்டாற்றான்) இப்பேற்றுக்கு க்ருஷிபண்ணினவிடம். (பணி வகையே) அவன் திருவுள்ளமானபடியே. அதாவது-(க) "ஸர்வதர்மான் பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஸரணம் வ்ரஜ" என்றத்தைச் சொல்லு கிறார்; "பண்டேபரமன்பணித்த பணிவகையே" என்றாரிறே; "மாமேவ" என்றத்தைச் சொல்லிற்றாகவுமாம்.

(நானேறப்பெறுகின்றேன்) (உ) "கண்ணனை வைகுந்தனோடென் னெஞ்சினாரைக்கண்டால்" என்று தூதுவிட்டுப் பார்த்திருக்கக் கடவ நான் உனக்குச் சொல்லவேண்டும்படியாவதே!. (நானித்யாதி) நான் பரமபதத்திலே யேறப்பெறுகின்றேன். ஆனால் நான் செய்ய வேண்டுவதென்னென்ன (நரகத்தைநகுநெஞ்சே) ப்ராப்யபூமி கிட்

(க) கீதை-க௮-௬௬- (உ) திருவி-௩0-

டிற்றென்று கடுகக் கால்வாங்கிப் போகப் பாராதேகிடாய். நெடு நாள் நம்மைக் குடிமக்களாக்கி யெளிவரவுபடுத்தின ஸம்ஸாரத்தைப் புரிந்து பார்த்துச் சிரித்துப்போருகிடாய். "உன்னை வென்றோமிறே" என்று புரிந்து பார்த்துச் சிரித்துப்போரு. பிள்ளையழகிய மணவாளப்பெருமாளரையர் க்ரந்தியைப் பார்த்துச் சிரித்துச் சொன்ன வார்த்தையை நினைப்பது.

(க) [தெதநநாதெநஹதா நிஜ-ௗமாஹரீஸ்வர:-தேதநா தேநமஹதா நிர்ஜகாமஹரீஸ்வர:] மஹாராஜர் வந்தறைகூவ, "பூர்வ க்ஷணத்திலே பரிபவப்பட்டுப்போனவன் இப்போதுவந் தறைகூவும் போது, வெறுமனல்ல, போதல்லாப்போதிலே நீ புறப்படக்கடவை யல்லை" என்று தாரை காற்கட்டச் செய்தேயும், க்ஷத்ரியனுகை யாலே பரிபவம் பொறுக்கமாட்டாமை புறப்பட்டு, "மிடற்றோசை யிருந்தபடியென், பழையகோழைத்தனமற்றுத் தெளிந்து முழங்கி யிருந்தது, இதுக்கோரடி யுண்டாகவேணும், உண்டாய்த்தாகில் நமக்கிரை போருகிறது" என்றானிறே, [ஹரீஸ்வர:] இதுக்கு முன்பு பிறரறைகூவ ஜீவித்ததவனல்லன்.

அப்படியே அவனை யண்டைகொண்ட பலத்தாலே, ஸம்ஸாரத் தைப் பார்த்து "உன்னை வென்றோமிறே" என்று கையைத்தட்டிச் சிரித்துக்கிடாய் போருவது; அறிவுகேடர்க்கு, நரகமென்று-யமாதி கள் குடியிருப்பைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். "மற்றைநரகம்" என் கிற ஸம்ஸாரத்தைச் சொல்லுகிறது; *வானுயரின்பத்துக் கெதிர்த் தட்டிறே.

நாமிப்படி ஸம்ஸாரத்தைக் கைதட்டிச் சிரிக்கைக்கு நமக்கு உத்தேஶ்யவஸ்து தான் கைபுகுந்ததோவென்ன (தேனேறித்யாதி) திண்ணகப் பெருக்குப்போலே நாட்செல்ல நாட்செல்லத் தேனேறி வாராநிற்பதாய் மலரையுடைத்தான திருத்துழாயாலே விளங்கா நின்றுள்ள திருவடிகளை யுடையவன், (செழும்பறவை) அவனோட் டை ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே குளிர்ந்து தர்ஶநீயமான வேஷத்தை யுடைய திருவடியை, இத்தால் ஸர்வேஶ்வரனோட்டை ஸ்பர்ஶ மிவனுக் கிருக்கும்படி சொல்லிற்று

(க) ரா-பால-க-

திருவாய்மொழி, ௪ம்-பத்து, ௩-திருவாய்மொழி, ௫-பாட்டு, தலைமேல் வ்யாக்யானம். ௧௫௧

(தானேறித்திரிவான்) அவனுக்காகவு மன்றிக்கே அவன்தோளி விருப்பு ஸௌகுமார்யமா யிருக்கையாலே அவனை மேற்கொண்டு ஸஞ்சரியாநிற்குமாய்த்து. (தானேறித்திரிவான தாளிணையென்தலைமேலே) திருவடி திருத்தோளிலும் என்தலையிலுமான விது தவிர்ந்து என்தலையிலேயாய்த்து; அவனிழவுக்கு வெறுக்கவேண்டா விறே; அவன்தானே கொடுவந்து கொடுக்கப்பெற்றவ ளாகையாலே. ஆகையிறே ஒருபழுவேறப் பெற்றது. (௫)

ஆறும்பாட்டு.

தலைமேலதாளிணைகள் தாமரைக்கணென்னம்மான் * நிலைபேரானென்னெஞ்சத் தெப்பொழுதுமெம்பெருமான் * மலைமாடத்தரவணைமேல் வாட்டாற்றான்மதமிக்க * கொலையானைமருப்பொசித்தான் குரைகழல்கள்குறுகினமே. (௬)

ப:—அநந்தரம், திருவடிகளைத் தலையிலே வைத்தவள வன்றியே, என்னெஞ்சிலே ஸ்திரமாகப் புகுந்து நிற்கிறவன் திருவடிகளைக் கூடப்பெற்றோ மென்கிறார்.

(இ - ள்.) தாளிணைகள் - அவன்திருவடிகள், தலைமேல - என்தலைமேலே யிராநின்றன, அத்தால்வந்த வுகப்புக் தன்னதாம்படி தோன்ற தாமரைக்கண் - தாமரைப்போலே சிவந்த திருக்கண்களை யுடையனாய், என்னம்மான் - என்னைப் பெறாப்பேறாகப் பெற்றானாய்க் கொண்டு எனக்கு ஸ்வாமியானவனாய், அவ்வளவன்றியே, என்னெஞ்சத்து-என்னெஞ்சுக்குள், எப்பொழுதும் - எப்போதும், நிலைபேரான்-நின்றநிலை பேரானாய், எம்பெருமான்-என்பக்கலிலே நிலைபெறுகையாலே ஸர்வாதிகனாய், எனக்கு உபகரிக்கைக்காக, மலை மலைபோலேயிருக்கிற, மாடம்-மாடங்களையுடைய, வாட்டாறு - திருவாட்டாற்றிலே, அரவணைமேலான் - திருவரவணையின் மேலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனாய்; ப்ராப்தி ப்ரதிபந்தகங்களை, மதம்மிக்க-மதத்தாலேமிக்கு, கொலை-கொலையிலே) உத்யுக்தமான, யானை-குவலயாபீடத்தை, மருப்பொசித்தான்-ம்ருங்க பங்கம் பண்ணினாப்போலே என்னநுபவ விரோதியை யழித்தவனுடைய, குரை-வீரக்கழலின் த்வநியையுடைய, கழல்கள் - திருவடிகளை, குறுகினம்-கூடப்பெற்றோம். (௬)

ஆறு :—(தலைமேல) திருவடிகளை யென் தலைமேலே வைத்தருளினான், அழகிய திருக்கண்களாலே யென்னைக் குளிரப்பார்த்தருளாநின்றான், ஒருக்காலு மென்னெஞ்சில் நின்றும் நிலைபேரான், இங்ஙனே அவன் திருவடிகளை நாம் குறுகப்பெற்றோ மென்கிறார்.

ஈடு - அவ ;—திருவாட்டாற்றிலே ஸந்நிதிபண்ணி யென்னை ஸர்வதோமுகமாக விடமாட்டாதவனுடைய திருவடிகளைக் கிட்டப் பெற்றோமென்கிறார்.

(தலைமேலதாளிணைகள்) "நின்செம்மா பாதபற்புத் தலை சேர்த்து" என்றும் "பாதபங்கயமே தலைக்கணியாய்" என்றும் நான் ப்ரார்த்தித்தபடியே, அழகிய திருவடிகளாலே தலை அலங்காரமாகப் பண்ணினான்.

(தாமரைக்கணென்னம்மான்) என்முன்னே நின்று குளிர நோக்கி "ஜிதம்" என்னப்பண்ணாநின்றான். (நிலைபேரானென்னெஞ்சத்து) நெஞ்சைவிட்டுப்போகாதே நின்றாய்த்து இதெல்லாம் செய்கிறது. ஸௌபரி ஐம்பதுவடிவு கொண்டாப்போலே, இவன் தன்னையநுபவிக்க நாநாபவநம் கொள்ளுமாபோலே, அவன்றானிவனையநுபவிக்க அநேகவிக்ரஹம் கொள்ளாநின்றான். (எப்பொழுதும்) "எப்பொழுதும்நாள் திங்களாண்டூழியூழி" என்று தன்னையநுபவிக்கைக்கு நான் பாரித்த துறைகளடையக் கைக்கொண்டான். ஸர்வபாக்நியோகமடையக் காட்டாநின்றான். என்னெஞ்சிலே நிற்பது, அப்படியே கண்ணுக்கிலக்காம்படி முன்னே நிற்பது, திருவடிகளைத் தலைமேலே வைப்பதாகிற விதெல்லாம் ஒருக்காலே செய்யாநின்றான்.

(எம்பெருமான்) உடைமை உடையவனைப் பெற்றாலிருக்குமா போலன்றிறே, உடையவன் உடைமையைப் பெற்றாலிருக்கும்படி. (மலையித்யாதி) மலைகளைப் புடைபடத் தொளைத்து நெருங்கவைத்தாற்போலே யிருக்கிற மாடங்களையுடைத்தான திருவாட்டாற்றிலே திருவனந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தருளினவன் இத்தால் - ப்ராப்யவஸ்துவைச் சொல்லுகிறது, பர்யங்க வித்யையிற் சொல்லுகிறபடியே,

(மதமித்யாதி) அநுபவவிரோதிகளடங்கலும் குவலயாபீடம் பட்டது படுமித்தனை. அவனிவன் விரோதியைப்போக்க இவனுக்

கநுபவத்திலே யந்வயம். (குரைகழல்கள் குறுகினம்) ஆபரண வொலி செவிப்படாநின்றது. "தடந்தாமரைகட்கே கூவிக்கொள் ளுங்கால மின்னங்குறுகாதோ" என்று ப்ரார்த்தித்தது பெற் ரேறும். (௬)

ஏழாம்பாட்டு.

குரைகழல்கள்குறுகினம் நங்கோவிந்தன்குடிகொண்டான் * திரைகுழுவுகடல்புடைசூழ் தென்னாட்டுத்திலதமன்ன* வரைகுழுவு மணிமாட வாட்டாற்றான்மலரடிமேல் * விரைகுழுவுநறுந்துளப மெய் நின்றுகமழுமே. (எ)

ப:—அநந்தரம், தான் ஸம்ஶ்லேஷித்தது க்கடையாளந் தோன் றும்படி ஆஶ்ரித ஸுலபனான க்ருஷ்ணன்று என்னெஞ்சிலே பூர்ண மாக விருந்தானென்கிறார். (எ)

(இ - ள்.) குரை - விலக்ஷணமான, கழல்கள் - திருவடிகளை, குறுகி னம்-குறுகப்பெற்றோம், "நிலைபேரான்" என்கிறபடியே, நம்-நமக்கு பவ்யனான, கோவிந்தன் - க்ருஷ்ணனானவன், பரிபூர்ணமாக, நம்நெஞ் சை குடி - குடியிருப்பாக, கொண்டான் - ஸ்வீகரித்தான்; அந்தாலே, திரை-திரைகள், குழுவு-திரளத்திரண்ட. கடல்-கடலாலே, புடை-பரி ஸரத்திலே. சூழ்-சூழப்பட்டு. தென்னாடு-தென்னாட்டுக்கு, திலதமன்ன- திலகம்போலே யிருப்பதாய், வரைகுழுவு - மலைகள் திரளவிருந்தாப் போலே யிருக்கிற, மணிமாடம் - மணிமயமான மாடங்களை யுடைய, வாட்டாற்றான் - திருவாட்டாற்றி லெழுந்தருளி யிருக்கிறவனுடைய, மலரடிமேல் - விகஸிதபத்மம்போலே நிரதிசயபோக்யமான திருவடி களின்மேலே. விரை - பரிமளங்கள், குழுவு - திரண்டு, நறுந்துளபம் - கமழுகிற திருத்துழாயானது, மெய்நின்று-என் சரீரத்திலே ஸ்த்திர மாகநின்று. கமழு:-கந்தியாநின்றது. (எ)

ஆறு;—(குரைகழல்கள்) இப்படி நெஞ்சே நாம் குரைகழல்கள் குறுகினம், நம்கோவிந்தன் ஸபரிக்ரஹமாகவந்து என்னுள்ளே புகுந் தருளினான்- இதுக்கடையாள மென்னென்னில்; வாட்டாற்றான் திருவடிகள் திருத்துழாய் என்னுடம்பெல்லாம் கமழ்கிறபடி பாரா யென்கிறார். (எ)

ஈடு-அவ ;—" குறுகினம் " என்ற விதென்கொண் டறிவ தென்னில் ; பார்க்கலாகாதோ உடம்பு கோயிற்சாந்து நாறுகிறபடி யென்கிறார்.

(துரைகழல்கள் குறுகினம்) அணித்தென்னு மித்தைப் பற்றச் சொல்லுகிறேனல்லேன், கிட்டினோம். (நங்கோவிந்தன்) ஆம்ரித தர்க்கு ஸ்வமாக ப்ரஸித்தனான க்ருஷ்ணன். (கோவிந்தன் குடி கொண்டான்) (க) "அரவத்தமளியினோடு மழகியபாற்கடலோடு மரவிந்தப்பாவையும் தானுமகம்படி வந்துபுகுந்து" என்கிறபடியே திருவாய்ப்பாடியில் பஞ்சலக்ஷம் குடியோடுங்கூடக் காணு மிவர் நெஞ்சிலே புகுந்தது.

(திரையித்யாதி) திரைமிக்கிருந்துள்ள கடலாலே சுற்றும் சூழப்பட்டிருப்பதாய். தென்னாட்டுக்கொரு திலகம்போலேயாய், மலைகளை நெருங்கவைத்தாப்போலே மணிமயமான மாடங்களை யுடைத்தான திருவாட்டாற்றைக் கலவிருக்கையாகவுடைய ஸர்வேஸ்வரனுடைய. (மலரடிமேல்) செவ்வி, குளிர்த்தி, பரிமளங்களையுடைத்தான திருவடிகளின்மேலே, பரிமளம் மிக்கிருந்துள்ள திருத்துழாயானது. (மெய்நின்றுகமழுமே) என்னுடம்பு நிரந்தரமாக நாறுகின்றது.

" அன்றிமற்றோருபாயம் " என்று தோழிசொல்லியும் "வெறிகொள் துழாய்மலர்நாறும்" என்று தாயார் சொல்லியும் போந்தவிது, தன்வாயாலே சொல்லும்படியாய்த்து. (மெய்நின்றுகமழுமே) என்வார்த்தை யறியவேணுமாகில் என்னுடம்பை மோந்து பார்க்கமாட்டிகோளோ; (எ)

எட்டாம்பாட்டு.

மெய்நின்றுகமழ்துளப விரையேறுதிருமுடியன் * கைநின்ற சக்கரத்தன் கருதுமிடம்பொருதுபுனல் * மைநின்றவரைபோலுந் திருவுருவவாட்டாற்றுற்கு * என்னன்றிசெய்தேனவென் னெஞ்சில் திகழ்வதுவே. (அ)

(க) பெரியாழ்-ரு உ-கo-

ப:—அநந்தரம், நிரதிசயபோக்யமான வடிவோடே யென்னெஞ்சிலேபுகுந்து உஜ்ஜ்வலனானைக்கு அவனுக்கென்ன நன்மை செய்தேனென்கிறார். (அ)

(இ - ள்.) மெய்நின்று - திருமேனி முழுக்கநின்று, கமழ்துளபம் - பரிமளத்தைப் பண்ணுகிற திருத்துழாயினுடைய, விரை-ஸௌரப்யம், ஏறு - அதிசயித்துவருகிற. திருமுடியன் - திருமுடியை யுடையனாய், கருதுமிடம் - திருவுள்ளத்தில் நினைத்தவிடத்திலேபோய். பொருது - பொருது, கைநின்ற-(௧)"ராகவோ-ஜமாச-ராமபார்ஶ்வம்ஜகாம" என்னுமாபோலே மீண்டு திருக்கையிலேநின்ற, சக்கரத்தன் - திருவாழியையுடையனாய் புனல்-ஸமுத்ரஜலம்போலே,நின்ற-ஸ்திரமான, மை - கருமையை யுடைத்தான, வரைபோலும் - மலைபோலே, திருவுருவ - உருமிக்கவழகிய வடிவையுடையனாய்க் கொண்டு, வாட்டாற்றாற்கு - திருவாட்டாற்றிலே ஸுலபனானவனுக்கு, (உ) "ராவணோ நாலயம் ஹர்தும் - ராவணோ நோபயம் ஹ்ருதம்" என்று - ப்ராணனொருகலையாக வடிமைசெய்த பெரியவுடையாரைப் போலவும், (௩) "ஊர்த்வ ராவஸீதா - க்ருஷ்டாஸீதா" என்ற திருவடியைப்போலவும், என்னன்றி - என்ன நன்மை, செய்தேனே - தனக்குச் செய்தேனாக, என்னெஞ்சில் திகழ்வது - என்னெஞ்சிலே புகுந்து உஜ்ஜ்வலனாகிறது. (அ)

ஆறு;—(மெய்நின்று) திருத்துழாய் தொடக்கமாக வபர்யந்த போக்யங்களையுடையனாய், ஸ்வேச்சாநுவிதாயி ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திக திவ்யாயுதோபேதனாய், நிரவதிக ஸௌந்தர்ய விசிஷ்டனாயிருந்த வாட்டாற்றாற்கு நானென்ன வநுகூல வ்ருத்திபண்ணினேனாகக்கொண்டு தானென்னுள்ளே புகுந்து திகழுகிறதென்கிறார். (அ)

ஈடு அவ:—அத்யந்தவிலக்ஷணனானவன் திருவாட்டாற்றிலே வந்து ஸுலபனாய் என் ஹ்ருதயத்திலேவந்து புகுந்து உஜ்ஜ்வலனானைக்கு நானென்ன நன்மைசெய்தேனென்கிறார்.

---

(௧) ரா-யு-௬௦-௨௬- (௨) ரா-ஆர-௬௭-
(௩) ரா-பால-௧-

(மெய்யித்யாதி) திருமேனியிலே நின்று கமழாநின்றுள்ள திருத்துழாயில் பரிமளமானது கொழித்தெறடாநின்றுள்ள திருமுடியையுடையவன். கடலில் நீர் ஸஹ்யத்திலேறக் கொழித்தாப்போலே காணும் மலரடிமேல் திருத்துழாயின் பரிமளமானது மெய்யெல்லாங்கொண்டு தலைக்குமேலே போனபடி,

(கையித்யாதி) பாவஜ்ஞதையாலே ஸர்வேஸ்வரன் திருவுள்ளத்திற் கருத்தறிந்து யுத்தத்திலேபுக் கெதிரிகளை யழியச்செய்து வெற்றிகொண்டு. (க) "ஸ்வதர்ஸநேந ... நாவிஸஸ - ஸ்வதாணீம்புநராவிஸத்" என்கிறபடியே கையிலேவந்திருக்குமாய்த்து; (உ) * "ஸாரவாஸ்வமஜ்ஞா - ராமபார்ஸ்வமஜ்ஞாம" போலே

[ஸயஹரிவரநாயஃ-அதஹரிவரநாதஃ] ஒரு முத்தின் குடைநிழலிலே பையல் பெருமாளுக்கெதிராகவந்து தோன்றினவாறே பொறுக்கமாட்டாமை மேல்விழுந்து, கெடும்போது பொருது இளைப்பித்து, அவன் மாயாப்ரயோகத்திலே கைவைக்குமளவானவாறே, "இனி நமக்குமது வேண்டிவரும், அது நமக்கீடல்ல, பெருமாள் பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞையை நாமழிக்கவொண்ணாது" என்று மீண்டார். (ங) [ராவணஸ்ய ப்ரதிஜ்ஞாதம் - ராவணவதப்ரதிஜ்ஞாதம்] ஸத்யஸங்கல்பரான பெருமாள் ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணுகிறார். [ஹரயஃ ... ஹர்யக்ஷகணஸந்நிதௌ] வீரர்கள் திரள்நடுவே ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணுகிறது. ஆனபின்பு, இவர்க்கு நிர்விஷயமாக்கவொண்ணாதென்று பார்த்தார். [ஹரிவரநாயஃ-ஹரிவரநாதஃ] தாம்செய்த விக்கார்யம் தம்பரிகரத்தில் செய்வாரில்லாமல் செய்தாரல்லர், பொறுமையாலே செய்தாரித்தனை. [ப்ராப்யஸம்க்ராமதீர்த்தம் - ப்ராப்யஸங்க்ராமதீர்த்தம்] பூசல் பாக்யமென்று தனியேயொன்றுண்டிறே, அத்தால்வந்த புகழைத் தாம் படைத்தார். [நிஸிசரபதிம் - நிஸிசரபதிம்] களவுபூசல்செய்வார்க்கொதுங்க நிழலான பையலை. ராஜபுத்ரர்களை யகற்றித் தனியிடத்திலே பிராட்டியைப் பிரித்த பையலன்றே [ஆஜௌ] அவர்களுக் கழுமியான செவ்வைப் பூசலிலே. [யோஜயிஷ்வா ...]

(க) ரா-யு-௧௧௧-௨௦-
(உ) ரா-யு-௬௦-௨௧-
(ங) ரா-ஸு-௫௧-௩௨-

யோஜயித்வாஸ்ரமேண] அவனை யிளைப்போடே கூட்டினார், தாம் புகழோடே கூடினார். [மம நஷ்டிவிஸாலம்ஸ்யு யிஷ்வா -ககநமதிவிஸா லம்லங்கயித்வா] நடுவிடைவெளி பெருத்திருக்கிற வாகாசத்தை வருத்தமறக்கடந்தார். [ஸுூஸுதுநாஃ - அர்க்கஸூநு:] அது செய்தபடி ஆதித்யபுத்ரனென்று தோற்றும்படியாயிருந்தது. உதயகிரியிலே தோற்றினால் பின்பு அஸ்தமித்து நிற்கக்காணுமித்தனையிறே. [ராஷவாஸூஸூஜமாஉ-ராமபார்ஸ்வம்ஜகாம] பெருமாளைப் பிரிந்தபடியாலே வந்து கிட்டுவதும் செய்தோமென்று தோற்றும்படி, மதிக்க வொன்றுசெய்து வாராமையாலே, நேர்கொடு நேர் முன்னிற்கமாட்டாதே பெருமாளருகே போய்நின்றார்; பையல் தலையைப் பிடுங்கிக் கொடுவந்து திருவடிகளிலே யிடப்பெறாத நாம் என்சொல்லி முன்னே நிற்பதென்று பெருமாளருகேவந்துநின்றார்.

(புனலித்யாதி) புனல்போலவும் மைபோலவும் நின்றவரை போலவு மிருக்கிறவென்னுதல், மைமாறாத வரைபோலேயென்னுதல். வாட்டாற்றுற்கென்று - பூஜாவாசியன்று, வாட்டாற்றானுக் கென்றபடி. (என்னன்றிசெய்தேனோ) என்ன நன்மை செய்தேனாக. பெரியவுடையாரைப்போலே தலையோடே முடிந்தேனோ, திருவடியைப்போலே (க) "த்ருஷ்டாஸீதா - த்ருஷ்டாஸீதா" என்று வந்தேனோ.

அன்றியே, தன்னுடைய ஆஜ்ஞாநுவர்த்தநம்பண்ணினேனாம்படி விஹிதகர்மங்களை யநுஷ்ட்டித்தேனோ, என்னநன்மை செய்தேனாக, என்னெஞ்சிலே புகுந்தபின்பு பெறாப்பேறு பெற்றாப்போலே விளங்காநின்றான். ஐஸ்வர்ய ஸூசகமானதாரது, நினைத்தது செய்து தலைக்கட்டவல்ல பரிகரமது, வடிவழகது, இப்படி துறைதோறும் தலைமைபெறும்படி யிருக்கிறவன் என்னெஞ்சிலே புகுந்து பெறாப் பேறுபெற்றானாயிராநின்றான். (அ)

ஒன்பதாம்பாட்டு.

திகழ்கின்றதிருமார்பில் திருமங்கைதன்னோடும் * திகழ்கின்ற திருமாலார் சேர்விடந்தண்வாட்டாறு * புகழ்நின்றபுள்ளூர்திப்போரரசுகர்தலங்கெடுத்தான் * இகழ்வின்றியென்னெஞ்சத் தெப்பொழுதும்பிரியானே. (கூ)

(க) ரா-ஸு-

ப:—அநந்தரம், ஶ்ரியஃபதியாய்க் கொண்டு திருவாட்டாற்றிலே நின்றவன், என்னெஞ்சை யொருக்காலும் பிரிகிறில னென்கிறார்.

(இ - ள்) திகழ்கின்ற திருமார்பில் - ஸ்வாபாவிகமாக விளங்குகிற திருமார்பில், திருமங்கைதன்னொடும் - நித்யயௌவந ஸ்வபாவையான லக்ஷ்மியோடேகூட, திகழ்கின்ற திருமாலார் - விளங்குகிற ஶ்ரியஃபதியானவன், சேர்விடம்-தான் நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவிடம், தண்-ப்ரமஹரமான வாட்டாறு-திருவாட்டாறு, (க) "ஊரவலாவ்வா - தாஸஸ்ஸகா" என்கிறபடியே, புகழ்கின்ற - சேஷத்வகீர்த்திக்கு வாஸஸ்தானமான, புள் - பெரியதிருவடியை, ஊர்தி-நடத்துவானாய், இவ்வாஹநபலத்தாலே, போர் - யுத்தோத்பலரான, அரக்கர் - ராக்ஷஸருடைய குலம் - திரளை, கெடுத்தான் நசிப்பித்தவன். என்னெஞ்சத்து-ஹேயமானவென்னெஞ்சிலே, இகழ்வின்றி-ஒரு அநாதரமின்றியே, எப்பொழுதும்-ஸர்வகாலமும், பிரியான்-பிரிகிறிலன். (கூ)

ஆறு;—(திகழ்கின்ற) தனக்கு திவ்யமஹிஷி-ஸர்வலோகேஶ்வரியான பெரியபிராட்டி; சேர்விடம் திருவாட்டாறு; தன் திருவடிகளில் கைங்கர்யைகநிரதனாய் புகழாகவுடையனாயிருந்த பெரிய திருவடி - தனக்கு திவ்யவாஹநமும் ஆஶ்ரிதவிரோதி நிரஸநோபகரணமும்; இங்ஙனே யிருந்து வைத்து, என்னுடைய நிகர்ஷத்தைப் பார்த்து என்னையிகழாதே ஒருக்ஷணமென்னைப் பிரியில் தரிக்கமாட்டாத ஸ்வபாவத்தை யுடையனாய்க்கொண்டு என்னெஞ்சினுள்ளே புகுந்திருந்தருளினான்; ஒருவனுடைய குணவத்தை யிருக்கும்படியே யிதுவென்கிறார். (கூ)

ஈடு - அவ;—அத்யந்தம் பூர்ணனான தானிகழாதே என் மநஸ்ஸை ஸர்வகாலமும் விடுகிறிலன், ஒருவனுடைய வ்யாமோஹமே! என்று ப்ரீதராகிறார்.

(திகழ்கின்றவித்யாதி) வெறுப்புறக்கிலே விளங்காநின்றுள்ள திருமார்விலே யெழுந்தருளியிருக்கிற பெரிய பிராட்டியாரோட்டைச் சேர்த்தியழகாலும் விளங்காநின்றுள்ள ஶ்ரியஃபதியானவன். அல்லாதாரையும் ஸ்ரீமான்களென்று சொல்லுமிறே ஔபசாரிகமாக, அப்படியல்லவிக்கு; * திருமங்கை தன்னோடும் திகழ்கை

(க) பே-தன்ர-ர

திருவாய்மொழி, ௧௦-ப, ௬-தி,௧௦-பா,பிரியாது வ்யாக்யாநம். க்ருசு

யாலே ஸ்ரிய:பதியென்று பேரையுடையவன். இந்த ரேபமு மொரு ப்ரயோஜநமில்லை; திருமாலானவனென்றபடி; "புள்ளூர்தி" என்றவோபாதி.

(சேர்விடம் தண்வாட்டாறு) ஸ்ரிய:பதித்வத்தோபாதியும் போருமாய்த்து அவ்வூரை யிருப்பிடமாகவுடையனா யிருக்கிறவதுவும். (புகழித்யாதி) புகழெல்லாம் தன்பக்கலிலே கிடக்கும்படி யிருக்கிற பெரியதிருவடி-வாஹநம். புகழுடங்கலும் கிடப்பது அவன் பக்கலிலே; அத்தையுடையனென்கிற விதுவே யிவனுக்கேற்றம். (போரித்யாதி) செவ்வைப் பூசலிலே ராக்ஷஸஜாதியைக் குலமாக முடித்தான்.

(இகழ்வித்யாதி) "ஸம்ஸாரி" என்று பிற்காலியாதே, ஒரு கார்யப்பாட்டாலே செய்தானாய், பின்பு விட்டுக் கைப்பிடிக்கையன்றிக்கே ஸர்வகாலமும் விடுகிறிலன். பித்தோபஹதர் சந்தநபங்கத்தினின்றும் கைவாங்கமாட்டாதாப்போலே, க்ஷணகாலமும் பிரியமாட்டுகிறிலன். (௯)

பத்தாம்பாட்டு.

பிரியாதாட்செய்யென்றுபிறப்பறுத்தாளறக்கொண்டான்* அரியாகியிரணியனையாகங்கீண்டானன்று* பெரியார்க்காட்பட்டக்காற் பெறாதபயன்பெறுமாறு* வரிவாள்வாயரவணைமேல்வாட்டாற்றான் காட்டினனே. (௧0)

ப:—அநந்தரம். பெரியவர்கள் எதிர்த்தலையில் சிறுமைபாராதே அநந்தரத்திலே யுபகரிப்பாரென்னு மித்தை யெனக்கு ப்ரகாசிப்பித்தானென்கிறார்.

(இ-ள்.) பிரியாது-யாவதாத்மபாவி பிரியாதே, ஆட்செய்-அடிமை செய், என்று-என்றுசொல்லி, பிறப்பு - அதுக்கு விரோதியான ஜந்மஸம்பந்தத்தை, அறுத்து - அறுத்து, அற மிகவும், ஆட்கொண்டான் - அடிமைகொண்டவனாய், அன்று - பெற்றதமப்பனாலே ப்ரஹ்லாத னீடு பட்டவன்று, அரியாகி-நரஸிம்ஹமாய், இரணியனை-ஹிரண்யனுடைய, ஆகம் - சரீரத்தை, கீண்டான் - பிளந்தவனாய், வரி-வரியையும், வாள்-ஒளியையுமுடைத்தாய், வாய்-பஹுமுகமான, அரவணைமேல் - திரு

வரவணையின்மேலே, வாட்டாற்றான்-திருவாட்டாற்றிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவன். பெரியார்க்கு - பெரியவர்களுக்கு, ஆட்பட்டக்கால்- அடிமைப்பட்டால். பெறாத-பெறுதற்கரிதான பயன் ப்ரயோஜநங்களையும், பெறுமாறு-பெறும் ப்ரகாரத்தை, காட்டினான்-காட்டினான். (க0)

ஆறு;—(பிரியாது) இனியொருகாலமும் தன்னைப் பிரியாதே ஸர்வசேஷ வ்ருத்தியையும் பண்ணவென்று கொண்டு என்னை யநந்யார்ஹசேஷமாகக் கொண்டானின்று; அரியாகி யிரணியனை யாகங்கீண்டானன்று; பெரியார், தங்களை யாச்ரயித்தவர்களுடைய சிறுமையும் கொடுக்கப்படுகிற பொருளின் சீர்மையும் பாராதே, அவர்களுக்கு "இனியில்லை" என்னும் சீரிய பொருளைக் கொடுப்பாரென்னுமிடம், வரிவாள் வராவணைமேல் வாட்டாற்றான் என்பக்கலிலே காட்டியருளினா னென்கிறார். (க0)

ஈடு-அவ;—மஹாபுருஷர்களை யடைந்தால் எதிர்த்தலை பாராதே தங்கள் தரத்தைக் கொடுப்பர்களென்னு மிவ்வர்த்தத்தை, திருவாட்டாற்றில் நாயனாரென் பக்கலிலே காட்டினா ரென்கிறார்.

(பிரியாதித்யாதி) நமக்குப் பிரியாதே யடிமைசெய் யென்றருளிச் செய்து, விரோதியையும் போக்கி, நித்ய கைங்கர்யத்தையும் கொண்டான். "எனக்கே யாட்செய்" என்னவேணுமென்று நாம் * எம்மாவீட்டிலே ப்ரார்த்தித்தபடியே செய்தான், (க) "இந்நின்ற நீர்மை யினியாமுறாமை" என்று * பொய்நின்றஞானத்தில் அபேக்ஷித்தபடியே பிறப்பறுத்தான். "தனக்கேயாக" என்று * எம்மா வீட்டிலே ப்ரார்த்தித்தபடியே ஆளறக்கொண்டான்.

(அரியாகியித்யாதி) இதுக்கு முன்பே தமக்குப் பண்ணின் பெருபகாரத்தைச் சொல்லுகிறார். (அரியாகி) ந்ருஸிம்ஹமாய் ஹிரண்யனுடைய முருட்டுடலை அநாயாஸேன கிழித்தான். (அன்று) அன்றப்படி செய்தான்; இன்றிப்படி செய்தான் (உ) "ப்ராதிகூல்ய வர்ஜநம் - க்ரியதாமிதிமாம்வத" என்கிறபடியே என் விரோதியைப் போக்கி நித்ய கைங்கர்யத்தைக் கொண்டான். "முகப்பே கூவிப் பணிகொள்ளாய்" என்றிறே யிவர் ப்ரார்த்தித்தது.

(பெரியாரித்யாதி) மஹாபுருஷ ஸமாச்ரயணத்தாலே துர்லபமான ப்ரயோஜநத்தைப் பெறுமவர்களென்று பர்த்தத்தை, வரி

(க) திருவி-க-

(உ) ரா-ஆ கஅ எ-

(பெரியாரித்யாதி) மஹாபுருஷ ஸமாஶ்ரயணத்தாலே துர்லபமான ப்ரயோஜநத்தைப் பெறுவர்களென்னு மர்த்தத்தை, வரிவாள்வா யரவணைமேல் வாட்டாற்றான் என்பக்கலிலே காட்டினான். (க)[மஹாத்நாஸம்ஶ்ரயஹ்ய-வெஙெத்தா ஙெநவாவஸீக்ஷ்திக்ஷமத்தொவி-மஹாத்மநாம்ஸம்ஶ்ரயமப்யுபேதோ நைவாவஸீதந்தி துர்க்கதோபி] மஹாபுருஷ ஸமாஶ்ரயணம்பண்ணினால், பின்னை அவர்கள், கொள்ளுகிறவன் சிறுமைபார்த்தல் கொடுக்கிறதின் பெருமைபார்த்தல் செய்யாதே கொடுப்பர்களென்று இங்ஙனேகாட்டிலே யொன்றுண்டு ; அத்தை யென்பக்கலிலே காட்டினான். ப்ரஹ்லாதாதிகளைக்கொண்டு கவிபாடுவித்துக் கொண்டானே. (க०)

பதினொன்றாம்பாட்டு.

காட்டித்தன்கனைகழல்கள்கநோகம்புகலொழித்த* வாட்டாற்றெம்பெருமானைவளங்குருகூர்ச்சடகோபன் * பாட்டாயதமிழ்மாலையாயிரத்துளிப்பத்துங்கேட்டு* ஆரார்வானவர்கள்செவிக்கினியசெஞ்சொல்லே. (கக)

ப:—அநந்தரம், இத்திருவாய் மொழிக்குப் பலமாக விதினுடைய நித்யஸூரி போக்யதையை யருளிச்செய்கிறார்.

(இ - ள்.) தன்கனைகழல்கள் - நிரதிசயபோக்யமாம்படி ஶப்தோத்தரமான வீரக்கழலையுடைய தன்திருவடிகளை காட்டி - காட்டி, கடு - துஸ்ஸஹமான, நரகம்புகல் - ஸம்ஸாரநிரய ப்ரவேஶத்தை, ஒழித்த - ஒழிக்க, வாட்டாறு - திருவாட்டாற்றில், எம்பெருமானை ஸ்வாமியானவனைப்பற்றி, வளம் - அழகிய, குருகூர் - திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான, சடகோபன்-ஆழ்வாருடைய. பாட்டாய-பாட்டாயிருக்கிற, தமிழ்மாலை, தமிழ்த்தொடையரன, ஆயிரத்துள்-ஆயிரத்துள், செவிக்கினிய-செவிக்கு மதுரமாய், செஞ்சொல்-கரணத்ரயமும் ஏகரூபமானையாலே செவ்வியசொல்லாயிருக்கிற இப்பத்தும்-இவைபத்தையும், வானவர்கள் - நித்யஸூரிகள், கேட்டாரார்-கேட்டு ஒருக்காலும் த்ருப்தராகார்.

இது கலிவிருத்தம். தாழிசையுமாம். (கக)

ஆறு: — (காட்டி) * அயர்வறுமமரர்க ளித்திருவாய்மொழியைக் கேட்டா லென்படுவாரோ வென்கிறார், (கக)

ஈடு- அவ;—நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை யநுபவிக்க வுரியார் நித்யஸூரிகளென்கிறார்.

(காட்டித்தன்கனைகழல்கள்) நிர்ஹேதுகமாகத் தன் ஸ்வரூப ரூபகுண விபூதிகளை ப்ரகாசிப்பிக்கிற வடிவைக்காட்டி. (கடுநரகம் புகலொழித்த) "இந்நின்றநீர்மையினியாமுறாமை" என்று அபேக்ஷித்தபடியே செய்தானாய்த்து. அறிவுடையார்க்குப் பொறுக்க வொண்ணாத நரகம் ஸம்ஸாரமிறே. (வளம்) அழகியதான திரு நகரியைத் தம்மதாக வுடையரான வாழ்வார்.

(பாட்டாயவித்யாதி) (க) "வாசொ தெவெயவஊ-வாடி-பாட் யேகேயேசமதுரம்" என்கிறபடியே இசையிலே புணர்ப்புண்ட திரு வாய்மொழி யாயிரத்திலும் இப்பத்தையும் கேட்டு. (ஆரார்வான வர்கள்) இத்தைச் சொல்லக்கேளாநின்றால் "இன்னம்சொல், இன்னம்சொல்" என்றுமித்தனைபோக்கி, கேட்ட அம்சத்தாலே த்ருப்திபிறவார்களாய்த்து; பகவத்குணங்களை யநுபவித்து, அதுக் குப் போக்குவிடுகைக்குப் பாசுரமின்றிக்கே விம்மல் பொருமலாய்ப் படுகிறவர்கள், இப்பாசுரம் கேட்டால் விடார்களிறே, அதுக்கு ஹேதுவென், அவனுடைய சீலகுணாநுபவம் பண்ணியோவென் னில்; இப்பாசுரத்துக்குத் தோற்றென்கிறார்.

(செவிக்கினிய) (உ) "ஸமஹஷூவெஷ-வாடி - ஸம்ஸ்ாரவெமது ரம்" என்கிறபடியே செவிவழியேபுக்கு நெஞ்சுக் கினிதாகை யன் றிக்கே, செவிப்பட்டபோதே பிடித்து ரஸிக்கையாலே; அதுக்கடி யென்னென்னில் (செஞ்சொல்லே) நினைவும் சொலவும் செயலு மொருபடிப்பட் டிருக்கையாலே; "சிந்தையாலும் சொல்லாலும் செய்கையினாலும் தேவபிரானையே" என்று, "செந்தமிழ்பத்தும்" என்றாரிறே இவர்தாமே.

பத்தாம்பத்து ஆறாந் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

(க) ரா-பால-சு-௱- (உ) ரா-ஸு-௱சு-க.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஏழாந்திருவாய்மொழி—செஞ்சொல் - ப்ரவேசங்கள்.

ஆறு:—(செஞ்சொற்கவிகாள்) தான் சொன்னபடியே செய்யக் கடவனாகச் சமைந்துகொண்டு தம்முடைய திருவுள்ளத்திலே புகுந்தருளின வெம்பெருமான் தம்மோடுகலந்த கலவியாலே தமக்குப் பிறந்த நிரவதிக ப்ரீத்யதிசயத்தாலே. *

ப:—ஏழாந் திருவாய்மொழியில், கீழிவர்க்குப் பரமபதத்தைக் கொடுக்கையிலே யுத்யோகித்த ஸர்வேஶ்வரன் இவர் முடியிலே திருவடிகளை வைத்துத் திருவுள்ளத்திலே பூர்ணமாகப் புகுந்திருந்து, "விரைகுழுவுநறுந்துளவம் மெய்நின்றுகமழும்" என்னும்படி திருமேனி முழுக்கத் திருத்துழாய் பரிமளமாம்படியாக விவருடைய ஶரீரத்தோடு அந்தஃகரணத்தோடு மற்றுமுள்ள வவயவங்களோடு வாசியற அத்யபிநிவிஷ்டனா யாதரிக்கிறபடியைக் கண்டு, இவ்வாதராதிசயத்துக்கு ஹேதுவான வவனுடைய ஆஶ்ரித விஷயமான வபிநிவேசத்தையும், அதிசயிதபோக்யத்வத்தையும், ஆஶ்ரிததேஹத்திலாதரத்தையும், அகிலத்யந்தாபிநிவேசத்தையும், ரஷிகத்வத்தையும், ஸர்வாதிகத்வத்தையும், ஆஶ்ரிதார்த்த தேசவாஸத்தையும், ஸர்வப்ரகார ஸம்ஶ்லேஷத்தையும், ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதி ஹேதுத்வத்தையும், அபேக்ஷாபராதீநத்வத்தையு மநுஸந்தித்து, ஏவம்விதனான ஸர்வேஶ்வரனுடைய வாதராதிசயமிருந்தபடியால், தாம் "இனியாமுறாமை" என்று தாமுபேக்ஷித்த தேஹாதிகளையும் விளம்பமறக்கொண்டு போவாரைப்போலே யிராநின்றது; அஸ்திரமாய், தோஷதூஷிதமாகையாலே அபுருஷார்த்தமாய், அநுபவ விரோதியாகையாலே அநபிமதமாயிருக்கிற வித்தை நம்பக்கலாதரத்தாலே விரும்பாநின்றான். இத்தை யறிவித்தும் நாமவனை யர்த்தித்தும் விடுவித்துக் கொள்ளுவோமென்று தெற்கில் திருமலையிலே யவனை யபேக்ஷிக்க, அதுக்காகவவன் நிவர்த்திப்பிக்கையிலே உத்யுக்தனானபடியைக் கண்டு ஹ்ருஷ்டராகிறார் *

ஈடு-அவ:—"விதிவகையே" என்கிறபடியே அவன் தம்மைக் குறித்து பாரதந்த்ரனாய நிற்கிறபடியை யநுஸந்தித்தார். அவ்வழியாலே "விரைகுழுவு நறுந்துளவம் மெய்நின்று கமழுமே" என்றும், "தலைமேல தாளிணைகள்" என்றும், அவன் தன் திருமேனியோடே புகுந்து கலந்தபடியைப் பேசினார்;

தம்மோடேவந்து கலந்து தம்மைக்குறித்துப் பாதந்த்ரனாய் திருமேனியை விடமாட்டாதே அவன் பண்ணுகிற வ்யதிரேகத்தைக் கண்டு; "இந்நின்ற நீர்மை யினியாமுறாமை" என்று நாமடியிலே யர்த்திக்கச் செய்தேயும் இக்கு நம்மைவைத்தது ஒருகார்ய புத்த்யாவாகாதே யென்றிருந்தோம்; அதாவது - இப்ரபந்தம் தலைக்கட்டுவித்துக் கொள்ளுகையிறே; அது அவ்வளவிலன்றிக்கே நம்முடம்பு விரும்பி விடமாட்டாமையாலே யாயிருந்தது; இவன் வெறுமுடம்பனா யிருந்தான்.

"கவிபாடுவித்துக் கொள்ளுகையென்று வ்யாஜமாத்ரம், ஆநுஷங்கிகபலமாய் வந்ததத்தனை, இதுவே யிவனுக்கு நினைவு" என்று பார்த்தார்; "இவனிவ்வுடம்பை விரும்புகிறது நம்பக்கலாதரத்தாலேயிறே, இப்படி நம்மை விரும்பின விவ்வளவிலே நம்மபேக்ஷிதம் செய்வித்துக்கொள்ளுவோம்" என்று பார்த்து, "தேவர் திருவுள்ளத்திலோடுகிறதென்" என்றார்; "நானுடம்பனாயே வேறொன்றறியாமல் படைத்தபாடன்றோ, மற்றுண்டோ" என்றான்; "அங்ஙனேயாகில், தேவரீரில் பண்ணியருளுகிற விருப்பத்தைத் தவிரவேணும்" என்று விண்ணப்பம் செய்ய; இவர் விலக்கினது மிகவுமவனுக் கபிநிவேசத்துக்குடலாய்த்து; தந்தாமைக்கொண்டருமைப்படுத்துவர்களிறே மேல்விழுகைக்காக, அதுபோலே யாய்த்து.

இப்படி இவனிதிலே பண்ணுகிற ஆதரத்தைக்கண்டு. "இவனுடைய வபிநிவேச மிருந்தபடியால் இவ்வுடம்போடே நம்மைக் கொடுபோக நினைத்திருக்கிறான்போலே யிருந்தது, அப்படிசெய்த போது இஸ்ஸம்ஸாரம் நமக்கு நித்யமாய்விடும், இங்கேயிருந்து இதுக்கொரு முடிவு கண்டு தாமத்தை யிழந்தோமா மித்தனை, இத்தைக் கழித்துக் கொள்ளவேணும்" என்று பார்த்தார்;

"என் பக்கல்பண்ணின வபிநிவேசமாகில் இத்தை விருப்புகைக்கடி, எனக்கிது அநபிமதம், தேவருமிதில்பண்ணுகிற விருப்பத்தைத் தவிரவேணும்" என்ன; "நீரும்முடைய வுத்தேச்யத்தை விடாதவோபாதி நாமும் நம்முத்தேச்யத்தை விடுவோமோ" என்ன; "இவனிப்படி விரும்புகிறது இதினுடைய தோஷதர்சநம் பண்ணாமையிறே. இவனை யிதில் தோஷதர்சநத்தைப் பண்ணு

விப்போம்" என்று பார்த்து, "இதாகிறது உபசயாத்மகமாய் ஹேயமாயிருப்பதொன்று, விரும்பப்படுமாத்மாவைப்போலே ஏக ரூபமாய் விலக்ஷணமாயிருப்ப தொன்றல்ல, இத்தை யுபேக்ஷித் தருளவேணும்" என்றார்; அதுதானே யிவனுக்கு விருப்பத்துக் குடலாய்த்து; அபிமத விஷயத்திலழுக்குகப் பாரைபோலே.

"ஸர்வதா இவன் விடமாட்டானாயிருந்தான், இவன்றன்னைக் காற்கட்டியாகிலு மிக்காற்கட்டை யவிழ்த்துக் கொள்ளுவோம்" என்று பார்த்து, "இதில்பண்ணுகிற விருப்பத்தை தேவர் தவிர வேணும்" என்று சரணம்புக்கார்; இவர்சொன்னபடி செய்ய விழிந் தவனுகையாலே தனக்கிதிலே மேன்மேலபேக்ஷை செல்லச்செய் தேயும் "இவர்க்கிதிப்படியுபேக்ஷா விஷயமான பின்பு நாமுமினி யித்தை வருந்தி யுபேக்ஷிப்போம்" என்று பார்த்தான்; இவர் பக்கல் பாரதந்த்ர்யத்தாலே இத்தையொழிய வவன்கொடுபோவானு யிருந்தான்.

ஆக இப்படியாலே தொடங்கின பாரதந்த்ர்யத்தை நிகமித்து, "ஸர்வநியந்தாவாய் ஸர்வாதிகனுன ஸர்வேஶ்வரன், தனக்கு இதிலே யபேக்ஷையும் செல்லாநிற்கச்செய்தே, நாம் 'இத்தைத்தவிரவே ணும்' என்னத் தவிருவதே?, இதொரு ஶீலமிருக்கும்படியே!, இவ் விஷயத்தி லொருவருமிழியாதேகொள்ளுங்கோள், இழிந்து நான் பட்டதுவேயமையும்" என்று ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே பிறர்க்குச் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

முதற்பாட்டு.

செஞ்சொற்கவிகாளுயிர்காத்தாட் செய்மின்திருமாலிருஞ்சோ லை * வஞ்சக்கள்வன்மாமாயன் மாயக்கவியாய்வந்து * என்நெஞ்சு முயிருமுள்கலந்து நின்றாரறியாவண்ணம் * என்நெஞ்சுமுயிருமவை யுண்டு தானேயாகிநிறைந்தானே. (க)

ப:—முதற்பாட்டில், "கவிபாடுவித்துக்கொள்ள" என்றொரு வ்யாஜத்தாலே ஈஶ்வரன் தன்பக்கல் பண்ணின வபிநிவேசத்தைக் கண்ட ஹர்ஷத்தாலே, தந்தாமை வேண்டியிருப்பா ரிவ்விஷயத்தி லகப்படாமல் ஆத்மாவை நோக்கிக்கொண்டு அடிமைசெய்யுங்கோ ளென்று, தாம்பட்டபடியை யருளிச்செய்கிறார்.

கஅக திருவாய்மொழி, கo-ப, எ-தி, க-பா, செஞ்சொல்வ்யாக்யாநம்;

(இ - ள்.) திருமாலிருஞ்சோலை - ஆஶ்ரிதாநுக்ரஹார்த்தமாக திருமலையிலே ஸந்நிஹிதனாய், அகப்பட்டாருடைய ஸர்வஸ்வத்தையும் அபஹரிக்குமிடத்தில், வஞ்சக்கள்வன் - அபஹாரகனென்றறியவொண்ணாதபடி வஞ்சித்த பஹரிப்பானாய், மாமாயன் - அதுக்கடியாய் எதிர்த்தலையை மதிமயக்கும் அத்யாஶ்சர்யமான ரூபகுணாதிகளையுடையனானவன், மாயக்கவியாய் - கவிபாடுவித்துக் கொள்ளுகையாகிற க்ருத்ரிமவ்யாபாரத்தாலேயுள்ளனாய், வந்து - தாமிருந்த விடத்திலே தான் அபிநிவிஷ்டனாய்வந்து, உள்ளுறைக்காட்டுவாரைப்போலே, என்னெஞ்சுள்ளும் - என்னெஞ்சுக்குள்ளேயும், உயிருள்ளும் - ஆத்மாவுக்குள்ளேயும், கலந்து - ஒருநீராகக் கலந்து, நின்றார் - பரிஸரவர்த்திகளான லக்ஷ்மீப்ரப்ருதிகளும், அறியாவண்ணம் - அறியாதபடி, அவை - அந்த, என் நெஞ்சும் - நெஞ்சையும், உயிரும் - உயிரையும், பிரித்துக்காணவொண்ணாதபடி, உண்டு - க்ரஸித்து, அசேதநமான நெஞ்சோபாதி சேதநனுடைய போக்த்ருத்வமும் அஸத்ஸமமாம்படி தானேயாகி - தானே போக்தாவாய்ப் பெரும்பேறு பெற்று, நிறைந்தான் - அவாப்த ஸமஸ்தகாமனானான்; செம் - ப்ரயோஜநமில்லாத செவ்வையையுடைத்தாய் ஸ்வயம் ப்ரயோஜநரூபமான, சொல் - சொற்களாலே, கவிகாள் - கவிபாடவல்லவர்களே, உயிர்காத்து - அவனையில் உங்களுடைய வாத்மாத்மீயங்களகப்படாதபடி காத்துக்கொண்டு, ஆட்செய்மின் - வாசிகமான வடிமை செய்யப் பாருங்கோள்.

அநந்யப்ரயோஜநரா யிழிவார்க்கு ஆத்மாத்மீயங்கள் அவனாலே அபஹ்ருதமாகை அவர்ஜநீயமென்று கருத்து. (க)

ஆறு: — எம்பெருமானைக் கவிபாடுகிறவரைக் குறித்து, நீங்களவனுக் கடிமைசெய்யுமிடத்தில் உங்களுயிரைக் காத்துக்கொண்டடிமைசெய்யுங்கோள். அவன் தனக்கடிமை செய்வாரை அஸாத்ம்யமாம்படி அதிமாத்ர ஸம்ஶ்லேஷத்தைப் பண்ணி பாதிக்கும்; அவர்களுடைய விச்சாநுகுணமாக வடிமைசெய்வித்துக் கொள்ளும் ஸ்வபாவனல்லனே யென்னில்; அவன் பாதிக்கும் ஸ்வபாவனாயிருந்தவைத்தே பாதியாதானே ? நீங்கள் பிருந்த பொருள் ... வஞ்சகன்கிடீகோள். எங்ஙனே யென்னில்; என்னையுபகரணமாகக் கொண்டு கவிசொல்லுகை யென்னும் வ்யாஜத்தினாலே யென்னுள்ளே வந்துபுகுந்து, கலந்து; " இன்னபடி செய்தருளினான் " என்று

* அபர்வறு மமரர்க்கு மறிய நிலமல்லாததொருபடி யென்னெஞ்சையு முயிரையும் தன்னுள்ளேயடக்கி. தானேயாம்படி மாளபுஜித்து பரிபூர்ணனானா னென்கிறார். (௧)

ஈடு-அவ;—"திருவாய்மொழி பாடுவிக்க" என்றொரு வ்யாஜத்தாலே புகுந்து தம்பக்கலவன்பண்ணின வ்யாமோஹத்தைக்கண்டு, அவனுக்கடிமை செய்வார் சீலாதிகளிலே யகப்படாதே கொள்ளுங்கோளென்கிறார்.

(செஞ்சொலித்யாதி) செவ்விய சொல்லையுடைய கவிகாள்! கவிக்குச் செவ்வையாவது-அநந்யப்ரயோஜநமா யிருக்கை; ப்ரயோஜநத்தைக் கணிசிக்கை கவிக்கு குடிலமாகையாவது, "இன்கவிபாடும் பரமகவிகள்" என்றும் (௧) "செந்தமிழ்பாடுவார்" என்றும் சொல்லுகிற முதலாழ்வார்களையாய்த்து நினைக்கிறது. (௨) "பெருந்தமிழன் நல்லேன்" என்று (௩) "வாயவனையல்லது வாழ்த்தாது" என்கிறவர்களிறே அநந்யப்ரயோஜநர்.

(உயிர்காத்தாட்செய்மின்) உங்களை நோக்கிக்கொண்டு நின்று கவிபாடப் பாருங்கோள். நீங்களுண்டாய்க் கவிபாடவேணுமே. இத்தலையுண்டானாலிறே அத்தலைக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணலாவது. "ஆட்செய்மின்" என்கிறார் கவிபாடுகை-வாசிகமான வடிமையாகையாலே. * ஆட்கொள்வானொத்தென்னு யிருண்ட மாயனிறே-அடிமைகொள்வாரைப் போலே புகுந்து மற்றைப்படியேயாயிருக்கும் பவிப்பது, பரிஹரித்துக்கொள்ளுங்கோள்.

"ஆழங்காலிலேயிழிந்தமிழ்ந்துவார் அவ்விடத்தே கொண்டைக்கோல் நாட்டுமாபோலே, கொண்டைக்கோல் நாட்டுகிறா" என்று சிற்றாள்கொண்டான். உடையவர், "இன்றுருயிரொன்றுமையாலே அவனுயிரைக்காத்தாட்செய்யுங்கோள்" என்றருளிச்செய்வர். அதாவது-அவன் மேல்விழவிழத் தாங்களிருக்கையாவது அவனை யிழக்கையிறே; ஆனபின்பு அவனுயிரைக் காவுங்கோள். "இவ்விடம்பாப்புத்துறை, இவ்விடம்மடு" என்று சிலவர் எல்லை குறிக்குமாபோலே.

"வம்மின்புலவீர்" என்று முதலிலே ருசியில்லாதாரையுமிரந்தழைக்கிற விவர் சீலாதிகளிலே யிழிகிறவர்களையும் விலக்குகி

(௧) தி-மொ-௨-௮ ௨-　(௨) ௨-திருவ-௭௬-

(௩) ௧-திருவ-௯௧-

ரூரீறே ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே. "நினைதொறும் சொல்லுந்தொறும் நெஞ்சிடிந்துகும்" "வல்வினையேனை யீர்கின்றகுணங்களையுடையாய்" என்று சிலதிருகுணங்களிலே புண்பட்டிறே யிவரிருப்பது. உங்களை யிழக்கக் காரியம்பாராதே, அவனுடைய வைஸ்வர்யத்திலே யிழிந்து கவிபாடப்பாருங்கோள். சிலகுணத்தி லிழியதினையாதே கொள்ளுங்கோள். (கவிகாளுயிர்காத்தாட்செய்மின்) "கவிகாள்" என்றால் "உயிர்காத்துக்கவிபாடுங்கோள்" என்னவிறேயடுப்பது, அங்ஙன் சொல்லாதே "ஆட்செய்மின்" என்கிறாய்த்து; "ஆட்செய்கையாவது - கவிபாடுகை என்றிருக்கும்; * புகழுநல்லொருவனில் தட்வாஸனையாலே.

"இச்சிலகுணத்திலிழியாதே கொள்ளுங்கோள்" என்று நிர்ப்பந்திக்கைக்கு ஹேதுவென்னென்னில்; ஹேது சொல்லுகிறார் மேலெல்லாம், "தானேயாகிநிறைந்தானே" என்று தம்மைக்காண்கிறிலர்காணும். (திருமாலிருஞ்சோலை) திருமலையில் நிலையும் சிலத்துக்குடலிறே. (வஞ்சக்கள்வன்) களவுதானும் மெய்யென்னக் களவுகாணுமாய்த்து, "என்கண்ணன் கள்வமெனக்குச் செம்மாய்நிற்கும்" என்னுமாபோலே களவுகாணுநிற்கச்செய்தே செவ்வியென்று தோற்றும்படியிருக்கும். களவுதன்னைக் களவுகாணுமாய்த்து.

இத்தலையில் சேஷத்வத்தை நிலைநிறுத்துவாரைப்போலே புகுந்து, தானத்தை யெறட்டுக்கொண்டு, சேஷித்வத்தை யித்தலையிலே வைத்து சிரஸாவஹிபா நிற்குமாய்த்து. இப்படி மீரவன்களவை யறிந்தீராகில் தப்பாதொழிவாரென்னென்னில் (மாமாயன்) இப்படி யறியச்செய்தேயும் தப்பவொண்ணாதபடியான வாஸ்ச்ய குணசேஷ்டிதங்களை யுடையவன்; (க) "மையலேற்றிமயக்க" இத்யாதி.

குணசேஷ்டிதங்களாலே யும்மை அவனகப்படுத்தின வழிதானேதென்ன (மாயக்கவியாய்) "ஆழ்வீர், உம்மைக்கொண்டு லோகத்தில் நடையாடாதன சிலகவிபாடுவித்துக்கொள்ளப் பாராநின்றோம், அப்படி செய்வோம்" என்றாய்த்துப்புகுந்தது; கவியென்றொரு வ்யபதேசத்தையிட்டுக் கொண்டுவந்தான்; அபிமதவிஷய மிருந்தவிடத்தே தண்ணீரென்று புகுருமாபோலே. (வந்து) அபேக்ஷித்தானும் தானேயாய்த்து. நான் தானிருந்தவிடத்தே சென்று "என்னையிட்டுச் சில கவி பாடுவித்துக் கொள்ளவேணும்" என்றுசொல்ல,

(க) நாய்ச்சி-தி-உ-அ-

செய்கையன்றிக்கே, தானேவந்தான். அபிகம்யனான தானேயாய்த்து அபிஸரித்தான்.

இதிறே சீலமாவது; வந்தவிடத்தில் அவன் உமக்கு நவீவாகச் செய்வதேதென்னில் (என்னெஞ்சுமுயிரும்) நெஞ்சென்று-தேஹத்துக்கு உபலக்ஷணம். உயிரென்று - ஆத்மா. (உள்கலந்து) ஒரு நீராகக் கலந்து. சரீரத்தோடு ஆத்மாவோடு வாசியற அவகாஹியா நின்றான். (நின்றாரறியாவண்ணம்) இப்பரிமாற்றத்துக்கு தேசிகரான பிராட்டி, திருவனந்தாழ்வான், திருவடி முதலானார்க்கும் அபூமியாம்படியாய்த்து என்னோடு கலந்தது. இப்படிப்பட்ட பரிமாற்றத்தில் நிற்பாரவர்களிறே; அவர்களுக்கும் தெரியாதபடி; "ஆருயிர்பட்டதெனதுயிர்பட்டது" என்னுமாபோலே. (என்னெஞ்சுமுயிரு மவையுண்டு) தேஹாத்மவிவேகம் பண்ணமாட்டுகிறிலன்; "உருவமுமாருயிருமுடனேயுண்டான்" என்னுமாபோலே-தேஹத்தையும் ஆத்மாவையு மொக்க புஜித்தான்.

(தானேயாகி) தம்மைக் காண்கிறிலர் காணும். இரண்டு தலையுமாய் புஜிப்பாரைப்போலே புகுந்து போக்தா தானேயானான். "என்னை முற்றப்பருகினான்" என்னுமாபோலே, இத்தலைபோக்யமாயற்றதாய்த்து. இத்தலை யொருசேதநவஸ்துவென்று தோற்றாதபடியாக வாய்த்துப் பரிமாறிற்று. பிறர்க்குறுப்பாயிருக்குமதொழிய தனக்கென்ன ப்ராப்தியில்லாத வசித்வஸ்துவோபாதியாகப் பண்ணினான். "தனக்கேயாக" என்கிறபடியே கொண்டான். போக்யவஸ்து தன்னிலையும் ஸ்வரூபபேதங்களுண்டாகா நின்றதிறே; அவ்வோபாதியாய் விட்டது சேதநவஸ்துவும்.

(தானேயாகி) ஈரரசுதவிர்த்தான். இத்தலையைப் புறகவ்வப் பண்ணித் தானே அபிமாநியாய்நின்றான். (நிறைந்தானே) முன்பு அவாப்தஸமஸ்தகாமனென்கிற பேரேயாய், இவனைப்பெற்ற பின்பாய்த்து பரிபூர்ணனாய்த்து. இங்ஙனே யிருக்கையிறே சீலமாவது; அதாவது - பெரியவன் சிறியவனோடே வந்து கலக்குமிடத்தில் தன் பெருமையும் இவன் சிறுமையும் தோற்றாதபடி புரையறக் கலக்கையிறே; (க) "க்ருதக்ருத்யஸ்ததாராம:" - க்ருதக்ருத்யஸ்ததாராம:" என்னுமாபோலே.

(க) ரா-பா-க-

ஈடு-அவ;—தம்மோடு கலந்தபின்பு அவனுக்குப் பிறந்த ஸம்ருத்தியைக் கண்டினியராகிறார்.

(தானேயாகிநிறைந்து) இருவருங்கூடப் பரிமாறப்புகுந்து தானே பெற்றானுயிராநின்றான். (எல்லாமித்யாதி) ஸகலலோகங்களும் அந்த லோகங்களுக்குண்டான மநுஷ்யாதிகளும் தானேயாய் நின்றான்; ஸர்வேஸ்வரனானென்றபடி. ஸர்வேஸ்வரனுச்சுது மிப்போதோவென்னில்; ஓம், அப்படியே ரக்ஷகனாய்க்கொண்டேயிறே அவனுக்கு ஸ்வரூபம். ரக்ஷ்யவர்க்கத்தினுடைய ரக்ஷணத்தைப் பண்ணியல்லது நியந்தாவாக வொண்ணாதே. இவரைப் பெறுவதற்குமுன்பு தன்னுடைய ஈஸ்வரத்வமடையக் கண்ணாந் தாரகம் போலே காணும்கிடந்தது.

ஆத்மாதான் நித்யனாயிருக்கச் செய்தே, பகவத்ஜ்ஞாநம் பிறவாதபோது (க) "அஸந்நேவ ஸ பவதி - அஸந்நேவஸபவதி" என்னலாய், அதுபிறந்தபோது "ஸஜ்ஜேநம் தமேதாவிது:" ஸந்தமேநம் ததோவிது:" என்னலாம்படியிருக்கிறாப்போலேகாணும் அவனுமிருப்பது. ப்ரதிஸம்பந்தியை யபேக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கை யிரண்டு தலைக்குமொக்கும். (உ) "நானுன்னையன்றியிலேன் - நீ யென்னை யன்றியிலை" என்கிறபடியே - இவன் சேஷபூதனாய்க் கொண்டு உளனாம்; அவன் சேஷியாய்க் கொண்டு உளனாம்.

(தானேயானேன்பானாகி) யானென்பான் தானேயாகி. ஸர்வ விஷயமாக நிற்கும்நிலையொழிய இந்தவ்யக்தி விசேஷத்தில் நிற்கும் நிலையைச் சொல்லுகிறது. (யானேன்பான் - தானேயாகி) நானென்று நாமமாத்ரமானநான் தானென்னலாம்படியானேன். தம்மைத் தடவிப் பார்த்தவிடத்தில் காண்கிறிலர், அவன் தலையாலே சுமக்கக்காண்கிற வித்தனை. அவனும் தன்தலையிலே பாரதந்த்ர்யத்தை யெறட்டுக்கொண்டு இவர்தலையிலே ப்ராதாந்யாஹங்காரத்தை வைக்கையாலே யிவரையே காண்கிறவித்தனை;

விசிஷ்டவஸ்துவில் விசேஷ்ய ப்ராதாந்யத்தாலே விசேஷண மாத்ரமான தம்மைக்காண்கிறிலராய்த்து. கார்யாவஸ்த்தையோடு காரணாவஸ்த்தையோடு வாசியற வஸ்துவிசிஷ்டமாயிருக்கச்செய்

(க) தை-ஆ-சு-

(உ) ச-திருவ-எ-

ஈடு- அவ;—தம்மோடு கலந்தபின்பு அவனுக்குப் பிறந்த ஸம்ருத்தியைக் கண்டினியராகிறார்.

(தானேயாகிநிறைந்து) இருவருங்கூடப் பரிமாறப்புகுந்து தானே பெற்றானாயிராநின்றான். (எல்லாமித்யாதி) ஸகலலோகங்களும் அந்த லோகங்களுக்குண்டான மநுஷ்யாதிகளும் தானேயாய் நின்றான்; ஸர்வேச்வரனென்றபடி. ஸர்வேச்வரனுச்சுது மிப்போதோவென்னில்; ஓம், அப்படியே ரக்ஷகனாய்க்கொண்டேயிறே அவனுக்கு ஸ்வரூபம். ரக்ஷ்யவர்க்கத்தினுடைய ரக்ஷணத்தைப் பண்ணியல்லது நியந்தாவாக வொண்ணாதே. இவரைப் பெறுவதற்குமுன்பு தன்னுடைய ஐச்வர்யமடையக் கண்டோர் தாரகம்போலே காணும்கிடந்தது.

ஆத்மாதான் நித்யனாயிருக்கச் செய்தே, பகவத்ஜ்ஞாநம் பிறவாதபோது (க) "அஸந்நேவ ஸ பவதி - அஸந்நேவஸபவதி - என்னலாய், அதுபிறந்தபோது "ஸந்தமேநம் ததோ விது:" ஸந்தமேநம் ததோவிது:" என்னலாம்படியிருக்கிறாப்போலேகாணும் அவனுமிருப்பது. ப்ரதிஸம்பந்தியை யபேக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கையிரண்டு தலைக்குமொக்கும். (உ) "நானுன்னையன்றியிலேன் - நீயென்னை யன்றியிலை" என்கிறபடியே - இவன் சேஷபூதனாய்க்கொண்டு உளனாம்; அவன் சேஷியாய்க்கொண்டு உளனாம்.

(தானேயானேன்பானுகி) யானென்பான் தானேயாகி. ஸர்வவிஷயமாக நிற்கும்நிலையொழிய இந்தவ்யக்தி விசேஷத்தில் நிற்கும் நிலையைச் சொல்லுகிறது. (யானேன்பான் - தானேயாகி) நானென்று நாமமாத்ரமானநான் தானென்னலாம்படியானேன். தம்மைத் தடவிப் பார்த்தவிடத்தில் காண்கிறிலர், அவன் தலையாலே சுமக்கக்காண்கிற வித்தனை. அவனும் தன்தலையிலே பாரதந்த்ர்யத்தை யெறட்டுக்கொண்டு இவர்தலையிலே ப்ராதாந்யாஹங்காரத்தை வைக்கையாலே யிவரையே காண்கிறவித்தனை;

விசிஷ்டவஸ்துவில் விசேஷ்ய ப்ராதாந்யத்தாலே விசேஷணமாத்ரமான தம்மைக்காண்கிறிலராய்த்து. கார்யாவஸ்த்தையோடு காரணாவஸ்த்தையோடு வாசியற வஸ்துவிசிஷ்டமாயிருக்கச்செய்

(க) தை-ஆ-ஙு- (உ) ச-திருவ-எ-

தேயும், ப்ரஹ்மமே உபாதாநமென்னக் கடவோமிறே; தத்கதமான விகாராதிகள் வருமென்று ஶங்கித்து, அவற்றை விஶேஷணாம்ஶத்தே பொருக்குகிறதும் அவனுக்கு தோஷாஸ்பர்ஶத்துக்காக. ஆனாலும் வஸ்துத்தான் ஒன்றென்னலாயிருக்குமிறே; ஸ்வாபாவிகஸம்பந்தம் கண்ணழிவற்றிருக்கையாலே. கடபடாதிகளைப்போலே ப்ருதக்ஸ்திதியுண்டாயிருக்கிறதன்றே, ப்ரகார ப்ரகாரிபாவத்தாலே சொல்லுகிறதிறே; ஜாதிகுணங்கள் த்ரவ்யத்தைப்பற்றிக் கிடக்குமோபாதியாய்த்து.

இப்படிவஸ்து விருக்கையாலே (தன்னைத்தானேதுதித்து) (க) "வசஸாம்வாச்யமுத்தமம்" என்கிறபடியே - அஹமர்த்தமும் அவனளவும் சென்று காட்டக்கடவதாய், அஹம்ஶப்தமு மவனளவும்சென்று காட்டக்கடவதாயிறே யிருப்பது. இவர் பக்கலிலே பிறக்கச் செய்தேயும் அவன் செய்தானென்று அவன்தலையிலே யேறிடலாயிருக்குமிறே. நான் ஸ்துத்யனுகில்லேனோர் ஸ்தோதா நானுவது.

(எனக்கித்யாதி) (உ) "ஸர்வஸ்:" என்கிற பொதுவான நிலையன்றிக்கே, எனக்கு நிரதிஶயபோக்யனானவனே; "கொடியேன்பருகின்னமுதே" என்கிறபடியே; "தன்னைத்தானே துதித்து" என்கிறவிடத்தில் தம்மைக் கண்டிலர்; இங்குத்தாமுளராகவும் தமக்கினிதாகவும் தொடங்கிற்று. தாம்பாடின கவிகேட்டு அவனினியனு யிருக்கிறவிருப்பு தமக்கினிதா யிருக்கிறபடி.

(திருமாலிருஞ்சோலைக்கோனே) கீழ்ச்சொன்ன ஸௌலப்யாதிகுணங்களோபாதியாய்த்துத் திருமலையில் நிற்கிறநிலையும். (ங) "திருமாலிருஞ்சோலையங்கட்டியைக் கரும்பின்றவின்சாறுனை" என்னக்கடவதிறே. (திருமாலிருஞ்சோலைக்கோனேயாகி) உபயவிபூதி யோகத்தால்வந்த வேற்றத்துக்கு மவ்வருகேபோ ரேற்றமேயிறே திருமலையையுடைய னுகையால் வந்தவேற்றம். (கோனேயாகி) இவரைப்பெற்றபின்பாய்த்து ரக்ஷகத்வம் பூர்ணமாய்த்து; இல்லையாகில், ஸ்ரீவைகுண்டத்திலிருப்போடு திருமலையில் நிலையோடு வாசியற்றுப்போமிறே.

(க) ஜிதக-க-எ- (உ) சாந்தோ-ங-கச-

(ங) தி-மொ-எ-ங-ஞ-

(நின்றொழிந்தான்) இங்கேநின்றபின்யாய்த்துப் பரகுபரகற் றது — க்ருதக்ருத்யனாயிராநின்றான். (என்னை முற்றுமுயிருண்டே) என்னுயிரை முற்றும் உண்டே. விப்ரவானவன் அநுத்ரவ்யத்தைப்புஜிக் கைக்குனக்கேற்றமாம்படியாகவாய்த்து இத்தனையானபடி. (உ)

மூன்றும்பாட்டு.

என்னை முற்றுமுயிருண்டேன் மாயவாக்கை யிதனுட்புக்கு *
என்னைமுற்றுந்தானேயாய் நின்றமாயவம்மான்சேர் * தென்னன்
திருமாலிருஞ்சோலைத் திசைகைகூப்பிச்சேர்ந்தயான் * இன்னம்
போவேனேகொலோ வென்கொலம்மான்திருவருளே. (ங)

ப:—அநந்தரம், ஏன்னளவன்றியே என் தேஹத்தையு மாதரம் பண்ணி, அத்தாலே ஸந்துஷ்டனாய் ப்ரதிஷ்டிதனுகாநின்று னென் கிறார்.

(இ - ள்.) என்னை - என்னை, முற்றும் - ஸர்வப்ரகாரத்தாலும், உயி ருண்டு - ஆத்மாநுபவம்பண்ணி, அவ்வளவில் நில்லாதே, என் - என்னு டைய, மாயம்-அஜ்ஞாநாதிகளுக்கு ஹேதுவாய்க்கொண்டு. ஆக்கையித னுள் - ப்ரக்ருதிகார்யமாய் ப்ரத்யக்ஷ வித்ததோஷத்தையுடைத்தான பந்தகமான ஶரீரத்துக்குள்ளே, புக்கு - புக்கு, என்னை - அபிமாநிஜீவ னென்னையும், முற்றும் - அநுபந்தியான ஶரீராதி ஸம்ஸ்த வஸ்து வையும்பற்ற, தானேயாய்-அஹந்தாமமதாதிகள் இத்தலையில் நடையா டாதபடி தானே யபிமாநியாய், நின்ற - அத்தாலே க்ருதக்ருத்யனாய் நின்ற, மாயம் - ஆஶ்சர்யகுண சேஷ்டிதங்களையுடைய, அம்மான்-நிரு பாதிக ஸ்வாமியானவன். சேர் - பொருந்தி வர்த்திக்கிற தேசமாய் தென் - தெற்கு திக்குக்கு, நன் - ஶ்லாக்யமாயிருக்கிற, திருமாலிருஞ் சோலை - திருமாலிருஞ்சோலையாகிற, திருமலையிலே, நிற்கிற, திசை - திக்கைநோக்கி, கைகூப்பி - ஶேஷத்வாநுரூப வ்ருத்தியைப்பண்ணி, சேர்ந்தயான் - கிட்டினநான், அவ்வளவன்றியே, அவன் தேசத் தளவன் றியே, இன்னம் அத்திக்கையு மாதரிக்கும்படியானவளவு பிறந்தபின்பு போவேனேகொலோ-ஒருகந்தவ்ய பூமியுண்டாய்ப் போகிறேனே, அம் மான் - நிருபாதிகசேஷியா யிருக்கிறவனுடைய, திருவருள்-அபிநிவே சங்கள், என்கொல் - என்னாயிருக்கிறது.

இதிற்காட்டில் வேறு சில ப்ராப்யங்களுண்டாய் அவற்றை யுப கரிக்கப்பாரிப்பாரைப்போலே யிராநின்றதென்று கருத்து, தென்னவ னென்று - அத்தேசத்தில் ராஜாவைச் சொல்லவுமாம். (௩)

ஆறு:—(என்னை) என்னை புஜித்தருளுகிறான். இந்தஹேய மான ப்ராக்ருதியினுள்ளேபுகுந் தென்னை புஜித்து என்னைமுற்றும் தானேயானான். இப்பேறு பெறுகைக்கு ஹேதுவென்னென்னில்; அவன் சேர் தென்னன் திருமாலிருஞ்சோலைத் திசை கைகூப்பப் பெற்றேன், என்னுடனிப்படியே கலந்து பரிமாறியும் பின்னையும் கலந்து பரிமாறாதானாய், அடிகொட்டுக் கலந்து பரிமாறுகையிலே பாரித்தருளாநின்றான், இன்னமிதுக்கு மேலுமொரு ஸம்ப்லேஷ முண்டோ, திருவுள்ளமென்றான் என்கிறார், (௩)

ஈடு-அவ:—அவனுக்குத் தம் பக்கலுண்டான வபிநிவேசத்தி னுடைய வெல்லை யில்லாமையை யருளிச்செய்கிறார்,

(என்னைமுற்றுமுயிருண்டு) (க) "யஸ்யஸாஜநகாத்மஜா - அப்ரமேயம்ஹிதத்தேஜ:-யஸ்யஸாஜநகாத்மஜா- அப்ரமேயம்ஹிதத் தேஜ:" என்றவேற்றத்தோபாதியும் போருமாய்த்து இவருயிரை யெங்கும்புக் கநுபவிக்கப் பெறுகையால்வந்த வேற்றம். (என்மாய வாக்கை) என்னுடைய வாத்மவஸ்துவை யநுபவித்து அவ்வளவிலே தான் தவிருவானா யிருந்தானோ. (உ) "அழுக்குடம்பு" என்றும், "பொல்லாவாக்கை" என்றும், "புண்ணைமறையவரிந்து" என்றும் சொல்லுகிறபடியே - "இதுஹேயம்" என்று இவர் தாமருவருத்துப் புறப்பட்டு நில்லாநின்றார்; இவரிகழாநிற்கச்செய்தே அவன் இது உத்தேஸ்யமென்று மேல்விழாநின்றான்.

(உள்புக்கு) தம்நெஞ்சாலே யிக்கதை யிவரருவருத்துப் புறப் பட்டு நின்றார். புகுந்தென்னாதே "புக்கு" என்கிறது - அத்தேசந் தமக்குத் தொற்றற்றிருக்கிறபடி தோற்றுகைக்காக. அதாவது - அவன்தலை துலுக்குப் பெறுமளவும் பார்த்தாய்த்து இவரிருக்கிறது "மங்கவொட்டு" என்னுமளவும் அவனிதை விடமாட்டாமை யாலே உள்ளே புகுராநின்றான். (இதனுள்புக்கு) அநாதிகால மசித் தோடே முகம்பழகிப்போந்தவனிறே யிவன்; சேதநத்வாரா குத்தி படியிட்டு நிற்குமவனிறே அவன்; அவன்மேல் விழாநின்றான். தன

(க) ரா-ஆர-௩௭-கஅ. (உ) திருவி-க-

திருவாய்மொழி, ௧0-ப, ௭-தி, ௩-பா, என்னை வ்யாக்யாநம். ௧௭௫

க்கு ப்ரகாரமான ஆத்மவஸ்துவுக்கு ப்ரகாரமாய்க்கொண்டு தனக்கு ப்ரகாரமாக்கிற்றிறே. (௧) "அநேந ஜீவேநாத்மநாநுப்ரவிஸ்ய-அநேநஜீவேநாத்மநாநுப்ரவிஸ்ய" என்னக்கடவதிறே.

(என்னைமுற்றும் தானேயாய்) இப்படி ஆத்மவஸ்துவோடு அசித்தோடு வாசியற எங்கும்புக்கு வ்யாபிக்கையாலே "தானே" என்னத் தட்டில்லையிறே, இவர் நான் என்னுமதனையும் கொண்டான். இவர் மமகாரவிஷயத்தையும் கொண்டான், ஈஸ்வரனுக்குங்கூட விளாக்குலைகொண்டநுபவிக்க வேண்ணுபடியானாராய்த்து. (நின்ற) (௨) "அந்தர்பஹிஸ்ச தத்ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயண ஸ்த்தித:-அந்தர்ப்பஹிஸ்சதத்ஸர்வம் வ்யாப்யநாராயணஸ்த்தித:" என்கிற பொதுவான நிலையன்றிக்கே. (மாயமித்யாதி) ஆஸ்சர்யமான குணசேஷ்டிதங்களையுடைய ஸர்வேஸ்வரனுங்கூட "தண்ணீர், தண்ணீர்" என்று கிட்டும்படியான தேசமாய்த்து,

(தென்னன் திருமாலிருஞ்சோலை) தென்னனென்று-அங்குத்தைக்கு ப்ரதானனைச் சொல்லி; அவனதான திருமலையென்னுதல்; அன்றிக்கே, தெற்கில் திக்கிலேயாய் நன்றானவென்னுதல். (திசைகைகூப்பிச்சேர்ந்தயான்) அவன்விரும்பின திக்கை விரும்பினாராய்த்து இவரும்; ஒருதிக்குப்படவிறே இவர் விரும்புவது. அதாவது - அவனையுகந்து, அவ்வழியாலே அவன்விரும்பின தேசத்தையுகந்து, அத்தோடு ஸம்பந்தமுடைய திக்கையுகந்து, இப்படி அவனோடு ஸம்பந்தஸம்பந்திகளளவும்வர வுகக்கும்படி கைகழியப்போந்தநான்.

அவன்றானிவரையுகந்து இவரோடு ஸம்பந்தமுடையதேஹத்தை விரும்புகிறப்போலேயாய்த்து. "என்னெண்டானானான்" என்றானிறே அடியிலே, (இன்னம்போவேனேகொலோ) எனக்கு இத்திக்குக்கவ்வருகு கந்தவ்யபூமியுண்டோ, ஒருதிக்குப்பட்ட நான் இனியவ்வருகுபோவேனோ; இவனிப்படிகிடந்து படுகைக்கு, இனியவ்வருகுபோகையாவது-திருமலையில் ஸம்பந்தத்தை யறுத்துக் கொள்ளுகையிறே.

(என்கொலம்மான்திருவருளே) ஸர்வேஸ்வரனைப்பற்றிவரும்போது நிர்விஷயப்ரமமுண்டாமாகாதே, என்செய்யாதானாய்த் தான்

---

(௧) சாந்தோ-௬-௩ (௨) தை-நாரா-௧௧-

இவனிங்ஙன்கிடந்து படுகிறதென்றபடி, இவர்திறத்திலெல்லாம் செய்தும், ஒன்றும் செய்யாதாரைப்போலே "எத்தைச்செய்வோம்" என்றிராநின்றானைப்பத்து. (ரு)

நான்காம்பாட்டு.

என்கோலம்மான் திருவருள்களுலகு முயிருந்தானேயாய் * நன்கென்னுடலங்கைவிடான் ஞாலத்தூடேநடந்துழக்கி * தென்கொள்திசைக்குத்திலதமாய் நின்ற திருமாலிருஞ்சோலை * நங்கள்குன்றங் கைவிடான் நண்ணாவசுரர்நலியவே. (ச)

ப;—அநந்தரம். என்சரீரத்தை விரும்புகைக்கு ஹேதுவானவையா லே திருமலையையு மாதரித்து. இரண்டு ஸ்தலத்தையும் கைவிடுகிறிலனென்கிறார்.

(இ - ள்.) ஒருவனைப் பிடிக்கைக்கு ஊரை வளைப்பாரைப்போலே, என்னைப்பெறுகைக்காக. உலகும் - ஸர்வலோகங்களும், உயிரும் - ஸர்வ ப்ராணிகளும், தானேயாய் - தானேயாம்படி அந்தராத்மாவாய்க்கொண்டு வ்யாப்தனாய் அவ்வளவில்நில்லாதே, நண்ணா - தன்னையாஶ்ரயிக்கையில் விமுகரான, அசுரர் - ஆஸுரப்ரக்ருதிகள். நலிய-நசிக்கும்படியாக, த்ரைவிக்ரமாபதாநமுகத்தாலே என்னை லபிக்கைக்கு ஸ்தலம் தேடுவாரோபாதி, ஞாலத்தூடே - பூமிக்குள்ளே, நடந்துழக்கி - நடந்து மிகுத்து, தென் - தெற்கென்கிறபேரை, கொள் - கொண்ட, திசைக்கு - திக்குக்கு. திலகமாய்நின்ற-ப்ரஸாதநமாயிருக்கிற. திருமாலிருஞ்சோலை-திருமாலிருஞ்சோலையென்று பேராயிருக்கிற, நங்கள்-நம்போல்வார்க்கு, குன்றம்-அநுபாவ்யமான திருமலையை, கைவிடான்-என்னை லபிக்கைக் கநுரூபஸ்தலமென்று விரும்பிக்கைவிடுகிறிலன்; அதுவழியாக, என்னுடலம் - என்சரீரத்தையும், நன்கு-மிகவும், கைவிடான் கைவிடுகிறிலன்: அம்மான் - ஸ்வாமியானவனுடைய, திருவருள்கள் - உபகாரங்களானசிலப்ரகாரங்கல், என்கொல் - என்னாயிருக்கிறன. (ச)

ஆறு;—(என்கோலம்மான்) என்னுடைய ப்ரக்ருதியினுள்ளே புகுந்து இவ்வாத்மாவை புஜிக்கநுகைகயுமன்றிலே ஸர்வஜ்ஞனாகிப்ர வரனாயிருந்தான், என்னுடைய ப்ரக்ருதிதன்னையுங்கூடத் தனக்கு போக்யமாகக்கொண்டு ஒருக்ஷணமும் கைவிடுகிறிலன்; இப்படி

"என்னோடுள்ள ஸம்ச்லேஷம் பெறுகைக்கீடான தேசமேதோ" என்று தேடிக்கொண்டு, திருமலையிலேவந்துபுகுந்து, தான்கருதிய படியே அங்கே ஸம்ச்லேஷித்து ப்ரீதனாய், "இந்தஸம்ருத்தியெல்லாம் விளைவித்தது திருமலையிறே" என்றுகொண்டு, திருமலையையும் என்னுயிருமுடலும்போலே தனக்கு போக்யமாகக் கொண்டு கைவிடுகிறிலன்; என்னுயிரையுமுடலையும் திருமலையையு மநுபவித்து ப்ரீதனானான்; ப்ரதிகூலர் இந்த ஸம்ருத்திகண்டு பொறுக்க மாட்டாதே தரைப்படும்படி ப்ரீதனானானென்கிறார். (ச)

ஈடு-அவ:—தம்முடைய திருமேனியிற் காட்டிலும் தம்மோடே பரிமாறலாம் நிலமென்று அவனுக்குத் திருமலையிலுண்டான வ்யாமோஹத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

(என்கோலம்மான் திருவருள்கள்) ஸர்வேச்வரனுக்கு நிரதிசயமான ப்ரமமுண்டா மாகாதே! (உலகித்யாதி) என்னகுறையுண்டாய்த்தா னிப்படி கிடந்துபடுகிறான். (நன்கென்னுடலம்கைவிடான்) செருக்கனாயிருக்கும் ராஜபுத்ரன்நீசஸ்த்ரீகாற்கடையிலே துவளுமாபோலே.

(நன்கென்னுடலம்) ஸர்வேச்வரன் தன்னைக்கேட்டார்க்குச் சொல்லுகிற வார்த்தை யிருக்கிறபடி; ஆழ்வாரை "நமக்குத்தந்த திருமேனியன்றோ" என்னாநின்றாய்த்து. நன்கு-நன்றாக. மிகவுமென்றபடி. (என்னுடலம்) "இவருடைய மமகார விஷயமானதன்றோ, நமக்கு உத்தேச்யம்" என்றிராநின்றான்: என்னுடைய "அடங்கெழில் சம்பத்திலேதேனும் பாம்புசெத்ததோ" என்னாநின்றான்.

(ஞாலத்தித்யாதி) எத்தனைகாலமுண்டு அவனிப்பேறுபெறுகைக் கேமாறுதிரிகிறது. ஸர்வஸாதாரணனை ஸ்வாமியுடையவ்யாபாரமெல்லா மெனக்கெனக்கென்னலாமிறே மோக்ஷபூதர்க்கு. இந்த்ரனுக்கு "ராஜ்யம்பெற்றேன்" என்னவுமாய், மஹாபலிக்கு "ஔதார்யம்பெற்றேன்" என்னவுமாய், சிலர்க்கு (க) "பொன்பயந்தேன்" என்னவுமாய், இவர்க்கு "எனக்காகச் செய்தான்" என்னவுமாயிருக்கிறதுகாணும்.

(தேன்கொளித்யாதி) தெற்கில் திக்குக்கோ ராபரணமான திருமாலிருஞ்சோலை. (நங்கள்குன்றம்) ஆச்ரிதருடைய ஸங்கேதஸ்த்த

(க) தி-மொ-க-ச-உ-

லம், (நங்கள்குன்றம்கைவிடான் - நன்கென்னுடலம்கைவிடான்) திருமலையை ப்ராபகமாகவும் ஆழ்வார்திருமேனியை ப்ராப்யமாக வும் நினைத்திராநின்றான். ஆழ்வார் திருமேனியாயுத்தேஸம், அது பெறுகைக்காய்த்து திருமலையில்நிலை. (நண்ணுவசுரர்நலியவே) "கெடும்பகைதற்செய்யத்தானேகெடும்" என்னுமாபோலே, இவ னிவ்விடத்தைவிடாதேவர்த்திக்க ஆஸுரவர்க்கம்முடிந்துபோய்த்து.

[உலகுமுயிருந் தானேயாய்-ஞாலத்தூடே நடந்துழக்கி, தென் கொள் திசைக்குத் திலதமாய்நின்ற திருமாலிருஞ்சோலை நங்கள்குன் றம்-நண்ணுவசுரர்நலிய-கைவிடான்-நன்கென்னுடலம் கைவிடான்-என்கொலம்மான் திருவருள்கள்.] (ச)

ஐந்தாம்பாட்டு.

நண்ணுவசுரர் நலிவெய்த நல்லவமரர் பொலிவெய்த * எண் ணுதனகளெண்ணும் நன்முனிவரின்பந்தலைச் சிறப்ப * பண்ணார் பாடலின்கவிகள்யானாய்த்தன்னைத் தான்பாடி * தென்னாவென்னு மென்னம்மான் திருமாலிருஞ்சோலையானே. (ரு)

ப:—அநந்தரம், தம்மோடு ஸம்ஶ்லேஷித்து திருவாய்மொழி பாடக்கேட்ட ப்ரீதியாலேரவிகனாய் ஆளத்திவையாநின்றானென்கிறார்.

(இ - ள்,) நண்ணு - பகவத்விஷயத்தைக் கிட்டக்கடவோமல்லோ மென்று ப்ரத்யூஹராயிருக்கும், அசுரர் - ஆஸுரப்ரக்ருதிகள், நலிவெ ய்த-இவ்வதிசயம் பொறுக்கமாட்டாமல் விநாசத்தையடையவும், நல்ல வமரர் - பக்திபரராய்க்கொண்டு அநுகூலரான தேவவர்க்கம், மிகவுமு கப்பாலே, பொலிவெய்த - ஸம்ருத்தியை லபிக்கவும், எண்ணுதனகள்- அவாப்தஸமஸ்தகாமனுடைய குணவிபூதிக்குமேலே இதுக்குமுன் பெ ண்ணவரியாத அதிசயங்களை, எண்ணும் - ப்ரேமத்தாலே ஆராயாநிற்கும், நல் - ஸ்நேஹயுக்தராய், முனிவர் - அநுபவசீலரான முனிவர் கள், கேட்டநுபவித்து, இன்பந்தலைச்சிறப்ப - ஆநந்தநிர்ப்பரராகவும், பண் - பண், ஆர் - நிறைந்த, பாடல் - இசையையுடைய, இன்கவிகள் - இனியகவிகளை, யானாய் - தனக்கு ப்ரகாரபூதனான நானாய்க்கொண்டு தன்னை - * ஸ்தவ்யனாய் * ஸ்தவப்ரியனான தன்னை, தான்பாடி - ஸ்தோ தாவாய்க்கொண்டு தானேபாடி, திருமாலிருஞ்சோலையான் - திருமாலி

ருஞ்சோலையாநுப்நிற்கிற, என்னம்மான் - என் ஸ்வாமியானவன், தன் மேன்மைபாராதே, பாட்டில் ரஸாதிசயத்தாலே, தென்ருவென்னும் - தென்ற என்று ஆனத்திவையாநிற்கும்.

நவிவு - நாசம். (ரு)

ஆறு;—(நண்ணு) ப்ரதிகூலர் தரைப்படும்படியாகவும் தனக்கு நல்லரான வமரர் ஸம்ருத்தராம்படியாகவும், லீலோபகரணமாயும் போகோபகரணமாயுமிருந்த நிரவதிகஸம்ருத்திகளெம்பெருமானுக்குளவாயிருக்கச் செய்தே இவையொழியவே அதின்மேலே ஸத்ய ஸங்கல்பனுயிருந்த வெம்பெருமான்றன்னாலும் ஸம்பாதிக்கவொண்ணுதே வாங்மநஸாகோசரமான வபர்யந்தஸம்ருத்திகளெம்பெருமானுக் குளவாக வேணுமென்று மநோரதியாநிற்கும் நன்முனிவர், "நம்முடைய மநோரதாநுரவர்த்தியான நிரவதிகஸம்ருத்திகளெம் பெருமானுக்கு விளையப்பெற்றோம்; இனி நமக்கொரு குறையில்லை" என்றுகொண்டு நிரவதிக நிர்வ்ருதியை யுடையராம்படியாகவும், பண்ணார்பாடலான வின்கவிகளை யென்னையிட்டுப் பாடுவித்து இக் கவிகளாகிற வம்ருதத்தைப்பருகிக்களித்து, அம்ருதபாநம்பண்ணின வண்டுகள்போலே தென்ருதெனுவென்று திருமலையிலேநின்று பாடியருளாநின்றுனென்கிறார். (சு)

ஈடு - அவ:—அவன் தம்மோடே கலந்து தம் வாயாலே திருவாய்மொழிகேட்ட ப்ரீதியுள்ளடங்காமலாநந்தித்து ஆனத்திவையாநின்றுனென்கிறார். "நன்கென்னுடலங்கைவிடான்" என்னுமளவன்றிக்கே என்னுக்திமாத்ரத்திலே களியாநின்றுனென்கிறுரென்றுமாம்.

* நண்ணுவசுரர்நலிவெய்த நல்லவமரர்பொலிவெய்த எண்ணுதனகளெண்ணும் நன்முனிவரின்பம் தலைச்சிறப்பவாய்த்து திருவாய்மொழி தானவதரித்தது. ஸ்துத்யனுடைய வவதாரம்போலேயாய்த்து ஸ்துதியினுடைய வவதாரமும்; (க) "பரித்ராணாய" (உ) "அகிலஜகத்ஹிதாய" அகிலஜகத்பத்மபோதாய" என்னுமாபோலே.

(நண்ணுவித்யாதி) ப்ரதிகூலநிரஸநத்துக்கு வேறொருகருவி யெடுக்கவும் வேண்டாதே, அநுகூலரக்ஷணத்துக்கும் வேறொன்று

(க) கீதை-ச-அ- (உ) வி-பு-ரு-ரு-உ-

தேடவும் வேண்டாதே, அநந்யப்ரயோஜநரா யிருப்பார்க்கு ஸ்வயம் ப்ரயோஜநமுமா யிருக்குமாய்த்து,

(நண்ணுவசுரர்நலிவெய்த) அவ்யபதேஶ்யனுக்கு அநந்தரத்திலவன், தமப்பன் செய்ததைக்கேட்டு "இவனென்செய்தானும்" என்றுகர்ஹித்தான்-ஙு "திருமதிளை வாங்குங்காட்டில் அக்ரஹமம் குலைந்ததோ, திருவாய்மொழியென்றும் ஸ்ரீராமாயண மென்றும் வலியன விரண்டு மஹாப்ரபந்தங்களுண்டாயிருக்க" என்றுணய்த்து; இப்படி உகவாதார் நெஞ்சுளுக்கும்படியான ப்ரபந்தமாயிற்று. (க) "விபரீதஜ்ஞாஸுராஃ - விபரீதஸ்த்தாஸுராஃ" என்னக்கடவதிறே; பொருந்தாமையை யுடைய அஸுரவர்க்கமானது மண்ணுண்ணும்படியாக. ஸம்பந்தமில்லை யென்னவொண்ணாதே, "பொருந்தோம்" என்கையிறேயுள்ளது.

(நல்லவமரர்போலிவெய்த) (உ) "விஷ்ணுபக்திபரோதேவஃ - விஷ்ணுபக்திபரோதேவஃ" என்னக்கடவதிறே. அநுகூலரானவர்கள் உண்ணாதேதடிக்க, இவர்களுக்கு நன்மையாவது பகவத்பக்தராயிருக்கை, "தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொன்மாலைகள் சொன்னேன்" என்னக்கடவதிறே.

(எண்ணுதனவித்யாதி) புறம்பொருவரெண்ணுகை சிலவுண்டு யெண்ணுவார் சிலருண்டாய்த்து, ஸர்வேஶ்வரன் ரக்ஷகன் அவனை யொழிந்தடங்கலும் ரக்ஷ்யம்" என்றிருக்கையன்றிக்கே, உபய விபூதியுக்தனுக்கு இன்னம் சிலவிபூதிவேணுமென்றும் ஸர்வகுண ஸம்பந்னனுக்கு இன்னம் சில குணங்கள் வேணுமென்றும் காண்டு இப்புடைகளிலே யெண்ணுவார் சிலருண்டாய்த்து.

அவர்கள் (இன்பந்தலைச்சிறப்ப) திருவாய்மொழி பாவநாத்த பின்பு "அவனுக்கு குணவிபூதிகள் போராது" என்றிருக்க விட்டு தீர்ந்து, அத்தால் கிரகிசயானந்திகளாக, (நன்முனிவர்) அவனுடைய ஸம்ருத்தியை மநநம்பண்ணும் ஸ்வபாவராயிருக்கை. அன்றிக்கே, "திருவாய்மொழியை யொரிய மேவிநாந ஸம்பத்து மேலன்டா" என்று இதுவே மநநம்பண்ணியிருந்தாராய்ப்புதாநமாக.

(க) விஷ்ணுத- (உ) வி-த-
ஙு (பா) ஒருமதிளை-

(பண்ணார்பாடல்) பண்ணோடே சேர்ந்த பாட்டு, புஷ்பமானது பரிமளத்தோடே அலருமாபோலே, பண்ணும் இசையும் மிகுந்திருக்குமாய்த்து. (இன்கவிகள்) இசையும் பண்ணும் ஒழியவே தொக்குக் கழிந்த சுளை போலே கவிதானே இனிதாயிருக்குமாய்த்து. (யானாய்த் தன்னைத்தான்பாடி) பிதாவானவன் புத்ரனுக்கு பசுவை நீர்வார்த்துக் கொடுத்து அவன்பக்கலிலே தான்மீள நீரேற்றுப் பசுவைப் பெறுமாபோலே, ஸுதனை வார்த்தையைக் கற்பித்து அவன்சொல்லக் கேட்டு இனியனுமாபோலே; தான் பாடினானாகில் ஸ்ரீகீதையோடொத்துப்போம்.

நம்பி திருவழுதிவளநாடுதாஸர், "அருள்கொண்டாடும்" என்கிற பாட்டிலே, "ஸ்ரீகீதையை அப்யஸித்தானொருவன் ஸந்த்யாஸ தசையிலே சென்றால் பலருமாக நாழியரிசியைக் கொடுத்து விஸ்வஸிக்க மாட்டாமையாலே 'புறந்திண்ணையிலேயிட' என்பர்கள்; திருவாய்மொழி கற்றானொருவன் விண்ணப்பம் செய்வான் சென்றால், ஸர்வேஸ்வரனாகப்படப் புறப்பட்டெதிர்கொண்டு அகமொழித்துக் கொடுத்து அழுக்குப்படியுமெடுத்துவிட்டு ஸத்கரிப்பர்கள்" என்றாராம். "பண்டே பரமன்பணித்த" என்று இவரங்கீகரிக்கையாலே அந்த ஸ்ரீகீதைதானும் வீறுபெற்றதிறே.

(தென்னாவென்னும்) செருக்காலே "தென்னா, தென்னா" என்று ஆளத்தி வையாநிற்குமாய்த்து; ஸம்ஸாரிசேதனனுக்கு பகவல்லாபமுண்டானால் (௧) "ஹாஉ ஹாஉ ஹாஉ - ஏதத் ஸாமகாயந் நாஸ்தே" என்று ஸாமகானம்பண்ணுமாபோலே; (௨) "அவாகீ அநாதர:- அவாக்யநாதர:" என்கிறவன் தைர்யபங்கம்பிறந்து பாடாநிற்குமாய்த்து. (என்னம்மான்) ஸுதவசனமினிதாய்போது ப்ராப்தியுண்டாகவேணுமிறே; அதுக்கடியான ப்ராப்தியைச் சொல்லுகிறதாய்த்து.

(திருமாலிருஞ்சோலையானே) இவரைப்பாடுவித்த முக்கோட்டை (௩) "பாட்டினாலுன்னையென்னெஞ்சத்திருந்தமை காட்டினாய் கண்ணபுரத்துறையம்மானே" என்று அவரைப்பாடுவித்த முக்கோட்டையிறேயது. தாம்பாடின கவிகளினிமையை யனுஸந்தித்தார், இவை தாம்பாடியாகப் பிறந்ததென்று சொல்லலாயிருக்கிறதில்லை, இதுக்கடி

(௧) தை-ப்ருகு ௧0- (௨) சாந்தோ-௩-௧௪- (௩) தி-மொ-அ-௧0-௯-

யென் என்றுபார்த்தார், அவன் தன்னெஞ்சிலே புகுந்திருந்து பாடுவித்தானாயிருந்தது "கண்ணபுரத்துறையம்மான்" என்று கவிபாடுவித்த முக்கோட்டையைச் சொல்லுகிறார். (௬)

ஆறும்பாட்டு.

திருமாலிருஞ் சோலையானே யாகிச்செழு மூவுலகும் * தன்னொருமா வயிற்றினுள்ளே வைத்தூழியூழி தலையளிக்கும் * திருமாலென்னையாளுமால் சிவனும்பிரமனுங் காணாது * அருமாலெய்தியடிபரவ வருளையீந்த வம்மானே. (௭)

ப:—அநந்தரம், ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கு மூபசாரகனாய் ஸ்ரிய:பதியானவன், திருமலையில்நின்று என்னை யடிமை கொள்ளுகைக்கு வ்யாமுக்தனாயிராகின்றானென்கிறார்.

(இ - ள்.) சிவனும்-ஜ்ஞாநாதிகனான ருத்ரனும், பிரமனும்-ப்ரஹ்மாவும், காணாது-காணப்பெறாதே, அரு-பெறுதற்கரிதான, மால்-அதிசயித பக்தியை, எய்தி - உடையராய்க்கொண்டு, அடி - திருவடிகளை, பரவ - ஸ்தோத்ரம்பண்ண, அருளையீந்த-தன்நிரவதிகக்ருபையாலே அபேக்ஷித ப்ரதாநம்பண்ணின, அம்மான்-ஸர்வாதிகனாய், செழு - விலக்ஷணமான மூவுலகும்-ஜகத்த்ரயத்தையும், தன்-அகடிதகடநா ஸமர்த்தனான தன்னுடைய, ஒரு-அத்விதீயமாய், மா-அடக்கின விடந் தெரியாமலடக்கவல்ல சக்தி மாஹாத்ம்யத்தையுடைய, வயிற்றினுள்ளே - திருவயிற்றினுள்ளே ஒருபுடையிலே; வைத்து-வைத்து, ஊழியூழி-கல்பந்தோறும், தலை-தலையாக, அளிக்கும்-ரக்ஷிக்குமவனாய், திருமால்-இந்தசேதநாசேதநங்களுக்கு உபபாதகமான ஸ்ரிய:பதித்வத்தையுடையவன், திருமாலிருஞ்சோலையானேயாகி - திருமாலிருஞ்சோலையிலே நிலையுடையனாய்க்கொண்டே, என்னை என்னை, ஆளும் - அடிமைகொள்ளுகையிலே, மால் - பெருப்பித்தனாயிராகின்றான்.

ஒருமாவென்று - ஏகதேசமான அத்யல்பஸங்க்யையைச்சொல்லிற்றாகவுமாம்.

ஆறு;—(திருமாலிருஞ்சோலையானே) த்ரைலோக்யமெல்லாம் தன் சிறுவயிற்றிலேவைத்து யுகந்தோறும் ரக்ஷிக்குமவனாய் ஸர்வாதாரனாய், ஸ்ரிய:பதியாய், ப்ரஹ்மருத்ராதிகளாலே அவாப்தாபிப்ராயராய

யுகளனாய், தத்ஸமீஹித பலப்ரதனாய், ஸர்வேஸ்வரனாயிருந்த திருமாலிருஞ்சோலையான், எனக்குப்பித்தனாய் என்னைப்பிரிகிறில னென்கிறார். (௬)

ஈடு - அவ:—ஸ்ரியப்பதியானவன் திருமலையிலே நின்றருளியென்னை யாளுகையிலே வ்யாமுக்தனானானென்கிறார்.

(திருமாலிருஞ்சோலையானேயாகி-என்னையாளுமால்) திருமலைதனக்கு வஸ்தவ்யபூமியாகக்கொண்டு நிற்கிறவன், என்னை யடிமைகொள்ளுகைக்காக வென்பக்கல் வ்யாமோஹ மொருவடிவுகொண்டாப்போலே யிருக்கிறவன், (சேழுமூவுலகும்) கட்டளைப்பட்ட த்ரைலோக்யத்தையும், (ஒருவித்யாதி) அத்விதீயமாய்ச் சிறிதான வயிற்றிலேவைத்து, கல்பந்தோறும் கல்பந்தோறும் தலையாகரக்ஷிக்கும். ப்ரளயாபத்தில் ஜகத்துக்குத் தன்னையொழியச் செல்லாதாப்போலே என்னையொழியத் தனக்குச் செல்லாதானாயிருக்கை. (திருமால்) ஸ்ரியஃபதி.

(என்னையாளுமால்) என்னை யடிமைகொள்ளுகைக்காகப் பிச்சேற்றதொருவடிவு கொண்டாப்போலேயிருக்குமவன். (சிவனும் பிரமனு மித்யாதி) ப்ரஹ்மருத்ராதிகள், காணப்பெறாமையாலே நிரதிசய பக்தியுக்தராய்த் திருவடிகளை அடைவுகெடவேத்த, அவர்களுக்கு முகந்தோற்றாமே கடக்கநின்று அருளைப் பண்ணிக்கொடுக்கும் ஸர்வேஸ்வரன், எனக்குக்கண்ணுக் கிலக்காம்படி திருமலையிலே வந்துநின்று என்னை யடிமைகொள்ளுகையிலே பெரும்பித்தனானான்.

ஏழாம்பாட்டு.

அருளாயீயென் னம்மானே யென்னும்முக்கணம்மானும் * தேருள்கொள்பிரம னம்மானுந் தேவர்கோனுந் தேவரும் * இருள்கள் கடியும் முனிவருமேத்து மம்மான்திருமலை * மருள்கள்கடியும்மணி மலைதிருமாலிருஞ்சோலைமலையே. (எ)

ப:—அநந்தரம், தம்மை யங்கீகரிக்கைக்காக வவன் வந்துநின்ற திருமலையினுடைய வைலக்ஷண்யத்தைப் புகழ்ந்தருளுகிறார்.

(இ - ள்.) என்னம்மானே-என்றனுடைய ஸ்வாமியானவனே, அருளாய - உன்றனுடைய க்ருபையைத் தந்தருளவேணும், என்னும் - என்று

கொண்டு, முக்கண்ணம்மானும் - த்ரிநேத்ரனாய் ஈச்வராபிமாநியான ருத்ரனும், தெருள்கொள் - ஸ்ரஷ்ட்ருத்வாத்யுபயுக்தமான ஜ்ஞாநாதி குணத்தையுடைய, பிரமனம்மானும் - ப்ரஹ்மாவாகிற ஸ்ருஜ்யஜகத் பதியும், தேவர்கோனும் - தேவர்களுக்கு நிர்வாஹகனான இந்த்ரனும், தேவரும் - த்ரயஸ்த்ரிம்சத்கோடிதேவர்களும், இருள்கள்-ஸ்வரூப புருஷார்த்த விஷயமான ஜ்ஞாநாபாவம் அந்யதாஜ்ஞாநம் விபரீதஜ்ஞாநம் முதலான தமஸ்ஸுக்களை, கடியும்-புராணோக்த்யுபதேசமுகத்தாலேபோக்கக்கடவரான, முனிவரும்-பரமருஷிகளும், ஏத்தும் - ஸ்தோத்ரம் பண்ணும்படியான, அம்மான்-ஸ்வாமியானவனுடைய வாஸஸ்தாநமான, திருமலை-திருமலையாய், மருள்கள்-ப்ராப்திப்ரதிபந்தகமான அவித்யாதி ஸகல ப்ரமங்களையும், கடியும்-போக்கக்கடவதாய், மணி-நிரதிசயபோக்யமாம்படி விலக்ஷணமான. மலை-மலை, திருமாலிருஞ்சோலை-திருமாலிருஞ்சோலையென்று திருநாமமான, மலையே-திருமலையிறே.

ஆறு:—(அருளாயீ) இஸ்ஸம்ருத்தி யெல்லாம் திருமலையையாச்ரயித்திறே வந்ததென்றுகொண்டு, திருமலையை நிர்தேசிக்கிறார்.

ஈடு - அவ;—தம்முடைய விஸ்ஸம்ருத்திக்கெல்லாமடி திருமலையானபின்பு, இத்தேசந்தானே நமக்கு ப்ராப்யமென்று திருமலையைக் கொண்டாடுகிறார்.

அருளாயீயென்பர்கள் - ப்ரஸாதத்தைப் பண்ணியருளவென்பர்கள். (என்னம்மானே) நீயருளாதொழிக்கால் புறம்பு எங்களுக்குப் புகலுண்டோ; ப்ராப்தனை நீயருளவேண்டாவோ வென்பர்கள்.

இப்படி சொல்லுகிறவர்கள் தானுமென்னில் (முக்கண்ணம்மான்) லலாடநேத்ரனாய் ஈச்வராபிமாநியான ருத்ரன், அவனுக்கும் ஜ்ஞாநப்ரதனாய், ஜனகனானைகயால் வந்த [illegible] முகன், தேவஜாதியை சனியும் புகழும் [illegible] விந்த்ரன், தங்களையுடையானை அவனுக்கு [illegible] தேவர்கள் அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தை வாஸனையோடே போக்கவிருக்கும் ஸமர்த்தாக்களான ருஷிகள், இவர்களடங்கலும் [illegible] செய் தேத்தும்படியாக ஸர்வேச்வரன் தான்விரும்பி வந்து மேல் விழுந்து படுகொடுகிடக்கும் தேசமாய்த்து.

(மருள்கள்கடியும் மணிமலை) ப்ராப்ய விரோதியான்வற்றை யடையப்போக்கும் தேசமாய்த்து. அதாகிறது-திருமலையை யொழிந்ததொன்றே ப்ராப்யமென்று பிறக்கும் புத்தியைத் தவிர்த்துத் தருமாய்த்து. இதெல்லா மெதுதானென்னில்; மற்றுமுண்டோ (திருமாலிருஞ் சோலைமலையே.) (௭)

எட்டாம்பாட்டு.

திருமாலிருஞ் சோலைமலையே திருப்பாற்கடலே யென்தலையே *
திருமால்வைகுந்தமே தண்திருவேங்கடமே யெனதுடலே * அருமா
மாயத் தெனதுயிரே மனமேவாக்கே கருமமே * ஒருமாநொடியும்
பிரியானென்னூழி முதல்வனொருவனே. (அ)

ப:—அநந்தரம், திருமலை தொடக்கமான திவ்ய தேசங்களோ டொக்க வென்னுடைய ஸர்வாவயவங்களையும் விரும்பி யொருக்ஷணகதேசமும் பிரிகிறிலன், இவனொருவனுயிருக்கிறானே! என்று விஸ்மிதராகிறார்.

(இ-ள்.) திருமாலிருஞ்சோலைமலையே - திருமாலிருஞ்சோலை மலையையும். திருப்பாற்கடலே திருபாற்கடலையும். அவற்றோடொக்க என்தலையே - என்தலையையும், திருமால்- (௬) "ஸ்ரீ யாஸஹ்ருத்ப்ரியா ஸார்த்தம்" என்கிறபடியே ஸ்ரியஃபதியாய்க்கொண்டிருக்கிற, வைகுந்தமே - பரமபதத்தையும், தண் - பரமஹரமான, திருவேங்கடமே-பெரிய திருமலையையும். அப்படியே எனதுடலே - என்சரீரத்தையும், அரு - துஸ்தரமாய், மா-அதிசயிதையாய், மாயத்து - ஆஸ்சர்யமான ப்ரக்ருதியோடே ஸம்ஸ்ருஷ்டமான, எனதுயிரே-என் ஆத்மாவையும். மனமே - மநஸ்ஸையும், வாக்கே - வாக்கையும், கருமமே - க்ரியையையும், ஒருமாநொடியும் - ஒருக்ஷணாந்திலொருமாப்பொழுதும். பிரியான்- பிரிகிறிலன், என்னூழிமுதல்வன் - என்னை லபிக்கைக்காக காலோபலக்ஷித ஸகல பதார்த்தங்களுக்கும் காரணபூதனுவன், ஒருவனே! - ஒருவனுயிருக்கிறானே!.

கீழ்மேலகாரங்கள் - எண்ணுதல், அவையே அஸாதாரணமாம்படி விரும்பினபடியாதலாயிருக்கிறது. நொடி - க்ஷணம். (உ)

ஆறு; — (திருமாலிருஞ்சோலை) விளைந்த ஸம்ருத்திகானை தென்னில்; இதென்கிறார்.

திருமாலிருஞ்சோலை, திருப்பாற்கடல், திருநாடு, திருமலை தொடக்கமாகத் தானெழுந்தருளியிருக்கும் திருநகரிகளெல்லாவற்றிலு முள்ள ஸம்ச்லேஷத்திலும் ப்ரீதனுமாபோலே, என்னுடைய அவயவங்களிலே யோரோரவயத்தோடுள்ள ஸம்ச்லேஷத்திலே ப்ரீதனாய், என்னை யொருக்ஷணமும் பிரியில் தரிக்கமாட்டுகிறிலன்; "ஒருவனுடைய வயிற்றிலேவசமிருக்கும்படியேயிது" என்கிறார்.

ஈடு - அவ: - திருமலை தொடக்கமான கோயில்களெல்லாவற்றிலும் பண்ணும்படியிலே வசத்தை யென்னவயவங்களிலேபண்ணி ஒருக்ஷணமும் பிரிகிறிலன், இவன் படியிருந்தபடியென்? என்கிறார்.

(திருமாலிருஞ்சோலைமலை யித்யாதி) தெற்கில் திருமலையையும், திருப்பாற்கடலையும், இவருடைய உத்தமாங்கத்தையு மொக்கவிரும்பினான்; ஸ்ரீவைகுண்டத்தையும், வடக்கில் திருமலையையும், இவர் திருமேனியையு மொக்கவிரும்பாநின்றான். (திருமால்வைகுந்தம்) (க) "ஸ்ரீயாஸார்த்தம் ஜகத்பதிः - ஸ்ரியாஸார்த்தம்ஜகத்பதி;" என்கிறபடியே அம்மிதுநத்துக்குத் தகுதியான தேசம்; ஆக, இரண்டு திருமலைகளிலும் பரவ்யூஹங்களிலும் பண்ணும் விருப்பத்தை யடைய விவர் திருமேனியொன்றிலும் பண்ணுகின்றானென்றபடி.

(அருவித்யாதி) இவருடைய ஆத்மவஸ்துவிலும் மற்றைகார்யங்களிலுமொக்க விரும்பாநின்றான். அவதாரணத்தால் - அதுதன்னிலும் க்ரமத்தாலன்றிக்கே க்ஷணகாலமும் விடாதே யொருமிக்கப்போலே அநேகம் வடிவுகொண்டு இல்லாமிருக்கிறார். (அருவித்யாதி) ஆத்மவஸ்துவென்றது வ்யபதேசமாத்ரமாய், அதாவது காலம் அசித்திலே கலசி அத்தாலே அசித்ஸமானமாயிருக்கிறது. அருவென்கையாலே - (உ) "ஜ்யாய ஹ்யா - மமமாயா துரத்யயா" என்கிறபடியே ஒருவரால் கடக்க வரிதாயிருந்துள்ள அசித்தோடே கலசிக்கிடக்கிற வாத்மவஸ்துவிலும்.

(க) வாயுபுராணம். (உ) கீதை-எ-௧௪-

(மன்மேவார்க்கேகருமமே) கீழ், இதுதன்னை ஒன்றாக விரும்பினபடி சொன்னார்; இங்கு தனித்தனியே யெல்லாவற்றிலும் மொக்கவேககாலத்திலே விருப்பதிசயப் பண்ணின்படியைச் சொல்லுகிறார். (ஒருநாளொருகடியும்பிரியிரான்) ஒரு க்ஷணத்தில் லேசதேசமும் பிரிகிறிலன்; ஒன்றிலொன்றிலொன்றில் காலவாங்கிப் போயநுபவிக்கிறிலன். (என்னூழிமுதல்வனொருவனே) என்னிட்டத்தில் விசிஷ்டனுக்காக காலோபலக்ஷித ஸகல பதார்த்தங்களுக்கும் காரணபூதனான அத்விதீயனானவன்.

ஸம்ஹாரகாலத்தில் ஸகல சேதநாசேதநங்களுக்கும் தன்னையொழியச் செல்லின்றிப்போலேயாயிற்று இவர் திருமேனியையொழியத் தனக்குச்செல்லாதே யிருக்கிறபடி. காரய காரணோபயாவஸ்தத்திலும் தங்களுடைய ஸத்தை தன்னதீநமாம்படி யிருக்கிறவன் தன்னுடைய ஸத்தை பென்சரீராதீநமாம்படி யிரா நின்றான். (என்னூழிமுதல்வனொருவனே!) என்கிறதுக்கு விசிஷ்டனான ஸர்வேஸ்வரனுடையபடி யிருந்தபடியென்! இச்சுடலையேயே பெரிய ஈஸ்வரனென்கிறது; இவனுமொருவனே! என்கிறார். (அ)

ஒன்பதாம்பாட்டு.

ஊழிமுதல்வனொருவனேயென்னு மொருவனுலகெல்லாம் *
ஊழிதோறுந்தன்னுள்ளேபடைத்துக் காத்துக் கெடுத்துழலும் * ஆழி
வண்ணனென் னம்மானந்தண் திருமாலிருஞ்சோலை * வாழிமனமே கைவிடேலுடலு முயிரு மங்கவொட்டே. (கூ)

ப:—அநந்தரம், ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதி ஹேதுபூதனான ஸர்வேஸ்வரன் தம்முடைய ஸரீராதிகளை விரும்பினபடியைக்கண்டு அத்தைவிடும்படிக் கோடாக, "அவனிடமருளிக்கிற திருமலையையாச்ரயி; ஒருக்காலும் கைவிடாதேகொள்" என்று தந்திருவுள்ளத்தைக் குறித்தருளிச்செய்கிறார்.

(இ-ள்.) ஊழி-காலோபலக்ஷித ஸமஸ்தவஸ்துக்களுக்கும், ஒருவனே முதல்வன்-ஒருவனே காரணபூதனாக, என்னும்-(க) "ஏகமேவ ஏகமேவ" என்று காரண வாக்யங்களிலே சொல்லப்பட்ட, ஒருவன்-அத்

(க) சாந்தோ-கூ-உ-

விதீயனாய். உலகெல்லாம் - ஸமஸ்தலோகங்களையும், ஊழிதோறும்- ஸ்ருஷ்ட்யாத்யநுகூல காலந்தோறும், தன்னுள்ளே-தன் ஸங்கல்பைக தேசத்துக்குள்ளே, படைத்து - ஸ்ருஷ்டித்து, காத்து - ரக்ஷித்து, கெடுத்து-ஸம்ஹரித்து உழலும் - இதுதானே யாத்ரையாக நடத்தும், ஆழி வண்ணன் -அபரிச்சிந்ந ஸ்வபாவனாய், என்னம்மான்-இந்த ப்ராப்தி முகத்தாலே எனக்கு ஸ்வாமியானவனுடைய, அம்-தர்ஶநீயமாய் தண் - ஶ்ரமஹரமான, திருமாலிருஞ்சோலை - திருமாலிருஞ்சோலையை, மனமே - நெஞ்சே, உடலுமுயிரும் - நமக்கு த்யாஜ்யமான தேஹப்ராணாதிகள், மங்க - மங்கும்படியாக, ஒட்டு-செறிந்தாஶ்ரயிக்கப்பாராய் கை விடேல் - நம்காரியம் செய்துமுடிக்குந்தனையும் கைவிடாதேகொள், வாழி-இத்தாலே நீவாழ்வாயாகவேணும்.

ஆழிவண்ணனென்று - அபரிச்சிந்ந போக்யமான விக்ரஹத்தை யுடையவனென்றுமாம்.

ஆறு:—(ஊழிமுதல்வன்) "நமக்கிந்த ஸம்ருத்தி யெல்லாம் திருமலையாலேவந்த ஸம்ருத்திகிடாய், நெஞ்சே, இனி திருமலையைக் கைவிடாதேகிடாய்" என்று நெஞ்சைக்குறித்துச் சொல்லி, "இவ்வாத்மாவினுடைய நிகர்ஷம்பாராதே யித்தோடே கலந்தருளினையே யாகிலும், என்னுடைய ஹேயமான இந்த ப்ரக்ருதியி லபிநிவேசத்தை விட்டருளவேணும்" என்று எம்பெருமானை ப்ரார்த்திக் கிறார். (க)

ஈடு-அவ; —நமக்கிந்த ஸம்பத்தெல்லாம் திருமலையாலே வந்த தாய்த்து, திருமலையைக் கைவிடாதே கொள்ளென்று திருவுள்ளத்தைக் குறித்தருளிச்செய்கிறார்.

(ஊழிமுதல்வ னொருவனே யென்னுமொருவன்) காலோபலக்ஷித ஸகல பதார்த்தங்களுக்கும் காரணபூதனானவ னொருவனுமே என்று (க) "ஸதேவ-ஸோம்ய" இத்யாதிப்ரமாணங்களாலே சொல் லப்படுகிற ஒருவன். கார்யகாரமான விதனையவழிந்தவன்று இவற்றைத்தன்மேலே யெறட்டுக்கொண்டு நிற்கிறவன்கிடீர் இப்போ தென்னுடம்பிலே வந்து தங்குகிறான். காரணாவஸ்தையில் சிதசித்

(க) சாந்தோ-சு-உ-

திருவாய்மொழி,கo-ப,எ-தி,கo-பா,மங்கவொட்டுவ்யாக்யானம். கஅகூ

அக்களுடைய ஸத்தை தன்னதீநமாம்படியிருக்குமவன் ஸ்வஸத்தை யென்னதீநமாம்படி யிராநின்றான்.

காரணாவஸ்த்தையில் ஸத்தையை நோக்கிவிட்டால் பின்னை யோ தானிவை தன்னைத்தான் நோக்கிக்கொள்ளுகிறது (உலகெல்லா மித்யாதி) நாமரூபங்களைக் கொடுத்துவிட்டால், பின்னைத்தான் தங்கள் கார்யம் தாங்கள் செய்கிறார்களோ. இத்தால் சொல்லிற்றாய்த் தென்னென்னில்; எல்லாவவஸ்த்தையிலு மிவரையொழியத் தரிப்பானாயிருக்கிறிலன். ப்ரளயாத்யாபத்துக்களி லிவற்றுக்குத் தன்னை யொழிய ஸத்திதியில்லாதாப்போலே, தானிவரையொழியில் தரிக்க மாட்டானா யிராநின்றான். (ஆழிவண்ணன்) கம்பீரஸ்வபாவ னென்னுதல்; கடல்போலே ஸ்ரமஹரமான வடிவைக்காட்டி யென்னை ஸம்ஸாரப்ரளயத்தில் நின்று மெடுத்தவ னென்னுதல்.

(அந்தண் திருமாலிருஞ்சோலை) அவனுக்குங்கூட தர்ஸநீயமாய் ஸ்ரமஹரமான தேசம். (வாழிமனமேகைவிடேல்) நெஞ்சே, நாஞ் சொல்லுகிற ஸம்ருத்தி யுனக்கு மாறுதிடுக. அவனிப்படி நம் பக்கலிலே மேல்விழுந்து விரும்புகையாகிற ஸம்ருத்திக்கெல்லாம ஹேது திருமலைபாய்த்து; இத்தை யொருக்காலும் கைவிடுகினையாதே கிடா யென்கிறார் தந்திருவுள்ளத்தைப்பார்த்து.

அவனும் தன் திருவுள்ளத்தைக் குறித்து "ஆழ்வாரைத் தந்தது அவருடைய திருமேனியாயிருக்கும், நீயுமத்தை யொருக்காலும் விடாதேகிடாய்" என்றான்; "பிரானே, அங்ஙனன்னுது, இத்தைத்தவிரவேணும்" என்று நிர்ப்பந்திக்கிறார் (உடலுமுயிரும் மங்கவொட்டு) ஸரீரமும் ப்ராணனும் மங்கும்படி இசையவேணும். இது அத்திருமலைபோலே யுபாதேயமா யிருப்பதொன்றன்று, சால ஹேயமா யிருப்பதொன்று; இத்தை மங்கவிசையவேணும்.

மங்கவொட் டென்கையாலே - "இதுக்கு முன்புத்தை ஆழ்வாருடைய விருப்பு ப்ராரப்த சேஷத்தாலல்ல; பகவதபிப்ராயத்தாலே" என்னுமிடம் தோற்றுகிறது. ஈஸ்வரன் பற்றிவிடேனென்றிருக்கையாலே யிருந்தாரென்கிறது; "உடலங்கைவிடான்" என்றாரிறே.

பத்தாம்பாட்டு.

மங்கவொட்டுன் மாமாயை திருமாலிருஞ் சோலைமேய் * நங்கள்கோனே யானேநீயாகி யென்னை யளித்தானே * பொங்கைம் புலனும் பொறியைந்தும் கருமேந்திரிய மைம்பூதம் * இங்கிவ் வுயிரேய் பிரகிருதி மானாங்கார மனங்களே. (கo)

ப:—அநந்தரம். இப்படி திருவுள்ளத்தாலே திருமலையை யாஶ்ரயித்திருக்கச்செய்தேயும் அவனுடைய வ்த்யபிநிவேஶத்தை நிவர்த்திப்பிக்கைக்காகப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதங்களினுடைய ஹேயதையைப்பரிகணித்து, ஏவம்பூதையான வுன்னுடைய மாயைசிக்கும்படி யநுமதிப்பண்ணி யருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார்.

(இ - ள்.) திருமாலிருஞ் சோலை - திருமாலிருஞ்சோலைமலையிலே, மேய - நித்யவாஸம்பண்ணி, நங்கள்கோனே-என்போல்வார்க்குஸ்வாமியானவனும், யானேநீயாகி-நானேயெனக்குப்பரிஹரித்துக்கொள்ளுமாபோலே வேறுபாடறநீதானேயாய், என்னை - என்னை, அளித்தானே-ரக்ஷித்தவனே, பொங்கு-போக்யதையாலே கிளர்ந்து புலப்படுகிற, ஐம்புலனும்-ஶப்தாதி விஷயங்களைந்தும், பொறியைந்தும்-அதிலேயகப்படுத்துகைக்குக் காரணமான ஶ்ரோத்ராதி ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களைந்தும், கருமேந்திரியம்-அவ்விஷயங்களில் ப்ரவர்த்திகைக்கு ஹேதுவான கர்மேந்த்ரியங்களைந்தும், ஐம்பூதம்-ஶப்தாத்யாஶ்ரயமாயும் இந்த்ரியாஶ்ரயஶரீராரம்பகமாயுமுள்ள ப்ருதிவ்யாதி பூதங்களைந்தும், இங்கு-ஸம்ஸாரதஶையில், இவ்வுயிரேய்-ஜீவனோடே அத்யந்தஸம்ஸ்ருஷ்டமான, பிரகிருதி-மூலப்ரகிருதி, மான் - வ்யவஸாயஹேதுவான மஹான், ஆங்காரம் - அபிமானஹேதுவான அஹங்காரம், மனங்கள் - ஸங்கல்பநிதானமான மானஸம் ஆகிற உன்மாமாயை-உன்னுடைய அத்யாஶ்சர்யமான ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதங்களானதுகள், மங்கவொட்டு-மங்கும்படி யிசைந்தருளவேணும்.

ஆறு;—(மங்கவொட்டு) தாமிப்படி ப்ரார்த்திக்கச் செய்தேயும் தம்முடைய ப்ரக்ருதியிலுள்ள ஶ்லேஷத்தாலே எம்பெருமான் தம்முடையசொல்லை யாதரியாதிருக்க.

அவனுக்கிதினுடைய ஹேயதையை ப்ரதர்ஶிப்பித்து, இந்த ஹேயமான ப்ரக்ருதியிலபிநிவேசத்தை யவஶ்யம் விட்டருளவேணுமென்று பின்னையு மபேக்ஷிக்கிறார். (க)

ஈடு- அவ;— இப்படி யிவர்நிர்ப்பந்திக்கச்செய்தேயும் ஆனைக்குப் பாடுவாரைப்போலே கேளாதிருந்தான்; அதுக்கடி - "சாந்துபூசுவார் பாணியையுடைத்தோ பூசுவது, இதென்சொன்னீரானீர்" என்ன; திரியவும், மங்கவொட்டடென்கிறார்.

(உன்மாமாயை-மங்கவொட்டு)ஒருவராலும் தப்பவொண்ணாத படி நிபந்தித்த ப்ராக்ருதியை மங்கவிசை. "த்யாஜ்யமென்றறிந்த பின்பு உம்முடைய சரீரத்தை நீரேயுபேக்ஷிக்கு மத்தனையன்றோ, நாமிசையவேண்டுகிறதென்" என்ன, ஸர்வஸக்தியான நீபிணைத்த பிணையை அஸக்தனான நான்விடவோ (௧) "தைவீஹ்யேஷா குணமயீ மமமாயா துரத்யயா" என்றிலையோ,

(திருமாலிருஞ்சோலைமேயநங்கள்கோனே)பரமபதம் கலவிருக்கையாயிருக்க அவ்விடத்தைவிட்டு நீதிருமலையிலேவந்து முற்பாடனாய் நிற்கிறது நான்சொன்னபடி காரியஞ்செய்வதாகவன்றோ. நீ நினைத்தபடி காரியஞ்செய்யப் பார்த்தாயாகில் பின்னை யவ்விருப்பிலே யென்னை யழைத்துக்கொள்ளாயோ, திருமலையிலேவந்து நின்று என்னுடையசேஷத்வத்தையும் உன்னுடைய சேஷித்வத்தையு மெனக்கறிவித்தவனே.

(யானேநீயாகியென்னையளித்தானே) என்னபிஸந்தியை நீயுடைமையாய் என்காரியம் செய்யக்கடவநீ, இப்போது நானிரக்க விருக்கிறதென்; நானுபேக்ஷியாதிருக்க இதுக்குமுன்பெல்லாம் நீயே யன்றோ என்னுடைய ரக்ஷணங்கள் பண்ணிப்போந்தாய்.

இப்படி சொல்லச்செய்தேயும், இத்தைத் தவிர்த்துக்கொடுக்கிலையாமையாலே பேசாதிருந்தான்; நான் நிர்ப்பந்திக்கச்செய்தேயும் கேளாதாரைப்போலே பேசாதேயிருக்கிறதென் என்ன; "நான்பேசாதிருக்கிறேனல்லேன், நீர் 'ஹேயம்' என்று சொல்லுகிற விது தான் எனக்கு உபாதேயமாயிராநின்றது, ஆகையாலே ஹேயோபாதேய விபாகம் பண்ணமாட்டுகிறிலோம், அறிந்தநீர் ஹேயமென்கிறதுதன்னை யெனக்கின்னதென்று சொல்லீர். நான்கழித்துத்தரவென்றான்; ஆகில் கேட்கலாகாதோவென்று சொல்லுகிறார்.

(பொங்கைம்புலனித்யாதி) "உணர்வுமுயிருமுடம்பும் மற்றுலப்பிலனவும் பழுதேயா | முணர்வைப்பெறவூர்ந்து" என்று அவன்

(௧) கீதை-எ-௧௪

றனிவர்பக்கல் செய்தத்தை யிப்போதவனுக்கு இவர்தாம் தெரிவி கிறார், ஒருகர்மம்செய்தது செய்யமாட்டாமையிலையிறே வ்யாபே ஹம்; அதுபோலு மன்றிக்கே இதுநிலைநிற்குமதிறே.

சேதநரைத்தந்தாமுக் குரியரல்லாதபடி விக்ருதராய்ப்படிபண்ணவல்ல சப்தாதிகளைந்தும், வறுநாற்றத்தைக்காட்டிச் சிவைதார், தங்களைத் தப்பாதபடி யகப்படுத்துமாபோலே இச்சேதநனை அ விஷயங்களிலே கொடுபோய் மூட்டிமுடிக்கவற்றான ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்கள், கர்மேந்த்ரியங்கள், ப்ருதிவ்யாதிகள், கார்யாவஸ்த்தமான சி வஸ்துவைப்பற்றிக்கிடக்கிற ப்ரக்ருதி, மஹான், அஹங்காரம், ம ஸ்ஸு, ஆக இவையாகிற வுன்னுடைய மாயையையுங்கவொட்டு காரணாவஸ்த்தமானதுதானே அவஸ்த்தாந்தரபந்நமாகையிறே கா யமாகையாகிறது, (க

பதினொன்றாம்பாட்டு.

மாஞங்காரமனங்கெடவைவர்வன்கையர்மங்க * தாஞங்கா மாய்ப்புக்குத்தானே தானேயாஞனை * தேஞங்காரப் பொழிற்கு கூர்ச்சடகோபன்சொல்லாயிரத்துள்* மாஞங்காரத்திவைபத்துந்தி மாலிருஞ்சோலைமலைக்கே, (கக

ப:—அநந்தரம், இத்திருவாய்மொழிக்குப்பலமாக இவரர்த்தித் படியே ஈஸ்வரனுடைய விரோதிநிரஸநோத்யோகத்தைச் சொல்லி கொண்டு, அதுவே யித்திருவாய்மொழிக்குப்பலமாகவருளிச்செய்கிறார்

(இ - ள்.) மாஞங்காரமனம்-மஹதஹங்காரமநஃப்ரமுகமான சரி ஸம்பந்தம், கெட - நசிக்கும்படியாகவும், வன்கையர் - ப்ரபலமான ஐவர் - இந்த்ரியங்களைந்தும், மங்க - ஸ்வவிஷயங்களோடே மங்கி போம்படியாகவும், தாஞங்காரமாய் - தானே பெரிய வபிமானத்தையு டையனாய்க்கொண்டு, புக்கு - புகுந்து, தானே தானேயானானை - எல் லாத்மாவும் தானேயாய் ஆத்மீயமும் தானேயானவனை, தேஞங்காரம் வண்டுகளுடைய செருக்கையுடைத்தான, பொழில் பொழிலையுடைய குருகூர்ச்சடகோபன் - திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான வாழ்வார், சொ லாயிரத்துள் - அருளிச்செய்தவாயிரத்துள், திருமாலிருஞ்சோலைமலை

கே - திருமாலிருஞ்சோலைமலைக்கேயான, இவைபத்தும்-இவைபத்தும், மாறுங்காரத்து - மஹதஹங்காரோபலக்ஷித ஸமஸ்தவிரோதிநிவ்ருத்தியிலே தாத்பர்யம்.

இப்பத்தும் அப்யஸித்தார்க்கு மஹதஹங்காராதிகள் தானேகழியுமென்று கருத்து. இது அறுசீராசிரியவிருத்தம். (கக)

ஆறு:—(மாறுங்காரம்) நான்சொன்னபடியே செய்தருளும் ஸ்வபாவனானவாறே தனக்கத்யந்தமபிமதமாயிருந்த விப்ரக்ருஷ்டியிலவிநிவேஶத்தை விட்டருளி பெரியசெருக்கோடேகூட வென்னுள்ளேபுகுந்துகலந்தருளினவெம்பெருமான், என்னோடுகலந்து பரிமாறுகையால் அவனுக்குள்ள கர்வத்தைச் சொல்லுகிறதாய், எம்பெருமானைப்ரதிபாதித்த வாயிரம் திருவாய் மொழியிலும் பெரியகிளர்த்தியோடே யெழுந்த வித்திருவாய்மொழி திருமாலிருஞ்சோலையை ப்ரதிபாதிக்கிறதென்கிறார். (கக)

ஈடு: அவ:—நிகமத்தில், மஹதஹங்கார விஷயமான வித்திருவாய்மொழி திருமலையிலே சொல்லிற்றென்கிறார்,

(மாறுங்காரமனங்கெட) மஹான், அஹங்காரம், மநஸ்ஸு என்று சொல்லுகிறவிவை கெடும்படியாக. இவைப்ரக்ருதிக்கு முபலக்ஷணம். (ஐவர்வன்கையர்மங்க) கர்மேந்த்ரியங்களுக்கும் ஶப்தாதிகளுக்கு முபலக்ஷணம். (வன்கையர்-பெருமிடுக்கர்) பின்னை அவனிதுக்குச்சொல்லிற் றென்னென்னில்; இதில்பண்ணுகிற நிர்ப்பந்தத்தைத் தவிருகிறோமென்னத்தீருமிறே. அவன் " செய்கிறோம் " என்று தலையானுக்கினால் பின்னைப் பெற்றதாயிருக்கத் தட்டில்லையே.

(தானிந்யாதி) தானெனக் கயிமாயாய்ப் புக்கென்னுதல், (தானேதானேயானானை) ஆந்தாந்த்யங்களிலெனக்குண்டான வயிமானத்தைத் தவிர்த்துத் தானேயபிமாநியானவனை. அன்றிக்கே, இத்தலையிலர்த்தித்வத்தைதபொழியத் தானே யர்த்தியுமாய், இதுக்கபிமாநியும் தானேயானவனென்னுதல்.

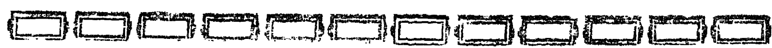
(தேறுங்காரமித்யாதி) வண்டுகளினுடைய அபிமாநமேயான பொழிலையுடைய திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரானவாழ்வாரருளிச்செய்த

வாயிரத்திலும், மஹதாதிரூபமான ப்ரக்ருதி பிரஸார்த்தமாக சொன்னவிப்பத்து மென்னுதல், பெரிய செருக்கோடே சொன்னவிப்பத்துமென்னுதல். (திருமாலிருஞ்சோலைமலைக்கே) திருமலை விஷயமாகவாய்த்துச்சொல்லிற்று; அழகரைச்சொன்னவிடமுண்டாகில் அதில் கல்பகதருவைச்சொன்னவோபாதி. திருமலையினுடைதடைய வுத்தேஶ்யமாகக் கடவதிறே; (௧) "எம்பெருமான்பொன் மலைமேலேதேனுமாவேனே" என்றும் சொன்னார்களிறே.

பத்தாம்பத்து ஏழாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று,

---

(௧) பெருமாள்திரு-௪ ௧௦-

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

திருமாலிருஞ்சோலை - ப்ரவேஸங்கள்.

ஆறு:—(திருமாலிருஞ்சோலை) "இப்படி யபிநிவிஷ்டனுய்க் கொண்டென்னோடேகலந்து பரிமாறுகைக்கு ஹேதுவென்" என்று எம்பெருமானைக்கேட்டால், அங்ஙனே அபிநிவிஷ்டனுயிருந்த வவனும் பரிக்லுப்தமானஹேதுக்களிலொரு ஹேதுவுமென்பக்கலுண்டாகச் சொல்லவொண்ணுது, இனி யென்பக்கலில்லாத ஹேதுவை யென்பக்கலிலே அத்யாரோபித்துச் சொல்லப்பார்க்கிறும். *

ப:—எட்டாந்திருவாய்மொழியில், கீழே தாமபேக்ஷித்தபடியிலே ஈச்வரன் கார்யம்செய்வதாக வறுதியிட்டபடியைக்கண்டு, "இப்படிநம்பக்கல் வ்யாமோஹம்பண்ணுகைக்கும் நாமபேக்ஷித்தகாரியம் செய்யும்படி பாரதந்த்ர்யனுகைக்கும் நம்பக்கலொருஹேதுவில்லை, நிர்ஹேதுகமாக நம்மைவிஷயீகரித்தருளினனுமித்தனை" என்றறுதியிட்டு, அதுக்கடியான வவனுடைய யாத்ருச்சிகாநுகூல்ய நிபந்தநமான பூர்ணங்கீகாரத்தையும், அங்கீகாரஸ்த்தைர்யத்தையும், ஸுகமத்வாதி ஸாம்யத்தையும், புருஷார்த்தப்ரதத்வத்தையும், ப்ராப்திப்ரதிபந்தக நிவர்த்தகத்வத்தையும், போகரஸப்ரதத்வத்தையும், நித்யாநுபாவ்யத்வத்தையும், நிரவதிக ஸர்வப்ரகார போக்யத்வத்தையும், நிர்ஹேதுகோபகாரகத்வத்தையும், நித்யகைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தித்வத்தையுமநுஸந்தித்து, எவம்பூதனான ஸர்வேச்வரன் க்ருபாதிசயபூர்ண விஷயீகாரத்தைப்பண்ணி ஸமஸ்த விரோதியும் நிரஸ்தமாம்படி திருப்பேரிலே ஸந்நிஹிதனாய் நிரதிசயா ஹ்லாதகரமான வநுபவத்தைப்பிறப்பித்தான், இதொருசீலாதிசயமே: என்று மிகவும் ஹ்ருஷ்டராகிறார். *

ஈடு;— தன்னைக் குறித்து ஸர்வேச்வரனுக்குண்டான பாரதந்த்ர்யத்தைச் சொன்னார் * அருள்பெறுவாரடியாரிலே; அந்தப்பாரதந்த்ர்யத்தின்னே றுமாட்டத்தினபடியைச் சொன்னார் * செஞ்சொற்கவிகளில்; "நீர்சொன்னபடியே செய்யக்கடவோம்" என்று தலைதுலுக்கினனிறே.

இவர்தம்மைத் திருமேனியோடே கொடுபோவதாகத் தேங்கினபடிக்கடியிறே நடுவுள்ளது, அதொழியக் கொடுபோவதாக வற்ற

வன்றே பதறத்தொடங்கினான்; "செழும்பறவைதானறிந்திலிளவான்" என்று - திருவடி திருத்தோளிலே ஏறியாக்கிறே இவனை விஷயீகரித்தது; அத்திருவடி திருத்தோளிலே வந்து இவனைக் கொடுபோவதாகப் பார்த்தான்,

சிலரை ஆதிவாஹிகர்க்காக்கொண்டு [illegible] கொடுபோம், சிலரைப் பெரியதிருவடியை வரக்காட்டிக்கொடுபோம்; திருவடி திருத்தோளிலேவைத்து தானே கொடுபோமவரிறே இவர்; (௧) "அஹம் [illegible] ராமி [illegible] நயாமி - [illegible] மத்பக்தம் நயாமி" என்கிறபடியே. * கள்வன்கொல் பிராட்டியை யானறியேன் கொடுபோனாப்போலே இவரையுமானிட்டுக்கொடுபோமது (௨) [நானிலம் இக்பாகி] "ஸர்வஸாரமாகிற பாலைநிலத்தைக் கடந்து போந்தோம். (௩) "நவ [illegible] நாவாஹே - [illegible] ராவர்த்ததே" "என்கிறகேத்திலே புகுந்தோம்" என்று தானே சொல்லித் தேற்றிக்கொண்டிறேபோவது.

ஆகவிப்படி தம்மை யவ்வருகே கொடுபோகையிலே பதறுகிறபடியை யநுஸந்திக்கிறார்; "இவனிப்படி நம்பக்கல் பதறுகைக்கடியென்" என்று பார்க்கிறார்; தம்பக்கலொன்றுமின்றிக்கேயிருக்கச் செய்தே தம்பக்கலிலே அத்வேஷத்தையும் பிறப்பித்து, அதுவழியாக விசேஷ கடாக்ஷத்தைப்பண்ணி, தம்பக்கலிலே விச்சேதத்தையும் பிறப்பித்து, "தானேயுபாயம்" என்னும் புத்தியைப் பிறப்பித்து, அதுக்கு மேலே ஸாரபஹுமானமாயிருக்கிற தம்முடைய வைராக்யத்தை யுண்டாக்கி, விஷயங்களிலே [illegible] போக்கற்ற "பண்டாட்டிப்படுப்பனோ" என்று தானே சொல்லும்படி பண்ணி, தம்முடைய செல்லாமையைப் பிறப்பித்து, தானே வந்து அவ்வருகே கொடுபோவானாகத் த்வரிக்கிறபடியை யநுஸந்தித்து;

"இன்றிப்படி என்னைவாங்கிக்கொள்ளுகைக்கு [illegible] என்னை விட்டாறியிருக்குமடியென்னவே, இன்றிப்படி பதறுகைக்கு ஹேதுவென்" என்று பார்க்கிறார்; தம்பக்கலொரு ஹேதுவுங் [illegible]; இப்போது உபாயமாகவந்த தொன்றும் [illegible] காணாதே [illegible] வாசிகண்டிலர்; முன்பு [illegible] இப்போது [illegible] முமுண்டாக நினைத்திருக்குமவனன்றே - [illegible] காலமிவரைப்பெறவேணுமென்றிருக்கிறவன் இவ்விடம் [illegible] தான் றைச்செய்தானாக நினைத்திராநின்றானே;

(௧) வராஹசரமம்- (௨) திருவிரு-௨௧- (௩) சாந்தோக்-௮-

"இனி ஸர்வஜ்ஞனானவனாகிலு மிதுக்கொரு போக்குச் சொல்லுமாகில் அவனைக்கேட்போம்" என்றுபார்த்து, "இன்றிப்படி யித்தை சிரஸாவஹிக்கிறதேவர் முன்பு அநாதிகால மித்தைக்கை விட்டிருப்பானென், இப்போதித்தை யாதரிப்பானென்" என்றுகேட்டார்; "உம்முடையபக்கல் அத்வேஷமடியாகச்செய்தோம்" என்ன மாட்டாதே; தானறிய அதுவும் தன்னாலேவந்ததாகையாலும், அது தான் பேற்றுக்கிடான ஸாதனமாகப்போராமையாலும். இனி ரக்ஷக னானவனுக்கு நெடுநாள் ரக்ஷ்யவர்க்கத்தைவிட்டிருந்த விதுக்குச் சொல்லலாவதொன்றில்லையே, பிற்பாடனானதுக்குலஜ்ஜிக்குமதுக்கு மேற்பட; ஆகையாலே சொல்லலாவதொரு மறுமாற்றம் காணாமை யாலே கவிழ்ந்துநின்று காலாலே தரையைக்கீறிநின்றான்.

முதலிலே ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப்பண்ணித் தன்பக்கலிலே யிச்சையைப்பிறப்பிக்கைக்கு வழியிட்டுவைத்தான்; அவ்வழியாலே யிச்சையைப் பிறப்பித்தான்; தன்பக்கலிலே உபாயபாவத்தை யேற ட்டுக்கொண்டு * பொய்ந்நின்றஞானந்தொடங்கி யிவ்வளவாகத் தன் பக்கலிலே வாரிழுக்கிறான்; பரபக்திதொடங்கி பரமபக்திபர்யந்த மான தசாவிசேஷங்களைப் பிறப்பித்தான்.

"இதுதன்னை முன்பே செய்யாவிட்டதென்" என்ன; "இதுக் குச்சொல்லலாவதொன்றில்லாமையாலே இருந்தானாய் நிற்கிறானித் தனை" என்றுபார்த்து, இப்படியவன் தம்பக்கல்பண்ணின விஷயீ காரத்தையும் அதுக்கடியானவவனுடைய க்ருபாதிகுணங்களையுமநு ஸந்தித்து, "இதொரு நிர்ஹேதுக விஷயீகாரமிருந்தபடியே" என்று அதிலே ஆழங்காற்பட்டு விஸ்மிதராய் ஹ்ருஷ்டராய்க்களிக் கிறார்.

முதற்பாட்டு.

திருமாலிருஞ்சோலை மலையென்றேனென்ன * திருமால்வந்
தென்னெஞ்சு நிறையப்புகுந்தான் * குருமாமணி யுந்துபுனற்பொன்
னித்தென்பால் * திருமால்சென்று சேர்விடந்தென்திருப்பேரே. (௧)

ப:—முதற்பாட்டில், யாத்ருச்சிகமாகத் திருமலையைப்போய்க் கிட் டுங்காட்டில் லக்ஷ்மீஸஹாயனாய்க்கொண்டு என்னெஞ்சிலேவந்து புகுந் தானென்கிறார்.

(இ - ள்) நாட்டுவார்த்தை மர்யாதையிலே, திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்ன - திருமாலிருஞ்சோலையென்று சொன்னவளவிலே, திருமால் - ஸ்ரிய:பதியாய் பரிபூர்ணனான தான், வந்து - ஸாபேக்ஷரைப் போலேவந்து, என நெஞ்சம் - உக்திக்குக் கட்டுப்படாதேயிருக்கிற வென்னெஞ்சுக்குள்ளே, "வாக்குக்கு பூர்வபாவியல்லவோ மனஸ்ஸு" என்கிற ஸ்வாபிப்ராயத்தாலே. அவனும் தானுமாக, நிறைய - பரிபூர்ணமாக, புகுந்தான் - புகுந்தான். திருமால் - என்னெஞ்சிலே வருகைக்காக (க) 'ஸ்ரியாஸார்த்தம் ஜகத்பதி: - ஸ்ரியாஸார்த்தம் ஜகத்பதி:" என்றவளோடே யொருதேச விசேஷத்திலேயிருக்கிறவன், சென்றுசேர்விடம் - சென்று கண்வளர்ந்தருளின விடம். குருமாமணி - அதிஸ்லாக்யமான மாணிக்கங்களை, உந்து - உந்துகிற. புனல் - புனலையுடைய, பொன்னி - பொன்னியின். தென்பால் - தென்பக்கத்தில், தென்திருப்பேர் - தர்ஸநீயமான திருப்பேர். (க)

ஆ.று:— திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்னுஞ் சொல்லைச் சொன்னேனென்னுமிதுக்கு மேற்படச் சொல்லவொரு நேர்த்தது வென்பக்கலில்லை, இச்சொல்லித்தனையும் பொய்யே சொன்னேனேனுவாக, குருமாமணியுந்துபுனல் பொன்னித் தென்பாலான திருப்பேரைத் திருநகரியாகவுடையனாயிருந்த வெம்பெருமான் பெரிய பிராட்டியாரோடேகூட வென்னெஞ்சு நிறையப்புகுந்த இப்படி என்னோடே கலந்து பரிமாறுவதே!, ஒருவனுடைய வஸிமெவசமிருக்கும்படியே! என்கிறார், ( )

ஈடு - அவ — யாத்ருச்சிகமாகத் திருமலையைச் சொன்னவளவில் நிரபேக்ஷனான தான் பிராட்டியோடேகூடவந்து என்னெஞ்சிலே புகுந்தருளினானென்கிறார்.

(திருமாலிருஞ்சோலையித்யாதி) முன்பு அவர் திருமலையைப் பற்றுகைக்குத் தம்பக்கல் பேரிட்டுக்கொள்ளலாவதொன்றில்லை; இப்போது அவனுக்குப் பேரிட்டுக்கொள்ளுகைக்கு உபாயமில்லை என்கிறார். ஒரோதேசங்களில் மலைகளைச் சொல்லாநின்றால் ... களை யிட்டுச்சொல்லக்கடவதாயிருக்குமிறே; அப்படியே, திருமாலிருஞ்சோலை மலையென்றேன்.

(என்ன) மகஸ்ஸஹகாரமுமில்லையிட்டு, உக்தியோத்ரமே யென்பக்கலுள்ளது, "இவன் சேஷபூதனாயிருக்குமாகில், ...

(க) வாயுபுராணம்.

நம்பக்கலிலே யாயிருந்ததாகில், இவருடையபேறுநம்பேறு யிருந்ததாகில், சேதநனுனவாசிக்கு உக்திமாத்ரமுண்டாய்த்தாகில், இதுக்கவ்வருகுகொண்டுகார்யமென்'' என்றிருக்குமவனிறே,

இதுதானொருமலையிறே அவனுக்கு. உக்தியையில்லை யென்னவொண்ணாதே; இதுக்கடி யாராயுமவனல்லனே. ராவணன்தம்பிக்கு மித்ரபாவமே யமையுமென்னுமவன், இதுக்கவ்வருகொன்றுவேணுமென்றிரானிறே, மலைகளினுடையஸாமாந்யம்கிடக்க, இவ்விசேஷத்தைச் சொல்லிற்று - இதிலுண்டான வாத்ஸல்யமன்றோவென்றிராநின்றானைய்த்தவன். ஆக, இவர்க்கொன்றில்லை யென்னவுமாம். அவனுக்கிதொன்றுண்டென்னவுமாம்படி யிருக்கிறதிறே யிதுதானே.

(திருமால்) அஹ்ருதயமாகச் சொன்னதுதன்னை ஸஹ்ருதயமாக்கிக்கொடுப்பாரு மருகேயுண்டென்கிறார், (வந்து) "அவன்வருவதே!" என்று இவர் விஸ்மயப்படாநிற்க, "பிராட்டிவர்த்தித்தவன் தன்னையிருந்தவிடத்தே வருமத்தனையின்றோ யெனாறுப்த்து. அவன்வார்த்தை. க்ருபணராயிருப்பார். ஸௌலப்யமிருந்த விடத்தே வருமித்தனையன்றோ வென்றிராநின்றான். எல்லார்க்கும் மபிகம்யனானவனுக்கு நானபிகம்யனானேன்!; (௧) "ஸௌஹ்ருதஸ ஸவ்ரீஷ- லோப்யகச்சத் - ஸமீபம்" என்னுமாபோலே.

(என்னெஞ்சம்) அந்தவுக்தி ஸஹ்ருதமான வென்னெஞ்சிலே, (நிறையப்புகுந்தான்) விஷயாந்தரங்களுக் கவகாசமில்லாதபடி புகுந்தான்; அத்ரிபகவானாச்ரமத்திலே. "நான் ராமன், இவள் மைதிலி, இவன் லக்ஷ்மணன்" என்று நமஸ்கரித்துநின்றாப்போலே; அங்காட்டில் பாழுடையத்திருவடி புக்காப்போலே என்னெஞ்சில் பாழ்தீரப் புகுந்தான்.

([illegible]) தான் விரும்பிச் சென்று சேரும் தேசமதுவா யிருக்கச்செய்தே என்னெஞ்சிலேவந்து புகுந்தனென்கிறார். எல்லார்க்கும் ப்ராப்யனானவனிவர் என்னை ப்ராப்யமாகக் கொள்ளுகிறான். பெருவிலையனாய் தர்சநீயமான ரத்நங்களைக்கொண்டுவந்து தள்ளாநின்றுள்ள புனலையுடைய பொன்னித் தென்கரையிலேஸௌலப்யமான தேசமென்றபடி. (௨) "தே-ஹுாஹுஹு நக-ஜக்தாப்ஜிர்ஜநக:" இத்யா

(௧) ரா-பா-௧.   (௨) ரஹ-ஸ்து-ந-

திவத். (புனல்) ப்ரமஹ்ரமான தேசத்தையுடையவன்கிடீர் இங்கேவந்து புகுருகிறான்.

(திருமால்சேன்றுசேர்விடம்) பரமரஸிகனானவன், தானும் பிராட்டியுமாய் விரும்பிச்சென்று சேரும் தேசமதுவாயிருக்கச்செய்தே, அது கிடக்க, திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேன், இந்த அற்றருதயமான வுக்திமாத்ரத்தைக்கொண்டு டென்னுடைய ஹ்ருதயத்திலேவந்து புகுந்தான், இதில் "திருமால்" என்றவிடம், புருஷகாரபாவத்தைச் சொல்லிற்று; மேலில் "திருமால்" என்றவிடம், உத்தாரார்த்தத்தில் லக்ஷ்மீஸம்பந்தத்தைச் சொல்லுகிறது. (க)

இரண்டாம்பாட்டு.

பேரேயுறைகின்றபிரானின்றுவந்து * பேரேனென்றென்னெஞ்சு நிறையப்புகுந்தான் * காரேழ்கடலேழ் மலையேழுலகுண்டும்* ஆராவயிற்றானை யடங்கப்பிடித்தேனே. (௨)

ப:—அப்ந்தரம், முன்புகுறைவாளரைப்போல யின்றொருக்காலும் போகேனென்று என்னெஞ்சிலே பூர்ணனாய்ப் புகுந்தானென்கிறார்.

(இ - ன்) பேரே - திருப்பேரிலே, உறைகின்ற - நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, பிரான் - ஸர்வேஶ்வரன், இன்றுவந்து - முன்பு குறைவாளரையிருந்தாப்போலே இன்று நிர்ஹேதுகமாகத்தானேஸாபேக்ஷனாய்வந்து பேரேனென்று - இனிப்போவென்றால் ஒருகாலும் போகேனென்று, என்னெஞ்சு - என்னெஞ்சிலே நிறைய-பரிபூர்ணமாம்படி, புகுந்தான், புகுந்தான், ஆகையாலே, காரேழ் - புஷ்கலாவர்த்தகாதிகளான மேகங்களேழையும், கடலேழ் - ஸமுத்ரங்களேழையும். மலையேழ் - குலபர்வதங்களேழையுமுடைத்தான, உலகுண்டும்-லோகத்தையெல்லாம் உண்டுசெய்தும், ரக்ஷணத்தில்பாரிப்பாலே, ஆராவயிற்றானை - நிறையாதவயிற்றையுடையானை, அடங்க-என்னுள்ளேபுகுந்து ஸர்வப்ரகார பரிபூர்ணனாம்படியாகக்கொண்டு, பிடித்தேன் - அநுபவிக்கப்பெற்றேன். (௨)

ஆறு;—(பேரேயுறைகின்றபிரான்) அகாரணமாக இன்றுவந்து இனிப்பேரேனென்று நெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான்; இருந்தபடி இப்படியென்னெஞ்சில் புகுந்தருளப் பெறுகையாலே ஸர்வஜ்ஞதிப்ப

ஸாரனாயிருந்துவைத்தும் ஸாபேக்ஷனாயிருந்தவன், இன்றென்னுள்ளே (புகுரப்பெற்று நிரபேக்ஷனானென்கிறார். (ரு)

௯டு-அவ;—தான் ஸர்வேஶ்வரனாய்வைத்து என்னோடு கலக்கப் பெறாமையாலே குறைவாளனானவன், இன்றுவந்து நிர்ஹேதுகமாக என் ஹ்ருதயத்திலேபுகுந்து பூர்ணனானானென்கிறார்.

(பேரேயுறைகின்றபிரான்) திருப்பேரிலேவந்து நித்யவாஸம் பண்ணுகிறஸர்வேஶ்வரன் (இன்றுவந்து) இதுண்டாமென்று நெஞ்சாலே நினைத்தறிவது தாமொரு ஸாதநாநுஷ்டானம் பண்ணிவைத்தாராகிலிறே (பேரேனென்று) "பேரேன், பேரேன்" என்றுநின்றானாய்த்து, "நீபோவுதியோ, இருப்புதியோ" என்று கேட்பாருமின்றிக்கேயிருக்கச்செய்தே; இங்கு, பிராட்டி தன்விஷயத்திலசொல்லும்வார்த்தையைத்தானென்விஷயத்திலே சொல்லாநின்றான். "நான்போகேன் போகேன்" என்று சூழ்த்துக்கொடாநின்றானாய்த்து; தன்னை யதிபங்கைபண்ணுவாருமின்றிக்கேயிருக்க; (க) "ந்தி ஹிமெஷ்ஷூ—ா க்ருஹிஷ்யபைதரிபிஸ்ஸைதர்ப்பா க்ருபிஷ்யபெ" (என்னெஞ்சு) "இவன்பேரிலென், இருக்கிலென்" என்றிருக்கிறவென்னெஞ்சு. (நிறையப்புகுந்தான்) பூர்ணமாம்படி புகுந்தான்.

(காரிதயார்தி) புஷ்கலாவர்த்தகாதி மேகங்களேழும், கடலேழும், மலைகளேழுமான ஜகத்தையெல்லாம் திருவயிற்றிலேவைத்து, பின்னையும் தன்னைவிஶ்வஸித்து, உடன்கிடந்தவனை மடிதடவினவனைப்போலே "நாமென்செய்தோமானோம்" என்றிருக்குமவனை. ஸ்ருஷ்டிதொடக்கமாக மோக்ஷபர்யந்தமாக ரக்ஷிப்பவர்க்கத்தினுடைய ஸர்வவித ரக்ஷணத்தையும்பண்ணி, பின்னையும் "ஒன்றும் செய்யப்பெற்றிலோம்" என்றிருக்குமவனை.

(அடங்கப்பிடித்தேனே) "நாமெல்லாம்செய்தோம்" என்று அவன் தெகுட்டும்படி பண்ணிக்கொண்டேன். ப்ரளயத்திலகப்பட்ட ஜகத்தையெடுக்கையாவது-பின்னையும் ஸம்ஸாரத்தைநடப்பு ஊட்டுகையிறே; பரமபதத்துள்ளும்செல்ல நடத்தப்பெறாமையாலே குறைபட்டிறேகிடப்பது; அவனென்னை அவ்வளவும் கொண்டுபோம்படி நான்சமைகையாலே அவனுடைய வயிற்றிவேசம் தீர்ந்ததாய்த்து.

(க) ர-ரயு-கக உக-

அவனுடைய பரிபூர்ண விஷயீகாரத்துக்குப் பாத்ரபூதனானேனென்றபடி. (உ

மூன்றாம்பாட்டு.

பிடித்தேன் பிறவிகெடுத்தேன் பிணிசாரேன் * மடித்தேன் மனைவாழ்க்கையுள் நிற்பதோர்மாயையை * கொடிக்கோபுரமாடங்கள் சூழ்திருப்பேரான் * அடிச்சேர்வதெனக் கெளிதாயினவாறே.

ப:— அந்தரம், ஆஸ்ரிதஸுலபனான ஸர்வேஸ்வரனுடைய திருவடிகளைக்கிட்டுகையெனக் கெளிதானபடி, அதடியாக ஸமஸ்ததுரிதமும் நிவ்ருத்தமாம்படியாய்த்தென்கிறார்.

(இ-ள்) கொடி - கொடிகளையுடைய, கோபுரம்-கோபுரங்களாலும் மாடங்கள் - மாடங்களாலும், சூழ் - சூழப்பட்ட, திருப்பேரான்-திருப்பேரை வாஸஸ்தாநமாகவுடைய ஸுலபனானவனுடைய, அடி - திருவடிகளை, சேர்வது-சேருகை, எனக்கெளிதாயினவாறு - எனக்கெளிதானப்ரகாரமிருந்தபடி, பிடித்தேன்-நிர்ஹேதுகமாக அவன் திருவடிகளைப்ரதமத்திலே பிடிக்கப்பெற்றேன், அதடியாக, பிறவி-ஜந்மஸம்பந்தத்தை, கெடுத்தேன்-அறுத்தேன், பிணி - அத்தால்வரும் துக்கங்களை சாரேன் - சேரேன், மனைவாழ்க்கையுள் - ஸம்ஸாரத்தில், நிற்பது - நிற்கையாகிற ஓர்மாயையை - அஜ்ஞானத்தை மடித்தேன்-நிவ்ருத்தமாக்கினேன். (௩

ஆறு:—(பிடித்தேன்) எம்பெருமானை யினியொருகாலும் விஸ்லேஷியாதபடி பற்றினேன், ஸுரநரதிர்யகாதி நாநாவிததேஹப்ரவேசரூபஜந்மத்தையும் ஜந்மப்ரயுக்த துக்கத்தையும் போக்கினேன்; தத்துக்கஹேதுவாய் அநாதிகாலந்தொடங்கி யின்றளவும் செல்லுகிற வித்தப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தையும் நிவர்த்திப்பித்தேன், இப்படி திருப்பேரானடிசேர்வதெனக்கெளிதாவதே! என்று களிக்கிறார். (௩)

ஈடு-அவ;—அவன் தம்மோடே நிர்ஹேதுகமாகவந்து ஸம்ஸ்லேஷித்தபடியையநுஸந்தித்து, இவர் திருவடிகளைக்கிட்டுகை யெளிதாவதே யென்கிறார்,

(பிடித்தேன்) "தலைமேலதாளிணைகள்" என்று அவன் திருவடிகளைத் தலைமேலேகொண்டுவைத்து வைக்கையாலே அவற்றைப் பிடிக்

கப்பிடித்துக்கொண்டேன், (பிறவிகெடுத்தேன்) ஜந்மத்தை மறுவலி டாதபடி போக்கினேன். (கெடுத்தேன்) (க) [காணேவொருங்கிற்றுங் கண்டிலம்] எங்கேபோய்த்துக்கண்டிலேன். (பிணிசாரேன்) ஜந்மம் புக்கவிடத்தே புகக்கடவ பிணியைக்கிட்டேன்.

(மடித்தேனித்யாதி) ஸம்ஸாரத்தில் நிற்கைக்கடியான மாயை யுண்டு - மூலப்ரக்ருதி, அத்தைத்திரியவிடுவித்தேன்; தொடருகிற பாம்பைத் திரிய விடுவிப்பாரைப்போலே. எமபெருமானார், உலாவி யருளுகிறவர் முடியப்போகாதே நடுவேமீண்டருள, எம்பார் கதவை யொருச்சரித்து, "திருமாலிருஞ்சோலையாகாதே திருவுள்ளத்திலோ டுகிறது" என்ன; "ஆம், அப்படியே" என்றருளிச்செய்தார்.

(கோடியித்யாதி) கொடிகளையுடைத்தான கோபுரங்களையும் மாடங்களையு முடைத்தான திருப்பேரிலே நிற்கிறவனடிசேருகை யாகிறது எனக்கெளிதாயினவாறே! "அறுகம்புல்லையிட்டுக் கண் ணைப்புதைத்துக்கொள், சாணகச்சாற்றைக்குடி, தலையைக்கிழே நடு. காலைமேலேயெடு" என்று அருந்தேவைகளை ஶாஸ்த்ரம்சொல்லா நிற்க, எனக்கிங்ஙனே யிருப்பதொரு மூலையடிவழியுண்டாவதே!. (எனக்கெளிதாயினவாறே!) விஷயங்களின் காற்கடையிலே துவண் டுபோந்தவர் அவன்திருவடிகளிலே கிட்டிக்கொடுநிற்கக் கண்டவித் தனை. (௩)

நான்காம்பாட்டு.

எளிதாயினவாறென் றென்கண்கள் களிப்பக் * களிதாகியசிந் தையனாய்க் களிக்கின்றேன் * கிளிதாவியசோலைகள் சூழ்திருப்பே ரான் * தெளிதாகிய சேண் விசும்பு தருவானே. (௪)

ப:— அநந்தரம், எனக்குப் பரமபதத்தைத் தருவானாயிராநின்றான், அதநாலே என்கண்ணும் நெஞ்சும் களிக்கும்படி ஆநந்தியாகாநின்றே னென்கிறார்.

(இ - ள்.) எனக்கு ப்ராப்யமாய மெளிதானபடி, காலாந்தரத்தி லொருதேசவிசேஷத்திலே போகாதே இக்காலத்திலே, என்கண்கள் - என்விடாய்த்தகண்களானவை, எளிதாயினவாறென்று - துர்லபமான

(க) பெரியதிருவ-௫௬-

ப்ராப்யம் ஸுலபமாவதே ! என்று, களிப்ப-களிக்கும்படியாக களித்திய - ஹர்ஷாவிஷ்டமான, சிந்தையனாய் - நெஞ்சை யுடையேனாய்க்கொண்டு களிக்கின்றேன்-ஆநந்தியாநின்றேன், அதுக்கடி, கிளிதவிய-கிளிகள்தாவும்படி செறிந்த, சோலைகள்சூழ் - சோலைகள்சூழ்ந்த திருப்பேரான் - திருப்பேரிலே ஸுலபனாய்க்கொண்டு ஸந்நிஹிதனானவன். தெளிதாகிய - பரமஸத்வமயமாகையாலே ப்ரகாசாத்மகமாய் சேண்விசும்பு - ப்ரஹ்மபதாதிகளிலு மவ்வருகான பரமவ்யோமத்தை தருவான்-தருவானானான். (௪

ஆறு; —(எளிதாயினவாறு) திருப்பேர்நகரானைப் பெற்று என்னுடைய ஸர்வகரணங்களோடுங்கூட நான் களிக்கின்றேன், இப்படி திருப்பேரிலே தானெழுந்தருளியிருக்கிற விருப்பை யெனக்குத் தக்கபடித் தந்தருளினவிவன் இனித்திருநாட்டையுந் தந்தருளு மென்கின்றார். (௪

ஈடு-அவ; —தமக்குப் பரமபதத்தைத் தருவானாயிருக்கிறவனுடைய சீர்மையை யநுஸந்தித்து, என்கரணங்களும்களிக்க நானும் களியாநின்றே னென்கிறார்.

(எளிதாயினவாறு) (௧) [அரியதெளிதாகமித்யாதி] அரிதாக பகவல்லாமு மெளிதாகும். எங்கே கண்டோமென்றால் [அரியதித்யாதி] அவன்தானே அவை துலையத் தனதுலைய பண்ணின்கரையிலே வந்து விழுகின்றார் ஆனபடியாலே, (எளிதாயினவாறென்று) ஸுலபமானவிஷய மிங்ஙனே யெளிதாவதே; என்று, "காணவந்து மென்கண்ணே" என்று விடாய்த்தவர் களிக்குமாப்போலே.

(களிதாகியசிந்தையனாய்) களித்த மனத்தையுடையனாய் * [illegible] டியானேயென்று கிடக்குமென்னெஞ்சு களிக்கப்பெற்று [illegible] களிக்கின்றேன்) "கூவியுங்காணப்பெறேன்" என்றுநொந்து களிக்கின்றேன், கரணங்களும் தாமும்போக விடாய்த்தவர், கரணங்களோடு தாமுமொக்கக் களிக்கப்பெற்றார்!.

(கிளிதாவியவித்யாதி) [illegible] சூழப்பட்ட திருப்பேரான். (தெளிதித்யாதி) [illegible] போலன்றிக்கே நாட்டெல்லாம் [illegible]

(௧) உ-திருவ-உ௨-

தாய், புநராவ்ருத்தியின்றிக்கே யிருக்கிற சேணவிசும்புண்டு -ப்ரஹ்மாதிகள் குடியிருப்புக்கு மவ்வருகானபரமபதம், அத்தை யெக்னுத் தருகையிலே துணிந்திருந்தான். (சு)

ஐந்தாம்பாட்டு.

வானேதருவானெனக் காயென்னோடொட்டி * ஊனேய்குரம்பையினுட் புகுந்து * இன்று தானேதமோற்றவினைகள் தவிர்த்தான் * தேனேய்பொழில் தென்திருப்பேர்நகரானே. (ரு)

ப:—அநந்தரம், இப்படி புருஷார்த்தத்தைத் தருவானாக வெழக்கோலி ஸமஸ்தவிரோதிகளையும் போக்கினுனென்கிறார்.

(இ - ள்.) தேனேய் - வண்டுசெறிந்த, பொழில்-பொழிலையுடைத்தாய், தென் - தர்ஸநீயமான, திருப்பேர்நகரான்- திருப்பேராகிற நகரத்திலே வர்த்திக்கிறவன், எனக்கு - எனக்கு, வானேதருவானுய் - பரமபதத்தையேதருவானுகக் கொண்டுஸங்கல்பித்து, என்னோடு - என்னோடே, ஒட்டி-ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணி, ஊனேய் - மாம்ஸம்செறிந்த, குரம்பையினுள் - கூடாயிருக்கிற இஸ்ஸரீரத்துக்குள்ளே, அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாக, இன்று - இன்று, தானே-தானே, புகுந்து வந்துபுகுந்து, தமோற்றம்-தன்னைப்பிரிந்து தடுமாறுகைக்கடியான, வினைகள் - புண்யபாபங்களை, தவிர்த்தான் - போக்கினுன்.

தேன் - மதுவுமாம். (ரு)

ஆறு;—(வானேதருவான்) நமக்கவன் திருநாட்டைத் தந்தருளுகைக்கு நம்பக்கலிலே ப்ரதிபந்தகங்க ளில்லையோவென்னில்;

திருப்பேர்நகரான், எனக்குவானேதருவானுய், நானென்னோடே யென்னிறு மென்னைவென்று ப்ரஸாத்யவாகிலும் புகுரக்கடவனுயொட்டிக்கொண்டு, அத்யந்த ஹேயமான வென்னுடைய விந்த்ரப்குடியிலே புகுந்து, தானே அந்த ப்ரதிபந்தகங்களையும் போக்கியருளினுனென்கிறார்.

ஈடு-அவ;—திருப்பேர்நகரான் பரமபதந்தை யெனக்குத்தருவானாக என்னோடே ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணித்து, தானே விரோதிகளையும் போக்கினுனென்கிறார்.

(வானேதருவானெனக்காய்) எனக்கு வானே தருவானாய். இ கேவலத்துக் காரியங்கொள்ளுமதையும் தவிர்த்தான்; "ப்ரஜாபதிகள் குடியிருப்பு இவர்க்குத்தரமல்ல" என்று அத்தையும் தவிர்த்தான்; ஸம்ஸாரியானவெனக்கு நித்யஸூரிகளிருப்பைத் தருவானாய் (என்னோடொட்டி) என்னோடேபூணித்து. நாணிச்சியாதிருக்க (க) 'அஹமாவண ஏநாவோ - அஹமாவண மாமகோவா" என்றென்றே நிஸ்வயம்பண்ணி "எம்மாவீட்டுத் திறமும் செப்பம்" என்ற வென்னோடே உடம்பொடுவீடே தாக்கடவேனென்றொட்டி.

(ஊனேயித்யாதி) "இவ்வுடம்போடே யும்மைக்கொடுபோவேணும்" என்று விளம்பித்தோமாகில், இத்தையொழியக் கொண்டுபோகப்பார்த்தபின்பு இனி யாறியிருப்பமோ வென்றுநின்றான் (ஊனேயித்யாதி) மாம்ஸப்ரசுரமாய் ஆத்மாவுக்கு ஆபத்கமாயிருக்கிற விக்ரஹத்திலே, மேலெழக்கலக்கையன்றிக்கே விடாயர் மடுவினுள்ளே புகுமாபோலே புகுராநின்றான். * எனதாவிலே அருபமாயத்தெனதாயிரே மனமேவாக்கே கருமமே ஒருமாகொடியும்பியாதே.

(இன்று) நேற்றுருசியில்லை. (தானே) அகர்மவஶ்யனான தானே; இவர் அநாதிகாலம் தேஹத்தை விரும்பிவிடமாட்டாதே போந்தார்; இப்போதிவர்க்குத் தன்பக்கலிலே ருசிபிறந்தவாறே இத்தோடு தொற்றில்லாததானே யிதிலேவந்து புகுராநின்றான் (இதனுள்புகுந்து) அவனைப்போலே முன்னடிதோற்றுகொழியியின்றி இவரதில் தோஷதர்ஶநம்பண்ணுகொழிவது.

(தானேயித்யாதி) புகுருகிறபோது தானேயாய், பின்னைத்தான் நானுமநுகூலிக்கப்பெற்றதோ, (தடுமாற்றமித்யாதி) தன்பக்கலில்நின்று மென்னைப்பிரித்துத் தடுமாறும்படி பண்ணவல்ல பாபங்களைப்போக்கினான். அவையாவன-"பொங்கைம்புலன்" இத்யாதி. (தேனேயித்யாதி) மதுமிக்கப்பொழிலையுடைத்தான திருப்பேர்நகரையுடையவன்கிடீர் என்னுடைய சரீரத்திலேபுகுந்து ஒருகாலமும் விடமாட்டாதொழிகிறான்; என்னகுறையுண்டா யிப்படிப்பட்டான் ? (டு)

(க) ஶா-யு உக-

ஆறும்பாட்டு.

திருப்பேர்நகரான் திருமாலிருஞ்சோலை * பொருப்பேயுறை கின்றபிரானின்றுவந்து * இருப்பேனென்றென்னெஞ்சு நிறையப்பு குந்தான் * விருப்பேபெற்றமுதமுண்டு களித்தேனே. (௬)

பஃ—அநந்தரம், அல்லாதவுகந்தருளினதேசங்களிற்காட்டில் என் னெஞ்சிலேயாதரித்துப் புகுந்தநுபவிப்பிக்க வநுபவித்து ஆநந்தியானே னென்கிறார்.

(இ - ள்) என்னைக்கிட்டுகைக்காக, திருப்பேர்நகரான்-திருப்பேர் நகரிலேயாய், அநந்தரம், ஆஸந்நமாக, திருமாலிருஞ்சோலை-திருமாலி ருஞ்சோலையென்று திருநாமமான, பொருப்பேயுறைகின்ற - திருமலை யிலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, பிரான் - மஹோபகாரகன், இன்று - இன்று, ஒருஹேதுவின்றிக்கேயிருக்க, வந்து-தானேவந்து, இருப்பே னென்று - "இங்கேயிருக்கக்கடவேன்" என்று ஸங்கல்பித்து, என் னெஞ்சுநிறைய-என்னெஞ்சு பூர்ணமாம்படி, புகுந்தான் - புகுந்தான், விருப்பேபெற்று - அவனுடைய ப்ரதிசய பஹுமாநத்தை ஒருபடிப் படப்பெற்று, அமுதுண்டு - குணாநுபவரூபமான அம்ருதபாநத்தைப் பண்ணி, களித்தேன்-ஆநந்தியானேன். (௬)

ஆறு;—(திருப்பேர்) திருப்பேரையும் திருமாலிருஞ்சோலையை யும் தனக்குக்கோயிலாக வுடையவன், தனக்கோரிருப்பிடமில்லாதா ரைப்போலே யின்றுவந்து "இருப்பேன்" என்றென்னை யிரந்து கொண்டு என்னெஞ்சு நிறையப்புகுந்தான்; பின்னையும் ஒருநாளைக் கொருநாளவனுக்கும் ஸ்ப்ருஹணீயனாய் நானுமவனுடைய குணங்க ளாகிற வம்ருதத்தைபுஜித்துக் களிக்கப்பெற்றேனென்கிறார். (௬)

ஈடு-அவ;—தனக்கிருப்பிடமான கோயில்க ளநேகமுண்டாயி ருக்க ஓரிடமில்லாதாரைப்போலே என் ஹ்ருதயத்திலே நிர்ஹேதுக மாக ப்ரார்த்தித்துவந்து புகுந்தானென்று ப்ரீதராகிறார்.

(திருப்பேர்நகரான்) கிருவயோத்யையைப் போலேயாய்த்து. (திருமாலிருஞ்சோலைப்பொருப்பேயுறைகின்றபிரான்) (௧) "சுயிகஂ வநவாஸாத்-அதிகஂ புரவாஸாச்ச" என்னுமாபோலே ; (௨) "ஜஹௌ வநேவஂவநவாஸஸௌ - ஜஹௌசதுஃகம்புரவிப்ர

(௧) ரா-அயோ-௬௬-௧௨- (௨) ரா-அயோ-௫௭-௩௮-

வாஸாத்'' திருச்சித்ரகூடத்திற்போலே யாய்த்து. (க) "ஸ்வோ ஐவநந்தநே-குபேர இவநந்தநே" குறைவற்றவன் உத்யாநத்திலே வர்த்திக்குமாபோலேயாய்த்து. ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் குறைவற்றனுக்கிறே லீலாரஸத்தில் அந்வயமுள்ளது,

(இன்றுவந்து) இவ்வூருக்கு வேற்றொரு நினைவின்றியே யிருந்து கொடுநிற்கக்கண்டதத்தனை. (இருப்பேனென்று) "இருப்பேன், இருப்பேன்" என்றுநின்றாய்த்து (உ) "ஐஸ்வர்யவஸாநே நகூஸ்யாவஸாநே நிவ்ருத்தே-இஹவஸாம தோகோஸ்த்வய ஸார்த்தமநிந்திதே" (௩) "ஐஹவத்ஸ்ருவிஸௌமித்ரே ஸாய-தே நவைகுண்டா - இஹவத்ஸ்யாமி ஸௌமித்ரே ஸார்த்தமேதேந பக்ஷிணா" "ஐயர்கோற்கீழ வர்த்திக்கவேணுமென்று நினைத்திருந்தோம், நடுவிலாய்ச்சிக்கு ப்ரியமில்லாமையாலேபோந்தோம், இனிமேலுள்ளநாள் இவர்சிறகின்கீழே வர்த்திக்கப்பாராநின்றோம்" என்றுனிறே.

(என்னெஞ்சு நிறையப்புகுந்தான்) "இருந்திடுவானுக்கு" என்றிராதவென்னெஞ்சிலே நிறையப்புகுந்தான். (விருப்பேபெற்று) ஆஜ்ஞாநுவர்த்தநம்பண்ணுமையாலுண்டான கைங்கர்யமாகவன்றிக்கே; (௪) "தாநஹம் த்விஷத: - தாநஹம் த்விஷத:" என்றிருப்பது போலிருப்புண்டிறே, அங்ஙனன்றிக்கே, அவனுடைய விருப்பத்தையுடையேனாய்,

(அமுதமுண்டுகளித்தேனே) விஷபோகத்தைப்பண்ணி நரகத்துக்குப்போகாநிற்க நடுவேநின்றுகளிக்கையன்றிக்கே (அமுதமுண்டுகளித்தேனே) அவனுடைய கொண்டாட்டமாகிற அம்ருதபாநத்தைப்பண்ணிக் களித்தேனென்னுதல்; அவனுடைய அநுரூபத்தைப்பண்ணிக் களித்தேனென்னுதல் [illegible] வனாய் நரகத்துக்கு க்ருஷியைப்பண்ணினைத்தாங் களிக்குமதன்றிறே யது. அதாவது - "அணிமென்குழலாரின்பக்கலவியமுதுண்டார்" என்றபடி. (களித்தேனே) (௫) "நாவலிட்டுழிதருகின்றோம்."

(க) ரா-அயோ-௯௯-௧௨-
(உ) ரா-அயோ-௯௬-௧௬-
(௩) ரா-ஆர-௧௫-௧௯-
(௪) கீதை-௧௬-
(௫) திருமாலை-௩-

என்று செருக்காலே களிக்கிறகளிப்பேயிறேயிது· யமாதிகள் தலையிலே யடியிட்டுக் களிக்கப்பெற்றேன். (௬)

ஏழாம்பாட்டு.

உண்டுகளித்தேற்கும்பரென்குறை * மேலைத் தொண்டுகளித்தந்திதொழுஞ்சொல்லுப்பெற்றேன் * வண்டுகளிக்கும் பொழில்சூழ் திருப்பேரான் * கண்டுகளிப்பக்கண்ணுள்நின்றகலானே. (எ)

ப:—அநந்தரம், இங்கு நித்யாநுபவம்பண்ணும்படி ஸந்நிஹிதனானவனை யநுபவித்துக்களிக்கிற வெனக்கு மேலென்ன குறையுண்டென்கிறார்.

(இ - ள்.) வண்டுகளிக்கும் - வண்டுகளானவை மதுபானத்தைப்பண்ணிக்களிக்கும், பொழில்சூழ் - பொழில்சூழ்ந்த, திருப்பேரான் - திருப்பேர்நகரான், கண்டுகளிப்ப-தன்னைஸதாதர்ஶநம்பண்ணிக்களிக்கும்படி, கண்ணுள்நின்று - என் கண்ணுக்கு விஷயமாய்நின்று, அகலான் - போகிறிலன், உண்டுகளித்தேற்கு - இப்படி நித்யாநுபவம்பண்ணிக் களித்தவெனக்கு, உம்பர் - மேலொரு தேச விசேஷத்திலேபோய் பண்ணுமநுபவத்தில் என்குறை - குறைகிடந்ததேது, மேலைத்தொண்டு-அதிகமான தாஸ்யரஸமானது உகளித்து - உகளித்து, அந்தி முடிவிலே, தொழும் சொல் "(க) "நமஉக்த்வாவாதி நமஇத்யேவவாதிநః" என்கிறபடியே தொழுகைக்கு வாசகமான நமஸ்ஸப்தத்தைச்சொல்ல, பெற்றேன்-பெற்றேன்.

உகளித்தல் - மிகுதல். (எ)

ஆறு;—(உண்டு) என்னுளடங்காதே பொங்கிப்புறப்படுகிற பரமபக்தியவஸாநமாய் இவ்வாத்மாவினுடைய பகவச்சேஷத்வப்ரதிபாதகமான திருமந்த்ரத்தினால் ப்ரதிபாத்யமாயிருந்த பகவத்கைங்கர்யைக நிஷ்டத்வத்தைப்பெற்றதான் * கண்களாரளவும் நின்று கண்டுகளிக்கும்படியாகத் திருப்பேரானென்கண்ணுள் நின்றகலான், இப்படி அவனைபுஜித்துக்களிக்கப்பெற்றவெனக்கு இனிமேல் அநவாப்தமாய் அவாப்தவ்யமாயிருப்பதொரு ப்ராப்யமுண்டோவென்கிறார். (எ)

(க) பாரத-மோக்ஷ-

ஈடு-அவ;—அவனுடையவாதரத்தாலே தமக்குண்டான க்ருதார்த்த்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

(உண்டுகளித்தேற்கும்பரென்குறை) இப்படி யநுபவித்துக் களிக்கப்பெற்ற வெனக்கொரு குறையுண்டோ. அவனுடைய குணங்களை யநுபவித்து * மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவெனக்கு மேல் வேண்டுவதொன்றுண்டோவென்றிருக்கிறார்; ஜ்ஞாநலாபமுண்டான பின்பு "அவ்வருகில் ப்ராப்தி பெற்றிலோம்" என்று வருவதொரு குறையுண்டோ; உம்பரென்றது - மேலென்றபடி.

(மேலைத்தொண்டித்யாதி) மேலான தாஸ்யரஸமதிசயித்து. (௧) "யெநயெந யாதாமஹம் - யேநயேந தாதா கச்சதி" என்கிற ரஸத்தையநுபவித்து. (உ) "ஸேவா ஶ்வவ்ருத்தி:-ஸேவா ஶ்வவ்ருத்தி:" என்றது போலன்றிறே ஸ்வரூபாநுரூபமானது. (தொண்டுகளித்து) கொண்டாலே உகப்புத்தலைமண்டையிட்டு. அதினுடைய சரமதசையிலே. (௩) "நமஇத்யேவவாதிந:- நம இத்யேவ வாதிந:" என்று புத்திபூர்வகமாகச் சொல்லுவதொன்றுண்டு, அப்ப்ரகாரத்தைச் சொல்லப்பெற்றேன். அதாவது-ப்ரீதிவழிந்த சொல்லாலே திருவாய்மொழி பாடி யடிமைசெய்யப்பெறுகை.

(வண்டித்யாதி) வண்டுகள் மதுபாநம்பண்ணிக்களிக்கிற பொழிலாலே சூழப்பட்ட திருப்பேரிலேவர்த்திக்கிறவன், ஜ்ஞாநாதிகரோடு திர்யக்குக்களோடு வாசியறக்களிக்கும் தேசம், (கண்டுகளிப்ப) "மெய்கொள்ளக்காண விரும்புமென்கண்கள்" என்று விடாய்த்த கண்கள் கண்டுகளிக்கும்படியாக. (கண்ணுள்நின்றகலானே) தான போகச்சொல்லிலும் கண்வட்டத்தில்நின்று மகலுகிறிலன்; விஜயபரவணர் போகச்சொன்னாலும் நாணைக்கட்டிக்கொண்டு போகாதாப்போலே. இப்படியவனை யநுபவித்துக் களிக்கப்பெற்ற வெனக்கு மேலொருகுறையுண்டோ. (எ)

எட்டாம்பாட்டு.

கண்ணுள்நின்றகலான் கருத்தின்கட்பெரியன் * என்னெண்ணின் பொருளே ழிசையின்சுவைதானே * வண்ணநன்மணி மாடங்கள் சூழ் திருப்பேரான் * திண்ண மென்மனத்துப் புகுந்தான் செறிந்தின்றே. (அ)

(௧) பரமஸம். (உ) மநுஸ்ம்ருதி. (௩) பாரதமோக்ஷ.

ப:—அநந்தரம், ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் நிரதிசயபோக்யனாய்க்கொண்டென்னெஞ்சிலே த்ருடமாகப்புகுந்தானென்கிறார்.

(இ - ள்.) கண்ணுள்நின்று - பாஹ்யமானகண்ணுக்கு நித்யாநுபவவிஷயமாய், அகலான் - அகலுகிறிலன், இவன் நினைவைப்பார்த்துவிடத்தில், கருத்தின்கண் - இங்குநின்று மொருதேசவிசேஷத்தே றக்கொடுபோ யநுபவிக்கைக்கீடானபாரிப்பில், பெரியன் - பெரியனாயிராநின்றான். எண்ணில் - “தாந்தாமறிய” என்றெண்ணுமளவில், நுண்பொருள் - அதிஸூக்ஷ்மமான ஸ்வபாவங்களையுடையனாய், தானே - தானே அநுபவிக்குமளவில், ஏழிசையின்சுவை-ஸப்தஸ்வரஸாரஸ்யத்தையுடையனாய், வண்ணம்-நாநாவர்ணமாய், நன்மணி-ச்லாக்யமான மாணிக்கங்களாலே சமைந்த, மாடங்கள்சூழ் - மாடங்கள்சூழ்ந்த, திருப்பேரான் - திருப்பேரிலே வர்த்திக்கிறவன். என்மனத்து - தன்னைப்பெறுகைக்கு விடாய்த்த வென்னெஞ்சிலே, திண்ணம் - நிர்ஹேதுகமாக, இன்று - இன்று, செறிந்து - த்ருடமாம்படி, புகுந்தான் - புகுந்தான். (அ)

ஆறு;—(கண்ணுள்நின்றகலான்) வாங்மநஸாகோசர ஸ்வரூபனாய், பரமபோக்யபூதனாயிருக்க திருப்பேரான், கண்ணுளநின்றகலான், தன்னாலும் விஸ்லேஷிக்கவொண்ணாதபடி யென்னெஞ்சிலேபுகுந்துசெறிந்தான், இன்னமிவ்வளவன்றிவனுடைய பாரிப்பென்கிறார். (அ)

ஈடு-அ; :—நிரதிசயபோக்யபூதனை திருப்பேர்நகரான் என்பக்கலிலே வ்யாமோஹத்தைப்பண்ணி ஒருநாளும்போகாதபடியென்னெஞ்சிலேவந்து புகுந்தானென்கிறார்.

(கண்ணுள்நின்றகலான்) (ஸதா தர்சநத்துக்கு விஷயமாகாநின்றான்) ஸதா தர்சநத்துக்கு வேறொருகணக்கொரு விச்சேதமுண்டென்றிருக்கிறிலன். (கருத்தின்கட்பெரியன்) உபயவிபூதியோகத்தால்வரு மைச்வர்யத்தையுடையத்தோடு இவரை யவ்வருகே கொண்டுபோகையிலும், ஆதிவாஹிகரை நியமிக்கையிலும், தான்முற்பாடனாய்க் கொண்டுபோகையிலும் பாரியாநின்றான்; நங்கார்யத்திலவன் த்வரிக்கிறபடி. நம்மாலெண்ணிப்புகுமளவல்ல - இப்பத்தாரறிதன்; இது தான் (க) “யஸ்யாமதம்-யஸ்யாமதம்” என்கிறபொருளாலல்ல, நங்கார்யத்தில் விசேஷேயிருக்கும்; “என்மனத்துப்புகுந்தான்”

(க) கௌஷீத-

என்கிறத்தோடு சேரவேணுமிறே (கருத்தின்கண்பெரியன்) என்கிற விதுவும்.

(எண்ணில்நுண்பொருள்) அவன்தானே யிப்படி மேல்விழில் விழுமித்தனை போக்கித் தான்தானே யறியப்பார்ப்பார்க்கு அறியப்போகாது. "அறியவரியன்" என்று கைவாங்கியிருக்கலாம் வஸ்து வன்று; (ஏழிசையின் சுவைதானே) வருந்தியும் மேல்விழவேண்டும் விஷயமாய்த்து. இது ரஸ்யதையிருந்தபடி.

(வண்ணமித்யாதி) இது மேன்மையிருந்தபடி. [என்மனத்து-செறிந்து - புகுந்தான்] (க) "ஸுந ந்ஸ்ராவலெணாஹுடி- அநந்யா ராகவேணாஹம்" என்கிற விஷயத்திற்போலே பிரிக்கவொண்ணாதபடி புகுந்தான்; "எனதாவியுள்கலந்த" என்னுமாபோலே.

"ஸர்வாதிகனானவ னிப்படிநம்பக்கல் மேல்விழக்கூடுமோ" என்று தாமு மதிசங்கைபண்ணினார்; அதுக்குமேலுறப்பாக்கடிகண்டிலர் (திண்ணம்) நிஸ்ஸிதம். இதில் கண்ணழிவில்லை. (அ)

ஒன்பதாம்பாட்டு.

இன்றென்னைப்பொருளாக்கித்தன்னை யென்னுள்வைத்தான் * அன்றென்னைப்புறம்போகப் புணர்த்ததென்செய்வான் * குன்றென்னத்திகழ்மாடங்கள் சூழ்திருப்பேரான் * ஒன்றெனக்கருள்செய்ய வுணர்த்தலுற்றேனே. (௯)

ப:—அநந்தரம், "இன்று நிர்ஹேதுகமாக வுபகரித்தவன் முன்பு உபேக்ஷித்ததுக்கு ஹேதுவென்" என்று கேட்கவேண்டியிருக்கிறார்.

(இ-ள்) இன்று - ப்ரதமகடாக்ஷம்பண்ணின விதுக்குப் பின்பான விக்காலம், என்னை - முன்பு (உ) "அஸந்நேவ" என்றும்படி கிடந்தவென்னை பொருளாக்கி - "ஸந்தமேநம்" என்னும்படி வஸ்துவாக்கி, தன்னை - விலக்ஷணபோக்யபூதனான தன்னை, என்னுள் - ஹேயமானவென்னெஞ்சுக்குள்ளே, வைத்தான் - தானே கொண்டுவைத்தான். அன்று - அந்தக்கடாக்ஷத்துக்கு முன்பானவன்று. என்னை -

(க) ரா-ஸு உக-கரு- (உ) தை-ஆந-

தானிட்ட வழக்காம்படியாதீநனென்னை, புறம்போக - தன்பக்கலிலே விமுகனாய் விஷயாந்தரங்களிலே கைகழிந்துபோம்படி, புணர்த்தது - ஸங்கல்பித்தது, என்செய்வான் - எதுசெய்வானாக, குன்றென்ன குன்றென்று சொல்லலாம்படி, திகழ்மாடங்கள்சூழ்-விளங்குகிற மாடங்கள்சூழ்ந்த, திருப்பேரான் - திருப்பேரான், ஒன்று - இவையிரண்டிலுமொன்றுக்கு ஹேதுவை, என்க்கருள்செய்ய - எனக்கு அருளிச்செய்கைக்காக, உணர்த்தலுற்றேன் - "தன்திருவுள்ளத்திலேபடும்படி யறிவிக்கவேணும்" என்று உத்யோகித்திருந்தேன்.

ஒன்றுசொல்ல மற்றையது தத்வ்யதிரேகஸித்தமென்று கருத்து; நிர்ஹேதுகவிஷயீகாரத்துக்குஹேது ப்ரச்நம்பண்ணில்ஸர்வஜ்ஞனுக்குமுத்தரமில்லையிறே. (கூ)

ஆறு;—(இன்றென்னை) திருப்பேரகரான் இன்றென்னை ஸ்வவிஷய திவ்யஜ்ஞானவானாக்கித் தன்னையென்னுள்ளே வைக்கைக்குஹேதுவென், இதற்குமுன்பிபடி செய்யாதொழிகைக்கு ஹேதுவென் என்று அவனைநான்கேட்கிறேன், இதற்கோருத்தரம் வல்லனாகில் சொல்லுவானென்கிறார். ஒருக்ஷணம்பிரியில் தரிக்கமாட்டாதே மதேகதாரகனாயிருக்கிறவிவன் இதுக்குமுன்பு அநாதிகாலமெல்லா மென்னைவிட்டெங்ஙனே தரித்திருந்தானென்று கேட்கிறானென்றுமாம். (கூ)

ஈடு அவ;—"இன்றென்னை விஷயீகரிக்கைக்கும் முன்பென்னையுபேக்ஷிக்கைக்கும் காரணமென்" என்று கேட்கவேண்டியிருந்தேனென்கிறார்.

ஆக, ஸர்வேச்வரன் தம்மைப்பரமபதத்திலே கொடுபோவதாகவிரைகிறபடியைக்கண்டு "இன்றென்னைவல்லாதபடி த்வரிக்கிற தேவர் இதுக்குமுன்பு கைவிட்டு ஆறியிருந்தபடியெங்ஙனே" என்று அவன்றன்னைக்கேட்கிறார். இப்படி விரைகிறமை மெய்யாகில் முன்புவிட்டாறியிருக்கக்கூடாதென்கிறார்,

(க) "நகாஙிஹைவலோக்ஷநீநதத்வாஙிஹஸ்தாம்ஜாநீதே" என்று நடுவேசிலர் சொல்லவேண்டும்படியாய்த்து - எழுந்தருளியிருந்தவிடமறியாமையாலே ஆறியிருந்தாரித்தனைபோக்கி; அறிந்தா

(க) ரா-ஸு-

லொருக்ஷணமாறியிருப்பரோ, இதுதானென்வார்த்தைகொண்டறிய வேணுமோ [க்ஷேமமொழுவிந - ஸகலலோசநே] உம்முடைய கண்ணழகேயன்றோ இதில் ப்ரமாணம். [ராஜ:-ராம:?] அவனையறியதொழியவேணுமோ, (க) “நஜீவேயம்க்ஷணமபி விநாதாமஸிதேக்ஷணாம் - நஜீவேயக்ஷணமபி விநாதாமஸிதேக்ஷணாம்” என்கிறயவரிருப்பது. [ராஜ:க்ஷேமமொழுவிந - ஸபக்ஷாலலோசநே] அவனையறியாமையுமில்லை. உம்மை நீர் கண்ணாடிப்புறத்திலே கண்டறியாமையுமில்லை. [க்ஷேமமொழுவிந - ஸகலலோசநே] அன்றிக்கே, ஆச்ரிதாக்ரஹத்தாலிக்கண்ணிலெவப்பும் சிறுமை மெல்லாமென்னுதல்.

(இன்றென்னைப்பொருளாக்கி) அஸத்கல்பமான என்னை இன்றொரு வஸ்துவாம்படி பண்ணி “பொருளல்லாதவென்னை” என்றாரிறே. (தன்னை) ஸர்வஸ்மாத்பரனான [illegible] (என்னுள்வைத்தான்) தன்னைப்பிறர்க்கவகாசமில்லாதபடி பூர்ணமாக என்னுள்ளே கொடுவந்துவைத்தான்.

(அன்று) அவன் விசேஷகடாக்ஷம்பெறுவதற்கு முன்புள்ள நாளை யெல்லாவற்றையும் சொல்லுகிறார். இன்றென்கிறது - *மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற வநந்தரம் [illegible], (என்னைப்புறம்போகப் புணர்த்ததென்செய்வான்) (பாக்யஹாநியான என்னைப்புறம்போகப் பண்ணிற்றென் செய்கைக்காக; [illegible] றுகையாகிறது - உபேக்ஷிக்கை.) “இறுக்காணி [illegible] பெற்றவின்று பெறுதுவானேல்” என்கிறார்; [illegible] செல்லகிற்கவற்றோ, வாகிற்கவற்றோ.

(குன்றித்யாதி) இப்படி [illegible] தாப்போலே [illegible]. (ஒன்றெனக்கருள்செய்ய) [illegible] பாம், இன்றென்னை விஷயீகரித்த [illegible]. (உணர்த்தலுற்றேனே) இதுக்கொரு [illegible] ணுமொன்று [illegible] பிராநின்றேன்.

“ இனிப் சொல்லவேணுமோ [illegible] ” [illegible]; “* அடியேனை நீ [illegible]

(க) ரா-ஸு-சுசு-கூ.

என்றார். "ஆனால், நாமும்முடையநெஞ்சிலே புக்கிருக்கிறவிடத்தில் ஸம்வதித்திருந்தீர்; அத்தாலேகாணும்" என்றான்; "ஓம், அதுதா தானுண்டோ, *யானொட்டி யென்னுளிருத்துவம்" என்றார்: "அதில் லையாகிலும் புகுந்தபின்பு நம்மையாதரித்தீரே" என்றான்; "'மருவித்தொழும் மனமேதந்தாய்' என்று அதுவும் தேவர்செய்தவித்தனை" என்றார்; "ஓங்காணும், அதில்லையாகிலும் நம்மோடொக்க விஷயாந்தரங்களையும் விரும்பாதேயிருந்தீரே" என்றான், "'என்னைத்தீமனங்கெடுத்தாய்' என்று அதுவும் தேவரேயன்றோ" என்றார்; "இவையொன்றுமில்லையாகிலும் நாம்தந்த * மதிநலத்தை வளர்த்துக்கொடுபோந்தீரே" என்றான். "'காதல்கடல்புரைய விளைவித்தகாரமர்மேனி' என்று அதுவும் தேவரீரேயன்றோ" என்றார்; இப்படியிவர் முடியத்தொடர்ந்தவாறே பெருங்கடல் மண்டினாரைப் போலே போக்கற்றான்.

"இதுக்கு ஈஸ்வரன்சொன்னவுத்தரமென்" என்று ஜீயர் பட்டரைக்கேட்க; "இவர்தலையிலே யொருபழியையிறட்டு நெடுநாளிழந்த நாம்சொல்லுவதென்' என்று லஜ்ஜாவிஷ்டனாய் காலாலே தரையைக்கீறிநிறுத்தினைநோக்கி வேறுத்தரமுண்டோ" என்றருளிச்செய்தார். அதாவது "முன்புருசியில்லாமையாலே" என்ன மாட்டான், "இப்போது ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணுகையாலே" என்னமாட்டான். ஆனால் பின்னை ஈஸ்வரனுக்கு வைஷம்ய நைர்க்க்ருண்யாதிகள்வருதல் ஸர்வமுக்திப்ரஸங்கம் வருதல் செய்யாதோ வென்னில்; அதுசெய்யாது, அடியிலே அத்வேஷமும் இச்சையும் பிறக்கைக்குத்தான் க்ருஷிபண்ணி அது பக்வமானவளவும் பார்த்திருக்கிறவனாகையாலே.

அவன்கேட்டதுக்கொரு மறுமாற்றம் சொல்லக்காணாமையாலே "அறிந்தோம், இதுக்குவேறு இங்ஙனேயாகவேணும்" என்று பார்த்தார்-"தன்னுடையஸ்வாபாவிகம் ப்ராதிகூல்யமாகைதவிர்ந்து விலக்காமையும் பார்த்திருந்தானாதல், தன்னையொழிந்தவற்றில் ஸாதநபுத்தி தவிருமளவும் பார்த்திருந்தானாதலாகவடுக்கும்" என்றுபார்த்தார்.

ஆனால் இதுகன்னை அவனுக்குத்தரமாக வருளிச்செய்யாதொழிவானென்னென்னில்; "ஸைதந்யப்ரயுக்தமாய் வருகிற அத்வேஷத்தை

ஸாதநமென்னமாட்டானே, உபாயபாவம் தன் தலையிலேயாய்த்தே, நெடுநாள் இவர் தலையிலே பழியிட்டிருந்து நின்ற காலத்தைச் சொல்லுவது " என்று பேசாதேயிருந்தான். (க) "... ஷா ஹரிஜா த-ஆ-ஹ்ரீரேஷா ஹரிமாதுலா " என்று பிற்பாட்டுக்கு லஜ்ஜித்து நிற்குமவனிறே;

இவர் தாமெடுத்துவைத்து வார்த்தை சொல்லும்படியாய்த்து அவன் நிலை. சைதந்யப்ரயுக்தமான ருசி தான்ஸ்வரூபாநுரூபமன்றிறே. "உம்முடையப்ராப்யம் பெற்றீராகில் உமக்கிதுவந்தவழி யாராய வேணுமோ, உம்முடைய ப்ராப்யம் பெற்றீராகில் அதுவே யமையாதோ" என்ன, அதுவே யமையுமென்கிறார்; தேங்காய்க்கிளைப்பிக்க வழியாராய்ந்தன்றிறே விடாய்த்தவனிளநீர்குடிப்பது. (க)

பத்தாம்பாட்டு.

உற்றேனுகந்து பணி செய்துனபாதம் பெற்றேன் * ஈதேயின்னம் வேண்டுவதெந்தாய் * கற்றார் மறைவாணர்கள் வாழ்திருப்பேராற்கு * அற்றாரடியார் தமக்கல்லல் நில்லாவே. (க0)

ப:—அநந்தரம், கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியான வுன் திருவடிகளை யடிமைசெய்துபெற்றேன், யாவதாத்மபாவி யெனக்கிதுவே யமையு மென்கிறார்.

(இ - ள்.) உற்றேன் - நிர்ஹேதுகமாக உன் திருவடிகளைக் கிட்டினேன், அத்தாலே, உகந்து-ப்ரீதிப்ரேரிதனாய்க்கொண்டு, பணிசெய்து-வாசிகமானவடிமைசெய்து, உனபாதம்பெற்றேன் - பரமப்ராப்யமான வுன்திருவடிகளைப்பெற்றேன், எந்தாய் - நிருபாதிகபந்துவானவனே, ஈதே - இவ்வடிமையே, இவ்வாத்மாவுள்ளது, இன்னம்-உன் பாதங்களையும், வேண்டுவது - அபேக்ஷிதம், இதுவன்றாகவே, கற்றார்-ஆசார்யமுகத்தாலே ஜ்ஞாதவ்யங்களை அப்யஸித்தவர்களாய், மறை - ப்ரநிதானமான வேதார்த்தங்களை, வாணர்கள் - நிர்வஹிக்க ஸமர்த்தரானவர்கள் வாழ் - பகவதநுபவத்தோடேவாழுகிற, திருப்பேராற்கு - திருப்பேர்நகரிலே வர்த்திக்கிறவுனக்கு, அற்றார் - அநந்யார்ஹரானார், அடியார்தமக்கு - அடியார் தமக்கு, அல்லல் - அநுபவப்ரதிபந்தக துக்கங்கள், நில்லாவே - தம்முடையே நில்லாதிறே.

அற்றாருக்கடியாரென்றுமாம்.

(க) ரா-ஆர-கO-கூ-

ஆறு;—(உற்றேன்) எம்பெருமான், ஒருத்தரம்காணுமை "உம்முடையதிறத்தில் நான்செய்த செயலெல்லாம் நீர்சொன்னபடியே நிர்ஹேதுகமாகவேசெய்தேன், அதுநிற்க, இனிநான் செய்யவேண்டுவதென்"என்ன;

"உன் திருவடிகளைப்பெற்றேன், பெறுகின்றேன், உகந்துபணிசெய்துகொண்டு உன் திருவடிகளைப்பெற்றேன், இன்னமுன் திருவடிகளிலடிமைசெய்யு மிதுவே யெனக்குவேண்டுவதெந்தாய்" என்று ஆழ்வார்சொல்ல; எம்பெருமானும், "அப்படியேசெய்கிறோம்" என்றருளிச்செய்ய; ஆழ்வாரும், திருப்பேர்நகரான் திருவடிகளைப்பற்றினார்க் கொருதுஃக்கமில்லையாகாதேயென்கிறார். (௧௦)

ஈடு-அவ;—இவர்கேட்ட விதுக்கொரு ஹேதுகாணுமையாலே நிருத்தரனாய், "உமக்குமேல்செய்யவேண்டுவதென்" என்ன, ப்ரீதிபூர்வகமாக வடிமைசெய்யப்பெற்றேன், இதுவே யின்னம்வேண்டுவதென்கிறார்.

"அவன்றனேசெய்தான்" என்னுமன்று அவனுக்கு வைஷம்யமும் நைர்க்ருண்யமும் ஸர்வமுக்தியும் ப்ரஸங்கியாதோவென்னில்; இத்தலையில் ருசியை யபேக்ஷித்துச்செய்கையாலே அவனுக்கவை தட்டாது. அதுஹேதுவென்று ஈஶ்வரனுக்கு உத்தரமானாலோவென்னில்; அது உபாயமாகமாட்டாது. பலவ்யாப்தமானதிறே உபாயமாவது; இந்தருசி அதிகாரி ஸ்வரூபமாகையாலே தத்விசேஷணமாயித்தனை. உபாயம் ஸஹகாரிநிரபேக்ஷமாகையாலும், இந்தருசி யுபாயமாகமாட்டாது; இது உபாயமாகாமையாலே இவர்க்கில்லையென்னலாம், ஸர்வமுக்தி ப்ரஸங்கபரிஹாரார்த்தமாக வவனுக்குண்டென்னவுமாம்.

(உற்றேன்) கெடுமரக்கலம் கரைசேர்ந்தாப்போலே கிட்டிக்கொடுநின்றேன். (உகந்தித்யாதி) ப்ரீதிப்ரேரிதனாய்க்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடி உன் திருவடிகளை யநுபவிக்கப்பெற்றேன்: உகந்து பணிசெய்கை - ஸாதநமாய், மேல் ஸாத்யமாகச்சொல்லுகிறதன்று; இரண்டும் ஏககாலத்திலேயுள்ளதாகையாலே.

(ஈதேயின்னம்வேண்டுவது) இதுதானே மாறிமாறி யாவதாத்மபாவியாய்ச்சொல்லுகையிறே. புநராவ்ருத்தியின்றிக்கேயொழிகையாவது - மீளாதொழிகை. அப்ராப்தமா யிருக்கிறதோவென்னில்

(எந்தாய்) இவ்வநுபவம் ஸ்வரூபப்ராப்தமென்கிறது. இத்தலைக் சேஷத்வமும் தேவர்க்கு சேஷித்வமுமிறே ஸ்வரூபம்.

இவரபேக்ஷித்தபோதே அவனும் "செய்கிறோம்" என்ன, ப் தாயருளிச்செய்கிறார் (கற்றார்) ஒரானைக் கன்றை மேய்த்து நந்த போ ஜனவர்கள், (மறைவாணர்கள்வாழ்) வேதத்துக்கு வ்யாஸபத செலுத்தவல்லவர்கள் அநுபவித்து வர்த்திக்கிறதேசம். (திருப்பே ராற்கு) ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே முகத்தைமாறி ஸ்வகதமாகச்சொ லுகிறேனென்னுதல், திருப்பேரானை வணக்கென்னுதல்.

(அற்றாரடியார்) திருப்பேர்நகரானுக்கற்றாரான வடியாரெ ன்னுதல், அவனுக் கற்றவர்களுக்கடியாரென்னுதல், (அல்லல்நில்ல வே) ஒருதுஃகங்களு மிவர்கள்பக்கல் நில்லாது. (கo

---

பதினொன்றாம்பாட்டு.

நில்லாவல்லல்நீள்வயல்சூழ் திருப்பேர்மேல் * நல்லார்பல வாழ்குருகூர்ச் சடகோபன் * சொல்லார்தமிழாயிரத்துள்ளிவைப தும் வல்லார் * தொண்டராள்வது சூழ்பொன்விசும்பே (கக

ப:— அநந்தரம், இத்திருவாய்மொழிக்குப்பலமாகஸ்வாராஜ்ய ப்ரா தியை யருளிச்செய்கிறார்.

(இ-ள்) அல்லல்-துக்கத்துக்கு, நில்லா - வாஸஸ்தாநமல்லா தேசமாய், நீள்வயல்சூழ் - பெரியபரப்பையுடைத்தான வயல்களாலே சூழப்பட்ட, திருப்பேர்மேல் - திருப்பேர் விஷயமாக, நல்லார் - விலக்ஷ ணபுருஷரானோர், பலர் - பலரும், வாழ் - திருவாய்மொழிகேட்டுவாழு கிற, குருகூர்ச்சடகோபன்-திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வாருடைய, சொல்லார் - சொல்லாய்ச்சேர்ந்திருக்கிற, தமிழ் - தமிழான, ஆயிரத்துள்- ஆயிரத்துள், இவைபத்தும்வல்லார் - இவைபத்தையும் அப்யஸிக்கவல் லரான, தொண்டர் - பாகவதரானவர்கள், ஆள்வது தாங்கள் நிர்வாஹக ராய் நடத்துவது. சூழ்-அப்ரிச்சிந்நமாய்க்கொண்டு வ்யாப்தமாய், பொன்- தேஜோமயமாய், விசும்பு - பரமவ்யோம ஸப்தவாச்யமான பரமபதம்,

இது கலித்துறை.

(கக)

ஆறு;—(நில்லாவல்லல்) "அவன் திருவடிகளை யாச்ரயித்தார்க்கல்லல் நில்லாவே, இது நிச்சிதம்" என்றுகொண்டு இத்தையே பின்னையு மநுபாஷித்து, திருப்பேரை ப்ரதிபாதித்த வித்திருவாய்மொழி வல்லாரிட்டவழக்காம் திருநாடென்கிறார். (௧௧)

ஈடு - அவ;—நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை யப்யஸிக்க வல்லாரிட்டவழக்கு பரமபதமென்கிறார்.

(நில்லாவல்லல்) துக்கங்களானவை, "இது நமக்குதேச மன்று" என்று தாமேவிட்டுப்போம்.

(நீள்வயலித்யாதி) பெருத்தவயல்சூழ்ந்திருந்துள்ள திருப்பேர் மேலேயாய்த்துச்சொல்லிற்று. (நல்லாரித்யாதி) விலக்ஷணர்பலரும் தம்மையநுபவித்தினியராயிருக்கும் திருநகரியை யுடையராயிருக்கு மாழ்வாரருளிச்செய்தது.

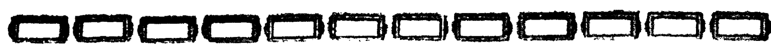
(௧) [நல்லார்நவில்குருகூர்] (௨) "ஸர்வ-ஷோஹிம ஸர்வ-ஷோஹிம் ஸர்வ தாபிகஸ்ஸத்தி:" (சோல்லாரித்யாதி) சொல்சேர்ந்த தமிழான வாயிரமென்னுதல்; (௩) "[illegible] - பாட்யேகே யேசமதுரம்" என்கிறபடியே; இனிமைக்கும் சொல்லேயமைந்த தமிழானவாயிரமென்னுதல்;

(இப்பத்தும்வல்லார்தோண்டர்) இத்தையப்யஸிக்கவல்லார், "செஞ்சொற்கவிகள்" என்கிறபடியே வாசிகமான வடிமைசெய்யும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள். (ஆள்வதுசூழ்பொன்விசும்பே) நிரதிசயதேஜோருபமான பரமபதத்தையாய்த்து ஆளுவது. இத்திருவாய்மொழி யப்யஸித்தவர்கள் சென்றால், "ஆண்மின்கள்வானகம்" என்றாய்த்து அங்குள்ளார் சொல்லுவது, (௧௧)

பத்தாம்பத்து எட்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

---

(௧) திரு-விரு-௧00- (௨) ரா-பா-௧ ௧-௬- (௩) ரா-பா-௪-அ-

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி

சூழ்விசும்பு - ப்ரவேஶங்கள்

ஆறு:—(சூழ்விசும்பு) இப்படி நிர்ஹேதுகமாக எம்பெருமானாலே ஸம்ஶ்லிஷ்டரான ஆழ்வார், தாம் திருநாட்டேற எழுந்தருளும்படியையும், தாமெழுந்தருளும்போது ஸர்வலோகங்களும் தம்மைக்கொண்டாடும்படியையும் திருவுள்ளத்தாலே ப்ரத்யக்ஷீகரித்து, அந்யாபதேசத்தாலே பேசுகிறார்.

ப:—ஒன்பதாந்திருவாய்மொழியில், ஏழில் திருவாய்மொழியிறுதியாக பகவத்விஷயமாகத் தமக்கநுபவப்ராவண்யரூபமான பரபக்தி நடந்தபடியை யருளிச்செய்து, அநுபவத்தி லர்விசரானவிவர்க்கு பரிபூர்ணாநுபவத்தில் ப்ராவண்யாதிஶயம்பிறக்கைக்குறுப்பாக இவரைக் கொண்டுபோ யநுபவிப்பிப்பதாகநினைத்து, அர்ச்சிராதி மார்க்கம்முதலாக ப்ராப்திபர்யந்தமான ப்ரயோஜநாம்ஶத்தை பரஜ்ஞாநவிஷயமாம்படி ப்ரகாஶிப்பிக்கநினைத்த ஸர்வேஶ்வரனுடைய போக்யகுணபூர்த்தியையும், நிருபாதிகசேஷித்வத்தையும், அநந்யார்ஹதாபாதகத்வத்தையும், போக்யத்வபூர்த்தியையும் அதுக்கடியான ஶ்ரிய:பதித்வத்தையும் ஶேஷித்வசிஹ்நத்தையும் ஸமுத்ரஶாயித்வாதிகளால்வந்த ஸர்வாதிகத்வத்தையும், ஆஶ்ரிதஸௌலப்யத்வத்தையும், பரமபதநிலயத்வத்தையும் ஸத்காரத்தையு மநுபவித்து. ஏவம்பூதனான ஸர்வேஶ்வரன், முக்தராய்ப் போகிற பாகவதர்க்கு கந்தவ்யமான அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தையும் அங்குண்டான ஆதிவாஹிக ஸத்காரப்ரகாரங்களையும், தேசவிசேஷப்ராப்தியையும், நித்யஸூரிபரிஷத்ஸந்தர்ப்பாவத்தையு மபரோக்ஷிப்பிக்க, அத்தாலே அத்யந்தஹ்ருஷ்டராய், தாமபரோக்ஷித்த க்ரமத்திலே முக்தராய்ப் போகிற பாகவதருடைய ஸத்காரப்ரகாரத்தையருளிச்செய்கிறார்.

ஈடு:—பரமயோகிகளுக்குப் பிறக்கக்கடவதான பரபக்தி இவர்க்குப்பிறந்து, தத்ப்ரகாரங்களை யித்திருவாய்மொழியளவும் அநுபவித்து, இனியிங்கிருந்தநுபவிக்குமதுகொண்டல்லாமையாலே "பரமபதத்தேறப்போகவேணும்" என்று மநோரதிக்கிறவிவரை, "கட்டிற் காட்டில் சடக்கெனக் கொடுபோகவேணும்" என்று நினைக்கிற ஸர்வேஶ்வரன்; அங்குத்தை யநுபவத்துக்கீடாம்படி மிகவும் விடாய்பிறக்கை

க்காக, தன்னுடைய ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளைக் கண்ணாலேகண்டாப்போலே விசதமாக ப்ரகாசிக்கும்படி பண்ணியருளினான்.

அதாவது-வேதாந்தங்களில் ப்ரஸித்தமான அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தையும், ஶரீரவிஶ்லேஷ ஸமயத்திலவரும் க்லேசமெல்லாமாறும்படி தான்வந்து முகங்காட்டும்படியையும், மார்க்கஸ்தரான புருஷர்களுடைய ஸத்காரங்களையும், அம்மார்க்கத்தாலேபோய்ப் புகக்கடவ பரமபதத்தையும், நித்யஸூரிகள்வந் தாதரிக்கும்படியையும், பிராட்டிமாரும் ஸ்ரீவைகுண்டநாதனும் எதிரேவந்தாதரிக்கும்படியையும், நித்யஸூரிகள்ஸேவிக்கப்பிராட்டிமாரோடேவீற்றிருந்தருளுகிறபடியையும், பரமப்ராப்யரான நித்யஸூரிகள்நடுவே தாமாநந்தநிர்ப்பரராயிருக்கும்படியையும்காட்டியருளக்கண்டு ப்ரீதராய், அத்தை அந்யாபதேசத்தாலேபேசி யநுபவிக்கிறார்; தமக்கவன்பண்ணிக்கொடுத்தபேற்றை வைஷ்ணவர்களெல்லாரும் பெற்றார்களாகப்பேசினவிது- அந்யாபதேசமாவது: அதுதனக்கு ப்ரயோஜநம்-இங்குள்ளார் "நமக்குமாழ்வார்பேறுதப்பாது" என்றிருக்கைக்காக.

முதற்பாட்டு.

சூழ்விசும்பணிமுகில் தூரியமுழக்கின* ஆழ்கடலலைதிரை கையெடுத்தாடின * ஏழ்பொழிலும் வளமேந்திய வென்னப்பன்* வாழ்புகழ் நாரணன்றமரைக் கண்டுகந்தே. (௧)

ப:—முதற்பாட்டில், அர்ச்சிராதிமார்க்ககமநத்திலொருப்பட்டவர்களாய் போக்யகுணபூர்ணனான ஸர்வேஶ்வரனுடைய சேஷபூதரான பாகவதர்களைக்கண்டு சராசராத்மகமான ஜகத்துக்குண்டான ப்ரீதிவிகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

(இ-ள்) என்னப்பன் - எனக்கஸாதாரணபந்துவாய், வாழ்புகழ் - ஆநந்தாவஹமான குணப்ரதையையுடைய, நாரணன்றமரை - நாராயணனுக்கஸாதாரணபந்துக்களான சேஷபூதரை, கண்டுகந்து - கண்டுப்ரியப்பட்டு, சூழ்விசும்பு - ஸர்வப்ரதேசத்திலும்சூழ்ந்தவாகாசத்திலே, அணிமுகில் - திரண்டுதோன்றின மேகங்களானவை, தூரியம்முழக்கின - தூர்யகோஷத்தைப்பண்ணிற்றின. ஆழ்கடல் - அகாதமானகடல்களானவை, அலைதிரை - அலைந்துவருகிறதிரையை, கையெடுத்தாடின - கையாகவெடுத்து

ஆடிற்றின, ஏழ்பொழிலும் - ஸப்தத்வீபங்களும், வளம்-உபஹாரரு
மான நல்லவஸ்துக்களை, ஏந்திய - ஏந்திற்றின.

வளமென்று - புதுக்கணிப்பாகவுமாம் (4

ஆறு;—திருநாட்டிற்போகையிலே ப்ரவ்ருத்தரான ஸ்ரீவை
ணவர்களைக்கண்டுகந்து, அநேகதேஹமான மேகங்களும் கட, இவர்க
போகக்கடவிய வாகாசத்தையெல்லாம் பூரித்துக்கொண்டு நின்று
தூர்யகோஷத்தைப் பண்ணின, கடல்களானவை திரைகளாகி,
கையெடுத்தாடின, இப்படி ஸர்வலோகங்களும் மங்களமான செய
களைச் செய்தனவென்கிறார், (5

ஈடு-அவ;—பரமபதத்துக்குப்போக உபக்ரமிக்கிற ஸ்ரீவை
ணவர்களைக்கண்ட ப்ரீத்யதிசயத்தாலே ஸ்தாவர ஜங்கமங்களுக்கு
ண்டான விக்ருதியையருளிச்செய்கிறார்.

(சூழ்விசும்பு) பூமியைச்சூழும்படி யிடமுடைத்தான வாக
சத்திலே. (அணிமுகில்) ஆபரணமான முகிலென்னுதல், ஆகாச
பரப்படங்கலு மணியப்பட்டது கிலென்னுதல், (தூர்யமுழக்கின
தூர்யகோஷத்தைப் பண்ணிற்றின. (சூழ்விசும்பித்யாதி) காந்த
பரொப்பித்துநின்று பெரியமண்டபங்களிலேநின்று கொட்டுமோபோ
லேகாணு மிவையிருக்கிறது. (௧) [[illegible]] இவன்போக்குக்கடியான வவன்வரவிலேபிறந்த விக்
ருதியிதேயிது; இவன்றான் போகப்புக்கால் சொல்லவேண்டாவிறே
அவற்றுக் கபிமாநிகளான இந்த்ரவருணபர்ஜந்யங்களைச் சொல்லி
றாகவுமாம்.

(ஆழ்கடல்) எல்லாவற்றையுந் தன்னுள்ளே யடக்கவற்றாக
அளவுடையகடல், தைர்யபங்கம்பிறந்து அதிரொலிக்கின்ற திரை
யாகிறகைகளையெடுத்துக் கூத்தாடிற்றின. (ஏழ்பொழிலும் வளமேந்
திய) ஸப்தத்வீபங்களும் புதுக்கணிக்கக் கொண்டுவந்தன
தனவென்றுமாம். இதெல்லா மெதைக்கண்டென்னில் (என்னப்பன்
எனக்குப்பரமபந்துவானவன்.

இவர்களோடு நிருபாதிகஸம்பந்த முடையனாகையால், அவ
னோடு ஸம்பந்தமுள்ளவை யெல்லாவற்றுக்கு மதிசயவமிருக்

---

(௧) வி-பு-௫-௧ ௭-

குமிறே. ராஜபுத்ரன்போகாநின்றால் ராஜஸம்பந்தமுடையார்க்கெல்லா மங்கீகரிக்கவேண்டுமாபோலே. (வாழ்புகழ்நாரணன்) ஆஸ்ரிதர்வாழும்படி பண்ணவற்றான கல்யாண குணங்களையுடைய ஸர்வேஸ்வரன்; அவன்றன்னைக்கண்டோவென்னில் ; (அவன் தமரைக்கண்டு) அவன் கேட்குமென்னும் ப்ரீதியாலேயோவென்னில் (உகந்தே) ப்ரீதிப்ரேரிதராய், (௧)

இரண்டாம்பாட்டு.

நாரணன்தமரைக் கண்டுகந்து நன்னீர்முகில் * பூரணபொற்குடம் பூரித்தவுயர்விண்ணில் * நீரணிகடல்கள் நின்றார்த்தன* நெடுவரைத் தோரணம்நிரைத்தெங்குந் தொழுதனருலகே. (௨)

ப:—அநந்தரம், நிருபாதிகசேஷியான நாராயணனுக்கு சேஷபூதரானவர்களைக்கண்டு லோகத்தார் ஸத்கரித்தப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார்

(இ - ள்.) நாரணன்றமரைக்கண்டு - நிருபாதிகசேஷியான நாராயணனுக்கு சேஷபூதரானவர்களைக்கண்டு, உகந்து - உகப்பை யுடைத்தாய், நல்நீர்முகில் - சுத்தமானஜலத்தாலே பூர்ணமான மேகமானது, உயர் - த்வாரவேதிகைகளிற்போல உயர்ந்த. விண்ணில்-ஆகாசத்திலே. பூரணம் - பூர்ணமான, பொற்குடம் - பொற்குடங்களாக, பூரித்தது - நிறைத்தது. நீரணி-நீரைவஹிக்கிற, கடல்கள்-கடல்களானவை, நின்று-ஒருபடிப்பட்டுநின்று, ஆர்த்தன - கோஷித்தன, நெடுவரை - நெடுவரைகளாகிற தோரணம்நிரைத்து - தோரணங்களைநிரைத்து, உலகு - உலகிலுள்ளார், எங்கும், தொழுதனர் - தொழுதனர்.

முகிலென்கிறவொருமை - ஜாதிபரம். இவ்விரண்டுபாட்டாலும் - அந்தரிக்ஷபர்யந்தமான பூலோகமானது உகந்தாதரித்தபடியை ப்ரதர்ஸிப்பித்தாராய்த்து. உலகமென்று-லோகப்ரதாநரை லக்ஷிக்கிறது.(௨)

ஆறு:—(நாரணன்) நாரணன்றமரைக்கண்டு மேகங்களுகந்தன; ஆகாசசஞ்சாரானதேவாதிகள் ஆகாசத்திலே பூர்ணகும்பங்களைப் பூரித்தார்கள், நீரணிகடல்கள் நின்றார்த்தன, நெடுவரைபோலேயிருந்த தோரணம்நிரைத்தெங்கும் தொழுதனருலகரென்கிறார். (௨)

ஈடு - அவ;—மேலுண்டான லோகங்கள்பண்ணின ஸத்காரங்களை யருளிச்செய்கிறார்.

(நாரணனித்யாதி) கிருபாதிகமேஷியானவனுடையாரைக்கண்டு நல்லநீரையுடைத்தான மேகங்களானவை, உகப்பாலே, உயர்ந்தவாகாசத்திலே பூர்ணகும்பங்களாகச் சமைக்கப்பட்டன, எதிர்பட்டகண்டுகந்தன, பின்பு அவைதாமே பூர்ணகும்பங்களாய்த்தின வென்கை. "ஒருக்கால்தூர்யகோஷம்பண்ணினோமிறே" என்றிருக்கிறனவில்லை, ஆகாசசரரான தேவர்களாலே ஆகாசமெல்லாம் பூர்ணகும்பம் வைக்கப்பட்டதென்றுமாம்.

(நீரித்யாதி) நீராலே யணியப்பட்டகடல்கள், "ஒருக்காலாடினோம்" என்றிராதே, ஹர்ஷத்தாலே நிரந்தரமாகவார்த்துக்கொண்டன. (நேடுவரையித்யாதி) அவ்வோலோகங்களிலுள்ளார், நெடியவரைபோலேயிருந்துள்ள தோரணங்களைநட்டுத் தாங்களும் தொழுதார்கள். * உலகமென்பது உயர்ந்தோரையிறே, அங்குள்ளாரைச்சொன்னபடி. (க) "ஹ்ருஷ்டவாசோவாணிஜு—சத்ரசாமரபாணிஸ்து" என்கிறபடியே ஹர்ஷத்தாலே யெல்லாவடிமைகளும் செய்யாநின்றார்கள். (உ)

மூன்றாம்பாட்டு.

தொழுதனருலகர்கள் தூபநன்மலர்மழை பொழிவனர் * பூமியன்றளந்தவன் தமர்முன்னே * எழுமினென்றிருமருங் கிசைத்தனர் முனிவர்கள் * வழியிதுவைகுந்தர்க் கென்றுவந்தெதிரே. (௩)

ப:—அநந்தரம், அகங்யார்ஹநாபாககனை த்ரிவிக்ரமனுக்கு சேஷபூதரானவர்கள் ஸந்நிதியிலே ஆதிவாஹிகலோகத்திலுள்ளார் ஸத்கரித்த ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

(இ-ள்.) அன்று - மஹாபலி "என்னது" என்றபிமானித்தவன்று, பூமி அளந்தவன் -பூமியை யகங்யார்ஹமாம்படி யளந்தவனுடைய, தமர்- சேஷபூதருடைய, முன்னே - ஸந்நிதியிலே, தூபம் - தூபபூர்வமாக, நல்மலர்மழை - நன்றானபுஷ்பவர்ஷத்தை, பொழிவனர் - பொழிவாராய்க்கொண்டு, உலகர்கள் - அவ்வோலோகங்களிலுள்ளார், தொழுதனர் -

---

(க) ரா-அயோ-௯௬-௩௨-

தங்கள் ஶேஷத்வாநுரூபமாக அஞ்சலிபந்தம்பண்ணினார்கள், முனிவர்கள்-அந்தலோகங்களில் வாங்நியதியுடையரான முனிவரானவர்கள், அந்நியதியை தவிர்ந்து, வைகுந்தர்க்கு-ஸ்ரீவைகுண்டத்துக்குப்போமவர்களுக்கு வழி - வழி. இதுவென்று-இதுவென்றுசொல்லி, எதிரே வந்து-எதிரேவந்து, எழுமின் - "எழுந்தருளலாகாதோ", என்று-என்று, இருமருங்கு - இரண்டுபக்கத்திலும் நின்று, இசைத்தனர் - ஸாதரமாகச் சொன்னார்கள். (௩)

ஆறு;—(தொழுதனருலகர்கள்) பூமியன்றளந்தவன் தமர்முன்னே தூய நல்மலர்மழை பொழிவனர், ஸ்ரீவைகுண்டத்தேறப்போவார்க்கு வழியிதுவென்று எதிரேவந்து இங்கேயெழுந்தருளவொண்ணாதோவென்று இருமருங்கும் முனிவர்கள் நின்றிசைத்தனரென்கிறார்.

ஈடு-அவ;—ஆதிவாஹிக லோகங்களிலுள்ளாரெதிரேவந்து புஷ்பவ்ருஷ்டியைப் பண்ணிக்கொண்டாடுகிறபடியை யருளிச்செய்கிறார்.

(தொழுதனருலகர்கள்) ஆதிவாஹிகலோகங்களிலுள்ளார், "கைபடைத்தப்ரயோஜநம் பெற்றோம்" என்று தொழுதார்கள். தூபத்தையும் நல்மலர்மழையையும் ப்ரயோகித்துத் தொழாநின்றார்கள். (பூமியன்றளந்தவன்றமர்முன்னே) ஸ்ரீவாமநனுடைய திருவுலகளந்தருளின செயலுக்குத் தோற்றடிமைபுக்கவர்கள் என்றாய்த்து அவர்களாதரிக்கிறது, "மூவடிமண்கொண்டளந்தமன்னன் சரிதைக் கேட்டுமாலாகிப் பொன்பயந்தேன்" என்னுமவர்போல்வாருண்டே அவன் திருவுலகளந்தருளின நினைவை ஸப்ரயோஜநமாக்கினவர்க ளென்றாய்த்து அவர்களாதரிக்கிறது.

(எழுமினென்றிருமருங்கிசைத்தனர்முனிவர்கள்) "இங்கே யெழுந்தருளவேணும்" என்று இரண்டருகும் நின்று சொன்னார்கள். முனிவர்களென்றது-வாங்நியமம் தவிர்ந்தமைக்கு ஸூசகம்; மௌனத்துக்கு விஷயம் புறம்பேயிறே என்றிருந்தார்கள். (வழியிதுவைகுந்தர்க்கென்றுவந்தெதிரே) பரமபதத்துக்குப் போவார்க்கு வழியிதுவென்று எதிரேவந்து சொன்னார்கள், (௧) "ஐமதஶ்ராஶ்ரௌதே-ஜகதஶ்ஶாஶ்வதே" என்று - விலக்ஷிநாரையைப் போகக்கடவதாய்க்கிடக்கிறவழி, இன்றிதுகண்டாகிறதென்கிறது. "பாகவதவிஷயத்தில் இருந்தித்

(௧) கீதை-அ-

களித்து ஈம்ஸக்தையுண்டாகவேணும்" என்று எதிரேதந்தாமுடைய வெல்லைகளைக்கடந்து வந்தாதரித்தார்கள்- (வைகுந்தர்க்கு) தேசாந்தாகதனைராஜா ஸ்வதேசத்திலேபுகுமாபோலே, அங்குநின்றும் பிறிகதிர்ப்பட்டுப்போந்தாராயிருக்கிறபடி.

[பூமிபன்றளந்தவன் தமர்முன்னே - தூயநன்மலர் மழைபொழிவனராய்க்கொண்டு - முனிவரானவுலகர்கள் - தொழுதனர்; வைகுந்தர்க்கு - வழிவிது - என்று-எதிரே - வந்து-எழுமிசைந்திருந்திசைத்தனர்.] (௩)

நான்காம்பாட்டு.

எதிரெதிரிமையவரிருப்பிடம் வகுத்தனர்* கதிரவரவரவர்கை நிரைகாட்டினர்* அதிர்குரன்முரசங்களலைகடல் முழக்கொத்த* மது விரிதுழாய்முடி மாதவன்றமர்க்கே. (௪)

ப:—அநந்தரம், போக்யதாபூர்ணனை ஸ்ரியஃபதியினுடைய ஸேஷபூதரைக்கண்டு தேவலோகத்திலுள்ளார் ஸத்கரித்தபடியையருளிச்செய்கிருர்.

(இ-ள்.) மதுவிரி - மதுவைவிகஸிக்கிற, துழாய்முடி - திருத்துழாயைத் திருமுடியிலேயுடைய, மாதவன்றமர்க்கு ஸ்ரியஃபதிக்கு ஸேஷபூதரானவர்களுக்கு, இமையவர் - அநிமிஷராய்க்கொண்டு, தேவர்கள், எதிரெதிர் - இவர்கள் போகிறவழிக்குமுன்னே, இருப்பிடம் - வாஸஸ்தானமான உபகாரியைகளை, வகுத்தனர் - சமைத்தார்கள், கதிரவர் - த்வாதசாதித்யர்களும், அவரவர்-தந்தாமடைவிலே, (க) "[illegible] ரஸ்மிபிருர்த்வமாக்ரமதே" என்கிறபடியே, கை நிரை காட்டினர் - கிரணங்களாகிறகைகளை நிரையாகக்கொடுத்தார்கள், முரசங்கள் - அவர்கள் ப்ரவர்த்திப்பிக்கமுரசங்கள், அதிர்குரல் - அதிருங்குரலானவை, அலைகடல் - அலைகிறகடலின், முழக்கொத்த முழக்கொத்தன, (௪)

ஆறு;—(எதிரெதிர்) மதுவிரிதுழாய்முடி மாதவன்றமர்க்கு, "இவர்களொருக்காலிங்கே பர்யவஸிக்கப் பெறுவதுகாண்" என்னுமாசையாலே, இமையவரெதிரெதிரிருப்பிடம்வகுத்தனர்; அர்ச்சிராத்யாதிவாஹிகஜணங்கள், "பார்த்தருளீர், பார்த்தருளீர்" என்

றென்று கைநிரைகாட்டினர், கடலிரைத்தாப்போலே முரவபணவ
வாதிவாத்யங்கள் ஸர்வலோகங்களுமபிபூரிதமாம்படி முழக்கப்பட்
டனவென்கிறார்.

ஈடு-அவ;— பேவில் லோகங்களில் தேவர்கள், இவர்கள் போகிற
வழிகளிலே தங்குகைக்குத் தோப்புகள்சமைத்தும் வாத்யாதிகோ
ஷங்களைப்பண்ணியும் கொண்டாடுகிறபடியை யருளிச்செய்கிறார்.

(எதிரெதிரித்யாதி) பார்த்தபார்த்தவிடமெங்கும். "இவர்க
ளிங்கே தங்கிப்போவர்களோ, இங்கேதங்கிப்போவர்களோ" என்
னுமாசையாலே, தேவர்கள் தோப்புச்சமைத்தார்கள், இமையவரெ
ன்று - ஸ்வபாவகதமன்று, தோப்புச்சமைக்கையிலுண்டான த்வ
ரையாலே கண்விழித்திருக்கிறபடி; இளையபெருமாள் அடிமைசெய்
கைக்குறுப்பாக யுறங்காதிருந்தாப்போலே, இவர்களங்கே புக்குத்
தங்குகிறார்களன்றிக்கே, தந்தாம் ஸ்வரூபலாபத்துக்குக் கிஞ்சித்கரிக்
கிறபடியிறே; ராஜாக்களொருக்கால் கண்டுசிரித்து "அழகிது"
என்றுபோகைக்காக மாளுவிசமைப்பாரைப்போலே.

(கதிரித்யாதி) ஆதித்யர்கள், நிலைவிளக்குப்போலே "இங்க
னேயெழுந்தருள, இங்கனேயெழுந்தருள! பார்த்தருள, பார்த்த
ருள" என்று கைகளை நிரையே காட்டினார்கள். அர்ச்சிராதிகளான
ஆதிவாஹிக கணங்களாகவுமாம், ((கதிரவர்) தேஜோவிசிஷ்டர்.
(அதிரித்யாதி) அங்கே கால்தாழ்வர்களென்று, அதுகேளாதபடி,
அதிரா நின்றுள்ள த்வநியையுடையமுரசங்கள், அலையையுடைத்
தானகடல்போலே முழங்கிற்றின; அன்றிக்கே, இங்கேதங்குகையி
லுண்டான வாதராதிசயந்தோற்ற வாத்யகோஷங்களைப் பண்ணி
னார்களென்றுமாம்.

(மதுவிரியித்யாதி) கொட்டோசையாலும், ஆள்களைத்திரே
சென்று சொல்லுகையாலும், சென்றவிவர்களுக் கொப்பித்தபடியே
கொடுக்கைக்காகப் பிராட்டியோடேகூட அழித்தழித்தொப்பிக்கிற
படி. (மாதவன்றமர்க்கே) "பிராட்டிபுருஷகாரமாகப் பற்றினவர்கள்
பிராட்டிமுன்னாக அடிமைசெய்கைக்குவாரா நின்றார்கள்" என்று ஒப்
பிக்கிறபடி. ஸரியபதியினுடைய வொப்பனையழகிலே யகப்பட்டு
அடிமைபுக்கவர்களுக்கென்றுதல்.)

(எதிரேதிரித்யாதி) இங்கு "வைஷ்ணவர்கள்" என்றதுவே ஹேதுவாகப்பாங்குபெறுதே திரியுண்ட வைஷ்ணவர்களை அங்குள்ளாரெதிர்கொண்டு இருப்பிடங்கள் கொடுக்கப்படுகிறபடி!. மிளகாழ்வான் படைவீட்டிலே அசாத்துக்குச்செல்ல, "நீ ஆந்தாளிகன், உனக்குப்பங்கில்லை" என்ன, "நன்மையில் குறையுண்டாய்ச் சொல்லுகிறிகோளோ, அன்றே" என்ன, நன்மையில் குறையில்லை, இதிறேஹேது" என்ன, "நடநெஞ்சிலில்லையாகிலும் இவர்கள் வைஷ்ணவர்களென்று கைவிடப்பெற்றோமிறே" என்று புடவையுமுடன் தெறட்டுக்கூத்தாடினான். (௪)

ஐந்தாம்பாட்டு.

மாதவன்றமரென்று வாசலில்வானவர் * போதுமினெமதிடம்
புகுதுகவென்றலும் * கீதங்கள் பாடினர் கின்னரர் கெருடர்கள் *
வேதநல்வாயவர் வேள்வியுள்மடுத்தே. (௫)

ப:—அநந்தரம், வழியில் வருணேந்த்ர ப்ரஜாபதிகளானவர்கள். "ஶ்ரியஃபதியானவனுக்கு சேஷபூதர்" என்றாதரித்தப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார்:

(இ-ள்.) வானவர்-வருணேந்த்ரப்ராஜபதிகளாகிற ஆதிகாரிகதேவர்களானவர்கள், வாசலில் - தந்தாம்பதங்களில் தலைவாசலிலேவந்து நின்று, மாதவன்றமர் - ஶ்ரியஃபதிக்கு சேஷபூதர்களிவர். என்று - என்றாதரித்து, போதுமின் - "இங்கனேயெழுந்தருளுங்கோள்" எமதிடம் புகுதுக - எங்களதிகாரமான ஸ்தலங்களிலே ப்ரவேஶியுங்கோள், என்றலும் - என்று ஸபஹுமானமாக ஸத்கரிக்கவளவிலே அவ்விடங்களில், கர்மஜதேவராய், வேதநல்வாயவர் - வேதோச்சாரணத்தாலே விலக்ஷணமுகரானவர்கள், வேள்வி - தங்கள்யாகாதிகர்மங்களை, உள் - "ஸபலமாகப்பெற்றதே" என்று ஸாதரமாய்க்கொண்டு, மடுத்து - இவர்கள் திருவடிகளிலேஸமர்ப்பித்து, கின்னரர்-கின்னரர்களும், கெருடர்கள் - கருடர்களும், கீதங்கள் பாடினர் - கீதங்களைப்பாடினார்கள். (௫)

ஆறு;—(மாதவன்றமர்) இவர்கள் போகிறவழியில் வர்த்திக்குர்தேவர்கள், இவர்கள் மாதவன்றமரென்றுகந்து, தந்தாமுடைய ஸ்தானங்களையும் ஐஶ்வர்யங்களையும், இவர்களுக்கு "இவற்றைத்

கொள்ளவேணும்" என்று ஸமர்ப்பித்தார்கள்; கீதங்கள்பாடினர் கின்னரர்கருடர்கள்; வேதநல்வாயவர், ஜ்யோதிஷ்டோமாதியாகஸித்தமானதங்கள் ஸம்ருத்தியைக்கொடுத்தார்களென்கிறார். (௫)

ஈடு- இவ;—ஆதிவாஹிக கர்த்தாக்களான வருணேந்த்ராதிகளும் மற்றுமுள்ளாரு மிவர்களுக்குப்பண்ணும் ஸத்காரங்களை யருளிச்செய்கிறார்.

(மாதவன்றமரேன்று) பிராட்டிபுருஷகாரமாக வாஶ்ரயித்த அந்தஃபுரபரிகரமன்றோவென்றாய்த்து அவர்கள் சொல்லுவது; ப்ரஹ்மசாரி யெம்பெருமானைப்பற்றினவர்களன்றிறே. (வாசலில்வானவர்) வழியில் தேவர்கள். வாசல்-வழி, அவர்களாகிறார்-வருணேந்த்ர ப்ரஜாபதிகள், (போதுமினெமதிடம் புகுதுகவென்றலும்) "இங்ஙனேயெழுந்தருளவேணும், எங்களதிகாரங்களைக் கைக்கொள்ளவேணும்" என்று ப்ரார்த்திக்கிறவளவிலே.

(கீதங்கள்பாடினர் கின்னரர்கெருடர்கள்) கிந்நரர்களும் கருடர்களும் பாட்டுக்களைப்பாடினார்கள்; கிந்நரதேசத்திலுள்ளாரும், கருடதேசத்திலுள்ளாரும் பாடினார்கள். (வேதநல்வாயவர்) மேலில் லோகங்களில் வைதிகராய்க்கொண்டு ஸமாராதநம் பண்ணுமவர்கள், தங்கள் ஸமாராதநபலங்களை யிவர்கள் திருவடிகளிலே ஸமர்ப்பித்தார்கள். நிரபேக்ஷராய்ப்போகிறவர்களுக்கு, தந்த்ரமதிகாரங்களைக் கொடுப்பார், பாடுவார், யாகபலங்களை ஸமர்ப்பிப்பாராகிறார்களிறே தந்தாமதரத்தாலே. (௧) "வீ தஃகுஹிநாதிஷாஹ்ரா ஸம்ஸ்ரிதஃகுஸுமஃகலாப்ரீதஃ கஶ்சித்முநிஸ்தாப்யாம் ஸம்ஸ்திதஃகலஶம் ததௌ" என்று தந்தாமுக்குள்ளவற்றைக்கொடுக்குமத்தனையிறே.

ஆறாம்பாட்டு.

வேள்வியுள்மடுத்தலும் விரைகமழ்நறும்புகை * காளங்கள் வலம்புரி கலந்தெங்குமிசைத்தனர்* ஆண்மின்கள்வானகமாழியான் தமரென்று * வாளொண்கண்மடந்தையர் வாழ்த்தினர்மகிழ்ந்தே.

---

(௧) ரா-பா-சு-௨௰-

ப:—அநந்தரம், "சேஷித்வசிஹ்நமான திருவாழியை யுடையவனுக்கு சேஷபூதரான நீங்கள் இந்த ஊர்த்வலோகத்தை நிர்வஹியுங்கோள்" என்று ஆதிவாஹிகமஹிஷிகள் வாழ்த்தினபடியை யருளிச்செய்கிறார்.

(இ-ள்.) வேள்வியுள்மடுத்தலும்-வைதிகர் ஸகலதர்மங்களை ஸமர்ப்பித்தவளவிலே, விரைகமழ்-பரிமளத்தைப்ரவஹிக்கிற, நறும் - ஸுகந்தமான, புகை-தூபங்களானவை, எங்கும் கலந்து-எங்குங்கலந்து காளங்கள் - காளங்களையும், வலம்புரி-வலம்புரிகளையும், இசைத்தனர் த்வநிப்பித்தார்கள், இவர்களைக்கண்டுப்ரீதியாலே' வாள்-ஒளியையுடைத்தாய். ஒண் - தர்ஶநீயமான, கண் - கண்களையுடைய, மடந்தையர் - தேவஸ்த்ரீகளானவர்கள், ஆழியான்-திருவாழியையுடைய ஸர்வேஶ்வரனுக்கு, தமர் - சேஷபூதரானநீங்கள், வானகம் - இந்தவர்க்காதிபதங்களை, ஆண்மின்கள் - ஆளுவதிகோளாகவேணும். என்று - என்று. மகிழ்ந்து - ப்ரீதியையுடையராய்க்கொண்டு, வாழ்த்தினர் - வாழ்த்தினார்கள். (௬)

ஆறு;—(வேள்வியுள்) இவர்சிலர் ஸ்வக்ருதமான யாகபலத்தைக்கொடுக்குமளவில், வேறேசிலர் தூபதீபாதிகளால் உபசாரம் பண்ணினார்கள்; சிலர், காளங்கள் வலம்புரிகலந்தெங்குமிசைத்தனர்; வாளொண்கண்மடந்தையர், இவர்களைக்கண்ட ப்ரீத்யதிசயத்தாலே, இவர்கள் தாங்கள் வாழ்புகுகிற மங்களத்திற்காட்டில் வேறுபட்டதொரு மங்களமில்லாமையாலே, ஆழியான்றமரானநீங்கள் ஆண்மின்கள் வானகமென்று இதுதன்னையே மங்களமாக வாழ்த்தினார்களென்கிறார். (௬)

ஈடு-அவ:—ஸத்காரபூர்வகமாக தேவஸ்த்ரீகளெதிர்ந்து இவர்களை ஆஶீர்வசநங்களைப் பண்ணினார்களென்கிறார்

(வேள்வியுள்மடுத்தலும்) அவர்கள் தங்களுடைய யாகபலங்களை ஸமர்ப்பித்தவளவிலே, வேறேசிலர், அகில்புகை முதலான த்ரவ்யங்களைக்கொண்டு நல்லபுகைகளை ப்ரவர்த்திப்பித்தார்கள். (விரைகமழ்நறும்புகை) பரிமளப்ரசுரமாகையாலே ஸ்ப்ருஹணீயமான புகை.

(காளங்களித்யாதி) அவர்கள் கொடுக்கிறவற்றை யிவர்கள் கைக்கொள்ளுகிறவளவிலே, வேறேசிலர்கள், காளங்களையும் வலம்புரிக

ளையும் கலந்து த்வநிப்பித்தார்கள் (கலந்தெங்கு மிசைத்தனர்) மாறி மாறி எங்குமொக்கத்வநித்தன. (த்வநிக்கும்போது த்வநிப்பிப்பாரும் வேணுமிறே)

(ஆழியான்றமர்-ஆண்மிகள்வானகம்) "ஸர்வேஶ்வரனுக்கு சேஷபூதரான நீங்கள் இவ்விடத்தையாளிகோள்" என்றாய்த்து ஸ்தோத்ரம்பண்ணுவது. அவன்றானும் தன்விபூதியை (௧) "மதீ நா ஹி-பக்தாநாம்" என்றன்றோவிருப்பது. "ஆளுகைக்குக்குறை யென்" என்பர்கள்,

(வாளொண்கணித்யாதி) ஆதிவாஹிக கர்த்தாக்களுடைய மஹிஷிகள் வாழ்த்கின்றார்கள்: தேசாந்தரம்போன ப்ரஜையைத் தாய்மார்குளிரப்பார்க்குமாபோலே, ஒளியையுடைத்தாய் அழகியகண்களாலே குளிரநோக்கினபடி. (மகிழ்ந்தே) பர்த்தாக்களநுவர்த்திக்கையாலே விஹிதமென்று செய்கிறார்களன்று, ப்ரீதியாலே செய்கிறார்கள். இங்கு பகவத்ஸம்பந்தமேஹேதுவாக நீசராலே பரிபூதனாய்ப்போந்தவன், ஶரீரவியோகஸமநந்தரத்தில் தங்களுக்கவ்வருகில்லாதார் கொண்டாடும்படியிறே யிவன்பேறு! (௬)

ஏழாம்பாட்டு.

மடந்தையர்வாழ்த்தலும் மருதரும்வசுக்களும்* தொடர்ந்தெங்குந் தோத்திரஞ்சொல்லினர் * தொடுகடற் கிடந்த வெங்கேசவன் கிளரொளிமணிமுடி* குடந்தையெங்கோவலன் குடியடியார்க்கே.

ப:—அநந்தரம், க்ஷீரார்ணவஶாயியாய் ஸர்வாதிகனாய் அர்ச்சாவதார ஸுலபனானவனுடைய சேஷபூதர்க்கு மருத்கணங்களும் வஸுகணங்களும்பின்தொடர்ந்து ஸ்தோத்ரம்பண்ணினபடியையருளிச்செய்கிறார்.

(இ-ன்) தொடுகடல்கிடந்த அகாதமானகடலிலே கண்வளர்ந்தருளி, எம்கேசவன் - என்போல்வாரோடு ப்ரஹ்மாதிகளோடு நித்யஸூரிகளோடு வாசியற எல்லார்க்குமுத்பாதகனானகேசவனாய், எங்களையநுபவிப்பிக்கிற, அந்தபோக்ஷித்வஸூசகமாய், கிளரொளி - கிளர்ந்து ஒளியையுடைத்தாய், மணிமுடி - மணிமயமான திருவபிஷேகத்தையுடையானாய்க்கொண்டு, குடந்தையன் - திருக்குடந்தையிலே கண்வளர்ந்

(௧) ஜிதந் ௧-

தருளுகிற, கோவலன் - க்ருஷ்ணனுக்கு. குடியடியார்க்கு - ஸந்தாநமா வடிமையானவர்களைப்பற்ற, மடந்தையர் கந்தர்வஸ்த்ரீகள். வாழ்த்தலும் - வாழ்த்தினவளவிலே மருதரும் - மருத்துக்களும், வசுக்களும் - அஷ்டவஸுக்களும், பகவதநுபவத்வரையாலே அவர்கள் சீக்ரகாமிகளாகையாலே எங்கும் தொடர்ந்து - எங்கும்தொடர்ந்துசென்று - தோத்திரம் சொல்லினர் - ஸ்தோத்ரங்களைப் பண்ணினார்கள்.

தொடுதல் - தோண்டுதலாய், ஆழத்தைக்காட்டுகிறது (எ

ஆறு;—(மடந்தையர்) ஆச்ரிதரக்ஷகனாகத் திருப்பாற்கடல் திருக்குடந்தை தொடக்கமாகவுள்ள தேசங்களிலே வந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளின வெம்பெருமானுக்குக் குடியாடியாரான இவர்களை இப்படி மடந்தையர் வாழ்த்துமளவிலே, மருத்துக்களும் வசுக்களும் கந்தர்வருடைய லோகங்களன்றியே லோகாந்தரங்களும் தொடர்ந்து தொடர்ந்து ஸ்துதித்தார்களென்கிறார். (அ

ஈடு-அவ;—மருத்கணங்களும் வஸுகணங்களும் தங்களெல்லைக்கப்பாலும் தொடர்ந்துசென்று இவர்களை ஸ்தோத்ரம்பண்ணினார்களென்கிறார்.

(மடந்தையர்வாழ்த்தலும்) அத்தேவஸ்த்ரீகள் புகழ்ந்தவளவிலே, மருத்கணங்களும் வஸுகணங்களும். (தொடர்ந்தெங்கும்) தங்களெல்லைக்கப்பால் செல்லவொட்டாதேயும், சென்று. (தோத்திரஞ் சொல்லினர்) புகழ்ந்தார்கள். ஒருதேசவிசேஷத்திலே ஒருலோகத்தில் நின்றும் லோகாந்தரத்தேறப் போமவர்களாகையாலே, தங்களெல்லைக்குள்ளில் புகழ்ந்தவளவால் பர்யாப்தி பிறவாமையாலே தொடர்ந்துபுகழ்ந்தார்கள்.

அவர்கள் தாங்கள் சடக்கெனப்போகிற விதாக்கமுடைமையென்னில்; தாங்கள். (க) "கண்ணனல்லினல்லோர் காப்பேன [illegible] கம்" என்றும் "காண்பதெஞ்ஞான்றுகொலோ" என்றும் "மாக வைகுந்தம் காண்பதற்கென்மனமேகமெண்ணும்" என்றும் "உடன் கூடுவதென்றுகொலோ" என்றிருக்கையாலும், (உ) "[illegible] ஜீவேயக்ஷணமபி" என்றிருக்குமவர் சத்வரையுமவர்களாகையாலும்.

(க) திருவி-௪௭-   (உ) ரா-ஸ-

(தோடேறிட்டந்த) பரமபதத்தைத் தக்கலவிருக்கையாகவுடையவன், அத்தைவிட்டு, ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு முகங்கொடுக்கைக்காகத் திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளினபடி. (தோடேகடல்) தோண்டப்பட்டகடல். ஆழ்ந்தகடல், (எங்கேசவன்) ஆஶ்ரிதார்த்தமாக க்ருஷ்ணனாய்வந்தவதரித்து ரக்ஷித்தவன், அவதாரத்துக்குப் பிற்பாடரிழவாதபடி திருக்குடந்தையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவன்.

(எங்கோவலன்) க்ருஷ்ணன்தானேவந்து திருக்குடந்தையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறானென்கிறது. மருதரும் வசுக்களும், அவன் போய்ப்பண்ணின க்ருஷியின் பலமன்றோவென்று கொண்டாடாநிற்பர்கள். (கிளரொளிமணிமுடி) மிக்கவொளியையுடைத்தாய் ஆதிராஜ்யஸூசகமான திருவபிஷேகம். வ்யூஹவிபவங்களிலன்றிக்கே திருக்குடந்தையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற நீர்மையிலே தோற்று ஸந்தானமாக வெழுதிக்கொடுத்தவர்களன்றோ இவர்களென்றுய்த்து அவர்களாதரிப்பது. (எ)

எட்டாம்பாட்டு.

குடியடியாரிவர்கோவிந்தன் றனக்கென்று* முடியுடைவானவர்முறைமுறை யெதிர்கொள்ள* கொடியணிநெடுமதிள் கோபுரம் குறுகினர் * வடிவுடைமாதவன் வைகுந்தம்புகவே. (அ)

ப:—அநந்தரம், ஆஶ்ரிதஸுலபனான க்ருஷ்ணனுடைய வடியாரென்கிற வாதரத்தாலே பரமபதவாஸிகள் நாட்டெல்லையிலே வந்தெதிர்கொள்ள பரமபதத்தைக்கிட்டினபடியை யருளிச்செய்கிறார்.

(இ-ள்,) இவர், கோவிந்தன்றனக்கு ஆஶ்ரிதார்த்தமாக வவதீர்ணனான க்ருஷ்ணனுக்கு, குடியடியார்-அநந்யார்ஹமான குலத்தையுடைய அடியார். என்று - என்று, முடியுடை - ஈஶ்வரனோபாதி அபிஷேகாதி ஸாரூப்யத்தையுடையரான, வானவர் - நித்யஸூரிகள், முறைமுறை - தந்தரம்தரங்கள் தப்பாமல். எதிர்கொள்ள - எதிர்கொள்ள, இவர்கள் வருகிறார்களென்று, வடிவுடை - அலங்க்ருதமான வடிவையுடையனாய், மாதவன் (௧) "ஶ்ரீயாஸார்த்தம்" என்று லக்ஷ்மியோடேகூட வெழுந்தருளியிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனுடைய, வைகுந்தம் - ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே, புக-ப்ரவேஶிக்கைக்குறுப்பாக, கொடியணி-

---

(௧) வாயுபுராணம்.

தங்கள்வரவுக்கு அலங்காரமாக வெடுத்துக்கட்டின கொடியாலே அலங்கருதமாய், மாடமதில் - உயர்ந்தமதிளையுடைத்தான, கோபுரமகுறுகினார் - தலைவாசலிலேபுக்கார்கள். (அ)

ஆறு,—(குடியடியாரிவர்) குடியடியாரிவர் கோவிந்தன்றனக்கென்று, இவரை, மோக்ஷஸாம்ராஜ்யத்திலே யபிஷிக்தராயதுக்கு முடிசூடியிருந்த * அயர்வறுமமரர்கள் முறைமுறையெதிர்கொள்ள, வடிவுடைமாதவன் வைகுந்தம் புகுகைக்காக, இவர்கள்முன்னமே த்வஜபதாகாதிகளாலே யலங்க்ருதமான பெரியதிருக்கோபுரத்தைச் சென்று குறுகினார்களென்கிறார். (அ)

ஈடு-அவ;—ப்ரக்ருதி மண்டலத்துக்கவ்வருகே பரமபதத்துக்குப்புறம்பாக நித்யஸூரிக ளிவர்களையெதிர்கொள்ளுகிற படியை யருளிச்செய்கிறார்.

(குடியடியாரித்யாதி) அவனுடைய ஸௌலப்யத்திலேதோற்று ஸபரிகாரமாக வெழுதிக்கொடுத்தவர்க ளென்றுமத்து நித்யஸூரிகளாதரிப்பது. " குடந்தையெங்கோவலன் குடியடியார் " என்றது கீழே; (குடியடியாரிவர் கோவிந்தன்றனக்கு) என்றதிங்கே . "இவர்கள்விபவங்களிலே ஆஶ்ரயித்தவர்கள், இவர்கள் உகந்தருளினநிலங்களிலே ஆஶ்ரயித்தவர்கள் " என்றுமத்து அவர்கள் ஶ்லாகிப்பது.

(முடியுடைவானவர்) அவன்றன்னோபாதியும் மதிப்பில் குறைவற்றவர்களாய்க் கிவர்களையாதரிப்பார், அபிஷேகம் அவனுக்கும்நித்யஸூரிகளுக்கு மொக்குமாகில் வாசியென்னென்னில்; அவன் ரக்ஷகத்வத்துக்குமுடிசூடியிருக்கும்; இவர்கள் அடிமைசெய்கைக்கு முடிசூடியிருப்பார்கள். (முறைமுறையெதிர்கோள்ள) பர்யாயமாக வெதிர்கொள்ள. (க) "யத்ர பூர்வே ஸாத்யா:ஸந்தி தேவா:" என்றும் " அடியார்கள்குழாங்களை " என்றும் சொல்லுகிறபடியே-தங்களுக்குத் தேஶ்யரானவர்களுக்கு உத்தேஶ்ய ராகிறார்களிறே யிவர்கள்!

(கோடியித்யாதி) இவர்கள் வருகிறார்களென்று, கொடிகளாலே யலங்க்ருதமாய் ஓக்கத்தையுடைத்தாய் பரமபதத்துக்கெல்லையான திருமதிளில் திருக்கோபுரத்தைச்சென்று கிட்டினார்கள்.

(க) புருஷஸூ-

(வடிவுடைமாதவன்) (௧) "ப்ரவிவேஶ ச ஶுசீந் சைவ யுவேவவஸு தேவோபூத்" என்று-சம்ஸவதத்துக்குப்பின்பு பிள்ளையைக்கண்ட ஸ்ரீவஸுதேவரையும் தேவகியாரையும்போலவும், பெருமாளைக்கண்ட சக்ரவர்த்தி (உ) "வந்நாரீவத் ஸ்வபாயுஷ்வவ" என்று சொல்லப்பட்டாப்போலவும், (வடிவுடைமாதவன் வைகுந்தம்புகவே) தங்கள் வரவாலுண்டான ஹர்ஷத்தாலே புதுக்கணித்தவடிவையுடைய ப்ரியபதியதான பரமபதத்திலே புகுகைக்காக. வந்துகிட்டினுனென்றவாறே, தனக்கும் பிராட்டிக்கும் வடிவு இட்டுமாறினுப்போலே யாமென்கை. (அ)

ஒன்பதாம்பாட்டு.

வைகுந்தம்புகுதலும் வாசலில்வானவர் * வைகுந்தன்றமரே மரேமதிடம் புகுதேன்று * வைகுந்தத்தமரரும் முனிவரும்வியந்தனர்* வைகுந்தம்புகுவது மண்ணவர்விதியே, (௯)

ப:—அநந்தரம், "ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுடைய சேஷபூதரானவர்கள் நமக்கு உத்தேஶ்யர்" என்று, திருவாசல்காக்கும் முதலிகளாதரித்தபடியை யருளிச்செய்கிறுர்.

(இ - ள்) வைகுந்தம்புகுதலும்-ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே சென்று புக்களவிலே, வாசலில் - திருவாசல்காக்கும், வானவர் - முதலிகளானவர்கள் "வைகுந்தன்றமர்-ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுக்கு ஆதரணீயரானவர்கள், எமர் - நமக்குத்தேஶ்யர், எமதிடம்புகுது - எங்களதிகாரத்திலேபுகுரவேணும், என்று - என்று, வியந்தனர் - உகந்தார்கள். வைகுந்தத்து - அந்தேசத்திலே, அமரரும் முனிவரும் - கைங்கர்யபராரயும் குணுநுபவபராயுமிருக்கிற வமரரும்முனிவரும். மண்ணவர் - பூமியிலே ஶப்தாதிவிஷய ப்ரவணராயிருந்தவர்கள். வைகுந்தம்புகுவது - பரமபதத்தேபுகுவது, விதியே! - ஒருபாக்யமே என்று, வியந்தனர் - உகந்தார்கள்.

வியந்தனரென்கிறவிடம் "எமதிடம்புகுதென்று - வியந்தனர்" என்றும் "அமரரும் முனிவரும வியந்தனர்" என்றும் இரண்டிடத்திலுமந்வயிக்கிறது.

---

(௧) வி பு-டு-உ௦-ருஉ- (உ) ரா-அயோ-௧உ-

ஆறு;—(வைகுந்தம்) வைகுந்தம்புகுமளவில், வாசலில்வானவர், "வைகுந்தன்றமராகையாலே யெங்களுக்கு ஸ்வாமிகளான நீங்களெங்களுடைய பகவத்கைங்கர்யைக ரூபமான ஸம்ருத்திகளைக் கொள்ளவேணும்" என்று ஸமர்ப்பித்து, பகவத்குணாநுபவஜநித நிரதிசயப்ரீதிகாரித ஸர்வபரிசர்யைகபோகரான வமரரும், பகவத்குணாநுபவஜநித நிரதிசயப்ரீதியாலே அப்ராக்ருதிங்கிதரா யொரு ப்ரவ்ருத்தி பண்ணுகைக்கு க்ஷமரன்றியேயிருக்கும் முனிவரும், "பூமியுள்ளேயுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் இந்நாட்டிலேவருகைக்கு நாமென்னபாக்யம் பண்ணினோமோ!" என்று விஸ்மயப்பட்டார்களென்கிறார்.

ஈடு - அவ;—பரமபதத்திலேசென்று திருவாசலில் முதலிகளாலே ஸத்க்ருதராய், அங்குள்ள நித்யஸூரிகள் "பரமபதத்திலே வருவதே!, இதுஎன்னபாக்யபலம்!" என்று விஸ்மயப்பட்டார்களென்கிறார்.

(வைகுந்தம் புகுதலும்) பரமபதத்தைச்சென்று கிட்டினவளவிலே; திருவாசல்காக்கும் முதலிகள், "ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுடையாரெங்களுடையஸ்வாமிகள், எங்கள்பதத்தைக் கைக்கொள்ளவேணும்" என்றாய்த்தவர்கள்பாசுரம். "பயிலுந்திருவுடையார்யவரேலும் - எம்மையாளும்பரமர்" என்றவிவரைப் போலேயாய்த்தங்குள்ளாருமிருப்பது. திருவாசலில் முதலிகள். எதிரேவந்து ஸத்கரித்து, கையைக்கொடுத்து, கொண்டுபுக்கு, தங்கள்கைப்புடைகளிலேயிருத்தி, திருக்கையிலே பிரம்பையும்கொடுப்பார்களாய்த்து.

சென்று புகுகிறவர்களுக்கும் கைங்கர்யமே உத்தேச்யம்; அங்கிருக்கிறவர்களுக்கும் கைங்கர்யமே யாத்ரையாகையாலே, இவர்கள் கொள்ளுவதும் அவர்கள் கொடுப்பதும். (புகுந்து) என்றது - புகுதாகவென்றபடி. (வைகுந்தத்தமரரும் முனிவரும்) ஸ்ரீபரதாழ்வானையும் இளையபெருமாளையும்போலே. ஞானநிஷ்டரும் கைங்கர்யநிஷ்டரும் (வியந்தனர்) விஸ்மயப்பட்டார்கள் (வைகுந்தம் புகுவதுமண்ணவர்விதியே) கடலில் நீர் ஸஹ்யத்திலே போமதாப்போலே. ஸம்ஸாரிகள் பரமபதத்திலே புகுருகையாகிற பாக்யத்தைப்பண்ணுவதே! என்று விஸ்மயப்பட்டார்கள். (௯)

பத்தாம்பாட்டு.

விதிவகை புகுந்தன ரென்று நல்வேதியர் * பதியினிற்பாங்கி னிற்பாதங்கள் கழுவினர் * நிதியுநற்சுண்ணமும் நிறைகுடவிளக்க மும் * மதிமுகமடந்தைய ரேந்தினர்வந்தே. (க0)

ப:— அநந்தரம், ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் நியோகத்தாலே ஸூரிகளும் திவ்யாப்ஸரஸ்ஸுக்களு மாதரித்தபடியை யருளிச்செய்கிறார்.

(இ-ள்.) விதிவகை - நம்முடைய பாக்யரூபமான வீஸ்வரநியோக ப்ரகாரத்திலே, புகுந்தனர் - வந்துபுகுந்தார்கள், என்று - என்றுப்ரீத ராய், நல்வேதியர் - விலக்ஷணஸ்வரூபராய் (க) "ஸாத்யாஸ்ஸந்திதேவா:" என்று வேதாந்தவேத்யரான ஸூரிகள், பதியினில்-தந்தாமுடைய திவ்யஸ்தாநங்களிலே, பாங்கினில் - ஸோபசாரமாக, பாதங்கள்கழுவினர் - அவர்திருவடிகளை விளக்கினார்கள்; நிதியும் - (உ) "ஸ்ரீநிதிம்-தநமமதீயம்" என்கிறபடியே ஆஸ்ரிதர்க்கு நிதியான திருவடிநிலைகளையும், நற்சுண்ணமும் - திருமேனியோட்டை ஸ்பர்சத்தாலே விலக்ஷணமான திருச்சூர்ணத்தையும், நிறைகுடம்-பூர்ண கும்பங்களையும், விளக்கமும் - மங்களதீபங்களையும். இவர்கள் தர்சநத் தாலே, மதி - பூர்ணசந்த்ரனைப்போலே விளங்குகிற, முகம் - முகத்தை யுடையராய், மடந்தையர்-தங்கள் பாரதந்த்ர்யஸூசகமான மடப்பத் தையுடைய திவ்யாப்ஸரஸ்ஸுக்கள். வந்து - எதிரேவந்து, ஏந்தினர் - ஏந்தினார்கள். (க0)

ஆறு:—(விதிவ்வகை) நம்முடையபாக்யத்தினாலே யிங்கேபுகுந் தவனென்று, அஸ்கலிதஜ்ஞாநரான * அயர்வறுமமரர்கள், தங்கள் திருமாளிகைகளிலே யதோசிதமாக விவர்களுடைய திருவடிகளை விளக்கினார்கள்; சிரகாலவிரஹித புத்ரதர்சநத்தினாலே ஜநநீப்ரீ தையானாற்போலே இவர்களைக்கண்டு ப்ரீதைகளாய், அந்தப்ரீத்யதி சயத்தினாலே, சரத்காலத்தில் பரிபூர்ணசந்த்ரமண்டல ஸத்ருச மான திருமுகமண்டலங்களையுடையரான பெரியபிராட்டியும் ஸ்ரீபூமிப் பிராட்டியும் நப்பின்னைப்பிராட்டியும், தங்களுடைய திவ்யபரிசாரி கைகளோடேகூட, தங்களுக்கு பரமதநமான ஸ்ரீசடகோபனும் நற் சுண்ணமும் நிறைகுடவிளக்கமும் மற்றும் மங்களமானஸத்காரோப

(க) புருஷஸூ- (உ) ஸ்தோ-ரத்ந-

காணங்களையெல்லாமேந்திக்கொண்டு வந்தெதிர்கொண்டார்களென்கிறார். (கO)

ஈடு - அவ;—நித்யஸூரிகளிவர்களைக் கொண்டாடும்படியை யருளிச்செய்கிறார்.

(விதிவகைபுகுந்தனரென்று) "வைகுந்தம்புகுவது மண்ணவர்விதியே!" என்று இவர்கள் சொல்லுகிறது வார்த்தையன்றென்று வேறேசிலர் "இவர்களிங்கேவந்து புகுரப்பெற்றது நாமபண்ணின பாக்யபலமன்றோ" என்பார்கள். விஷயங்கள் நடையாடுகிற ஸம்ஸாரத்திலேயிருந்துவைத்து அநந்யப்ரயோஜநராய், பகவத்குணாநுபவம் பண்ணப்பெற்றமஹாபுருஷர்களாய், (க) "விண்ணுளாரிலும்சீரியர்" என்கிற விவர்களிங்கேவந்து புகுரப்பெற்றது நாம்பண்ணினபாக்யபலமன்றோ வென்பார்கள்.

"வைகுந்தம்புகுவது" என்றதற்கு, இங்கு (புகுந்தனர்) என்கையாலே - தங்கள் பாக்யத்தைக்காட்டுகிறது. (நல்வேதியர்) (உ) "யத்ர ஷ்யஃ ப்ரதமஜா யே புராணாஃ" (ங) "யத்ர பூர்வே ஸாத்யாஸ்ஸந்தி தேவாஃ" (ங) "... தத்விப்ராஸோ விபந்யவோ ஜாக்ருவாம்ஸஸ்ஸமிந்ததே" என்று வேதங்களாலே ப்ரதிபாத்யரானவர்கள்.

(பதியினில்) அநந்தவைநதேயாதிகள் தங்கள் திருமாளிகைகளிலே கொடுபுக்கு. (பாங்கித்யாதி) "இவரொருஸம்ஸாரிசேதநன், நாம் அஸ்ப்ருஷ்டஸம்ஸாரகந்தர்" என்று வாசிவையாதே, இவரை ஸிம்ஹாஸநத்திலே யுயரவைத்து, அவர்களுக்குப் பார்ச்வத்தாய்களிருந்து திருவடிகளை விளக்குவர்கள்.

(நிதியித்யாதி) அவ்வளவிலே, பகதப்பரிசாரிகைகள் வந்தெதிரேற்பார்கள். ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு நிதியான திருவடிநிலைகளையும் திருச்சூர்ணப்ரஸாதத்தையும், நிறைகுடங்களையும் மங்களதீபங்களையுமேந்தி, (மதிமுகமடந்தையர்) சேசாந்தரங்போன ப்ரஜைவந்தால் தாய்முகம் குளிர்ந்திருக்குமாபோலே, ஹர்ஷத்தாலே, பூர்ண

$ (பா) ப்ரஜைபக்கல்.

(க) திருவி-எகூ- (உ) யஜு-கா அ- (உ) புருஷஸூ-

சந்த்ரனைப்போலேயிருக்கிற முகங்களையுடையவர்கள் வந்தெதிர்கொண்டார்கள். (௧௦)

பதினொன்றாம்பாட்டு.

வந்தவரெதிர்கொள்ள மாமணிமண்டபத்து* அந்தமில்பேரின்பத் தடியரோடிருந்தமை * கொந்தலர்பொழிற்குருகூர்ச்சடகோபன் * சொற் சந்தங்களாயிரத்திவை வல்லார்முனிவரே (௧௧)

ப:—அநந்தரம், இத்திருவாய்மொழிக்குப்பலமாக பகவதநுபவத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

(இ - ள்) அவர் - லக்ஷ்மீஸஹாயரானவவர்தாமே, வந்து - வந்து, எதிர்கொள்ள - எதிர்கொள்ள, மாமணிமண்டபத்து - திருமாமணிமண்டபத்திலே. அந்தமில் - முடிவின்றியே, பேர் - அபரிச்சிந்நமான, இன்பத்து - ஆநந்தத்தையுடைய- அடியரோடு-ஸூரிகளோடேகூடி, இருந்தமை-இருந்தப்ரகாரத்தை,கொந்தலர்-பூங்கொத்து அலருகிற,பொழில் பொழிலையுடைய, குருகூர் திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான, சடகோபன்- ஆழ்வார். சொல் - அருளிச்செய்ததாய், சந்தங்கள் - சந்தஸ்ஸுக்களான வ்ருத்தபேதங்களையுடைய, ஆயிரத்து - ஆயிரத்து, இவை - இப்பத்தையும், வல்லார் - அநுஸந்திக்க வல்லவர்கள், முனிவர் - பரமபதத்திலே பகவத்குணமநநசீலராவர்கள்.

சந்தஸ்ஸுக்களென்று - வேதமாகவுமாம். வந்தவ ரெதிர்கொள்ள வென்று - ப்ரதாநரான விஷ்வக்ஸேநாதிகளாகவுமாம்.

இது கலிவிருத்தம்.

ஆறு:—(வந்தவர்)ஸர்வேஶ்வரனும் ஸ்ரிய:பதியாயிருந்த வெம்பெருமான் றானும் வந்தெதிர்கொள்ளத் திருமாமணிமண்டபத்திலே சென்று அந்தமில்பேரின்பம் விளையும்படியாக அயர்வறுமமரர்களோடேகூடத் தாமிருந்தமையைச் சொன்ன வித்திருவாய்மொழியை வல்லார், அந்தமில்பேரின்பத் தடியேரோடிருக்கப் பெறுவரென்கிறார். (௬)

ஈடு- அவ:—நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி யப்யஸித்தவர்கள் நித்யஸூரிகளோடொப்பரென்கிறார்,

(வந்தவரெதிர்கொள்ள) பிராட்டியோடே கூட வெம்பெருமான் றான்வந்தெதிர்கொள்ள. அப்ராக்ருதரான * அயர்வறுமமரர்களென்னவுமாம். (மாமணிமண்டபத்து) ஆஸ்தாநமான திருமாமணிமண்டபத்திலே. (அந்தமில்பேரின்பத்து) * அநந்தக்லேசபாஜநத்துக்கெதிர்தட்டிறே; ஸம்ஸாரத்தில் ஸுகமென்று ப்ரமிக்குமித்தனை துக்கமேயுள்ளது, பண்டு ஒருவன் மேலே அம்பைவிட "ஸம்ஸாரத்திலாயிரம் கூற்றிலொரு க்ஷணமாயிற்று ஸுகமுள்ளது. அத்தையும் புஜிக்கவொட்டிற்றில்லையே" என்றானிறே.

(அடியரோடிருந்தமை) "அடியார்கள் குழாங்களை - உடன் கூடுவதென்றுகொலோ" என்று ஆசைப்பட்டபடியே யிருந்தமை (கொந்தலரித்யாதி) நித்யவஸந்தமான சோலையையுடைத்தான திருநகரியையுடைய வாழ்வாரருளிச்செய்த. போக்கிலே யொருப்பட்டவாறே திருநகரியே தொடங்கிப்போலேகாணும் சோலைசெய்வது (சந்தங்களாயிரத்து) சந்தஸ்ஸுக்களையுடைத்தான வாயிரமென்னுதல், சந்தோரூபமான வாயிரமென்னுதல்.

(இவைவல்லார்முனிவரே) இப்பத்தை யப்யஸிக்கவல்லார் அந்தேசத்திலே பகவத்குணாநுபவம்பண்ணி அதிலேயித்தா அதுக்கவ்வருகு கால்வாங்கமாட்டாதேயிருக்குமவர்களைப்போலேயாவர்கள். (௧௧

பத்தாம்பத்து ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

முனியே-ப்ரவேசங்கள்.

ஆறு:—(முனியேநான்முகனே) இப்படி* அந்தமில்பேரின்பத்தடியரோடிருந்த வாழ்வார், தாமிந்த ப்ரக்ருதியிலேயிருந்தவிருப்பைக் காணுவென்று ஏங்கிக்கூப்பிடுகிறார்.

ப;—பத்தாந்திருவாய்மொழியில், கீழ் அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே போய் தேசவிசேஷத்திலேபுக்குத் திருமாமணி மண்டபத்திலேயேறி ஸூரிபரிஷத்திலே அந்தர்ப்பவித்து நிரதிசயாநந்தயுக்தனாய்க்கொண்டு முக்தனிருக்குமிருப்பை அபரோக்ஷிப்பிக்க, பரஜ்ஞாநத்தாலேயிது தம்முடையபேறாக ஸாக்ஷாத்கரித்து அநுபவித்தவர், அந்த ஸமாதிகொலைந்தவாறே முன்பிருந்த ஸம்ஸாரத்தைத் தர்ஶித்து "கொடுவுலகங்காட்டேலே" என்று தாமஞ்சியிருந்த ஸம்ஸாரத்தை தர்ஶித்து மிகவுமார்த்தராய், அபரோக்ஷவித்தமான விப்பேற்றைப் பெற்றல்லது தரிக்கமாட்டாதபடி பரமபக்திரூபமான நிரவதிகாபிநிவேசம்பிறந்து இவ்வளவும் நம்மைப் புகுர நிறுத்தினவன் தானே முழுக்க நிர்வஹிப்பானாக வேறிட்டுக்கொண்டு பெரியதிருவடிதிருத்தோளிலே ஸந்நிஹிதனாய்த் தந்தலையிலே திருவடிகளை வைத்து பலப்ரதாநத்திலே அதித்வரிதனாம்படியையநுஸந்தித்து.

அவ்வநுஸந்தாநபாவநத்வத்தாலே அபரோக்ஷவித்தனான ஸர்வேஶ்வரனுடைய உபகாரமானபோக்யவிக்ரஹத்தையும், லக்ஷ்மீவல்லபத்வத்தையும், ஸர்வகாரணத்வத்தையும், ஸமஸ்தவஸ்து ப்ரகாரயோகத்தையும், அதிசயிதபோக்யத்வத்தையும், அத்யந்தப்ரணயித்வத்தையும், ஆஶ்ரிதரக்ஷகத்வத்தையும், ஸர்வாந்தராத்மத்வத்தையும், ஸ்வஸ்தப்ரதாநத்வத்தையும், பரிபூர்ணபோகப்ரதத்வத்தையுமநுபவித்து, ஏவம்விசிஷ்டனான ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸந்நிதியில் தம்முடையவார்த்தியும், அபிநிவேசாதிசயமும் தோற்றும்படி அவனுடைய வுபகாரகத்வாதிகளைச் சொல்லி மறுக்கவொண்ணாதபடி பிராட்டிதிருவாணையிட்டு, "ஸர்வப்ரகாரரக்ஷகனானநீ யெனக்குபூர்ணாநுபவத்தைத்தரவேணும்" என்று மிகவும் கூப்பிட. அவனும் இவருடைய வரவுக்கீடாக குணவிக்ரஹவிபூதி பரிபூர்ணனாய்க்கொண்டு பிராட்டியோடுங்கூட ஏகரஸமாம்படிஸம்ஶ்லே

ஷித்த ப்ரகாரத்தையநுபவித்து, இனி யிந்தபேற்றுக்குத் தட்டில்லையென்று நிஷ்கர்ஷித்து, தாம் அவாப்த ஸமஸ்தபலரானபடியைப்பேசி முடித்தருளுகிறார்.

ஈடு:—பரமபதத்திலேபுக்கு "அந்தமில்பேரின்பத் தடியரோடிருந்தமை" என்று நிரதிசயாநந்தயுக்தரா யத்திரளிலேயிருந்தவிப்பு ஜ்ஞாநாநுஸந்தாநமாத்ரமாய் பாஹ்யஸம்ச்லேஷத்துக்கு யோக்யமன்றிக்கே யிருக்கிற விதுக்குமேலே, "இல்லைகண்டீரின்பம" என்றும் "பிறப்பாம்பொல்லாவருவினைமாயவன் சேற்றள்ளல்பொய்ந்நிலம்" என்றும் தாம்பிறர்க்குபதேசிக்கிற ஸம்ஸாரத்திலே ப்ரக்ருபத்தராயிருக்கிறபடியைக்கண்டு, மேருசிகரத்திலே நிர்த்துக்கஸுகோத்தரனாயிருக்கிறவொருவன், துக்கபஹுளமாய் துஸ்தரமாய் பேராழமாய் ஓரிடத்திலும் ஸ்த்திதியின்றிக்கே யிருக்கும்படியான பாதாளத்திலேவிழுந்து நோவுபடுமாபோலே அவஸந்நராய்,

அதுக்குமேலே, தமக்கவன்பண்ணுகைவந்தபடியையும், தன்னைப்பெறுகைக்கு உபாயம் தானேயல்லதின்றிக்கே யிருக்கிறபடியையும் தன்தலையிலே யொருஸாதநத்தை யேறட்டுக்கொண்டு நஷ்டிக்குமவனுக்கும் தன்னைப்பார்த்திருக்கவேண்டும்படி ஸர்வரக்ஷகனாயிருக்கிற விருப்பையுமநுஸந்தித்து, அக்ஷணத்திலே பெறாமையாலே "இப்படியிருக்கிறவன் நம்மையிங்ஙனே நோவுபட விட்டுவைப்பதே! என்று மிகவுமவஸந்நராய்,

மாதாபிதாக்கள் ஸந்நிதியுண்டாயிருக்க பசியாலும் தாஹத்தாலும் நோவுபடுகிற ஸ்தநந்தயப்ரஜை ஆர்த்தியின்மிகுதியாலே தாய்பேரைச்சொல்லிக் கூப்பிடுமாபோலே,* வைவேவழலைக்கிற்படியையுடையதாம், தம் ஸ்வரூபத்தையநுஸந்திக்க க்ஷமமன்றிக்கே, தூதர்வாய்விட்டு நீட்டுகையுமன்றிக்கே, அவன்றன்னை நேரேசென்று பிராட்டியாணையிட்டுத் தலக்கற்றுச்சொல்லும்படியான வாற்றாமையாலே நிர்க்குணருடைய ஹ்ருதயங்களுங்கூட விரங்கும்படியாகவும், அவனுக்குத்தம்மை ரக்ஷித்தல்லது பரமபதத்திலுமிருப்பரிதாம்படியாகவும், காட்டுத்தீயிலே யகப்பட்டாரைப்போலே ஆர்த்தத்வநியோடே பெருமிடறுசெய்து கூப்பிட்டு, (க) "ஸாவர்ணாவஸா காகுத்ஸ்த ஸமுத்ஸ்ருஜ்ய ... ஸாகாம்ருகாராவணஸா

(க) ரா-யு-

கார்த்தா ஜக்ருப்ஸரண்யம் ஸமரணம்ஸ்மராமம் " என்கிறபடியே-தரிக்கமாட்டாமையாலே அவன் திருவடிகளிலே சரணம்புக;

பரமதயாளுவாகையாலே " இவரையிப்படியே நோவுபடவிட்டுவைத்தோமாகாதே! " என்று இவரிலுங்காட்டில் தான்நொந்து, பிராட்டிமாரோடேகூடப் பெரியதிருவடிமேலே இவரபேக்ஷித்தபடியே பூர்ணமாகவந்துதோற்றி, இவருடைய ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தையுமறுத்து, " அடியார்கள்குழாங்களை - உடன்கூடுவ தென்றுகொலோ " என்று இவராசைப்பட்டபடியே அத்திரளிலே புகப்பெற்று, "என்னவாவறச்சூழ்ந்தாயே " என்றும் "அவாவற்றுவீடுபெற்ற" என்றும் இவர்தாமே சொல்லும்படி இவர்விடாயும்தீர்ந்து இவருக்கு மவ்வருகான தன்விடாயும்தீரும்படி ஸம்ஸ்லேஷித்தருளினானென்கிறார்.

இப்ப்ரபந்தத்துக்கு ப்ரமேயமானவஸ்து-ஸர்வேஸ்வரன்; இப்ப்ரபந்தம் - * அவாவிலந்தாதி: * மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவர்-கவிபாடினார், இனி இவருடையவவதாரந்தான்-ஸர்வேஸ்வரனுடையவவதாரத்தோபாதி ஸாதுக்களுடைய ஸுக்ருதபலம்.

முதற்பாட்டு.

முனியே நான்முகனே முக்கண்ணப்பா * என்பொல்லாக்கனி
வாய்த்தாமரைக்கண்கருமாணிக்கமே என்கள்வா* தனியேனாருயி
ரேயென்தலைமிசையாய் வந்திட்டு *, இனிநான் போகலொட்டே
னென்றும் மாயஞ்செய்யேலென்னையே. (௧)

ப:—முதற்பாட்டில், ஸ்ருஷ்ட்யாதிமுகத்தாலேயடியேபிடித்துஉபகாரகனாய்ப்போந்து வடிவழகைக்காட்டிருசியைப்பிறப்பித்து உன்னையொழியச் செல்லாதபடியாக்கி என்னையநுபவிப்பிப்பதாக த்வரித்துவந்து ஸந்நிஹிதனானநீ. இனி குணாவிஷ்காரத்தாலே வஞ்சித்து அகலப்போகவிசையேனென்கிறார்.

(இ - ள்.) நாமரூபவிபாகாநர்ஹமாய், சிதசித்விசேஷிதமாய்க்கொண்டு ஸம்ஹ்ருதமாய், (௧) "ஸதேவ ஸோம்யேதம்" "ஏகமேவாத்விதீயம்" என்னும்படி ஏகீபவித்துக்கிடக்கிறதசையிலே, (௨) "பராவரேஸம் தம்-ஆகாஸவாயவந்நிவேதிதம் " என்கிறபடியே ஆஸ்பணார்த்தமாகக்

(௧) சாந்தோ-௬-௨-௧- (௨) விஷ்ணுதத்வே-

கொண்டு சேதநர்க்குக் கரணகளேபரங்களைக் கொடுப்பதாக * தயமாநமநாவாய்க்கொண்டு, முனியே - ஸ்ருஷ்டிப்ரகாரத்தை மநநம்பண்ணுமவனாய், மஹதாதிரூபஸமஷ்டியை ஸ்வயமேவஸ்ருஷ்டித்து, அண்டாந்தர்வர்த்தியான வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டியைப் பண்ணுகைக்காக, நான்முகனை (௧) "ஸ்ருஷ்டிம் ததஃகரிஷ்யாமி த்வாமாவிஶ்ய ஜாபதே ஸ்ருஷ்டிம் ததஃகரிஷ்யாமி த்வாமாவிஶ்யப்ரஜாபதே" என்கிறபடியே சதுர்முகனை சரீரமாகவுடையையாய், ஸம்ஹ்ருதிஸமயத்தில் ஸ்ருஷ்டமான ஜகத்தினுடைய வுபஸம்ஹாரார்த்தமாக. முக்கண்ணப்பா-ஶக்திஸூசகமான த்ரிநேத்ரத்தையுடையனாய் அதிப்ரவ்ருத்த காரணருடைய வுபஸம்ஹாரத்தாலே உபகாரகனான ருத்ரனை ஶரீரமாக வுடையையாய், அவர்களிருவர்க்கும் நடுவே ரக்ஷகனானதசையிலே. என்-எனக்கு. கனி - உன்பக்கலிலே ருசிபிறக்கைக்கடியான பக்வபலம்போலேபோக்யமான, வாய் - அதரத்தையும், தாமரை - தாமரைப்பூப்போலே தர்ஶநீயமான, கண் - கண்ணையுமுடைத்தா யிருப்பதொரு, பொல்லா - தொளையாத, கருமாணிக்கமே - கருமாணிக்கம்போலே யிருக்கிற வடிவையுடையையாய். என் - அநாதியாக ஆத்மாபஹாரம்பண்ணிப் போந்தசோரனான என்னையும். கள்வா - அவ்வழகாலே யறியாதபடி வஞ்சித்து அபஹரித்துக்கொண்டவனாய், தனியேன்-அப்ராப்தபலனாகையாலே தனிமைப்பட்டவெனக்கு, ஆருயிரே-குணவிஷ்காரத்தைப்பண்ணித் தன்னையொழியச் செல்லாதபடி யெனக்குப்பரிபூர்ணப்ராணனானவனே, "செழும்பறவை தானேறித்திரிவான தாளிணையென்தலைமேலே" என்னும்படி, என் - என், தலை - தலைக்கு, மிசையாய் - மேலாய்க்கொண்டு. வந்திட்டு-வந்து சமைந்து. இனி-ஸம்ஸாரதோஷத்தோடேபுருஷார்த்தத்தையு மாவிஷ்கரித்து ஆர்த்தியையும் அபிநிவேசத்தையும் ஜநிப்பித்தபின்பு, நான் - உன்னாலே லப்தஜ்ஞாநப்ரேமனாய்க்கொண்டு அதித்வரிதனாய் உன் த்வரையையு மறிந்திருக்கிறநான். போகலொட்டேன்-முனபுபோலே நீ யகன்றுபோகவிசையேன், என்னை - உன்னைப்பெறுவிடில் முடியும்படி யானவென்னை, ஒன்றும்-ஸம்ஸாரதசையில் விஷயாந்தரங்களைக்காட்டி அந்யபரனாக்கினவோபாதியாதல். ருசிபிறந்தபின்பு குணவிஷ்காரங்களைப்பண்ணி ஆஶ்வஸிப்பித்தவோபாதியாதல் சிறிதும், மாயஞ்செய்யேல் - வஞ்சியாதொழியவேணும். (௧)

(௧) விஷ்ணுதர்ம-௬௭-

ஆறு;—நிகிலபுவந நிர்மாணத்ராண ஸம்ஹாரணாதிலீலனாய், நிரவதிகஸௌந்தர்யஸௌகுமார்யலாவண்ய யௌவநாத்யபரிமிதோதாரகுணஸாகரனாயிருக்கவுன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களைக் காட்டி யென்னைத் தோற்பித்தடிமையாக்கி, எனக்கொருவனுக்கு மூன்னுடையகுணங்களையே தாரகமாக்கி, என்னெஞ்சம் நிறையப்புகுந்திருந்தவுன்னை இனிநான் போகவொட்டேன், இனி பண்டுபோலே யுன்னுடைய குணசேஷ்டிதாதிகளை யென்னெஞ்சிலேகாட்டி வஞ்சித்து, என்னையொன்றும் மறப்பிக்கவொண்ணாது; இனிமெய்யேவந்து கலந்தருளவேணுமென்று கொண்டு, தம்முடையவபேக்ஷிதம்செய்தல்லதெம்பெருமானுக்குத் திருநாட்டிலுங்கூட விருக்கவொண்ணாதபடிதாருபடி, பெரியவார்த்தியோடே பெருங்கூப்பீடாகக் கூப்பிடுகிறார். (௧)

ஈடு-அவ;—நிர்ஹேதுகமாக வுன்னுடையஸௌந்தர்யாதிகளைக் காட்டி யெனக்கு உன்னையொழியச் செல்லாதபடிபண்ணி யென்னை துஸ்ஸஹமான ஸம்ஸாரத்திலேவைத்து, நீபோய்ப் பண்டுபோலே யொருகுணாவிஷ்காரத்தைப் பண்ணிவிடவொண்ணாதென்கிறார்,

(மூனியே) (௧) "ஸர்வம் [illegible] - ஸர்வம் கல்விதம் ப்ரஹ்மதஜ்ஜலாநிதி" என்றும் (உ) "[illegible] - ஸ்ருஷ்டௌஸ்ருஜதி சாத்மாநம் விஷ்ணுːபால்யஞ்சபாதிச। உபஸம்ஹரீயதேசாந்தே ஸம்ஹர்த்தாசஸ்வயம்ப்ரபுː" என்றும் (௩) "[illegible] - ஸவஸ்ருஜ்யஸ்ஸசஸர்க்ககர்த்தா ஸஏவபாத்யத்திசபால்யதேச। ப்ரஹ்மாத்யவஸ்தாபிரஶேஷமூர்த்திர் விஷ்ணுர்வரிஷ்டோ வரதோவரேண்யː" என்றும் (௪) "[illegible] - மமைவாம்ஶோ ஜீவலோகே" (௫) "[illegible] - அம்ஶோநாநாவ்யபதேஶாத்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே - சிதசித்விசிஷ்டனான் தனக்கே ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களாகையாலே.

---

(௧) சாந்தோ-௩-௧௪ (உ) வி-பு-௧-உ-௬௭- (௩) வி-பு-
(௪) கீதை-௧௫- (௫) ப்ரஹ்மஸூ-உ-௩-௪உ-

(௧) "ப்ருதிவ்யப்ஸு ப்ரலீயதே, ஆபஸ்தேஜஸி லீயந்தே, தேஜோ வாயௌ லீயதே, வாயுராகாஶே லீயதே, ஆகாஶமிந்த்ரியேஷு, இந்த்ரியாணி தந்மாத்ரேஷு, தந்மாத்ராணி பூதாதௌ லீயந்தே, பூதாதிர்மஹதி லீயதே, மஹாநவ்யக்தே லீயதே, அவ்யக்தமக்ஷரே லீயதே, அக்ஷரம் தமஸி லீயதே, தம: பரே தேவ ஏகீபவதி - ப்ருதிவ்யப்ஸு ப்ரலீயதே, ஆபஸ்தேஜஸி லீயந்தே, தேஜோ வாயௌ லீயதே, வாயுராகாஶே லீயதே, ஆகாஶமிந்த்ரியேஷு இந்த்ரியாணி தந்மாத்ரேஷு, தந்மாத்ராணி பூதாதௌ லீயந்தே, பூதாதிர்மஹதி லீயதே, மஹாநவ்யக்தே லீயதே, அவ்யக்தமக்ஷரே லீயதே, அக்ஷரம் தமஸி லீயதே, தம: பரே தேவ ஏகீபவதி" என்று கொண்டு - தன்னோடே அவிபக்தமான வித்தை (உ) "ஸோऽகாமயத பஹுஸ்யாம்" என்று ஸங்கல்பித்து விபக்தமாக்கி, தமஸ்ஸாக்ஷாத்காரமாக்கி, அத்தை அக்ஷரமாக்கி, அக்ஷரத்தில் நின்றும் அவ்யக்தத்தையுண்டாக்கி, அவ்யக்தத்தில் நின்றும் மஹானையுண்டாக்கி, மஹானில் நின்றும் அஹங்காரத்தையுண்டாக்கி, அஹங்காரத்தில் நின்றும் பூததந்மாத்ரங்களையுண்டாக்கி, அவற்றை பூதங்களாக முற்றுவித்து அண்டஸ்ருஷ்டிபர்யந்தமான ஜகத்ஸ்ருஷ்டியைப் பண்ணுவதாயுள்ள திவ்யஸங்கல்பத்தையுடையனாய், பகவச்சப்தவாச்யனாய், பரப்ரஹ்ம பரமாத்மாதி ஶப்தங்களாலே வேதாந்தங்களிற் சொல்லப்பட்ட, ஸ்வரூபேணாவஸ்திதனாயிருந்த பரமபுருஷனென்றவாறு.

(முனியே) (௩) "ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத்-ஸதேகாகீ ந ரமேத" என்கிறபடியே - ஸகலபதார்த்தங்களும் தந்தாமுடைய நாமரூபங்களையிழந்து ப்ரஹ்மத்தினுடைய நாமரூபமேயாய் அசித்கல்பமாய்க் கிடந்தாப்போலே, ஸர்வஸ்வாமியான தானும் இவற்றை நினைந்து அசித்கல்பனானபடியைச் சொல்லுகிறது. (முனியே) (ச) "ததோ நாராயணோ தேவ: ஸர்வாத்மா ஸர்வபாவந: ப்ரஹ்மரூபம் ஸமாஸ்தாய" ... "ததோ நாராயணோ தேவ: ஸர்வாத்மா ஸர்வபாவந: ... பதி" என்று-கடல்கொண்டவஸ்துவை நாகினைக்குத் திருவாய்

(௧) ஸுபால-உ-
(உ) தை-ஆந-உ-
(௩) மஹோபநிஷத்-
(ச) ரா-ஸு-௧-௧-

ஸித்தாப்போலேயன்றே, உருமாய்ந்தப்ரஜைகளையுண்டாக்க நிமநம் பண்ணிற்று (க) “பஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி” என்று மஹதாதிவிசேஷாந்தமான ஜகத்ஸ்ருஷ்டியைப்பண்ணுவதான மாநஸமான ஸங்கல்பத்தையுடையையாயிருந்துள்ள ஸர்வாதிகனே.

நாணில்லாதவன்று நிர்ஹேதுகமாக வென்னையுண்டாக்கினநீ, நானுண்டாய் நோவுபடுகிற வின்றெனக்கு உதவவேண்டாவோ. (முனியே!) “அம்மே!” என்பாரைப்போலே, அதாகிறது - கரணகளேபரவிதுரமா யிவைகிடந்தவன்று உண்டாக்கினாய், ஆசைப்பட்டவெனக்கு இன்று உதவலாகாதோ, நீ நினைக்குமன்றோ உதவலாவது, நான்நினைக்குமன்று உதவலாகாதோ, (உ) “ஶரவர்ஷமாராவண ஸாயகார்தா ஜக்மு: ஶரண்யம் ஶரணம் ஸ்மராமம் ம்ருகாராவணஸாயகார்த்தா ஜக்முச்ஶரண்யம் ஶரணம்ஸ்மராமம்” என்றும் (ங) “ராக்ஷஸைர்வத்யமாநாநாம் வாநராணாம் மஹாசமூ: ஶரண்யம் ஶரணம் யாதா ராமம் தஶரதாத்மஜம் ராக்ஷஸைர்வத்யமாநாநாம் வாநராணாம் மஹாசமூ: ஶரண்யம்ஶரணம்யாதா ராமம் தசரதாத்மஜம்” என்றும் சொல்லுகிறபடியே-உன்னையொழிய வொருபுகலில்லாதார்க்கு உதவுமவனன்றோ வென்கிறார்.

(நான்முகனே) (ச) “யோ ப்ரஹ்மாணம் விதயாதி பூர்வம் யோப்ரஹ்மாணம் விததாதிபூர்வம்” என்று ப்ரஹ்மாவைஸ்ருஷ்டித்து, ஜீவத்வாரா அநுப்ரவேசித்து, சேதநரானபுருஷர்கள் அசேதநமான ஸ்வம்ஸ்வம் சரீரங்களைக்கொண்டு தந்தாம் நினைவுக்குத்தக்கபடி கமநாகமநாதிசேஷ்டிதங்களைப் பண்ணுமாபோலே, ஸ்வசரீரபூதனை சதுர்முகனுக் கந்தர்யாமியாய், அவனைக் கொண்டுமற்றும் ஸங்கல்பாநுகுணமாக தேவதிர்யங்மநுஷ்யஸ்த்தாவரரூபமான ஜகத்ஸ்ருஷ்டியைப் பண்ணினபடியைச் சொல்லுகிறது.

இத்தால் - இவன் நினைத்தவன்று ஏதேனுங்கொண்டு கார்யங்கொள்ளலாமாகாதேயென்கை. இருந்துபடைக்கு மாஸநத்தோபாதி ப்ரஹ்மா; அசேதநமான மஹதாதிகளைக்கொண்டு ஸ்ருஷ்டித்ததோடு சேதநனை ப்ரஹ்மாவைக்கொண்டு ஸ்ருஷ்டித்ததோடு வாசி

(க) ஸத-ஆ-　　(உ) ரா-யு-கூ0-சகூ-

(ங) ரா-யு-கூ0-ச　　(ச) ச்வேதா-கூ-

யில்லை யிவனுக்கு; சேதநரென்றும் அசேதநங்களென்றும் தன் தான் வாசியுண்டேயாகிலும், அவனைக்குறித்துப் பாரதந்த்ர்யமி திவிரண்டுமொக்கும்.

தேவதிர்யங்மநுஷ்யரென்றும் ப்ராஹ்மணக்ஷத்ரிய வை ரென்றும் ஸ்வசரீரங்களைக்காட்டும் சப்தங்களாலே அவற்றில் வே யிருந்துள்ள தாங்களும் சொல்லப்பட்டாற்போலே, இங்கும், "யஸ்ய ப்ருதிவீ சரீரம்-யஸ்யாப: சரீரம் - யஸ்யாத்மா ரம்-யஸ்ய ப்ருதிவீ சரீரம்" என்றும் (உ) 'ஜகத் ஸர்வம் சரீரந்தே" (ந) "தாநி ஸர்வாணி தத்வபு:" (ச) "தத்ஸர்வம் வை ஹரேஸ்தநு:" என்றும் சொல்லுகிறபடியே-சரீரவாசகசப்தம் சரீரிபர்யந்தம் ஸ்வார்த்தாபிதாநம் பண்ணக்கடவதான யத்தாலே, ஸ்வசரீரபூதனை சதுர்முகனைக்காட்டக்கடவ சதுர் சப்தத்தாலே - அவனில்வேறாய் அவனுக்கு ஆத்மாவாயிருக்கு பெருமான் சொல்லப்படுகையாலே, "நான்முகனே" என்னுஞ்சொல்லாலே எம்பெருமானை ஸம்போதிக்கிறது.

(முக்கண்ணப்பா) (ரு) "யஸ்ய ... ஷ்டந் - யஸ்ய ப்ரஹ்ம ச க்ஷத்ரஞ்ச உபே பவத ஓதந:" (சு) "ம்ருத்யுர்யஸ்யோபஸேசநம்" என்று சொல்லுகிறபடியே - ஸம்ஹார்யங்களோடே கூட ஸம்ஹாரகனையு ஸம்ஹரிக்கிற ஸர்வேஶ்வரனுக்கு சரீரபூதனான த்ரிநேத்ரனையும் போன சப்தத்தினாலே - அவனில் வேறாய் அவனுக்கு ஆத்மாவான வெம்பெருமானை ஸம்போதிக்கிறது. (அப்பா) உபகாரக ஷ்டியிலும் முபகாரமிறே ஸம்ஹாரம். ... லும் ஸத்தை கிடக்கும், சடக்கென ஸம்ஹரியாவிடில் ஸத்தையழிய வேண்டும்படி திப்பிலியாய்த்துக் கைவளர்வது.

என்னனையென்னில்; தந்தாம் ... கொள்ளுமவரைப்போலே, ஸ்ருஷ்டிக்கும் ... யே தீம்புக்குடலானவாறே, இறைப்பனைக் ...

(க) ப்ருஹ- (உ) ரா-யு-ககஎ- (ந) வி-பு-க-உஉ-அஙி-
(ச) வி-பு-க-உஉ-ந அ- (ரு) கட-வ-உ-உரு-

விலங்கிட்டு ரக்ஷிக்கும் மாதாபிதாக்களைப்போலே, கரணகளேபரவிதுரமாக்கி ஸம்ஹரித்திட்டுவைக்கையு முபகாரமாயிருக்கிறபடி; (க) "தயா-ஸம்ஹாரகஃ - ததா-ஸம்ஹாரகஃ" என்கிறபடியே - (உ) "ஏகோ ஹவை நாராயண ஆஸீத் । ந ப்ரஹ்மா । நேசாநஃ । நேமே த்யாவாப்ருதிவீ । ந நக்ஷத்ராணி । நாபோ நாக்நிர் ந ஸோமோ ந ஸூர்யஃ ॥ ஸ ஏகாகீ ந ரமேத । தஸ்ய த்யாநாந்தஸ்தஸ்யைகா கந்யா தசேந்த்ரியாணி - ஏகோ ஹவை நாராயண ஆஸீந்ந ப்ரஹ்மா । நேசாநஃ । நேமே த்யாவாப்ருதிவீ । ந நக்ஷத்ராணி । நாபோ நாக்நிர் ந ஸோமோ ந ஸூர்யஃ ॥ ஸ ஏகாகீ ந ரமேத । தஸ்ய த்யாநாந்தஸ்தஸ்யைகா கந்யா தசேந்த்ரியாணி" இத்யாரப்ய (உ) "அத புநரேவ நாராயணஸ் ஸோऽந்யம் காமம் மநஸா த்யாயீத । தஸ்ய த்யாநாந்தஸ்தஸ்ய லலாடாத் ஸ்வேதோऽபதத் । தா இமா ஆபஃ । தாஸு தேஜோ ஹிரண்மயமண்டம் । தத்ர ப்ரஹ்மா சதுர்முகோऽஜாயத । அத புநரேவ நாராயணஸ் ஸோऽந்யம் காமம் மநஸா த்யாயீத । தஸ்ய த்யாநாந்தஸ்தஸ்ய லலாடாத் ஸ்வேதோऽபதத் । ஸ்வேதாத் புத்புதமபவத் । புத்புதாத் த்ர்யக்ஷச் சூலபாணிஃ புருஷோऽஜாயத -

அதபுநரேவநாராயண ஸ்ஸோऽந்யம் காமம்மநஸா த்யாயீத। தஸ்ய த்யாநாந்தஸ்தஸ்யலலாடாத் ஸ்வேதோऽபதத் । தா இமா ஆபஃ। தத்ஹிரண்மயமண்டமபவத் । தத்ர ப்ரஹ்மா சதுர்முகோऽஜாயத ॥ அதபுநரேவ நாராயணஸ்ஸோऽந்யம் காமம் மநஸா த்யாயீத । தஸ்யத்யாநாந்தஸ்தஸ்ய லலாடாத்ஸ்வேதோऽபதத் । ஸ்வேதாத்புத்புதமபவத் । புத்புதாத் த்ர்யக்ஷஶ்ஶூலபாணிஃ புருஷோऽஜாயத" என்று சொல்லுகிற மஹோபநிஷத்வாக்யத்தை ப்ரத்யபிஜ்ஞைபண்ணுவிக்கிறது (முனியேநான்முகனே முக்கண்ணப்பா) என்று; (ங) "ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி அந்தகரணீம்-ஸ்ருஷ்டிஸ்தித்யந்தகாரணீம்" இத்யாதி.

(என்போல்லாக்கனிவாய்த் தாமரைக்கண்கருமாணிக்கம்) ஸ்ருஷ்டிக்கும் ஸம்ஹாரத்துக்கும் நடுவு, பருந்திருஞ்சிறை போலே யிருஞ்சிக்கொண்டுபோவர்களிறே ரக்ஷகரில்லாவிட்டால்; அதுக்காக, ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹார கர்த்தாக்களாய் ஆதிதேவர்களாயுள்ள ப்ரஹ்மருத்ரர்

(க) ஜிதங- (உ) மஹோபநிஷ- (ங) வி-பு-க-ங-சஎ-

கள்ளபடியே தானிருந்தவாறுவாய்ஸ்யபோதிர் யதுவம்ஸ்யபோதி ரோத்த தாத்தனைக்கொண்டு திருவவதாரம்பண்ணினாற்போலே, ஆகையாலே இவை யின்றுஞாயமாவாஸ்வஸ்வரூபத்திலே திருவவதாரம்பண்ணி ரக்ஷிக்கும்படியைச்சொல்லி ஸம்போதிக்கிறது.

கண்ணைற்றுச் செய்யவேண்டிவந்தான்றாகையாலே ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களுக்கு ஆளிடிட், ரக்ஷணமாகிறது தானே தன்னையிட்டு பண்ணிச் செய்யவேண்டிவந்தான்றாகையாலே வேறாயிடவொண்ணாது ஆளிட்டாலும் வேறுசிலரால் ரக்ஷிக்கவொண்ணாது; (௧) "நஸம் வாஹநவாரீருத்ரமேகவநேஷு ஸம்ஸாரபீடா – ரக்ஷணப்ரதாரகமர்த்த்யம்ருதேஸர்வேஸ்வரம்ஹரிம்" என்றும் (௨) "நஸம்பரிதாபஸிநா ஞாநாநெ விபரீதவிந்து கடநெ - ஸம்ஸ்தாநஸ்ருஷ்டிநிவத்வாந்த விநாமபாமக்ஷித்ருக்ஷ் - ஸம்பத்ஸ்யஹாரே விநாயகம் வர்த்தநே ஸமர்த்தோதத்யஸ்ய நதகஸ்தித் தம்விநாபுருஷோத்தமம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே.

(என்பொல்லாவித்யாதி) "நான்முகனே, முக்கண்ணப்பா" என்கிறவிடத்தில் கண்ணைச்செம்பெளித்துக்கொண்டுபோய் விசேஷ யத்திலே பிளைப்பார்கள்; இங்கு, விசேஷணத்தை உத்தேசப்ரகாரமா படியைச்சொல்லுகிறது (என்பொல்லாக்கமலப்பூங் காரொக்குங் கருமாணிக்கமே) என்று, ஆழ்வார்கள் தாங்கள் திருமேனிக்குப் பால் போகவுரியார்களிறே; இத்தை ஸாமாந்யமாகச் சொல்லாதிருக்கச்செய்தே, இத்தைவிட்டு திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தளவும் போவானென் றது-இத்தைவிடச்சொல்லுகிறதன்று, திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தளவும் போவானென்னைகளிலே தாத்பர்யம் (பொல்லா) என்கிறவித்தை (கருமாணிக்கம்) என்கிறத்தோடே சேர்ப்பது (பொல்லா-கருமாணிக்கம்) என்று-கண்ணெச்சில் வாராமைக்குக் கரிப்புகழறாதல், அழகில் விஸஜாதீயமையாகவேயாதல் சொல்லாவெங்கிறது.

(கனிவாய்) (௩) "அ[illegible]–ஆ[illegible]" என்கிறதத்வம், அநுகூலரைக்கண்டு தைர்யாக்கொண்டிருந்து ஸம்ரக்ஷணம் பண்ணிநிற்கும்படியைச்சொல்லுகிறது; (௪) "[illegible]"

(௧) வி-பு-௧-௨௨-௨௯-　(௨) வி-பு-௧-௩-௨-

(௩) சாந்தோ-௩-௧௪-　(௪) பாத்ம-

நாயஹ்ராயிநாம்வெடிமாஷெ - ஸ்வகர்மாநலதப்தநாநாம் த்யாயிநாம்கேதமாந்தயே " என்னும்படியே, (தாமரைக்கண்) விளைவப்புக் குளிக்கைத்தடிமாறினால், குறையும் தலைக்கட்டும் கண்ணைச்சொல்லுகிறது, (௧) " ஸவிஷொக நீ ... யொ ... யா ... அவலோகநகாரிநே பூயோமாம்பாலயாவ்யய " என்னும்படியே (கருமாணிக்கமே) ஸம்ஸாரத்தில்விடாய்தீர அணைக்கு முடம்பைச்சொல்லுகிறது. (௨) " ... ஸர்வஸ்வபூதஸ்து " என்னும்படியே. தாமரைபூக்கதொருமாணிக்கம் ஸ்மிதம்பண்ணிணப்போலேயாய்த்து வடிவிருப்பது.

(என்கள்வா) என்னிசைவின்றிக்கே யென்னை யபஹரித்தவனே. கர்மத்தாலே ஈச்வரனுடையதானவாத்மாவை முன்னே தோற்றுதேநின்றபஹரிக்கும் இவன்; வடிவைக்காட்டி யிவனையபஹரிக்கும் அவன். ஸர்வேச்வரனுக்கும் தன்வஸ்துவைக் களவுக்கண்டுகொள்ள வேண்டும்படிக்கீடாயிறே இவனுடையவெண்ணி ஹுஸமிருப்பது. ஸ்ரீ ஜநகராஜன் பெண்பிள்ளையை சீர்வார்ப்பித்துத் தனக்காக்கினப்போலேயிறே ஆத்மாவைத் தனக்காக்கிக்கொள்ளுகையாவது.

(தனியேனாருயிரே) என்னிசைவின்றிக்கே யென்னைவிஷயீகரித்தவளவோ, உன்சுவட்டையறிவித்துப் பிரிந்தாலும் முடியாதபடி சுஷிஷ்காரத்தாலே தரிப்பித்தவனே. (தனியேன்) ஸம்ஸாரிகளோடு பொருந்தாமையும், ப்ராப்யதேசத்தில் புகப்பெறாமையும். பிராட்டி அசோகவநிகையில் ராக்ஷஸிகள் நடுவேயிருந்தாப்போலே காணும் இவர்க்கு ஸம்ஸாரிகள் நடுவேயிருக்கிறவிருப்பு. (ஆருயிரே) உன்னைப்பிரிந்துபொருந்தாத ஸம்ஸாரத்திலேயிருந்தவெனக்கு ப்ராணஹேதுவாயுள்ளவனே.

(என்தலைமிசையாய்வந்திட்டு) "செழும்பறவைதானேறித்திரிவானதாளிணையென்தலைமேலே" "தலைமேலதாளிணைகள்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே - பூர்ணமாகவந்துதோற்றி நிர்ஹேதுகமாகவந்தென்றுமாம். (ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணுகிறவிடத்தில் உனக்கு ஜகத்தால்செய்யப்பட்டதொன்றில்லாதாப்போலே, என்னையிவ்வளவாகப் புகுரநிறுத்தினவுனக்கென்னால்செய்யப்பட்டதொன்றில்லை, இனிமேலுள்ளது முனக்கே பரமென்கை,

(௧) வி-பு-௧-௨௭-௧௬- (௨) ரா-யு-௧-௧௪.

(இனி) உன்னைக்காட்டின மாத்ரமன்றியே, பரமபதத்தி லவட்டையுமறிவித்தபின்பு (நான்) வழிச்சுவடறிந்தேன். (போ லோட்டேன்) தம்முடைய செல்லாமையாலும் ப்ராப்தியாலும் தா லவும் விளக்கவுமுரியாரானபடி; (௧) "ஸௌஷ்ருவ மாஞுமா ஞாரு யாம் யாவதோ ஜநபதா ஸமிதி - ஸஹ்யேயபுரஸ்தாச்சாலாரயாம் யாவ மேகப்ரஸீததி" என்னும்படி. (போகலோட்டேன்) வரும்போ உன் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே வரலாமத்தனையல்லது, போம்போது உ கார்யமன்றோ இவர்க்கிப்படி சொல்லலாகிறது-ஸர்வஜ்ஞனுடைய தாகக்கூண்டான த்வரையாலேயும், அசோகவநிகையிலே இவர்க யம் செய்யப்பெறாத பிற்பாட்டுக்கு (௨) "ஹீ ரோஷா ஹிம தூரா-ஹ்ரீரோஷாஹிமாதுலா" என்று லஜ்ஜித்துமவனுடையா மிறே.

(ஒன்றும்மாயஞ்செய்யேல்) உன்னையறிவதுக்குமுன்பு, த்யாஜ் மான விஷயங்களைக்காட்டி அதுவேயமையும் என்னப் பண்ணினு உன்னையறிந்தபின்பு, குணங்களை யாவிஷ்கரித்து, "உடபரன் றை" என்றும் "ஈதேயின்னம் வேண்டுவதெந்தாய்" என்ன பண்ணினாய்; அப்படியே, இனி ஒரு குணாவிஷ்காரத்தைப்பண்ண (அவ்வழியாலே) நான் பெற்றேனுகப்பண்ணி என்னையகற்றிக் கொள். அங்ஙன் வேண்டுவானென்னென்ன (என்னையே) (௩ "வன ஹிவஸ்ந்ஸரீராணி-வஹிபஸ்யஸரீராணி" என்கிறபடி விரஹத்தின்று சேஷித்த வுடம்பைக்காட்டுகிறார். அங்கு சரீரமா மவர்களுக்கு; இவர்க்கு ஸ்வரூபநாசமிறே. (

இரண்டாம்பாட்டு.

மாயஞ்செய்யே லென்னையுன் திருமார்வத்து மாலைநங்கை வாசஞ்செய்பூங்குழலாள் திருவாணை நின்னணை கண்டாய் * நேச செய்துன்னோடென்னை யுயிர்வேறின்றி யொன்றாகவே * கூசநடு யாது கொண்டாயென்னைக் கூவிக்கொள்ளாய்வந்தந்தோ. (

---

(௧) ரா-அயோ-கக௧-க௨- (௨) ரா-ஆர-கo-க-
(௩) ரா-ஆர-கo-

ப:—அநந்தரம், தம்முடைய கார்யஞ்செய்கைக்காக மறுக்கவொண்ணாதபடி வல்லபையான பிராட்டியுடைய திருவாணையிடுகிறார்.

(இ - ள்) முன்பு ஆர்த்தனுக்கூப்பிட்டதசைகள்தோறும் குண விஸ்தாரமாத்ரத்தாலே ஆஸ்வஸிப்பித்து அகலநின்றாப்போலே, என்னை - க்ஷணகாலமும் உன்னைப்பிரியில் முடியுந்தசையானவென்னை, மாயஞ் செய்யேல் - இனி வஞ்சியாதொழியவேணும், "நாம் நினைத்தபடிசெய்கிறோம்" என்று ஸ்வாதந்த்ர்யம் கொண்டாடப்பார்த்தாயாகில், உன் - உனக்கு, திரு-நிருபாதிகஸம்பத்தாகையாலே ஸர்வாதிகமான ஸ்வரூபத்துக்கு நிரூபகபூதையாய், தானும் "அகலகில்லேன்" என்று விரும்பும் படியான. மார்வத்து - திருமார்புக்கு பாபாகமாம்படியாய், மாலை - ஹிரண்யமான மாலைபோலே விக்ரஹத்துக்கு † நிருபாதிகபூதையாய், நங்கை - உன்னோபாதி ஸமஸ்தகல்யாணகுணபூர்ணையாகையாலே (௧) "[illegible] - தர்ப்பண இவப்ரகாசம்ஸ்வதந்தே" என்கிறபடியே கண்ணாடியிலே நிழலெழுமாபோலே இக்குணங்களும் நிறம்பெறும்படி பண்ணுமவளாய், வாசம்செய் - (௨) "ஸர்வகந்தஃ" என்கிறவனுக்கும் அதிவாஸகரமாய், பூ - விலக்ஷணமான, குழலாள் - திருக்குழலை யுடையளாய்க்கொண்டு, திரு - போக்யபூதையாகையாலே விபூக்யபிமாநியான லக்ஷ்மியினுடைய ஆணை - கௌரவ்யமான ஆணையானது, நின்-ஸமஸ்தஜகத்தையும் உன்னாணையாலே நிர்வஹிக்கிறவுனக்கு, ஆணை - ஆணையாக, கண்டாய் - இப்படியாணையிட்டு நிர்ப்பந்திக்கிறது த்வரையாலேயென்றுநினைத்து, நேசம்செய்து - நிர்ஹேதுகமாக ஸ்நேஹித்து, உன்னோடு - ஹேயப்ரத்யநீகனான வுன்னோடே, என்னை - ஹேயஸம்ஸ்ருஷ்டனானவென்னை, உயிர்வேறின்றி, - "உன்னதென்னதாவியுமென்ன துன்னதாவியும்" என்னும்படி ஆத்மபேதம் பிறவாதபடியாக, ஒன்றாகவே - அப்ருதக்ஸித்தியாலே ஏகப்ரதிபத்திபிறக்கும்படிக்கீடாக, கூசம்செய்யாது - என்நிகர்ஷத்தைப்பார்த்துக்கூசாதே, கொண்டாய்-அடியேபிடித் தங்கீகரித்தருளினாய், என்னை - இப்படி உன்ப்ரவ்ருத்தியறிந்திருக்கிற வென்னை, வந்து - என்முன்னே வந்து, கூவிக்கொள்ளாய் - "ஆழ்வீர், போதீரோ" என்று திருமிடற்றோசையைக்காட்டி யழைத்துக்கொண்டருளவேணும், அந்தோ! ஐயோ! நீதானே த்வரிக்கிறகார்யத்துக்கு நானாணையிடவேண்டியிருப்பதே. (௨)

(௧) ஸ்ரீகுணர- (௨) சாந்தோ-௩-௧௪- † (பா) நிரூபக

ஆறு;—(மாயஞ்செய்யேல்) பண்டுன்னைக்காணவேணுமென்
னைசப்பட்டுக் காணப்பெறாமையாலே நான் வ்யஸநப்படுமளவில், க
ணாக்கண்டாப்போலே விஶதமாம்படி யென்னெஞ்சிலே யுன்னை
காட்டி, காணவேணுமென்னு மபேக்ஷையைப்பிறப்பித்து, என்
னுடைய வ்யஸநத்தை ஸமாதாநம்பண்ணினாப்போலே செய்த
வொன்றுமு; இனியுன்னைக்காட்டாதே வஞ்சித்தொளிக்கில்; உ
க்கு நிரவதிகஸம்பத்தாய் நிரவதிகபோக்ய பூதையாய் உன்னு
பஹாநர்தவ்யையாய் உன் திருமேனிக்கு வாசஞ்செய்யாநின்ற வழ
திருக்குழல்களை யுடையளாயிருந்த பெரியபிராட்டி திருவாணை, நீ
திருவாணைகண்டாய், ஸமஸ்தஹேயாஸ்பதமாயிருந்தவென்னை உ
வராதேயென்பக்கலிலே யதிஸ்நேஹத்தைப்பண்ணி உன்னோடொ
றென்று சொல்லலாம்படி யென்னோடே கலந்தருளினாய்; ஆகையா
அதுபெறுவாணையன்று, இனிச்செய்கிறோம் என்னப்பற்றாது, ஈ
டேனவன்தன்னைக் கூவிக்கொள்ளா யென்கிறார், (

ஈடு-அவ;— தம்முடைய அபேக்ஷிதம்செய்தல்லது நிற்கவொ
ணாதபடி யவனுக்குத் திருவாணையிடுகிறார்.

(மாயஞ்செய்யேல்) கீழ் "மாயஞ்செய்யேல்" என்னைச்செ
தேகிரியவும் சொல்லுகிறது என்ன வார்த்தைதான்! இப்படியி
நிர்ப்பந்திக்கவிடத்திலும், "உம்மைமாயஞ்செய்யேயாம், (க) "ஜாஹ
கஃ-மாஹா-ச:" என்னுமையாலே மாயஞ்செய்யேலென்றநவர்த்திக்
றது. (என்னை) இத்தாலுன்னுடைய லீலாவிபூதி புடியாதுகிடா
(மாயம்செய்யேலென்னை) (உ) "தைவீஹ்யேஷா குணமயீ மம மாயா
துரத்யயா - மாமேவ யே ப்ரபத்யந்தே மாயாமேதாம் தரந்
தி தே" என்கிற வுன்வார்த்தையை விஶ்வஸித்து, "அலர்மேல்
மங்கையுறைமார்பா - உன்னடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேனே" என்று
ணம்புக்க வென்னைவஞ்சியாதேகொள்.

இப்படி நிர்ப்பந்திக்கச்செய்தேயும் (க) "ஈாஹ ... மாமஹா
என்னுமையாலே அவனுக்கும் மறுக்கவொண்ணாதபடி பெரியபிரா
யார் திருவாணையிடுகிறார் (உன்திரு) (ங) "பி... —விஷ்ணோ
ஸ்ய:ரீ:" என்கிறபடியே நாட்டுக்கெல்லாம் ஸம்பத்தவள், அவ

(க) கீதை-௧அ-௬௬ (உ) கீதை-எ-௧௪-
(ங) வி-பு-௧-அ-

றனக்கும் ஸம்பத்திவள்; அன்றிக்கே, "விஷ்ணோ:" என்னவுமாம். (௧) "திருவுக்குந்திருவாகிய" (உ) "ஶ்ரிய:ஶ்ரியம்" (௩) "தாரஹி ஶ்ரிய:ஶ்ரிய: ஸ்ரீ:- தாரவாஸ:- த்வம் ஹி ஶரியஶ்ஶ்ரியமுதாஹ்ருதாரவா:" என்னும்படியே, மற்றைப்ப்ரகரணத்தில், (௪) "ஶ்ரிய: யாதேவ:-ஶ்ரத்தயாதேவ:" (௫) "யஸ்யஸாஜநகாத்மஜா-அப்ரமேயம் ஹிதத்தேஜ:-யஸ்யஸாஜநகாத்மஜா - அப்ரமேயம் ஹிதத்தேஜ:" என்னும்படியே.

ஆகாரப்ரதாநமாயிருத்தல், ஆதேயப்ரதாநமாயிருத்தல், ஆதேயத்துக்கு ஆதாரத்தையொழிய ஸ்திதியுமில்லை; நிருப்யத்துக்கு நிருபகத்தையொழிய ஸ்வரூபஸித்தியில்லை; ஒன்றையொன்றொழியில் ஸ்வரூபஸித்தியில்லை; (௬) "தன்னுகத்திருமங்கை தங்கிய சீர்மார்வன்" (௭) "நஜீவேயம்க்ஷணமபி - நஜீவேயம்க்ஷணமபி"

(மார்வத்துமாலை) கேவலம் ஸம்பத்தியாயிருக்கையன்றிக்கே, திருமார்வுக் கலங்காரமுமாயிருக்கை. மார்வுக்கலங்காரமவள், அவளுக்கலங்காரம்மார்வு; (அ) * "ஐக்ஷ நாஹ-பக்தாஸாமிறே. (நங்கை) வடிவொழிய அல்லாத ஸ்வரூபகுணவிபூதிகளுமவளாலேயென்கை. ஜ்ஞாநைகாகாரதயாஸாம்யம். (ஐஶ்வர்யாதிகுணங்களாலீஶ்வரனிலுமதிகையென்கை.) (நங்கை) (௯) "பதிம்விஶ்வஸ்ய-பதிம்விஶ்வஸ்ய" என்கிறவனுக்கு மிவள்பூர்த்தியாலே பொரிபுறந்தடவவேண்டும்படியிருக்கை. அல்லாதாரிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தியித்தனையுமிறே ஸ்ரீமானுக்குநிப்ரீகர் ஸத்ருஶரல்லரிறே.

(வாசஞ்செய்பூங்குழலாள்) நாற்றத்துக்கும் நாற்றம்கொடுக்கும்குழல். (௧0) "ஸர்வ-கந்த:-ஸர்வகந்த:" என்னும்வஸ்துவுக்கும பரிமளங்கொடுக்கும்குழல. (௧0) "ஸர்வ-கந்த:-ஸர்வகந்த:" என்கிற வேற்ற மித்தலையாலேகாணும்அவனுக்குவந்தது. (பூங்குழல்) பூவையுடைத்தான குழலென்னுதல், அழகியகுழலென்னுதல்,)

(௧) தி-மொ-எ:எ-௧-
(உ) ஸ்தோ-ரத்ந-௪௫-
(௩) வைகுண்டஸ்த-
(௪) யஜு-காடக௩-௧௧-
(௫) ரா-ஆர-௩எ-௧அ-
(௬) நாய்ச்சி-அ-௪-
(௭) ரா-ஸு-
(அ) ஜிதந்தை-
(௯) தை-நாராய-
(௧0) சாந்தோ-௩-௧௪-

(திருவாணைநின்னாணை கண்டாய்) (திருவிலுடையவாணை கண்டாய், என்கார்யம்செய்தல்லது இட்டவடி பேரவிடவொண்ணாதபடி யுனக்கிட்டவாணை. போகவல்லையாகில் போய்க்காணென்று கருத்து. ஸர்வாதிகனுகையாலே அல்லாதார்க்கெல்லா முன்னுடையவாணை உனக்கு நீயுகந்தாராணையிறே மிகத்தனியிறே, (க) "ப்ராவஸீத் ஸ வைச்ரவணவ - நந்தந - மயா சஸீதயா சைவ ஸம்ப்ரீதோ ரகுநந்தந" என்னும்படியாலே-பெரியபிராட்டியாராணை யன்றோ கிடாயென்றபடியாம்.

"நீரிட்டவாணை உம்முடையஸ்வரூபத்தோடே விருத்தங்காணும் (சேஷபூதரானால் நாம்செய்தபடி கண்டிருக்கவேணுங் காணும்" என்ன; அவிருத்தமென்கிறார் மேலித்திருவாய்மொழிக்குறை அதாவது - ஆற்றாமையின் மிகுதியைச்சொல்லிப் பரிஹரிக்கிறார் "உமக்குப்பாரதந்த்ர்யம் ஸ்வரூபமானால் சேஷி செய்தபடி கண்டிருக்க மத்தனைகாணும்)" என்ன; "சேஷபூதனானுக் கண்டிருக்கவேணுமே!" என்று தம்முடைய வில்லாமையை யுபபாதிக்கிற மேலித்திருவாய்மொழியடைய; பாரதந்த்ர்யம் ஸ்வரூபமானால் தக்ஸத்தியும் ப்ருதக்ப்ரதிபத்தியு முண்டோவென்கிறார்.

(நேசஞ்செய்து) பெரியபிராட்டியார்பக்கலிலுள்ள ப்ரேமத்தை யென்பக்கலிலேபண்ணி, நான் ஸ்நேஹிக்கிறிருக்கச் செய்தே என்விடாய்க்கடி உன்விடாயன்றோ. "அகலகில்லேனிறையுமென்று" என்னும் அவள்செல்லாமைகண்டிறே யவள்பக்கல் ப்ரேமத்தைப்பண்ணிற்று. (உன்னோடென்னை) உன்னையறிந்தபோ, என்னை யறிந்தபோ. * விழுமியவமரர் முனிவர்விழுங்கும் கன்னற்கனியைப் அதாகைக்குத் தலை அடியேன்; "இவனானுபரிபடானன், நியாமயன்; சேஷி, மகன்" என்று பார்த்தாயோ.

(உயிர்வேறின்றியொன்றாகவே) ஆத்மபேதமின்றிக்கேயிருக்கையன்றே வென்னைப்பரிக்ரஹித்தது. "உன்னைச்சிந்தையினாலிகழ்ந்த இரணியனகல் மார்வமும்" என்னும்படி. என்னைப் பிரிந்தக்கால் பொன்றும்படியன்றோ நீதலையாலே கடந்தது. (உ) "ஸாதே ப்ராணை ... மயாதா ... கரோணப்ராயதா" என்கிறவிதுவும் அபிமதமாகப்பண்ணிற்றோ. (கூசஞ்செய்யாது கொண்டாய்) ஸர்வேச்வரனான நீயுமாசிலைத்து

(க) அயோ-௧௦௦-

(உ) ரா-ஸ-உ௯௧-

கலக்கவறிந்திலே. என்பக்கலயோக்யதைபாராதே பரிக்ரஹித்தாய்; முதலிலே என்பூர்வவ்ருத்தம்பாராதே * மயர்வறமதிநலமருளினாய். பின்பு; * வளவேழுலகிலே " நானயோக்யன் " என்றகல, என்னை யென்வழியிலேவிடாதே, உன்செல்லாமையைக்காட்டிச் சேர்த்துக் கொண்டாய். இப்படி அன்று செய்திலையாகில் இன்று க்லேசப்படா தொழியலாய்த்தே.!

(என்னைக்கூவிக்கொள்ளாய்வந்து) ஆனபின்பு, என்னையின் டெனவந்தனுகப்பாராய்- ஶாஸ்த்ரங்களாலறிவிக்குமளவுபோராது; குணாவிஷ்காரமாத்ரத்தாலே போராது ; ஸாக்ஷாத்கரிக்குமளவுபோ ராது; உன்னைக்கிட்டி யநுபவிக்கும்படி பண்ணவேணும், (அந்தோ!) தன்னையொழியச்செல்லாமையைத்தானேவிளைத்துக்கூப்பிட, வந்து முகங்காட்டாதொழிவதே! (உ)

மூன்றாம்பாட்டு.

கூவிக்கொள்ளாய் வந்தந்தோ வென்போல்லாக் கருமாணிக் கமே * ஆவிக்கோர்பற்றுக்கோம்பு நின்னலாலறிகின்றிலேன்நான் * மேவித்தொழும்பிரமன் சிவனிந்திரனாதிக்கெல்லாம் * நாவிக்கமல முதற்கிழங்கே யும்பரந்ததுவே. (௩)

ப:—அநந்தரம், ப்ரஹ்மாதி ஸகலசேதநர்க்கு முத்பாதகமான திரு நாபீகமலத்துக்கு மூலகந்தமான நீவந்து விஷயீகரித்தருளவேணுமென் கிறார்.

(இ - ள்.) என்-எனக்கு நிரதிஶயபோக்யமாய். பொல்லா-துளை யாத. கருமாணிக்கமே - மாணிக்கம்போலே விலக்ஷணமானவடிவையு டையையாய், மேவித்தொழும் - தந்தாமுடைய பதவித்த்யர்த்தமாகக் கிட்டி ஆஶ்ரயிக்கக்கடவரான, பிரமன் சிவனிந்திரன் - ப்ரஹ்மருத்ரேந் த்ரர்கள், ஆதிக்கெல்லாம் - முதலானார்க்கும், முதல் - முதலான, நாவிக் கமலம் - திருநாபீகமலத்துக்கு, கிழங்கே-கந்தபூதனாய், இப்படிஸ்ருஜ்ய ரன்றியே, உம்பர்-மேலாய் அஸ்ப்ருஷ்டஸம்ஸாரகந்தரான நித்யஸூரிக ளுக்கும். அந்ததுவே-அப்படியே ஸத்தாஸ்த்தித்யாதிகளுக்கு நிர்வாஹக னானவனே, ஆவிக்கு - என்னாத்மாவுக்கு, ஓர் - அபாஶ்ரயமாயிருப்ப தொரு. பற்றுக்கொம்பு-உபக்நம், நின்னலால்-உன்னையொழிய, நான் -

நான். அறிவின்றிலேன் - அறிவிறிலேன், ஆனபின்பு, வந்து - நீதா(ன்) வந்து, கூவி-அழைத்து. கொள்ளாய்.கொண்டருளவேணும், அந்தோ ஐயோ!, உன்காரியம் நான்சொல்லவேண்டுவதே!

ஆறு;—(கூவிக்கொள்ளாய்) ப்ரஹ்மேஶாநாதிகளுடைய ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்த்யைஶ்வர்யாதிகளும் த்வதாயத்தமாகையா லால், என்னுடைய வுஜ்ஜீவநத்துக்கு உபாயமும் நீயல்லது மற்றொ றுமில்லாமையைக் காண்கின்றிலேன், நீயேயுன் திருவடிகளிலே யென்னைவாங்கியரு பிரானே உன் திருவழகைக்காட்டி யருளாயென்கிறார்.

ஈடு - அவ;—பெருமிடுக்கரான ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஸ்வரூப ஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளுக்கு மெல்லாம் நிர்வாஹகனானநீ, உன்னாலல்ல ஜீவிக்கவிரகின்றியே யிருக்கிறவென்னை ஐயோ?, வந்து விஷயீகரித் தருளா யென்கிறார்.

(கூவிக்கொள்ளாய்) கீழே "கூவிக்கொள்ளாய்" என்று இங்கேயும் "கூவிக்கொள்ளாய்" என்கிறார்காணும்; தாஹித்தவ "தண்ணீர்; தண்ணீர்" என்னுமாபோலே, ஆற்றாமைமிக்குச் சொல் லாநின்றாலும் பாசுரமிதுவல்லதின்றிக்கேயிருக்கிறபடி. கூவிக்கொள் ளுமளவும்போராது, வந்துகூவிக்கொள்ளவேணுமென்றார். ஆற்றாமையி லும் நான்வந்துகிட்டுகை முறைமையன்று, உனக்கவத்யம் [illegible] னென்கிறார்; (௧) "ஸமேத்ய ப்ரதிஜக்ராஹ ஸஹ்ருஷ்டஸ்ஸ மஹாஜநம் ஸுக்லாம்ஸக்ருத்வா" * எழுந்துமென்னும் [illegible] அனைற்பமென்னுமிடம்சொல்லவேண்டாவிறே. [illegible] வ்யவஸ்திதமாயிருக்கிறபடி. (அந்தோ! உனக்கு [illegible] நான்சொல்லவேண்டுவதே!;

(என்போல்லாக்கருமாணிக்கமே) (அதிமேலான வடிவை கைக்காட்டி என்னைப்பிடித்தினவனே) [illegible] ருக்கலாய்த்திற; நீயென்னிக்கேயிருக்காயாகில் [illegible] க்க நினைத்தாயாகில், அழகைக்காட்டி அநந்யார்ஹமாக்கினை. (என்போல்லாக்கருமாணிக்கமே) துளையாதமாணிக்கம். அதாவது மான ரத்நமென்னுதல்; நாட்டொப்பான வழுகற்றிந்நிக விலஷ்ண

(௧) ரா-யு-௩௩-௩௦-

மாயிருக்கையாலே பொல்லாதென்கிறதென்னுதல்; த்ருஷ்டிதோஷ பரிஹாரமென்னுதல்.

விலக்ஷணவிஷயமானாலும் ஸ்வரூபத்தைப்பார்த் தாறியிருக்க வேண்டாவோவென்னில்; அதுசெய்யுமிடத்தில் நானுன்னையொழிய வுளனாகவேணுமே (ஆவிக்கோர்பற்றுக்கோம்பு நின்னலாலறிகின்றிலேன்நான்) உபக்ரம நியதமாயிருக்கிறபடி. கொடி, கொள்கொம்பையொழிய நிற்கவற்றோ!. வேரையறுத்துப்படரென்றால்படருமோ? என்னாத்மாவுக்கு உஜ்ஜீவநஹேதுவாயிருப்பதொன்று உன்னையொழியவேறுகாண்கிறிலேன்; (க) "நவஸீதா த்வயா ஹீநா - நசஸீதா த்வயா ஹீநா" என்கிறபடியே.

ஆனால் பேற்றுக்குடலாகநீரும் சிலசெய்தாலோவென்ன (மேவியித்யாதி) அல்லாதப்ரஹ்மாதிகளோ தங்கள்கார்யம் தாங்கள் செய்துகொள்ளுகிறார்கள்?, "ஆவிக்கோர்பற்றுக்கொம்பு" என்றுசொல்லாதவர்களுக்கு முதவுமவனே. ப்ரஹ்மாதிகள், "ஆவிக்கோர்பற்றுக்கொம்பு" என்று சொல்லவறியாமையாலே சொல்லார்கள், நித்யஸூரிகள் அபிமாநம்புகுந்துபோகாமையாலும் இன்றுசொல்லவேண்டாமையாலும் சொல்லார்கள். (மேவித்தொழும்) அல்லாதபோது அந்யோந்யம் விருத்தராயிருப்பர்கள்; தங்களுக்கொருகார்யம்வந்தவாறே எல்லாரும்கூடித்தொழுவர்கள். அபிமாநரஹிதராய்த்தொழும் ப்ரஹ்மாதிகளுக்கெல்லாம் காரணமான திருநாபீகமலத்துக்குக் கிழங்கானவனே. (முதலானநாபிக்கமலக்கிழங்கே)

(உம்பரந்ததுவே) அவர்களுக்குமேலான நித்யஸூரிகளுக்கும் அப்படிப்பட்ட ப்ராப்யவஸ்துவானவனே. அதுவென்று - ப்ரமாண ப்ரஸித்தியைச் சொல்லுகிறது. நித்யஸூரிகளோடு ப்ரஹ்மாதிகளோடு வாசியற நிர்வாஹகனாயிருக்கிறநீ - என்னை - வந்து - கூவிக்கொள்ளாய். (இப்பாட்டால் - கீழும்மேலும் சொல்லுகிற ஸாமாநாதிகரண்யத்துக்கு நிபந்தநம் கார்யகாரண பாவமென்னுமித்தை யருளிச்செய்தாராய்த்து; (உ) "ஸவ்விகல்விதம் ப்ரஹ்ம" (௩.)

(க) ரா-அயோ-௫௩-௩க- (உ) சாந்தோ-௩-கச-

நான்காம்பாட்டு.

உம்பரந்தண்பாழேயோ வதனுள்மிசைநீயேயோ * அம்பரநற் சோதி யதனுள்பிரமனரன்நீ* உம்பருமியாதவரும் படைத்தமுனிவனவன்நீ * எம்பரஞ்சாதிக்கலுற் றென்னைப்போரவிட்டிட்டாயே.

ப:— அநந்தரம் ஸர்வப்ரகாரவிசிஷ்டனை நீ ப்ரகாரபூதனான வென்னுடையகாரியம் நிர்வஹிப்பதாக வேறிட்டுக்கொண்டுவைத்து, என்னை யிந்தவிபூதியிலே போரவிட்டாயித்தனை யன்றோவென்று ஆர்த்தராய்க் கூப்பிடுகிறார்.

(இ - ள்.) உம்பர் - பூதமான மஹதாதிகளுக்கெல்லாம் ப்ரதாநகாரணமாகையாலே மேலாய், அம் - உனக்கு லீலோபகரணமாகையாலே விலக்ஷணமாய், தண் - குணத்ரயஸாம்யாவஸ்த்தமாகையாலே குளிர்ந்திருப்பதாய், பாழேயோ-போகமோக்ஷங்களை விளைத்துக்கொள்ளுகைக்கு, அதனுள், மிசை, நீயேயோ, இப்படி ஸூக்ஷ்ம சிதசித்விசிஷ்டனாய்க்கொண்டு, அம்பரம் - அண்டகாரணமான ஆகாசம், நல் - விலக்ஷணமான, சோதி-தேஜஸ்ஸு முதலான பூதங்களை, ஸ்ருஷ்டித்து தத்ப்ரகாரியாய், † அதனுள் - பூதாரப்தமான வண்டத்துக்குள்ளே, பிரமனரன் - ப்ரஹ்மருத்ராதிகளை உத்பாதித்து தத்தத்ப்ரகாரவிசிஷ்டனானவன், நீ - நீ, உம்பரும்-ப்ராணிஜாதங்களுக்குமேலானதேவர்களையும், யாதவரும்-மநுஷ்யாதி ஸகலசேதனரையும், படைத்த முனிவனவன்-தத்ஸ்ருஷ்டியாக மநநம்பண்ணி ஸ்ருஷ்டித்தவன், நீ - நீ, இப்படியாயிருக்க, எம்-ப்ரகாரபூதனானவென்னுடைய, பரம் - தேஹத்தை, சாதிக்கலுற்று - நிர்வஹிப்பதாக வேறிட்டுக்கொண்டு, ப்ராப்திபர்யந்தமாக வைத்து, என்னை - உன்னை யொழியச்செல்லாதவென்னை, என்னையும், போர விட்டிட்டாய் - இங்கேபோரவிட்டிட்டுவைத்தாய்.

ஓ என்கிறவசை-“ நீ ” என்னுமிடங்கோரக்கூட்ப ... ரக்ஷிக்கவேணுதுபோந்திருக்க, அநாதர்த்தாயென்று கூப்பிடுகிறாராதலை ஸூசிப்பிக்கிறது. (௪)

ஆறு;—(உம்பரந்தண்) ப்ரக்ருதிபுருஷ ... வ்யாதிபூதசதுர்முக ருத்ர தேவாதி ஸ்தாவராந்த ... மக ஸமஸ்தவஸ்துக்களினுடைய ஸ்வரூப ... ளுக்கும் நீயே நிர்வாஹகனாயிருந்துவைத்து, ...

† பதங்கள் விட்டிருக்கிறது.

மத்தனையும் நானே நிர்வஹிக்கக்கடவேனாகப் பார்த்தருளினையாகில் என்னைக்கைவிட்டாயென்கிறார். (௪)

ஈடு-அவ;—ஸர்வநிர்வாஹகனான நீ, என்காரியம் நானேபண்ணிக் கொள்வேனாகப்பார்த்தருளினையாகில், என்னைக்கைவிட்டாயல்லையோ வென்கிறார்,

(உம்பரந்தண்பாழேயோ) மஹதாதிகார்யங்களுக்கெல்லாம் காரணமாகையாலே மேலாய், தன்னுடைய ஏகதேசத்தாலே கார்யவர்க்கத்தைப் பிறப்பிக்கவற்றான ஶக்தியையுடைத்தாய், விசித்ரபரிணாமியாய், சேதநர்க்கு போகமோக்ஷங்களை விளைத்துக்கொள்ளலாம் நிலமாயிருந்துள்ள மூலப்ரக்ருதிக்கு நிர்வாஹகனானவனே. (உம்பர்) மேல். (அந்தண்) அழகிதுமாய்க்குளிர்ந்திருக்கை. (ஸ்ருஷ்டிஶக்தியாகிறவழகும் விசித்ரபரிணாமித்வமாகிற தண்மையுமுடைத்தாயிருக்கை.) (பாழ்) க்ருஷிக்குயோக்யமாயிருக்கை. காரணவஸ்துமாய்நின்று ஸ்வகார்யத்தாலே சேதநர்க்கு போகமோக்ஷங்களை விளைக்கவற்றென்னுமிடத்தைச் சொல்லுகிறது,

(உம்பரந்தண்பாழேயோ) ஸௌக்ல்யமென்றுகொண்டு நிஷ்கர்ஷகஶப்தத்தாலே தர்மத்தைப்பிரியச் சொல்லுமாபோலே பிரியச்சொல்லப்போகாது பகவானுக்கு ப்ரகாரமானவற்றை யென்கிறது. (உம்பரந்தண்பாழேயோ) என்கிறவித்தால்-சேதநர்க்கு ப்ரகாரமாய் அவ்வழியாலே ஈஶ்வரனுக்கு ப்ரகாரமாகையன்றிக்கே. (க) "யஸ்யாஶ்மா ஶரீரம்- யஸ்ய ப்ருதிவீ ஶரீரம்-யஸ்யாத்மஶரீரம்-யஸ்யப்ருதிவீஶரீரம்" என்கிறபடியே சேதநவ்யதிரிக்தமான வஸ்துக்கு மவனையொழிய நிர்வாஹகரில்லையென்கை. (பாழேயோ) என்கிறவித்தால் - ஸாங்க்யபேதம்கொள்ளுகிற மீமாம்ஸகரையும், ஸ்வரூபேண ஞாதாத்ம்யங்கொள்ளுகிற மாயாவாதிகளையுமழிக்கிறது.

(அதனுள்மிசைநீயேயோ) அதிலேபத்தமாய்நிற்கிற விலக்ஷணமான ஆத்மதத்வத்துக்கு நிர்வாஹகனானவனே. ஸூக்ஷ்மசிதசித்வஸ்து ஶரீரகாரணமாகையாலே காரணவஸ்துவைச்சொல்லிற்று. இத்தால்-விஶேஷண ப்ராதாந்யஞ்சொல்லும் ந்யாயவைஶேஷிகபக்ஷமும், விஶேஷணத்துக்கு அபாரமார்த்யஞ்சொல்லும் மாயாவாதிபக்ஷமும்

(க) ப்ருஹ ரு-எ-

ஆழ்வார்க்கு பக்ஷமல்லவென்றதாய்து (நீயேயோ) என்கிறவித்தால்- சேதநனையொழிய அசேதநத்துக்கு ஸ்திதியில்லாதாப்போலே, ஈஸ்வரனையொழிய வாத்மாவுக்கு ஸ்திதியில்லையென்கிறது.

(அம்பரநற்சோதி) அம்பரம்-ஆகாஸம். நற்சோதி-விலக்ஷண தேஜஸ்ஸு) அல்லாதபூதங்களுக்கு முபலக்ஷணமிரண்டும்; (௧) "யதீஜ்வ ஹவெஷ்ணவ: காய: - யதஃப்புவைஷ்ணவ: காய:" என்று ஜலத்தைச்சொல்ல அல்லாதபூதங்களுக்கு முபலக்ஷணமானாப்போலே (அதனுள் பிரமனரன் நீ) பஞ்சீகரித்தபூதங்களாலே ஸ்ருஷ்டமான அண்டாந்தர்வர்த்திகளான ப்ரஹ்ம ருத்ராதிகளும் நீயிட்ட வழக்கென்கிறது,

(உம்பரும்யாதவரும் படைத்தமுனிவனவன்நீ) தேவர்களையும் மற்றுள்ளாரையும் படைத்தமுனியாக ப்ரஸித்தனானவன்நீ. "பிரமனரன்நீ" என்ற ஸாமாநாதிகரண்யம் கார்யகாரண பாவநிபந்தனம்; (௨) "ஸர்வம் கல்விதம் ப்ரஹ்ம தஜ்ஜலாநிதி - ஸர்வம்கல்விதம்ப்ரஹ்ம தஜ்ஜலாநிதி" என்னுமாபோலே, ஸகலபதார்த்தங்களையும் கர்மாநுகுணமாக ஸ்ருஷ்டிக்கைக்காக பூர்வகர்மங்களை யநுஸந்திக்குமவனிறே-முனியாகிறான்; (௩) "ததைக்ஷத பஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி - ததைக்ஷத பஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி" இத்தால்-ஸ்தூலசித்சித்வஸ்துஸரீரத்வத்தாலே கார்யத்வம் சொல்லிற்றாய்த்து.

(எம்பரஞ்சாதிக்கலுற்றேன்னைப் போரவிட்டிட்டாயே) என் கார்யம் நீயேசெய்வதாக ஏறிட்டுக்கொண்டு, அத்தையுபேக்ஷித்து, அசேதநத்தைப்பொகடுமாபோலே பொகட்டாயென்னுதல்; ஸகலத்தையும் நிர்வஹிக்கிறநீ என்னையொருவனையும் நானென்கார்யம் செய்வேனாகப்பார்த்து, உன்பக்கலிலே நின்றும் போரவிட்டு உபேக்ஷித்தாயென்னுதல். (என்னை) உன்னையல்லது செல்லாதவென்னை, (போரவிட்டிட்டாயே) அவன்பக்கலினின்றும் பிரிகதிர்ப்பட்டுப் போந்தாராயிருக்கிறபடி. குணம்நடையாடாத தேசத்திலே தள்ளினாயென்கிறார். ஜ்ஞாநவைஸத்யத்தைப்பண்ணி ப்ராப்தியாவும் ப்ரவர்த்தியாதிருக்கிறவிது, ஒளன்தமயந்திக்கு வழிகாட்டிவிட்டாப்போலேயிருக்கிறதுகாணும், (௪)

(௧) விபு-௨-௧௨- (௨) சாந்தோ-௩-௧௪- யஜு-௨-அஷ்-௨-௯௦-

ஐந்தாம்பாட்டு.

போரவிட்டிட்டென்னை நீ புறம்போக்கலுற்றால் * பின்னை யானாரைக்கொண்டெத்தை யந்தோவெனதென்பதென் யானென்ப தென் * தீரவிரும்புண்டநீரதுபோல வென்னாருயிரை யாரப்பருக * எனக்காராவமுதானாயே. (ரு)

ப:— அநந்தரம் எனக்கு நிரவதிகபோக்யபூதனாய்வைத்து நீயென்னை யுபேக்ஷிக்கப்பார்த்தால் என்க்கொரு உஜ்ஜீவந முண்டோவென்கிறார்.

(இ - ள்.) தீர - தன்காய்ச்சல்தீரும்படி, இரும்பு - இரும்பானது, உண்ட - உண்ட, நீரதுபோல் - நீர்போலே, என்னாருயிரை-என்னாத்மாவின், ஆர - விடாயெல்லாந்தீர, பரிபூர்ணமாக, பருக-பருகுகைக்காக, எனக்கு - எனக்கு, ஆரா - த்ருப்திணைதொடாத, அமுதானாயே-அம்ருதமானாயே, இப்படியிருக்க, நீ - உன்வாசியறிந்து புஜிக்கும்படிபண்ணி ப்ராப்திபர்யந்தமாக ப்ரகாசிப்பித்தநீ, போரவிட்டு - அத்தைக்கொலைத் துப்போரவிட்டு இட்டு-அபேக்ஷவதநாதரித்து, என்னை-அநந்யகதியான வென்னை, புறம் - உனக்குப்புறம்பானவிஷயாந்தரத்திலே, போக்கலுற்றால்-போக்கநினைத்தால், பின்னை-ஸர்வஶக்தியானநீ அநாதரித்தபின்பு, யான் - அஶக்தனானநான், ஆரைக்கொண்டு-புருஷார்த்தஸாதகராயிருப்பார் மற்றாரைக்கொண்டு, எத்தை - எந்தபுருஷார்த்தத்தை, அந்தோ! - ஐயோ!, சாதிப்பேன்; எனதென்பதென் - என்னதென்கைக்கொருகாரணிகளில்லை, யானென்பதென்-நானென்கைக்கொரு ஸ்வதந்த்ரனான கர்த்தாவில்லை.

இனி வேறுண்டோவென்றுகருத்து. ஆரைக்கொண்டெத்தை என்கிற ‡ வ்ருத்தோக்தியிலேவிஷண்ணனாகிறார். இரும்புண்டநீர்போலென்னாத்மாவை "முற்றப்பருகினேன்" என்கிறபடியே நிபூர்ணமாகபாநம் பண்ணுகைக்குறுப்பாக உன்போக்யதையை யெனக்குப்ரகாசிப்பித்தாயென்னவுமாம். (ரு)

ஆறு;—(போரவிட்டிட்டு) உம்முடையபாரத்தை நான் நிர்வஹிக்கத்தவிர்ந்தால் அந்தபாரத்தை நீயேநிர்வஹித்துக்கொள்ளலாகாதோவென்னில்; நீ என்னைக்கைவிட்டு உபேக்ஷித்தால் பின்னையாரைக்கொண்டெத்தைச் செய்வது, நானென்றொன்றுண்டோ, என்று

‡ (பா) அர்த்தோக்தியிலே.

டையதென் றென்றுண்டோ, அடையமுடிந்ததிறே; ஆனபின்ப அக்நிஸந்தப்தமானவிரும்பு தாபம்தீரும்படி நீரைப்பருகுமாபோலே உன்னைப்பிரிந்த வென்னுடையஸந்தாபமெல்லாம்தீரும்படி யுன்னைப் பருக எனக்காராவமுதானாய், இனிக்குறையும் நீபேசெய்தருள வென்கிறார். (ங

ஈடு:—அவ;—ஸர்வரக்ஷகனை நீ யுபேக்ஷித்தால், என்கார்ய நான்செய்யவோ, பிறர்செய்யவோ, முடிந்தேனிறே வென்கிறார்.

(போரவிட்டிட்டு) உன்பக்கலினின்றும் பிரிந்துபோக்ஷித்து (என்னை) அசங்யகதியானவென்னை. (நீ) ஸ்ருஷ்டியேதொடங்கி இவ்வளவும் வரப்புகுரநிறுத்தின நீயென்னுதல், ஸர்வரக்ஷகனானநீயென்னுதல். (என்னை) அஜ்ஞாநாஸக்திகளுக்கெல்லையானவென்னை, (நீ ஜ்ஞாநஸக்திகளால் பரிபூர்ணனானநீ. அக்கரைமேயேறமாட்டாதாரொருவனை யமுக்கினாப்போலேயிருக்கிறதுகாணும் (என்னைநீ) கண்ணும் காலுமின்றிக்கே யிருப்பதொருத்தன், கண்ணுங்காலுமுடையனாயிருப்பதொருத்தன். ஆருக்கார்வழிகாட்டுவாரென்கிறது; (க) "ஜ்ஜூ வகிம்ஹிதவொரக்ஷகெ ஹுதஜ்ஜெக்ஷாமிநகவைஜ்விர் - னைஜ்ஞி நிதப்ரோக்ஷர்தே ப்ரத்யக்ஷாஸிக்கஸ்யதித்" என்னும்படியே. (நீ (உ) * ஆட்பார்த்துழிதருவாய் நீ. * எதிர்சூழல்புக்குத்திரியும் நீ, (புறம் போக்கலுற்றால்) புறம்பேபோக்குகையிலே யத்யவஸித்தால். என் கார்யம் நான்செய்வேனாகப்பார்த்து என்னை யுபேக்ஷித்தால்.

(பின்னையாரைக்கொண்டெத்தை) ஸர்வஸக்தியான நீ அநாதரித்தபின்பு, அஸக்தனானான் எந்தவுபாயத்தைக்கொண்டு எந்த புருஷார்த்தத்தைஸாதிப்பது. ஆரைக்கொண்டென்கிறது புருஷார்த்தம் பெறுவதொருசேதநனாலே, அசேதநக்ரியாகலாபத்தாலென்றென்னுமிடம் தோற்றுகைக்காக. (அந்தோ)(ங) "ஈஸ்வரவைராக்யவ்ஜ - மாமேகம் ஸரணம்வ்ரஜ" என்றவனுக்கு காதுபொத்தித்த வேண்டுவதே!. (எனதென்பதென் யானென்பதென்) முடிந்தேனிறே என்கிறார். (நானேமுடிந்தேன், இனிகாரணங்களுடைமைபாய்த்ததிறே வென்கிறார்,)

(க) ஜிதந்தா-
(உ) ஈ-திருவ-கூ-
(ங) கீதை-கஅ-கூகூ-

(தீரவித்பரதி) அக்நிஸந்தப்தமான விரும்பு காய்த்தல்தீர நீரை நிஶ்ஶேஷமாக புஜிக்குமாபோலே. என்னாத்மவஸ்துவைச் சமைய புஜிக்கைக்காக.எனக்குஉன்னுடைய நிரதிஶயபோக்யதையைக்காட்டி யென்னையகப்படுத்தினாய். (என்னுருயிரையாரப்பருக) என்விடாய்தீர க்கலந்தாயென்றிருந்தேன். உன்விடாய்தீரவாயிருந்ததிறே. உனக்காகவாகவே யுன்னைக்காட்டிற்று. அன்றிக்கே. விபக்திவ்யத்யயம்; என்னுருயிரானது உன்னை யாரப்பருகவென்னவுமாம்; அப்போது, காய்ந்தவிரும்பு அக்காய்த்தல்தீரும்படி நீரைப்பருகுமாபோலே, என்னுருயிரானது என்ஸந்தாபமெல்லாம்தீரும்படி உன்னைபுஜிக்க எனக்குப்பண்டு நிரதிஶயபோக்யனானவனே யென்றுமாம்.

வ்யாக்யாநாந்தரம்—(எனதென்ப தென் யானனென்பதென்) வேறு உம்மதானால் ஸாதநமும் உம்முடையதலையிலே யாகவேண்டாவோ வென்ன; எனக்குப் பரிகரமாயிருப்பதொன்றுண்டென்பதோரர்த்த முண்டோ, ப்ருதக்ஸ்திதி யோக்யமாயிருப்பதொருநானுண்டோ, ஶரீரரக்ஷணம் ஶரீரியையொழியச்செய்வாருண்டோ. (௫)

ஆறும்பாட்டு.

எனக்காராவமுதா யெனதாவியையின்னுயிரை * மனக்காரா மைமன்னி யுண்டிட்டாயினி யுண்டொழியாய்* புனக்காயாநிறத்த புண்டரிகக்கண் செங்கனிவாய் * உனக்கேற்குங் கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பா வென்னன்பேயோ, (௬)

ப:—அநந்தரம், பிராட்டிபக்கல் ப்ரணயியானாப்போலே யென்பக்கலிலும் நிரதிசய ப்ரணயத்தையுடையனீ உன் போக்யதையை ப்ரகாஶிப்பித்து புஜிப்பித்தாய், இனி முழுக்கநிர்வஹித்து விடவேணுமென்கிறார்.

(இ - ள்.) புனக்காயா - தன்னிலத்திலலர்ந்த காயாம்பூப்போன்ற, நிறத்த - நிறத்தையுடையையாய், புண்டரீகம்-புண்டரீகம்போலேயிருக்கிற, கண் - திருக்கண்ணையும், செங்கனிவாய் - சிவந்ததிருப்பவளத்தையுமுடைய, உனக்கேற்கும் - உனக்கநுரூபமான, கோலம் வடிவையுடையளாய், மலர்-பூவில்பிறப்பாலேநிரதிசயபோக்யபூதையாய், பாவைக்கு-ஸ்த்ரீத்வாநுரூபமான வாத்மகுணத்தையுடைய லக்ஷ்மிக்கு, அன்பா - அன்பையுடையையாய், என்னன்பேயோ - என்னன்புதானொருவடிவா

யிருக்கிறவனே. எனக்கு - எனக்கு. ஆராவமுதாய் - நிரதிசயபோக்யனாய். எனதாவியை - ஹேயமான என்னுடைய ப்ரக்ருதியையும் இன்னுயிரை - விலக்ஷணமான ஆத்மாவையும் மனக்க - ஹ்ருதயத்துக்கு, ஆராமை - த்ருப்தி பிறவாதபடி விரும்பி. மன்னி நிரந்தரமாக, உண்டிட்டாய் - புஜித்தாய். இனி-இனித்தொடங்கி, உண்டொழியாய் - நீ குறையும் புஜிப்பித்தேவிடவேணும்.

ஈஶ்வரனுக்கு நிருபாதிகபோக்த்ருத்வமும் சேதநனுக்கு போக்யத்வமுமிறே ஸ்வாபாவிகம்; அதினுடைய வநுபவஜநித ப்ரீதியாலே வருகிற பர்யவஸாநமிறே சேதந போக்த்ருத்வமும், ஈஶ்வர போக்யத்வமும், ஆகையிறே, (௧) "அஹமந்நம்-அஹமந்நம்" என்று-ஸ்வரூபத்தை நிர்தேசித்து, "அஹமந்நாதோ-அஹமந்நாதம்" என்று-இவனுடைய போக்யத்வத்தையும் ஈஶ்வரனுடைய போக்த்ருத்வத்தையும்சொல்லி, "அஹம் - அக்மி" என்று-சைதந்யப்ரயுக்தமான பர்யவஸாநத்தாலே சேதநபோக்த்ருத்வத்தையும் சொல்லிமுடித்தது. (௬)

ஆறு:—(எனக்காராவமுதாய்) ஸௌந்தர்யாதி ஸர்வகுணங்களினாலும் உனக்கேற்கும் கோலமலர்ப்பாவைக்கு போக்யமாம்போலே யெனக்குபோக்யமாயிருந்துவைத்து, அதனையேயன்றியே என்னுடைய ப்ரக்ருதியையும் என்னுடைய வாத்மாவையும் நிரவதிகமான அபிநிவேசத்தோடே புஜித்தருளினாய், பிரானே, என்னைப் போக விடாதே கொள்ளாயென்கிறார். (௬)

ஈடு அவ;—பெரியபிராட்டியார் பக்கல்போலே என்பக்கல் வ்யாமோஹத்தாயிருந்தவிஷ்டனாய், என்ப்ரக்ருதியினுமாத்மாவினுமத்யாதரத்தைப்பண்ணி புஜித்த நீ என்னையுபேக்ஷியாதே என்றுடைய விடாய் தீர்த்தருளாயென்கிறார்.

(எனக்காராவமுதாய்) தேவஜாதியினுடைய அம்ருதம்போலன்றியே, ஸதாஸேவ்யமாய் நித்யஸூரிகளோடொக்க நம்கூட வந்து புஜிக்குமுன்னை ஸர்வஸ்வாமியான வெனக்குத்தந்தாய்.

(எனதாவியை) என்னை தன்னுடைய தேஹமாக, அபிமத விஷயத்திலுழக்குகக்கும் காமுகனைப்போலே என்னுடம்பையிழந்த

---

(௧) தை-ப்ருகு

பிறாய், (இன்னுயிரை) பகவதபிப்ராயத்தாலே தவதவகாறுகிறபடி, அன்றிக்கே, செவ்வாய்க்கிழமையை மங்களவாரமென்னுமாபோலே ப்ரக்ருதியோடே ஸம்பந்திக்கையாலே தண்ணிதென்றுசொல்லுகிறாராகவுமாம்.

(மனக்காரமையித்யாதி) (மனக்கு) மநஸ்ஸுக்கு. (ஆரா்மை) அமையாமை (மன்னியுண்டிட்டாய்) நிரந்தரமாக புஜித்தாய். (இனியுண்டொழியாய்) நீ தொடங்கினகார்யத்தையும். நடுவேகுறை கிடக்கவிடாதே, விஷயீகரித்துவிடாய். (நீ ஆரம்பித்தகாரியத்தில் குறைகிடப்பதுண்டோ) நீயிவ்வளவுபுகுர நிறுத்துகைக்கு நான் ஸஹகரித்ததுண்டோ. உன்காரியத்துக்கு உன்னை வேண்டிக்கொள்ள வேணுமோ. இவருடைய வம்ருதத்துக்கு போக்த்ருத்வமுண்டு காணும்!.

(புனக்காயாவித்யாதி) இவ்வாத்மாவையும் இதினுடையசரீரத்தையும் விநாபுகை உனக்குச்சேருமோ, நீயுகந்தார்க்குச்சேருமோ; (புனக்காயாநிறத்த) தன்னிலத்திலலர்ந்த காயாப்போலேயாய்த்து வடிவிருப்பது. (புண்டரீகக்கண்) வாத்ஸல்யாம்ருதவர்ஷியாய்த்து கண்களிருப்பது. (செங்கனிவாய்) சிவந்துகனிந்தாய்த்து முறுவலிருப்பது. பிராட்டிவிரும்பும் துறைகளிவையிவை. (புனக்காயாவித்யாதி) அக்காயாதாமரை பூத்துக் ‡ கனியப்பழுத்தாப்போலேயாய்த்து திருமேனியும் திருக்கண்ணும் திருப்பவளமுமிருப்பது.

(உனக்கேற்கும்) இவனோபாதி வாசா (வா) விட்ர்த்திக்கைக்கும் பொருந்த ஸௌகுமார்யத்தையுடையவள். இப்படிப் பட்டவுனக்கு ஸத்ருசமான வழகையுடையளாய், புஷ்பத்தில் பரிமளத்தைவடித்து வகுத்தாப்போலே யிருக்கிறபிராட்டிக்கு ஸ்நிக்தனானவனே. உனக்கேற்கும் கோலமென்று-அவ்வழகையிங்கே யதிதேசிக்கிறார். ந்யாயாதிதேசம் பண்ணுகிறார். (கோலமலர்ப்பாவைக் கன்பாவென்னன்பேயோ) அவள்பக்கலன்பதென்று தோற்றிவிநின்றது. தம்முடையபக்கலன்பென்றும் அதனுடையனென்றும் தெரிக்கப்போகிறதில்லை! ஜ்ஞாதாவை ஜ்ஞாநமென்னுமாபோலே. (௧) "தத்குண ஸாரத்வாத்து தத்வ்யபதேஶ:" (௧)

---

(௧) ப்ரஹ்மஸூ- ‡ (பா) கனிபழுத்தாப்போலே.

ஏழாம்பாட்டு.

கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகிய வென்னன்பேயோ * நீலவரையிரண்டுபிறைகவ்வி நிமிர்ந்ததொப்ப, * கோலவராகமொன்றாய் நிலங்கோட்டிடைக் கொண்டவெந்தாய் * நீலக்கடல்கடைந்தாயுன்னைப் பெற்றினிப்போக்குவனோ. (எ

ப:— உசக்கரா, ஆஶ்ரிதரக்ஷகனுக வுன்னைப்பெற்றனைத்து; இனி விடுவேனே யென்கிறார்.

(இ-ள்.) கோலம்-வடிவழகையும், மலர் - போக்யதையையுமுடையளான. பாவைக்கு - பிராட்டிக்கு. அன்பாகிய - உகப்பானவைத்தாலே என் - என்பக்கலிலும். அன்பேயோ - அபிப்ராவண்யத்தை யுடையையாய், [illegible] மூர்த்தி தோளிவைசவைலாமனைரர்" என்கிறபடியே, நீலவரை - நீலரத்ந கிரியானது இரண்டுபிறை - இரண்டு பிறைகளை, கவ்வி - கவ்வி, நிமிர்ந்ததொப்ப - எழுந்திருந்தாப்போலே, கோலம் - விலக்ஷணமான வடிவழகையுடைத்தாய். ஒன்று - அத்விதீயமாயிருப்பதொரு, வராகமாய் - மஹாவராஹமாய், நிலம் - பூமியை. ப்ரளயத்திலேபுக்கு மூழ்கியெடுத்து [illegible] யிடைக்கொண்ட - திருவெயிற்றிலேவைத்த வ்யாபாரத்தாலே எந்தாய் - என்னை ஸம்ஸாரத்தில்நின்று மெடுக்குமாகாரத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கிற ஸ்வாமியாய் நீலம்-உன்வடிவின் நிழலீட்டாலே [illegible] கடைந்தாய் கடைந்து அருந்தொழில்செய்து ஆஶ்ரிதரை [illegible] உன்னை - இப்படி புருஷகாரபூர்வகமாக எனக்கு [illegible] ரக்ஷிக்குமவனுனவுன்னை. பெற்று - லபித்துவைத்து [illegible] பின்பு, போக்குவனோ - நழுவவிடுவேனோ.

நீலக்கடலென்று - நீலரத்நத்தையுடைய கடலென்றுமாம் (எ)

ஆ ஙு;—(கோலமலர்ப்பாவைக்கு) [illegible] ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிமார்களிருவர்க்கும் [illegible] விலே பண்ணிக்கொண்டவுன்னை [illegible] இனிவிடுவேனோ வென்கிறார். (எ)

ஈடு-அவ;—தான் பெரியபிராட்டியார் [illegible] ப்ரளயார்ணவமக்நையான ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியைப் [illegible]

டே ஸம்ஶ்லேஷித்தருளினப்போலவும், கடலைக்கடைந்து பெரிய பிராட்டியாரோடே ஸம்ஶ்லேஷித்தருளினப்போலவும், ஸம்ஸாரார்ணவமக்நனான வென்னையெடுத்தென்னோடே ஸம்ஶ்லேஷித்தருளி என்பக்கலிலே அதிவ்யாமோஹத்தைப்பண்ணின வுன்னைப்பெற்று வைத்து இனித்தப்பவிடுவனோ வென்கிறார்.

(கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகிய வென்னன்பேயோ) பிராட்டி பக்கல் ஸ்நேஹாதிஶயத்தாலே அந்த ஸ்நேஹமேஹேதுவாக அவள் பரிக்ரஹமான வென்பக்கலிலே அதிப்ரவணனானவனே) பட்டர் சரமதஶையிலே யருளிச்செய்தவார்த்தை -- ரஹஸ்யத்தின்படியா யிருந்தபடி கண்டதே; இப்பாட்டை நம்முடையார் த்வயத்தோடே யநுஸந்திப்பது - "பெரியபிராட்டியார்க்கு ஸ்நேஹியாகையாலே அவள் பரிக்ரஹமானவர்க்கு அன்பனும் என்றநுஸந்திப்பது" என்று ஜீயரைக் குறித்தருளிச் செய்கிறார் "திருமாலென்னை யாளுமால்" என்னாப்போலேயே தம்முடையவன்புக்கடி சொல்லுகிறார் அந்தஃபுர பரிகரமன்றோ, என்னன்புக்கடியில்லையோ.

(நீலவரையிச்யாதி) ஓரஞ்ஜநகிரி யிரண்டுபிறையைக்கவ்வி நிமிர்ந்தாப்போலே. பிறையில் மறுவோபாதியாய்த்து திருவெயிற்றிற் கிடந்தபூமி, (கோலவராகம்) * மாகடம்பில் நீர்வாராநின்றதில்லையிறே இவர்க்கலத்திலிழிந்த விஷயமாய்த்து. (௧) "பாசிதூர்த்துக்கிடந்த பார்மகள்" என்கிறபடியே பாசி-பாசணையிதி அழுக்கோடேயிருக்கத்தானான படியே [illegible] கண்காணாமிந்தனையிறே. அவனழுக்கிட்டவழுக்கிறே யிவராலகதிவழிக்கிறது. (ஒன்றாய்) வராஹஸஜாதீயமாத்ரமென்னுதல்; த்ரைலோக்யத்தையுங்கண்செறி யிட்டாற்போலே விபுமைவாந்தபடியாலே அத்விதீய மென்னுதல். (நிலங்கோட்டிடைக்கொண்டவெந்தாய்) ப்ரளயங்கொண்ட பூமியை அண்டபித்திலேயுக்குத் திருவெயிற்றிலேகொண்டு உத்தரித்தாப் போலே, ஸம்ஸாரார்ணவமக்நனான வென்னையெடுத்தவனே.

(நீலக்கடல்கடைந்தாய்) பிராட்டியை லபிக்கைக்காகக் கடலைக் கடைந்தவனே. (நீலக்கடல்) கடைகிறவனுடைய நிழலீட்டாலேயா தல்; ஸமுத்ரத்தினுடைய பொகடுகையால்வந்தநிற வேறுபாடா

---

(௧) நாய்ச்சி-௧௧-

தல்; நிறத்தாலே- நீலரத்னத்தைச்சொல்லிற்றாய், தத்ப்ரசுரமான ரத்நாகரமென்னுதல்.

(உன்னைப்பெற்றினிப் போக்குவனோ) ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியை லபிக்கைக்குப்பண்ணின வ்யாபாரத்தையும், பிராட்டியை லபிக்கைக்குப்பண்ணின வ்யாபாரத்தையும், என்னைப்பெறுகைக்கு பண்ணின என்னைக்கிட்டப்பெற்ற பின்பு உன்னைப்போகவிடுவேனோ நீ க்ருஷி பண்ணின பலத்திலே யக்ஷாயித்தகன் கைப்பட்ட ஸம்பத்தைவிட கூடுமோ.

(எ)

எட்டாம்பாட்டு.

பெற்றினிப் போக்குவனோ வுன்னை யென்தனிப் பேருயிரை * உற்றவிருவினையா யுயிராய்ப் பயனாயவையாய் * முற்றவிம் மூவுலகும் பெருந்தூறாய்த்தூற்றிற்புக்கு * முற்றக்கரந்தொளித்தா யென்முதல் தனிவித்தேயோ.

(அ)

ப:—அகங்காரம், தூரவகடனும்படி ஸர்வாந்தராத்மாவாய் எனக்கு தாரகனான வுன்னைப்பெற்றுவைத்துக் கைவிடுவேனோ வென்கிறார்.

(இ - ள்.) உற்ற. இருவினையாய் - இரண்டுவகைப்பட்ட புண்யபாப ரூபகர்மங்களுக்கு நிர்வாஹகனாய். உயிராய்-கர்மவச்யரான ஆத்மாவுக்கு நியந்தாவாய். அவையாய்ப்பயனாய் - அக்கர்மங்களாலுண்டான ஸுக துக்கங்களுக்கு ப்ரகாசகனாய்க்கொண்டு இம்மூவுலகும்-இந்த த்ரைலோக்யம், முற்ற-எல்லாமாகிற. பெருந்தூறாய்-பெரிய தூற்றை ப்ரகாரமாக வுடையையாய், தூற்றிற்புக்கு-கர்மநிபந்தமாக ப்ரவேசித்தார்க்குப் புறப்பட வழியில்லாத பெருந்தூற்றிலே ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே ஸ்வதந்த்ரனாய் ப்ர வேசித்து, முற்றக்கரந்து-ஒருப்ரகாரத்தாலுமறியவொண்ணாதபடி, ஒளித்தாய்-ஸூக்ஷ்மபூதனாய்க்கொண்டு மறைந்து நின்றவனாய், என் - எனக்கு உன்னைக்கிட்டுகைக்கு, முதல்தனிவித்தேயோ - ப்ரதமஸஹகாரிநிரபேக்ஷ அத்விதீயகாரணமானவனே. உன்னை-எனக்கு நிருபமமாய் அபரிச்சிந்த மான ப்ராணபூதனாயிருக்கிறவுன்னை, பெற்று-நிர்ஹேதுகமாகப்பெற்று இனி-உன்னைவிடில் முடியும்படியான தசையைப்பிறந்தபின்பு, போக்குவனோ - விடவிரகுண்டோ.

"ஓ" என்கிறவை-விடில்செய்வதென் என்கிற விஷாதத்தைக் காட்டுகிறது. (அ)

ஆறு:—(பெற்றினி) புண்யபாபரூபகர்ம தத்பலபோக்த்ருசேதந கர்மபலபோகோபகரணப்ரப்ருதி ஸர்வஜகதந்தராத்மபூதனாய், ஸர்வ ஜகத்காரணமாய், ஸர்வைச்வர்யனாயிருக்கிற இருப்பையுங்கூட வெனக்குக்காட்டித் தந்தருளி எனக்குதாரகனாயிருந்த வுன்னைப்பெற்று இனிவிடுவேனோவென்கிறார். (அ)

ஈடு-அவ; —அத்யந்த துர்ஜ்ஞேயனான வுன்னைப்பெற்றுவைத்து இனிவிட வுபாயமில்லையென்கிறார்.

(பெற்றினிப் போக்குவனோவுன்னை) ஓரச்சில்லாக்காசாய்ப் போய்த்தாகில் போகிறதென்றிருக்கிறேனோ. அத்யந்தவிஜாதீயனாயிருந்த வெனக்கு மிகவும் தாரகனான வுன்னைப்பெற்றுவைத்து இனி விடுவேனோ. (உன்னை) உன்னை நீயறியாயோ. (என்தனிப்பேருயிரை) (உபமாநரஹிதனாய், விபுவாய், எனக்குதாரனாயிருக்கிறவனை) "வாசில் பொகடேன், கெடில்தேடேன்" என்றிருக்கிற வாத்மாவினளவோ. "உன்னை" என்கிறத்தை உபபாதிக்கிறதுமேல். "உலகங்கட்கெல் லாமோருயிரேயோ" என்கிறபடியே-ஸர்வாத்மாவானவுன்னை. பெற் றினிப்போக்குவனோவென்கிறது - இதரலாபங்களில் வ்யாவ்ருத்தி; என் தனிப்பேருயிரையென்கிறது - தம்மில்வ்யாவ்ருத்தி.

(உற்றவிருவினையாய்) உன்னையொழிய வேறு சிலகர்மங்களை ஸ்வதந்த்ரமாக நினைத்திருந்தேனோகிலன்றோ உன்னைவிடலாவது. ஆத் மாவைப்பற்றிவிடாதே கிடக்கிற புண்யபாபரூபகர்மங்களுக்கு நிர் வாஹகனாய். (உயிராய்) அநுஷ்டாதாதான் உன்னைநினைமன்றாகிலன் றோ உன்னைவிடலாவது. அநுஷ்டாதாவான வாத்மாவுக்கு நிர்வா ஹகனாய், (பயனாயவையாய்) கர்மபல முன்னையொழிய ஸித்திக்கு மென்றிருந்தேனாகிலன்றோ விடலாவது, அக்கர்மபலத்துக்கு நிர்வா ஹகனாய்.

(முற்றவிம்மூவுலகும் பெருந்தூறாய்) (இவையெல்லாமாகிற த்ரைலோக்யமாகிற தூற்றையுமுண்டாக்கி) த்யாஜ்யமான ஸம்ஸாரந் தான் உன்னையொழிய வேறொன்று நினைத்திருந்தேனாகிலன்றோ விடலாவது. பெருந்தூறென்கிறது-ஸம்ஸாரம். புக்கவிடமும் போந்த விடமும் தெரியப்பேகாதேயிருக்குமென்று, (அதாவது - துர்ஜ்ஞேய

ஸ்வபாவமாயிருக்கை (தாறய்) ஸம்ஸாரத்தையுண்டாக்கி, (தாற்றிப் புக்கு) இதினுள்ளேபுக்கு.

(முற்றக்கரந்து) நீ வ்யாபியாதேநின்றாலன்றோ விடலாவது, (ஒளித்தாய்) (க) "யமாத்மா ந வேத யமாத்மாநம்வேத" என்கிறபடியே வ்யாப்யங்களறியாதபடி நின்றாய், கண்ணுக்கு விஷயமாயாகில் பிழைப்பேனே, (என்முதல்தனிவித்தேயோ) அல்லாதார்க்கு வெளியிடாதேயிருந்து எனக்கு வெளியிட்டவனே, (முதற்றனிவித்தேயோ) காரணாவஸ்தையில் நின்றானாகில் ஆறியிருக்கலாய்த்திறே, எனக்கு ப்ரதம ஸுக்ருதமானவனே, (அ)

ஒன்பதாம்பாட்டு.

முதற்றனிவித்தேயோ முழுமூவுலகாதிக்கெல்லாம் * முதற்றனியுன்னையுன்னை யெனைநாள்வந்துகூடுவன்நான் * முதற்றனியங்குமிங்கு முழுமுற்றுறுவாழ்பாழாய் * முதற்றனி சூழ்ந்தகன்றாழ்ந்துயர்ந்தமுடிவிலீயோ. (௯)

ப:— அநந்தரம், காரணகார்யோபயாவஸ்தமான ஸகலசேதநாசேதநங்களுக்கும் ப்ரகாரித்வாதிகளாலே ப்ரதாநனாய், ஸர்வாதிக்ருதமான விலக்ஷணஸ்வரூபகுணாதிகளையுடைய வுன்னையென்று வந்து கிட்டக்கடவேனென்கிறார்.

(இ-ள்.) முழுமூவுலகு - அவிகலபூர்ணமான ஜகத்த்ரயம், ஆதிக்கெல்லாம் - முதலான ஸமஸ்தவஸ்துக்களுக்கும், முதல் - ப்ரதாநமான நிமித்தகாரணமாய், தனிவித்தேயோ ஸஹகாரிநிரபேக்ஷமாய் முக்ய காரணமான உபாதாநமாய், அங்குமிங்கும் - கார்யபூதமான அண்டாத்பஹிர்ப்பூதமாயும் அந்தர்கதமாயுமிருக்கிற, முழுமுற்றுறு - பூர்ணமான ஸமஸ்தபதார்த்தங்களையும் வ்யாபித்து முதல்தனி அத்விதீயகாரணமாய், வாழ் - போகமோக்ஷங்களாகிற வாழ்ச்சிக்கு, பாழாய் - விளைநிலமான மூலப்ரக்ருதிக்கு நியாமகனாய், முதல் ப்ரக்ருதிப்ராக்ருத நியந்த்ருத்வத்தாலே ப்ரதாநனாய், தனி - அஸாதாரணஸ்வபாவ வ்யாவ்ருத்தியாலே நிருபமமாய், சூழ்ந்தகன்று - தர்மபூதஜ்ஞாநத்தாலே வ்யாப்த

(க) ப்ருஹ-ரு-ரு.

மாய்க்கொண்டு, ஆழ்ந்துயர்ந்த - பத்துத்திக்கிலுமுண்டாய், முடிவிலீயோ - நித்யமான ஆத்மவர்க்கத்துக்குநியந்தாவானவனே, முதல் - இப்படி ஸர்வப்ரதாநனாகக்கொண்டு, தனி - நிருபமமான, உன்னை உன்னை, உன்னை - அந்தஜகதாகாரத்திலன்றியே அத்யந்தவ்யாவ்ருத்தமான விலக்ஷண ஸ்வரூபகுணவிசிஷ்டனாய்க்கொண்டிருக்கிறவுன்னை, நான் - ப்ராபித்தநுபவிக்கப்பெறாமையாலே பெருவிடாய்ப் பட்டிருக்கிறநான், எனை நாள் - எந்நாள், வந்துகூடுவென் - வந்துகூடக்கடவேன். (௯)

ஆறு;—(முதல்தனி) நான் ஜகதாகாரனாயிருக்கிற விருப்பைக் கண்டேனாகில் இனி மற்றபேக்ஷிதமென்னென்னில்; எனக்கதுவேயமை யாது, நீ ஜகதாகாரனாயிருக்கிற விருப்பன்றியே, இவற்றோடொரு கலப்பின்றியே திருநாட்டிலே நீயாயிருக்குமிருப்பைக் காணவேணு மென்கிறார். (௯)

ஈடு- அவ:—(௧) "ப்ரதாநிவைஸ்வாணி தஹவைஸ்வ-தாநிஸர்வாணி தத்வபுः" (௨) "யஸ்யாத்மா ஶரீரம் - யஸ்யப்ருதிவீ ஶரீரம் - யஸ்யாக்ஷரம் ஶரீரம் யஸ்யப்ருதிவீ ஶரீரம்" (௩) "தத்ஸர்வம் [illegible]-தத்ஸர்வம் வைஹரேஸ்தநு:" என்னுமபடியே-எங்கும் வந்து முகங்காட்டலாம்படி ஜகச்சரீரனாயிருக்கிற விருப்பைக்காட்டித் தந்தேயாமிறே" என்ன; அது உகந்தார்க்கு முகவாதார்க்கும் பொதுவாயிருக்கது, ஆகாராந்தரமில்லையாகிலன்றோ "அதுவேயமையும்" என்றிருக்கலாவது, திருநாட்டிலே வ்யாவ்ருத்தமாகபரிபூர்ணமாயிருக்கிற விருப்பைக்காணவேணுமென்கிறார்.

(முதல்தனிவித்தேயா முழுமூவுலகாதிக்கெல்லாம்) ரக்ஷிக்க வேண்டும் [illegible] மூவுலகுக்கெட்டாமைமான [illegible] த்ரிவிதகாரணமுமானவனே - (முதல்) நிமித்தகாரணம். (தனி) ஸஹகாரிகாரணம். (வித்து) உபாதாநகாரணம்.

(முதல்தனியித்யாதி) ப்ரதாநனாய், ஒப்பின்றிக்கே - குணவிபூத்யாதிகளால பரிபூர்ணனாயிருந்த நீயானவுன்னை, என்றுவந்து கூடுவன். (எனைநாள்வந்துகூடுவென்) அவன்கொடுத்த ஜ்ஞாநத்தாலே ஸ்வரூபத்தையுணர்ந்தார்க்கு, தன்னைப் பிராட்டிமார்போபாதியாக ப்ரேமசலாயிருக்கிறபடி, (நான்) பரமபதத்தில் சுவடறிந்தநான்; அவதாரணவிக்ரஹமாசைப் பட்டநான்.

---

(௧) வி-பு-௧-௨௨-அ௯ (௨) ப்ருஹ-௫-௩- (௩) வி-பு-௧-௨௨

(முதல்தனியங்குமிங்கும் முழுமுற்றுறுவாழ்பாழாய்) ப்ரதாநமாய், உபாதாநபூதமாய் அத்விதீயமான மஹதாதிகள் முழுதும். (முற்று) எங்கும். (உறு) உற்று. எங்குமொக்கவ்யாபித்து (வாழ்பாழாய்) சேதநர்க்கு போகபோகோபகரணங்களை விளைக்குமதாகை.

(ஒன்பதாம்பாட்டு) இன்னார் (௧) "' காதிலவையிற்றாலி தூ ... தாகிலர்வாணிதத்வபு'" (௨) "யஸ்யா ... ஸரீரம் யஸ்யா ... ஸரீரம் யஸ்யாத்மா ஸரீரம் - யஸ்ய ப்ருதிவீ ஸரீரம்" (௩) "க ... வ-10 ... நெறிநிலை ... - தங்களம்மைவுறுமேஸ்தரு:" என்னும்படியே - எங்கும் வந்து புகக்காட்டலாம்படி ஐகச்சரீரனாயிருக்கிறபடியைக்காட்டித்தந்தாயிறே" என்ன; அது உகந்தார்க்கு முளாதார்க்கும் பொதுவாயிருக்கை, அசாதாரணமில்லையாகிலன்றோ "அதுவேயமையும்" என்னவொண்ணாதிருக்கலாவது. இதுக்குமேலே வ்ருத்தமாக பரிபூர்ணமாகவிருக்கிற விக்ரஹத்தையும் காணவேணுமென்கிறார்.

(முதல்தனிவித்தேயோ) முதல்-நிமித்தகாரணம். தனி-ஸஹகாரிகாரணம். வித்து - உபாதாநகாரணம். (முழுமூவுலகாதிக்கெல்லாம்) மூவுலகென்கையாலே - "க்ருதகம், அக்ருதகம், க்ருதகாக்ருதகம்" என்று மூன்றுவகைப்பட்ட அண்டத்தைச் சொல்லுகிறது. முழுவென்கையாலே - (௨) "அண்டாநாம் து ஸஹஸ்ராணாம் ஸஹஸ்ராண்யயுதாநி ச | ஈத்ருஸாநாம் ததா தத்ர கோடிகோடிஸதாநி ச - அண்டாநாம் து ஸஹஸ்ராணாம் ஸஹஸ்ராண்யயுதாநி ச | ஈத்ருஸாநாம் ததா தத்ர கோடிகோடிஸதாநி ச" என்று சொல்லப்பட்ட - அஸங்க்யாதமான அண்டங்களைச் சொல்லுகிறது. * ஆதிசப்தத்தாலே - இவ்வண்டங்களுக்குக் காரணமான ஆவரணங்களைச் சொல்லுகிறது. அத. மூவுலகத்தொடக்கமான ப்ரபஞ்சமெல்லாவற்றுக்கும் த்ரிவிதகாரணமுமானவனென்றபடி.

(முதலித்யாதி) ப்ரதாநனாய், அத்விதீயனாய் - அஸங்க்யேய கல்யாணகுணங்களால் பரிபூர்ணனாய், ஐகச்சரீரனாயிருக்கிறவுன்னை. அத இவ்வளவும் - லீலாவிபூதிவிஸிஷ்டனாயிருக்கிறபடியைச் சொல்லிற்று; மேல் நித்யவிபூதியிலே ஸூரிபோக்யனாயிருக்கும் வடிவழகைக் கண்டநுபவிக்கவேணுமென்கிறார் (உன்னை) நித்யவிபூதியோகத்தைச் சொல்லுகிறது, "உன்னை" என்கிற நித்யவிபூதியோகத்தைக் காட்டுகிறன

(௧) வி-பு-௧-௨௨-அ௯- (௨) ப்ருஹ-௫-௩. (௩) வி-பு-௨-௭-௨அ-

வென்னில்; காட்டும்; "ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமேநிலாநிற்பக் | கண்டசதிர்" என்கிறபடியே - அவனையு மவளையும்சொல்லவே த்ரியாத்விபூதியுமடங்கிற்றிறே.

(உன்னை) "முடிச்சோதியாயுனது முகச்சோதிமலர்ந்ததுவோ" என்று விகல்பிக்கலாம்படியிருக்கிற திருவபிஷேகமும், "மாயன் குழல்" என்னும்படியான திருக்குழலும், "கோளிழைத்தாமரையும் கொடியும் பவளமும் வில்லும் || கோளிழைத்தண்முத்தமும் தளிரும் குளிர்வான்பிறையும் | கோளிழையாவுடையகொழுஞ்சோதி வட்டங்கொல்" என்னும்படியான அழகிய திருமுகமும், நாய்ச்சிமாருடைய ஹஸ்தாபரணங்களாலே முத்ரிதமாய் * க்ரமுக தருணக்ரீவா கம்பு ப்ரதிமமான திருக்கழுத்தும், * கற்பகக்காவன நற்பலதோள்களும், பெரியபிராட்டியார்க்குக் கோயிற்கட்டணமாய் நித்யாநுபவம்பண்ணச்செய்தேயும் "அகலகில்லேன்" என்னும்படி அவளைப்பிச்சேற்றும்படி (௧) * குருமாமணிப்பூண்குலாவித்திகழும் திருமார்வும், (௨) "உள்ளத்துள் நின்றுலாகின்றதே" என்கிறபடியே - நித்யமுக்தர் ஹ்ருதயங்களிலே அழகு செண்டேறுகிற * திருவுதரபந்தமும், ஸௌந்தர்யஸாகர மிட்டளப்பட்டுச்சுழித்தாற் போலேயிருக்கிற திருவுந்தியும், ஒரு விசேஷணமிடவொண்ணாதே "அல்குலும்" என்னும்படியிருக்கிற அல்குலும் சிற்றிடையும், ஸந்த்யாராகரஞ்சிதமான ஆகாசம்போலேயிருக்கத் திருவரைபூத்தாப்போலேயிருக்கிற * அந்திபோல்நிறத்தாடையும், (௩) * ரம்பாஸ்தம்பாதி கப்ரியாமன திருத்தொடைகளும், தாமரைநாளம்போலே கண்டகிதங்களான திருக்கணைக்கால்களும், (௪) * சங்கரதாங்ககல்பகத்வஜாரவிந்தாங்குச வஜ்ரலாஞ்சனமாய் நாய்ச்சிமாருங்கூடக் கூசித்தொடவேண்டும்படி மெல்லடியாய் "தேனேமலரும்" என்கிறபடியே நிரதிசயபோக்யங்களான திருவடிகளையும் உடையையாய், * ஏழுலகும் தனிக்கோல் செல்லவீற்றிருந்தருளுகிறவுன்னை,

(எனைநாள்வந்து கூடுவன்) என்றுவந்து கிட்டக்கடவேன், * மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவராகையாலே பிராட்டிமாரோபாதியாகப்பேசலாயிருக்கிறபடி, (நான்) அவ்வடிவைக்காணவாசைப்பட்டநான்,

(௧) பெரியா-தி-௧-௨-௧௦-
(௨) அமலனா-௪-
(௩) வாத-ஸ்த-
(௪) ஸ்தோ-ர-

(முதல்தனியங்குமிங்கும் முழுமுற்றுறுவாழ்பாழாய்) ப்ரதாநமாய், உபாதாநபூதமாய், அங்குமிங்குமான மஹதாதிகள் முழுதிலும், (முற்று) முற்றும், எங்குமென்றபடி, (உறு) உற்று, வ்யாபித்து (வாழ்பாழாய்) சேதநர்க்கு போகபோக்யங்களை விளைத்துக்கொண்டு கைக்கிடாகக் கருநிலமாயுள்ள ப்ரக்ருதிதத்வத்துக்காத்மாவாய்,

(முதலீத்யாதி) ப்ரக்ருதியைப்பற்றக்கால் ப்ரதாநமாய் வ்யாமகமாய், (தனி) உபாதாநபூதமாய், (சூழ்ந்து) ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதங்களையவ்யாபித்து. வ்யாபித்துவிடாதில் (அகன்றாழ்ந்துயர்ந்த) ஜ்ஞாநத்தாலே பத்துதிக்கும் வ்யாபித்து. (முடிவிலீபோ) வ்யாபிச்சேத்யமான ஆத்மதத்வத்துக்கு நிர்வாஹகனானவனே (முடிவிலீ) முடிவென்று - நாசமாய், ப்ரக்ருதிபோலே பரிணாமமின்றிக்கே நித்யமான வாத்மதத்வமென்றுமாம்.

முதல்தனியங்குமிங்கும் முழுமுற்றுறுவாழ்பாழாய் - முழுவுலகாதிகளெல்லாம் - முதல்தனிவித்தாய் - முதல்சூழ்ந்தகன்றாழ்ந்துயர்ந்தமுடிவிலீயாயிருக்கிற - முதல்தனியுன்னைக் கண்டேன் ; தேசவிசேஷத்திலே ஸூரிபோக்யனாயிருக்கிறவுன்னை யென்னாலைக்குக்கொண்டுவந்தான், காரணகார்யபாவாவஸ்த்தமான சிதசித்துக்களுக்கு நிர்வாஹகனாயிருக்கிற விருப்பைக்காட்டி யநுபவிப்பிக்க வில்லையுகோராது, அஸாதாரணவிக்ரஹயுக்தனாய் ஓருதேசவிசேஷத்திலிருக்குமிருப்பைக்கண்டநுபவிக்கவேணுமென்றதாய்த்து.

பத்தாம்பாட்டு.

சூழ்ந்தகன்றாழ்ந்துயர்ந்தமுடிவில் பெரும்பாழேயோ * சூழ்ந்ததனிற்பெரிய பரநன்மலர்ச்சோதீயோ * சூழ்ந்ததனிற்பெரிய சுடர்ஞானவின்பமேயோ * சூழ்ந்ததனிற்பெரிய வென்னவாவறச்சூழ்ந்தாயே, (௧0)

ப:—அநந்தரம், தத்த்வத்ரயத்துக்கு மவ்வருகாம்படியான வென்னபிநிவேசமான துகெடும்படியாக ஸர்வப்ரகாரபரிபூர்ணனாய்க்கொண்டு ஸம்ஶ்லேஷித்தாயென்று, தமக்கு ஸாயுஜ்யலக்ஷணமான பரிபூர்ணபோக ப்ரதாநம்பண்ணினபடியை யருளிச்செய்கிறார்.

(இ - ள்) சூழ்ந்து - கார்யவர்க்கத்தை யடங்கச்சூழ்ந்து, அகன்று - வ்யாபித்து விஸ்தீர்ணமாய், ஆழ்ந்துயர்ந்த - கீழும்மேலு முண்டாகை யாலே பத்துத்திக்கிலும் ஸந்நிஹிதமாய், முடிவில் - உத்பத்தி விநாஶ ரஹிதமாகையாலே நித்யமாய், பெரு - ஸமஸ்தகார்யங்களுக்கு மவ்வரு காகையாலே அபரிச்சிந்நமாய், பாழே-போகமோக்ஷங்களை விளைக்க நல் தரையான ப்ரக்ருதியை ப்ரகாரமாகவுடையையாய், அந்தப்ரக்ருதிதத்த்வத்தை, சூழ்ந்து - ஸ்வஜ்ஞாநத்தாலே வ்யாபித்துக்கொண்டு, அதனில் - அதிற்காட்டில், பெரிய-பெருத்து, பரம்-ஏகரூபத்வாதிகளாலேமேலாய் நல் - ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வாதி வைலக்ஷண்யத்தை யுடைத்தாய், மலர் - விகாஸஸ்வபாவமான, சோதி - ஜ்ஞாநப்ரபையையுடைய ஆத்மாவை ப்ரகாரமாகவுடையையாய், சூழ்ந்து-இந்தப்ரக்ருதிபுருஷர்க ளிருவரையும் வ்யாபித்து, அதனிற்பெரிய - அதுக்கவ்வருகாய், சுடர் - கல்யாண குணங்களாலுஜ்ஜ்வலமான, ஞானவின்பமே - ஜ்ஞாநாநந்த லக்ஷணஸ்வரூபத்தையுடைய நியந்தாவானவனே, சூழ்ந்து-அந்தத்த்வத்ரயத்தையும் வளைத்துக்கொண்டு, அதனிற்பெரிய - அதுக்கவ் வருகாம்படியாயிருக்கிற, என் அவா - என்னபிநிவேசமானது, அற-ஶமிக்கும்படியாக, சூழ்ந்தாயே - ஸ்வரூபகுணவிக்ரஹபூஷணாயுத மஹிஷீ பரிஜநஸ்தாந விஶிஷ்டனாய்க்கொண்டு பரிபூர்ணனுனவுனக்குள்ளேயாம்படி ஸாயுஜ்ய போகத்தைத்தந்தாயிறே; ஓ! - ஓ! ஓரதிசயமே! என்று அடிதோறும் ஹ்ருஷ்டராகிறார். (௧௦)

ஆறு:— (சூழ்ந்தகன்று) இப்படி எம்பெருமானுக்கும் மறுத்த ருவானவன்னைக்கொத்தாருபடி பிராட்டி திருவாணையையும் தன் திருவாணையையுமிட்டு நிர்ப்பந்தித்துக்கொண்டு ஆர்த்தஸ்வரத்தாலே கூப்பிடுகையில், தாம் மநோரதித்தபடியே எம்பெருமானு மெழுந்தருள, அவனைக்கண்டு; மஹதஹங்காராதிகளெல்லாவற்றையும் வ்யாபித்து அவற்றிற்காட்டிலும் பெரிதான மூலப்ரக்ருதிக்கும், அத்தையும் வ்யாபித்து அதிலும் பெரிதான முக்தாத்மாவுக்கும், அதிலும்பெரிதான வுன்னுடைய ஸங்கல்பஜ்ஞாநத்துக்கு மாத்மாவாயிருந்த நீ, அந்த ஸங்கல்ப ஜ்ஞாநத்திற்காட்டிலும் பெரிதாயிருந்த வென்னுடைய விடாயெல்லாந்தீரும்படி, அந்த ஜகதாகாரனானபடியன்றிக்கே நீயானபடியே வந்து சூழ்ந்தாய்; என்னுடைய மநோரதமு மொருபடியே முடிந்ததென்கிறார். (௧௦)

௧௫-அவ; — எம்பெருமானுக்கிவர் போலிகம் செய்தல்லது நிற்க வொண்ணாதபடி பெரியபிராட்டியாரையிட்டுத் தடுக்கப் பெரிய வார்த்தியோடே கூப்பிட்டு, இவர் ப்ரார்த்திக்கும்படியே பரிபூர்ண னாய்க்கொண்டு வந்து ஸம்ஶ்லேஷித்தருளக்கண்டு அபரிச்சேத்ய மான ப்ரக்ருதிதத்வத்திலும் ஆத்மதத்வத்திலும் உன்னுடைய ஸங்கல்பரூபஜ்ஞாநத்திலும் பெரிதான என்னுடைய விடாயெல் லாந்தீரவந்தென்னோடேகலக்கப், என்னுடையமநோரதமு மொரு படிமுடியப் பெற்றேனென்கிறார்,

இனி இல்லையென்னும்படி என்னைவியாபித்து அதுக்கவ் வருகானவிடாயையுடையையாய்க்கொண்டு என்னோடேகலந்த வுன் னுடையவிடாயுமொருபடி கெட்டதேயென்கிறாராகவுமாம்; (௧) "[illegible]" என்னும்படியே,

(சூழ்ந்தித்யாதி) இப்போது ப்ரக்ருதிபுருஷர்களைச் சொல்லு கிறது, தம்முடையவாப்திவிசேஷம் பெரியவற்றிலும் பெரியதென்கைக் காக; அவற்றுக்கு மீஶ்வரனையொழிய ப்ருதக்ஸ்திதியில்லாமையா லே அவ்வளவுஞ் சொல்லுகிறது, ஸ்வகார்யமான மஹதாதிகளைப்பத் துதிக்கிலும் புக்கெங்குமொக்கவ்யாபித்து. நித்யமாய் அபரிச்சேத்ய மாய் சேதநர்க்கு புருஷார்த்தத்தை விளைத்துக்கொள்ளலாம்நில மானப்ரக்ருதிதத்வத்துக் காத்மாவானவனே,

(சூழ்ந்தித்யாதி) அத்தையும் வ்யாபித்து, அதிற்காட்டில் பெரி தாய், அதுக்குநியந்தாவாகையாலே மேலாய், விகாராதிகளில்லாமை யாலே விலக்ஷணமாய், விகஸ்வரதேஜோரூபமான ஆத்மவஸ்துவுக்கு மாத்மாவானவனே,

(சூழ்ந்தித்யாதி) அவையிரண்டையும் வ்யாபித்து, அவற்றுக்கு நிர்வாஹகமாய் ஸங்கல்பரூபமாய் ஸுகரூபமான ஜ்ஞாநத்தையுடை யவனேயென்று ஸங்கல்பரூபஜ்ஞாநத்தைச்சொல்லுதல்; "சுடர் ஞானவின்பமே" என்று ப்ரகாஶரூபனுமாய் ஸுகரூபனுமானவனே யென்று எம்பெருமானைச்சொல்லுதல்,

(சூழ்ந்தித்யாதி) தத்த்வத்ரயத்தையும் விளாக்குலைகொண்டு அவைதுளப்படியாம்படி பெரிதானவென்னுடைய வாப்திவிசேஷத்தை,

---

(௧) ரா-யு-௧௩௦-௪௧-

அதிலும்பெரிய வுன்னபிநிவேசத்தைக்காட்டி வந்து ஸம்ஶ்லேஷித்தாயே!. என்னுடையவபேக்ஷிதமொருபடி யோவும்படிபண்ணிற்றே!. (௧) "ஸம்ஶ்லேஷா ஸமயோர்வ்ருத்தி: ஸர்வதிக்பரிஷஸ்வஜே - அங்கைபரதமாரோப்ய முதித: பரிஷஸ்வஜே" என்று-மீண்டுபுகுந்து ஸ்ரீபரதாழ்வானை மடியிலேவைத்து உச்சியை மோந்துகந்தணைத்தாப்போலே யாய்த்து இவருடைய விடாய்கெடும்படிகலந்தது. (௧0)

பதினொன்றும்பாட்டு.

அவாவறச்சூழரியையயனை யரனையலற்றி * அவாவற்றுவீடுபெற்ற குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* அவாவிலந்தாதிகளாலிவையாயிரமும் * முடிந்த வவாவிலந்தாதி யிப்பத்தறிந்தார் பிறந்தாருயர்ந்தே. (௧௧)

ப:—அநந்தரம், பலாவாப்திப்ரகாரத்தை ப்ரதிபாதித்துக்கொண்டு, இத்திருவாய்மொழிக்குப்பலமாக, இதில் ஜ்ஞாநமுடையவர்களுடைய ஜந்மோத்கர்ஷத்தை யருளிச்செய்கிறார்,

(இ-ள்) அவா-ஆஶ்ரிதருடைய வபிநிவேசம், அற-தீரும்படி. சூழ் - நிரவதிகஸம்ஶ்லேஷம் பண்ணுகையாலே, அரியை - விஶ்லேஷதுக்கநிவாரணஸ்வபாவனாய் அயனை - (உ) "காரணம் து த்யேய:-கார்யம்தேஜ யிநி:" என்கிறமர்யாதையாலே முக்தப்ராப்யதயா, பூர்வபக்ஷதயாஶ்ரிதனை ஹிரண்யகர்ப்பனுக்கும் அந்தராத்மாவாய், அரனை - அப்படி பக்ஷநிமதப்ராப்யனை ருத்ரனுக்கும் அந்தராத்மாவான பரமப்ராப்யனை, அலற்றி-ப்ராப்திக்கையிலுண்டான த்வரையாலேகூப்பிட்டு ப்ராப்தபலவிசதியாலே, † அவாவற்றுவீடுபெற்ற, குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன, அவாவில், அந்தாதிகளால், இவையாயிரமும் - இவை ஆயிரமும். முடிந்த-அபிபாபக்திருபமாகமுடிந்த, அவாவில்-அவாவிலே, அந்தாதி அந்தாதிகளான, இப்பத்து - இப்பத்தையும், அறிந்தார்-அநுஸந்தித்து † பிறந்தாருயர்ந்தே. †

† வஶ்யபுத்திபண்ணும்படியான அவா அறும்படியாகத் தன்குணங்களாலே சூழ்ந்து ஹரித்துக்கொள்ளுமவனென்றுமாம்.

இது கலிவிருத்தம். (௧௧)

---

(௧) ரா யு கா-௭௧- (உ) ப்ரஹ்மஸூ-

† பங்க்திகள் விட்டுப்போயிருக்கிறன.

இப்படி ப்ரபந்தத்திலே ஸர்வேச்வரனான நாராயணனுக்கு ப்ரகாரபூதனான சேதநனுக்கு உபாயத்தை ப்ரதிபாதிக்கையிலே அநிஷ்ட நிவ்ருத்தியையும் இஷ்டப்ராப்தியையும் பண்ணுவிக்கிற மந்த்ரார்த்தத்தினுடைய வாக்யார்த்தரூபமான ப்ராப்யப்ராபக ஸ்வரூபங்களாயுள்ள அர்த்தபஞ்சகத்தையும் தத்ப்ரகாரவிசிஷ்டமென்பதுவை மமாக அருளிச்செய்து தலைக்கட்டினாராய்த்து

இதில், முதற்பத்திலும் இரண்டாம்பத்திலும் ஈசத்வ ஸ்வாம்யத்த விசிஷ்டமான சேஷித்வத்தை யருளிச்செய்கையாலும். மூன்றாம்பத்திலும் நாலாம்பத்திலும் - ததேகாநுபவத்தை தத்சரீரபூதமான சேதநத்தை ஸ்வரூபஞ்சொல்லுகையாலும் இத்தாலும் அநந்தரத்தில் இத்த சேஷித்வ சேஷத்வங்களினுடைய வ்யாபாரணயத்தைச்சொல்லுகையாலும். ப்ரதமாக்ஷரத்திலே சேஷித்வத்தைச்சொல்லி, த்ருதீயாக்ஷரத்திலே சேஷத்வாச்ரயத்தைச்சொல்லி, அவதாரணார்த்தமான உகாரத்திலே உபயோஸம்பந்த காஷ்யத்தைச்சொல்லுகிற ப்ரணவார்த்தத்தை ப்ரதிபாதிக்கதாய்; அநந்தரம், அஞ்சாம்பத்திலே - உபாய ஸ்வரூபத்தையும், ஆறாம்பத்திலே - உபாய வரணத்தையும் ஏழாம்பத்திலே - விரோதிஸ்வரூபத்தையும், எட்டாம்பத்திலே - தந்நிவ்ருத்திப்ரகாரத்தையும் சொல்லுகையாலே - ஸாப்தமாகவும் ஆர்த்தமாகவும் ஸித்தமான ஈச்வரனுடைய உபாயபாவத்தையும், நமோரூபமான ஸ்வரூபத்தையும், ஆத்மாத்மீயஸித்தமான அஹங்கார மமகாரரூப விரோதி ஸ்வரூபத்தையும், தந்நிவேதநத்தையும் சொல்லுகிற நமஸ்ஸப்தார்த்தத்தை ப்ரதிபாதிக்கதாய்: ஒன்பதாம்பத்திலும் பத்தாம்பத்திலும் - ஸாமாந்யவிசே பந்துத்வ கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தித்வாதி விசிஷ்டனாயுள்ளவனைச் சொல்லுகிற சதுர்த்யர்த்தத்தை ப்ரதிபாதிக்கதாய்: ப்ரபந்த ஸங்க்ரஹமான முதற்பாட்டிலருளிச்செய்த க்ரமத்திலே ஸர்வஜ்ஞானமான மூலமந்த்ரார்த்தத்தை இப்ப்ரபந்தத்திலே விஸ்தரேண ப்ரதிபாதித்தாராய்த்து.

இன்னமும், ப்ரதமத்திலே - ஸர்வேச்வரத்வ நாராயணத்வங்களை ப்ரதிபாதித்து, நாராயணனுடைய ஸீலஸௌலப்யாதிகளாயும் ப்ராப்ய நாதிகளாயுமுள்ள குணங்களை பரம்பரா ப்ரதிபாதித்து, உத்தமமான க்ரியாபதத்தாலே ‡ பரமாகப்பண்ணுகையாலும், விரோதிதுக ‡ ... மான புருஷார்த்தரூப பகவத்கைங்கர்யாவாப்தியை ப்ரகாசிக்கையாலும், வாக்யத்வயாத்மகமான ‡ ஸமஸ்த ஸ்வரூபத்தையும் ப்ரகாசித்தருளினாராய்த்து.

‡ இங்கே பங்க்தி விட்டிருக்கிறது.

இவ்வுபாயவரணம் ததிதர ஸகலநிவ்ருத்தியுக்தமாயிருக்குமென்றும், உபாயபூதகுணவிஶிஷ்டனாய் அத்விதீயனாயிருக்குமென்றும் ப்ரதிபாதித்து, உபாயகார்யமான ஸமஸ்தவிரோதி நிவ்ருத்தியையும், பலஸித்திநிபந்தந தாதர்த்யத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கையாலே - சரமஶ்லோகார்த்தத்தையும் விஶதீகரித்தருளினாராய்த்து.

ஆக, ஸர்வப்ரகார பகவச்சேஷபூதனாய், அநந்யப்ரயோஜநனாய் அநந்யஸாதநனான இவ்வதிகாரிக்கு ஜ்ஞாதவ்யமான ரஹஸ்யத்ரயத்தையும் ஸப்ரகாரமாக ப்ரகாஶிப்பிக்கையாலே, இப்ப்ரபந்தமானது விலக்ஷணரான ஸாத்விகாக்ரேஸரர்க்கு நித்யாநுஸந்தேயமாகக்கடவது. (௧௧)

ஆறு:—(அவாவறச்சூழ்) ப்ரஹ்ம ருத்ராதி ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் அந்தராத்மபூதனாய், ஸமஸ்தஹேய ப்ரத்யநீகனாய், அநவதிகாதிஶயாஸங்க்யேய கல்யாணகுணநிதியாய், அப்ராக்ருத ஸ்வாஸாதாரண திவ்யரூப பூஷணாயுதமஹிஷீ பரிஜநஸ்தாந விஶிஷ்டனாயிருந்த வெம்பெருமானையலற்றி அவாவற்று நிரஸ்தஸமஸ்த ப்ரதிபந்தகராய் அவனைப்பெற்ற குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன அவாவிலந்தாதிகளாயிவையாயிரமும் அவற்றிலேதும்முடைய அபேக்ஷிதம்பெற்று விடாய் தீர்ந்தபடிக்கு, இவற்றையறிந்தார், பிறந்துவைத்தே * அயர்வறுமமரர்களுக்கும் மேற்பட்டாரென்கிறார். (௧௧)

ஈடு:—அவா;—நிகமத்தில், * அகிலஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணைகதாந ஜ்ஞாநாநந்தைகஸ்வரூபனாய், * உயர்வறவுயர்நல முடையனாய், ஸௌந்தர்யாதிவிஶிஷ்டமான திவ்யமங்கள விக்ரஹயுக்தனாய், அபரிமித திவ்யபூஷணபூஷிதனாய், ஸர்வாயுதோபேதனாய், லக்ஷ்மீபூமி நீளாநாயகனாய், அஸ்தாநேபயஶங்கிகளான அநந்தவைநதேயாதிகளாலே அநவரத பரிசர்யமாண சரணநளினனாய், ஸ்ரீவைகுண்டநிலயனாய், ஸர்வேஶ்வரனாய், ஸ்வவிபூதிபூதரான ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கு அந்தராத்மாவாய், தன்னைக்காணவேணுமென்று விடாய்த்தாஶ்ரயிக்குமவர்களுடைய விடாய்தீர ஸம்ஶ்லேஷிக்கும் ஸ்வபாவனான வெம்பெருமானைக் காணவேணுமென்று கூப்பிட்டு அவனைப்பெற்று நிர்த்துக்கராய் நிரஸ்தஸமஸ்த ப்ரதிபந்தகரான ஆழ்வாருடைய பக்திபலாத்கார பூர்வகமாகப்பிறந்த ஆயிரந்திருவாய்மொழியும்; அவற்றில் வைத்துக்கொண்டு, கீழ்ச்சொன்னவைபோலன்றிகே பெற்றல்லது தரிக்கவொண்ணாதபடியான பரமபக்தியாலே பிறந்தவந்தாதி

யானை யித்திருவாய்மொழிவல்லார், ஸம்ஸாரத்திலே பிறந்தவை, * அயர்வறுமமரர்களோடொப்பரென்கிறார்,

(அவாவறச்சூழரியை) ஸர்வாபேக்ஷிதப்ரதனை ஸர்வேஶ்வரன் தம்முடைய வபிநிவேசங்கெட வந்துகலந்தபடியாலே வேறொ விசேஷணமிடாதே அதுதன்னையே சொல்லுகிறார், (அயனையரனை) ஸ்வவிபூதிபூதரான ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்கந்தராத்மாவானவனை; அவாறச்சூழ்கையாவது - தன்னைக்காண வேணுமென்று விடாய் வாஸ்ரிதருடைய விடாய்தீர ஸம்ஶ்லேஷிக்கை, (அயனை, அரனை) இற விஸ்ஸாமாநாதிகரண்யத்தால் - ப்ரஹ்மருத்ரர்கள்பக்கல் ஈஶ்வரத்வஶங்கையை யறுக்கிறார்,

அவர்களுடைய ஸத்தாஸ்திதி ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தி ஈஶ்வராதீநமாகையாலே அவர்களுக்குப் பாரதந்த்ர்யமேஶ்வரு நிர்வாஹகத்வம் கர்மாதீநமாய் வந்ததித்தனை, இஸ்ஸாமாநாதிகரண்யத்தில் ஜ்ஞாநமின்றியே எளியராயிருப்பார்க்கு நிர்வஹிப்பதும் புடைகளுண்டு - "அயனையரனை-அவாவற்று - அரியை - அலற்றி வீடுபெற்ற" என்னுதல்; "அயனை யரனை - அவாவறச்சூழரி அலற்றி, அவாவற்றுவீடுபெற்ற" என்னுதல்.

(அலற்றியவாவற்றுவீடுபெற்ற) கூப்பிட்டு அவனைப்பெறாஸ்தஸமஸ்த ப்ரதிபந்தகராகையாலே நிர்த்துஃகரான ஆழ்வா ளிச்செய்த, (அவாவிலந்தாதிகளாலிவையாயிரமும்) பக்திபலாத்தாலேபிறந்த வாயிரந்திருவாய்மொழியிலும், இவருடைய மைத்ரேயபகவான் அவா; அவா உபாத்யாயராக நடத்த நடந்த ரம், ஆழ்வார்க்குப்பின்பு நூறாயிரம் கவிகள் போருமுண்டாய்த்து அவர்கள் கவிகளோடு கடலோசையோடு வாசியற்று அவற்றைநவி இவற்றைப்பற்றித்துவளுகைக்கடி - இவருடைய பக்த்யபிநிவே வழிந்து புறப்பட்டசொல்லாகையிறே,

(முடிந்தவவாவிலந்தாதியிப்பத்து) தரிக்கவொண்ணாதபடியா பரமபக்தியாலேபிறந்ததாய்த்து இத்திருவாய்மொழி. இவ்வளவு உதவிற்றிலனாகில் ஈஶ்வரனுக்கும் சைதந்யமின்றிக்கேயொழி * சூழ்விசும்பணிமுகிலுக்குக்கீழ். பரபக்தியாலேசென்றது; * சூழ் சும்பணிமுகில், பரஜ்ஞாநத்தாலே; இத்திருவாய்மொழி, பரமப யாலே; பகவத்ப்ரஸாதம்பாதியும் தாங்கள் பாதியுமாகச்சொ

மவர்களுக்கு, ஶரீராவஸாநத்திலே இப்பரபக்த்யாதிகளுண்டாம்; இவர் அடியிலே * மயர்வறமதிநலமருளப்பெறுகையாலே எழுந்தருளியிருக்கச்செய்தேயுண்டாய்த்தின, கர்மஜ்ஞாநாநுக்ருஹீதையான பக்தியினுடைய ஸ்தாநத்திலே ஸர்வேஸ்வரனுடைய வருள்நின்று அடியாகப்பிறந்த பரபக்த்யாதிகளிறேயிவரது,

(அறிந்தார் பிறந்தாருயர்ந்தே) இத்தையறிந்தவர்கள், ஸம்ஸாரத்திலேபிறந்துவைத்தே நித்யஸூரிகளோடொப்பர். (பிறந்தே யுயர்ந்தார்) ஸர்வேஸ்வரனுடைய அவதாரத்தோபதி இவர்களுடைய பிறப்பும். (௧௧)

பத்தாம்பத்து பத்தாந் திருவாய்மொழி

முற்று பெற்றன.
